

DE SLUIPMOORDENAARS

... van België en omstreken? ...

DEEL I: BANKEN EN OVERHEID

J'ACCUSE...! *

Maggie De Block, Belgische ex-minister van Volksgezondheid **

Johan Thijs, CEO & Thomas Leysen, (ex-) Voorzitter van de KBC Groep

Ralph Hamers & Rik Vandenberghe, (ex-) CEO's van ING

Jos Clijsters, (ex-) CEO & Voorzitter Belfius & Vincent Sneyers, (ex-) CEO van Belfius Immo

Filip Moeykens, Voorzitter, & Johan Vandenberghe, directeur kredieten van Patronale Life

Meester Chris De Nyn & Meester Evelien Tahon, advocaten De Nyn en Partners

Meester Caroline de Lepeleire, curator bij DRP advocaten

Rony Jordens, politie inspecteur

... tezamen met al hun 'order followers', de procedure-uitvoerders dus, en nog vele, vele, vele andere verantwoordelijken in dergelijke topfuncties ...

VAN:

GEWETENLOZE SLUIPMOORDENAARIJ MET VOORBEDACHTE RADE

* Met dank aan Emile Zola voor de inspiratie. Hopelijk brengt dit boek eenzelfde verantwoording en maatschappelijk engagement teweeg als zijn open brief in L'Aurore over de Dreyfus zaak. De lijst met genomineerden is echter zodanig 'spectaculair', dat dit op het eerste zicht misschien op ongeloofwaardige gefrustreerde grootspraak van de auteur lijkt. Daarom zijn de relevante real-life communicaties met de 'beschuldigten', en aanverwante documenten zoals brieven of e-mails, ter staving integraal mee in het boek opgenomen zodat de lezer de feiten zelf kan beoordelen.

** Nominatie onder voorbehoud van stemverificatie der geluidsopname van de ex-minister.

VOORWOORD

Welkom waarde en liefste lezers, welcome to the jungle!

Onze maatschappij is heden immers verzonken tot een ware wildernis in chaos. Chaos vermomd en gepropageerd als orde, waarin machteloze burgers niet langer de wet van de sterkste, doch wel - zonder het te beseffen- de wil van de intelligentste en boosaardigste onder ons moeten ondergaan.

Deze selecte gewetenloze groep ultra-slimme 'mensen' bepalen achter de schermen werkelijk álle procedures die veronderstelt worden onze democratieën in goede banen te leiden. De analyses en planning van deze procedures worden weliswaar feilloos opgevolgd, maar dé hamvraag is: voor wie zijn ze bestemd?

Voor de behoeftige burger, zoals iedereen denkt, of zijn ze eigenlijk op maat gemaakt voor en door deze kleine groep 'superrijken'? Om een sluitend antwoord op deze vraag te verkrijgen moet men simpelweg naar de feiten en de steeds groter wordende kloof tussen armoede en rijkdom kijken.

Er is uiteraard een reden waarom de identiteit van deze beslissing-makers een goed bewaard geheim blijft. De échte elite opereert voor hun eigen veiligheid logischerwijs liefst vanuit de schaduw. Tegen wie kan/moet men op die manier immers in opstand komen?

Degenen onder hen die noodgedwongen toch een publiekelijk leven moeten leiden om de procedures in praktijk om te zetten, camoufleren zich perfect als ware mecenasen en als nuttige, sympathieke politici of bedrijfsleiders die het allerbeste met het plebs of met hun klanten voorhebben.

Niets is echter minder waar natuurlijk, doch de idool- en angstcultuur die momenteel alles overheerst, overtuigt de meesten onder ons van het tegendeel. Alle middelen zijn hiertoe goed, zoals bv. het afleiden van de burger-aandacht met moderne brood en spelen, of het opzettelijk groeperen en polariseren van mensen, of het zaaien van twijfel, angst, woede én (langs de andere kant van het spectrum) schuldgevoelens middels de 'promotie' van pandemieën, oorlogen, natuurrampen, religies, enz. Recente voorbeelden hiervan zijn legio.

Maar naast deze voor de hand liggende trucen is er nóg een extra, aparte categorie van middelen die veel minder zichtbaar zijn, maar daarom zeker niet minder gevaarlijk of schadelijk, integendeel zelfs: de sluipmoordenaarsprocedures.

Het is namelijk deze verborgen trukendoos die voor het in stand houden van dit verachtelijk 'systeem' zorgt. Als een elementair geduldige Silent Killer kunnen deze procedures 'lastige' burgers volledig buitenspel zetten, compleet financieel- en mentaal ruineren, opsluiten, en in extreme gevallen spijtig genoeg zelfs tot zelfmoord drijven. Dat verdwijnt toch wel onopgemerkt in de statistieken, probleem opgelost.

U zal waarschijnlijk moeite hebben om te geloven welke mechanismen er in die trukendoos verschuild zitten, of om te begrijpen hoé deze zaken exact misbruikt kunnen worden om langzaam maar zeker dood en vernieling te zaaien, terwijl ze ons daar eigenlijk net tegen moeten beschermen.

Het is logisch waarom de meeste mensen dit niet kunnen vatten. De wérkelijke werking en bedoeling van al onze 'goede-doel' structuren en organisaties kan toch niet puur EVIL zijn? Dat is toch gewoonweg onmogelijk, niet?

Indien u mij 10 jaar geleden zou trachten uit te leggen wat ik hier nu aan de hand van de bewijsstukken in dit boek ga pogen bloot te leggen, dan had ik u zelf hoogstwaarschijnlijk voor gek verklaard en als belachelijke samenzweerder of 'conspiracy theorist' bestempeld.

Dit noemt men cognitieve dissonantie: het instinctmatig weigeren om iets te geloven omdat het zodanig van de pot gerukt is dat het gewoonweg niet waar kan zijn... Had ik echter mijn eigen boeken maar kunnen lezen vooraleer ik alle 'trick'-procedures persoonlijk heb moeten ondergaan, dan had ik me héél veel leed en geld kunnen besparen...

Het enige voordeel hieraan is dat mijn ogen nu echt wel wagenwijd geopend zijn, en once open, they cannot be closed anymore. Want wie had er nu in hemelsnaam gedacht dat het gerecht, en met name de WETTEN bedoeld voor onze eigenste bescherming, werkelijk op maat geschreven zijn voor deze Elite?

En dat deze wetten aldus zwaar misbruikt worden om onschuldigen te criminaliseren, om slachtoffers om te draaien tot daders, en om op 'legale' wijze miljoenen te stelen van hardwerkende zelfstandigen of KMO's? Zelfs wanneer men een 'gewone' werknemer is, loert het gevaar om de hoek, want werkelijk niets of niemand is veilig indien men (bv. in geval van ontluikende problemen of rebels gedrag) op de verkeerde radar verschijnt.

Een van de strategieën is bijvoorbeeld het opzettelijk ingewikkeld en complex maken van de wetten, waarbij taalkunde zó belangrijk wordt dat enkel de allerduurste én smerigste advocaten weten en begrijpen hoe belangrijk een bepaald (dubbeltinnig) woordje of zinssnede kan zijn om iemand in de rechtbank volledig te vernietigen. Zelfs al heeft men een ijzersterk dossier dat men ethisch gezien eigenlijk nooit zou mogen verliezen.

Het spreken van moreel recht is al lang vervlogen tijd, klassenjustitie is meer dan ooit een spijtig feit. Want zelfs al kan men zich (toch nog) een advocaat permitteren, dan zal deze niet opgewassen zijn tegen het batterij sluwe topjuristen en dodelijk efficiënte topadvocaten van de tegenpartij. Welke partij er eigenlijk in zijn recht is, maakt volstrekt niets meer uit voor een objectieve beoordeling.

Dat willen de meeste mensen wel nog geloven, maar de structurele gevolgen of gevaren voor zichzelf hiervan (h)erkennen, dat is blijkbaar een stap te ver totdat men er uiteindelijk vollen bak zelf mee geconfronteerd wordt. Maar dan zal het te laat zijn natuurlijk, en de gevolgen zijn echt niet gering.

Het rechtssysteem wordt namelijk volledig uitgehold op deze manier, dit is geen land meer waarin men recht heeft op een eerlijk proces, neen, dit is een totale dictatuur vermomd als democratische rechtsstaat. En niemand die het beseft...

De vonnissen liggen gewoon op voorhand vast, de rechters copy/pasten simpelweg de conclusies van de grootmacht waartegen men vecht, omdat ze toch weten dat deze strikt genomen 'juridisch' ATLIJD gelijk kunnen krijgen. Dit met dank aan de op maat geschreven wetten, de algemene voorwaarden die niemand ooit leest, en precedents. Voor de rechters is dit dus een soort van 'nobody ever got fired for buying IBM'-indekking, die de geest en het recht van het geschil volstrekt ondergeschikt maken aan de kleine juridische lettertjes.

En nu komt de kat op de koord, want de 'grootmachten' (bv. banken, verzekeringsmaatschappijen, Big Pharma, de overheid zelf, enz.) in kwestie weten dit maar al te goed, én houden hier uiteraard rekening mee in hun eigen bedrijfs-procedures. En wanneer men op voorhand wéét dat men in de rechtbank steeds aan het langste eind zal trekken, wat houdt er u dan nog tegen om de boel systematisch te beginnen belazeren? Absoluut niets blijkbaar... bij werkelijk **alle** partijen met wie ik zelf persoonlijke ervaring heb althans 😞.

Maar dit is natuurlijk spijtig genoeg geen problematiek die zich beperkt tot mijn eigen dossiers, verre van. Ik ben er namelijk van overtuigd dat de verantwoordelijken (én hun bevel-uitvoerders) waarmee ik in mijn carrière geconfronteerd ben geweest, zonder enige twijfel de dubieuze titel van “sluipmoordenaar” absoluut verdienen. Want buiten mezelf, heeft ieder van hen rechtstreeks of via hun onderschreven procedures ongetwijfeld nog talloze andere slachtoffers gemaakt. Misschien wel duizenden tot tienduizenden mensen...

De betekenis van het woord volgens de Dikke Van Dale:

sluip-moor-de-naar (meervoud: sluipmoordenaars)

1 (m/v/x) iemand die een sluipmoord pleegt

2 (m) gevaar dat onmerkbaar maar onverbiddelijk toeslaat

Verwoeste gezinnen, vermijdbare destructieve uithuiszettingen en uitwinningen, veroordelingen tot de bedelstaf en dakloosheid, allemaal met de glimlach en het ‘Sorry maar dat zijn de procedures mijnheer, wij mogen/kunnen hier niet van afwijken’-excuus.

Maar hebben de sluipmoordenaars van dit boek ook echt lètterlijk doden op hun geweten, of zijn ze slechts verantwoordelijk voor de figuurlijke ondergang van hun slachtoffers?

Hoeveel zelfmoorden ‘mijn’ sluipmoordenaarslijst en hun procedures daadwerkelijk op hun conto mogen/moeten schrijven, is onmogelijk te bepalen, maar ik vrees dat men dit cijfer zeker niet mag onderschatten. De psychopathische lijsttrekkers (de top) en gewetenloze lijstduwers (de uitvoerders) zullen er echter geen nacht slaap voor laten.

In mijn eigen geval is gelukkig genoeg enkel de figuurlijke betekenis van toepassing. Ik vrees dus echter dat andere mensen die mentaal minder sterk in hun schoenen staan, wel degelijk tot onomkeerbare wanhoopsdaden kunnen overgaan wanneer ze met vergelijkbare ernstige problemen, zoals in dit boek beschreven, geconfronteerd worden.

Dergelijke, soms impulsieve, wanhoopsacties worden ingegeven door een langdurig diepgeworteld psychisch lijden, veroorzaakt door een onmenselijke angst, stress en (financiële) onzekerheid. Hoeveel zelfmoorden er zo daadwerkelijk te wijten zijn aan de ‘kilheid’ van onze maatschappij zullen we dus wel nooit te weten komen, maar het grootste probleem is dat deze dodelijke kilheid een structureel gevolg is van de manier waarop onze oh zo heilige democratieën in praktijk geleid worden.

Om hiervan concrete voorbeelden te kunnen geven en alzo de gehanteerde ‘geheime’ procedures bloot te leggen, bundelde ik mijn persoonlijke ervaringen met CEO’s en directeurs van enkele grote banken, advocaten, curatoren, rechters, procureurs, politici, ...

Want ‘in real life’ staan praktijk en theorie lijnrecht tegenover elkaar. De beruchte 4de pijler, de pers, dient de burgers in principe te beschermen tegen de vele vormen van corruptie waaraan democratieën en hun leiders ten prooi kunnen vallen.

Maar deze 4de macht bestaat in praktijk helemaal niet meer, ze is verzonken tot een schabouwelijke corrupte propagandamachine die nog slechts één doel voor ogen heeft: verdeling en angst zaaien. Ik ga geen voorbeelden geven, sla vandaag de dag gewoon de krant open of kijk naar het nieuws, en u begrijpt hopelijk wat ik bedoel... Zoniet, dan leeft u volop onder het juk van deze kunstmatige angst.

De reden van deze angststrategie ligt zodanig voor de hand dat niemand ze ziet: hoe onveiliger men zich voelt; hoe makkelijker manipuleerbaar men is. Het feit dat de regeringen inmiddels zélf

grotendeels alle wereldproblemen veroorzaken door hun immorele handelwijzen, wordt door de pers vergoelijkt en omgedraaid met termen als ervaring, wetenschap, intellect, en -uiteraard- ethiek, moraal, enz.

Het zijn zogezegd enkel dezelfde mensen die alle ellende veroorzaakt hebben, die slim en kordaat genoeg kunnen zijn om alles verder 'opnieuw' in goede banen te leiden... Daarbij komt een collectieve subliminale angstpsychose als een duiveltje uit een doosje uiteraard goed van pas, om samen deze 'redders des vaderland' enthousiast in het stemhokje te bejubelen, en om zich zo toch terug een beetje veiliger te kunnen voelen.

De partijkeuze is daarbij in se eigenlijk volstrekt onbelangrijk, doch de bejubeling van de keuzes is des te belangrijker voor het moraal van de onderdanen en voor de 'democratie'. We zijn immers toch wederom in goede handen, nietwaar? ***Ik stem, dus ik ben.*** Of zoiets...

"Hoe banger de burger, hoe beter!" is de geheime slogan van onze 'heersers', die uiteraard graag allen levenslang in een of ander postje aan het roer willen blijven staan. Zélf al veroorzaken ze op hun carrière-pad torenhoge inflatie, financiële meltdowns, armoede, politieke instabiliteit, globale polarisatie, chaos en geweld, tot zelfs doden en oorlogen toe. Dit terwijl men met behulp van de media massaal 'oprecht' orde en vrede predikt.

Wanneer men u voldoende bombardeert met een overvloed aan angst-nieuws, dan moet men de bovenstaand voornoemde flaters (of zijn het opzettelijke strategieën?) zelfs niet eens verbergen. Bedelf ze gewoon onder de stapel der gevolgen.

Want indien men dergelijke gevoelige problematieken sluw op de 'juiste manier' kadert en de focus verlegt, legt niemand nog de link tussen oorzaak en gevolg. De nadruk via pers en sociale media ligt dan voornamelijk op de angstporno van de gevaarlijke gevolgen, doch bijna nooit op de échte oorzaken of verantwoordelijken.

De uitzonderingen à la Harvey Weinstein of Jeffrey Epstein zijn op één hand te tellen en bevestigen de regel. Ghislaine Maxwell is dan wel tot 20 jaar gevangenisstraf veroordeeld voor pooierschap van minderjarigen, maar haar 'klantenlijst' is blijkbaar wel een zeer goed bewaard geheim dat blijkbaar niet verder wordt onderzocht. Moet er nog zand zijn?

En eenmaal de postjes opnieuw verdeeld zijn, waarbij het de dag van vandaag in België blijkbaar zelfs niet meer uitmaakt wie de verkiezingen effectief wint om een coalitie uit samen te stellen, kan men naar hartenlust terug overgaan tot de orde van de dag, tot de business as usual.

En daar wringt hem het schoentje, want de business as usual is door de jaren heen geëvolueerd van een -op zijn minst- poging tot behoorlijk bestuur enkele honderden jaren geleden, naar een absolute graaicultuur die heden enkel nog toegankelijk is voor professioneel gecorrumpeerde mensen. Politici of andere topbekleders die echt nog uit ideologie en morele waarden hun ding trachten te doen, worden snel vakkundig tegengewerkt, weggepest, verwijderd, gecorrumpeerd of zelfs geëlimineerd.

Een zeer belangrijk aspect daarbij is dat onze leiders hun 'perceptie is belangrijker dan de waarheid'-truc tot een ware kunstvorm hebben verheven. Fake News is de norm geworden. Er worden openbaar meer leugens geponeerd dan ooit, en degenen die dit beseffen kan het zelfs niets meer schelen. 'It's better the devil you know', en ook uit wanhoop en zelfbehoud geeft men al snel de moed op om hiertegen op te komen. Maar onderbewust beseft men eigenlijk wel dat er iets grondig mis is. Totdat het te laat is om nog (collectief) te ageren?

Quasi iedere minister of politiker van enig belang is in éérste plaats een Oscar-waardig vermomde machtsgeile poenpakker-acteur in de rol van zijn leven als begripvolle volks-mecenas, en dan (soms, in het beste geval) pas een klein beetje volksvertegenwoordiger.

Het is een spelletje waar men makkelijk mee weg komt, aangezien het bijna onmogelijk is om als (financieel) verzwakt slachtoffer een openbaar gevecht te voeren met dergelijke zwaargewichten. Te meer omdat 'de pers' natuurlijk zélf bepaalt wat men 'nieuwswaardig' acht en wat niet.

Dit kan ik, gezien mijn vele onbeantwoorde pogingen tot contact name met verschillende redacties in het verleden, uit eerste hand beamen. Het is ook logisch dat maatschappelijk relevante dossiers die ietwat 'vervelend' kunnen zijn voor het establishment of andere pers-'family & friends', ongezien onder de mat worden geveegd.

Gezien de lange tentakels van deze ingestorte 4de pijler, verwacht ik zelfs moeilijkheden om een uitgever te vinden die het aandurft om dit boek te publiceren (desnoods geef ik het indien nodig zelf in eigen beheer uit). Het (letterlijk) noemen van man en paard is immers niet echt gangbaar (of slim), wanneer deze ruiters in kwestie echt hoog geplaatste captains of industry en/of toppolitici zijn.

En ze van 'sluipmoorden' beschuldigen zal waarschijnlijk ook niet zonder risico zijn vermoed ik. Dergelijk risico mag de publicatie van dit boek echter niet in de weg staan. De hoofdrede waarom ik het heb geschreven is namelijk om zo veel mogelijk mensen in detail te kunnen waarschuwen aan de hand van wat ik zelf persoonlijk heb meegemaakt met de (groot)banken en onze overheid.

Het vervelende is dat ik zelf de centrale figuur ben, ik ben rechtstreeks betrokken persoon in alle dossiers die in het boek aan bod komen. Het is nooit mijn ambitie geweest om schrijver te worden, maar hopelijk heeft de ervaring van 'mijn ondergang' langs deze weg toch nog enig nut, indien het boek sommige lezers kan behoeden voor de duivelse procedures die ik erin uitleg en aanklaag.

Want ik weet ook wel dat er geen gerechtigheid zal geschieden voor de sluipmoordenaars uit mijn boek. Het openbaar ministerie zal nooit spontaan een onderzoek instellen naar de dubieuze praktijken die ik hier in detail uit de doeken tracht te doen, doch plausibeler is dat men nog maar eens op de boodschapper zal schieten. Maar dat ben ik inmiddels al gewend vrees ik 😞.

De essentie van het boek ligt dus eigenlijk niet in het persoonlijk aanklagen van de betrokken CEO's en hun beulen in kwestie, maar eerder in het exposeren van de achterliggende procedures die er voor zorgen dat mensen die in een verzwakte positie zijn gesukkeld, opzettelijk en 'automatisch' vakkundig de nek zullen worden omgedraaid. Dit terwijl men in diens gezicht mondeling valse beloftes en afspraken maakt, waardoor men volledig misleid en gewillig naar de slachtbank wordt geleid...

Want het is pas nadat ik de overeenkomsten ontdekte in de procedures die de verschillende banken ieder afzonderlijk hanteerden, dat mijn euro eindelijk gevallen is. Ze gebruiken namelijk allemaal dezelfde soort smerige trucen en listjes, in verschillende variaties. Hun ware beweegredenen zijn steeds een goed bewaard geheim en op het eerste zicht meestal onlogisch.

Maar de procedures verraden de boosaardige bedoelingen, zo kon ik op den duur al voorspellen wat de 'volgende zet' ging zijn van een bank afgaande op hoe een andere bank een vergelijkbare situatie had aangepakt (bv. zowel Belfius als ING gijzelden na de integrale terugbetaling van de gelieerde kredieten, onterecht doch doelbewust een pand op het handelsfonds van een van onze bedrijven).

De reden waarom ik in zo veel mogelijk dossiers de CEO's rechtstreeks heb betrokken, was om hun een kans te geven de gehanteerde handelswijzen van hun bank te controleren en hun onterechte destructieve acties ongedaan te maken op een moment dat het nog iets uitmaakte.

U zal in de volgende hoofdstukken -tot mijn grote spijt- in detail kunnen lezen hoe ze zich echter allen onverbiddelijk achter hun eigen procedure-uitvoerders en diens malafide werkwijzen schaalden. Dat is mijns inziens voldoende bewijs dat het hier dus gaat om onethische (door de absolute top van de banken) gesanctioneerde 'standaardprocedures', in plaats van om spijtige individuele vergissingen.

Het boek gaat hier in detail op in, hopelijk kan deze informatie u helpen dergelijke situaties te herkennen wanneer ze zich zouden ontplooiën, zodat u misschien nog tijdig kan bijsturen of ingrijpen. Ik hoop dat het vlot leest, mijn excuses alvast indien bepaalde bewijsstukken-passages ietwat droog, complex of ingewikkeld kunnen zijn.

Indien u minder geïnteresseerd bent in de details van de dossiers kan u deze uiteraard naar wens overslaan en eventueel enkel de duidingen of conclusies die ik er aan toevoegde lezen. Toen ik de 'professionele' communicatie met de tegenpartijen effectief schreef, wist ik natuurlijk niet dat deze ooit tot een boek zouden leiden. Het was daardoor niet makkelijk om deze omvangrijke dossiers efficiënt en duidelijk te synthetiseren, maar ik heb mijn best gedaan 😊. Om er het meeste uit te halen, nodig ik u van harte uit om het boek liefst volledig te lezen.

Want ik ga de feiten a.d.h.v. de stukken gewoon voor zich laten spreken, en uzelf als waarde lezer uw eigen oordeel laten vellen over de (mijns inziens verpletterende) verantwoordelijkheid van de protagonisten in mijn levensverhaal.

Eerlijk gezegd haat ik het om uit de anonimiteit te moeten treden om dit verhaal wereldkundig te kunnen maken. Maar ik kan het boek moeilijk onder een pseudoniem uitbrengen terwijl ik zelf alle betrokkenen bij naam noem en persoonlijk beschuldig. Dat zou nogal hypocriet zijn me dunkt.

Dus indien ik als auteur ooit bekend zou worden, dan zij het zo. Het doel heiligt in dit zeldzame geval wel het middel, en ik wil mijn eigen 'vuile was', voor zover die er al is, niet verstoppen. Maar om zelf solo alle gevolgen te moeten dragen van situaties waarin de sluipschutters me hebben gemanoeuvreed, dat is een brug te ver.

Een beetje reputatieschade voor de ontmaskerde bedrijven, of misschien zelfs publieke excuses van een enkele zeldzame CEO (dat kost hen toch niets en levert nog goede reclame op ook), is best case scenario waarschijnlijk het enige dat dit boek misschien kan bewerkstelligen.

Uiteraard hoop ik op meer dan dat, véél meer. Het ultieme streefdoel is om de procedures te doen vallen, en dat meen ik echt. Indien ik bv. zou mogen/kunnen kiezen tussen een schadeloosstelling voor mezelf voor al hetgeen ik verloren ben door de bancaire- en overheidsfratsen, en het structureel verbieden van alle trucen van de foer die men hanteert, dan zou ik resoluut voor het laatste opteren.

Dit mag misschien ongeloofwaardig klinken (zeker indien men weet dat dit een miljoenen schadevergoeding zou betekenen), maar wat ben je met rijkdom wanneer 'men' bij machte blijft om deze dan alsnog op dezelfde manier wederom te ontfrutselen?

Niemand is immers veilig, en het structureel aanpakken van deze laakbare handelswijzen zou werkelijk voor héél veel mensen een wereld van verschil kunnen betekenen.

Er zijn buiten de publiekelijke aanklacht echter nog andere redenen waarom ik dit boek heb geschreven. Initieel ben ik er aan gewoon aan begonnen als conclusies voor mijn juridische verdediging tegen de aantijgingen in de The Force & Jedi F.W. dossiers, maar het evolueerde al snel naar iets veel nuttiger 😊. Dat hoop ik althans, time will tell.

Het was in het begin eigenlijk ook helemaal niet de bedoeling om zo een directe persoonlijke aanval te lanceren tegen de 'top dogs' van de financiële wereld en de overheid. Ik had voor mijn eigen gemoedsrust dat hoofdstuk uit mijn leven reeds afgesloten, en me neergelegd bij mijn verlies in die dossiers, but just when I thought I was out, they pulled me back in...

De eerste werktitel was dus niet 'De Sluipmoordenaars van België', maar wel 'Moet de verkeerde CEO naar de gevangenis?'. En de eerste versie focuste zich enkel op de lopende penale rechtszaken, en niet op de banken en de historische burgerrechtelijke Kafkaïaanse geschillen.

Waarom heb ik dan toch besloten om die 'oude koeien' uit de gracht te halen'? Wel, omdat ik pas later beseft heb dat deze oude dossiers eigenlijk aan de basis van alles liggen. De ernst van de gestelde handelingen is pas doorgedrongen nadat ik uiteindelijk in een zéér zware depressie ben beland.

Dat heeft me doen beseffen hoe gevaarlijk deze mensen wel niet kunnen zijn, en ben ik mijn pijlen beginnen richten op de ware verantwoordelijken. Om iedereen hierover te waarschuwen, ik vind dat een morele plicht. Want wanneer men zulke kennis bezit en ze verzwijgt, is men m.i. geen haar beter dan degenen die er zich van hanteren voor eigen gewin.

En de 'sluip'-prefix van de moordenaars past echt wel in de context, want er zijn ongeveer 10 jaar over heen gegaan alvorens deze dossiers uiteindelijk tot mijn huidige aanklachten hebben geleid! Dat is zodanig lang dat ik zélf niet eens meer de correlatie doorhad toen ik aan mijn verdediging begon.

Ik denk dat het daarom nuttig is om de tijdslijn van het schrijven van het boek uit te leggen. Dat is belangrijk omdat er cours de route tijdens het schrijven enkele nieuwe feiten hebben plaatsgevonden die mijn plannen hebben gedwarsboomd.

Er was namelijk naast de maatschappelijke relevantie en mijn eigen juridische verdediging nog een 3de reden waarom ik het boek heb geschreven. Dit was ook de reden waarom ik er alles aan proberen doen heb om mijn vennootschap The Force van een faling te redden, omdat dit bedrijf een super interessant project ontwikkeld had: SunderBank.

De Force redden is uiteindelijk niet gelukt (een verhaal op zich dat u kan ontdekken in hoofdstuk 10), maar het SunderBank project zelf hebben we gelukkig wel kunnen redden uit de curatele. Om de commercialisatie ervan op te starten is er echter een aanzienlijke investering vereist voor de operationele werking en de marketing in de opstartfase.

Sunderbank wordt daarvoor in detail uit de doeken gedaan in het 13ste hoofdstuk, en een deel hiervan was eigenlijk bedoeld als een soort prospectus om geïnteresseerde lezers de kans te geven om in het project te investeren.

Bij deze hier een belangrijke waarschuwing dat dit (momenteel) niet meer van toepassing is, omdat de situatie dus zodanig negatief geëvolueerd is dat ik het (moreel) niet meer opportuun acht om hiervoor investeerders aan te trekken.

Het risico is immers te groot geworden, maar dat wist ik op het moment van het schrijven van dat hoofdstuk nog niet. Ik was het boek begin 2021 beginnen schrijven voor de verdedigings-conclusies

van de aanklachten in de vennootschappen The Force en Jedi F.W. Er was toen nog geen sprake van bijkomende aanklachten voor de nog veel oudere falingen.

Deze nieuwe aantijgingen kunnen er in een worst-case scenario voor zorgen dat ik effectief achter de tralies kan belanden, en onder die omstandigheden kan ik uiteraard moeilijk aan beleggers vragen om hun vertrouwen in mij te stellen om SunderBank in goede banen te leiden. De kans dat ik het bedrijf wegens een veroordeling op een bepaald moment niet verder kan besturen is immers reëel. Bovendien is er nog een bijkomend onverwacht financieel risico opgedoken in de vennootschap Samenslim die dit project ging uitbaten.

Daarom heb ik besloten om de funding ronde voor SunderBank on hold te zetten totdat alles definitief is uitgeklaard. Hopelijk kan ik dit dus binnen enkele jaren alsnog oppikken, en zodra alle huidige risico's definitief van de baan zijn het project alsnog openstellen voor investeerders.

Maar ik laat het desbetreffende hoofdstuk zoals ik het toen heb geschreven wel ongewijzigd staan, zodat u mijn intenties en het plan dat ik had vooropgesteld nu reeds kan lezen. Maar het is dus niet nodig om op mijn uitnodigingen tot investering in te gaan, want dit is dus wegens de verhoogde risico's (tot nader order) niet meer van toepassing.

Het is pas in november 2021 dat mijn wereld instortte, met de nieuwe bijkomende dagvaarding, ditmaal door het parket van Nijvel. Dit was de zaak die voor mezelf de druppel der gezondheids-emmer deed overlopen. Te meer omdat ik toen net enkele zware maanden achter de rug had door een ernstig probleem met mijn jongste dochter. Maar dat verhaal zou ons nu te ver leiden, het is een boek op zich waard.

Het Nijvel-dossier wordt beschreven in hoofdstuk 14, maar einde 2021 sukkelde ik dus (nogmaals) in een depressie. En ditmaal geen 'gewone' depressie. Het zal u waarschijnlijk niet verbazen dat ik reeds lange tijd (sinds 2008 eigenlijk) door de immer aanhoudende stress, financiële problemen en druk, niet echt happy rondloop. Een relatiebreuk van ongeveer 2 jaar geleden weegt ook nog steeds door, wanneer je iemand echt heel graag ziet maar die persoon besluit om er abrupt een einde aan te maken, dan kan zeer pijnlijk zijn. Chronische depressies waren me dus niet onbekend, ik ben einde 2016 totaal uitgeput zelfs enkele maanden gehospitaliseerd geweest.

Maar zelfs toen was ik er beter aan toe dan met mijn huidige depressie. Ja, want het is nu einde 2022 en ze sleept dus reeds bijna een jaar aan. Het verschil met de vorige moeilijke periodes is spectaculair. Daar waar ik vroeger depressief zijnde nog steeds in staat was om door te bijten en enigszins professioneel te functioneren, lukt dit heden absoluut niet meer.

De symptomen?

-Letterlijk niet uit bed geraken 's morgens (of 's middags) wegens compleet oververmoeid en uitgeput.

-Overdreven gevoeligheid in beide richtingen, ik kan zeer snel enorm boos worden voor onnozele futiliteiten die me vroeger niet eens zouden raken, en omgekeerd begin ik spontaan hard te wenen wanneer ik iets ontroerend zie. Onder de mensen komen is lastig wanneer men spontaan begint te wenen voor 'niks'.

- Veel levenslust en -zin verloren...

-Ongepaste opborrelende haat- en wraakgevoelens, boosheid ingegeven door een diepe frustratie van onrechtvaardigheid.

- Concentratieverlies en procrastinatie-gedrag.

Dit zijn de belangrijkste. De vervelendste is nog het spontane wenen en verdrietig zijn, en het snel gefrustreerd boos worden, want ik kan werkelijk de deur niet meer uitgaan, dat valt te veel op, aangezien het niet controleerbaar is.

Een beetje te veel van het slechte om nog iets zinnigs te kunnen doen dus; ik lig al bijna een jaar onafgebroken in bed. Ik kon/kan zelfs de noodzakelijke zaken om voldoende inkomsten te generen om te kunnen (over)leven niet meer aan, en heb me einde mei verplicht gezien om aan te kloppen bij het OCMW om deze periode te kunnen overbruggen.

Maar daar speelt mijn statuut als zelfstandige zwaar in mijn nadeel, want blijkbaar is het niet echt gangbaar dat zelfstandigen bij deze instantie aankloppen voor hulp. Het heeft de spreekwoordelijke bloed, zweet en tranen gekost om deze steun te verkrijgen, maar het is uiteindelijk toch gelukt.

Ik kan nu terugvallen op een steun van +/- 760€/maand, waarvoor dank anders zou ik echt verhongeren. Ik had/heb dus zelfs niet voldoende kracht meer om mezelf van eten te voorzien, de depressie overstijgt raar genoeg de basisbehoeften van het lichaam. Zoals ik al zei, dit is geen normale depressie meer, want dit punt had ik nog nooit bereikt. Ik sta van nature uit mentaal tamelijk sterk in de schoenen, maar eenmaal een bepaalde grens gepasseerd ging/gaat er werkelijk niets meer.

Bovendien viel het zwaar tegen om in een dergelijk moeilijke periode nog maar eens gevechten te moeten aangaan om diens rechten te vrijwaren. Het 'mini-gevecht' met het OCMW heeft me in ieder geval nog dieper de put ingeduwd en veel kostbare energie gekost. Vechten tegen de overheid, the story of my life I'm afraid... 't zal wel aan mij liggen zekerst 😞

Want die energie heb ik broodnodig om tijdig dit boek te kunnen afwerken. De deadline is midden december 2022, want dan moeten de conclusies in het nieuwe strafdossier ingediend worden. Ik kan geen nieuwe advocaat meer betalen dus moet ik deze zelf schrijven. Ik ben mezelf dus aan het verplichten zodra het enigszins mogelijk is (het gaat inmiddels al iets beter, ik heb slechte en minder slechte dagen nu) om 'De Sluipmoordenaars van België' af te werken.

Schrijven gaat minder vlot dan normaal natuurlijk, maar ik probeer en hoop het boek toch tijdig klaar te krijgen. Zodat het enerzijds kan dienen ter conclusies van de nakende rechtszaken, en anderzijds om met de boekenverkoop iets te kunnen verdienen tezamen met het wereldkundig maken van dit maatschappelijk relevant verhaal. Want ik kan niet eeuwig beroep doen op het OCMW uiteraard.

En hoe meer mensen het boek lezen, hoe meer kans op een sociale opvolging die hopelijk tot het aanpassen van de aangeklaagde procedures kan leiden. Ik heb in ieder geval ideeën genoeg hoe de uitwasemingen concreet aangepakt kunnen worden, en ben steeds bereid aanbevelingen te doen aan om het even welke instantie die dit kan en wil opvolgen. Call me naïef...

Om dit voorwoord af te sluiten deel ik graag mijn absoluut favoriet liedje met u. Wat is uw onbetwiste 'nummer-1' lied? Mijn liedje combineert diens inhoudelijke boodschap (de tekst dus 😊) perfect met een fantastische semi-psychedelische rock beat en opbouw.

Het is niet zo'n bekend liedje, maar ik kan zeker iedereen aanbevelen om het eens te beluisteren, 't is echt de moeite waard. Het noemt: "I'd Love To Change The World" van de groep Ten Years After. De tekst wil ik u alvast zeker niet onthouden, maar luister er dus eens naar hé, ideale achtergrondmuziek om dit boek bij te lezen (or not 😊).

Lyrics I'd Love To Change The World

Everywhere is freaks and hairies
Dykes and fairies

**Tell me, where is sanity?
Tax the rich, feed the poor
'Til there are no rich no more**

I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you

Population keeps on breeding
Nation bleeding, still more feeding, economy
Life is funny, skies are sunny
Bees make honey, who needs money? No, not poor me

**I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you Oh, yeah**

World pollution, there's no solution
Institution, electrocution
**Just black and white, rich or poor
Them and us, stop the war!**

I'd love to change the world
But I don't know what to do
So I'll leave it up to you

Het is toepasselijk, want ik zou uiteraard graag de wereld substantieel anders zien draaien. De manier waarop nu alles opzettelijk in slechte banen wordt geleid, is des duivels. Maar hoe de wereld veranderen? Dit boek is mijn ultieme poging om hiertoe een steentje bij te dragen en mensen wakker te schudden, want ik weet anders ook niet meer wat gedaan? **So I leave it up to you...**

Zeer hartelijk dank voor uw aankoop van dit boek en uw steun. Just Say No! to immoral orders in all situations and change the world from within... No more Evil Elite without the Order Followers foolishly doing the immoral things that they are told to do.

Hartelijke groeten aan iedereen! Ik wens iedereen het allerbeste toe met veel liefde, gezondheid en geluk.

ALL WE NEED IS LOVE, PEACE & FREEDOM

Uw toegenegen,

Luc De Smet.

MOET DE VERKEERDE C.E.O. NAAR HET GEVANG...?

Enkele B.V.'s lezen het boek reeds en geven hun ongezoeten mening: *

"Geen literair meesterwerk, maar wel een boek met ballen zo groot als de loezen van Lolo Ferrari"
– Herman B.

"Als ik dit boek nu in brand steek, zou het dan ook verdwijnen?" – Frank VDB.

*"Sympathiek boekske, maar 20€ is 20€ hé! Koop gewoon die e-book voucher en dan is het maar 5€.
Een oogopener, dat wel."* – Alex A.

"Dat is het! Dat is het! Dag Moeder!!" – Rik DS.

"Dura lex, sed lex. Alea iacta est. De rechtbank zal over uw lot beslissen, beste auteur." – Bart DW.

*"Als professionele investeerder stel ik me toch wat vragen bij dat SunderBank project, ik pas liever
want ik heb zelf nog nooit problemen gehad met banken."* – Marc C.

"At least someone who dares to write the truth, grab a copy before it's banned!" – Donald T.

"Waarde landgenoten, 't is ik moet zeggen dit boek is een échte áánrader." Filip VB

De auteur van dit boek, Luc De Smet, was vroeger een succesvolle KMO-bedrijfsleider. In zijn eigengereide 'reality'-stijl ontdekken we hoe hij zijn miljoenen patrimonium opbouwde, maar vooral ook hoe hij het tot op de laatste eurocent terug kwijtspeelde. Hij ging letterlijk from zero to hero to zero again, met dank aan de banken en de overheid.

**EEN UNIEKE KIJK ACHTER DE SCHERMEN VAN DE HAUTE FINANCE,
HET GERECHT EN DE POLITIEKE (ON)MACHT.**

Moe getergd verslagen. De strijd opgegeven. Beroofd van geld en gezondheid wordt de auteur in Maart 2020 onverbiddeijk uit zijn appartement gezet door een deurwaarder met politiebegeleiding.

Dit fait divers zou normaal gezien geruisloos mee verdwijnen in de daklozen statistieken, ware het niet dat het parket het nodig achtte om nog eens zwaar na te stampen. De auteur werd immers correctioneel gedagvaard voor zogenoemde faillissements-misdrijven en riskeert nu dus zelf achter de tralies te verdwijnen.

Dit was de laatste druppel die hem er dan toe bewogen heeft met dit boek een reputatie harakiri te plegen om de ware verantwoordelijken van zijn ondergang met naam en toenaam te kunnen ontmaskeren. Wanneer men niets meer te verliezen heeft, kan immers pas de vuile was van alle betrokkenen worden blootgelegd. Niets of niemand wordt daarbij gespaard, van advocaat tot rechter, van minister tot CEO, iedereen wordt op de rooster gelegd in dit unieke, op ware feiten gebaseerde, verslag.

* van de auteur: voelt U zich toch een klein beetje misleid of bedrogen door de fictieve quotes van mijn 'Beste Vrienden' op de cover? Dan is dit meteen een goed voorbeeld van de belangrijkheid van kleine lettertjes. U zal in dit boek tips en technieken van onschatbare waarde ontdekken die U veel leed en miserie kunnen besparen. De oculte (verborgen) kennis die uw tegenstanders hanteren zal u van mijlenver zien afkomen zodat u conflicten kan herkennen en vermijden. De aankoop van dit boek zou zo wel eens uw beste investering ooit kunnen zijn 😊

THE STORY OF SUNDERBANK

Inhoudstabel

Prelude:	Dit boek wordt veel te dik	
OCMW:	En Français, s'il vous plaît	
Der Process 1	Luc De Smet versus de Rijksdienst voor Sociale (on)Zekerheid	
Der Process 2	Luc De Smet versus het Ministerie van Financiën	
	'Met minister De Block' aan het onthaal, 'goedemorgen' ?	Pg
De hamvraag:	Moet de verkeerde C.E.O. naar de gevangenis?	Pg.
KBC:	De zaak van de Kei B angelijke Chantage met dhr. CEO Johan Thijs & dhr. Voorzitter Thomas Leysen	Pg.
ING:	De Bank Liegt met dhr. CEO Ralph Hamers en dhr. CEO Rik Vandenberghe	Pg.
Belfius:	De spreidstand van dhr. Voorzitter Jos Clijsters en CEO Vincent Sneyers klopt die van Kim	Pg.
BKCP:	BKCP wil het onderste uit de kan maar wie krijgt het deksel op de neus?	Pg.
Patronale Life:	Dhr. Johan Vandenberghe, directeur kredieten lijdt aan geheugenverlies	
	Filip Moeykens, Voorzitter, weigert rechtstreeks te communiceren	Pg.
Historiek		Pg
Jedi Force Warrior		Pg
Intermezzo		Pg
May the Force be with You		Pg
De Nyn is Venijn		Pg
De opportunistische curator Caroline de Lepeleire		Pg
Sunderbank		Pg
Trop is te veel en te veel is trop		Pg

Dit boek wordt veel te dik

Ik heb een probleem. Een tamelijk vervelend probleem. Ik tracht nu namelijk reeds enkele maanden dit boek definitief af te werken zodat het eindelijk gedrukt en verkocht kan worden. Maar ik loop steeds maar weer de feiten achterna, en nieuwe sluipmoordenaars kruisen steeds maar weer mijn pad. En het blijft niet bij een toevallige passage, neen, iedere keer blijf ik een doelwit te zijn waarop de spreekwoordelijke salvo's moeten gericht worden.

Om het op zijn kabouter Plops te zeggen: ik word daar zo moe van! En word het ook beu, kotsbeu, plopperdeplot! Zo was ik oorspronkelijk écht niet van plan om mijn 'onnozel' windmolengevecht (om te kunnen overleven tijdens mijn depressie) met/tegen het OCMW hierin op te nemen. Dit gevecht gaat immers 'slechts' over enkele duizenden euro's, terwijl andere dossiers in dit boek over 'miljoenen'- geschillen gaan. Een ander niveau dus.

Maar de hoeveelheid tijd en energie dit nieuwe debacle me gekost heeft, heeft me doen beseffen dat de financiële grootte/hogte van een dossier eigenlijk irrelevant is voor de gedupeerden. Want de psychologische aanvallen en vernederingen in kleinere, 'minder belangrijke' zaken kunnen absoluut even schadelijk zijn voor de zwakkeren onder ons als in 'grote' conflicten.

Het verkrijgen van (tijdelijke) OCMW steun om te kunnen overleven (in mijn geval tijdens een depressie-ziekteperiode) is trouwens helemaal niet 'minder belangrijk'. Het gaat in se over leven of dood, honger of eten, onderdak of de ijskoude straat. Wanneer iemand echt niet meer in staat is om zichzelf van deze noodzakelijke levensmiddelen te voorzien, moet er toch teruggevallen kunnen worden op enige financiële steun om zo'n moeilijke periode te overbruggen?

Ik heb die steun voor mezelf eigenlijk veel te laat aangevraagd. Ik weet niet of dit door een soort misplaatste trots kwam (niet gewend om privé beroep te moeten doen op overheidshulp), of door een onbewuste weerzin om nog maar eens in aanraking te moeten komen met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (komt later in het boek nog in detail aan bod), maar mijn depressie is einde 2021 helemaal losgebarsten, en het is pas einde mei 2022 dat ik de stap om hulp aan te vragen heb gezet.

Mijn onderbewuste voorspelling is spijtig genoeg nog maar eens correct gebleken, want het OCMW werkt in praktijk meer tegen dan lief is. Het afwerken van dit boek is daardoor een echte uitdaging geworden, want ik heb het door de financiële druk en onzekerheid momenteel mentaal zeer moeilijk om enigszins productief, laat staan creatief, te kunnen zijn.

Ik ga dus echt een schrijf-STOP moeten zetten wat de nieuwe ontwikkelingen betreft, sommige zaken zullen daardoor een open einde hebben omdat er nog heel wat problemen 'on-going' zijn. Misschien noopt dit wel tot een vervolg, maar ik heb eigenlijk reeds 2 'prequels' geschreven (de gedetailleerde case study van KBC in de zaak van de **Kei Bangelijke Chantage**, en een volledig losstaand sluipmoordenaars-verhaal in een volstrekt andere omgeving).

Wie weet vind ik hopelijk ooit de kracht om het vervolg van deze dossiers alsook nog verder te detailleren in een nieuw boek, indien er enige maatschappelijke interesse is. Want het schrijven van een dergelijk relaas is spijtig genoeg mentaal zéér belastend. Men wordt continue herinnerd aan en geconfronteerd met het desastreuze verleden en de verwerpelijke, oneerlijke handelingen en framing van alle 'tegenpartijen'. Meermaals rolden de tranen rijkelijk over mijn wangen terwijl ik op het klavier een duiding aan het tokkelen was. Zo ook met het nieuwe 'hoofdstuk' aangaande het OCMW, dat u op de volgende pagina's kan ontdekken. Ik woon momenteel in Wallonië, en was daardoor verplicht om de hulpaanvraag bij de lokale CPAS (=OCMW) van Sambreville in te dienen.

OCMW: En Français, s'il vous plaît

Ik ga dit hoofdstuk starten in 'omgekeerde volgorde', met name de recentste communicaties bovenaan plaatsen, en de geschiedenis laten zakken. Kwestie van met de deur in huis te vallen 😊

Belangrijk detail om te melden vooraleer aan te vangen: ik heb tot op een bepaald punt steeds mijn uiterste best gedaan om met deze dienst in hun eigen taal te communiceren, zowel mondeling als schriftelijk. Totdat men me begint te verwijten dat ik bepaalde zaken niet goed begrijp en opvolg, dat was het punt waarop ik besliste om me in mijn eigen moedertaal te verdedigen. Met het volgende e-mail antwoord op 16 november 2022, als opvolging van mevrouw Natascha Beckerich, verantwoordelijke van de sociale dienst, op mijn e-mail en aangetekende schrijven van 11 november.

"Bonjour Monsieur Desmet,

Selon la Loi sur l'emploi des langues en matière administrative (chapitre III. Emploi des langues dans les services locaux), dans les régions homogènes de langue française, le CPAS doit communiquer en français avec les assurés sociaux qui résident sur le territoire de sa région linguistique.

Le CPAS n'a nullement l'obligation de communiquer dans une langue différente.

Si vous voulez utiliser le néerlandais dans vos contacts avec le CPAS, vous devez alors veiller à faire traduire vos écrits par un traducteur assermenté ou vous faire accompagner par un interprète lors de vos contacts avec le Centre.

Merci donc de veiller à ce que votre assistante sociale, votre accompagnatrice et les membres du Comité et de manière plus générale, tout intervenant social, puissent disposer des éléments dans la langue de travail de notre administration.

Belle journée.

BECKERICH Natacha
Responsable du Service Social
CPAS de Sambreville

"Il est entre vos mains de créer un monde meilleur pour tous ceux qui y vivent." - Nelson Mandela (Homme d'état, Président, 1918-2013)

Merci de noter que notre Centre est fermé le vendredi après-midi. " (einde email)

Het gaat hier hoogstwaarschijnlijk om een (juridisch ondersteund) afleidingsmaneuver om wederom vooral toch maar niet inhoudelijk in te moeten gaan op de kern van de zaken die ik aanklaagde in mijn schrijven van 11/11/2022:

De: "luc" <luc@atalent.be>

À: "natacha" <natacha.beckerich@sambreville.be>

Cc: "maud.fischer" <maud.fischer@sambreville.be>, "Bérengère Michaux"

<Berengere.michaux@sambreville.be>, "carolane.ciaramella"

<carolane.ciaramella@sambreville.be>, "benedicte.renard"

<benedicte.renard@sambreville.be>, "Mélanie Spilette"

<melanie.spilette@sambreville.be>

Envoyé: Vendredi 11 Novembre 2022 18:52:30

Objet: Fwd: DE SMET Luc

ter uwer beschikking: <https://www.deepl.com/translator>

Geachte Dames,

Ik heb van uwentwege nooit een antwoord mogen ontvangen op mijn onderstaande e-mail en het bijhorende aangetekende schrijven. Ook in de (voorafgaandelijk reeds ingeplande) meeting met uw sociale assistente Mevrouw Fischer van 4 oktober jl is er niet ingegaan op de klachten en aanbevelingen van mijn goedbedoelde brief. Ik ben toen wel aangeraden om aanwezig te zijn op uw intern beslissingscomité van 8 november.

Ik was vorige dinsdag aanwezig op deze vergadering, maar ik heb een aantal belangrijke aandachtspunten die ik ter uwer attentie moet brengen.

-Eerst en vooral stop ik vanaf nu met het hanteren van de Franse taal om met uw diensten te communiceren. Ik trachtte in het verleden steeds mijn gesprekspartners ter wille te zijn door het hanteren van mijn redelijke kennis van uw taal. Maar ik ben niet perfect tweetalig en dat zorgt overduidelijk voor problemen aangezien er blijkbaar steeds misverstanden ontstaan waarvan ik altijd de dupe wordt, en ik ben dat werkelijk kotsbeu. Vanaf nu communiceer ik dus noodgedwongen enkel nog in mijn moedertaal.

Uw eis om me niet meer te laten behandelen door mijn eigen vertrouwensarts, doch door een wildvreemde Franstalige arts zodat jullie van Franstalige doktersattesten aangaande mijn ziekte zouden kunnen voorzien worden, is mijns inziens werkelijk beneden alle peil. Ik weiger dus om van dokter te veranderen, aangezien deze huisarts mijn vertrouwen geniet en mijn medische historiek goed kent. Hij is dus het beste geplaatst om me doorheen deze moeilijke periode te helpen.

Het feit dat jullie me op straffe van schorsing van mijn OCMW-steun proberen te dwingen om moeilijke psychologische gesprekken ter genezing van mijn depressie in een vreemde taal te voeren met een nieuwe Franstalige dokter, is een goed voorbeeld van de rigide werking van uw dienst en diens dubieuze manier van werken.

-Ik begin te vermoeden dat het feit dat ik Nederlandstalig ben wel eens aan de basis zou kunnen liggen van de problemen die ik met uw dienst ondervindt? Een belangrijke factor in de genezing van depressies is enige financiële stabiliteit, zodat men tijdens de ziekteperiode bespaard kan blijven van onmenselijke stress in de voorziening van basis levensbehoeften.

De interacties met uw instelling bezorgen me echter enorm veel stress, aangezien men me meermaals in het ongewisse heeft gelaten indien en wanneer ik mijn steun wel zou ontvangen, en u voor allerlei futiliteiten te pas en te onpas dreigt met de intrekking of opschorting er van. Er zat geen regelmaat in de betalingen, zo heb ik de steun voor de maand augustus -na meermaals aandringen- pas op 6 oktober ontvangen.

Beseffen jullie wel hoezeer jullie mensen in (zowel praktische als mentale) problemen brengen met zulke werkwijzen? Ik heb het in de maand september extreem moeilijk gehad om te kunnen overleven door uw onvoorspelbare handelspraktijken, honger lijden is echt niet leuk!!

-De meeting was een echte gemiste kans. In plaats van een constructieve dialoog aan te gaan met betrekking tot de vervelende problematiek van de interne communicatieproblemen en het ontbreken van een gedeeld document management systeem voor aangeleverde documenten, koos

uw voorzitter er voor om van in het begin van de meeting mij frontaal aan te vallen met de belachelijke stelling dat ik zélf verantwoordelijk was voor alle problemen door het niet of laattijdig aanleveren van gevraagde documenten e.d.

Dit terwijl ik net de uitgebreide en overduidelijke email had bezorgd ter staving van het feit dat ik wél alles snel en correct heb aangeleverd, maar dat dit bij jullie intern dus niet correct centraal verwerkt wordt. Waardoor er meermaals achter reeds aangeleverde stukken wordt gevraagd, betalingen worden tegengehouden, enz.

-Daar bleef het echter niet bij, want jullie zoeken mijns inziens duidelijk naar redenen waarom jullie mijn steun niet hoeven te verlengen. Ik heb wel degelijk altijd snel en correct alle vragen of opmerkingen opgevolgd, vandaar ook mijn vorig schrijven om dit ontegensprekelijk aan te tonen.

Zo heb ik mijn aanvraag bij de CAAMI (het enige ziekenfonds waar ik me kan laten registreren) reeds begin augustus opgestart. Op 10 augustus ontving ik de bevestiging dat de aanvraag bij hen intern zou worden opgevolgd.

Is het mijn fout dat dit bij de CAAMI nu reeds bijna 5 maanden aansleept? Ik heb hen meermaals aangemaand, en ontving pas recentelijk wederom nieuwe documenten die ik nog eens extra moest invullen. Ik heb dit inmiddels kunnen opvolgen, en heb mijn sociale assistentes Berengere Michaux, Maud Fischer en Benedicte Renard in kopie gezet van deze administratie.

Maar u haalde in het comité aan dat het probleem met mijn ziekenfonds aanleiding kan geven tot de weigering of opschorting van uw steun. Ik begrijp trouwens niet waarom een probleem (in dit geval het ontbreken van een ziekenfonds) de aanleiding kan of mag zijn tot de uitsluiting van de 'globale' (tijdelijke) oplossing.

Het is de bedoeling om op termijn alle problemen te tackelen en te overwinnen, maar om nu de problemen zélf te gaan aanhalen als excuus waarom de hulp kan en zal geweigerd worden, dat gaat mijn petje te boven. Op die manier komt men onvermijdelijk in een desastreuze vicieuze cirkel terecht, in plaats van geholpen te worden.

-Een ander probleem dat wederom als reden wordt gegeven waarom u mijn hulp niet wil verlengen, is een aanzienlijke achterstand in betaling van mijn privé-RSZ bijdragen. Dit betreft voornamelijk een historische schuld, met een ingewikkelde voorgeschiedenis. Als oplossing voor dit probleem stelden al uw verschillende medewerkers in alle meetings die ik met hen tot hiertoe heb gehad dat ik van statuut moet veranderen en me inschrijven als werkzoekende.

Daar ben ik inderdaad nooit op ingegaan, omdat mijn situatie me vereist dat ik zelfstandige blijf om mijn verantwoordelijkheden als bedrijfsleider te kunnen blijven uitoefenen. U toont hiervoor geen enkel begrip en verplicht me dus om gedwongen van statuut te veranderen, op straffe van hongersnood.

We hebben geen uitgebreide voorstelling van en aan elkaar gedaan in het begin van onze meeting, dus ik ken de namen niet van de aanwezigen (behoudens die van mijn sociale assistentes), en weet dus niet wie wat exact heeft gezegd.

Ik vermoed intuïtief dat het mevrouw Natacha 'Belle journée' Beckerich was die op het einde zei dat ik me maar dringend ten privé titel failliet moet laten verklaren? Nog een bijkomende voorwaarde om van enige hulp te mogen/kunnen genieten?

Het is onverantwoord dat men dergelijke uitspraken en eisen (?) durft te stellen aan mensen die reeds in de put zitten. Te meer omdat de dame die sprak uiteraard volstrekt niet op de hoogte is van mijn complexe privé situatie en de redenen waarom een persoonlijk faillissement (momenteel) niet aan de orde is.

Want alle opvolgende meetings ten spijt, wordt de persoonlijke situatie van de hulpbehoevende niet écht in detail onderzocht door alle sociale assistentes, enkel de noodzakelijke procedures worden stipt en streng opgevolgd om de steun te rechtvaardigen. Dus deze mevrouw kan ook helemaal niet op de hoogte zijn dat de voornaamste reden waarom ik geen privé-faling procedure heb geïnitieerd, het feit is dat de molens der justitie nu eenmaal zéér traag draaien.

Dat ik immers al bijna 10 jaar moet wachten op een definitief vonnis in enkele belangrijke geschillen tegen de staat. Een van die rechtszaken betreft een aanzienlijke schadeclaim tegen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Deze zaken werden recentelijk allemaal in beroep gepleit. Ik verwacht het niet, maar indien bij wonder gerechtigheid toch zou geschieden, zou dit een zeer positief effect op mijn financiële privé situatie kunnen hebben, waardoor een privé faling misschien kan vermeden worden en vele schuldeisers hopelijk alsnog correct kunnen worden terugbetaald.

Ik wacht dus met andere woorden mijn lot af, de beslissingen van de beroepsrechters zijn zeer belangrijk voor mijn verdere carrière. Het is ook daarna pas dat ik beslissingen kan nemen aangaande mijn statuut. U gaf me tijdens het comité zelfs de kans niet om dergelijke zaken in detail uit te leggen, het moest vooruitgaan...

Uw 'goedbedoelde' raad (of bevel?) om de handdoek in de ring te gooien is daardoor kwetsend, het houdt geen rekening met de werkelijke situatie van uw 'klant', en wakkeren de frustraties aangaande de traagheid van het gerecht enkel maar aan. Het op zijn minst op de hoogte zijn van de exacte situatie waarin iemand zich bevindt, laat staan zich empathisch in te leven in deze situatie, is het minimum dat men kan doen me dunkt, in plaats van in het wilde weg te schieten met onmogelijke eisen en 'voorstellen'.

Eerlijkheidshalve moet ik bekennen dat niet al uw opmerkingen nutteloos waren, er was met name één voorstel -het tijdelijk laten opschorten van de persoonlijke RSZ-bijdragen voor personen in moeilijkheden- dat zeker wel de moeite waard was om te onderzoeken en op te volgen. Ik heb dit zelfs de dag na onze vergadering reeds ter harte genomen, en heb hierbij de sociale assistentes ook in kopij gezet van mijn communicatie hieromtrent met Securex. Het wordt door hen behandeld met het dossiernummer 10775965.

De manier waarop deze raad werd gecommuniceerd **was echter niets minder dan degoutant**. Een andere (mannelijke) medewerker wiens naam me dus onbekend is, vond het namelijk opportuun om me meermaals uit te schelden voor vuile mythomanische leugenaar omdat ik domweg niet bij de mogelijkheid van een tijdelijke opschorting van de bijdragen had stilgestaan. Ik ben dan ook mijn geduld en beleefdheid verloren tijdens de vergadering, en heb me boos gemaakt. Excuses daarvoor aan iedereen met uitzondering van deze medewerker, ik mag me zo niet laten provoceren.

Even terzijde wegens eigenlijk niet zo belangrijk, maar deze ondergetekende mythomanische leugenaar tracht in zijn relazen de waarheid wel degelijk steeds zo correct mogelijk op te tekenen, en deze uitspraak was ingegeven door het feit dat deze mogelijkheid tot opschorting reeds kort werd besproken in de meeting van 4 oktober met de sociale assistente mevrouw Fischer.

De focus lag tijdens dergelijke meetings veelal op het verplichte zoeken naar een bedienden-job, en allerlei andere administratieve opvolgingen. Ik herinnerde me dit tijdens het spervuur van het comité spijtig genoeg dus niet onmiddellijk, met het gekende scheld-gevolg. Het is pas achteraf, na een gesprek met mijn huisbaas over de meeting van 4 oktober (waarop hij ook aanwezig was), dat ik me alsnog vaag herinner dat dit toen inderdaad even aan bod was gekomen.

Ik had het dus enigszins sneller kunnen opvolgen, te meer omdat ik een van de documenten die ze me toen had bezorgd niet goed genoeg had begrepen. De taalbarrière helpt soms ook niet natuurlijk, en wordt nog extra bemoeilijkt wanneer het papieren stukken ipv elektronische communicatie betreft die niet zomaar snel via een copy en paste door een programma kunnen vertaald worden; maar ik had hier eigenlijk extra aandacht aan moeten besteden.

Specifiek daarvoor ben ik mevrouw Fischer dus wel enige excuses verschuldigd, maar om daar dan de conclusie uit te trekken én luid te uiten dat ik incompetent ben, of dit allemaal opzettelijk niet goed opvolg, en me zo grofweg voor leugenaar uitmaken, is uiteraard wederom een aantal bruggen te ver.

Ik hoop dat mijn onmiddellijke indiening van deze aanvraag tot opschorting nu bewijst dat ik niet ter kwader trouw ben, de vertraging was ongewild. Ik heb het bovendien de voorbije weken enorm druk gehad, de 2 belangrijke rechtszaken in beroep zijn beide pas gepleit en hebben me zeer veel energie gekost. Ik moet me dus soms noodgedwongen forceren om toch te werken, desondanks mijn depressie. De rechtbank deadlines zijn onverzettelijk.

De ochtend van onze meeting stond ik nog een van de belangrijkste zaken uit mijn leven te pleiten voor het hof van beroep van Brussel, om dan in recordtempo naar uw comité te rijden om u tijdig te woord te kunnen staan om 13:00. Maar ook daar was u natuurlijk niet van op de hoogte. Zich eerst eens even in iemands plaats trachten te stellen alvorens te oordelen kan wonderen doen.

Maar verantwoordelijken die verzwakte en met de moed der wanhoop vechtende mensen vanuit het eigen zieke opgeblazen ego zó onrespectvol behandelen, die zó zeker zijn van hun eigen gelijk, die mensen het voordeel van de twijfel niet gunnen, vormen een echt gevaar voor sommigen bij wie zulke onnozelheden misschien de emmer definitief doet overlopen, als u begrijpt wat ik bedoel... en zo iemand zetelt dan in uw comité...

Ik raad ten stelligste de organisatie van een cursus empathie en inlevingsvermogen voor dergelijke medewerkers aan, want iemand die een persoon met een zware depressie zo snel en zo kordaat beschuldigt van mythomanie, zelfs al zou het dan nog waar zijn, **is mijns inziens zelf een gevaarlijke zot**. Mag ik vragen wie deze persoon eigenlijk was? Hij leek zich in ieder geval goed te amuseren met zijn opmerkingen. Maar ja, ik zat daar blijkbaar niet om geholpen te worden, ik voelde me de tegenstander die met de glimlach met de grond moest worden gelijk gemaakt.

Maar ik heb helemaal geen probleem om toe te geven dat dergelijke aanvraag -indien ik effectief voor deze gunstmaatregel in aanmerking kom, want daar ben ik eigenlijk helemaal niet van overtuigd, maar laat ons hopen dat jullie daar gelijk hebben- een goed idee is, en dat ik dat al veel langer had moeten doen klopt eigenlijk ook. Vandaar dat ik nu sinds mijn frank definitief is gevallen het ook onmiddellijk heb opgevolgd en aangevraagd, ter staving hiervan staan uw sociale assistentes dus in kopie van deze aanvraag bij Securex.

Er zijn waarschijnlijk verschillende redenen waarom deze mogelijkheid aan mijn aandacht is ontsnapt, maar feit is dat ik haar boodschap niet goed begrepen had, dus dan geef ik dat ook toe. Ik ben spijtig genoeg niet vrijwaart van een sporadische fout, en mijn depressie helpt natuurlijk ook niet om alles geconcentreerd te kunnen opvolgen. Iedere vorm van begrip daaromtrent is het comité echter volstrekt onbekend, men valt 'de leugenaar' liever langs alle kanten aan.

-Terug naar de kern van de zaak: wederom wordt een ander probleem misbruikt om de steun te kunnen weigeren. Het probleem betreft ditmaal mijn persoonlijke RSZ-bijdrage schulden, die inderdaad aanzienlijk zijn maar indien ik alles correct zou kunnen naleven, zou ik niet bij het OCMW moeten gaan aankloppen.

Een dergelijke schuld als reden van weigering (als men lang genoeg zoekt zal men uiteindelijk wel een stokje vinden om de hond mee te slaan en zijn steun 'ingedekt' te kunnen annuleren) hanteren is wederom de problemen zelf aanhalen ter verantwoording voor de intrekking van de steun, in plaats van constructief te helpen om deze problemen afzonderlijk aan te pakken.

Zonder discriminerend te willen zijn, stel ik me onbewust toch de vraag of buitenlanders die in België verblijven en beroep doen op OCMW steun zich ook geconfronteerd worden met een dergelijke waslijst aan opdrachten en absurde voorwaarden. Maar ja, zij hebben natuurlijk geen historische schulden of andere verplichtingen in België waarnaar verwezen kan worden om de steun op te

schorten, dus ik vermoed dat deze mensen beter, flexibeler en menselijker geholpen worden dan rasechte Belgen in vergelijkbare situaties als de mijne, en dat zijn er heel wat vrees ik.

Dàt klaag ik niet aan, goed voor al deze mensen die dan wel stress-loos geholpen worden wanneer ze ook echt hulp nodig hebben, neen ik klaag enkel de positieve discriminatie aan. Want ik zou ook graag nog verder geholpen worden. En ditmaal liefst zonder de onzekerheid die er tot op heden mee gepaard ging. Dit is toch niet meer normaal, de lijdensweg met uw instantie is echt gevaarlijk voor mijn (en bij uitbreiding misschien van vele andere hulpbehoevenden die gebruikt trachten te maken van uw diensten) gezondheidstoestand.

Tot slot, nog even het slot van het comité nader verklaren. U schotelde me de minuten (die werden opgemaakt door nog een andere medewerkster) voor ter ondertekening en bekrachtiging van onze meeting. Ik was nog maar net aan de nalezing begonnen of ik werd al onder druk gezet om dit document blind te ondertekenen, omdat het “toch maar bevatte wat we net hadden besproken”. Dat kan dan wel waar zijn, maar ik heb de goede gewoonte om de zaken die ik bekrachtig na te lezen. Het document was bovendien in het Frans, dus dat vereist extra aandacht bij mezelf om begrijpend alles goed te kunnen lezen en eventueel verbeteren.

Ik heb deze tijd voor een deftige nalezing niet gekregen, u maakte het duidelijk dat de vergadering was afgesloten en dat we moesten vertrekken. Dus vandaar heb ik de minutes niet ondertekend, maar ik heb dit wel als reden opgeschreven onderaan de minutes.

De persoon die me voor leugenaar uitmaakte reageerde daarop met te stellen ‘dat het toch geen belang had omdat dat ik in mijn eigen handschrift deze weigering had opgeschreven’. Tja, ik kan me niet inbeelden waarom dit juridisch enig belang zou hebben? U meldde tevens ook dat ik de minutes dan binnenkort aangetekend zou ontvangen, waarschijnlijk tezamen met de beslissing over de continuïteit van mijn steun, die verlengd dient te worden op het einde van deze maand?

Maar het m.i. toont wel de intenties aan van het comité, het spel wordt keihard gespeeld en de enige vraag die ik me kan stellen is: waarom? Waarom worden alle registers uit de kast gehaald om iemand toch maar niet verder te moeten ondersteunen terwijl deze persoon steeds zijn best mogelijke medewerking heeft verleend? Het is niet omdat u dit ontkent dat het onwaar is, ik nodig u uit om daartoe mijn vorig schrijven nog eens in detail te herlezen.

Is dit vorige schrijven misschien in verkeerde aarde gevallen? Of is men een Vlaming die in Wallonië moet geholpen worden effectief liever kwijt dan rijk? Mijn vorige brief was nochtans constructief bedoeld, maar aangezien u de schuld in mijn schoenen blijft schuiven, kunnen de problemen van uw dienst natuurlijk niet onderzocht en aangepakt worden. Ik denk hierbij voornamelijk aan het ontbreken van een centraal document management systeem, en de interne communicatie-afstemming tussen de verschillende sociale assistentes onderling.

Ik weet dus dat ik me aan een aangetekend schrijven mag verwachten, ik zal deze afhalen en opvolgen. Maar gaat u mij ditmaal wél van een beleefd antwoord voorzien op dit schrijven, of zal het wederom oorverdovend stil blijven met een droge uitsluiting van hulp als eindresultaat?

Dit schrijven wordt u ook aangetekend opgestuurd.

Alvast bedankt voor uw reactie.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet.” (Einde e-mail/aangetekende brief)

Zoals u kon lezen in het bovenstaande antwoord van mevrouw Beckerich, werd er dus op geen enkele vraag ingegaan, en laat men me nogmaals in het ongewisse aangaande mijn steun. Dit is des te schrijnender wanneer men nog iets verder terug duikt in de tijd, wanneer de problemen met deze

instantie begonnen zijn. Men ging namelijk zonder voorafgaandelijke waarschuwing over tot de onmiddellijke stopzetting van de toegekende steun op 20 september, d.m.v. een 'sympathiek' e-mailtje van dezelfde mevrouw Beckerich. Dit was nota bene nadat ik reeds meer dan 3 weken geduldig aan het wachten was op de uitbetaling van de steun voor de maand augustus...

Kern van de boodschap: "Sorry, maar we hebben enkele (zogezegde) juridische redenen uit onze mouw kunnen schudden waardoor we uw hulp per direct kunnen stopzetten, en we zullen pas anderhalve maand later nog eens naar uw dossier kijken in het comité van 14 oktober. Verhonger maar tot dan, belle journée."

Van: <natacha.beckerich@sambreville.be>

Datum: di 20 sep. 2022 om 12:18

Onderwerp: Fwd: DE SMET Luc

Aan: <luc@atalent.be>

Cc: Maud FISHER <maud.fischer@sambreville.be>

Monsieur,

Interpellée par mon assistante sociale, je reviens vers vous concernant les documents que vous transmettez au Centre afin de justifier votre manque de ressources.

Madame Fischer vous a demandé de nous communiquer la preuve du dépôt de votre déclaration TVA du 2ème trimestre (le 3ème trimestre devant nous être remis après le délai de dépôt, soit dès le 20/10) afin de confirmer les informations que vous lui avez communiquées.

Habituellement, c'est le compte de résultats que nous demandons pour justifier du manque de ressources.

Dans votre dernier mail, vous avez remis un document à Madame Fischer qui ne correspond en rien à un compte de résultat (classe 6 et 7 du PCMN), ni même à un Bilan (classe 1 à 5 du PCMN présenté en 2 parties: Actif et Passif).

Le document que vous transmettez ne renseigne que du Passif et ne reprends ni la perte reportée, ni les dettes de la société...

Par ailleurs, le document que vous transmettez à Madame Fischer reprends les noms de 2 sociétés dont l'une des 2 a été clôturées en 01/2020.

Il apparaît également d'après la Banque Carrefour que vous vous êtes inscrit en adresse de référence chez un particulier à Anvers.

D'après les informations dont nous disposons, nous ne sommes plus en mesure de confirmer au Ministère que vous remplissez toujours les conditions du Revenu d'intégration.

Afin de pouvoir débloquer votre revenu d'intégration de fin août, nous attendons de votre part un compte de résultat conforme à la comptabilité des entreprises ou la preuve que vous avez fait le nécessaire pour clôturer votre statut d'indépendant.

Je demande donc à Madame Fischer de relancer une nouvelle enquête sociale.

A cette fin, merci de lui faire parvenir les documents suivants:

- l'entièreté de vos extraits de compte du mois d'août afin de pouvoir établir votre présence sur le territoire de Sambreville
- la preuve de dépôt de votre déclaration TVA du 2ème trimestre pour toute société dans laquelle vous avez des intérêts
- les comptes de résultat de mai à août 22 pour toute société dans laquelle vous avez des intérêts

Madame Fischer vous informera de la date de votre rendez-vous.

Votre situation sera présentée au Comité du 14/10 auquel vous pouvez vous faire auditionner en le précisant à Madame Fischer au moins une semaine à l'avance.

Belle journée.

BECKERICH Natacha

Responsable du Service Social

CPAS de Sambreville

071/266.028

"L'idéal de la vie n'est pas l'espoir de devenir parfait, c'est la volonté d'être toujours meilleur." - Ralph Waldo Emerson (philosophe et poète américain, 1803-1882)

Merci de noter que notre Centre est fermé le vendredi après-midi. " (Einde e-mail)

Op het eerste zicht lijken dit goed gefundeerde stellingen en opmerkingen, men vraagt ter staving bovendien allerlei documenten die ik zagezegd nog niet zou hebben aangeleverd. Tevens sluit men af met een (gezien de aanzienlijke problemen die deze onvoorziene intrekking van mijn steun met zich heeft meebracht) mijns inziens niets minder dan sadistische (sarcastisch is niet sterk genoeg) 'Belle journée', gevolgd door een of andere 'gedistingeerde' quote die moet aangeven hoe hoog mevrouw Beckerich "Moreel" wel niet in het vaandel draagt. NOT dus...

Mijn onderstaande antwoord deblokkeerde als bij wonder snel de steunuitbetalingen, die quasi onmiddellijk hervat werden na mijn uiteenzetting van de werkelijke feiten. Ik stuurde hen daartoe een (eerste) aangetekende brief (nog in het Frans toen), en bezorgde dit schrijven ook per e-mail op 28 september:

From: **Luc De Smet** <luc@atalent.be>

Date: Wed, 28 Sept 2022 at 14:26

Subject: Re: DE SMET Luc

To: <natacha.beckerich@sambreville.be>

Cc: <maud.fischer@sambreville.be>, Bérengère Michaux

<Berengere.michaux@sambreville.be>, <carolane.ciaramella@sambreville.be>,

<benedicte.renard@sambreville.be>, Mélanie Spilette <melanie.spilette@sambreville.be>

Madame Beckerich,

Concerne : Luc De Smet / **vos courriel du 20 septembre 2022** / ce mercredi 28 septembre

Votre courriel confirme malheureusement mes soupçons sur le fonctionnement de votre service. Depuis ma première demande d'aide en mai au CPAS de Sambreville, j'ai été en contact avec pas

moins de six personnes différentes, qui m'ont toutes suivi individuellement : Mme Fischer, Mme Michaux, Mme Ciaramella, Mme Renard, Mme Spilette, et maintenant vous-même.

Le problème majeur que je constate est qu'il n'y a apparemment pas assez de communication entre toutes ces personnes, et qu'il n'y a apparemment pas non plus de système en place pour le traitement conjoint des documents soumis. On m'a demandé à plusieurs reprises de remettre des documents spécifiques que j'avais déjà remis à un collègue précédent. Mais il est clair que d'autres rendez-vous ne sont pas non plus communiqués ou conservés de manière centralisée.

Dans des circonstances normales, ce n'est pas une catastrophe, mais maintenant ce dysfonctionnement de votre service est en train de dégénérer en une situation absurde et inacceptable, en particulier la suspension injuste d'une aide financière dont j'ai grand besoin pendant une période faible et cruciale de ma vie.

Permettez-moi de clarifier certaines choses de votre lettre :

- Vous déclarez, *"Madame Fischer vous a demandé de nous communiquer la preuve du dépôt de votre déclaration TVA du 2ème trimestre (le 3ème trimestre devant nous être remis après le délai de dépôt, soit dès le 20/10) afin de confirmer les informations que vous lui avez communiquées"*.

Or, ce document TVA (identique tel qu'il m'a été remis par le service TVA) a déjà été transmis à Mme Fischer et Mme Michaux le dimanche 3 juillet 2022 à 15h15.

J'ai immédiatement reçu la réponse suivante de Mme Fischer:

"Bonjour, Je suis absente du jeudi 30 juin après-midi au vendredi 15 juillet inclus.

Je prendrai connaissance de votre mail à mon retour le lundi 18 juillet.

En cas d'urgence, vous pouvez contacter ma remplaçante, Mme Michaux, à l'adresse mail berengere.michaux@sambreville.be.

Bien à vous, M. FISCHER Assistante Sociale "

Cette réponse automatique confirme que le document est donc déjà dans la boîte de réception de Mme Fisher, mais qu'elle était en congé à ce moment-là.....

Le lendemain, le 4 juillet, j'ai reçu la réponse positive suivante de Mme Michaux :

"Monsieur De Smet, J'accuse bonne réception de votre mail et transmis les informations au service compétent. Le paiement sera effectué demain. Bien à vous, MICHAUX Bérengère Assistante sociale "

Le document en question a donc été correctement traité par Mme Michaux, qui a assuré un suivi rapide et professionnel. La remise du document était la condition préalable au paiement, et après vérification de Mme Michaux, cela a donc été fait correctement. Un document supplémentaire tel qu'un bilan ou un compte de résultat n'était jamais demandé dans le passé.

Et Mme Fischer ne sait manifestement pas qu'elle possède déjà le document en question, et/ou que sa collègue Mme Michaux en possède également une copie. Il me semble donc que la prétendue "absence" de cette pièce à conviction ne peut être une raison de suspendre mon assistance.

Mais vous citez également l'argument suivant comme raison supplémentaire de la suspension, ce qui est très étrange et inapproprié : *"Il apparaît également d'après la Banque Carrefour que vous êtes inscrit en adresse de référence chez un particulier à Anvers"*.

Vous faites croire que mon adresse de référence à Anvers pose un problème pour l'aide que vous apportez (*" D'après les informations dont nous disposons, nous ne sommes plus en mesure de*

confirmer au Ministère que vous remplissez toujours les conditions du Revenu d'intégration ")), et que vous l'avez donc " découvert " lors d'une consultation à la Banque Carrefour.

Je vous rappelle que mon adresse de référence a été fixée en concertation avec Mme Spilette et Mme Ciaramella. En fait, Mme Spilette m'avait expliqué que je ne pouvais obtenir une adresse de référence au CPAS de Sambreville que si j'étais prêt à commencer immédiatement à chercher un logement par moi-même et que je devais donc déménager de chez M. Vandamme.

Je n'ai pas aimé et je n'aime pas cela, car je reste avec mon ami non seulement parce que je dois payer un loyer très faible (155 €/mois), mais aussi parce qu'il me soutient et m'aide pendant ma dépression. J'aurais été obligée de déménager dans une situation d'isolé, sans soutien plus onéreuse. Une raison supplémentaire est que je devrais alors recevoir une aide plus importante (le taux de célibataire au lieu du taux pour cohabitation), ce qui n'est pas nécessaire dans la situation actuelle.

Heureusement, Mme Spilette m'a confirmé, lors d'une de nos rencontres, qu'il était parfaitement possible de résoudre ce problème en s'inscrivant à l'adresse de référence chez un particulier et que, par conséquent je ne dois pas me mettre immédiatement à la recherche de mon propre logement. En outre, elle m'a également confirmé que je ne serais pas le seul dans cette situation : il y a au moins une autre personne qui bénéficie d'une aide chez vous et qui a aussi une adresse de référence privée.

Mais l'obtention de l'adresse de référence à Anvers a naturellement dû être organisée avec la coopération de votre service. À cette fin, j'ai contacté Mme Ciaramella (congé de mes autres contacts), qui, elle aussi, de manière très professionnelle et rapide, m'a fourni le document nécessaire à cette fin le 13 juillet 2022 :

En outre, j'ai également envoyé un courriel distinct à Mme Spilette, confirmant que j'avais exécuté le plan convenu avec elle pour l'enregistrement à Anvers :

"Date : Fri Jul 15, 2022 à 16:37

Bonjour Mme Spilette,

Pour votre information, j'ai contacté la CAAMI pour mettre ma mutuelle en ordre, mais ceci n'était pas possible avant que mon adresse de référence soit en ordre.

Vu que cela devenait urgent (j'ai un abcès au dents qui fait parfois très mal), j'ai repris contact avec la personne d'Anvers, et réglé mon adresse de référence chez lui. La commune a déjà tout réglé, je vous envoie la preuve d'inscription de ma nouvelle adresse : Zegepraalstraat 18 - 2140 Antwerpen.

Puis j'ai su envoyer l'inscription à la CAAMI, j'ai aussi inclus ces documents pour votre info. Je propose donc d'annuler le rendez-vous qu'on avait planifié le 18/07, vu que tout est en ordre maintenant.

Je voulais encore vous remercier pour votre aide. N'hésitez pas à me contacter si besoin.

Pouvez-vous confirmer si vous avez bien reçu ce mail svp (vu que je n'ai pas votre email direct) ?

Bien à vous,

Luc De Smet."

Il est donc tout à fait clair que j'ai fait tout ce qui était possible pour mettre en ordre mon adresse de référence et mon assurance maladie, ceci en coopération avec vos services.

Donc l'affirmation dans votre lettre : ""Il apparaît également d'après la Banque Carrefour... du Revenu d'intégration" prouve indéniablement, à mon avis, que vous n'avez jamais coordonné cela en interne.

Le fait d'affirmer maintenant que l'adresse de référence à Anvers serait un problème pour bénéficier d'une aide supplémentaire est très problématique, puisque dans ce cas, je n'ai pas seulement été mal informé, mais aussi induit en erreur, car vous m'avez assisté (avec le document livré) à obtenir une situation qui biaise l'aide sociale. C'est quand même inacceptable ?!

Et malheureusement, l'histoire ne s'arrête pas là. En raison du traitement correct et rapide de ces derniers mois, j'avais logiquement supposé que je pouvais compter sur le soutien financier mensuel de près de 750 € dont j'avais tant besoin dans un avenir proche. Le 27 juillet, cependant, je reçois le courriel suivant de Mme Renard :

"Bonjour Monsieur De Smet ,

A la suite de notre entretien de ce mercredi 26 juillet j'ai fait un retour à votre assistante sociale , Mme FISCHER .Il a été convenu ensemble de vous demander pour la mise en ordre de votre dossier de nous transmettre dans les plus brefs délais les renseignements suivants :

- tout document relatif à la remise en ordre de votre société d'après votre déclaration faite lors de l'entretien d'hier

- tout document ou attestation d'inscription à la CAAMI et de nous faire savoir la décision d'affiliation dès que vous la recevez

- les coordonnées de votre comptable

Dés le retour de nos congés respectifs début septembre , nous reviendrons Mme FISCHER et moi même vers vous pour une mise au point de la situation

Bien à vous Mme RENARD »

J'ai répondu le jour suivant:

"Bonjour Mme Renard, Bonjour Mme Fischer,

J'avais déjà envoyé l'inscription à la CAAMI à Mme Spilette (et à cpas@sambreville.be), je vous fais suivre ce mail séparément. Le feedback que j'ai eu c'est que ça peut durer 2 à 3 semaines avant qu'ils répondent.

Je vous forward également la preuve que j'ai reçu de mon comptable du dépôt des comptes annuels de la société, comme cela vous avez ces coordonnées et le document du dépôt. Comme j'avais expliqué à Mme Fischer on gère notre propre comptabilité mensuelle, le comptable fait les dépôts annuels.

J'inclus aussi dans ce mail-ci les détails de la comptabilité en pdf relative à la remise en ordre de la société en attachement.

La preuve qu'il n'y a pas eu de revenu pendant juillet pour que vous puissiez verser mon aide pour ce mois-ci je pourrai envoyer que la semaine prochaine vu que le mois n'est pas encore fini. Merci d'avance pour effectuer le paiement quand vous avez reçu ceci.

N'hésitez pas à me contacter si vous avez besoin d' informations supplémentaires.

Bien à vous, Luc De Smet."

J'ai donc remis (à nouveau) tous les documents demandés, ce qui a été confirmé par Mme Michaux le 29 juillet :

"Monsieur de Smet,

Bonjour,

Je suis la remplaçante de Mme Fischer. J'accuse bonne réception de vos différents mails et des démarches que vous avez entreprises. J'attends votre document la semaine pour effectuer votre paiement.

Bien à vous, Mme MICHAUX".

Cette réponse me rassurais que tout était en ordre et le 1er août, je lui ai fourni le document provisoire de juillet sur la TVA début août et j'ai reçu le décompte pour le mois de juillet.

Il est important de mentionner que j'ai toujours fourni immédiatement tous les documents demandés, et qu'il n'y a eu aucun problème jusqu'au paiement du mois d'août.

Mais soudain, début septembre, il semble y avoir un énorme problème, il manque soi-disant des documents qui sont encore demandés aujourd'hui alors qu'ils sont en votre possession depuis longtemps, et des documents supplémentaires devant être fournis prouvant mon absence de revenus, notamment des comptes de résultat pour les trimestres 2 et 3 2022.

En fait, c'est redondant, et cela s'écarte de la procédure établie et utilisée par vous-même pour utiliser la déclaration de TVA à cette fin. En outre, vous avez même accepté la déclaration intermédiaire pour le mois de juillet, de sorte que je ne m'attendais vraiment à aucun problème dans un avenir prévisible.

Une seule preuve officielle - la déclaration de TVA - devrait suffire à cette fin, car vous êtes manifestement incapable de comprendre que s'il n'y a pas d'entrées et de sorties au cours d'une période donnée (Q2 et Q3), les bilans/états des résultats qui sont ensuite imprimés à partir du logiciel de comptabilité pour cette période sont effectivement VIDES.

En effet, il n'y a pas de compte de résultat et/ou d'état d'actif/passif "normal" pour cette période car il n'y a pas d'entrées de données. Et ProAcc (notre logiciel de comptabilité) n'imprime apparemment plus que le côté passif (0) lorsqu'il tente d'imprimer une période sans entrée. Je vous rappelle que j'ai envoyé par e-mail à Mme Renard et Mme Fischer le 28 juillet (voir e-mail ci-dessus) un bilan annuel détaillé.

Pour être clair, seule la cvba Samenslim me procure des revenus en temps normal, et toutes mes autres entreprises ont malheureusement échoué dans le passé. La mention en entête de la société Rackboost sur le bilan de Samenslim cvba est uniquement due au fait que cette société avait la licence initiale du logiciel comptable qui reste mentionné.

Par conséquent, votre demande à Mme Fischer d'ouvrir une nouvelle enquête est totalement infondée, car absolument rien n'a changé dans ma situation. Mr Vandamme peut reconfirmer qu'il m'héberge.

En d'autres termes, vous avez tout ce qu'il faut pour rétablir immédiatement mon aide, et je ne peux absolument pas accepter le fait que je doive attendre le 14 octobre pour la recevoir à nouveau. Il n'y a en réalité aucune raison d'interrompre l'aide sociale pour mettre en place mon projet d'insertion.

Votre email m'a à nouveau enfoncé dans la dépression, car elle produit du découragement et finit par être vraiment dangereuse pour des personnes faibles. Vous ne vous rendez vraiment pas compte comment un tel mail ou lettre peut complètement faire craquer quelqu'un psychologiquement...

Je proteste donc officiellement contre la décision de suspendre l'aide sociale. Je vous enverrai la soumission officielle de la déclaration de TVA du troisième trimestre début octobre puis j'attendrai le paiement intégral immédiat des deux derniers mois, août et septembre, afin de

pouvoir rembourser correctement les personnes qui m'ont prêté de l'argent pour me soutenir les mois passés.

En ce qui concerne votre remarque "Le 3ème trimestre devant nous être remis après le délai de dépôt, soit dès le 20/10)" : je ne peux donc vraiment pas attendre le 20 octobre pour soumettre cela, car cela peut parfaitement être fait début octobre. Le 20 octobre est la "date limite" pour la TVA, mais rien ne m'empêche de le faire plus tôt.

Je vous remercie d'avance si vous donnez une suite morale à cette lettre, sinon je ne manquerai pas de prendre les mesures nécessaires pour sauvegarder mes droits. Cette fois-ci je mets tous mes contacts en copie de mon mail, pour éviter de nouveaux malentendus de communication interne. Je l'envoie également en recommandé aux responsables qui m'ont fourni l'attestation du revenu d'intégration pour obtenir mon adresse de référence.

Également « belle journée »,

Luc De Smet.

Gérant Samenslim cvba “ (Einde aangetekende brief/e-mail)

Ik heb het reeds aangehaald in mijn tweede antwoord, maar het is dus typisch dat men mij hierop nooit inhoudelijk heeft geantwoord. Men heeft enkel de steun hervat na de aanlevering van nog enkele nieuwe gevraagde stukken. Men is uiteraard als de dood om een fout of verantwoordelijkheid toe te geven, vandaar men steeds niet of naast de kwestie antwoordt (zie ook het recentste voorbeeld waar de focus verlegt wordt naar een taalproblematiek waarbij men waarschijnlijk wel aan het langste eind kan trekken).

Maar ooit ingaan op de kern van de zaak? No way, never! Dus ook niet tijdens het comité waar ik uitgenodigd was om spreekwoordelijk 'afgemaakt' te worden, men bleef de schuld op mezelf afwentelen, terwijl er ontegensprekelijk en aantoonbaar heel wat misloopt op die OCMW dienst van Sambreville.

En niet enkel in die specifieke dienst/gemeente, want waarschijnlijk lijden heel veel mensen onder dergelijke strenge en rigide OCMW-procedures in gans het land. Waarmee men met een simpele druk op de knop op eigen goeddunken alle steun onmiddellijk kan stilleggen. Zonder achteraf verantwoording te moeten afleggen blijkbaar.

Ik kan uiteraard begrijpen dat er controlemechanismen moeten zijn om fraudegevallen op te sporen en aan te pakken, maar de manier waarop men hulpbehoevende zwakke mensen hier behandelt, is werkelijk beneden alle peil. Een onmiddellijke stopzetting zonder enige voorafgaandelijke waarschuwing is gewoonweg mensen de hongersnood en dakloosheid induwen.

Dus zelfs al zou er effectief een terecht probleem opduiken, is dit nog niet zomaar verantwoordt. Men kan steeds waarschuwen vooraleer men overgaat tot opschorting van betaling, met een redelijke 'opzeggingstermijn'. Niet de mensen in het ongewisse laten en de betalingen per direct stopzetten zonder enig voorafgaandelijk overleg.

Maar de intrekking was in mijn geval bovendien dus onterecht, bewijze waarvan de snelle her-activatie van de steun op 6 oktober na mijn gedetailleerde brief. Wat met alle mensen die niet (meer) dezelfde kracht/moed/kennis bezitten om zo sterk van zich af te kunnen bijten wanneer nodig? Juist, die zien af, zwaar af, die laat men met de glimlach en 'mooie dag'-wensen stikken en creperen, onder het goed luikend oog van Ralph Waldo Emerson, of Nelson "Il est entre vos mains de créer un monde meilleur pour tous ceux qui y vivent" Mandela.

I'm trying Nelson, I'm *really* trying to expose the devils who rape your quotes and ideas for the sake of their own image. Ik ga zelf ne quote 'lanceren': "*People who quote a celebrity with something they*

themselves do the exact opposite off, are often dangerous psychopaths who would sell their own mother if the price is right”, by Luc De Smet, Q4 2022.

Voilà, mevrouw Beckerich, die al eens graag van quote verandert blijkbaar, is welkom om de mijne te gebruiken voor haar toekomstige communicatie. Al betwijfel ik of mijn hersenspinsel haar mails zal halen, ik ben niet bekend genoeg hé. Of zou het aan iets anders liggen? 😊 Mijn antwoord van dezelfde dag (16/11/2022), zowel in het Nederlands als Frans dus (hier enkel de NL versie):

(begin e-mail)

Geachte mevrouw Beckerich,

Bedankt voor uw antwoord.

Ik stuur tezamen met deze e-mail een (door het vertaalprogramma Deepl) naar het Frans vertaalde versie van mijn Nederlandstalig opgestelde mail. Ik zal dit zo kort mogelijk trachten te houden.

Maar ik wens inderdaad eigenlijk juridisch correct in het Frans te kunnen communiceren, aangezien u mij daartoe blijkbaar dwingt conform de wetten die u aanhaalt. Het leef budget dat u mij momenteel toestaat bedraagt exact 758,64€. Dit bedrag laat me spijtig genoeg niet toe om de diensten van een beëdigd vertaler te betalen, dit zijn kosten die ik onmogelijk kan dragen zonder in ernstige problemen te komen met betrekking tot de noodzakelijke levensbehoeften.

De vraag die ik me daarbij stel is hoe dergelijke anderstalige aanvragen dan procedureel behandeld worden voor buitenlanders? Bij hen stelt zich immers altijd het probleem, want talen zoals bv. het Russisch of Oekraïens begrijpen wij hier volstrekt niet natuurlijk. Moeten deze hulpbehoevenden ook zelf een tolk betalen? Of wordt deze gratis ter beschikking gesteld? Worden de kosten van het vertalen van hun documenten door het OCMW gedekt, of moeten de buitenlandse asielzoekers en steunaanvragers hier ook zelf voor instaan met eigen middelen? Wat als ze deze middelen niet hebben? Houdt dit hun aanvraag tegen of worden ze toch op een of andere manier geholpen?

U kan hopelijk begrijpen dat ik graag van dezelfde mogelijkheden zou kunnen genieten als mijn buitenlandse broeders en zusters. Te meer omdat ik in de pers vernomen heb dat er hen hoge uitkeringen worden toegekend, met maandelijkse steunbetalingen van zelfs boven de 1.500€? Goed voor hen natuurlijk, daar niet van, iedere geholpen mens in nood is een goede daad.

Dit terwijl ik echter ‘maar’ recht heb op 758,64€, omdat ik zagezegd samenwoon met iemand. Het geluk hebben dat een goede ziel in Wallonië een wildvreemde uit Vlaanderen wou helpen om niet effectief op straat te moeten slapen, en daarbij zijn afgeschermd zolderkamer ter beschikking stelt aan slechts 155€/maand, staat voor het OCMW dus gelijk aan het samenwonen met deze persoon. Vandaar ik geen recht heb op de normale steun van 1.137,97€/maand, omdat ik volgens uw dienst dus ‘samenwonende’ ben.

Dit is eigenlijk niet correct, het betreft mijn huisbaas die een volledig afgescheiden deel van zijn woning ter beschikking stelt, en verder hebben wij natuurlijk geen relatie, de man is heel gelukkig getrouwd met zijn al even lieve vrouw die samen met hem in het huis woont. Zij wonen dus samen natuurlijk, en we zijn echt geen menage à trois. Pertinente vraag: zijn vluchtelingen op (zolder)kamers voor het OCMW ook steeds ‘samenwonend’ met het gezin dat hen herbergt? Of trekken zij wel de verhoogde premies voor alleenstaanden?

Deze maatregel werkt m.i. dus een soort financiële discriminatie in de hand, graag had ik dit hierbij dan toch officieel aangekaart. Het zou fantastisch zijn indien dit zou kunnen worden rechtgezet, liefst retroactief indien mogelijk? Ik zou het geld goed kunnen gebruiken om mijn achterstallige huurgelden van begin dit jaar (toen ik nog geen steun had aangevraagd) correct te kunnen betalen.

Maar ik wens dus inderdaad mijn vorige schrijven te laten vertalen door een beëdigd vertaler, zodat er geen misverstanden kunnen zijn. Eventueel indien dit nodig zou zijn, kan ook deze mail officieel vertaald worden. Maar wie gaat dat dus betalen? Ik kan het niet, ben ik daardoor de facto de dupe?

Een laatste vraag die ik wens te stellen is aangaande de continuïteit van mijn toegekende steun. Ik heb nog steeds geen aangetekend schrijven mogen ontvangen, en ken mijn exacte situatie dus nog altijd niet. Deze onzekerheid is stresserend en vervelend.

Zal de steun voor deze maand begin volgende maand worden uitbetaald? Of moet ik hiervoor tot begin januari (elektronische BTW aangifte) wachten? Wat met mijn verlengingsaanvraag voor de volgende 6 maanden vanaf december? Wat met de eventuele optrekking van de steun naar een alleenstaande situatie, zoals het eigenlijk effectief nu is? Ik ben echt eenzaam genoeg in mijn solitude vrees ik... woonde ik effectief maar samen met een lief vrouwtje. Quid de retroactiviteit hiervan?

Ik zou ditmaal graag op voorhand een antwoord krijgen op al deze vragen, en hoop uiteraard liefst op een positieve beslissing van uwentwege aangaande de verlenging- en premieherziening aanvragen.

Alvast bedankt voor een spoedige reactie.

Goedendag,

Luc De Smet.

"People who quote a celebrity with something they themselves do the exact opposite of, are often dangerous psychopaths who would sell their own mother if the price is right", own quote, Q4 2022. (Einde e-mail)

Sorry, ik kon me echt niet inhouden en heb de quote die ik zonet bij het schrijven van dit hoofdstuk had bedacht ook effectief gebruikt. De Nederlandstalige 'Goedendag' interpretatie van 'Belle journée' is meer sinister uitgevallen dan ik eigenlijk bedoelde 😊. Het is in ieder geval wel passend, want de allereerste keer dat ik die 'groeten' las, kreeg ik ervan precies écht letterlijk een dikke klopp van de middeleeuwse hamer...

Het kwam in ieder geval keihard aan, zo net na de uitsluitings-boodschap van het bericht zelf. Toch toeval eigenlijk dat een ietwat plechtige Nederlandstalige vertaling van 'Belle journée' een gevaarlijk middeleeuws wapen oplevert als coup de grâce, niet? En ze blijft er halsstarrig haar droge juridische afscheepmails mee afsluiten, zelfs nadat ik dit reeds in een vorige mail en brief aanhaalde.

Misschien verstaat ze wel beter Nederlands dan ze laat uitschijnen en is het toch niet zo toevallig? Grapje natuurlijk, misschien moet ik volgende keer maar eens afsluiten met 'Hattori Hanzō Katana!', dat zou een goedendag toch moeten kunnen overwinnen hoop ik 😊. The Bride did it vs Gogo! We mogen/moeten al eens lachen met onze eigen miserie hé. Ik vond dit toeval grappig doch tegelijkertijd ook pijnlijk passend in de situatie.

Hoe het gevecht met het OCMW afloopt zal ik spijtig genoeg niet meer kunnen opnemen in het boek; want ik ben dus genoodzaakt om dringend de publicatievoorbereidingen te starten, en een laatste nalezing en verbetering van mijn manuscript te doen. Ik geeft wel nog graag de onderstaande opvolging met Securex Integrity mee, naar aanleiding van de opmerking van het OCMW aangaande de opschortingsmogelijkheid van de bijdragen. Een tweede punt dat ik tevens heb opgevolgd was de aanslepende inschrijving bij het ziekenfonds CAAMI, maar deze administratieve correspondentie ga ik u hier besparen.

From: Luc De Smet <lucdesmet0258@gmail.com>

Date: Wed, Nov 9, 2022 at 4:24 PM

Subject: Luc De Smet - Rijksregisternr. 70.10.26-267.08

To: Jill Willemkens <Jill.Willemkens@securex.be>, Integrity <Integrity@securex.be>

Cc: <berengere.michaux@sambreville.be>, <maud.fischer@sambreville.be>,
<benedicte.renard@sambreville.be>

Geachte mevrouw Willemkens,

Ik contacteer u in privé hoedanigheid aangaande de achterstal van mijn persoonlijke RSZ bijdragen. Ik wordt sinds juni van dit jaar opgevolgd door het OCMW van Sambreville, die me toen een leefloon van +/- 760€ per maand hebben toegestaan omdat ik niet meer professioneel kan functioneren momenteel.

Ik kamp al langer met mijn gezondheid, want einde 2016 ben ik noodgedwongen enkele maanden opgenomen geweest met een ernstige depressie. Na de opname is dit overgegaan in een chronische depressie die me de laatste jaren regelmatig verhindert om op een normaal tempo en met een goede concentratie te werken.

Ik ben er tot het begin van dit jaar wel steeds in geslaagd om het hoofd boven water te houden met (noodgedwongen) een minimum aan inspanningen, ik kan echt enkel werken wanneer mijn gezondheidstoestand het toelaat.

Maar sinds eind vorig jaar is de situatie spijtig genoeg geëscaleerd en onderga ik nu al bijna een jaar dagelijks een permanente, zeer zware en verlamdende depressie waar geen ontspannen aan is.

Dit heeft geleid tot mijn hulpvraag bij het OCMW einde mei, want ik was dus zelfs niet meer in staat om het absolute minimum te verdienen om me van de primaire levensbehoeften te voorzien.

Men heeft dit gelukkig genoeg goedgekeurd, maar gisteren was er een comité om de verlening van mijn steun te onderzoeken, waar ik op uitgenodigd was, en men maakte -nogal kordaat- de opmerking dat ik gezien de omstandigheden al lang een vrijstelling van mijn RSZ-bijdragen had moeten aanvragen.

Dit klopt natuurlijk, ik ben tamelijk dom geweest om niet bij stil te staan bij het feit dat deze mogelijkheid bestaat. Ik ken wel de wetgeving en mogelijkheden hieromtrent niet, en weet dus niet of ik hiervoor wel in aanmerking kom, maar ik wens de vraag bij deze dus wel officieel te stellen.

Ik weet ook niet of er retroactief kan gewerkt worden, of hoe lang de opschorting kan/mag duren? Op heden ben ik nog steeds werk onbekwaam, dus ik hoop dat hiermee rekening gehouden wordt voor de nabije toekomst.

De verantwoordelijken van het OCMW raden me ook aan om mijn activiteiten als zelfstandige te stoppen en een persoonlijk faillissement aan te vragen, zodat deze bijdragen dan niet meer verschuldigd zijn in de faling.

Er zijn echter verschillende factoren die me niet toelaten om dit (momenteel) te doen. Eerst en vooral is het eigenlijk nog steeds de bedoeling om mijn achterstand zelf correct te regulariseren indien mogelijk.

Of dit effectief realistisch is, zal afhangen van de uitkomst van enkele belangrijke rechtszaken in beroep, die recentelijk gepleit zijn. De vonnissen zijn echter nog niet bekend, dus ik wacht in spanning af. Een van deze procedures betreft een aanzienlijke schadeclaim tegen de overheid, die indien deze positief uitgesproken wordt, me normaal gezien in staat zou moeten stellen om alle achterstand te voldoen. Indien de procedures echter in mijn nadeel zouden worden beslecht, dan zal ik hoogstwaarschijnlijk noodgedwongen de privé-faling procedure toch moeten initiëren.

Maar zo ver zijn we dus gelukkig nog niet (ik kan me moeilijk failliet laten verklaren en dan achteraf na de faling een schadevergoeding van misschien enkele miljoenen winnen), dus hopelijk kan ik dit vermijden dankzij positieve vonnissen. Maar ik moet wel op een of andere manier mijn situatie

kunnen stabiliseren, aangezien mijn achterstand de aansluiting bij een klassiek ziekenfonds tegenhoudt.

Ik heb dus al jaren geen gezondheidszorg meer, en dat begint zwaar door te wegen. Ik moet dringend op tandartsbezoek, heb cataract ontwikkeld, moet verdachte pigmenten laten verwijderen, enz. en ik kan deze zorgen gewoonweg niet betalen aangezien ik niets terugtrek.

Ik geef toe dat de ontbrekende bijlage betalingen inmiddels zijn opgelopen tot een substantieel bedrag, als ik me niet vergis in totaal 14.597€ t.e.m. einde 2021. Het totaal gevorderde saldo is nog hoger, 24.312,70€ om exact te zijn (ik baseer me op het laatste uittreksel dat ik heb ontvangen). Dit verschil betreft dus verhogingen. Ik vermoed dat het hier om een stevige nalatigheidsinterest gaat (9.715,70€)?

Ik stel graag de bijkomende vraag om het mogelijk is om deze extra kosten ook te verminderen, tezamen met de (maximale retroactieve?) opschorting van de bijdragen zelf? Dergelijke kosten maakt het aanzienlijk moeilijker om het totaalplaatje te regulariseren, want de schuld wordt op deze manier quasi verdubbeld. Dit is des te schrijnender wanneer men rekening houdt met het feit dat ik gedurende al die tijd niet heb kunnen genieten van een ziekteverzekering en terugbetalingen, maar toch de RSZ bijdragen verschuldigd blijf. Dat schiet zijn doel dan toch voorbij eigenlijk, niet?

Nogmaals mijn excuses dat ik deze aanvraag niet sneller heb gedaan, idealiter was dit natuurlijk gebeurd bij de aanvang van de problemen, maar ik heb dit dus door de omstandigheden niet goed genoeg opgevolgd.

Een bijkomend groot probleem voor mezelf is nu dat het OCMW ermee dreigt om de (toch eerder bescheiden) steun daarom stop te zetten. En deze steun is echt zeer belangrijk, aangezien ik er volledig op aangewezen ben om te kunnen overleven momenteel. Misschien kan het al helpen indien ik van uwwege een bevestiging kan/mag ontvangen dat deze aanvraag in behandeling is, of een goedkeuring is nog beter uiteraard :-). Maar ik heb dus een staving stuk voor het OCMW nodig. Ik heb alvast mijn sociale assistentes van het OCMW in kopij gezet.

Hopelijk kan u dus snel uitsluitsel geven of mijn aanvraag tot tijdelijke opschorting van de bijdragen ontvankelijk is? Ik zal een aantal recente doktersattesten ter staving toevoegen van mijn ziekte en werkonbekwaamheid. Alvast zeer hartelijk dank!

Een andere reden waarom ik op termijn (dus ook na mijn genezing) mijn statuut wens te behouden is om de verantwoordelijkheden die ik draag als zaakvoerder van vennootschappen te kunnen blijven uitoefenen. Deze prestaties gebeurden veelal onbezoldigd, maar sinds begin vorig jaar (2021) tot het einde van dat jaar heb ik wel reeds een bescheiden loon van 1000€ per maand verkregen.

Dit was spijtig genoeg onvoldoende om naast leven ook mijn bijdragen mee te kunnen voldoen, maar ik kostte uiteraard ook helemaal niets aan de overheid aangezien ik geen stempelgeld of OCMW steun had toen. De plannen om dit bedrag stelselmatig te kunnen verhogen zijn door het overgaan naar een permanente depressie momenteel niet uitvoerbaar. Er is momenteel dus zelfs bijkomende hulp van het OCMW nodig, er zijn sinds het tweede kwartaal van 2022 geen nieuwe inkomsten meer in de vennootschap (en dus ook geen loon meer sinds dan).

Tot slot, kan u me informeren of ik deze aanvraag ook aangetekend naar jullie dien op te sturen? Zo ja, dan zal ik dit uiteraard doen, maar iedere euro uitgespaard is eten in de mond op het einde (of met al die prijsstijgingen nu zelfs al in het midden) van de maand... en aangetekende zendingen zijn ook belachelijk duur geworden...

Aarzelt u niet me te contacteren indien u verdere informatie wenst. Nogmaals zeer hartelijk dank voor uw begrip, en voor uw feedback.

Met vriendelijke groeten, Luc De Smet. (Einde e-mail)

DER PROCESS nr 1:

Luc De Smet versus De Rijksdienst voor Sociale (on)Zekerheid

In de schrijvens naar het OCMW en Securex Integrity haalde ik reeds de belangrijke lopende rechtszaken aan waarvan de vonnissen mijn toekomstige privé situatie sterk zullen beïnvloeden. Zo sterk zelfs dat de kans op een nog min of meer redelijke toekomst er van af hangt.

Emile Zola was een grote inspiratie voor de cover van dit boek, maar spijtig genoeg zijn ook de werken van Franz Kafka zeer toepasselijk voor/in mijn verhaal. Het adjectief dat zijn naam aan hem ontleent wordt in het woordenboek duidelijk als volgt omschreven:

Kafkaïaans: naar de Tsjechische schrijver Franz Kafka (1883-1924), die dergelijke toestanden in zijn boeken beschreef, beklemmend, beangstigend, bedreigend; met name met betrekking tot vereenzaming en **machteloze onderworpenheid aan hogere bureaucratische instanties**.

Ik denk dat er geen betere omschrijving bestaat om onze lijdensweg met dergelijke hogere bureaucratische instanties uit te drukken als dit. Die weg kruiste meermaals het pad met verschillende overheidsinstanties.

De BTW- en bedrijfsvoorheffing administraties duwen (in geval van ontluikende problemen) voornamelijk stokken in de wielen met torenhoge nalatigheidsboetes en -interessen, maar blijven daarbij (in onze dossiers althans) gelukkig consistent en 'correct' met betrekking tot de eigen wetgevingen en procedures. Ook in de opvolging van gerechtelijke reorganisatieprocedures verlenen ze (weliswaar met tegenzin) meestal enigszins constructief hun medewerking. Maar ook niet altijd...

In plaats van bedrijven die nood hebben aan zuurstof te helpen, bewerkstelligen dergelijke onverbiddelijke procedurele verhogingen uiteraard net het tegenovergestelde. Het zou me echt niet verwonderen indien er een pak bedrijven door zulke extra kosten een (anders misschien vermijdbare) faling wordt aangesmeerd.

Maar dat is nog altijd niet absurd. Streng, overdreven hard en contraproductief misschien, maar niet Kafkaïaans absurd. Neen, daarvoor moet men bij een andere dienst zijn, die alle wetten, regels en moraliteit vierkant aan zijn laars lapt: de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid...

Want als er nu één overheidsdienst is die expres en ter kwader trouw de boel saboteert, dan is het deze dienst wel, of zoals ik dit gedrocht meer waarheidsgetrouw verkies te benoemen: De Rijksdienst voor Sociale Onzekerheid! Steeds tot uw dienst om op eigen inschatting en initiatief uw bedrijf te ondermijnen en naar de slachtbank te leiden, bv. mits een volkomen onterechte dagvaarding in faling (of een ander rechtsmiddel zoals bv. dwangbevelen dat ze daartoe misbruiken).

Het is namelijk deze dienst die hoogstpersoonlijk verantwoordelijk is voor het opzettelijk saboteren van alle herstelplannen van onze volledige bedrijvengroep. De wijze les die ik daardoor met schade en schande heb moeten leren is om **NOOIT** een WCO (Wet op de Continuïteit van de Ondernemingen) procedure op te starten om een bedrijf trachten te redden.

Deze 'Chapter-11' faillissementsbeschermingsprocedure noemde vroeger concordaat, en heeft nu zelfs wederom een nieuwe naam gekregen, want het noemt nu de 'procedure van gerechtelijke reorganisatie'. Maar oude wijn in nieuwe zakken brengt natuurlijk geen zoden aan de dijk, want buiten de naam is er aan deze procedure niet veel verbeterd vrees ik.

Want wees gewaarschuwd, beste collega-KMO bedrijfsleiders, wees gewaarschuwd!! Indien uw bedrijf in moeilijkheden verkeert of begint te raken, en uw hippe advocate raadt u aan om in een dergelijk herstructureringstraject te stappen, zoals wij meermaals met goede moed en hoop hebben

gedaan, ontsla dan u raadsman/vrouw in plaats van er naar te luisteren en leg gewoon **ONMIDDELIJK** de boeken neer.

Vraag dus steeds zelf ZO SNEL als mogelijk het faillissement aan. En koop dan gewoon alle assets uit de curatele voor een appel en een ei. Dit is de enige procedure waarbij u als zaakvoerder/bestuurder geen persoonlijke risico's loopt. Tenzij u effectief zelf hebt gefraudeerd natuurlijk, of u een grote rekening/courant heeft die nog aan de vennootschap verschuldigd is. Het is tevens ook nog de manier waarop u het meeste of de beste kans hebt om een geslaagde doorstart te maken.

Want de gerechtelijke reorganisatie procedures zijn namelijk niets minder dan een gevaarlijke val, waar men beter maar niet in kan trappen! Maar waar wij dus meermaals ingelopen zijn, met alle gevolgen van dien...

Het probleem ligt eigenlijk niet zozeer bij de herstructurerings-procedures zelf, maar wel bij het feit dat de overheid (en meer bepaald de RSZ dus) het niet kan nalaten om werkelijk quasi iedere WCO-herstelpoging aan te vechten in de rechtbank. Ze zijn met andere woorden dus niet akkoord met hun eigen wetten.

En ja, dit is wel degelijk heimelijk geweten in de wandelgangen van het justitiepaleis, ik heb er raadlieden na een of andere zitting onderling nog grapjes over horen maken. Het zou interessant zijn om eens na te gaan welke advocatenkantoren steeds maar weer de RSZ mogen/moeten vertegenwoordigen, want dat is ook een business op zich natuurlijk. Hun juridisch budget moet worden opgedaan voor het fiscale jaareinde waarschijnlijk...

Ja, u leest het dus goed. We hadden voor verschillende van onze vennootschappen uit de groep (na keihard aan de herstelplannen te werken) een succesvolle WCO opgestart en opgevolgd, totdat de RSZ telkens maar weer deze trajecten dwarsboomde door in beroep te gaan tegen de gunstige beslissingen in de WCO procedures van de rechtbank in eerste aanleg (die deze procedures bekrachtigt).

Met andere woorden, zelfs indien u er in slaagt de procedures correct op te starten en op te volgen, dan zal u nóg gesaboteerd worden door de RSZ, want dat is dus werkelijk de standaard procedure blijkbaar. Men weigert zelfs herstelplannen waarbij voorgesteld wordt om 100% van de schuld op termijn terug te betalen.

Na een succesvolle carrière met de oprichting en ontwikkeling van mijn bedrijvengroep tussen 1992 en 2008, ben ik genooddaakt geweest om de daaropvolgende jaren een juridisch titanengevecht te voeren in de meeste van onze vennootschappen.

Iedere keer na een succesvol opgestarte WCO procedure werden we door de RSZ in beroep aangevallen. De opvolging van al deze procedures nam zodanig veel tijd in beslag dat er een aanzienlijke impact was op onze normale operationele werking. Minder tijd voor personeel (HR), klanten, leveranciers, problemen...

Om dan daarna (meestal) in beroep de door de rechtbank van eerste aanleg opgevolgde en goedgekeurde WCO-vonnissen te zien vernietigd worden.

Zo ook in dit compleet van de pot gerukte, toppunt van absurdisme, dossier van dit hoofdstuk 'Der Process nr1'. Het betreft de (in eerste instantie geslaagde) WCO van InfoServe IT Resourcing, een IT-consultancy bedrijf dat IT-specialisten te werk stelde bij diens klanten. Dit dossier is een echte schande, want de RSZ heeft opzettelijk een beroepsvonniss van de burgerlijke rechtbank genegeerd en zo een verkeerde vennootschap in falings gedagvaard.

Het is dus blijkbaar mogelijk om zo maar vonnissen te negeren, en het absurde hieraan is dat er geen orgaan bestaat om dit alsnog af te dwingen. Nog een nieuw vonnis nastreven om te laten constateren dat het vorige niet werd gevolgd? Wat is het nut daarvan nog, als dát nieuwe vonnis dan

ook weer niet gerespecteerd word? Nog een nieuwe procedure om daar dan weer op in te gaan? Zo kan men uiteraard blijven in cirkeltjes draaien, de definitie van Kafkaiaans als u het mij vraagt.

De beleidscellen zouden over dergelijke amorele praktische opvolgingen van hun eigen administraties moeten waken, maar wanneer men dit hoger echelon probeert te attenderen op deze wantoestanden, geeft men gewoon letterlijk niet thuis. Men krijgt dus werkelijk nooit een inhoudelijk antwoord, het is gewoon alsof de kabinetten niet bestaan wanneer men ze écht nodig heeft.

Het strafst van al is dat het in ons geval een beroepsvonnis betreft in een procedure die de RSZ zélf had opgestart tegen ons, en die ze hadden gewonnen! Maar wanneer wij ons (dik tegen onze zin) in regel stelden met dit ongunstige beroepsvonnis, betekende dit meteen ook de doodsteek voor het bedrijf omdat alle schulden terug onmiddellijk integraal opeisbaar werden, i.p.v. de afbetalingsplannen te mogen blijven volgen. We hadden trouwens reeds negen maand deze terugbetalingen correct opgevolgd conform het WCO-plan.

Maar dan volgde het ongunstige beroepsvonnis, en viel noodgedwongen het doek voor Infoserve. Concreet betekende dit bv. dat de BTW, die meer dan honderdduizend euro 100% werden afbetaald in het plan op 60 maanden (en waarvan voor de uiteindelijke faling dus bijna reeds 1/5 werd afbetaald), samen met alle andere schuldeisers niet verder konden worden afbetaald.

De RSZ zat trouwens zelf ook mee in dat afbetalingsplan (weliswaar aan een lager bedrag-percentages dan de BTW en andere schuldeisers, vandaar hun initieel beroep wegens 'discriminatie'), dus ook hun eigen aflossingen hebben ze automatisch een halt toegeroepen met hun gewonnen beroepsprocedure. Het klassieke voorbeeld van zichzelf in eigen voet schieten dus... totdat een of andere dikke onethische LUL of KUT -nadat het te laat was- zich daar ergens in een hoge ivoren RSZ-toren van bewust werd...

... En die er dan maar niet beter op vond om voor de RSZ halsstarrig het standpunt in te nemen dat ze zich zélf NIET zouden schikken naar het (eigen gewonnen) beroepsvonnis. Waardoor ze dus zo maar eigenhandig beslisten om de in de (eigen uitgelokte) faling 'verloren gegane' RSZ-schulden tóch te komen invorderen, maar in een verkeerde vennootschap weliswaar, met name in de moedermaatschappij InfoWorld. Met malafide dwangbevelen en een nieuwe dagvaarding in faling als middelen.

Tja, en dan houdt het op hé, overal rode vlaggen en ditto 'parameters' in de vennootschap die ons moest redden. Er volgt nog een nieuw tevergeefs gevecht om de moedermaatschappij toch recht te houden onder het zwaard van Damocles van deze onterechte dagvaarding in faling voor deze imaginaire schulden. Imaginair in die vennootschap althans, want de schuld behoorde conform het verloren beroepsvonnis nu toe aan het failliete InfoServe. Een gevecht waarbij ik 950.000€ privé leen om een nieuwe WCO procedure van InfoWorld te ondersteunen. Het geld werd aangewend om bancaire vennootschapsschulden terug te betalen en de balans zo te verbeteren. Het was een goed plan...

De banken steunden de procedure dus ook, en gaven hun akkoord in ruil voor mijn privé injectie. WCO procedure geanalyseerd en goedgekeurd door de meerderheid van de schuldeisers dus, maar deze keer homologeerde de rechtbank deze goedkeuring en stemming niet!

Ik heb tot op vandaag de dag nog steeds niet begrepen waarom niet, ik had net privé bijna 1 miljoen bedrijfsbankschulden terugbetaald, het maximum van mijn privé mogelijkheden, "all-in" om onze bedrijven en mensen te redden, en dan mislukt de WCO alsnog door een (hier komt het woord weer) absurde niet-homologatie?!

Ik moet er geen tekening bij maken hoe frustrerend dit wel is denk ik. Maar het geld was ik wel kwijt. En de banken moesten -oh zo toevallig toch- hun contracten ook niet meer nakomen, want de WCO was wél mislukt natuurlijk, zelfs al was hij door de schuldeisers goedgekeurd en gestemd. Onze

‘bancaire partners’ hebben en cours de route dus wel gretig borgstellingen genomen, maar de beloofde ondersteuning bleef koudweg uit. Daardoor ben ik dus niet één, maar uiteindelijk 2 bedrijven kwijtgespeeld waar ik bijna 20 jaar hard voor heb gezwoegd. Personeel op straat, schuldeisers teleurgesteld, privé in een diepe put. Dank u RSZ, dank u om steeds maar weer in beroep te gaan en bedrijven lustig kapot te procederen.

Jaja, ik wist ook niet dat de verstrengelingen tussen overheid, gerecht en banken zo subtiel en sluw zijn. Alles heeft een invloed op elkaar. Een niet-homologatie van een procedure waarbij de waarborgen wél reeds ‘voorafgaandelijk’ werden gesteld (eis van de banken om hun gunstige stem in de WCO te verlenen), heeft bancair onmiddellijk een werkelijk vernietigende impact op de arme naïeve persoon die een inbreng wou doen om de boel te redden.

En op het bedrijf zelf uiteraard. Maar alles is dus extreem verwoven met elkaar en soms besef je de implicaties zelf niet voordat het te laat is. Ik had zelfs nooit stilgestaan bij de mogelijkheid dat een goedgekeurd plan door de rechtbank ook niet gehomologeerd kan worden, niemand heeft ons daar eigenlijk ooit voor verwittigd. En wat dit dan allemaal voor bancaire gevolgen heeft...

Meer nog, indien ik voldoende op de hoogte was geweest van de risico’s die men loopt nadat een WCO plan door de schuldeisers is goedgekeurd, dan zou ik toen misschien een gans andere beslissing hebben genomen. Ik wist wel dat een reorganisatieplan voor de start gehomologeerd wordt, maar dacht dat dit eerder een soort formaliteit betrof en heb niet voldoende beseft dat dit zo gevaarlijk is. Spijtig genoeg brengen raadsliden dergelijke valkuilen niet altijd spontaan in de aandacht. Ik ben zelf ook geen jurist, en iedere vraag die we hen zelf stelden, deed de teller snel oplopen dus dat hielp ook niet natuurlijk...

Maar dan sta je daar plots bijna een miljoen armer, en erger nog, het bedrijf dat er verondersteld gered mee zou worden, wordt daarna dan ook nog eens opzettelijk de faling ingeduwd door nieuwe acties van de RSZ... voor een schuld van/in een andere vennootschap dus.

Waarom zijn er dus eigenlijk rechtbank vonnissen? (hier betreft het zelfs een “in beroep”), indien de administraties ze gewoon naar eigen goedgevonden aan hun laars mogen lappen, en bedrijven zo onrechtmatig kapot kunnen procederen, zonder daarvoor ooit enige verantwoording te moeten afleggen?

Er bestond/bestaat blijkbaar geen manier om af te dwingen dat de RSZ zijn eigen vonnis moe(s)t volgen... onze advocate heeft het in ieder geval tevergeefs geprobeerd. Dit komt eigenlijk neer op het gegeven dat de administraties zelf beslissen welke vonnissen ze willen opvolgen en welke niet. Tja, dan stel ik me toch logischerwijs de Kafkaïaanse vraag wat het nut nog is van rechtbanken en hun besluiten? Moet er nog zand zijn...

Want indien de RSZ wél alles correct zou hebben opgevolgd, dan hadden we ten minste een eerlijke kans gekregen op een goede doorstart in InfoWorld. Maar niet wanneer de moedermaatschappij plots onterecht verantwoordelijk wordt gesteld voor de schulden van zijn dochter uiteraard... dat is dodelijk.

En de sluipmoordenaars van dienst werken hier dus op de ambtenarij van de Rijksdienst voor Sociale zekerheid, onder de veilige paraplu der anonimiteit van diens medewerkers. Ik kan deze mensen dus zelfs niet in detail benoemen, maar ik nomineer hierbij de volledige RSZ-administratie én diens beleidscellen voor de weinig noemenswaardige eretitel van professionele sluipmoordenaars-dienst.

Want dit was geen toevallige fout, aangezien deze administratie ook in de dossiers van mijn andere vennootschappen structureel en automatisch steeds in beroep ging tegen succesvol opgestarte WCO’s. Waardoor uiteindelijk de volledige groep ten onder is gegaan.

Praktisch gezien hebben we de zaken enkel lijdzaam kunnen ondergaan, alle rechtsmiddelen die we geprobeerd hebben om dit te voorkomen zijn toen mislukt, en nu rest er ons enkel nog de

mogelijkheid om de schade die deze klucht heeft veroorzaakt trachten te recupereren aan de hand van een schadevergoeding voor mezelf en nog een andere aandeelhouder van InfoWorld.

We vorderen een symbolische Euro, om in geval van een gunstig vonnis een deskundige te laten aanstellen om de werkelijk geleden schade te begroten, en die loopt m.i. op tot in de miljoenen, te starten met de 950.000€ die ik in een banken-vergeetput heb gestort om het bedrijf te proberen redden. Maar dat wist ik op dat moment uiteraard niet, aangezien ik er van uitging dat ingeval de stemming der schuldeisers positief was, dat het plan dan ook zou kunnen worden aangevat. Stomme rechters (ze waren met 3) met hun niet-homologatie van het laatste plan...

Toch wreed toeval allemaal, vindt u ook niet? De banken lachten in ieder geval zwaar in hun vuistje, de bedrijfskredieten werden privé integraal terugbetaald, bijkomende borgstellingen werden gevestigd, maar langs hun kant stond er 'dankzij de faling' plots helemaal niets meer tegenover...

En onder zulke omstandigheden en aanhoudende stress begint men dus blijkbaar boos en gefrustreerd fouten te maken. Maar vooraleer daar dieper op in te gaan, voeg ik eerst een kopij van onze beroepsconclusies in deze zaak toe. U kan/mag dit uiteraard overslaan, het gaat in detail in op de omstandigheden en historiek.

Het toont ook de complexiteit van dergelijke dossiers aan, ik denk hier bv. aan het feit dat de handelsfondsoverdracht van het personeel en de klanten van de dochter- naar de moedermaatschappij onder het en conform het WCO-plan werden uitgevoerd, met de (gestemde) goedkeuring van de schuldeisers en de homologatie van de rechtbank in eerste aanleg.

Het is pas nadat de RSZ zijn beroepszaak tegen de WCO had gewonnen (op basis van zagezegde discriminatie met andere schuldeisers zoals bv. de BTW), dat deze administratie weigerde om de handelsfondsoverdracht conform dat nieuwe beroepsvonnis terug om te draaien.

Nochtans betekende dit vonnis dat de initiële overdracht dus eigenlijk nooit had plaatsgevonden in het verleden. Belangrijk, de BTW en bedrijfsvoorheffing administraties volgden het beroepsvonnis wel correct, en zette men hier de schuld dus wel over naar de juiste vennootschap.

Maar omdat die nieuwe eigen uitgelokte situatie financieel ongunstig uitviel voor de RSZ, besliste men op dat departement om het beroepsvonnis te negeren en te procederen. Men presteerde het daarbij zelfs om op een bepaald moment **dezelfde RSZ-schuld** in 2 verschillende bedrijven tegelijkertijd in te vorderen. Dat simpele feit bewijst op zich al dat er iets gaande was dat gewoonweg nooit kan kloppen.

Dus indien u in de details geïnteresseerd bent, hierbij de rechtbankconclusies van Meester Muylle:

Nog de word versie aan Meester Muylle vragen, die pdf is niet goed.

CONCLUSIES PASTEN

Indien gerechtigheid zou geschieden (laat ons hopen 😊), en het beroep niet negatief uitvalt door een of ander juridisch achterpoortje waarin de overheid gespecialiseerd is, dan zou dit voor mezelf een wereld van verschil betekenen. Maar deze zaak sleept nu reeds meer dan 10 jaar aan, en mijn positie is gaandeweg zo verzwakt dat een definitieve beslissing nu toch wel zeer welkom zou zijn.

Ook in het kader van de nog lopende strafprocedures kan een staving van de waarheid a.d.h.v. een positief vonnis in dit burgerlijk dossier misschien bijdragen tot een eerlijk in plaats van een Kafkaiaans sfeermakerij-proces. Ik vrees echter dat het vonnis daarvoor niet op tijd gaat zijn, de zaak werd gepleit op 20 september 2022 maar er is nog steeds geen beslissing gevallen, en de eerste deadline voor de strafrechtzaak in Nijvel is 15 december. Ik schrijf dit hoofdstuk toevallig exact 2 maand later op twintig november, dus misschien bereikt dit vonnis me alsnog tijdig om te gebruiken in de strafrechtzaken.

Een eventueel eerherstel met redelijke financiële compensatie voor een deel of voor alles wat ik verloren ben, zou me ook in staat stellen schuldeisers te betalen en hopelijk een privé faling vermijden. Maar alles hangt af van het vonnis, de hoogte van een eventuele schadevergoeding, en de uitkomst van nog een andere juridische procedure die er m.i. eigenlijk nooit had mogen komen. Maar daarover kan u alles lezen in het volgende hoofdstuk...

DER PROCESS 2

Luc De Smet versus het Ministerie van Financiën

Dit hoofdstuk had ik mezelf kunnen besparen om eerlijk te zijn. Het betreft waarschijnlijk de grootste fout uit mijn carrière, ingegeven door een onbedwingbare dwang om niet op te geven en verder te vechten tegen zoveel onrechtvaardigheid.

De niet-homologatie van de (door de RSZ veroorzaakte) WCO procedure van InfoWorld betekende dat alle stabiliteit wegviel en de situatie voor het personeel inmiddels quasi onleefbaar was geworden. De mensen werden meermaals van werkgever verplaatst: Infoserve -> InfoWorld (eerste gelukte WCO), dan InfoWorld -> Infoserve (conform gewonnen beroepsvonnis v/d RSZ), en dan terug Infoserve -> InfoWorld (onder gerechtelijk mandaat). En dan viel de RSZ InfoWorld dus wederom aan, het personeel verloor zijn vertrouwen door alle problemen die dit veroorzaakten. We verloren daardoor een aantal belangrijke mensen en klanten.

Want het merendeel van onze mensen leed uiteraard onder deze situatie, met vertragingen in de loonbetalingen, sporadische problemen met de tankkaarten, onkostennota's, minder goede HR opvolging en schrapping training budgetten, enz.

Eigenlijk had ik op dit punt de handdoek in de ring moeten gooien. De problemen waren feitelijk reeds te veel geëscaleerd, en we hadden de boeken moeten neerleggen. Maar ik ben niet iemand die snel opgeeft, keihard doorzetten was immers op die manier waarop ik mijn patrimonium initieel had opgebouwd. Ik was dus niet van plan om alles zonder een eerlijk gevecht zo maar te laten vernietigen door een corrupte/incompetente/opportunistisch amorele (schrappen wat niet past, maar veel valt er niet te schrappen vrees ik) overheidsinstantie.

Vandaar dat we -mea culpa- de fout gemaakt hebben om toch nog in beroep te gaan tegen deze niet-homologatie van de goedgekeurde WCO in InfoWorld. En daarbij -achteraf beschouwd- een slecht plan bedacht om een nieuwe stabiele bedrijfsstructuur te kunnen opzetten. Ik herinner me zeer vaag nog de discussies met mijn toenmalige vennoot, die niet akkoord ging met mijn plan omdat hij het te risicovol vond. Hij was als gedelegeerd bestuurder van Infoserve verantwoordelijk en hij wou geen mandaat opnemen in een overbruggingsscenario-vennootschap.

Dat had al een alarmbel moeten laten afgaan, maar ik was zo gedegouteerd door wat er ons allemaal overkwam, dat ik bereid was om eventuele bijkomende risico's en verantwoordelijkheid volledig zelf te dragen. Vandaar ik ook volledig solo het zaakvoerder schap van iServe heb opgenomen. Mijn ex-vennoot W.V. is dus niet mee is ingestapt in dit nieuwe bedrijf.

Waarom het openbaar ministerie hem dan toch aanvalt voor allerlei zogenoemde overtredingen m.b.t. iServe is me werkelijk een raadsel. Ik bleef wel met hem samenwerken, maar op contractbasis voor zijn commerciële en HR-prestaties; niet voor de leiding van iServe. Rekening houdende met zijn standpunt en risicoaversie waardoor hij geen vennoot meer was/wilde zijn in de nieuwe firma, is het onbegrijpelijk en schandalig dat deze persoon door het O.M. dezelfde zware tenlasteleggingen worden aangesmeerd als ikzelf, de enige verantwoordelijke zaakvoerder van iServe.

Er is trouwens nog een tweede medebeklaagde waar de aanklachten zo mogelijks nog absurder voor zijn. W.V. was als medewerkende vennoot 'ten minste' nog enigszins verantwoordelijk geweest (weliswaar in Infoserve, niet in iServe, terwijl de klachten dus betrekking hebben op iServe), maar ook X.B., een jeugdvriend van me die een van mijn eerste personeelsleden werd, heeft het vlaggen.

Deze jongen heeft ALS BEDIENDE ononderbroken altijd full-time prestaties verricht als IT-consultant (nadat hij 6 maanden een interne opleiding had gevolgd, want hij had geen diploma) bij onze klanten. Zijn CV is een ononderbroken opsomming van al onze klanten waar hij door de jaren heen op outsourcingbasis werd tewerkgesteld.

Om puur administratieve redenen heb ik toen aan deze persoon gevraagd of hij geen bestuurderschap wou opnemen in de vennootschap, om aan het minimale quota van bestuurders te voldoen. Hij heeft in die rol enkel een adviserende functie gehad (voornamelijk op commercieel vlak), heeft voor de bedrijven nooit enige beslissing genomen, en hij was al zeker niet betrokken bij de financiële opvolgingen. Het was gewoon een werknemer/vriend die me hielp met de structuur van het bedrijf. Zijn mandaat was trouwens onbezoldigd, aangezien er voor hem eigenlijk niets 'te mandaten' was.

Maar ook hij wordt nu zwaar aangevallen met allerlei aantijgingen die eigenlijk lachwekkend zijn, moesten ze zo ernstig niet zijn. Ik noem dat plat opportunisme vanwege het openbaar ministerie, men moet naar de werkelijke gang van zaken kijken, het is niet omdat iemand officieel (mede)bestuurder is, dat deze persoon automatisch de financiële leiding van het bedrijf heeft.

Iedere bestuurder heeft zijn eigen verantwoordelijkheid / toepassingsgebied, en de enige die kon beslissen over de financiële gang van zaken was ik. Ik was immers de enige waaraan alles gekoppeld was, met mijn uitgebreid immobiliën-patrimonium als onderpand voor de operationele werking van alle vennootschappen.

En toch probeert men zowel W.V. als X.B. mee in het bad te trekken? Men smijt alles gewoon op een verwarrende hoop waarin de rechter op zoek moet gaan naar de naald der waarheid. Neen, dat is uiteraard wederom enkele bruggen te ver. Ik heb geen probleem om te stellen dat deze twee mensen volstrekt onschuldig zijn, zelfs al 'verzwaart' dat mijn eigen rol in de zaken. En zelfs al verhoogt dit het risico op een zwaardere straf voor mezelf, de waarheid is primordiaal. De schuld op anderen proberen af te wentelen is dus niet mijn stijl, dat zou niet correct zijn. IK was dus de enige eindverantwoordelijke, en niemand anders.

Maar welke 'schuld' eigenlijk? Want ik dacht/denk trouwens dat ik toen zélf ook niets fundamenteel verkeerd deed/heb gedaan, ik zocht een tijdelijke oplossing om de periode dat de beroepsprocedure tegen de niet-homologatie liep te kunnen overbruggen. Indien dit geschil dan werd gewonnen, zou de situatie zich normaliseren. Maar we moesten intussen een stabiele oplossing kunnen bieden aan het personeel, en tegelijkertijd onze klanten verder kunnen bedienen. Met dat doel had ik initieel iServe opgericht, en aan degenen die het zinkend schip nog niet hadden verlaten, en dus dreigden om binnenkort op straat te staan, de kans gegeven om in mijn nieuw bedrijf te komen werken.

InfoWorld (met weliswaar wegens de niet-homologatie terug de faling van de RSZ boven het hoofd hangende maar met beroep hiertegen lopende) zou dan gewoon de klanten verder bedienen en de mensen inhuren bij iServe. Tevens had ik trouwens een aantal nieuwe accounts op het oog, dus iServe bouwde ook zijn eigen klantenbestand uit.

Maar mijn vennoot heeft echter gelijk gekregen, het plan viel al snel in het water door een aantal bijkomende problemen, zoals o.a. het verlies van nog resterende bankkredieten. Uiteindelijk heeft InfoWorld het einde van zijn beroepsprocedure zelfs niet gehaald, en is dus in faling gegaan. Ik heb dan trachten bij te sturen en iServe verder te beheren als volledig nieuwe zelfstandige entiteit, maar het is niet makkelijk een valse start te boven te komen.

Ik werkte een nieuw plan uit om iServe op termijn te mergen met Rackboost, ons hostingbedrijf. Daartoe een zeer interessant contract kunnen afsluiten met Ingram Micro, als preferred partner voor hun cloud solutions in België! Dit was nog toen de cloud in zijn kinderschoenen stond, en was een contract met hoge potentie.

Maar enkele weken nadat het ondertekend was voert Ingram Micro een wereldwijde reorganisatie uit en besluit meer dan 2/3 van het personeel te ontslaan en diensten af te bouwen. Contract per direct opgezegd, overmachtsclausule. Daar sta je dan na alle moeite en investeringen, begin maar te procederen hé, als je daar nog iets van wil terugzien...

Maar alle harde werk ten spijt duurde de opstartfase van iServe (veel) te lang. Ik ben wss niet voorzichtig en opmerkzaam genoeg geweest om de oplopende overheidsschulden kordaat op te volgen. Waardoor we opnieuw in de problemen gekomen zijn. Gelukkig waren we op dat punt er recentelijk in geslaagd om de juiste kritische massa (voldoende consultants en contracten) te bereiken om opnieuw winstgevend te zijn. Het doorzetten en hard labeur had dus toch zijn vruchten afgeworpen.

Het was daardoor dus mogelijk een alles alsnog te redden door een nieuw afbetalingsplan. We genereerden immers een stabiele +/- 20.000€/maand cashflow op dat moment, en dat stelde ons in staat om alle schuldeisers van iServe terug te betalen op 60 maanden.

We starten daarom een nieuwe WCO procedure op, met het voorstel van 100% terugbetaling aan alle schuldeisers. De meesten gingen natuurlijk akkoord, doch de overheidsinstanties gaven niet thuis. Letterlijk. We kregen van noch BTW, BV of RSZ een antwoord op het WCO-plan, pas na herhaalde aanmaningen van onze advocate krijgen we vlak voor de zitting waarop de goedkeuring moet gestemd worden te horen dat alle administraties het terugbetalingsplan categoriek weigeren.

Er was enorm veel werk gekropen in dit reorganisatieplan, en het kwam tot stand met de samenwerking van een gedelegeerd rechter, dhr. Bettoni, die de boekhoudstukken en businessplannen heeft nagekeken en mee goedgekeurd om voor te leggen aan de schuldeisers. Dit is zo voorzien in WCO procedures, de gedelegeerd rechter kijkt dus mee om te zien of de cijfers wel kloppen, om raad te geven en om bij te sturen. Zo ook in ons dossier. En op het moment van de indiening van de WCO aanvraag maakten we in principe dus een goede kans, als we nu eindelijk eens onder normale omstandigheden zouden kunnen werken.

Maar de botte weigering was onverwacht en stelde ons voor een nieuw groot probleem. Dan heb ik er alles aan trachten te doen om deze diensten alsnog tijdig te overtuigen van onze goede bedoelingen en slaagkansen, si on nous laisse faire...

Dat was duidelijk wederom te veel gevraagd, want ik had zelfs een ultiem voorstel waarbij ik niet minder dan 600.000€ aan hypothecaire borgstelling in rang na de banken aanbood voor de openstaande overheidsschulden op mijn privé-patrimonium (ter waarde van ongeveer 4M€), enkel in ruil voor de goedkeuring dat we onze schulden op 60 maanden mochten afbetalen in de vennootschap onder de WCO procedure.

Indien de afbetalingen niet gerespecteerd zouden worden, dan kon de overheid de waarborg op mijn appartementen opeisen en eventueel uitwinnen via de aangeboden hypotheek. Ik geloofde dus zelf voldoende in de slagingskansen van het herstructureringsplan van het bedrijf, anders zou ik dit niet voorgesteld hebben.

De contacten die ik hieromtrent toen telefonisch heb kunnen voeren met de dienst van de BTW en RSZ waren werkelijk zeer teleurstellend. Ik had nog maar enkele dagen voor de deadline van de stemming op de rechtbank, en op de dienst van de BTW was er geen verantwoordelijke bereikbaar, en melde men me dat het te laat was om de borgstelling te onderzoeken omdat het dossier reeds bij de advocaat lag.

Dat ze zelf instructies aan hun advocaat geven over het standpunt dat hij moet innemen in de stemming, daar stond men niet bij stil. Zodra iets is doorgegeven aan de juridische dienst, negotieert men dus niet meer. Indien u als bij wonder er ooit in slaagt om deze juristen zelf te spreken, melden die gewoon dat ze de instructies van hun client opvolgen en dat ze zelf niet kunnen of mogen negotiëren.

De bedrijfsvoorheffingsdienst heb ik zelfs nooit te pakken gekregen (voice mail box van het antwoordapparaat was vol). De 'aangename' persoon van de RSZ was voor geen enkele rede vatbaar, en was niet geïnteresseerd in het voorstel om 300.000€ (de andere 300.000€ was voorzien voor de

FODFIN BTW en BV) hypothecaire borgstelling te ontvangen, hij wou enkel de faling van het bedrijf. Hij was boos omdat we een WCO hadden aangevraagd.

Ik weet echt niet wat ik nog meer had kunnen doen om de diensten te overtuigen van mijn goede intenties om het bedrijf en de werkgelegenheid te redden, dan deze privé borgstellingen aan te bieden. Dat men hier niet op inging, is des te frustrerender wanneer ik nu penaal wordt aangeklaagd voor een faling die hoogstwaarschijnlijk vermeden had kunnen worden indien we deze WCO procedure wel hadden kunnen opstarten en uitvoeren.

Men heeft zelfs de borgstelling niet onderzocht om te kijken of ze daadwerkelijk de waarde had die ik aanbood. Bij marktwaarde van de panden was dit inderdaad het geval. Maar men deed zelfs de moeite niet om na te gaan of het een serieus voorstel was, als u begrijpt wat ik bedoel?

Genekt door zoveel onmacht tegen deze onverbiddelijke administraties, probeerde ik uitiem de zaak nog te redden door de verantwoordelijke beleidscellen te contacteren en hen op de hoogte te stellen van alle historische malversaties (historiek RSZ, zie vorig hoofdstuk) en de nieuwe weigering tot samenwerking in de iServe WCO.

Mijn correspondentie met het kabinet van Financiën van Minister van Overtveldt:

Van: luc@iserve.be [mailto:luc@iserve.be]

Verzonden: vrijdag 16 januari 2015 17:57

Aan: Simon Renate

Onderwerp: iServe WCO

Urgentie: Hoog

Geachte mevrouw Simon,

Zoals aan de telefoon besproken stuur ik U hierbij zo beknopt als mogelijk de situatieschets:

Mijn naam is Luc de Smet, zaakvoerder van de vennootschap iServe bvba, BTW BE0535.838.391.

Mijn vennootschap ondergaat momenteel een herstructuratie door toepassing van de wet continuïteit van de onderneming type II (stemming door alle schuldeisers).

De vennootschap is in se onmiddellijk van bij de start in de problemen geraakt door hoofdzakelijk drie grote redenen :

- De faling van een grote klant t.w.v. 197.999,27 €
- Het wegvallen van een groot distributiecontract met de Europese IT distributeur IngramMicro (welke op zijn beurt 70% van zijn werknemers ontslagen heeft in een reorganisatie) welke een hostingproject waardeloos gemaakt heeft waar in geïnvesteerd was.
- Last but not least: mijn persoonlijke gezondheid heeft mij opgezaagd met een Toxoplasmosebesmetting waardoor ik quasi een volledig jaar geteisterd ben en absoluut hoegenaamd niet optimaal heb kunnen werken in bovenstaande reeds moeilijke situaties.

We hebben dan ook een herstructureringsplan opgemaakt in toepassing van de wet continuïteit van de ondernemingen via een type II :

- WCO is aangevraagd op 12 september 2014
- WCO is door de rechtbank toegekend op 22 september 2014 met een opschortingsperiode tot 26 januari 2015

We hebben een reorganisatieplan neergelegd op 26 december waarin we voorzien dat alle schuldeisers voor 100% worden terugbetaald inclusief interesten, weliswaar met een niet onaanzienlijke spreiding in de tijd opdat de benodigde cashflow aanwezig zou zijn om deze betalingen uit te voeren.

Het was mijn absolute wens om geen kwijtscheldingen te vragen aangezien dit enerzijds ook niet nodig is aangezien binnen het kader van de wet (maximaal 60 maanden) kan alles terugbetaald worden en anderzijds is het niet mijn bedoeling om iemand anders voor de drie tegenslagen die mijn onderneming gekend heeft te laten opdraaien.

Gisteren ontving ik van mijn raadsman het nieuws dat de drie overheidsdiensten (R.S.Z., BTW en Bedrijfsvoorheffing, die laatste gecombineerd als 'Belgische staat') zullen tegenstemmen in het plan.

Aangezien aanstaande maandag het plan reeds voorligt ter stemming, heb ik op vandaag geprobeerd om te communiceren omtrent deze beslissing.

Er wordt mij verweten dat ik er niet alles aan gedaan heb en dat ik constructies opgezet zou hebben en misbruik zou maken van de wet an sich maar gezien de korte timeframe ben ik niet meer in de mogelijkheid om mij hiertegen te verweren.

Ik achtte het echter opportuun om alles uit de kast te halen teneinde een oplossing te bekomen die alle partijen tevreden zou stellen. Ik heb dan ook aangeboden om een prive-borgstelling te voorzien t.w.v. 300.000€ teneinde het serieuze karakter van het voorgelegde plan te onderstrepen en ook mijn goede bedoelingen duidelijk te maken.

Het is mijn absolute wens om het plan correct uit te voeren en een geslaagde reorganisatie af te leveren en ik besef terdege dat statistisch gezien mijn kansen wellicht niet hoog ingeschat worden echter wanneer ik de commitment wil doen om mijzelf persoonlijk garant te stellen dan begrijp ik niet waarom dit plan gekelderd dient te worden.

De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid meldde mij boudweg dat zij nooit zou instemmen met enig plan van mijn vennootschap, waar ik mij dan onmiddellijk de vraag stel waarom het tot twee werkdagen voor de zitting moet duren vooraleer mij hiervan in te lichten.

De bedrijfsvoorheffing en BTW diensten meldden mij dat de opdracht reeds naar de advocaat verzonden is en dat zij diens opdracht onmogelijk nog op deze korte timeframe kunnen wijzigen en dat ik het dan maar 'moet bespreken ter zitting' (met een advocaat weliswaar die de expliciete opdracht heeft om enkel en alleen tegen het plan te stemmen).

Ik wil tot slot vermelden dat ik an sich de medewerkers van de respectievelijke diensten niet onmiddellijk enig scepticisme verwijt, in normale situaties had ik effectief veel meer gecommuniceerd met de respectievelijke diensten en had ik reeds eerder andere oplossingen naar voren gebracht. Het is ook niet onbillijk van te stellen dat we weinig betaald hebben en dat we tot op heden gefinancierd geweest zijn door vnl bovenstaande overheidsdiensten.

Echter vind ik dit een zware straf voor een zelfstandig ondernemer die geprobeerd heeft een tweeledige activiteit uit te baten, op beide vlakken een snelle tegenslag gekend heeft en ook nog zwaar ziek geweest is. Moest ik geen heil zien in een reorganisatie dan zou ik mij ook niet persoonlijk garant stellen voor de vennootschap dus graag had ik toch de kans gehad om scepticisme eens voor de verandering ongelijk te geven.

Alvast hartelijk dank voor Uw hulp en feedback.

Hoogachtend,

Luc De Smet.

Zaakvoerder www.iServe.be

Mevrouw Renate verwees me door naar haar collega Mevrouw Delbaer. Ik stuurde dus een nieuwe opvolgingsmail:

Luc De Smet/HOLDING

16-01-2015 18:36

To MarieChristine.Delbaer@kcfm.be

Subject iServe WCO

Geachte mevrouw Delbaer,

Excuses voor het dringende karakter van deze zaak, maar U kan/mag me steeds ook in het weekend contacteren op het nummer 0497/40.60.46 indien U nog verdere informatie wenst. Hopelijk kunnen we maandagmorgen nog voor de zitting (10.00h) contact hebben met elkaar zodat de stemming alsnog een positieve doorgang kan vinden a.d.h.v. de privé borgstelling. Op deze manier stellen we ook de werkgelegenheid van onze 20 medewerkers veilig en kunnen Uw diensten worden betaald conform het reorganisatieplan.

Alvast hartelijk dank voor Uw opvolging.

Hoogachtend,

Luc De Smet.

Zaakvoerder www.iServe.be

Mevrouw Delbaer reageerde enkele dagen later als volgt:

Delbaer Marie Christine <MarieChristine.Delbaer@kcfm.be>

19-01-2015 09:29

To "luc@iserve.be" <luc@iserve.be>

cc Isenbaert Mathieu <Mathieu.Isenbaert@kcfm.be>

Subject RE: iServe WCO

Geachte heer De Smet,

Wij hebben respect voor uw inzet en begrip voor uw situatie als ondernemer.

Uit uw briefwisseling blijkt dat het geschil met o.a. de FOD Financiën in behandeling is voor de Rechtbank van Koophandel.

U zult echter begrijpen dat de minister van Financiën onmogelijk kan interveniëren in lopende gerechtshandelingen.

Met vriendelijke groeten,

Namens de Minister van Financiën,

Christine Delbaer

Raadgeefster Fiscale Cel/Conseiller Cellule Fiscale

Beleidscel van de Minister van Financiën

Cellule Stratégique du Ministre des Finances

Wetstraat 12 – 1000 BRUSSEL

Zogezegd respect en begrip tonen, maar zich wel verschuilen achter de scheiding der machten (een klassieke truc waarmee ik al meermaals mee geconfronteerd ben geweest). Zo makkelijk liet ik me echter niet afschepen en reageerde met de volgende overzicht en voorstel:

Luc De Smet/HOLDING

21/01/2015 19:45

To Delbaer Marie Christine <MarieChristine.Delbaer@kcfm.be>, Isenbaert Mathieu <Mathieu.Isenbaert@kcfm.be>

cc Johan.VanOvertveldt@kcfm.be

Subject RE: iServe WCO

Geachte mevrouw Delbaer, Geachte heer Isenbaert,

Gelieve in bijlage onze reactie per brief te willen vinden, alsook enkele duidingsstukken. Met excuses voor de hoogdringendheid, maar alvast zeer hartelijk dank voor een snelle opvolging.

Hoogachtend,

Luc De Smet.

Zaakvoerder www.iServe.be

DE BIJGEVOEGDE BRIEF:

Geachte mevrouw Delbaer,

Geachte heer Isenbaert,

Hartelijk dank voor Uw opvolging en feedback. Uiteraard hebben we alle begrip voor de scheiding der machten. Laat het echter duidelijk zijn dat ik de heer Minister in dit dossier heb aangeschreven en graag zou spreken in zijn hoedanigheid van partij in verschillende dossiers/gerechtelijke procedures en niet vraag dat hij zou interveniëren in lopende gerechtelijke procedures. Mijn mail schendt dus op geen enkele manier de scheiding der machten.

Vooreerst is het teleurstellend te moeten constateren dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de heer minister mij rechtstreeks ten persoonlijke titel dagvaardt voor overheidsschulden van mijn vennootschap iServe. Deze schulden maken het onderwerp uit van een door de rechtbank goedgekeurde WCO procedure, waardoor normaal gezien het vermoeden van bestuurdersaansprakelijkheid met betrekking tot dergelijke schulden (artikels 442quater van het WIB92 en 93undeciesC van de WBTW) dus m.i. niet van toepassing is.

De staat oordeelt echter blijkbaar dat ik toch privé aansprakelijk zou zijn voor deze vennootschapsschulden, en haalt daartoe als hoofdargument aan dat dit niet de eerste vennootschap is waarin ik bestuurder ben die in de problemen is gekomen. Ik vind het vreemd dat ik voor een dergelijke reden persoonlijk onder vuur wordt genomen terwijl de focus toch op het oplossen van de vennootschapsproblemen zou moeten liggen?

Ik zou graag een onderhoud hebben om al de zaken waar ik betrokken partij in ben , op te lossen op een constructieve manier ipv een resem rechtszaken tegen elkaar te starten/voeren wat nu het geval is.

Ik zou graag spreken over 3 onderwerpen :

- 1) Het gebruik van de wetgeving op de continuïteit van de ondernemingen
- 2) De openstaande schulden aan RSZ, BTW en BV
- 3) De mogelijke oplossing van bovenstaande

Het gebruik van de wetgeving op de continuïteit van de ondernemingen

WebberID NV (BTW 0475.973.753) (voetnoot: dit was de nieuwe benaming van InfoServe na de WCO)

- WebberID was een IT-consultancybedrijf welke in de volle financiële en economische crisis gecombineerd met een zware co2tax op bedrijfswagens, in moeilijk vaarwater terechtgekomen is.
- Het bedrijf heeft gebruik gemaakt van de op dat ogenblik relatief 'nieuwe' WCO wetgeving en heeft allereerst een WCO type 2 aangevraagd waarbij het handelsfonds van deze vennootschap in de procedure werd overgedragen aan de NV Infoserve IT Resourcing.
- Deze WCO werd succesvol gestemd en gehomologeerd door de Rechtbank van Koophandel te Brussel en om het plan te kunnen uitvoeren werd het handelsfonds verkocht voor de som van 800.000€ aan Infoserve IT Resourcing NV.
- De Rijksdienst voor Sociale Zekerheid ging in beroep tegen de homologatie van deze WCO aangezien er een verschillende kwijschelding gehanteerd werd voor schuldeisers gebaseerd op de hoogte van hun vordering. (zo kreeg de BTW bv 100% van zijn schuld en de R.S.Z. slechts 10%).
- Gedurende de periode van het beroep (12 maanden !!) voerden wij het plan correct uit, tot op het punt waarop de RSZ in het gelijk gesteld werd door het hof van beroep.
- Dit had zware consequenties :
 - de homologatie van het plan werd vernietigd.
 - de overdracht van het handelsfonds (35 personeelsleden, klantcontracten, wagencontracten, overige leveranciers etc) werd geacht nooit te hebben plaatsgevonden.
- Aangezien dit een vonnis in beroep betrof , stellen wij alles in het werk om ons hiermee in regel te stellen :
 - wij geven opdracht aan het sociaal secretariaat om de 35 personeelsleden retroactief te laten werken in WebberID ipv Infoserve IT Resourcing
 - wij verrekenen kosten en baten van de afgelopen 12 maanden (wagenkosten, klanteninkomsten, ...)
 - er komt een schuld van WebberID aan Infoserve IT Resourcing van 800.000€ (de betaalde prijs voor de overname van het handelsfonds)
 - last but not least: de WCObescherming geldt niet meer, alsook het afgesproken plan waardoor alle schulden onmiddellijk opeisbaar worden.
- Op dat ogenblik ziet WebberID geen andere mogelijkheid dan het aanvragen van een WCO type 3 : overdracht van de activiteit via een gerechtsmandataris.
- De NV Infoserve IT Resourcing brengt een bod uit van 850.000€ op de activiteit en is hiermee de enige en hoogste bieder en na 4 maanden wordt het personeel opnieuw overgezet naar de NV Infoserve alsook klanten , wagens, leveranciers, ..

- De NV WebberID gaat na deze transactie in faling met inderdaad aanzienlijke overheidsschulden aangezien zij spijtig genoeg niet toegelaten was van een WCO type 2 verder te volgen waarin onder meer ook de staat nog aanzienlijke sommen zou gerecupereerd hebben.

Infoserve IT Resourcing NV (BTW 0455.544.455). (Voetnoot: dit is ook de benaming na de WCO, oorspronkelijk was dit dus InfoWorld, de moedermaatschappij)

- De rijksdienst voor Sociale Zekerheid die nota bene verantwoordelijk was voor de beroepsprocedure tegen de homologatie van het WCO type 2 plan van WebberID, concludeert dat bovenstaande voor haar nadelig uitdraait.

Immers in plaats van op zijn minst toch nog een deel van haar vordering te recupereren, ziet zij nu in de faling van WebberID gans haar vordering teloorgaan (afgezien van de 12 deelbetalingen die succesvol waren uitgevoerd in WebberID toen het plan nog gehomologeerd was..) en tot overmaat van ramp loopt haar vordering nog op met de sociale bijdragen van 12 maanden die verondersteld werd in WebberID betaald te worden en niet in Infoserve aangezien de overdracht van het handelsfonds nooit geacht te hebben plaatsgevonden !

- De R.S.Z. houdt zich echter niet aan de consequenties van het door haar bedongen vonnis, maar besluit van de NV Infoserve IT Resourcing te dagvaarden in faling voor gans het bedrag inclusief de bijdragen van dat jaar! Dit ondanks het feit dat zij in eerste instantie wel degelijk eigen creditnota's opgemaakt heeft op Infoserve (zie stuk: RSZ InfoServe stuk1) en de schuld opnieuw opgemaakt had op WebberID NV (zie stuk: RSZ Webberid stuk1) conform het beroepsvonnis.

- Deze dagvaarding in faling heeft zware gevolgen:

- het bancaire vertrouwen in Infoserve IT resourcing daalt onder het vriespunt, een van de bancaire relaties verlengt bv een Straightloan van 650.000€ (!) niet meer omwille van de onzekerheid die er heerst.

- een dagvaarding in faling wekt ook bij het personeel zware zorgen/frustraties om nog maar te zwijgen van de klanten die al geconfronteerd waren met de pingpongsituatie tussen WebberID en Infoserve.

- ondanks het feit dat Infoserve aanhaalt dat het wellicht een vergissing betreft, handhaaft de R.S.Z. zijn dagvaarding !!

- Teneinde zich te kunnen beschermen tegen deze wilde acties, dient de NV Infoserve een aanvraag tot WCO type 2 in en deze wordt logischerwijs ook onmiddellijk toegekend.

- Op miraculeuze manier en met zware vennootschapstoelagen slaagt Infoserve erin van een plan op te maken dat ondersteund wordt door de banken en slaagt zij erin van een positieve stemming te bereiken, echter wordt haar plan niet gehomologeerd door de rechtbank.

- Door de toegevingen gedaan aan banken in het licht van een positieve stemming, worden alle werkmiddelen van Infoserve na deze niet-homologatie automatisch aangewend om de bankenput te vullen (pand op factoringcontract, pand op handelsfonds) waardoor Infoserve zich genoodzaakt ziet van zijn personeel in te lichten dat zij de komende x maanden niet gaan betaald kunnen worden aangezien alle inkomsten automatisch naar de bank vloeien, zelfs nog los van alle andere schuldeisers die hun schuld opeisbaar kunnen stellen.

- De NV Infoserve stelt wel een beroep in tegen de niet-homologatie van het plan maar dit werkt te traag en niet afdoende om de situatie levend te houden.

Infoserve bvba

- Na een tijdje bekoeld te zijn en de ontgoocheling van zoveel onwil door de staat verwerkt te hebben kan ik niet met lede ogen toekijken wanneer mensen in de problemen komen op het moment dat InfoServe genoodzaakt is om ze te laten gaan. Ditmaal wou ik zelf het heft volledig in eigen handen nemen om de slaagkansen te maximaliseren en neem inderdaad een aantal mensen aan die in InfoServe werkten, maar neem er tevens een heleboel nieuwe aan. Deze mensen werden dan ter beschikking gesteld en gefactureerd aan InfoServe zodat deze diens klanten verder kon leveren en de beroepsprocedure voor de homologatie van zijn WCO afronden.

- Maar na enkele maanden reeds (met een openstaand factuursaldo van 197.999,27€) konden onze facturen niet meer geïnd worden bij hen, ondanks herhaaldelijke aanmaningen.

Gezien mijn achtergrondkennis van de situatie kon ik dit wel begrijpen uiteraard maar dat lost het gestelde probleem voor iServe niet op natuurlijk.

- Sinds de start van iServe ben ik ook getroffen door zware gezondheidsperikelen, die spijtig genoeg op een bepaald moment zo ernstig waren dat ik een bepaalde periode zeer weinig opvolging van de opende zaken heb kunnen doen, waardoor ik misschien niet altijd alert genoeg gereageerd heb, ook met betrekking tot de opvolging van financiële zaken.

De focus lag noodgedwongen op het operationele, de mensen aan de slag houden en klanten bedienen wanneer ik uit bed raakte. De oorzaak voor deze ziekte hoeft niet ver gezocht te worden : zware stress met bovendien een hardnekkige toxoplasmosebesmetting erbovenop.

- Het WCO plan van iServe voorziet een 100% integrale terugbetaling voor alle leveranciers, dus ook de overheidsschulden (+ rente) doch dit wordt dus gekelderd door dezelfde dienst die medeverantwoordelijk is voor de chain-of-events die uiteindelijk tot de problemen in iServe geleid hebben.

Negotiëren met deze diensten blijkt onmogelijk, men wacht tot de allerlaatste moment om te antwoorden op het plan, en wanneer men dan uliem toch nog een voorstel doet om mits een persoonlijk engagement de vooroordelen van onze precaire situatie weg te nemen (indien ik me persoonlijk engageer voor zowat het maximum van de waarde van mijn handtekening om het plan te kunnen uitvoeren en het bedrijf te kunnen redden EN mijn goede trouw aan te tonen) wordt men niet au sérieux genomen.

- Mijn raadsman raadt mij aan een wijziging door te voeren naar een WCO type 3 waarbij ik de bui al zie hangen naderhand wellicht een faling volgt en uw diensten gaan wijzen met de vinger en stellen dat ik wederom de overheid in de kou laat staan, dit is echter NIET mijn betrachting, dan had ik wel van moment 1 een WCO type 3 aangevraagd...

- Ik had mij dan ook in laatste instantie naar U gericht en mijn betrachting is niet U te laten interveniëren in een of meerdere rechtszaken, mijn betrachting is nog steeds een oplossing van alle problemen te bewerkstelligen.

Rackboost NV

Rackboost is een bedrijf actief in hosting en datacenter diensten.

Rackboost heeft tengevolge van de economische crisis een WCO type 2 aangevraagd, verkregen en succesvol gestemd en gehomologeerd einde 2010.

Het plan is volledig uitgevoerd geweest tot en met de laatste eurocent en aldus succesvol afgesloten.

Rackboost ondervond echter nog steeds ernstige last van zijn gevoerde WCO procedure, dan voornamelijk op vlak van bancaire werking. Zo was Rackboost afhankelijk van zijn huisbankier ING en

zag Rackboost zich genoodzaakt om begin 2014 een WCO type 1 aan te vragen teneinde een minnelijk akkoord te sluiten met 5 partijen. Dit minnelijk akkoord is spijtig genoeg met de R.S.Z., BTW en BV niet bereikt (wel met 2 leveranciers van Rackboost) en dit ligt op zijn beurt weer in beroep...

De werking van ING is aangekaart via de dienst Ombudsfin (zij hebben zo maar even meer dan een jaar het pand handelsfonds van Rackboost van 200.000€ onrechtmatig geblokkeerd!), U kan het uitvoerig naslagwerk (op zich al een aparte meeting waard aangaande bancaire werking) hieromtrent terugvinden:

<http://www.debankliegt.be>

login : securequest

paswoord: alledossierdetails100

TheMinute NV

The Minute is bedrijf opgestart om een internationaal internet project voor een no-cure no-pay jobsite te lanceren, maar spijtig genoeg met slechte timing want in volle crisis werden de targets niet gehaald en heeft dit bedrijf een WCO herstructuring (type 2) ondergaan, dewelke nog lopende is.

We zijn momenteel op zoek naar bijkomende investeerders om het project te herlanceren zodat de investeringen en opgebouwde knowledge zeker niet verloren gaan, maar dit is door alle andere omstandigheden niet evident.

De openstaande schulden aan RSZ, BTW en Bedrijfsvoorheffing.

WebberID NV

In WebberID zijn inderdaad aanzienlijke schulden aan de drie overheidsinstanties in de falings opgenomen.

Ik zie geen mogelijkheid meer om deze situatie recht te trekken, dit is volledig te wijten aan de noodzakelijke omvorming naar een WCO type 3 na het aangetekende beroep van de R.S.Z. tegen de homologatie van het WCO type 2 plan.

Infoserve IT Resourcing NV

Ook in deze vennootschap zijn aanzienlijke schulden aan de drie overheidsinstanties in de falings opgenomen.

Er loopt van mezelf als aandeelhouder en van de curator van Infoserve ook een rechtszaak tegen de R.S.Z. en de bedrijfsvoorheffing omdat de houding van vnl. de R.S.Z. dusdanig schade verwekkend was dat wij de falings integraal aan hen toerekenen. Deze rechtszaak is intussen 2 jaar ver en nog lopende.

iServe bvba

- De schulden aan de respectievelijke diensten bedragen in de WCO : 1.131.253€.

Rackboost nv

- De schulden aan de overheidsdiensten bedragen ongeveer 400.000€.

TheMinute NV

- De schulden aan de overheidsdiensten bedragen ongeveer 250.000€.

Ik wil graag persoonlijk een oplossing bespreken om al deze situaties vlot te trekken , ik heb hiertoe een aantal ideeën.

Ik kan mij op alle mogelijke momenten van dag en nacht vrijmaken, de zitting van iServe die gisteren moest plaatsvinden is uitgesteld naar volgende week maandag omdat ook de rechtbank en zijn medewerkers de tijd niet hadden gehad om de tussenkomsten van Uw diensten te bekijken, dus er is nog enkele dagen tijd om een oplossing te bewerkstelligen, en dit zonder enige interventie in lopende gerechtelijke procedures.

Deze brief is opgesteld onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning.

Hoogachtend,

Luc De Smet.

De dag erna had ik kort telefonisch contact met mevrouw Delbaer over het dossier, en ze had voorgesteld om een persoonlijke meeting te houden om alles in detail te bespreken. Verder verwees ze me voornamelijk door naar het andere bevoegde ministerie voor de RSZ en de fiscale bemiddelingsdienst.

Ik ontvang deze mail aangaande ons telefoongesprek:

<MarieChristine.Delbaer@kcfm.be> Delbaer Marie Christine

22/01/2015 15:53

To "luc@iserve.be" <luc@iserve.be>

cc Isenbaert Mathieu <Mathieu.Isenbaert@kcfm.be>, Comhair Ferry <Ferry.Comhair@kcfm.be>

Subject RE: iServe WCO

Geachte heer De Smet,

Zoals telefonisch beloofd, vindt u hierbij de gegevens van:

1. enerzijds, de Minister van sociale zaken, bevoegd voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die aan de basis zou liggen van de ganse problematiek: info.maggiedeblock@minsoc.fed.be
2. anderzijds, de fiscale bemiddelingsdienst, voor wat betreft bemiddeling in de problematiek inzake invordering BTW en BV: fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be (tel. 0257 623 60).

Met vriendelijke groeten,

Christine Delbaer

Raadgeefster Fiscale Cel/Conseiller Cellule Fiscale

Beleidscel van de Minister van Financiën

Cellule Stratégique du Ministre des Finances

Wetstraat 12 – 1000 BRUSSEL

In dit antwoord vond ik echter geen spoor terug van de vooropgestelde vergadering, dus stuurde dezelfde dag nog het volgende antwoord:

Luc De Smet/HOLDING

22/01/2015 16:51

To Delbaer Marie Christine <MarieChristine.Delbaer@kcfm.be>,
fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be

cc Comhair Ferry <Ferry.Comhair@kcfm.be>, Isenbaert Mathieu
<Mathieu.Isenbaert@kcfm.be>, Johan.VanOvertveldt@kcfm.be

Subject RE: iServe WCO HOOGDRINGEND

Geachte mevrouw Delbaer,

Zeer hartelijk dank voor Uw feedback en het aangename telefoongesprek van zo-even. Ik heb goed nieuws: Uw dienst kan afzonderlijk toch nog voor een doorbraak zorgen want ik heb zonet even nagekeken, in principe als de stemmen van de BTW en BV positief worden uitgebracht (wat onder Uw dienst valt) dan is de 'voor'-stem van de RSZ niet strikt noodzakelijk, en kan het plan enkel met Uw steun gestemd en gehomologeerd worden, en dan kunnen we daarna in alle rust de kern v/d zaak bespreken met de RSZ, maar dan is de hoogdringendheid ten minste van de baan en kan de vennootschap onder de bescherming v/h plan verder werken, en worden de jobs aanstaande maandag gered.

Ik ga dus zeer graag in op Uw telefonische uitnodiging om samen aan tafel te zitten met Uw dienst, misschien best morgen dan nog (in het weekend is uiteraard ook mogelijk) als we de huidige voorziene tegenstem van de BTW en BV nog willen omkeren voor de stemming aanstaande maandag. Let wel: dit is géén 'interventie' in een lopende rechtszaak!, dit is enkel een standpuntinname vanwege Uw dienst in een WCO herstructurering, wat géén juridisch geschil is.

Ik kopieer hiertoe ook de bemiddelaarsdienst in conform Uw mail. Dus qua bemiddeling stellen we voor: we zouden graag toegestaan worden om alle overheidsschulden 100% en zonder kwijtscheldingen én inclusief alle rentes naar alle overheidsdiensten te mogen afbetalen conform ons voorstel in het reorganisatieplan. En uiteraard geldt mijn voorstel om dit bijkomstig voor 300.000€ privé te borgen (zolang het nuttig is, tot aan de stemming dus) ook nog steeds, zodat we kunnen vermijden dat de staat zich nogmaals geconfronteerd ziet met een aanzienlijk verlies in een faling die perfect kan vermeden worden; hopelijk middels een constructieve aanpak ditmaal.

Ik voeg voor Uw collega's v/d bemiddelingsdienst de stukken nogmaals toe.

Alvast hartelijk dank voor Uw feedback en voorstel tot meeting-tijdstip, alsook met de dankbaarheid van al onze medewerkers.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Zaakvoerder www.iServe.be

Ik contacteerde gezien de dringendheid onmiddellijk de fiscale bemiddelingsdienst ook telefonisch, maar die hebben het dossier niet willen behandelen omdat het te kort dag was. We kregen de (letterlijke) raad dat "indien die 20 personeelsleden dan toch zo doorslaggevend zijn", dat we dat dan maar aan de rechter moesten uitleggen. Compleet naast de kwestie uiteraard, want de rechter heeft geen (beslissende) stem of invloed in de stemming van het WCO plan, het zijn de schuldeisers die bepalen of het plan wordt goedgekeurd of niet.

De bemiddelingsdienst kan natuurlijk niet zelf beslissen voor het ministerie, en aangezien we nog slechts 2 dagen hadden voor de zitting, kon men geen dossier meer opstarten. Want als bemiddelingsdienst zelf tussenbeide komen in de WCO stemming was dus juridisch onmogelijk, dat kon enkel de administratie van de FOD Financiën zelf. Dat was de reden in de eerste plaats waarom we hun verantwoordelijke beleidscel contacteerden om hen bij te sturen uiteraard.

Tot overmaat van ramp is de vooropgestelde meeting met mevrouw Delbaer van het kabinet zelf ook nooit doorgegaan, ik kon haar niet meer bereiken en heeft men ons gewoonweg niet inhoudelijk geantwoord op het voorstel. We zijn dus eigenlijk gewoon afgescheept met de doorverwijzing naar de fiscale bemiddelingsdienst, wat duidelijk (opzettelijk?) te traag en tijdverlies was. Of was de (stilzwijgende) annulatie van de vergadering dan toch weer een spijtig toeval?

Het gevolg was wel dat de stemming van de WCO is mislukt, want de inmiddels vrijgeleide FOD administratie heeft uiteraard effectief tegengestemd. Al onze inspanningen en pogingen om het dossier en onze voorstellen uit te kunnen leggen aan een verantwoordelijk iemand, zijn dus mislukt. Iedere vorm van overleg en/of negotiatie bleek praktisch volstrekt onmogelijk.

Want het andere ministerie die alsook voor de goedkeuring van het plan had kunnen zorgen, gaf niet thuis op onze pogingen tot contact name:

Luc De Smet/HOLDING

22/01/2015 16:59

To info.maggiedeblock@minsoc.fed.be

Subject Fw: iServe WCO HOOGDRINGEND

Geachte,

Ik vernam van Uw collega's van het kabinet van Financiën dat Uw departement verantwoordelijk is voor de Rijksdienst voor Sociale zekerheid, dus forward ik alle relevante correspondentie naar jullie door (de mail thread start eigenlijk volledig onderaan deze mail). Dit is een uitermate dringend dossier aangezien aanstaande maandag de stemming van de WCO procedure van iServe plaatsvindt en zoals de zaken er nu voor staan niet gestemd zal raken door jullie weigering om akkoord te gaan met een volledige terugbetaling.

Alvast hartelijk dank voor Uw opvolging en feedback.

Hoogachtend,

Luc De Smet.

Zaakvoerder www.iServe.be

Deze email bevatte dus ook alle historiek van het volledige dossier, en we kregen zo waar een persoonlijk (doch geautomatiseerd) antwoord van mevrouw de minister:

Info.maggiedeblock <Info.maggiedeblock@minsoc.fed.be>

22-01-2015 17:00

To "luc@iserve.be" <luc@iserve.be>

Subject Automatisch antwoord: iServe WCO HOOGDRINGEND

Geachte mevrouw Geachte heer

Wij hebben uw e-mail in goede orde ontvangen en zullen deze zo spoedig mogelijk behandelen.

Met vriendelijke groeten

Madame Monsieur

Nous avons bien reçu votre courrier électronique et nous le traiterons dès que possible.

Meilleures salutations

Maggie De Block

Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

Ministre des Affaires sociales et de la Santé publique

Finance Tower

Kruidtuinlaan 50 bus 175 | B-1000 Brussel

Bd du Jardin Botanique 50 boîte 175 | B-1000 Bruxelles

België/Belgique

Hoopgevend in eerste instantie, maar we kregen echter nooit de beloofde behandeling want er werd gewoonweg niet op de mail gereageerd. Dus ook wat het kabinet van de RSZ-administratie betreft, hebben we niet tijdig voor de rechtbankzitting van de WCO iemand te pakken gekregen om ons voorstel te kunnen bespreken. Alle schuldeisers die wél akkoord waren met het afbetalingsplan van alle schulden ten spijt, betekende dit het definitieve doek over iServe want geen enkele overheidsadministratie heeft de WCO ondersteund.

Ik heb achteraf, na het verstrijken van de deadline, wel nog enkele herinnerings- en uitgebreide opvolgingsmails gestuurd (die ik u hier ga besparen 😊) om alsnog het officiële standpunt van het kabinet te mogen verkrijgen, of men akkoord ging/gaat met de werkwijze van zijn administratie?

Ik heb toen zelfs ook getracht om een (telefonisch) onderhoud te kunnen hebben met mevrouw de minister, om eindelijk eens in detail en gestoffeerd op alle problemen van/met 'haar' RSZ-administratie in te kunnen gaan.

Ik sloeg er in om haar effectief aan de lijn te krijgen, maar besepte dit tijdens ons gesprek domweg niet. Het verhaal van die conversatie komt verder nog uitgebreid aan bod. Niet lang na dit gesprek met het 'onthaal van het kabinet', ontvingen we wel de volgende kordate mail waarin het ministerie zich droogweg aansluit bij de daden van zijn administratie van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid:

Info.maggiedeblock <Info.maggiedeblock@minsoc.fed.be>

13/02/2015 15:37

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

cc Info.maggiedeblock <Info.maggiedeblock@minsoc.fed.be>

Subject RE: Standpunt van Uw beleidscel ?

Geachte heer De Smet,

Wij hebben uw mail van dinsdag 10 februari gelezen.

Vanuit Sociale Zaken en Volksgezondheid wensen wij geen commentaar te geven op gerechtelijke beslissingen noch in te gaan tegen de beslissingen van de administraties.

Met vriendelijke groeten,

Cel Contact met de burger

info.maggiedeblock@minsoc.fed.be

Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

Ministre des Affaires Sociales et de la Santé Publique

Finance Tower

Kruidtuinlaan 50 bus 175 | B-1000 Brussel

Bd du Jardin Botanique 50 boîte 175 | B-1000 Bruxelles

België/Belgique

Deze feedback kwam sowieso te laat om de stemming van de iServe WCO te kunnen redden, maar bleef uiteraard zeer relevant en belangrijk.

Ik kan op basis van deze 'standaard' (afscheep)antwoorden, zelfs al zijn de mails ondertekend door de minister zelf, moeilijk bepalen of bewijzen of mevrouw De Block effectief op de hoogte was van ons dossier. Het zou op een lager echelon kunnen blijven hangen zijn natuurlijk. Of misschien zijn er wel geen echelons die dergelijke problemen behandelen, en bleef het de facto (procedureel) onbeantwoord.

Neen, dit is, net zoals bij Minister Van Overtveldt trouwens (die slechts in kopij stond van onze mails en nooit persoonlijk reageerde), niet sterk genoeg om mevrouw De Block van sluipmoordenaar te beschuldigen.

Die twijfelachtige eer verdient ze aan een ander ietwat vreemd incident, althans dat denk ik toch. Ik ben namelijk niet 100% zeker van wat er zich heeft afgespeeld, zo absurd was het, en dan is het vervelend om beschuldigingen te uiten. Ik ga het toch doen, omdat ik er enerzijds eigenlijk wel bijna zeker van ben dat ik gelijk heb, en het hier dus effectief de minister zélf betrof die ik aan de lijn had. Anderzijds mag/kan u zelf oordelen of het al dan niet haar stem betreft. Mijn verontschuldigungen indien het toch inderdaad een onschuldige onthaalmedewerkster zou zijn in plaats van een incognito minister die zich zo voorstelt en voordoet, want dan is de nominatie uiteraard onterecht.

Waarschijnlijk begrijpt u niets van de voorgaande uitleg. Allow me to explain. Want het iServe verhaal kent nog een triest einde. Het teleurstellende definitieve antwoord en standpunt van het kabinet was trouwens zeer belangrijk, want dit betekent natuurlijk dat de administraties ongestoord verder kunnen doen met de contraproductieve praktijk van steeds maar weer WCO's te saboteren met kostelijke beroepsprocedures.

Dat is de reden waarom ik een persoonlijk gesprek wenste met de minister, om hiertoe een halt aan te kunnen roepen. Om zo te vermijden dat we (en al onze collega-KMO's!) in de toekomst nog maar eens door dezelfde administratie zouden tegengewerkt worden, een proactieve poging op ministerieel niveau om het probleem structureel aan te pakken dus.

Maar ik had dat niveau blijkbaar zwaar overschat, rekening houdende met de ‘constructieve’ manier waarop de minister me heeft te woord heeft gestaan...

Want ik denk echt dat ik haar in een van mijn pogingen om ze te bereiken (via haar persoonlijke assistente mevrouw Els Cleemput) gewoon rechtstreeks aan de lijn heb gekregen, toen ik domweg naar het hoofdnummer van het kabinet belde. Ik heb dat gesprek opgenomen, en kan het dus aan iedereen voorleggen om het zelf te evalueren en conclusies uit te trekken.

De persoon die de telefoon opnam antwoordde met: ‘Met minister De Block goeiemorgen’, maar ik was blijkbaar niet goed wakker of bij de les, en dacht gewoon met een receptioniste te spreken. Ik verwachtte natuurlijk ook niet dat de minister zelf zou opnemen op het algemene nummer, en had in eerste instantie haar stem ook niet onmiddellijk herkend.

Toen ik het gesprek achteraf echter her-beluisterde en de aanhef ook opnieuw duidelijk hoorde, besepte ik welke unieke kans ik had laten liggen om onze dossiers echt eens goed in detail rechtstreeks aan haar te kunnen uitleggen, te beginnen met de schade wekkende klucht van het negeren van een eigen beroepsvonnis en de daaropvolgende verkeerde dagvaarding in faling van InfoWorld.

Maar ja, zij deed dan ook lustig alsof ze een onthaalmedewerkster was om toch vooral niet in te moeten ingaan op mijn contact-name. Een bezorgde burger die probeert te waarschuwen over dergelijke ernstige problematieken van haar administratie, op zo’n manier om de tuin leiden is toch echt beneden alle peil? Een minister onwaardig? Puur boerenbedrog toch?

In ieder geval, het ontnam me nog maar eens voor de zoveelste keer de kans op een professionele opvolging langs de kant van mijn tegenpartij om in onderling overleg een oplossing te negotiëren. Mevrouw de minister/onthaalmedewerkster dacht waarschijnlijk: ‘ik hou me gewoon van de domme, speel even receptioniste en laat de arme bedrijfsleider en zijn personeel gewoon stikken in zijn (door mijn dienst veroorzaakte) problemen.’ Wat trouwens ook werd bevestigd met de afscheepmail van 13/02/2015 (in tegenstelling tot de eerder afgesproken meeting die nooit doorgang heeft gekregen).

Pech, mevrouw de minister, want dát vind ik nu wél sluipmoordenaarspraktijken vrees ik. Maar ja, wat maakt het voor u nog uit, u kan rustig genieten van uw nieuwe postjes als Open VLD-fractieleidster en zelfs voorzitter van een nieuw adviesorgaan van de WHO. Beloning voor het goede ‘vaccin-promotiewerk’ als minister van Volksgezondheid tijdens de Corona-crisis waarschijnlijk. Ze richten nu blijkbaar zelfs al speciaal nieuwe adviesorganen op om nog voldoende postjes te kunnen uitdelen... een belangrijk postje in de WHO zelf was u blijkbaar dan toch niet echt waard. Better luck next time.

Maar nogmaals, indien het inderdaad niet mevrouw De Block is die me in dat gesprek heeft te woord gestaan, dan moet ik me oprecht verontschuldigen bij zowel de minister als de (in dat geval echt bestaande) onthaalmedewerkster (met eenzelfde stem) en de beschuldiging intrekken.

Ik dacht dat het voorbeeld-gewijs echter eens nuttig kon zijn om, naar het slechte voorbeeld van de omgekeerde werking van het gerecht, te stellen dat U, mevrouw de minister, maar moet bewijzen dat het **niet** uw stem is in de opname, in plaats van ik die moet bewijzen dat u het wél bent. Leuk hé, de bewijslast omdraaien? De laakbare sfeermakerij van het openbaar ministerie heeft namelijk een dergelijk pervers effect.

Intussen zal ik de lezers zelf laten oordelen en beslissen, en zal de opname online zetten op de website waarop ik het boek verkoop: www.desluipmoordenaars.be. Een poll met de vraag of u

mevrouw De Block haar stem herkent is misschien ook een interessant idee, 'is ze het of is ze het niet'?

Ik durf het mee op te nemen in dit boek omdat ik er zelf van overtuigd ben dat ik wel degelijk heb gesproken met Maggie De Block. Wat een duivelse misleiding en tijdverlies, dit was werkelijk een unieke gemiste kans om rond de tafel te gaan zitten en alles eindelijk uit te klaren.

Dit is de letterlijke transcriptie van het ontsponnen telefoongesprek met dus zeer hoogstwaarschijnlijk minister De Block herself, lees en huiver mee zou ik zeggen 😊:

MDB (? , ik ga het vraagteken niet steeds herhalen): Met minister De Block goedemorgen.

LDS: Ja, goedemorgen mevrouw. U spreekt met Luc De Smet van de firma iServe, voor mevrouw Cleemput alsjeblieft. Els Cleemput. (Ik trachtte haar persoonlijke assistente nogmaals te bereiken om een meeting met de minister te kunnen inplannen).

MDB: Ja, en uw naam was?

LDS: Luc De Smet

MDB: Luc Smet?

LDS: Nee, Luc De Smet

MDB: De Smet. Ah ok, een ogenblikje he, ik verbind u door hé

Irritant hypnotiserend wachtmuziekje

MDB: Hallo?

LDS: Ja

MDB: Ja, mevrouw Cleemput is momenteel in vergadering.

LDS: Haha, ok, euh, kan ik dan misschien de secretaresse of de personal ad... de P.A. van mevrouw de Block zelf spreken alsjeblieft?

MDB: Ja ma dat is ze alé ja dat is ze eigenlijk allemaal hé.

LDS: (lacht) Awel ja ik dat dacht dat ook ja. Maar ja, gisteren had ik haar aan de lijn maar dan was er blijkbaar een misverstand omdat ik geen persverantwoordelijke ben, alé ik ben niet van de pers en blijkbaar is zij enkel gewend om met mensen van de pers te praten. Euh, het wordt nu wel vrij dringend en dat is een probleem.

MDB: Ja, over wat gaat het juist?

LDS: Wel, ik had begin van de week eigenlijk een mail gestuurd met een volledig verslag van de stand van zaken eigenlijk in ons dossier, en ik heb nog geen enkel feedback mogen verkrijgen en ik dacht van aangezien we nu volgende week genoodzaakt gaan zijn om het volledige dossier in de openbaarheid te brengen, dat het nuttig kon zijn om het standpunt eigenlijk van de beleidsce te weten in dien zake, en momenteel heb ik nog geen enkel standpunt mogen ontvangen vandaar...

MDB: En over wat gaat u dossier?

LDS: Ah, mijn dossier, alé ons dossier, gaat hem over het feit dat de RSZ, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, tja er in geslaagd is om al vier KMO bedrijven ten gronde te richten, door eigenlijk, de administraties die nemen standpunten in in de WCO wetgeving die helemaal niet door de beugel

kunnen, en ik heb daar dus nu een blog voor gemaakt waarbij dat alles van A tot Z uit te pluizen is en waarbij we gaan beroep doen op een andere soort van financieringsvorm om toch nog het bedrijf en zijn mensen te kunnen redden. Dus mijn enige betrachting is om de 20,30 mensen die bij ons werken aan de slag te houden en de enige betrachting van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid is tot op heden eigenlijk het tegenovergestelde geweest.

MDB: Ja, Ja, maar dan zou ik u beter iemand anders doorgeven in plaats van... eh

LDS: ...mevrouw Cleemput

MDB: Ja, ja, want alé ja...

LDS: Ja, mijn betrachting is gewoon om een onderhoud met mevrouw de minister te verkrijgen, om te kijken of we toch niet op dezelfde golflengte kunnen zitten wat dat dat betreft, maar eh ik word afgeblokt, ik heb haar nog niet aan de lijn gekregen (Voetnoot: ja sorry, het woord 'afgeblokt' was misschien niet echt goed gekozen 😊)

MDB: Ja, goh naar wie hebt u die mail gestuurd?

LDS: Euh, naar mevrouw de minister, euh naar mijnheer Delvoye, naar mijnheer Facon en naar mevrouw Cleemput.

MDB: Ah ja ok, maar dan is hij op de hoogte, ik zal der hun over spreken. Zeggen dat u gebeld heeft.

LDS: Dat is heel vriendelijk. Het is écht dringend aan het worden, gewoon omdat er maar een viertal weken overblijven, om het bedrijf dat nu verplicht, verplicht onder gerechtsmandataris openbaar verkocht zal worden bij wijze van spreken alsnog te kunnen redden. Alé ik wil gewoon een oplossing nog bedenken dat ik met mijn privé patrimonium eh de werkgelegenheid van die mensen kan redden en de groep samenhouden. Eh, tja ik heb daar een aantal ideeën over dus ik had dat echt wel graag nog eens overlegd vooraleer dat het in de media kwam. Ja, het is eigenlijk een kans voor beide partijen hé zodra dat...

MDB: Ja, ja, maar ik ga dat ik ga dat door... ik ga hun dat zeggen dat u gebeld heeft daarover.

LDS: Das heel vriendelijk?

MDB: OK?

LDS: Dus ik heb het inderdaad zowel naar mijnheer Delvoye als mijnheer Facon ook gemaïld.

MDB: Ja, ja, OK das goed. Ik heb u nummer ook genoteerd.

LDS: Dat is heel vriendelijk. Awel das heel vriendelijk. Mag ik weten met wie ik nu even gepraat heb? (voetnoot: gelukkig stelde ik deze 'million dollar question' ter afsluiting)

MDB (slaat hoorbaar uit het lood geslagen aan het stotteren): **U bent aan het... u bennet... u bent aan het ont... aan het onthaal van het kabinet.** ('Technisch' gesproken loog ze misschien zelfs niet want ik belde immers naar het algemene nummer van het kabinet, en zat ze effectief (even tijdelijk mag ik hopen) aan het onthaal, maar dat maakt de misleiding niet minder flagrant. Ze wou duidelijk ten allen koste vermijden om haar naam te moeten geven, spijtig dat ik niet heb aangedrongen 😊).

LDS: Ah, gewoon aan het onthaal.

MDB: Ja

LDS (me herpakkend): Alé das niet gewoon, dat is hét onthaal hé (lachje). Ok Hartelijk bedankt.

MDB: Ok, ja, dag.

LDS: Iemand contacteert mij dan nog terug?

MDB: Ja, ik ga hun dat vragen, ja ja.

LDS: Ok, dat is heel vriendelijk, tot genoegen.

MDB: Dag. (hangt op)

LDS (tegen zichzelf): Euh, Els Cleemput was in vergadering, dát geloof ik niet... (de voorgeschiedenis van mijn gesprek met mevrouw Cleemput de dag ervoor is ook de moeite waard maar sneuvelt hier in de synthese voor het boek).

Het vervolg kent u reeds, de contact name is er nooit gekomen en uiteindelijk stuurde men enkel de 'geen commentaar' e-mail met de officiële bevestiging van hun goedkeuring van de door de administratie gehanteerde werkwijzen. Dat is eigenlijk de trieste kern van de zaak.

Tot welke alternatieve realiteit zou een eerlijk gesprek vanwege en met de minister hebben geleid? Eentje waarin we alsnog alle problemen hadden kunnen oplossen? Mogelijks wel, mogelijks niet, mogelijks deels, maar zeker geen situatie zoals nu waarbij ik riskeer om binnenkort niet meer langs start te mogen passeren, maar misschien onmiddellijk naar de gevangenis moet gaan.

Als dit geen schoolvoorbeeld van een schandalige Kafkaïaanse toestand is, dan weet ik het ook niet meer. Spijtig genoeg not only in Belgium, maar we spannen met verantwoordelijkheid-ontduikende minister-receptionistes toch maar weer een mooie kroon me dunkt.

In wat waren we nu ook al weer wereldkampioen? Als bedrijfsleider nog nooit zo'n stabiele periode gekend als toen we in die regeringsvorming-impasse zaten trouwens, want er werden ten minste geen slechte beslissingen doorgedruwd 😊 En de wereld draaide gewoon probleemloos door zonder regering ook, misschien zegt dat eigenlijk wel alles...

Er is trouwens nog een tweede reden waarom mevrouw De Block haar (ere)plaats in de sluipmoordenaarslijst echt wel verdient, maar dat is een verhaal uit tweede hand dat ik niet kan bewijzen. De bron van dit verhaal is echter zeer geloofwaardig, en het is zo mogelijks nog schrijnender dan hetgeen ik zelf met dit politieke zwaargewicht heb meegemaakt.

Enkele jaren geleden kwam ik in contact met Jean-Pierre Voncken, de papa van een lief meisje Sofie. Misschien doet deze naam wel een belletje rinkelen, want Jean-Pierre is een activist voor de legalisatie van cannabis en in al meermaals in de pers geweest. U kan hun verhaal in detail volgen op www.wearesofie.be

Sofietje lijdt namelijk onder een hersenziekte (CSWS) en krijgt daardoor zeer ernstige epilepsieaanvallen. Alle klassieke 'goedgekeurde' medicatie bleek volstrekt nutteloos, niets hielp en haar toestand ging zodanig achteruit dat er door de veelvuldige aanvallen (tot wel 50 per dag) permanente hersenschade ontstond en ze uiteindelijk in levensgevaar kwam.

Op dat moment beslisten Jean-Pierre en zijn vrouw Urszula met de moed der wanhoop om cannabisolie te proberen voor hun stervende dochtertje. En er geschiedde zowaar een echt wonder, want dit natuurlijke (en dus mits eigen kweek gratis) product had in tegenstelling tot de gesubsidieerde middelen wél effect. Sinds ze de medicinale cannabis olie krijgt is Sofie geëvolueerd van een kasplantje in comateuze toestand naar een heerlijk kind wat danst en zingt en zelfs naar school kan gaan.

MAAR zo veel 'goede reclame' voor een natuurlijk product waarop de BIG Pharma geen winst kan maken (wegens niet-patenteerbaar), dat kon voor mevrouw de minister uiteraard niet door de beugel. De sponsors moeten immers tevreden gehouden worden, want er is nog een carrière na de politiek natuurlijk.

Dus voerde ze een ware heksenjacht op de familie Voncken, waarbij de vriend des huizes die zich gespecialiseerd had in het maken van de ideale olie voor Sofie, gecriminaliseerd werd als vuile drugsproducent en het openbaar ministerie vorderde gevangenisstraf en een zware boete voor het redden van een leven van een kind, en ander patiënten die ook geholpen werden met dit wondermiddel.

De arme mens werd effectief veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf en een voor hem onbetaalbare boete van 8.000€, in plaats van voor hem een standbeeld op te richten en een commissie dokters zijn nauwkeurig uitgekiend productieproces te laten bestuderen zodat alle epileptici geholpen zouden kunnen worden dankzij zijn kennis met betrekking tot de juiste verhoudingen THC/CBD enz.

De strijd voor de legalisatie deed de familie Voncken dus meermaals de degenen kruisen met de minister van volksgezondheid, ze hebben er zelf een pagina op hun website over:

<https://www.wearesofie.be/maggie-de-block>

Uiteraard is het op zich al crimineel om een levensnoodzakelijk geneesmiddel te verbieden onder hem mom 'dat er nog niet voldoende onderzoek naar gebeurd is'. Losstaand van het feit dat ze als verantwoordelijke minister van volksgezondheid uiteraard zelf al jaren tijd had gehad om een dergelijk onderzoek te bewerkstelligen, is het volstrekt belachelijk om een kind te laten sterven omdat er MISSCHIEN enige bijwerkingen zouden kunnen optreden bij een geneesmiddel waar ze overduidelijk en ontegensprekelijk véél beter van wordt.

En die bijwerkingen zijn er uiteraard ook niet, maar de demonisering van een godsgeschenk natuurlijk geneesmiddel dat de winst van haar ware meesters (neen, niet het volk dus) in gevaar brengt, zaait daar onophoudelijk twijfel en onrust over. DRUGS! DRUGS!! DRUGS!!! Sommige écht gevaarlijke 'drugs' (met een waslijst aan neveneffecten in de bijsluiters) zijn echter degenen die men met de glimlach voorschrijft en door het ziekenfonds worden terugbetaald. Kassa kassa!

Wat mij betreft is de verkeerde persoon veroordeeld, en zou minister De Block zijn plaats mogen innemen wegens het niet verlenen van hulp aan een persoon in nood, want dat is ook strafbaar. Ik weet dat Jean-Pierre de mogelijkheid daartoe onderzocht heeft, maar een juridische procedure tegen de overheid of een van haar ministers is natuurlijk enorm kostelijk (en nutteloos, de winnaar ligt immers toch op voorhand vast). Ik denk dat men dit dan ook nooit heeft kunnen opstarten.

Eigenlijk is mevrouw de minister dus een sluipmoordenaar in de letterlijke zin van het woord, en de volgende 'anekdote' toont m.i. zeer goed aan hoe immoreel en boosaardig onze beleidsmensen wel niet zijn. Alles voor de schone schijn, maar achter de coulissen vallen de maskers soms toch af. Men kan niet permanent 24/7 acteren hé.

Toen Urszula eindelijk op een of andere happening de minister persoonlijk kon aanspreken over de moeilijke situatie en tegenwerkingen om het leven van haar kind te redden, antwoordde deze droog en geïrriteerd: **"Ja zég, als het u hier niet aanstaat kunt ge nog altijd naar een ander land verhuizen hé!"** En weg was ze.

Kan ik dit bewijzen? Neen. Geloof ik de mama van Sofietje? **JA!** Ze vertelde me er ook nog bij dat ze zo verschoot en gedegouteerd was van deze reactie, dat mevrouw de minister van geluk mocht

spreekt dat ze omringd was door haar 'bodyguards'. De overheid haalt inderdaad het slechtste in de mensen boven, het is werkelijk begrijpelijk dat men uit onmacht iemand in dergelijke omstandigheden op zijn of haar smoes wil kloppen. Dat mag natuurlijk niet (en keur ik ook ten stelligste af), maar begrijpelijk is het echt wel.

Maar dit haalt de pers uiteraard niet, de ware aard wordt nooit aan het grote publiek geopenbaard, maar individueel valt men al eens uit zijn rol en komt deze toch naar boven. Hoe ziek moet je zelf niet zijn om een dergelijke uitspraak te doen tegen de mama van een doodziek kind?

Werkelijk geen greintje empathie, een ego nog dikker dan haar buik, maar op TV wel de super sympathieke MEGA-MAGGIE (het meelijwekkende dikkertje) spelen. Alle kenmerken van een gevaarlijke psychopaat, als u het mij vraagt, maar oh zó goed verborgen en geacteerd.

En de Oscar voor beste misleidster van het jaar gaat dus naar... Maar haar opvolger is zo mogelijk nog méér van de pot gerukt als zij! Zwarte partijkassen, geld verbranden, ongevaccineerden zo veel mogelijk willen uitsluiten en opzettelijk pesten, tot zelfs het verplichten van de 'vaccins' op straffe van job-verlies in de zorgsector, terwijl er al een enorm tekort is aan hulpverleners!

Zó dom kan hij toch niet zijn? Spoiler alert: natuurlijk niet, dit is opzettelijk, anders had men wel enkele ziekenhuizen bijgebouwd om de extra corona-belasting op te kunnen vangen. Dat zou véél efficiënter en uiteindelijk ook een pak goedkoper zijn geweest dan alle geldverslindende track-and-trace maatregelen, lock-downs, discriminatie van ongevaccineerden in de maatschappij, verplichte sluitingen (en niet alleen in de horeca), 'nutteloze' PCR testen (waarvan hij dan nog voor meer dan 5 miljoen euro laat vervallen ook!), enz. Vroeger zou zo'n flagrant verspillingsschandaal trouwens geleid hebben tot ontslag, de dag van vandaag haalt het de voorpagina niet eens meer.

Maar voor enkele bijkomende hospitalen was er zagezegd geen geld? Speel met een ander zijn voeten hé! Om van zijn 'geile droom' (algemene verplichte vaccinatie voor iedereen) nog maar te zwijgen. We worden geleid door een bende ware NAZI's, en niemand die het doorheeft of wil zien.

Waarschijnlijk omdat u zélf bang bent (gemaakt) voor Corona... dan mag alles hé, 'for the greater good'. There is no good greater dan de soevereiniteit van het eigen lichaam me dunkt, in beide richtingen. Als ik me wil volspuiten met vuiligheid als heroïne of iets dergelijks, dan heb ik dat recht ook. FUCK OFF al degenen die zichzelf het recht toe-eigenen om deze soevereiniteit te schenden.

Begrijpt u nu waarom ik al meer dan 20 jaar niet meer ben gaan stemmen? Ik wil niet medeplichtig zijn aan een systeem dat opzettelijk burgers onderdrukt en sluw langzaamaan tot slaaf degradeert en uiteindelijk zelfs 'genocideert'... Hoeveel mensen met epilepsie zijn er zo bv. al gestorven omdat cannabisolie verboden is? Of omdat ze door de desinformatie gewoon niet weten dat ze er mee geholpen zouden kunnen worden? En op zo iemand moet ik stemmen? **Nee, dank u.**

En dit is écht slechts maar één voorbeeldje, aan een schatting van de onrechtstreekse doden (bv. verhoging zelfmoordcijfers, doden door bijwerkingen vaccins, eenzame dood door quarantaine-wegkijning in rusthuizen, enz.) ten gevolge van de corona-aanpak ga ik me bv. echt niet wagen, ik zou het waarschijnlijk toch maar zwaar onderschatten.

Maar ik denk dus wel dat de balans zeker niet positief is, met andere woorden hebben de maatregelen (veel) meer kwaad dan goed gedaan. Zélf indien men er van uitgaat dat de vaccins effectief mensen van een zekere corona-dood hebben gered, wat op heden met de nieuwe data (beschermingsgraad veel minder efficiënt dan gepropageerd, toch nog besmettelijk indien gevaccineerd, enz.) inmiddels ook echt wel voor openbare discussie vatbaar is.

Oh, by the way, wie heeft er eigenlijk op Frank Vandenboeck gestemd als nieuwe minister van Volksgezondheid? Een man met zijn 'palmares'? Juist, NIEMAND. België een democratie? Hahahahahahaha, gelooft u dit nu eigenlijk zelf nog werkelijk? Het maakt écht geen zak uit op wie of op welke partij u stemt, ze zijn allemaal toch zo corrupt als de pest. Walgelijke acteurs in de film des levens. En met het sardonisch arrogant monniklachje van de Frank als handelsmerk.

Maar we wijken af. Zwaar af zelfs, want ging dit hoofdstuk eigenlijk niet over mijn juridische strijd tegen de FOD financiën in plaats van over Mega Maggie en/of haar opvolger-klonen? De zijsprong was nodig omdat we in de iServe zaak beide kabinetten (Financiën én Sociale Zaken/Volksgezondheid) moesten contacteren aangaande de WCO stemming, en zo terug bij haar beland zijn.

We pikken de draad terug op nadat de WCO stemming dus mislukt was door de stugge en contraproductieve houding van de door de beleidscellen ingedekte administraties. Op dat punt besepte ik eigenlijk wel dat het kalf verdronken was, maar onze raadsman raadde aan om toch nog een nieuwe procedure voor iServe op te starten, de zogenoemde WCO Type III.

Dit is een procedure waarbij men de controle over de vennootschap uit handen geeft aan een gerechtsmandataris, die dan moet instaan voor de verkoop/doorstart van het handelsfonds. We hadden in het verleden hier reeds ervaring mee, want toen de RSZ zijn beroepsprocedure had gewonnen tegen de eerste WCO, hebben we ook via de type III procedure het InfoServe handelsfonds van de gerechtsmandataris dhr. Ronse gekocht met InfoWorld.

Maar gezien onze negatieve ervaringen hiermee (de negatie van de RSZ van zijn eigen vonnis, de onmiddellijke aantekening van een beroep tegen de nieuwe type III overgang, en de bijhorende dagvaarding in falen van InfoWorld), stond ik dus niet echt te springen om dit pad nogmaals te volgen.

Immers, we konden verwachten dat de RSZ naar aloude slechte gewoonte ook hier wéér beroep zou aantekenen, en ons bobijntje was inmiddels wel al heel dun geworden. Dat was de hoofdreden waarom ik op dat eigenste moment, na het mislukken van de stemmings-WCO (type II) en voor het aanvangen van de uitverkoop type III WCO, absoluut de minister wou spreken.

Ik wou garanties dat we ditmaal niet verder zouden worden aangevallen (wat wel is gebeurd), gezien onze historiek en de verpletterende verantwoordelijkheid van de administraties in onze problemen. Maar ik mocht dus enkel van haar receptioniste-rol genieten, en heb daardoor nooit de kans gekregen om de zaken in detail te bespreken en/of te staven.

Uiteindelijk hebben we op aanraden van onze raadsman deze type III procedure dan toch maar opgestart, in de ijdele hoop dat de RSZ ons ditmaal niet zou achtervolgen. Wat dus uiteraard wel is gebeurd (met een nieuwe... beroepsprocedure), en dan hebben we het enkele maanden later noodgedwongen definitief voor bekeken gehouden.

Het is zeer belangrijk om te begrijpen dat indien een WCO van het derde type wordt goedgekeurd en uitgevoerd, dat dit eigenlijk volledig gebeurd door de rechtbank en diens aangestelde gerechtsmandataris. De eigenaars/bestuurders hebben daarin geen enkele zeg of verantwoordelijkheid meer.

De resterende schulden in de vennootschap zijn na de verkoop van de assets dan verloren. Het is m.i. logisch (en ook wettelijk bepaald in de WCO wetgevingen) dat de bestuurders daar dan niet verantwoordelijk meer voor kunnen zijn, aangezien ze ook niets meer in de pap te brokken hebben

wat het verdere verloop/verkoop van het bedrijf betreft. En alles gebeurt uiteraard onder strikte controle van de rechtbank, er is daarbij echt geen ruimte voor foefelingen.

Groot was mijn verbazing dus toen er een dagvaarding in de bus viel tussen het mislukken van de stemming in de WCO type II en de succesvolle uitvoering van de WCO type III. De FOD financiën probeert me hiermee dus alsnog toch aansprakelijk te stellen voor al hun vennootschapsschulden, omdat ik zagezegd zou gefraudeerd hebben.

Gezien alle herstelplannen en de boekhouding echt wel in detail onderzocht werden, eerst door de gedelegeerd rechter dhr. Bettoni in het type II (met stemming van de schuldeisers), en daarna nog eens dubbel geverifieerd werden door de gerechtsmandataris dhr. Leplat voor de verkoop in de type III WCO, alvorens de procedures überhaupt werden goedgekeurd door de rechtbank, dacht ik niet dat ik daar enig ernstig privé-risico bij liep. Boy, was I wrong! En (het advies van) mijn raadsman ook blijkbaar...

Want ik ben tot mijn verbazing namelijk effectief veroordeeld tot het privé betalen van deze schulden, de rechtbank hield volstrekt geen rekening met zijn eigen procedures en aansprakelijkheidsclausules.

Dit betekent dus dat zelfs wanneer u uw bedrijf volledig uit handen geeft zodat een gerechtsmandataris de boel kan overnemen en opvolgen, u zelf verantwoordelijk blijft voor het resultaat van die mens zijn acties. Immers, indien deze persoon excellent werk aflevert en het handelsfonds voor voldoende middelen kan ten gelde maken zodat alle (overheids-)schuldeisers kunnen worden voldaan, dan loopt u geen risico. Verlapt hij echter alles voor een appel en een ei, dan mag u (misschien) zelf ten privé titel het gelach (zijnde het verschil) betalen.

Hoe Kafkaiaans is dat? Het bewijst mijn goede raad van in het begin van het vorige hoofdstuk, laat u nooit verleiden tot het opstarten van een gerechtelijke reorganisatieprocedure zoals ik; want dit is werkelijk een val naar nog veel meer ellende. De rechtszekerheid van WCO's voor de bescherming van bestuurders is door 'mijn' negatief arrest gewoonweg compleet onderuitgehaald. Gewoon direct de faling aanvragen dus, fuck het personeel, fuck de klanten, dat is de wijze les die deze behandeling van de overheid mij heeft geleerd. Of loop zelf privé alle risico's...

En toen had men me hiervoor zelfs nog niet correctioneel gedagvaard, dit is een burgerlijke procedure waarover de kern van de zaak dus gaat of onze WCO's 'correct' waren of niet. Het feit dat dit allemaal van zéér dichtbij opgevolgd en indien nodig bijgestuurd werd in het type II, en in het type III gewoonweg door de rechtbank/overheid zelf werd uitgevoerd, volstaat dus blijkbaar niet wanneer de staat er als financiële verliezer uitkomt.

Neen, daar kan/kon ik zomaar niet bij neerleggen, en ben dus in beroep gegaan tegen dit m.i. onbegrijpelijke vonnis. En daarover gaat dit hoofdstuk eigenlijk, over dat beroep (het begint belachelijk te worden nietwaar?). Na wederom galant meer dan 5 jaar te wachten op een beslissing, is dit deze maand op 8 november 2022 eindelijk gepleit voor het hof van beroep.

Niet onbelangrijk natuurlijk, het kan bij een positief vonnis het precedent van de rechtsonzekerheid van WCO's die de procedure in eerste aanleg veroorzaakte ongedaan maken. En ook mijn globale schulden aanzienlijk verminderen natuurlijk, want dan valt de schuld uit het initiële vonnis weg.

Maar er is nog een tweede reden waarom deze procedure belangrijk is, met name de (veel) latere correctionele dagvaarding van 26 november 2021 met betrekking tot iServe. Zo 'laat' zelfs dat ik niet goed begrijp dat dit nog niet verjaard was (de faling van iServe was op 4 januari 2016, dat is toch meer dan 5 jaar vroeger? Maar ik ken die wetgevingen daaromtrent niet).

Indien het burgerlijke hof van beroep in mijn voordeel zou oordelen, dan staat het openbaar ministerie m.i. vrij zwak met alle beschuldigingen die ze uit hun mouw schudden, want dan heeft de beroepsrechtbank eigenlijk bevestigd dat ik niets verkeerd heb gedaan. Verlies ik de burgerlijke procedure echter, dan vrees ik ook voor mijn toekomst als vrije burger, want dan zal het OM op basis van dit arrest uiteraard de 'zie-de-wel-dat-we-gelijk-hebben' stelling innemen.

Een positief burgerlijk vonnis geeft bovendien geen solide garantie op succes in de correctionele rechtbank, men kan daar nog altijd koppig tegen de wijsheid van het hof van beroep ingaan als men wil, maar omgekeerd zou een negatief vonnis m.i. wel altijd nefast zijn. Ik kan dus nogmaals enkel verliezen vrees ik... story of my life.

Ik vraag me trouwens af of ik de strafrechtelijke achtervolgingen niet simpelweg te danken heb aan mijn eigen opgestarte burgerlijke beroepsprocedure, misschien wou men me gewoon verzwakken zodat de centjes uit de gewonnen procedure in eerste aanleg veilig kunnen gesteld worden?

Ik verwacht echter hetzelfde probleem met dit nakende vonnis als bij de RSZ beroepsprocedure uit het vorige hoofdstuk: het zal waarschijnlijk niet tijdig zijn voor de strafrechtelijke procedures. Indien de vonnissen negatief uitdraaien, is dit niet zo'n ramp, maar indien ze positief zouden zijn, dan kan er à décharge geen rekening mee worden gehouden in de strafzaken.

Waardoor ik misschien penaal veroordeeld wordt omdat het gerecht te traag werkt en de relevante vonnissen na jarenlang wachten nog steeds niet op tijd beschikbaar zijn voor de belangrijke 'nieuwe' strafprocedures. Toppunt van absurdisme toch, niet? Dank u Kafka, dank u België! I rest my case.

Het is echt niet makkelijk om adequaat/efficiënt alle informatie te kunnen synthetiseren zonder dat dit een soort encyclopedie in 26 delen wordt, dus een kopij van de beroepsconclusies van meer dan 30 pagina's lang sneuvelt hier.

In het vorige hoofdstuk hernam ik de conclusies van die zaak wel, maar in dit dossier zijn deze voornamelijk juridisch technisch (WCO wetgeving e.d.) en vrij ingewikkeld, daarom dacht ik dat het nuttiger was om dieper in te gaan op de voorgeschiedenis van alle acties die ik (tevergeefs) met de administraties en de kabinetten heb trachten te ondernemen om deze zaak te voorkomen. Dit had m.i. immers allemaal vermeden kunnen worden indien we wél gehoord zouden zijn geweest...

THE STORY OF SUNDERBANK

Moet de verkeerde C.E.O. naar de gevangenis...?

Moet de verkeerde Chief Executive Officer naar de gevangenis...? De vraag stellen is ze beantwoorden, zegt men soms. Mijn eigen affirmatieve mening ligt dus eigenlijk voor de hand, maar ik leg de vraag net voor om verschillende personen en hun situaties te vergelijken.

U kan het waarschijnlijk al raden: ik ben, of beter gezegd was, zélf een van de betrokken “CEO’s” 😊. U zal in dit boek ontdekken hoe ik aan lager wal ben geraakt, al mijn bezittingen en vrienden ben verloren, en uiteindelijk letterlijk op straat ben beland. Dakloos dus.

Ik wil natuurlijk vermijden om te vervallen in een litanie van zelfmedelijden en -beklag, maar toch denk ik niet dat ik nog méér gestraft dien te worden dan mijn huidige situatie reeds de facto bewerkstelligt. Maar ik kan me vergissen natuurlijk, daarom ben ik uitermate geïnteresseerd in uw persoonlijke oordeel, liefste lezer (zeer hartelijk dank trouwens om me te steunen door dit boek te kopen!).

Want het is úw mening die werkelijk van tel is, aangezien mijn vrijheid nu blijkbaar plots ook nog op het spel staat. Ik ben namelijk recentelijk gedagvaard voor de correctionele rechtbank door de Procureur des Konings van het parket Halle/Vilvoorde, met betrekking tot eventuele inbreuken op de faillissement-wetgevingen.

U vraagt zich misschien af waarom ik vind dat de publieke opinie omtrent mijn dossiers belangrijker is dan de vonnissen die de rechters uit hun hoge hoed zullen toveren? Omdat ik spijtig genoeg inmiddels voldoende ervaring heb met de werking van het (Belgische) gerecht.

De stelregel dat men onschuldig is totdat het tegendeel is bewezen, is namelijk al lang omgedraaid naar een situatie waarbij de verdachte zijn onschuld moet bewijzen. Dit vaak tegen overdreven, gemanipuleerde of zelfs verzonnen aantijgingen, waartegen men zichzelf uiterst moeilijk kan verdedigen.

Ik geloof dus niet (meer) in eerlijke processen, integendeel. De effectieve bewijsstukken zijn ondergeschikt aan de framing van de tegenpartij. De perceptie is vele malen belangrijker dan de waarheid. Succesvolle advocaten, procureurs, e.d. zijn niet voor niets enorm begaafd in het spinnen en omdraaien van de werkelijkheid. Met andere woorden, de uitkomst van dergelijke zaken liggen reeds van bij de aanvang vast, puur gebaseerd op de perceptie van de inbeschuldigingstellingen. Ik maak me dus geen illusies meer op een kans tot volledige vrijspraak.

De éne kans die ik maak op een gunstig vonnis, is indien ik al smekend voor de rechter zou verschijnen, en een publieke mea maxima culpa vol berouw tot inkeer sla. For the record, het klopt waarschijnlijk wel dat ik persoonlijk enige fouten heb gemaakt, maar het gerecht zal absoluut geen rekening houden met de talloze verzachtende omstandigheden die onrechtstreeks doch onvermijdelijk tot dergelijke penibele situaties leiden.

Maar dat ga ik dus niet doen, want het zou toch niet volledig oprecht zijn. Uiteraard heb ik wel degelijk spijt dat ik sommige zaken niet anders heb aangepakt, spijt dat ik soms op het randje van het toegestane moest lopen en liep, spijt dat ik soms arrogant ageerde, en dat ik niet voorzichtiger ben geweest.

Maar spijt dat ik er werkelijk alles aan proberen te doen heb om alles te redden? Spijt dat het mislukt is ja; maar ik heb tot de allerlaatste moment voordat het licht definitief werd uitgedaan steeds geloofd in een kans om alles te regulariseren en heb daartoe dan ook alles op het spel gezet.

Dit streefdoel werd niet gehaald op het moment dat ons consultancybedrijf én ons hosting bedrijf definitief de boeken moesten neerleggen. Daarbij zijn tientallen jobs verloren gegaan. Maar het is niet omdat de redding van onze groep niet kon worden gerealiseerd, dat het bij aanvang volstrekt onmogelijk was (zoals het openbaar Ministerie stelt).

En de hoop om zichzelf uit de problemen te kunnen werken werd soms ook aangewakkerd wanneer er belangrijke dossiers positief konden worden afgesloten. Althans op het eerste zicht, totdat de tegenpartijen hiertegen in beroep gingen natuurlijk, en zo sleepte onze strijd aan tot een doodsstrijd.

Een echte roller-coaster rit dus, maar dat wordt niet in acht genomen bij de inbeschuldigingstelling blijkaar. Het is echt niet zo simpel om en cours de route te zeggen 'Fuck it all, ik stap gewoon uit het karretje', want de roller-coaster staat nooit stil uiteraard.

Want het enige waaraan ik m.i. eigenlijk echt 'schuldig' ben, was mijn vastberadenheid en koppigheid om te weigeren de strijd op te geven. Ik heb in onmogelijke situaties jarenlang werkelijk gepoogd er alles aan te doen om mijn bedrijvengroep en de jobs van ons personeel te redden.

Dat vliegt nu overduidelijk als een boemerang terug in mijn gezicht, maar persoonlijke verrijking stond dus werkelijk niet op mijn agenda. Moest dat effectief het geval geweest zijn, dan had ik mijn aanzienlijk immobiëlen-patrimonium uiteraard **niet** (o.a. via borgstellingen, verkopen,...) op het spel gezet in mijn tevergeefse pogingen onze bedrijven te redden, en dan zou ik nu nog steeds zeer welgesteld zijn.

Concreet worden me volgende faillissement-misdrijven ten laste gelegd: het zagezegd verschaffen van kunstmatig krediet en laattijdige aangifte van faling bij twee van mijn vroegere bedrijven. Tot overmaat van ramp loopt er bovendien nog een tweede losstaand onderzoek voor nog veel oudere faillissementen. Hiervoor ben ik ook reeds een verklaring moeten gaan afleggen bij de politie, dus wie weet wat voor bijkomende verrassingen er me nog te wachten staan...

De overheid is dus schijnbaar stellig van mening dat ik een gevangenisstraf verdien omdat mede ten gevolge van de financiële crisissen van 2008 en 2011 onze bedrijvengroep (en ik zelf privé) ten onder is (ben) gegaan.

Ik kan nog wel enigszins begrijpen dat ik hiervoor word aangevallen, gezien het falen van onze bedrijvengroep een aanzienlijke overheidsschuld heeft veroorzaakt (wat trouwens bij veel faillissementen het geval is).

Daar draag ik als gedelegeerd bestuurder, of 'Chief Executive Officer' van de KMO-groep in kwestie, natuurlijk een zekere en minstens een morele verantwoordelijkheid voor. Ik tracht in ieder geval lessen te trekken uit deze ervaringen, en hoop deze via deze weg met u te kunnen delen.

Want er zijn echter andere, ernstige oorzaken buiten mijn macht die het daglicht niet mogen zien, en die zeker mee aan de basis van onze ondergang lagen. Zaken die er toe geleid hebben dat onze bedrijven tijdens de crisissen geen enkele schijn van kans maakten.

Het is namelijk zo dat er meerdere dossiers én instanties 'nodig waren' om ons volledig op de knieën te krijgen. Ik denk dat indien de problemen zich beperkt zouden hebben tot slechts een handvol malafide handelingen van onze 'partners' (banken, overheid, leveranciers, ...), we deze nog wel te boven hadden kunnen komen.

Maar jarenlang louter branden blussen én tegelijkertijd personeel, klanten & gezin in goede banen leiden is een onmogelijke opgave gebleken. Had ik dit maar eerder ingezien en effectief de boeken neergelegd zodra de allereerste problemen de kop opstaken... (voetnoot: alhoewel oprecht, is dit

tevens het soort berouw dat de rechters graag horen, maar ik maak me geen illusies dat de edelachtbaren die zich in mijn rechtszaken moeten uitspreken mijn boeken effectief zullen lezen.)

Er zijn in de loop der tijd tientallen dossiers waarin we onrechtmatig behandeld en ernstig benadeeld zijn geweest. Deze kunnen natuurlijk niet allen aan bod komen in het boek wegens te omvangrijk om allemaal in detail uit de doeken te kunnen doen. Daarom pik ik er slechts de belangrijkste, die ontegensprekelijk mee tot onze ondergang hebben geleid, uit.

U zal zien dat ik daarbij roekeloos man en paard letterlijk bij naam noem. Ik verwacht me dan logischerwijs ook aan een lawine van gerechtelijke aanvallen wegens 'reputatie' of andere schade, maar ik ga me daardoor niet (meer) laten afschrikken.

Want men wil me dus immers in de gevangenis krijgen, terwijl ik reeds tot de bedelstaf ben veroordeeld met een persoonlijke miljoenen restschuld (ja, in Euro vrees ik). Bedragen die ik in dit leven (tenzij dit boek een onverhoopte bestseller wordt 😊) waarschijnlijk toch nooit meer zal kunnen voldoen, laat staan extra 'schadevergoedingen' kan betalen om de waarheid met feiten te verkondigen.

Het minste wat ik kan doen wanneer ik daarbovenop nog van het enige wat me rest, met name mijn vrijheid, zal beroofd worden, is de wáre verantwoordelijken van degelijke situaties trachten te ontmaskeren. Een gewaarschuwde man of vrouw is er namelijk twee waard, en zelfs indien er slechts één persoon een persoonlijk drama kan voorkomen door de informatie in dit boek, dan is het de moeite waard geweest. Natuurlijk bereik ik hopelijk meer mensen dan dat, zodat men de nodige argwaan kan aannemen wanneer geconfronteerd met een van de "Captains of Industry" (of hun procedures) die in dit boek aan bod zullen komen.

Ik ben in mijn loopbaan immers meermaals in contact gekomen met dergelijke economische zwaargewichten, soms zelfs in persoonlijke business-meetings. Ik was dus op een 15-tal jaar tijd effectief succesvol tot op dergelijk niveau zo laag geklommen, al dacht ik toen nog dat het hoog was. Ik had b.v. meerdere gesprekken met de heer Paul Lambrechts, toen hij nog C.E.O. van BKCP bank was. Dit in het kader van een goedkeuring van een (herfinancierings-)krediet van meer dan 4 miljoen euro.

De acceptatie hiervan hing af van onze persoonlijke verdediging van het dossier bij de heer Lambrechts, samen met de directrice van de kredieten. Dit specifieke dossier werd trouwens goedgekeurd én uitgevoerd, niet al onze ervaringen met banken zijn negatief uiteraard. Spijtig genoeg (hoe minder concurrentie hoe slechter uiteraard) bestaat BKCP inmiddels wel niet meer, ze werden overgenomen door Beobank.

En indien ik me goed herinner zijn onze problemen met deze bank pas later begonnen, dus nadat de heer Lambrechts zijn overstap had gemaakt naar de VRT. Met andere woorden, ik kan dhr. Lambrechts in zijn functie als CEO bij BKCP weinig tot niets verwijten, want het is zeker mijn bedoeling niet om onschuldige mensen aan te vallen.

Mijn persoonlijke ervaringen met hem zijn dus positief en constructief verlopen. Dit was weliswaar in een periode dat de grote problemen nog niet waren losgebarsten, en er nog op een min of meer normale manier kon worden onderhandeld.

Maar iedere situatie kent een winnaar en een verliezer, en in het geval van ons herfinancieringsdossier was de verliezer de KBC bank. Want zij dingden ook mee in dat dossier. Hun kredietcomité had daartoe ook een goedkeuring verleend op basis van al mijn hypothecaire borgstellingen, maar slechts ten belope van 200.000€ minder krediet dan BKCP had goedgekeurd.

Onze keuze voor het hogere vertrouwen dat BKCP ons schonk middels het toekennen van het volledige vereiste bedrag was dus evident. Te meer omdat de aard van het dossier (herfinanciering en consolidatie van onze banken) met hoge herfinancieringskosten (herbeleggingsvergoedingen,...) ons quasi verplichte om voor het hogere benodigde bedrag te opteren. Het aanbod van KBC was waarschijnlijk wel nét haalbaar (goed uitgerekend van hun analisten), maar zou ons geen enkele marge geboden hebben. De verantwoorde keuze was dus zonder enige twijfel BKCP.

Een beslissing die ons later echter veel en zeer ernstige problemen heeft bezorgd, want KBC toonde zich wel een héle slechte verliezer. Waarschijnlijk nog extra in de hand gewerkt door het feit dat ze niet enkel het nieuwe totaal-krediet van 4M  + misliepen, maar dat tegelijkertijd hun eigen bestaande krediet van 2M   ook werd overgezet naar BKCP. Dubbel verlies dus.

En wat er dan allemaal is gebeurd? Tja, zonder enige twijfel met stip op een de m   st schandalige handelspraktijken die ik ooit in mijn professionele carrière heb meegemaakt, that's wat. Met dank dus aan niemand minder dan een van onze weinige Nationale trotsen: de immer sympathieke KBC Bank...

Ik vrees namelijk dat dit niet het eerste boek is dat ik noodgedwongen heb geschreven. Ongeveer een decennium geleden is onze strijd met KBC namelijk losgebarsten. Ik heb toen getracht dit ook zo goed als mogelijk te documenteren en in boekvorm uit te geven, zodat hun dubieuze praktijken in detail aan het licht konden worden gebracht.

Maar vreemd -of net logisch?- genoeg kon ik toen geen enkele uitgever vinden die bereid was om dit 1ste boek te publiceren. Ik vrees dat de CEO's van de banksector en die van de pers- en publishing wereld elkaar persoonlijk ook (te) goed kennen. Ik had het toen bovendien ook onmenselijk druk met het opvolgen en het trachten op te lossen (bvb. WCO's...) van de gevolgen van dergelijke problematieken, waardoor ik toen uiteindelijk af heb moeten zien van de bekendmaking van dit specifieke dossier.

Dit boek had ik de titel 'De zaak van de Kei Bangelijke Chantage' toegedicht. Een interessante blik achter de schermen van de werkelijke KBC ethiek en procedures. Maar eigenlijk is het boek nog niet volledig af, want er zijn inmiddels gerechtelijke uitspraken geweest in eerste aanleg en in beroep. Deze vonnissen had ik natuurlijk nog niet ter beschikking op het moment dat het boek is geschreven, aangezien de processen er omtrent pas achteraf, na het schrijven ervan, zijn gevoerd.

Ik zal dit dus eigenlijk eerst nog moeten afwerken alvorens het ook kan worden gepubliceerd, maar daar heb ik momenteel echt de energie en tijd niet voor vrees ik. Misschien zal ik toch reeds de onafgewerkte versie onmiddellijk mee publiceren, maar enkel de elektronische versie dan want ik kan de uitgave van dit SunderBank-boek nu al niet betalen, dus 2 boeken tegelijkertijd uitbrengen behoort echt niet tot de mogelijkheden momenteel.

Zeer beknopt komt het KBC-dossier er op neer dat men een compleet disproportionele actie heeft ondernomen en daarbij het merendeel van mijn immobi  ien-patrimonium ten belope van meer dan 3 miljoen    op 07/08/2013 in (bewarend) beslag heeft genomen voor een **niet-opeisbare** schuld van +/- 25.000  .

Aangezien de schuld op dat ogenblik niet opeisbaar was, was deze inbeslagname dus niet rechtmatig. Maar zelfs indien dit w  l het geval zou geweest zijn, dan was de handeling nog steeds volstrekt onverantwoord door de compleet disproportionele verhouding tussen de relatief kleine schuld en de waarde van de in beslag genomen goederen.

Deze onrechtmatige en overduidelijk niet-in-verhouding-zijnde actie heeft verschillende andere onoverkomelijke problemen (o.a. met andere banken) veroorzaakt en had waarschijnlijk als doel

mezelf te straffen omdat ik het had aangedurfd hun aanbod in het consolidatiedossier te weigeren. Ik zie/vind althans geen andere reden waarom men opzettelijk een dergelijke destructieve maatregel zou initiëren, te meer omdat men het probleem van de initiële 25.000€ in kwestie ook nog zelf heeft veroorzaakt.

De latere uitwinning en openbare verkoop van BKCP, die zich ook geconfronteerd zagen met deze roekeloze inbeslagname actie van KBC op de goederen die zij zelf in hypotheek hadden, had dus wss vermeden kunnen worden indien KBC me niet op een dergelijke laffe manier had gesaboteerd. Welcome to the real top...

Van alle acties die de banken in de loop der tijd naar mezelf en onze bedrijvengroep hebben ondernomen, was deze globale disproportionele inbeslagname ontegensprekelijk de meest schadelijke, aangezien mijn privé financiële reputatie hierdoor compleet de grond werd ingeboord. Alle herstructureringsplannen die gestoeld waren op de steun van mijn privé patrimonium werden na deze actie van KBC automatisch volledig geblokkeerd.

Dit zal later in het boek nog aan bod komen bij de categorieke weigeringen van andere banken om nog samen te willen werken voor nieuwe dossiers, terwijl ik voorheen als prioriteitsklant in de watten werd gelegd, bv. met snoepreisjes naar Parijs om op kosten van de bank (Dexia in dit voorbeeld) naar de openingswedstrijd van de wereldbeker voetbal te gaan zien (België-Nederland 0-0 als ik me goed herinner 😊).

KBC

De zaak van de Kei Bangelijke Chantage met dhr. CEO Johan Thijs & dhr. Voorzitter Thomas Leysen

Misschien is het nuttig om nog een belangrijke duiding mee te geven vooraleer ik aan de opsomming begin van de CEO's en instanties die ik mede verantwoordelijk acht voor de ondergang van onze bedrijvengroep en van mezelf ten privé titel.

Het is namelijk zo dat sommige van de feiten in kwestie al lang geleden plaatsvonden, en dat het merendeel ervan gebeurde toen ik nog naïef en goedgevolg was met betrekking tot de manier waarop multinationals handel drijven. Met andere woorden, uiteraard was ik me door de voor ons nefaste gevolgen wel bewust van het feit dat de handelingen van de banken zeer destructief, oneerlijk en m.i. in sommige dossiers zelfs misdadig waren, maar ik kon en wou niet geloven dat dit werkelijk opzettelijk plaatsvond.

Ik ging er van uit dat dit oftewel het gevolg was van incompetente of overijverige bank medewerkers, die (misschien gedreven door interne resultaatsbonussen) een loopje namen met de interne procedures en/of ethiek waar hun bank voor staat. Een soort van cognitieve dissonantie dus, waarbij ik de verplichtingen die men ons opsolferde (onbewust) weigerde te aanvaarden als 'business as usual'.

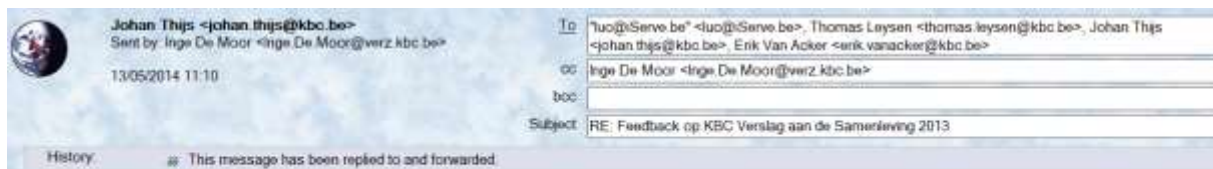
De reden waarom ik in de belangrijkste dossiers waar het misliep steeds contact heb gezocht met de absolute top van de bank in kwestie, was dus om hen persoonlijk in te lichten van de ongelofelijke immorele praktijken die hun instelling naar hun klant(en) toe hanteerden.

Ik ging er echt van uit dat eenmaal ik op directieniveau ons verhaal in detail kon uitleggen, dat men dan onmiddellijk zou ingrijpen en de situatie regulariseren. Maar toen zijn mijn ogen eindelijk langzaam volledig opengegaan. Want in plaats van in te grijpen en de verwerpelijke handelingen te veroordelen, schaalden de heren CEO's zich een voor een achter hun personeel en diens acties. Ze bevestigden dat dit dus wel degelijk de normale werkwijzen betrof, en dat de bank niets te verwijten viel.

Dat was natuurlijk een enorme teleurstelling, en tevens ook de bevestiging dat alles wel degelijk opzettelijk gepland en uitgevoerd werd a.d.h.v. volstrekt onethische procedures met als doel de klant financieel volledig te ruïneren. Hoe onwaarschijnlijk dat dit ook klinkt, het is wel degelijk de waarheid.

Ik heb niet van al deze 'CEO-goedkeuringen' schriftelijk bewijsmateriaal, sommige zaken werden mondeling bevestigd. Maar wat KBC betreft hierbij alvast het bewijs dat beide CEO's, de heren Johan Thys en Andre Leysen, wel degelijk persoonlijk op de hoogte waren van mijn dossier.

Vooreerst hierbij copij van de Executive Assistent die bevestigt dat dhr. Thijs ons dossier met 'de meeste aandacht' heeft gelezen:

Geachte heer De Smet,

De heer Thijs heeft uw mail goed ontvangen en met de meeste aandacht gelezen. Hij gaf onze dienst klachtenmanagement opdracht om deze situatie verder te onderzoeken en het antwoord rechtstreeks aan u te richten. Uiteraard houden wij hem ook op de hoogte.

Met vriendelijke groeten,

Inge De Moor, Executive Assistant

Tel. +32 2 429 65 77 – fax +32 2 429 91 93 – internal 9999-9-6577
I can be contacted every working day

Maar voor de ongelovigen onder ons is dit waarschijnlijk niet sluitend, want mevrouw De Moor zou kunnen liegen natuurlijk... gelukkig antwoordde enige tijd later dhr. Thijs nogmaals daarna zelf in eigen naam:

Geachte heer De Smet,

U contacteerde vorige week mijn assistente omdat u zich benadeeld voelt door onze bank en dat u daarom mijn hulp vraagt. Uit mijn informatie blijkt echter dat uw dossier al meermalen en grondig door verschillende diensten binnen onze bank is onderzocht. Hoewel ik uw teleurstelling in deze zaak begrijp, ben ik van oordeel dat KBC correct gehandeld heeft en daarom kan ik niet ingaan op uw vraag voor een overleg in dit dossier.

Met vriendelijke groeten,

Johan Thijs
CEO KBC Groep

Zo, dat was ten minste duidelijk, hij vindt dat KBC correct heeft gehandeld. Of dit wérkelijk het geval is, mag/kan u dus zelf evalueren in het boek 'De Zaak van de Kei Bangelijke Chantage', die alle details en communicatie met KBC hieromtrent bevat. Wanneer/indien u dit boek leest, weet dus dat alle acties van de bank die er in beschreven worden volmondig met de goedkeuring van de CEO van de KBC Groep plaatsvonden.

Ook Thomas Leysen, die als toenmalig voorzitter van de KBC Groep een vergelijkbare toppositie binnen de bank bekleedde, was goed op de hoogte van ons dossier, want ik zond hem ook steeds alle informatie door zoals naar de heer Thijs.

Johan,
Lars Bové staat al in kopie. Neem aan dat er snel voor een antwoord wordt gezorgd.

Mvg
Thomas

Verstuurd vanaf mijn iPhone

Het 'grappige' is wel dat de heer Leysen zich persoonlijk nooit de moeite heeft getroost om mij een rechtstreeks antwoord te sturen, maar hier bij deze mail wel per ongeluk een "reply to all" heeft

gedaan (kan gebeuren wanneer men verstuurt vanaf diens iphone 😊) waardoor het interne antwoord dat duidelijk voor de heer Thijs bedoeld was, ook bij mij is terechtgekomen.

Ik trachtte namelijk bij de journalist Lars Bové van de Financieel Economische Tijd gehoor en publiciteit te vinden om dit debacle aan te klagen. Ik weet niet naar wat voor antwoord dhr. Leysen in zijn email exact verwijst, maar het resultaat was blijkbaar wel dat de FET het dossier heeft geweigerd, en het dus niet in de openbaarheid wou brengen.

Maar deze vergissing toont aan dat ook de heer Leysen wel degelijk op de hoogte was van de gang van zaken, en tevens bezorgd was over mogelijke persaandacht...

Uiteraard kan ik niet bewijzen dat er achter de schermen actie is ondernomen 'to kill the story', maar het feit dat dhr. Leysen zeer nauwe banden heeft met de media kan natuurlijk niet worden ontkend. Hij is voorzitter van de raad van bestuur van Mediahuis. Mediahuis geeft de FET wel niet uit, maar ik zou echt niet verbaasd zijn dat ons ons zéér goed kent op dergelijke raden van bestuur uit dezelfde sector...

Om reeds een tipje van de sluier te lichten: KBC heeft moedwillig een procedure in gang gezet die maar één doel had: haar klant volledig kapotmaken zodat ze de uitwinning van een privé-appartement legaal konden opstarten. Want op het moment dat deze bank hun 'procedure' startte, was er wat de privé kredieten betreft geen vuiltje aan de lucht, dus moest men wel zelf de boel verzieken om in de aanval te kunnen gaan.

En hoe maakt men een klant volledig kapot? Simpel:

- Eerst draait men hem ten privé titel een (onterecht) opgezegd bedrijfskaskrediet (25.000€) in zijn kas
- dan doet men alsof de klant niet meer bestaat en schort men daarbij alle communicatie op zodat negotiatie onmogelijk is (populaire tactiek die alle banken hanteren)
- vervolgens verplicht men de klant dan om die overgezette schuld onmiddellijk te betalen i.p.v. in samenspraak hem dit gewoon te laten heropnemen van zijn reeds afbetaald en hypothecair gewaarborgd privé krediet (waar al meer dan voldoende, ongeveer 40.000€, van terugbetaald was om dit te coveren).
- daarna negeer de bank een rechtbankuitspraak die de klant toelaat om de schuld alsnog in 12 afbetalingen te doen
- tot overmaat van ramp legt de bank dan een desastreus bewarend beslag op het merendeel van de klant zijn patrimonium, terwijl de eigen hypotheek die de bank op dat moment reeds bezat méér indekking gaf dan hun totale openstaande saldo met de 'nieuwe' 25.000€ inbegrepen. Men mocht dus eigenlijk helemaal geen bijkomende waarborg eisen, maar men gaf toch opdracht aan een deurwaarder om dit gewoonweg uit te voeren
- Uiteraard weigert de bank dan ook nog om dit beslag te lichten, zelfs nadat een jaar later de schuld in kwestie volledig is terugbetaald
- **Tot slot chanteert men de klant zodat die zich akkoord moet verklaren met de voorgaande van de pot gerukte gang van zaken, alvorens men de handlichting wil geven**
- de koppige klant gaat niet in op deze chantage, het beslag wordt dus ook niet gelicht
- 'Game Over' voor de klant

Doordat de bank het vonnis met de toegestane afbetalingen niet respecteert (de betwisting ging daarbij over het feit of de afbetalingen tijdig werden gedaan of niet) en door te stellen dat de klant dus in de fout is gegaan (wat niet het geval was), vindt men er dan dus maar niet beter op om het grootste

deel van het patrimonium van de klant (dus ook de appartementen die in portefeuille/hypotheek waren bij de andere banken!) via deurwaarder in bewarend beslag te nemen.

Dat dit onnodig was kan dus al zeer simpel worden aangetoond door het feit dat er reeds bijna 40.000€ op het eigen KBC-privé krediet was terugbetaald. Men was dus eigenlijk al meer dan voldoende ingedekt voor de 'nieuwe' 25.000€ privé-schuld dankzij deze eerdere schuldafbouw, en de reeds bestaande eersterangs-hypotheek voor 240.000€. Dus die 25.000€ had daar perfect op kunnen geïmputeerd worden, zelfs zonder enige bijkomende kosten. Dit was eigenlijk een formaliteit.

Maar in plaats daarvan ging men dus over tot de bewarende inbeslagname van bijna al mijn appartementen. Vanaf dat moment gaan de rode toeters en bellen uiteraard luid af bij alle andere banken, wat dan quasi onmiddellijk spijtig genoeg geleid heeft tot een dodelijk wantrouwen van het volledige bankenlandschap in mezelf en onze bedrijven.

Daar komt nog bovenop dat wanneer men dan uiteindelijk de borg-goederen openbaar verkoopt, de banken dit steeds op de meest schadelijke manier aanpakken. Het lijkt wel alsof men opzettelijk zo veel mogelijk verlies i.p.v. zo weinig mogelijk verlies wil maken.

Ik begin er trouwens oprecht aan te twijfelen of men dit inderdaad écht niet expres doet... op het eerste zicht volstrekt onlogisch en dom, maar... De 'restwaarde' (het resterende schuldsaldo na het aftrekken van de verkoopprijs van het onderpand) blijft namelijk tóch verschuldigd door de klant, dus waarom zou men moeite doen om een eerlijke prijs voor de borggoederen te verkrijgen? Hoe langer de klant in schuld blijft steken, hoe langer hem men immers kan 'controleren'?

KBC creëerde op die manier een minwaarde op mijn pand van maar liefst 251.000€ - 121.000€ = **130.000€**, terwijl ik normaal gezien reeds een positief saldo op die investering had gerealiseerd.

Goed	Geschatte Waarde	Bank & Initiële Lening	Openbare verkoop
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	KBC 240.000€	121.000€
Subtotaal KBC	251.000€	KBC 240.000€	121.000€

De door KBC gecreëerde 'restschuld' (die ik dus ten privé titel aan hen verschuldigd blijf, zelfs na de verkoop van mijn pand) op het initieel ontleende kapitaal: 240.000€ - 121.000€ = **119.000€**.

Maar KBC is dus niet enkel verantwoordelijk voor de rechtstreeks 'eigen' veroorzaakte minwaarde van 130.000€ op het door henzelf gefinancierde appartement, maar onrechtstreeks ook voor alle andere minwaarden van alle andere banken, gezien het domino-effect dat ze mits hun beslag door de praktische blokkering van mijn immobiliën patrimonium hebben veroorzaakt.

Het hoofd van de KBC krediet invorderingsdienst, Natalie Smets, heeft me trouwens uitdrukkelijk bevestigd dat haar dienst **altijd** dergelijke 'volledige' (op alle aanwezige goederen) bewarende beslagen neemt, gewoon als standaard procedure, ongeacht het bedrag, de klant of de situatie!

Dit is compleet absurd en m.i. zelfs misdadig, want dit betekent dat de bank gewoonweg standaard de opdracht geeft om alle klanten die met problemen worden geconfronteerd onmiddellijk 'vakkundig te vermoorden' **a.d.h.v. volstrekt disproportionele maatregelen**. Erger nog, in mijn geval veroorzaakte de bank zélf eerst de problemen (onterechte intrekking kaskrediet) om ze dan in snel-tempo te kunnen laten escaleren. 'Moord' met voorbedachte rade met een zelf-in-elkaar-geknutseld moordwapen dus.

Maar daar ga ik nu niet dieper op in gaan, aangezien U het volledige KBC relaas in de kleinste details kan ontdekken in mijn ander (eerste) boek.

Een zachte 'waarschuwing' voor de mensen die geïnteresseerd zijn om 'De Zaak van de Kei Bangelijke Chantage' ook te lezen, het is zeker geen klassiek boek met een duidelijke structuur en verhaallijn geworden, maar eerder een poging om gedetailleerd de schandalige handelspraktijken van de banksector bloot te leggen aan de hand van mijn persoonlijke ervaringen als zowel privé als KMO-bedrijfsleider klant.

Ik gebruik hiervoor stukken met 'real-life' communicatie tussen mezelf en de bank, dit zijn veelal relevante e-mails of brieven die ik integraal opneem in het boek. Spijtig genoeg heeft deze werkwijze een aanzienlijk nadeel, want aangezien er veel verschillende mensen betrokken zijn in het dossier kan dit soms onsamenhangend en verwarrend lijken. U mag/kan natuurlijk enkel de passages lezen die U het meeste aanspreken, en de staving stukken overslaan indien U deze te detaillistisch vindt.

Dat geldt trouwens ook voor dit boek, aangezien het ook een soort van 'reality'-boek is. Hopelijk kan een dergelijk boek genre even populair worden als de veelvuldige reality-TV shows, met dien verstande dat ik uiteraard veel liever bespaard was gebleven van de soap die tot deze boeken leidde.

Maar wie de tijd kan vrijmaken om het volledig aandachtig te lezen zal een schat aan informatie ontdekken die zeer nuttig kan zijn indien U zelf ooit in vergelijkbare problemen verzeild raakt. De alarmbellen zullen veel sneller afgaan indien U weet wat de ware bedoelingen en strategieën van de banken zijn ten opzichte van hun klanten.

Deze staan namelijk lijnrecht tegenover de positief morele boodschap in de onophoudelijke marketingcampagnes en -propaganda waarmee de banken ons dagelijks confronteren. Persoonlijk ben ik zelfs op een punt gekomen dat ik misselijk wordt wanneer ik de zoveelste ultra-slijmerige reclamespot van een bank door de strot geramd krijg. De slijm komt gewoon soms letterlijk naar boven.... Ik kan die vuile leugens gewoon niet meer aanhoren... "KBC beweegt met je mee" ... bheuugh... sorry het is eruit 🤢 🤢 🤢 ze hebben echt wat té veel bewogen/gesleurd in mijn geval... Soms verzin ik meer waarheidsgetrouwe slogans als een soort antgift, eenzame mensen moeten zichzelf af en toe eens kunnen doen lachen hé 😊.

Wat dacht u van een campagne met 'Is uw leven wat te chill? Don't worry, KBC will go for the kill', of 'Een chantage per dag houdt de KBC medewerker aan de slag', of 'Veel beloven en weinig geven doet de KBC in vreugde leven' 😊 Sorry, ik kon het niet laten er enkele te delen, ik ben blijkbaar het kinderachtige nog niet helemaal afgeleerd dus de problematiek van de volgende alinea steekt willens nillens toch af en toe de kop nog op, ook nog soms wat frustratie en boosheid betreft vrees ik.

Ik bied u alvast mijn excuses voor de soms gefrustreerde, arrogante, boze, en 'kinderachtige' Star Wars-stijl die ik toen hanteerde in mijn communicatie, dit was veelal ingegeven door de immense boosheid en onmacht die ik toen ervaarde. Ik verging al trachtend onze groep te redden toen werkelijk jarenlang van de stress, en ik had toen ook nog niet begrepen dat de Jedi's blijkbaar even 'slecht' zijn als the Sith. Ik wou een 'Jedi Force Warrior' (=geweldloze Jedi's) zijn, maar Good versus Bad is ook polariserend. No more Master Luc dus 😊.

Want intussen heb ik ook wel ingezien dat een dergelijke werkwijze eerder als een rode lap op een stier werkt, wat de tegenpartij nog extra amuseert en motiveert, aangezien hun 'winst' toch reeds op voorhand vastligt (en dat weten ze maar al te goed). Ze proberen daarbij de situatie van de klant ook in het belachelijke te trekken, en lokken m.i. zo opzettelijk boze reacties uit.

Maar ik had me er niet zo aan mogen laten vangen, want het is ook een strategie natuurlijk. Men weet maar al te goed dat de handelspraktijken die ze toepassen absoluut niet door de beugel kunnen, maar het ridiculiseren van de boze tegenpartij geeft hun standpunt automatisch een betere

geloofwaardigheid. Met andere woorden, de stelling dat 'de bank zoiets nooit zou doen!', is plausibel omdat het inderdaad zeer onwaarschijnlijk is dat men dergelijke maffiapraktijken zou durven toepassen. Dus de klant die dit durft aan te kaarten moet wel kierewiet zijn...

Maar omgekeerd brengen smeekbedes en knievallen van uwentwege ook geen soelaas hoor, er is werkelijk geen enkele menselijke aanpak die de 'duivelse bancaire procedures' van de wijs kunnen brengen.

Aangezien ik toen niet onmiddellijk een uitgever voor 'De zaak van de Kei Bangelijke Chantage' vond, had ik dan uiteindelijk voor mijn eigen gemoedsrust eigenlijk besloten om dit rampzalige hoofdstuk in mijn leven af te sluiten en noodgedwongen mijn verlies te aanvaarden. Niets is immers frustrerender dan een gevecht te moeten voeren waarvan je op voorhand weet dat je het gaat verliezen.

Want als er één ding is dat ik heb geleerd dan is het dat je als kleine garnaal geen enkele kans maakt wanneer je in het vaarwater komt van de échte 'Captains of Industry'.

De procedures die banken hanteren zijn té sluw. Ze zijn té goed, té gesofisticeerd, té complex. De wetten en juridische procedures zijn werkelijk haarfijn op maat gemaakt (of net **niet** gemaakt) in het voordeel van de financiële sector, en ze hanteren dit voordeel dan ook meedogenloos om hun doelstellingen te behalen.

De raadslieden van banken e.d. spelen daarbij op een gans ander niveau dan de 'klassieke' advocaten, het is werkelijk alsof er een Champions League kampioen staat te spelen tegen een ploegske uit derde klasse B.

Wanneer men een 'normaal' conflict heeft, met een KMO-concurrent bijvoorbeeld, of een geschil tussen 2 particulieren, maakt de 'provinciaalse' advocaatkeuze niet echt uit, want bij dergelijke procedures zijn het steeds min of meer eerlijke gevechten waarbij de winnaar mogelijks ook degene is die effectief in zijn recht is.

In een soortgelijk geval maken beide partijen immers een kans, omdat de verschillende advocaten dan op hetzelfde (lagere) niveau spelen. Dergelijke 'onderlinge' juridische geschillen tussen burgers en/of KMO's worden door 'The Powers That Be' (regeringen, banken e.d.) gedoogd omdat het resultaat voor hen toch irrelevant en onbelangrijk is aangezien ze geen betrokken partij zijn.

Dit is een beetje vergelijkbaar met 'The Illusion of Choice' (wie is er bv. nog zo naïef om te denken dat het een moer uitmaakt op welke persoon of politieke partij men stemt?), maar dan 'The Illusion of Justice'.

Want in een strijd tegen banken, andere multinationals (verzekeringen, Big Farma, enz), of tegen de overheid, maak je als kleinere benadeelde partij geen enkele schijn van kans. Op dat niveau 'spreekt' men een andere soort juridische taal, met obscure achterpoortjes en procedures die de gemiddelde advocaat gewoonweg niet machtig is.

Ik denk zelfs dat het als particulier of KMO-bedrijfsleider quasi onmogelijk is om advocaten in te huren die deze kennis wél bezitten, die niet in de valkuilen van de bancaire procedures zouden trappen (zoals onze eigen advocate spijtig genoeg wel deed, met alle gevolgen van dien). Waarom?

Omdat dergelijke advocaten nu eenmaal reeds voorafgaandelijk partij hebben gekozen, het zijn gespecialiseerde topkantoren die exclusief werken voor dergelijke moreel malafide (doch juridisch kraaknette) bedrijven, aan torenhoge tarieven voor de uitvoering van vooraf opgestelde vernietigende procedures.

En indien U er uit frustratie toch voor zou opteren om uw laatste spaarcentjes te gebruiken om een dergelijke topadvocaat (met een uurloon dat voor de meeste mensen eerder een weekloon is) in te schakelen, wees dan dubbel op Uw hoede!

Want vergis U niet, dergelijke topaadslieden durven zelf wel eens 'dubbelspel' te spelen, ze zijn immers kind aan huis bij veel van uw potentiële tegenstanders. Theoretisch laat de juridische deontologie een advocaat niet toe om banden te hebben met de tegenpartij, maar in praktijk heb ik al meermaals meegemaakt dat men het niet zo nauw neemt met deze regel. In een dergelijk geval betaal je je dus blauw voor een op voorhand verloren zaak.

Dit weet ik nu allemaal inmiddels. Uiterst nuttige, maar tevens zeer dure lessen. Ik heb verloren, de banken hebben gewonnen. Proficiat, ik had er me reeds bij neergelegd. Uiteindelijk ben ik er ook álles door verloren op het einde, met een uithuiszetting uit mijn openbaar verkocht appartement in maart 2020, in het begin van de Corona crisis nota bene.

Mocht ik niet het geluk hebben dat ik voor een dak boven mijn hoofd kon terugvallen op mijn ouders en een witte vriend-raaf, dan zou ik daadwerkelijk dakloos zijn. Maar technisch ben ik het eigenlijk wel, de gemeente heeft me geschrapt op mijn oud adres en mijn identiteitskaart is ingetrokken. Leuk is anders.

Waarom heb ik dan alsnog toch besloten om dit oude manuscript van onder het stof te halen? Omdat het blijkbaar plots brandend actueel geworden is in mijn verdediging van de strafzaken die men tegen me start.

Want het is makkelijk om mensen te beschuldigen wanneer men de andere kant van het verhaal niet kent. Wanneer men niet weet hoe hard we jarenlang keihard gevochten hebben om onze groep te kunnen samenhouden, de jobs te redden, wanneer ons tegelijkertijd alle normale bancaire werkmiddelen werden ontnomen simpelweg omdat we bv. een WCO-herstructureringsprocedure hadden opgestart?

Maar daarover later meer, want de overheid verdient ook een apart hoofdstuk in dit boek. Het is niet mijn bedoeling om er mee na te stampen en in het wilde weg loze beschuldigingen te uiten. Integendeel, ik schreef het eigenlijk uit een soort van zelfverdediging, en ben van plan het als stuk à décharge neer te leggen in de lopende rechtszaken.

Ik vrees alleen dat de wijsheid van de rechtbank mijn stijl niet zo zal appreciëren (aanval is in een strafrechtszaak meestal NIET de beste verdediging), en dat ik mijn rechtszaken misschien meer kwaad dan goed doe met de publicatie van de boeken. Het zij zo. Mijn eventuele gevangenisstraf zal dan hopelijk in ieder geval nog nuttig zijn voor de maatschappelijke relevantie van de situatie. Alhoewel mensen zoals Julian Assange of andere lotgenoten daar zelf ook niet echt vet mee zijn natuurlijk...

Dit brengt ons tot het volgende luik van onze miserie: de ING bank.

ING

De Bank Liegt met dhr. CEO Ralph Hamers en dhr. CEO Rik Vandenbergh

Het is de bedoeling om in dit boek een overzicht te geven van de belangrijkste factoren die tot onze teloorgang hebben geleid. Een soort van 'worst of'-opsomming dus, want er waren nog vele andere vergelijkbare dossiers (o.a. met leasingmaatschappijen of andere leveranciers). Het is daarbij niet altijd makkelijk om voldoende te synthetiseren, want spijtig genoeg is het niet enkel de KBC die een situatie creëerde waar men een volwaardig boek nodig heeft om het verhaal in ere en voldoende detail te kunnen vertellen.

Het KBC dossier was echter niet het enige waar ik heb gepoogd om oplossingen te bewerkstelligen a.d.h.v. media-aandacht te verkrijgen voor de dubieuze gang van zaken. De uitgave van het KBC boek is toen mislukt bij de klassieke uitgeverijen, maar aangaande het ING dossier had ik een andere werkwijze geprobeerd. Om de ING praktijken tot op het bot bloot te leggen, had ik (in plaats van een boek zoals bij KBC) geprobeerd om een specifieke website blog te lanceren en bekend te maken.

De toenmalige URL was simpel: www.debankliegt.be, basically de perfecte omschrijving van het gene ING had uitgestoken: ze logen flagrant over de zagezegde vrijgave van een borg, terwijl men de borg helemaal niet vrijgemaakt had conform onze afspraken daaromtrent. Maar wij waren er (uiteraard) wel van uitgegaan dat de bank de waarheid sprak en zijn afspraak was nagekomen, en hebben aldus van die veronderstelling geageerd. Daardoor zijn we dan later in ernstige problemen terechtgekomen.

De blog bevatte alle relevante informatie en communicatie die we met de ING bank hadden gevoerd, en toont m.i. aan dat de bank zwaar in de fout is gegaan, met alle gevolgen van dien voor een van onze bedrijven in de groep, RackBoost. Ik ga later nog dieper in op de verschillende bedrijven van onze groep, Rackboost was ons hostingbedrijf waarmee we cloud-services en dedicated hosting aanboden.

We hadden trouwens additioneel aan 'hun' boek, ook voor KBC een blog gemaakt: www.verslagaanbank.be, die bedoeld was om een makkelijk via internet raadpleegbaar overzicht te bezorgen aan de top van de bank. De meeste documenten zijn echter ook in 'De Zaak van de Kei Bangelijke Chantage' terug te vinden, de website bevatte daarbovenop ook wel nog enkele 'undercover' geluidsfragmenten van opgenomen meetings en afspraken met de bank.

Geen van beide URL adressen zijn nog actief, omdat ik dit dus jarenlang niet meer heb opgevolgd. Maar ik denk/hoop dat ik nog backups bezit van die websites, en het zou zeker nuttig zijn ter ondersteuning/staving/aanvulling van dit boek om deze terug nieuw leven te kunnen inblazen.

Momenteel bezit ik echter niet de financiële middelen om de hostingkosten daarvan te betalen (nogal schrijnend voor iemand die zelf oprichter en eigenaar was van een hostingbedrijf, I know sorry). Maar zodra de publicatie van deze blogs terug tot mijn mogelijkheden behoort, zal ik dit zeker doen omdat het de perfecte aanvulling is op dit boek voor de mensen die graag alle details van de bancaire handelswijzen te weten komen. Ik heb wel alvast de URL's terug kunnen registreren, dus u kan zeker eens een kijkje nemen hopelijk staat het tegen dat u dit leest reeds terug on-line!

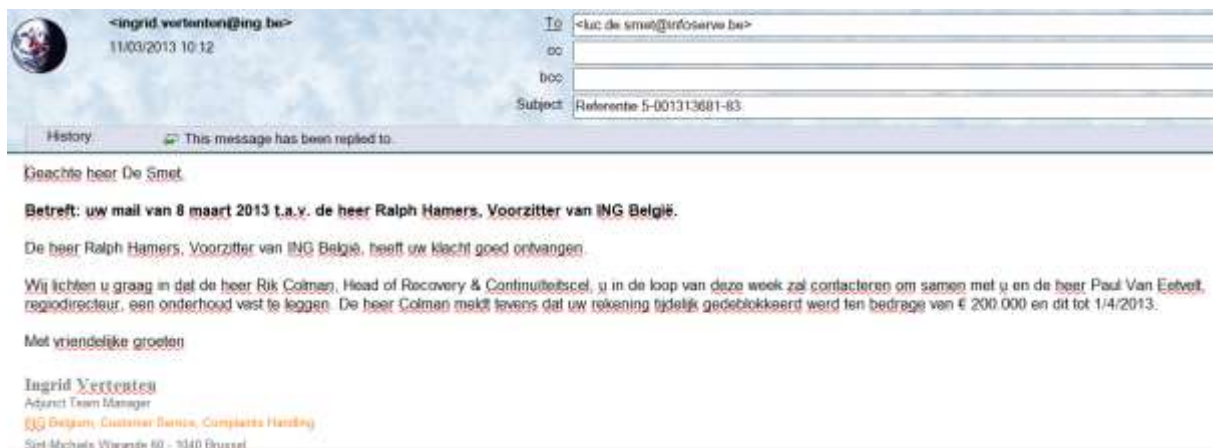
Ik zal me in dit hoofdstuk dus trachten te beperken tot de noodzakelijke dossier-informatie om toch een goed idee te kunnen vormen omtrent de problematiek in kwestie.

De problemen met ING zijn -zoals bij de meeste banken- begonnen op een moment waarop men niet beter vond om zonder overleg of deftige waarschuwing een belangrijke kredietlijn van Rackboost ten belope van 200.000€ in te trekken.

Dergelijke cash-flow kredietlijnen zijn natuurlijk zeer belangrijk voor KMO's, ze worden gebruikt voor tal van zaken zoals de voorfinanciering van de klanten, leveranciers, lonen, maar ook overheidsschulden zoals de RSZ of BTW. Het geeft een indicatie hoe dat dergelijke schulden snel met honderdduizenden Euro's kunnen verhogen. De bank zet uw rekening immers met zulk een bedrag in negatief, zodat alle klantbetalingen automatisch in een 'zwart gat' verdwijnen. Om daarna maandenlang volstrekt onbereikbaar zijn, zodat het probleem zéker escaleert omdat men zonder contact uiteraard geen oplossing kan bespreken en negotiëren.

Voor de volledige historiek hiervan verwijs ik u dus door naar www.debankliegt.be, hierbij een overzicht van de relevantste stukken. Omdat ING dus op het moment dat we met dit probleem geconfronteerd werden simpelweg besloten had om niet thuis te geven wanneer we om bijkomende uitleg omtrent deze beslissing vroegen, of wanneer we een meeting trachtten te verkrijgen, contacteerden we dhr. Ralph Hamers, de toenmalige voorzitter van ING, rechtstreeks om ons beklag te doen en om toch een aanspreekpunt binnen de bank te kunnen verkrijgen. Het vakkundig negeren van klanten is trouwens een strategie die alle banken hanteren wanneer ze klanten liever kwijt dan rijk zijn.

Om niet té diep in detail te gaan, bespaar ik u hier dus deze meerdere lange mails, maar de volgende bevestiging van Adjunct Team Manager Mevr. Vertenten bewijst wel zijn persoonlijke kennisneming van ons dossier. Hij gaf ons nooit rechtstreeks antwoord, maar zijn opvolging bestond er dus in om ons door te verwijzen naar de heren Rik Colman en Paul Van Eetvelt (ja, toevallig de broer van Karel).

En dat dhr. Hamers deze doorverwijzing wel degelijk serieus opnam, wisten we zodra de meeting met deze 2 heren was gestart, want zij legden er beiden nogal zwaar de nadruk op dat ze het eigenlijk niet zo goed apprecieerden dat we ons dossier tot op het hoogste niveau hadden geëscaleerd.

Ze waren namelijk persoonlijk door hem aangesproken, en tussen de regels door konden we verstaan dat ze 'onder hun voeten hadden gekregen'. Het is niet moeilijk, wanneer je weigert met de klant te spreken. Zonder onze escalatie hadden we gewoonweg nooit nog iemand van de bank te zien gekregen, maar dat begrepen deze heren blijkbaar niet zo goed.

Maar de boodschap van de heer Hamers hadden ze wel begrepen, want in eerste instantie hebben ze wel degelijk constructief meegewerkt aan een oplossing voor het probleem dat ze zelf hadden veroorzaakt (de intrekking van het werkingskrediet).

Op dat moment was ik nog geen paria in de financiële wereld, want de KBC had zijn allesverwoestende beslag op mijn patrimonium nog niet gelegd, dus kon ik nog een oplossing voorstellen om het opgezegde krediet van Rackboost privé terug te betalen.

Aldus geschiedde en op 16 Mei 2013 leende ik privé 251.770€ bij ING. Dit krediet werd hypothecair gewaarborgd door een privé appartement, en werd daarmee de kredietlijn van Rackboost integraal terugbetaald aan de bank. Ik diende meer te lenen dan de 200.000€ van het vennootschapskrediet zelf, omdat ING me verplichtte om tevens ook nog een (niet ingedekt) privé krediet van mijn toenmalige vennoot mee over te nemen alvorens men de transactie wou goedkeuren.

Deze privé schuldovername van een bedrijfsschuld was maar één van de zovele die ik in de loop der tijd heb gedaan, en toont m.i. toch mijn goede bedoelingen aan om de bedrijvengroep trachten te redden. Ik kan ze niet allemaal opsommen in het boek, het zijn er te veel en de totale som die ik privé heb (bij)geleend om de bederijven te ondersteunen bedraagt zeker meer dan 1 miljoen Euro. Vreemd genoeg is dit blijkbaar iets wat het openbaar ministerie niet kan smaken, omdat ik net wordt aangevallen op het feit dat ik niet snel genoeg de falingen zou hebben aangevraagd.

Dat komt natuurlijk omdat ik er op dat moment alles trachtte aan te doen om de problemen op te lossen, i.p.v. eieren voor mijn geld te kiezen en snel de handdoek in de ring te gooien. Maar ik kon toen niet voorzien dat de KBC hier een dikke stok zou voorsteken natuurlijk, en bovendien heb ik zelfs na hun inbeslagname nog getracht om dit KBC probleem op te lossen. Ik ben dus -misschien tegen beter weten in- blijven vechten tot op de laatste snik, dat klopt. De 'beloning' die de overheid daarvoor in petto heeft is dus blijkbaar het uitzicht op een opsluiting...

Maar ik wijk af, even terug naar de kern van de zaak. Krediet RackBoost terugbetaald met privé geld, probleem opgelost, niet? Uiteraard niet, think again. Want het geld is daarbij integraal naar ING gevloeid, terwijl we voorheen 200.000€ kredietlijn hadden die voor de operationele werking van het bedrijf werd aangewend. Dit was wel wég, zodat het niet meer kon aangewend worden voor de verplichtingen die we daar normaal gezien mee coverden.

Het plan was om voor de vennootschap bij een andere bank een nieuw vergelijkbaar krediet aan te vragen. Dit was opnieuw mogelijk omdat het pand op het handelsfonds uiteraard terug vrij kwam na de integrale terugbetaling van het krediet aan ING. Dit hadden we duidelijk afgesproken met de aangestelden van de heer Hamers. Het was ook niet meer dan logisch dat de waarborg die de bank bezat (het pand op het handelsfonds van Rackboost) onmiddellijk na de terugbetaling zou worden vrijgegeven, zodat we het konden hergebruiken om opnieuw in onderpand te geven aan onze nieuwe bancaire partner.

Groot was onze verbazing echter toen op een moment dat we dit wilden concretiseren, na meer dan 6 maanden (!) bleek dat ING hun borgstelling nog niet hadden vrijgegeven en dat het pand op het handelsfonds dus nog steeds in hun bezit was (terwijl ze geen enkele openstaande verbintenissen meer hadden met Rackboost!). Dit was uiteraard onaanvaardbaar en zeer vervelend, dus kroop ik opnieuw in de pen. In eerste instantie niet onmiddellijk opnieuw naar het hoger kader, maar eerst een poging bij onze eigen aanspreekpunten.

Luc De Smet/HOLDING 10/01/2014 17:23	To: <Valentijn.Peeters@ing.be> cc: paul.van-eetvel@ing.be, patricia.pint@ing.be, nform@infoserve.be@HOLDINGDOMAIN bcc: Subject: Vrijgave pand handelsfonds Rackboost
--	---

Geachte heer **Peeters**,

U herinnert zich ongetwijfeld nog onze dossier waarbij ikzelf noodgedwongen ten privé titel het **ING** krediet van Rackboost overgenomen heb, met de afspraak dat **ING** dan uiteraard het pand op het handelsfonds van Rackboost zou lichten aangezien alle verbintenissen binnen deze vennootschap werden terugbetaald. Nu zijn we in de finalisatiefase beland van het aantrekken van een nieuw krediet voor Rackboost maar wat blijkt ?

We kunnen het beloofde pand op het handelsfonds bij onze nieuwe bank niet laten vestigen want **ING** heeft nog steeds deze handlichting niet gedaan, waardoor wij natuurlijk wederom in de problemen komen omdat de nieuwe partner dit handelsfonds niet in 1ste-rang pand kan nemen zolang jullie het nog bezitten. Bovendien hadden we hen gemeld dat het handelsfonds vrij en onbelast was, omdat we hier uiteraard van uitgegaan waren dat **ING** zijn belofte zou zijn nagekomen en het pand zou gelicht hebben zoals was afgesproken. We lopen hier dus reputatieschade op nog voor onze contracten getekend zijn, hopelijk heeft dit geen verstekkende gevolgen.

Mogen wij U aub verzoeken het nodige te doen om dit handelsfonds te lichten en ons hiervan de nodige bewijsstukken aan te leveren ?

Mag ik er trouwens ook op wijzen dat ikzelf niet meer borg sta voor verbintenissen van Rackboost aangezien alle schulden binnen deze vennootschap aan **ING** bank werden terugbetaald, indien U daar een andere mening zou over toegedaan zijn gelieve mij dan ook uit te leggen waarom dit dan wel nog zou zijn, en zoniet, te bevestigen dat ikzelf privé inderdaad geen borg meer sta, ook niet voor toekomstige schulden, ik wens dus documenten te ontvangen die dit bevestigen en die mij van al deze verbintenissen bevrijden.

Deze mail wordt U ook aangetekend per post verstuurd.

We krijgen een antwoord terug dat i.p.v. onmiddellijk het nodige te zullen doen, we 2 maanden moeten wachten omdat dhr. Peeters op verlof is:

 <patricia.pint@ing.be> 13/01/2014 15:57	To: <luc.de.smet@rackboost.com> cc: bcc: Subject: RE: Vrijgave pand handelsfonds Rackboost
---	---

History: This message has been replied to and forwarded.

Geachte Heer De Smet

De heer Peeters Valentijn is in verlof tot en met donderdag 16, maart.
We zullen antwoorden op zijn terugkeer, ik mag niet een beslissing nemen.

Met vriendelijke groeten,

Bien à vous, Met vriendelijke groeten, Kind regards,

Patricia Pint
Continuity Risk Management
ING Belgique SA / Recovery (M2+2 TLL3)

“Ik mag niet een beslissing nemen”?? Beslissing nemen?! WTF? Dit was 6 maand voordien uiteraard al afgesproken bij de terugbetaling van hun krediet, er valt helemaal niets meer te beslissen, dus ik kruip boos opnieuw in de pen:

Luc De Smet/HOLDING 13/01/2014 16:59	To: <patricia.pint@ing.be>
	cc: paul.van-eetvelt@ing.be, Ina Beelen <ina.beelen@odigoadvocaten.be>
	bcc:
Subject: RE: Vrijgave pand handelsfonds Rackboost	

Geachte mevrouw **Pint**,

Hartelijk dank voor uw feedback, U zal echter begrijpen dat dit onaanvaardbaar is, en wel voor 2 redenen:

- 1) We zijn het intussen reeds gewend dat het ertelike weken tot maanden duurt om van een bank een beslissing te verkrijgen, maar meer dan 2 maanden moeten wachten voordat er iemand een beslissing mag nemen is echt te gek voor woorden. En dit terwijl het een dringend dossier is (aangezien het onze nieuwe werkmiddelen blokkeert) en aldus onze continuïteit in gevaar brengt. Is men nu werkelijk alle schaamte voorbij?
- 2) Het probleem had nooit mogen bestaan in de eerste plaats, want indien ING zijn afspraken was nagekomen en zoals beloofd het pand op het handelsfonds onmiddellijk zou gelicht hebben (en ook mijn privé borgstellingen geschrapt had) dan zouden we nu geen schade lijden. We begrijpen dus überhaupt NIET wat er dan wel nog zou moeten beslist worden, er moet gewoon uitgevoerd worden wat er werd afgesproken.

Indien U niet op de hoogte bent van ons dossier, gelieve dan contact op te nemen met de heer Van Eetvelt, die ongetwijfeld zal bevestigen dat dit inderdaad zo werd afgesproken met ING op het moment dat ik de kredieten privé heb overgenomen, want dit was met name het specifieke doel van dat dossier in kwestie. We behouden ons in ieder geval het recht om alle geleden schade die voortvloeit uit het niet vrij en onbelast zijn van ons handelsfonds te verhalen op ING. Of anders mag U altijd het Rackboost straight-loan van 200.000€ per direct reactiveren natuurlijk, gezien U de bijhorende borg niet wil vrijgeven zonder 'beslissing'.

Dank bij voorbaat.

Het belangrijkste aspect van dit antwoord was het feit dat de vrijgave van deze borg reeds met de heer Van Eetvelt werd afgesproken in het kader van het vorige dossier. Hij spreekt dit in zijn eigen onderstaande antwoord trouwens nergens tegen. Hij vindt ook dat een klant 2 maanden laten wachten tot er iemand terug is uit verlof 'enigszins' bij de haren is getrokken. En hij herhaalt hier naar zijn collega's toe dat ze echt geen 2de keer onder hun voeten willen krijgen door de big boss, en dat daarvoor (!) een goede opvolging wel belangrijk is om dit scenario opnieuw te vermijden...

Van: paul.van-eetvelt@ing.be [mailto:paul.van-eetvelt@ing.be]
Verzonden: donderdag 6 februari 2014 11:17
Aan: patricia.pint@ing.be; Valentijn.Peeters@ing.be
CC: Ina Beelen; henri.colman@ing.be
Onderwerp: RE: Vrijgave pand handelsfonds Rackboost

Collega's,

Wat is de stand van zaken van dit dossier aub - werd er geantwoord naar de klant? Ik heb geen communicatie meer gezien en anderszids krijg ik dit nu ook binnen via EWS (early warning system)

Ik begrijp de reactie van de klant enigszins - wachten tot 16 maart? Ik vermoed dat dit een schrijffout is? Weet dat dit dossier tot bij **Ralph Hamers** is geraakt destijds. Een goeie opvolging is wel belangrijk om echt dit scenario opnieuw te vermijden!

Bedankt voor jullie feedback!
Paul

En het antwoord dat de heer Valentijn ons (vanonder de palmbomen?) bezorgde stelde ons dan ook volledig gerust: de bank had opdracht gegeven om het pand handelsfonds vrij te geven.

	<Valentijn.Peeters@ing.be> 22/01/2014 16:22	To: <luc.de.smet@rackboost.com>
		cc:
		bcc:
		Subject: RE: Vrijgave pand handelsfonds Rackboost

History: This message has been forwarded

Geachte

Wij gaven opdracht het pand handelsfonds vrij te geven. Wij zullen de vrijgave van het pand handelsfonds indien nodig aan uw nieuwe bank bevestigen.

Met vriendelijke groet

Valentijn Peeters
Kredietanalist WCO/ LCE
ING België, Credit Risk Management, Recovery
T. +32 2 738 89 50, F. +32 2 547 60 26
valentijn.peeters@ing.be

We gingen er natuurlijk van uit dat deze vrijgave gebeurde bij het hypotheekkantoor die dergelijke borgen registreert (We GAVEN opdracht het pand handelsfonds vrij te geven), en communiceerden dit zo door aan de verschillende gesprekspartners waarbij we naar een oplossing voor een nieuwe

financiering zochten. Een van deze partijen was trouwens de Belgische staat, omdat we noodgedwongen een nieuwe WCO procedure wilden opstarten voor Rackboost.

Het idee was om dit herstructureringsplan te laten borgen door een nieuw pand op het handelsfonds inschrijving ten voordele van de staat, zodat we de opgelopen overheidsschulden ingedekt konden terugbetalen in het kader van de WCO. In ruil zou de staat dan akkoord gaan met de WCO en diens herstel- en afbetalingsplan.

Maar tijdens de rechtbankzitting hieromtrent, werden we compleet verrast: de overheid verweet ons namelijk ter kwader trouw te zijn, omdat we zouden gelogen hebben: het handelsfonds was namelijk nog steeds niet vrij en onbelast! We vielen uit de lucht, want we gingen er van uit dat de bank uiteraard gedaan had wat ze gezegd hadden te hebben gedaan toen we dit door communiceerden.

Want het is blijkbaar een verschil hoe men exact iets verwoordt: “We gaven het pand handelsfonds vrij”, is juridisch blijkbaar niet hetzelfde als “We gaven opdracht het pand handelsfonds vrij te geven”.

Wij domme klanten, dat hadden we toch moeten weten! Want het verschil tussen het ene en het andere zinnetje bedraagt blijkbaar wederom 6 maanden extra doorlooptijd, waardoor ING er meer dan een jaar na datum nog steeds niet in geslaagd was om onze waarborg van het volledig terugbetaalde krediet vrij te geven!! En daardoor onze herstructureringsplannen vakkundig de nek omwring; terwijl men ons basically verwijt dat we dom waren om de bank te geloven wanneer ze stelden dat ze het pand hadden gelicht (of althans de opdracht daartoe gaven).

Er zat dus niets anders op dan terug in de pen te kruipen naar de CEO, om dit nog op een of andere manier trachten recht te trekken. Want de leugens stapelden zich werkelijk op, zo trachtte men ons wijs te maken dat de vertraging bij het hypotheekkantoor zou liggen, wat na verificatie niet bleek te kloppen.

Dit was dus inmiddels een zaak van leven of dood geworden voor Rackboost, vandaar dat we zeer sterk aandrongen op een dringende persoonlijke meeting met de heer Hamers of Rik Vandenberghe, die de nieuwe CEO van ING België zou worden. Dhr. Hamers zou zijn carrière binnen ING immers vervolgen als grote baas van ING Nederland, en dit speelde zich af in deze transitieperiode.

Rackboost verstuurde daartoe op 28/04/2014 de volgende email naar beide heren, met nog een aantal andere leden van het directiecomité (Michael Jonker, Guy Beniada, [Philippe Masset](#) en Colette Dierick) mee ingecopieerd.

“Geachte heer Hamers, Geachte heer Vandenberghe,

Geachte leden van het directiecomité,

In opvolging van ons dossier zien wij ons spijtig genoeg opnieuw genoodzaakt om rechtstreeks contact op te nemen om de evolutie van deze zaak ter uwer attentie te brengen.

Naar aanleiding van ons vorig schrijven zijn wij uitgenodigd geweest op de hoofdzetel van ING alwaar we een oplossing kunnen uitwerken hebben in de geest van ons voorstel : dhr Luc de Smet heeft privé de vervallen straightloan van Rackboost overgenomen en ook het vervallen privé-krediet van dhr Van Loo mede gefinancierd. Dit krediet heeft zich gerealiseerd nu ongeveer 1 jaar (!) geleden.

Zoals ook in onze meeting besproken heeft de vennootschap zich geherstructureerd enerzijds door de succesvolle WCO-afhandeling en anderzijds door een kostenherstructurering dmv van een verhuis van datacenter naar een meer kostenefficiënte oplossing.

Deze herorganisatie had wel als nadeel dat er een aanzienlijke eenmalige kostenpost gecreëerd werd vnl. geïnspireerd door het feit dat we onze equipment nu cash dienden aan te kopen aangezien er geen bancaire krediet mogelijk bleek te zijn.

We hebben dit opgevangen door eigen cashflow te gebruiken wat een paar achterstanden gecreëerd heeft vnl bij de drie overheidsinstanties BTW, RSZ en BV.

Om de problemen definitief op te lossen, vroegen we op 17 december 2013 een WCO type I (minnelijke schikking) aan om met vijf partijen een afbetalingsfaciliteit te bekomen (BTW, RSZ, BV, LCL en Dell).

We vroegen aan al deze partijen om een spreiding te voorzien in hun schuld op 60 maanden zonder enige kwijtschelding. In ruil boden wij onder meer een pand op het handelsfonds aan, aangezien deze door de herstructurering bij ING vrij en onbelast zou zijn.

Chronologisch overzicht :

- Op 16 mei 2013 sloot dhr De Smet een krediet af met ING ter oplossing van het dossier. (zie bijlage 1)
- Wij stuurden een mail naar ING op 10 januari 2014 (!!) aangezien wij tot de ontdekking kwamen dat ons pand handelsfonds door ING helemaal niet vrijgegeven was. (zie bijlage 2)
- Wij kregen een antwoord van mevrouw Patricia Pint dat de verantwoordelijke, dhr Valentijn Peeters, in vakantie was tot 16 maart 2014 en dat zij geen beslissing kon nemen in het dossier (wij begrijpen überhaupt niet welke beslissing er zou moeten genomen worden want het pand had intussentijd al meer dan een half jaar vrij en onbelast moeten zijn..) (zie bijlage 3)
- Wij sturen een antwoord dat deze periode gewoon onaanvaardbaar is en dat we een en ander (niet onlogisch) niet begrijpen (zie bijlage 4)
- Op 22 januari 2014 stuurt dhr Valentijn Peeters ons een bevestiging dat ING het pand handelsfonds zal vrijgeven (?) (zie bijlage 5)
- Op 4 februari 2014 geven wij - in het kader van onze WCO procedure – een schriftelijk voorstel af aan de ontvangers van de BTW en de Bedrijfsvoorheffing waarin wij een pand op het handelsfonds aanbieden ter indekking van het openstaande saldo, in ruil voor een spreiding op 60 maanden. (zie bijlage 6)
- Op 6 februari 2014 escaleert dhr Paul van Eetvelt het dossier intern bij ING (zie bijlage 7)
- Op 21 februari 2014 staat onze zitting gepland ter afsluiting van onze WCO procedure en toekenning van afbetalingsfaciliteiten:

Zowel de ontvanger van de BTW als de ontvanger van de Bedrijfsvoorheffing opperen echter ter zitting dat wij als vennootschap en als zaakvoerder niet ter goeder trouw handelen. Immers zou blijken dat ons handelsfonds helemaal niet vrij en onbelast is en zij aldus niet kunnen instemmen met het voorstel om onze schuld te spreiden over 60 maanden en zij de rechtbank verzoeken niet in te gaan op enige andere spreiding of voorstel aangezien wij niet ter goeder trouw handelen.

- Op 26 februari 2014 krijgen wij het vonnis van de rechtbank binnen waarin al onze afbetalingsfaciliteiten verworpen worden en waarin gesteld wordt : “Eiseres laat ook na te bewijzen dat zij onfortuinlijk en te goeder trouw is... De rechtbank verklaart de vordering van eiseres ongegrond.
“

- Wij gaan tegen deze beslissing in beroep, echter werkt dit beroep niet schorsend waardoor wij momenteel dus vatbaar zijn voor uitwinning van deze schulden.

- Op 20 maart 2014 verkrijgen wij via notaris Xavier Desmet een uittreksel uit het hypothecair register waaruit blijkt dat ING inderdaad nog steeds een pand bezit op het handelsfonds van Rackboost. (zie bijlage 8)

In concreto komt het er dus momenteel op neer dat :

- ING een jaar na datum nog steeds een pand heeft op het handelsfonds van Rackboost

- De BTW en de Bedrijfsvoorheffing gelijk hadden ter zitting door te stellen dat wij niet te goeder trouw gehandeld hebben (weliswaar buiten onze wil om , echter dit zet geen zoden meer aan de dijk..)

- Wij in ons beroep bezwaarlijk kunnen aantonen dat wij wel degelijk ter goeder trouw waren aangezien bovenstaande partijen simpelweg gelijk hadden.

- Wij ons momenteel geconfronteerd zien met het aspect dat onze WCO type 1 niet geslaagd is en wij aldus voor een totaal bedrag van a peu pres 260.000€ GEEN spreiding op 60 maanden verkregen hebben , maar in de plek daarvan wel deurwaarders over de vloer krijgen ter inning van deze schulden.

Wij zien ons dan ook genoodzaakt U langs deze weg de vraag te stellen dat ING zijn verantwoordelijkheid opneemt in dit dossier.

Indien de bank er niet in slaagt van op een jaar tijd een waarborg vrij te geven (na herhaaldelijke vragen van onzentwege en beloftes van de bank uit) , waardoor wij met het schaamrood op de wangen in een rechtbank persoonlijk op het matje geroepen worden dat wij niet te goeder trouw zouden handelen (wat ook zijn gevolgen kan hebben naar bv bestuurdersaansprakelijkheden) , dan lijkt het mij billijk van ons nu te richten naar de bank met de simpele vraag om ons te helpen:

Ken ons een krediet op afbetaling toe van 60 maanden van 200.000€ op basis van de pand handelsfondswaarborg die toch nog steeds in uw bezit is : hiermee bekomen wij exact wat we in de WCO procedure hadden moeten bekomen nl een spreiding van onze schulden op 60 maanden.

Het is evident dat de uitbetaling van het krediet rechtstreeks mag gaan naar de instanties in kwestie nl :

- BTW : 90.000€
- Bedrijfsvoorheffing : 33.021€
- RSZ : 34.295€
- LCL : 45.459€

Last but not least is het misschien nuttig te melden dat na een onderhoud met Jan Huybrechts (head of professional banking Antwerpen-Leuven-Limburg) op 14 oktober 2013 , wij zijn goede raad ter harte genomen hebben.

We hebben immers op 26 maart 2014 alle nog openstaande aflossingen van de WCO toegekend in 2011 vervroegd afgelost. Hierdoor zijn alle kwijtscheldingen van destijds (in totaal voor ongeveer 106.000 €) definitief verworven en is ook de WCO procedure (zelfs 2 jaar vroeger dan voorzien) afgesloten.

Men had mij vorige keer in de meeting met dhr Van Eetvelt en dhr Colman, vriendelijk verzocht van nooit meer rechtstreeks contact op te nemen met U , echter schijnt de enige mogelijke manier om effectief een oplossing te bekomen erin te bestaan van U te contacteren..

Ik verhoop dat U begrip kan opbrengen voor onze situatie, in deze tijden wordt niemand graag aangepakt op zijn integriteit en al zeker niet wanneer er zware consequenties aan kunnen vast hangen.

Hoogachtend”

Bij het herlezen van de laatste alinea van deze mail, besef ik dat we toen reeds op de hoogte waren van de gevaren die dergelijke fratsen van banken voor de zaakvoerders kunnen vormen. Maar ik was toen te gefocust op het aanpakken van alle problemen waarmee we op verscheidene vlakken werden geconfronteerd.

Failure was not an option, en ik ging er toen m.i. nog steeds terecht van uit dat we een kans maakten om alle achterstanden op te halen indien ik mijn privé patrimonium ten volle kon aanwenden voor nieuwe bedrijfsfinancieringen. Want dat was intussen wel een probleem geworden door de onrechtmatige en malafide beslaglegging van KBC op 07/08/2013, dit speelde het jaar daarvoor nog niet. Maar ik besepte toen ten stelligste nog niet dat dit uiteindelijk een onoverkomelijk probleem zou worden, en daardoor is dan uiteindelijk ook het volledige privé patrimonium openbaar door de banken verkocht.

De tenlasteleggingen van het openbaar ministerie in mijn zaken zijn door een stapel van dergelijke dossiers uiteindelijk toch tot stand gekomen, terwijl men zelf slachtoffer is van de situatie waarin de bank de klant manoeuvreert/manipuleert.

Jà, er zijn misschien nog andere managementfouten gemaakt die kunnen verantwoorden dat ik strafrechtelijk wordt opgevolgd, maar het moet me van het hart dat indien we bespaard zouden gebleven zijn van deze vele onethische bancaire handelingen, we ons nu in een gans andere situatie zouden bevinden.

Een situatie waarbij er misschien helemaal geen sprake meer zou geweest zijn van de meerdere falingen die ik nu op mijn conto heb. Zonder strafrechtelijke gevolgen, omdat ik toch in mijn doel zou geslaagd zijn om alle vennootschappen, de jobs en mijn privé patrimonium te redden.

Want het stoot me soms toch ook tegen de borst dat ik enkel aangesproken wordt op de laatste jaren van mijn carrière, die dan weliswaar faliekant afliepen. De 15 succesvolle jaren daarvoor, daar wordt geen woord over gerept.

Er mag bij onze falingen dan misschien een substantiële put aan overheidsschulden ontstaan zijn, maar ik ben er van overtuigd dat indien men daar de positieve bijdrage tegenoverzet die mijn bedrijven en ikzelf als privé persoon eigenlijk als toegevoegde waarde jarenlang aan de maatschappij heb opgebracht, de financiële balans nog steeds aanzienlijk in mijn voordeel zou doorwegen.

Ik denk trouwens niet dat de andere CEO's hetzelfde kunnen zeggen na de desastreuze bankfalingen en dito staatsreddingen ervan in 2008 en 2011. De raden van bestuur bleven echter op een enkele uitzondering na allemaal ongewijzigd na deze rampen. Alsof er niets gebeurd was.

Mijn bedrijven hebben honderden personen tewerkgesteld, met als hoogtepunt een 50-tal vaste medewerkers. Gemiddeld hebben we jarenlang ongeveer 30 mensen een leuke succesvolle carrière bezorgd, met een Multi-miljoenenopbrengst voor de staat aan geïnde bedrijfsvoorheffing, sociale zekerheidsbijdragen, BTW, belastingen op onze vennootschapswinsten, allerlei fleet-taxen (inschrijving, benzine, CO2 ...), registratierechten, hypotheekrechten, enz.

Misschien kan het openbaar ministerie daar eens een onderzoek naar doen? Ik heb die cijfers spijtig genoeg zelf niet meer in detail wegens te oud. Het gaat vnl. over de periode tussen 1992-2007, de gegenereerde meerwaarde van al mijn bedrijven tezamen zou toch een aanzienlijke factor à décharge moeten zijn.

Want ik wordt eigenlijk op de pijnbank gelegd omdat ik (bvb) slechts 5 Miljoen in plaats van (bvb!) Miljoen aan economische meerwaarde heb gecreëerd. Omdat 'op het einde van de rit' niet alle overheidsschulden konden worden voldaan, blijft er dus enkel dit negatieve aspect hangen. Het punt is dus dat de (uiteraard ongewenste) 'put' van de staat m.i. aanzienlijk minder is dan de voorafgaande opbrengstenkant. Mijn bijdrage was/is dus nog steeds positief wanneer men mijn volledige carrière in beschouwing neemt.

Want de 15 jaar ervoor? Daar heb ik hoogstens eens een schouderklopje voor gekregen met het tot tweemaal toe winnen van de Trends Gazelle prijs (categorie kleine ondernemingen). Maar nu achteraf privé zelf wel ernstige risico's lopen, van het verliezen van mijn bestuur-bekwaamheid tot misschien zelfs mijn vrijheid. Kan men me het kwalijk nemen indien ik dit niet eerlijk vind?

Het is misschien interessant om toch mee te geven dat de overheidsschuld eigenlijk een soort 'virtuele' schuld is, die ontstaat op het moment van de creatie van de meerwaarde door de handelsactiviteiten (RSZ en BV op loon, BTW op facturen, enz.). Met andere woorden, de staat heeft niet eerst zélf de RSZ, BV, BTW,... moeten betalen, ze zijn dit strikt genomen niet echt 'kwijt', ze krijgen gewoon nooit de vooropgestelde 'virtueel' gecreëerde schuld binnen.

OK, juridisch is er natuurlijk geen verschil en dit mag uiteraard niet want het is wel degelijk effectief verschuldigd. Maar het is eigenlijk toch (moreel) anders indien dit een 'werkelijke' schuld zou betreffen, waarbij de tegenpartij échte schade oploopt omdat hij een bedrag dat hij daadwerkelijk heeft uitgegeven nooit meer terug krijgt.

Er zou een soort van systeem moeten bestaan/komen waarbij een ondernemer een soort 'meerwaardekrediet' opbouwt bij de overheid, gebaseerd op zijn jarenlange historiek van positief gegenereerde én betaalde meerwaarde. Zodat in geval er later ooit een probleem ontstaat met een 'virtuele' staats-restschuld, dit automatisch afgezet wordt tegenover zijn positieve effectief betaalde meerwaarde alvorens te beslissen iemand gerechtelijk te vervolgen.

Want is het eigenlijk wel ethisch om de eigen gecreëerde schulden (waarbij men eigenlijk geld uit het niets creëert, dat het bedrijf dan verschuldigd is) in geval van een faling op te eisen en de zaakvoerder verantwoordelijk te stellen? De creatie van deze schulden is namelijk verbonden met de economische omstandigheden, en het risico daaromtrent wordt dus eigenlijk genomen door de staat zelf. The risk of doing business, als u begrijpt wat ik bedoel 😊.

De schuld wordt wel onmiddellijk opgemaakt aan de bedrijven/zaakvoerders, maar is het dus wel eerlijk om in geval van (niet-frauduleuze) falingen de hete peer door te schuiven? Veelal naar mensen die er misschien weinig tot niets aan kunnen doen dat ze al zwoegend ten onder zijn gegaan? Als bedrijfsleider werkt men op zekere manier toch ook 'in opdracht van de staat', aangezien men om te mogen ondernemen automatisch verantwoordelijk wordt voor deze schulden ... In dergelijk geval vind ik dat er dus naar de historiek van beide kanten MOET gekeken worden.

En dat 'ondernemers-meerwaardekrediet' (de balans tussen de effectief opgebrachte en de niet-gerealiseerde meerwaarde) waarvoor ik dus pleit kan dan zeker in acht genomen worden bij een eventuele fraude evaluatie. Wanneer de put groter is dan de effectief verwezenlijkte meerwaarde in

diens loopbaan, kan men dan eventueel een gedetailleerd fraudeonderzoek instellen (het is in ieder geval een rode alarmbel).

Want dergelijke ondernemers hebben inderdaad een negatief (financieel) effect gehad op de samenleving. Maar degenen bij wie de meerwaardebalans positief overhelt, hebben een stimulerend (financieel) effect gehad op de maatschappij, ongeacht hoe groot of hoe diep de veroorzaakte put der 'virtuele' staatsschuld dan wel was. Want dat is het uiteindelijk toch wel hé, effectief betaald (meerwaarde) GELD afwegen tegenover een mislukte poging tot betaling van een 'virtuele restschuld' van een tot op dat punt ongoing business van meer dan 20 jaar.

Zolang het ondernemer-risico opbrengt, no problem uiteraard want de staat rijft ze binnen, maar oh wee indien er een kink in de kabel komt... dan wordt men dus afgestraft omdat men er niet in geslaagd is om nog méér meerwaarde te generen én te betalen. Eigenlijk zijn ondernemers gewoon DOM dat ze dit risico überhaupt nog durven te lopen, het systeem is gewoon niet eerlijk aangezien er momenteel geen rekening wordt gehouden met de positieve historiek van de volledige carrière.

Maar excuses, ik wijk wederom af van de kern van dit hoofdstuk, en het vervolg van het ING verhaal is ook nog wel de moeite waard vrees ik. Naar aanleiding van de bovenstaande klachtenbrief werden we opnieuw uitgenodigd om op 19/05/2014 nogmaals rond de tafel te zitten met de afscheep-heren van dienst dhr. Colman en Van Eetvelt.

Een meeting waarin men er nota bene nóg maar eens in slaagde om ons voor te liegen aangaande de zogezegde vrijgave van het handelsfonds! Men tracht de schuld namelijk te leggen bij de 'trage werking van het hypotheekkantoor', terwijl de aanvraag tot vrijgave gewoon nog niet was doorgestuurd. Dit gebeurde conform het hypotheekkantoor pas op 17/06/2014, nà deze laatste superliegebeest meeting dus... Trop is te veel en te veel is trop, dus richten we ons op 24/06/2014 opnieuw tot dhr. Vandenberghe:

"Geachte Heer Vandenberghe,

In bijlage kan U het schrijven terugvinden, welke ik U vandaag ook aangetekend verstuurd heb.

Aangezien de inhoud misschien enige discretie vereist, heb ik dit schrijven naar niemand anders binnen ING verricht en mij verder van alle communicatie naar ING onthouden.

Ik vertrouw erop dat U er de nodige aandacht aan kan schenken.

Hoogachtend"

De inhoud van de aangetekende brief:

"Meise , 24 juni 2014

Geachte heer Vandenberghe,

Ik contacteer U nogmaals omtrent de voortgang van het dossier Rackboost.

Wij hebben na onze escalatie op **19 mei 2014** een meeting gehad met dhr. Colman en dhr. Van Eetvelt in de kantoren van ING.

In concreto hebben wij gesproken over de twee verschillende zaken :

De vrijgave van het pand handelsfonds :

- Allereerst wist men ons te vertellen dat het pand handelsfonds niet automatisch wordt vrijgegeven na de volledige terugbetaling van de lening en dat de klant zulk een vrijgave expliciet dient aan te

vragen. Men gaat hier er wel aan voorbij dat wij dit in onze meeting van **15 maart 2013** wel degelijk reeds mondeling gevraagd hadden aangezien ING niet langer bereid was van enige financiering aan Rackboost toe te kennen.

- Wij vroegen verder echter reeds op **10 januari 2014** expliciet zulk een vrijgave aan en kregen op **22 januari 2014** ook schriftelijk bevestiging dat ING zulk een vrijgave aangevraagd had bij het hypotheekkantoor.

Ons uittreksel van het hypotheekkantoor dateert van **20 maart 2014** wat toch al 2 maanden na de aanvraag van ING zou zijn.

- dhr. Colman en dhr. Van Eetvelt verzekerden ons op **19 mei** dat toen deze vraag opnieuw door ons werd gesteld de opdracht tot vrijgave zeker werd doorgegeven maar wist men ons te melden dat het hypotheekkantoor administratief een trage verwerking kent van zulk een aanvragen.

- Men wou eventueel wel na gaan op welke bureau dit in eerste instantie intern bij ING blijven liggen was...

- Wij vroegen op **10 juni 2014** nogmaals een uittreksel op bij het hypotheekkantoor aangezien wij dringend onze conclusies in beroep tegen de WCO dienen neer te leggen. Echter tot onze grote verbazing kregen we nogmaals de boodschap dat het handelsfonds nog steeds belast is met de inschrijving van ING, nu reeds 6 maanden na onze schriftelijke aanvraag ?

- Op vandaag krijgen we de boodschap van het hypotheekkantoor dat ING de aanvraag tot vrijgave van het handelsfonds overgemaakt heeft per **17 juni 2014 !!!** en dat deze binnen een tweetal weken administratief zal verwerkt worden.

Dus in concreto wil dit zeggen dat ING dus tot tweemaal toe gesteld heeft dat zij de aanvraag tot vrijgave gesteld heeft op het hypotheekkantoor en dat de fout bij de trage werking van dat kantoor ligt (eenmaal op 20 januari 2014 door dhr. Peeters, tweede maal in onze meeting 19 mei 2014 door dhr. Van Eetvelt en dhr. Colman) , terwijl zij integendeel geen enkele aanvraag gesteld heeft en slechts nu een weekje geleden haar aanvraag effectief gedaan heeft?

Dit wil onherroepelijk zeggen dat de tegenpartij in onze beroepsprocedures simpelweg gelijk hadden en dat wij in onze meeting gewoon blaasjes worden wijsgemaakt wat betreft de aanvragen tot vrijgave van het handelsfonds. M.a.w. kan de tegenpartij nu dus zwart op wit bewijzen dat wij niet ter goeder trouw waren op moment van onze WCO en dat het argument dat de fout bij het hypotheekkantoor ligt, simpelweg een fabeltje betreft.

De voorgestelde oplossing van het probleem :

In mijn eerste schrijven had ik de consequenties geschetst van bovenstaande problematiek , welke spijtig genoeg niet meer ongedaan kunnen gemaakt worden. Wij zijn wel degelijk in beroep tegen de beslissing echter werkt dit beroep niet schorsend waardoor wij dus vatbaar zijn voor uitwinning en in tweede orde hadden wij ook nog geen gelijk in onze stelling dat het aangevraagd was of vrijgegeven was.

Ik had dan ook de vraag gesteld om de situatie in Rackboost op te lossen, echter had ik gepoogd mij in te leven in het standpunt van de bank en op onze meeting heb ik dan ook het voorstel gelanceerd om het probleem op te lossen via een doorstart in een nieuwe entiteit.

Dit bood een hoop voordelen voor de bank t.o.v. de vooropgestelde financiering in Rackboost :

- een nieuwe entiteit zonder WCO historiek

- een cleane kosten structuur zonder historiek
- een mooie waarborgstructuur via de werking van het Waarborgfonds
- een overdracht van het handelsfonds met certificaten van de overheidsinstanties om alle discussies en verborgen gebreken te vermijden.

Wij beloofden in onze meeting van een gedetailleerd businessplan aan te leveren.

Tijdens en na onze meeting vroeg ik expliciet of dit dossier met de nodige aandacht en professionaliteit zou bekeken worden wat mij door dhr. Colman verzekerd werd.

Op **12 juni 2014** kregen wij volgend antwoord van dhr. Van Eetvelt: *' Na overleg en analyse van het dossier kunnen wij niet ingaan op deze vraag. Ik verwijs naar ons eerder gesprek einde vorig jaar waarin wij de argumenten aangehaald waarom er toen geen draagvlak was binnen de Bank om gevolg te geven aan uw aanvraag. Deze elementen zijn op heden onveranderd gebleven waardoor wij op vandaag ons standpunt niet kunnen herzien.'*

Wij zijn van mening dat dit antwoord kant noch wal raakt : immers hebben wij een aanvraag gedaan om bovenstaand probleem op te lossen in een NIEUWE entiteit , hoe kan dit ook maar in de verste verte verband houden met de zaken besproken in onze meeting van een jaar geleden waarbij we nota bene alle lopende zaken binnen ING in 1 dossier volledig hypothecair gewaarborgd opgelost hebben zonder enige schade voor de bank.

Onze aanvraag is op zijn minst gezegd superclean: een nieuwe entiteit , een simpele handelsfondstransactie met certificaten van de overhead, duidelijke klanteninkomsten, duidelijke overheadkosten, een waarborgstructuur en een Eigen inbreng.

Wij hadden duizend en een vragen verwacht omtrent het bijgebrachte businessplan, ik kan alle klantcontracten aanleveren die de inkomstenkant aantonen, ik kan alle leverancierscontracten aanleveren voor de overhead te staven, loonfiches voor de personeelskosten, ...

Conclusie :

Dus moet ik nu privé boeten voor de fouten die ING gemaakt heeft, waarvan ING misschien de consequenties niet kon voorzien, maar ik van mijn kant ook moet afgaan op onjuiste/misleidende informatie ? Hoe stelt U nu voor dat we deze zaak afhandelen ? “ (einde brief)

Deze bovenstaande brief moet toch enige indruk gemaakt hebben, de wonderen waren de wereld blijkbaar nog niet uit want we slaagden (enkele dagen na het versturen van de brief, op 27/06/2014) er in om telefonisch met de secretaresse van de heer CEO Rik Vandenberghe een persoonlijke afspraak met deze laatste in te plannen op 14/07/2014! Eindelijk een meeting met de Big Boss... dachten we 😞

Want toen we ons (ikzelf met mijn medevennoot van Rackboost) gepakt en gezakt met vol goede moed en een stevig business plan aanboden voor onze meeting met de heer Vandenberghe, gaf die niet thuis. Hij weigerde ons gewoonweg te woord te staan, terwijl we wel degelijk via zijn medewerkster een meeting met hemzelf hadden ingepland.

En de klucht van de dag... de persoon die ons al meermaals had voorgelogen en daarbij de escalaties veroorzaakte (dhr. Colman), was degene die opnieuw het vuile afscheepwerk mocht/moest verrichten. Het toppunt van absurditeit, een nieuwe meeting met de verantwoordelijke waarover we eigenlijk komen klagen... volstrekt nutteloos dus.

We kropen de dag erna op 15 juli nogmaals in de pen, in een wanhoopspoging om al het voorbereide werk om een constructieve oplossing te kunnen bekomen voor alle problemen die de liegende bank had veroorzaakt niet teloor te laten gaan. Deze e-mail bevatte ook het gedetailleerde informatiememorandum van het vooropstelde business plan met alle bijlagen.

“Geachte Heer Vandenberghe, Geachte Heer Colman,

Gisteren bevond ik mij in de Marnixlaan voor onze meeting die ik telefonisch ingepland had op 27 juni. Mijn teleurstelling was groot toen bleek dat deze meeting niet langer ingepland stond.

Luttele ogenblikken later stond dhr Colman ons te woord waarnaar U klaarblijkelijk mijn schrijven had doorgestuurd.

Hij berichtte mij dat hij mij verleden week telefonisch had getracht te contacteren en dat hij geen weet had van een meeting en dat U mij niet te woord kon staan op dat ogenblik.

(Ik ben een en ander nagegaan en dhr Colman heeft gebeld op het nummer van een van onze consultants en daar – ongemakkelijk genoeg voor mij – dan nog een voicemail achtergelaten om te berichten dat ING geen verdere kredietverlening kan toekennen (de persoon in kwestie wist dan impassant ook hoe het komt dat zijn loon nog niet gestort is..)

Dhr Colman kon mij wel vertellen wat het standpunt was van de bank omtrent twee zaken :

- Het standpunt van de bank omtrent kredietverlening : er is wel degelijk een grondige analyse gebeurd en na wijs beraad is er besloten dat er geen verdere kredietverlening kan gebeuren in welke vennootschap dan ook.
- Het standpunt van de bank omtrent de schrapping van het handelsfonds :
 - enerzijds is de bank ‘te traag’ geweest met haar interne/externe verwerking van de administratie van de handlichting
 - anderzijds is de bank van mening dat zij mij door een email van dhr Peeters waarin stond dat ‘Wij gaven opdracht het pand handelsfonds vrij te geven. Wij zullen de vrijgave van het pand handelsfonds indien nodig aan uw nieuwe bank bevestigen.’ een geldig alternatief bezorgd heeft dat ik maar op het juiste moment had moeten hanteren.

Dus ING concludeert dan dat al hetgeen mij nu overkomt te wijten is aan mijn fout. Echter zou ‘mijn fout’ geen consequenties gekend hebben indien de fout van de bank niet gebeurd was. Sterker nog mijn fout zou helemaal niet bestaan indien de fout van de bank niet gebeurd was, want dan had ik simpelweg de waarheid vertelt.

Verder was het alternatief waarvan ING vindt dat ik het maar had moeten gebruiken, niet evenwaardig met het alternatief welke ING mij in dezelfde email geeft nl ‘wij gaven opdracht het pand handelsfonds vrij te geven’ was een veel beter alternatief dan zeg tegen een andere partij dat ING het wel wilt bevestigen dat ze het (eens?) zal vrijgeven.

Waarom was het alternatief niet evenwaardig :

- Het bevestigde alvast even schriftelijk aan de rechtbank dat ik inderdaad niet ter goeder trouw was en dat het handelsfonds (nog) niet vrij was.
- Het is niet ‘algemeen’ hanteerbaar , ik zou per mogelijke tegenpartij een schrijven van ING moeten laten opmaken door ING (ik zal maar niet luidop vragen hoe lang zulk een schrijven op zich zou laten wachten... ?)

- Ik was nog in de ijdele hoop dat het mogelijk zou zijn voor ING om zijn handlichting retro-actief te laten gelden op het hypotheekkantoor.
- Voor mogelijke alternatieve financieringsmethodes is de uitleg dat het zal vrij zijn of dat het vrij IS, simpelweg niet dezelfde.

Dus inderdaad ik heb deze optie niet gebruikt omdat ik 'de bank' geloof wanneer ze zegt dat ze iets vrijgAven (!) , dat ze dat ook effectief GEDAAN heeft. Had ik toen geweten dat dit niet zo was, dan had ik effectief uw alternatief moeten gebruiken met weliswaar de nadelen die erbij horen die kleiner zijn dan de situatie die zich nu voordoet. Kortom: ik gebruik geen alternatief tenzij ik weet dat dat nodig is.

Intussen escaleert de situatie volop :

- De bedrijfsvoorheffing was het lieve wachten beu en heeft besloten om beslag te leggen bij alle openstaande klanten van Rackboost en tevens ook op de bankrekeningen van Rackboost bij bv ING. - Ikzelf heb mij – samen met de werknemers – geen loon kunnen uitbetalen aangezien er simpelweg geen geld binnenkomt waardoor ik een aantal belangrijke aflossingen privé gemist heb.
- Het gevolg hiervan is dan weer geweest dat ik nu prive gelist ben bij de nationale bank voor drie kredieten waarvan er tot op heden nu twee ook opgezegd zijn ten gevolge de niet-betaling.
- Aangezien deze leningen betrekking hebben op mijn privéwoning wordt deze dus binnenkort verkocht om deze kredieten aan te zuiveren, dankzij de listing bij de nationale bank moet ik er geen tekening bij maken dat herfinancieren niet mogelijk zal zijn.
- Hetzelfde zal op zijn beurt opgaan bij analyses bij andere banken voor dossiers in de vennootschappen waarbinnen ik bestuurder ben.
- De situatie in de vennootschap Rackboost behoeft weinig uitleg.

Wij waren maandag present om – naar aloude gewoonte – een constructieve oplossing voor te stellen voor deze situatie. Ik had – betamelijk expliciet – aangedrongen op een persoonlijke meeting simpelweg omdat de situatie intussen dusdanig escaleert dat ik met steeds grotere vragen moet komen om een oplossing uit te werken zoals diegene die we een jaar geleden uitgewerkt hadden nl. : een ingedekte of quasi ingedekte financiering.

Aangezien het mij niet gelukt is van alles persoonlijk te overhandigen en het ook spijtig genoeg niet mogelijk is om alles in een elektronische versie om te zetten, kan U de synthese van onze nieuwste oplossing terugvinden (informatiememorandum.pdf)

Mijnheer Colman heeft ons beloofd het standpunt van de bank te communiceren, echter met een 'sorry we waren te traag maar je had maar iets anders moeten doen' , los ik geen problemen op.

ING schrijft in zijn Business Principles dat "We zijn rechtvaardig en eerlijk. We werken met betrouwbare partners, respecteren de wet en nemen de verantwoordelijkheid op voor onze daden." Ik vraag niet een miljoen euro vergoeding op mijn bankrekening te storten, ik vraag om mij te helpen de fout recht te zetten.

Is dit zo moeilijk te begrijpen, is dit zo onmogelijk om uit te voeren, waarom kan ik geen dossier voorleggen dat ontvankelijk kan verklaard worden?

Ik vraag een financiering , correct, dit behelst wel dat deze dient terugbetaald te worden en als er een waarborg en een goed businessplan tegenover staat, dan mankeert enkel nog een draagvlak binnen

de bank.. daarvoor klop ik aan bij jullie, want het is dringend. Kunnen wij een meeting beleggen om dit op te lossen ?

Met vriendelijke groeten” (einde brief)

Om alle twijfels over de werkelijke datum van de effectieve vrijgave-aanvraag in de kiem te smoren, hieronder een copij van de email die we op 01/07/2014 ontvingen van de heer Thumas Thierry, Bureelhoofd van het 1ste Hypotheekkantoor van Brussel.

En neen, ik denk niet dat het de heer Thumas is die ons iets op de mouw tracht te spelden. Deze mens heeft gewoon waarheidsgetrouw geantwoord op onze vraag wanneer ING nu écht de vrijgave-aanvraag heeft ingediend.

Ziehier deze email:

“Onderwerp: handlichting

Van: THIERRY THUMAS <thierry.thumas@minfin.fed.be>

Aan: n.f@rackboost.com

Geachte ,

De akte van handlichting op het handelsfonds van de NV Rackboost werd ons toegestuurd door de ING op 17 juni 2014.

De inschrijving zal deze week nog doorgehaald worden en het getuigschrift van doorhaling zal opgestuurd worden naar de ING.

Met vriendelijke groeten

Thumas Thierry

Bureelhoofd van het 1ste Hypotheekkantoor van Brussel” (Einde e-mail)

Ik vrees dat dit boek echt veel te dik gaat worden, maar ik voeg toch het informatiememorandum van het business plan toe dat we a.d.h.v. mijn privé patrimonium hadden uitgewerkt om de bedrijvengroep te kunnen redden. De bedoeling was om alle bedrijven te consolideren in één groter, steviger, geheel.

Uiteraard ondersteund en geborgd door mijn (op dat punt nog steeds aanzienlijke) immobiliën portefeuille. We hadden een samenvoeging voorzien van iServe (de consultancy-activiteit), Rackboost (Hosting), en Jedi F.W. (Holding en Immo-maatschappij).

Aangezien ik nu (zie het laatste hoofdstuk in dit boek) zeer zwaar onder vuur kom te liggen m.b.t. de faling van iServe, is dit document hopelijk een nuttig voorbeeld om mijn goede bedoelingen en veelvuldige pogingen m.b.t. het (ook) redden van de consultancy activiteit aan te tonen.

Informatiememorandum iServe

Inhoud

Vooropgestelde oplossing.....	92
Algemeen	92
Entiteiten.....	92
Doel.....	92
Concreet.....	92
Operationele werking	92
Dossier iServe.....	93
Dossier Luc de Smet.....	94
Dossier Jedi F.W	95
Bijlagen	96
Dossier iServe	96
Dossier Luc de Smet.....	96
Dossier Jedi F.W.....	96

Vooropgestelde oplossing

Algemeen

De vooropgestelde oplossing bestaat er in van een globale herfinanciering uit te voeren waarmee alle geescaleerde zaken én de zaken die nog moesten aangepakt worden in 1 operatie op te lossen waarbij er nagestreefd wordt van een zo goed mogelijke waarborgstructuur én vennootschapsstructuur te bekomen.

Entiteiten

Er zijn 3 betrokken entiteiten in de oplossing :

- Luc de Smet als privé persoon
- Jedi F.W. als patrimoniumvennootschap
- iServe sprl als werkvennootschap

Doel

Het doel is om via de hypothecaire indekking vanuit Luc de Smet en Jedi F.W. een sterke kapitaalstructuur te creëren in iServe om daar vervolgens de normale werking en uitvoering van het businessplan te financieren.

Concreet

In iServe zelf financieren we via een investeringskrediet van 1 miljoen € de aankoop en integratie van het handelsfonds van Rackboost zodanig dat de hosting en consultancy tak opbrengsten genereren in iServe en het Rackboost dossier kan afgesloten worden.

Momenteel zit er in iServe een financiering van 150.000€ met een inschrijving eerste rang op de handelszaak die opgenomen is als te herfinancieren zodanig er een eerste rangs inschrijving kan geboden worden op het handelsfonds van de gecombineerde activiteit (hosting + consultancy).

Via een herfinanciering van alle onroerende goederen van Luc de Smet en Jedi F.W. kan er een kapitaalsverhoging gebeuren vanuit Jedi F.W. van 1 miljoen € in iServe sprl. De terugbetalingscapaciteit van dit dossier bestaat uit de huurinkomsten van de respectievelijke onroerende goederen. De waarborg is een volledige 100% hypothecair ingedekte schuld in eerste rang op alle onroerende goederen. De aanwending zorgt voor een verdubbeling in omzet en margin.

Operationele werking

Qua operationele werking vragen we een krediet lijn in de vorm van factoring zodanig dat de voorfinanciering van personeel en leveranciers (datacenter , leasings, ..) gecovered is door de maandopbrengsten van de klanten.

Dossier iServe

Financiering bedrijfskapitaal iServe

Karakteristieken

Bedrag	1,000,000 €
Looptijd	120mnd
Rentevoet	4%
Maandelijke afbetaling	10,150 €

Aanwending

R&D hosting	280,000 €
R&D Automatisatie consultancy	200,000 €
Aankoop materiaal hosting	70,000 €
Training & Certificatie consultants	50,000 €
Aankoop handelsfonds hosting	250,000 €
herfinanciering BKCP	150,000 €
	1,000,000 €

Waarborg

pand handelsfonds	1,000,000 €
Waarborgfonds	1,000,000 €

Kapitaalsverhoging iServe

1,000,000 €

Aanwending

R&D hosting	350,000 €
R&D verdere ontwikkeling consultancy	200,000 €
Aankoop materiaal hosting	250,000 €
Training & Certificatie consultants	200,000 €
	1,000,000 €

Doel

Verdubbeling omzet & margin

Dossier Luc de Smet

Luc De Smet privé (13 Units)		
Waarborg	Geschatte borgwaarde	Huur
<u>Gebouw Fazantenlaan 1</u>		
Gelijkvloers 1 - B1	240,000 €	750 €
Eerste verdieping 1 - B3	240,000 €	730 €
Eerste verdieping 2 - B4	240,000 €	695 €
Eerste verdieping 3 - B5	240,000 €	700 €
Tweede verdieping 1 - B6	240,000 €	700 €
Tweede verdieping 2 - B7/8	370,000 €	1,350 €
Tweede verdieping 3 - B9	240,000 €	650 €
<u>Gebouw Maalbeeklaan 8</u>		
Eerste verdieping 1 - B3	190,000 €	625 €
Tweede verdieping 1 - B6	190,000 €	650 €
<u>Gebouw Roodborstjeslaan 4</u>		
Tweede verdieping 1 - B7	195,000 €	660 €
Tweede verdieping 2 - B8	235,000 €	750 €
Tweede verdieping 3 - B9	235,000 €	700 €
<u>Gebouw Roodborstjeslaan 18</u>		
Eerste verdieping 1 - B2	235,000 €	650 €
	3,090,000 €	9,610 €
Aanwending	Initiële Financieringen	Saldo Financieringen
KBC Bank	30,850 €	12,580 €
KBC Bank	30,215 €	10,299 €
KBC Bank	240,000 €	195,362 €
ING	34,074 €	2,775 €
ING	251,770 €	233,193 €
ING	200,000 €	134,750 €
Patronale Life	950,000 €	950,000 €
Patronale Life	150,000 €	150,000 €
Patronale Life	160,000 €	160,000 €
BKCP	920,000 €	799,349 €
BKCP	200,000 €	167,671 €
BKCP	13,000 €	3,777 €
GF	200,000 €	100,000 €
SV	180,000 €	180,000 €
	3,559,909 €	3,099,756 €
<u>Projectie voorstel: 1ste rang hyp. 25 units</u>	Financiering	Aflossing/maand
LDS SL 3M (3%) 20Y:	3,100,000 €	7,750 €

Dossier Jedi F.W.

Jedi F.W. (12 units)

<u>Waarborg</u>	<u>Geschatte borgwaarde</u>	<u>Huur</u>
<u>Gebouw Fazantenlaan 1</u>		
Gelijkvloers 2 - B2	210,000 €	650 €
<u>Gebouw Maalbeeklaan 8</u>		
Gelijkvloers 1 - B2	212,000 €	650 €
<u>Gebouw Roodborstjeslaan 4</u>		
Gelijkvloers 1 - B3	310,000 €	3,000 €
<u>Gebouw Roodborstjeslaan 22/24</u>		
Gelijkvloerskantoor 1 - B1	289,000 €	2,000 €
Gelijkvloerskantoor 2 - B2	248,000 €	2,000 €
Gelijkvloerskantoor 3 - B1	289,000 €	2,000 €
Gelijkvloerskantoor 4 - B2	248,000 €	2,000 €
Eerste verdieping 1 - B3	235,000 €	700 €
Eerste verdieping 2 - B4	235,000 €	775 €
Tweede verdieping 1 - B5	195,000 €	777 €
Tweede verdieping 2 - B6	240,000 €	679 €
Tweede verdieping 3 - B7	265,000 €	881 €
		16,112 €
	2,976,000 €	

<u>Aanwending</u>	<u>Initiële Financieringen</u>	<u>Saldo Financieringen</u>
Patronale Life	900,000 €	900,000 €
BKCP	750,000 €	675,000 €
HF	100,000 €	100,000 €
Wederbeleggingsvergoedingen	143,858 €	143,858 €
Aktekosten	100,000 €	100,000 €
Kapitaalsverhoging iServe sprl	1,000,000 €	1,000,000 €
		2,918,858 €
	2,993,858 €	

<u>Projectie voorstel: 1ste rang hyp. 25 units</u>	<u>Financiering</u>	<u>Aflossing/maand</u>
Jedi F.W. IK 2M (3%) 20Y:	1,900,000 €	10,499 €
Jedi F.W. SL 1M (3%) 10Y:	1,000,000 €	2,500 €
	2,900,000 €	12,999 €

Bijlagen

Dossier iServe

- Balans iServe 2013 , Balans iServe 2014 (verlengd boekjaar met 2013)
- Balans Rackboost 2013, Balans Rackboost 2014
- Businessplan consultancy
- klanten hosting
- Businessplan met overhead
- Cashflow projectie

Dossier Luc de Smet

- Schattingsverslagen
- Huurcontracten
- Kredietovereenkomsten
- Aanslagbiljetten
- Uittreksel Nationale Bank register

Dossier Jedi F.W.

- Schattingsverslagen
- Huurcontracten
- Kredietovereenkomsten
- Balans 2013

(Einde informatiememorandum)

Deze bijlagen ga ik u hier besparen, maar we hadden dus een goed onderbouwd en m.i. sterk dossier voorbereid dat we niet hebben kunnen verdedigen door het afhaken van de heer Vandenberghe. U kan het vervolg waarschijnlijk reeds raden, we kregen nog een laatste weigeringsbrief, wederom van dezelfde man, dhr. Colman die mee aan de oorzaak van de problemen lag. Kafka-waardig...

De brief:

Ter persoonlijke attentie van de heer

Gedelegeerd bestuurder

Roodborstjeslaan 4 B.3

1860 MEISE

Aangetekend

Brussel, 18 juli 2014

Ref ING : REC/HC-Rackboost

Geachte heer V

Wij hebben uw brief in bijlage aan uw e-mail van 15 juli goed ontvangen.

Zoals u maandag meegedeeld werd, delen wij u hierbij het standpunt van de bank mee.

Voordat we dat doen, achten we het niettemin wenselijk om enkele elementen op een rijtje te zetten.

- Op 16 mei 2013 stond de bank een krediet van 251.770 € toe aan de heer Luc De Smet, waarbij deze de verbintenissen bij ING op naam van de NV Rackboost en op naam van uzelf, overnam. Daarbij werden er geen concrete afspraken gemaakt over de vrijgave van het pand op de handelszaak van de NV Rackboost.
- In de mail van 10 januari 2014 deelt de heer De Smet ons mee dat "....Wij zijn in de finalisatiefase beland van het aantrekken van een nieuw krediet voor Rackboost.... We kunnen het beloofde pand op het handelsfonds bij onze nieuwe bank niet laten vestigen want ING heeft nog steeds deze handlichting niet gedaan, waardoor wij wederom in de problemen komen omdat de nieuwe partner dit handelsfonds niet in 1ste-rang pand kan nemen zolang jullie het nog bezitten..... Mogen wij U a.u.b. verzoeken het nodige te doen om dit handelsfonds te lichten en ons hiervan de nodige bewijsstukken te leveren?....". In de e-mail van 13 januari deelt de heer De Smet ons daarenboven mee dat door de nog bestaande inschrijving op de handelszaak van Rackboost de nieuwe werkingsmiddelen voor Rackboost geblokkeerd worden.
- Op 22 januari schrijft de bank u: "Wij gaven opdracht het pand handelsfonds vrij te geven. Wij zullen de vrijgave van het pand handelsfonds indien nodig aan uw nieuwe bank bevestigen."
- Op 28 april deelt u de bank mee:
 - o Op 4 februari geven wij – in het kader van onze WCO-procedure (toevoeging : uit de mail van uw advocaat dd 2 april 2014 leiden we af dat deze nieuwe WCO-procedure gestart werd rond 11 december 2013) – een schriftelijk voorstel af aan de ontvangers van de BTW en de Bedrijfsvoorheffing waarin wij een pand op het handelsfonds aanbieden ter indekking van het openstaand saldo, in ruil voor een spreiding op 60 maanden.

- o ... Op 21 februari 2014 staat onze zitting gepland ter afsluiting van onze WCO procedure en toekenning van de afbetalingsfaciliteiten: zowel de ontvanger van de BTW als de ontvanger van de Bedrijfsvoorheffing opperen ter zitting dat wij als vennootschap en als zaakvoerder niet te goeder trouw handelen. Immers zou blijken dat ons handelsfonds helemaal niet vrij en onbelast is en zij aldus niet kunnen instemmen met het voorstel om onze schuld te spreiden over 60 maanden en zij de rechtbank verzoeken niet in te gaan op enige andere spreiding of voorstel aangezien wij niet te goeder trouw handelen.' (toevoeging: blijkbaar werd dus op geen enkel ogenblik de schriftelijke bevestiging van de bank getoond waarin duidelijk de bereidheid van de bank weergegeven werd om aan derden de vrijgave van onze inschrijving op de handelszaak te bevestigen, waardoor het probleem, dat blijkbaar naar boven gekomen is bij de behandeling op de rechtbank, zou vermeden geweest zijn. Het leidt geen twijfel dat de kwetsieuze ontvangers en minstens de rechtbank de gepaste waarde zouden gehecht hebben aan de schriftelijke bevestiging van de bank inzake de vrijgave van haar pand. U citeert trouwens uit het vonnis van de rechtbank dd 26 februari 2014 : 'Eiseres laat ook na te bewijzen dat zij onfortuinlijk en te goeder trouw is ...'. Dat toont aan dat u de bevestiging van de bank nooit hebt getoond aan de rechtbank. Daardoor zou immers uw goeder trouw aangetoond zijn.
- Op 19 mei vond er een gesprek plaats met u en met de heer De Smet. Tijdens deze vergadering hebben wij u meegedeeld dat de nodige documenten om tot handlichting van de inschrijving op de handelszaak te komen verzonden waren. Op 14 mei waren inderdaad de door de bank ondertekende documenten van handlichting verzonden naar het Registratiekantoor, wat een noodzakelijke stap is in het proces van handlichting. Op 16 juni hebben we de documenten terug ontvangen van deze overheidsdienst en is alles aangetekend verzonden naar het bevoegde hypotheekkantoor, die intussen het nodige gedaan heeft om het pand op de handelszaak door te halen.

Het is correct te stellen dat er enige tijd overgegaan is tussen de mededeling van ons akkoord tot handlichting op 22 januari en de operationele verwerking ervan, maar wij betwisten te stelligste dat dit de reden is voor de houding van de overheidsschuldeisers waarmee u in onderhandeling was, en meer in het algemeen voor de moeilijkheden waarmee u geconfronteerd bent. Daarenboven herhalen wij, ondergeschikt, datgene wat wij u tijdens ons onderhoud van 19 mei gezegd hebben, nl. dat wij van mening zijn dat onder de huidige wetgeving (de wet betreffende het in pand geven van de handelszaak van 25 oktober 1919) geen geldig en tegenstelbaar pand op de handelszaak kan/kon gevestigd worden ten voordele van de BTW- en BV- administratie.

De kosten voor deze handlichting, ingevolge uw verzoek van 10 januari jl., bedragen 463,11 €, die van uw zichtrekening gedebiteerd worden. Wij verzoeken u voor de nodige provisie te zorgen.

Voor wat betreft uw verzoek tot globale consolidatie van al de verbintenissen van de heer De Smet en van de Bvba Jedi F.W. en tot kredietverlening aan deze laatste vennootschap en aan de Bvba iServe, moeten we hierbij ons eerder standpunt bevestigen dat wij niet bereid zijn om verdere financiering toe te staan.

Wij betreuren de moeilijkheden waarmee u actueel geconfronteerd bent en wensen u veel succes bij het uitwerken van oplossingen.

Gelet op de inhoud van de wederzijdse communicaties richten wij u deze brief onder voorbehoud van al onze rechten en zonder enige nadelige erkenning.

Met beleefde groeten,

Henri Colman
Senior expert Recovery

Sympathiek briefje, nietwaar? Maar het belangrijkste is natuurlijk dat men blijft volharden in de boosheid, en de leugens met betrekking tot de zagezegde vrijgave continue blijft herhalen en bevestigen, zodat de rechters hier met open ogen inlopen.

Want deze brief, en tevens ook alle andere communicatie van de bank, was eigenlijk maar voor één doel bestemd: de juridische indekking van de bank. Bankiersaansprakelijkheid veinzen door ons enkele meetings toe te staan, maar ons straal zitten te beliegen in deze meetings.

Zo komt men nu plots in deze afscheidsbrief voor de eerste maal op de proppen met het verzenden van documenten op 14 mei naar het *registratiekantoor*, terwijl men ons tijdens de meeting steeds in de waan heeft gelaten dat het reeds ter vrijgave naar het hypotheekkantoor was opgestuurd. Die 'tussenstap' is niet ter sprake gekomen. Het lijkt wel de verborgen 'aas in de mouw' waarmee de bank op het einde van de rit zich juridisch plots tracht in te dekken. Men had dit ook gewoon eerlijk in de meeting kunnen zeggen...

Waarbij ik dan nog sterk mijn twijfels heb of de vrijgave op het hypotheekkantoor niet simultaan met de registratie kon gebeuren, of dat de registratie van de transactie eigenlijk zelfs niet gewoon na de hypotheekvrijgave kan gebeuren. Dat lijkt me logischer, maar ik kan me daarin vergissen.

Maar zelfs dan nog is men uiteraard zwaar in de fout gegaan met een vrijgave van een handelsfonds die praktisch gewoon méér dan een jaar heeft aangesleept! We mogen onze aandacht tot deze essentie van de zaak niet laten afleiden door de meerdere leugens en/of verzwijgingen die de bank er in heeft gepleegd.

En ja, we zijn daardoor wel degelijk in de problemen gekomen, alleen ontkent de bank als een duivel in een wijwatervat stellig dat ze daar enige verantwoordelijkheid voor draagt. En hun succeswensen brengen natuurlijk ook geen zoden aan de dijk, integendeel ze dragen een bittere nasmaak.

In een van onze brieven zit expliciet de prangende vraag: 'waarom kan ik geen dossier voorleggen dat ontvankelijk kan verklaard worden?'. Deze vraag werd natuurlijk nooit beantwoord, enkel de weigering werd bevestigd. Ik vraag me werkelijk af hoe u als lezer hierover denkt...?

Valt het u ook op dat men nooit inhoudelijk ingaat op de voorgestelde dossiers, men geen enkele duiding vraagt of feedback geeft, en zonder enig overleg enkel een droge weigering presenteert? Het businessplan is dus ook nooit meer in detail uitgelegd en verdedigd kunnen worden. Men doet daar geen enkele moeite meer voor, terwijl de ware redenen van de weigeringen een goed bewaard geheim blijven...

Omdat de banken weigeren dit transparant op papier te zetten, kan ik dus ook niet rechtstreeks juridisch bewijzen dat dergelijke grote dossiers waar ze vroeger om stonden te vechten ze te mogen realiseren, verticaal geklasseerd worden zodra de nieuwe bank opmerkt dat de appartementen waarop alles gebaseerd is in bewarend beslag zijn genomen door KBC. Maar waarschijnlijk bestaan er interne bankdocumenten waarmee dit wel aangetoond kan worden? De gedetailleerde dossieranalyses (er van uitgaande dat men daadwerkelijk een deftige analyse heeft gemaakt), of eventueel nog andere stukken. De banken zullen ze me in ieder geval niet spontaan bezorgen.

Met andere woorden, de waarde van mijn borgstelling is gekelderd, want men weet daarbij niet dat de betwisting met KBC over een relatief kleiner bedrag (+/- 25.000€) ging, of het feit dat dit beslag onrechtmatig werd gelegd, of dat er daaromtrent een rechtszaak lopende was. Men ziet enkel de Grote Olympische KBC-vlag der bewarende inbeslagname over mijn goederen wapperen, en blijkbaar is dat voldoende om persona non grata te worden verklaard bij alle banken. Maar dat wist ik toen nog niet...

De weigering van ING was in ieder geval verdacht categoriek, zéker wanneer ze zelf eigenlijk duidelijk iets goed te maken hadden. Een commerciële geste was zonder enige twijfel verantwoord geweest, maar in plaats daarvan was men ons duidelijk liever kwijt dan rijk. Voor een specifieke reden die men ons niet communiceert.

Terwijl ik het jaar voordien nog alle opgezegde ING-bedrijfskredieten correct had terugbetaald aan de bank middels een privé financiering met bijkomende hypothecaire borgstelling op een appartement. Maar toen lagen de bewarende beslagen van KBC natuurlijk nog niet, dat maakt een wereld van verschil. Spijtig dat men de waarheid nooit op papier durft te zetten, het zou het leven zoveel makkelijker en aangenamer maken...

En uiteraard hebben we met dit herstructurerings-dossier als basis nog bij andere banken onze kans gewaagd, om uiteindelijk overal het deksel op de (inbeslagname-) neus te krijgen...

U vraagt zich misschien af waarom we ING achteraf niet hebben aangevallen voor de geleden schade. We hadden daartoe uiteraard geen financiële middelen meer voor. Ik had niet de moed/tijd/energie om naast het proces dat ik wel tegen KBC had geïnitieerd, simultaan nog een extra aanval in te zetten. We waren toen al aan het pompen of verzuipen. Het feit dat ik alles zelf deed zonder advocaat is wss ook de reden waarom ik die procedures tegen KBC uiteindelijk heb verloren, terwijl ik er bij blijf dat ik wel degelijk in mijn recht was.

We hebben trouwens toch nog een poging gewaagd door een klacht in te dienen bij de Ombudsfin, maar dat is een al even corrupte instelling dan de banken die ze moeten controleren. Voor de geïnteresseerden, dit kan u ook in detail terugvinden op www.debankliegt.be

Liegen, een hoofdzonde waar ook de volgende 'speler' zich in het volgende hoofdstuk meer dan eens schuldig aan maakt: Belfius Bank!

Belfius

De spreidstand van dhr. Voorzitter Jos Clijsters klopt die van Kim

Het klinkt misschien ongeloofwaardig, maar ons 'Belfius dossier' is zo mogelijks nog schrijnender dan dat van de twee voorgaande grootbanken. Het grote probleem is dat al deze zaken zodanig ingewikkeld en complex zijn, dat het zeer moeilijk is om dit samen te vatten en ietwat begrijpelijk over te brengen in één boek.

Vandaar dat ik toentertijd een apart boek had geschreven enkel voor de KBC-zaak, en een aparte blog had gemaakt voor het ING-debacle (www.debankliegt.be). Voor Belfius heb ik toen de tijd/energie niet meer kunnen opbrengen om dit ook in detail te documenteren, te meer omdat mijn pogingen tot escalatie in de pers toch steeds mislukten.

Ik kan u dus spijtig genoeg niet doorverwijzen naar een apart gedetailleerd verslag van alle communicatie, en Belfius is dan nog de meest uitgebreide zaak van de drie. Het is dus onmogelijk om dit goed in detail uit de doeken te doen in dit boek, wat spijtig is, want Belfius spande de kroon in het aantal malafide handelingen die een bank pleegde in mijn ervaringen.

Daar waar KBC en ING zich 'beperkten' tot de intrekkingen van onze kredieten, en daarna elk één super-schadelijke handeling stelden, presteerde Belfius er in om ons tot drie maal toe te bedriegen. KBC verwoestte ons door mijn privé patrimonium onterecht te blokkeren met de disproportionele bewarende inbeslagname, en ING gijzelde het handelsfonds van Rackboost meer dan een jaar, waardoor we ook ernstig gehinderd werden.

Maar Belfius spant dus eigenlijk de kroon in de kwantiteit van kwaadaardige acties. De bewijslast hiervan is zodanig uitgebreid dat het dus ook een apart boek vereist, maar ik ga het hier trachten te beperken tot slechts enkele brieven. Dit is niet ideaal omdat de context daarbij soms ontbreekt, maar hopelijk kan u zich hierin toch inleven en de essentie van de zaak doorgronden. Mijn excuses indien deze werkwijze niet duidelijk genoeg is, misschien slaag ik er ooit in om ook voor Belfius een apart addendum uit te brengen die alles in detail bevat.

De essentie van de zaak met Belfius is dat deze bank er eigenlijk opzettelijk alles geprobeerd heeft om onze bedrijven kapot te krijgen, omdat men de immobiliën-panden (die net als borg werden gebruikt om de vennootschappen te ondersteunen), wou kunnen uitwinnen en zo 'liquide' geld recupereren.

Maar borgen uitwinnen zonder reden gaat zo maar niet natuurlijk, en daarom creëerde Belfius dan maar zélf de omstandigheden die een uitwinning moesten mogelijk maken. Men heeft daartoe verschillende pogingen ondernomen, in samenwerking met hun dochter- of zustermaatschappijen van de bank.

Zo speelden Belfius Commercial Finance (factoring) en Belfius Lease wel een héél vuil spelletje in opdracht van de Bank. Alvast een gouden tip voor collega KMO-ondernemers: werk nooit met dergelijke maatschappijen die ook deel uitmaken van uw bankgroep. Sluit uw leasing- of factoring contracten dus steeds af bij een **andere** instelling dan deze van uw huisbank. Want de bank zal niet nalaten om uw tegoeden of schulden op slinkse wijze te mengen met hun gelieerde maatschappijen en deze te bevoordelen.

Om een heel lang verhaal zo kort mogelijk te schetsen:

- Belfius kent initieel een aantal bedrijfskredieten en een factorcontract toe, die zeer goed ingedekt worden door verschillende soorten borgen (hypotheken, mandaten, pand handelszaak, subordonatie achtergestelde leningen, cash deficiency, klantfacturen, enz). In ruil voor deze

allesomvattende borgstellingen verzekert de bank ons dat we ten allen tijde onze revolving (wederkerende) operationele kredieten zoals de vakantiegelden, 13de maanden, belastingen, enz. bij de bank zullen verkrijgen. Ze zijn immers mee ingedekt in het begin van onze relatie.

- Belfius Bank komt vanaf 2009 zijn afspraken hieromtrent niet na. Zo brengen ze ons in problemen, omdat deze operationele kredieten niet makkelijk/snel bij een andere bank kunnen gefinancierd worden, doordat Belfius al onze waarborgen bezit. Men vraagt nog extra indekkingen (bv. pandakte factoringcontract) maar daar gaan we in eerste instantie niet op in, omdat we dan nog meer vastzitten aan deze bank terwijl ze dus reeds kort na de start van onze relatie hun afspraken al niet nakomen.

- De bank vindt er dan maar niet beter op om via de leasemaatschappij ons onder onoverkomelijke druk te zetten door plotsklaps zonder waarschuwing de lopende leasingcontracten te verbreken en de onmiddellijke teruggave van 19 wagens te eisen. Men wil daar dan uiteindelijk toch van afzien INDIEN we het akkoord tot de verpanding van ons factoringcontract ten voordele van de bank dan toch ondertekenen. Men pleegt hier dus een 'KBC-tje', chantage van de bovenste plank, maar weliswaar mooi als een cadeautje verpakt, als zijnde de oplossing voor de verbreking van de leasingcontracten. Waar de bank uiteraard zelf achter zat, maar stelt dat de leasingmaatschappij volkomen onafhankelijk handelt natuurlijk... Uiteindelijk geven we toe aan deze vorm van chantage, omdat anders zonder hun bedrijfswagen onze consultants niet meer tot bij onze klanten geraken.

- En cours de route weigert de bank verschillende constructieve oplossingen die we als klant aanreiken, en saboteert de relatie nog verder door de intrekking van lopende straight-loon kredieten, waardoor deze automatisch een rente van 17% beginnen op te brengen voor de bank in plaats van de contractueel afgesproken rente. Deze torenhoge rentebedragen worden automatisch geïnd want men debiteert ze gewoon van onze rekeningen.

- Uiteindelijk via de kredietbemiddelaar een oplossing kunnen uitwerken waardoor de rente zakt tot 'slechts' 7%...

- Omdat de herschikking van de kredieten via de kredietbemiddelaar ons handelsfonds in Rackboost vrij van alle Belfius verbintenissen maakt, vragen we enkele dagen later de vrijgave van dit pand op het handelsfonds aan. De bedoeling is om dit handelsfonds dan aan ING in pand te kunnen geven (dit dossier dateert van vóór de ING-zaak) voor het verkrijgen van een dringend nieuw krediet in Rackboost.

Maar dan besluit Belfius om ook nog een 'ING-tje handelspand-gijzelen' te placent, en er dus ook niet beter op vindt om onze vraag tot de vrijgave v/h handelsfonds vakkundig langdurig te vertragen. Deze vertraging zal uiteindelijk leiden tot een betalingsachterstand van Rackboost bij Belfius Lease, totdat het pand eindelijk wordt vrijgegeven en het nieuwe ING krediet beschikbaar komt.

U leest het goed, het handelsfonds van Rackboost is dus niet één, maar twee keer 'gegijzeld' met vertrapingsmaneuvers alvorens de vrijgave, want Belfius heeft dus (als eerste) exact hetzelfde gedaan als ING in deze. En ieder keer veroorzaken dergelijke vertrapingen nieuwe problemen of ernstige escalaties van lopende zaken. Zo ook hier:

- Belfius Lease springt sneller op deze door de bank veroorzaakte 'achterstand-opportunitet' dan een pedo-priester op zijn koorknappen, en eigent zichzelf in Rackboost via de derde tak, Belfius factoring, plots zo maar 9.000€ toe. Men maakt hierbij wel een cruciale redeneringsfout, want er bestond geen enkel document dat hen daartoe het recht gaf (het betrof immers een andere vennootschap, Rackboost ipv WebberID).

Maar dat is geen probleem voor de bank natuurlijk, want dergelijke documenten dwingen ze achteraf via chantage toch gewoon af, niet? (zie bv. de historiek met de invordering van de leasingwagens). Enige tijd later verbreken ze deze leasingcontracten trouwens opnieuw, waardoor het 'openstaande' saldo opeisbaar wordt en ze zo dus maar liefst 117.165€ willen invorderen/inpikken via onze factoringtegoeden.

- Maar daarvoor moesten we dus eerst op de knieën gebracht worden, zodat we dat fameuze 'avenant' (een soort contract-addendum dat hen het recht zou geven dit te doen) ten voordele van Belfius Lease zouden (moeten) ondertekenen. De manier/methode die ze daar dan voor uit hun mouw hebben geschud tart werkelijk alle verbeelding: de rechtstreekse poging tot vernietiging van onze consultancy activiteit door de ONMIDDELIJKE intrekking (zonder voorafgaandelijke waarschuwing!) van onze factoringlijn van 500.000€! Deze kredietlijn was cruciaal omdat ze voor alles werd gebruikt: betaling lonen, overheid, leasingwagens, enz.

- MONDELING werd ons per telefoon dan gecommuniceerd dat men de factorlijn wel opnieuw ter beschikking wou stellen indien we dat fameuze Belfius Lease-avenant zouden ondertekenen. Maar we hadden hun verborgen agenda toen reeds ontrafeld natuurlijk, want het eerste wat er zou gebeuren indien we zo dom zouden geweest zijn dit doodsvonnis te ondertekenen, was de automatische invordering van Belfius Commercial Finance van de inmiddels 117.165€ aan openstaande verbroken leasingcontracten.

- Belangrijke bijkomende duiding bij dit verhaal, wat alles nog dubbel zo schandalig maakt, is het feit dat de continuïteit van de factoringlijn eigenlijk was afgesproken met de bank in het kader van onze WCO herstructurering. Belfius moest namelijk als schuldeiser zijn akkoord verlenen aan het reorganisatieplan in kwestie. De bank verkreeg in ruil voor dit akkoord een terugbetaling van kredieten, met nog een pak nieuwe (privé)borgen erbovenop.

- De bedoeling van dit plan was uiteraard de werkgelegenheid van de consultancy tak te redden, maar desondanks dat de bank zich dus (door een positieve stem uit te brengen in deze WCO procedure) duidelijk officieel akkoord verklaarde met dit plan, trok men zich achteraf dus laf terug, NADAT de nieuwe waarborgen gevestigd waren voor de uitvoering van het akkoord/plan. Als dat geen oplichting is, dan weet ik het ook niet meer...

We hadden bv. de nieuwe factoringcontracten wel reeds ontvangen van Belfius Commercial Finance, maar toen we de meeting hielden om deze te ondertekenen met een verantwoordelijke van BCF, stak een andere verantwoordelijke (Rika Favril) van de bank zelf daar een dikke stok voor. De ondertekening kon plots geen doorgang meer vinden, terwijl het contract gewoon volledig voorbereid en ingevuld op tafel voor onze neus lag. Van een misleiding gesproken...

- Dit leidde tot de belachelijk wraakroepende situatie dat Belfius zwaar 'overgeborgd' was, omdat de beloofde kredietlijnen uitbleven, maar de waarborgen wel reeds gevestigd waren. Dit plaatste me natuurlijk nog maar eens in een zeer vervelende en zwakke positie, omdat ik deze waarborgen geen 2de maal kon gebruiken bij Andere Financiële Instellingen (AFI's). Ze waren immers niet vrij, Belfius gijzelde ze, zonder er iets tegenover te stellen qua extra financiering zoals was afgesproken in het kader van de WCO procedure.

- Een steeds wederkerend 'fenomeen' dat we in alle gevallen van onze bancaire problemen ondervonden, was het feit dat op het moment dat we de situatie trachten te escaleren naar de top van de bank, deze top ons steeds doorverwijst naar een hoog geplaatste bankmedewerker, meestal op directieniveau, om ons dossier op te volgen.

Op zich niets mis mee natuurlijk, ware het niet dat deze personen zo mogelijks nog schadelijkere praktijken hanteren dan hun collega's van de 'intensive'-care dienst. En men moet echt al zijn best doen om de voorafgaande malversaties van de lager geplaatste werknemers te overtreffen.

Zo kregen we het volgende persoonlijke antwoord van de heer Jos Clijsters op onze eerste meldingen aangaande de uitermate dubieuze handelspraktijken waarvan we hem op de hoogte hadden gesteld:

Brussel, 6 maart 2012.

Directiecomité
De voorzitter

De heer Wim VAN LOO
Lakenmakersstraat 17B
2800 MECHELEN

Uw reactie op mijn brief van december 2011

Geachte heer Van Loo,

Ik heb uw brieven met veel aandacht doorgenomen. Ik stel het op prijs om de mening van de klanten te kennen. Dit maakt het immers mogelijk een nog betere kijk te hebben op wat de klanten van ons verwachten.

Uit uw brieven heb ik begrepen dat u het gevoel kreeg dat er momenteel bepaalde onduidelijkheden bestonden met betrekking tot de financiering van een aantal vennootschappen en u deze situatie graag had laten uitklaren. Ik heb dan ook uw bemerkingen overgemaakt aan onze dienst Klachtenbeheer voor verder onderzoek.

Alhoewel de dienst Klachtenbeheer uiteraard niet kan tussenkomen in de technische analyse en besluitvorming bij dergelijke operationele dossiers, is het wel hun rol om een correcte dienstverlening naar ons cliënteel te waarborgen. Met dit doel in het achterhoofd hebben zij dan ook alle betrokken bancaire tussenpartijen rond de tafel verzameld en uw dossier uitgebreid met hen doorgenomen.

Wij kunnen u verzekeren dat er wat de bank betreft steeds werd uitgegaan van een open dialoog en er op basis van de beschikbare informatie steeds gekozen werd om te streven naar oplossingen die voor alle partijen aanvaardbaar en haalbaar zijn.

Daar in uw dossier een drietal deelaspecten met elkaar verweven zijn en we voor elk deelaspect kunnen spreken van producten met een heel eigen karakter en dienstverlening, lijkt het voor de Klachtendienst opportuun u erop te wijzen dat u voor elk deelaspect eerstdaags een apart antwoord en stellingname vanwege de betrokken entiteit op zich zal ontvangen of reeds ontvangen heeft. Wij wijzen er u tevens op dat elke betrokken entiteit een aparte rechtspersoonlijkheid, alsook beslissingbevoegdheden heeft en als dusdanig dus op volstrekt onafhankelijke manier de eigen productenportefeuille kan beheren.

Tot slot wens ik erop te drukken dat het nog steeds de bedoeling is van de bank om te komen tot een constructieve oplossing die voor elke partij haalbaar en aanvaardbaar is.

Ik vertrouw erop u met deze informatie van dienst te zijn.

Met vriendelijke groeten

Jos CLUSTERS

Dexia Bank NV
Maatschappelijke zetel
Rue de la Loi 44
B-1000 Brussel

Teléfono 02 222 11 11
www.dexia.be
www.dexia.com

RPR Brussel BTW BE 0403.201.185
BIC: GKCCBEBB – IBAN: BE23 0529 0064 6991
CBA nr. 19649 A
Rikeringnr. 052 9006489-91

Ook in dit dossier was dit dus het geval, waarbij de heer Jos Clijsters ons doorverwees naar een scala van verschillende verantwoordelijken en aanverwante maatschappijen (Belfius Commercial Finance, Belfius Lease, enz.), waarbij de complexiteit van hun structuur -met inderdaad ieder van hen zagezegde (op papier) onafhankelijke/aparte beslissingscomités, rechtspersoonlijkheid, enz.- uiteraard ingenieus in hun voordeel speelt. Want ze spelen dit natuurlijk perfect tegen elkaar uit, zodat de klant juridisch volledig buitenspel wordt gezet.

Uiteindelijk werden we uitiem doorverwezen naar de heer Vincent Sneyers, toen de Director Business Banking van Belfius. De tactiek die deze verantwoordelijken dan hanteren is briljant in zijn boosaardigheid: in de eerste meeting wordt de klant perfect naar de mond gepraat: men verontschuldigt zich voor de gestelde problemen, en wil zich zagezegd in belang van beide partijen focussen op het oplossen van de problemen i.p.v. naar schuldigen te zoeken. Men liegt er tevens op los om de klant te doen geloven dat men zeer positief en actief de problemen wil oplossen.

In het geval van Belfius en dhr. Sneyers werd er zo afgesproken dat de Belfius vennootschapskredieten allemaal zouden overzet worden naar een geconsolideerd privé krediet. Ik zou dit dan waarborgen met 6 appartementen, in combinatie met een aanvullend dossier met BKCP. Beide banken konden perfect worden ingedekt door de aangeboden privé waarborg.

Men gaat dus opgelucht en tevreden naar huis na zo'n 'hooggeplaatste' vergadering. Dit gevoel had ik in eerste instantie ook bij KBC met mevrouw Nathalie Smets, hun diensthoofd van de kredietinvorderingen. Maar ook zij zou haar beloftes en afspraken van in de meeting nooit nakomen, en dergelijke meetings betreffen eigenlijk pure oplichting door de veelvuldige leugens, valse beloftes en misleidingen.

Maar in plaats van de afspraak van het nieuwe krediet uit te voeren, werden we na de positieve ontvangst wederom door andere lagere uitvoeringsmedewerkers geconfronteerd met allerlei nieuwe uitvluchten waarom het krediet toch niet kan worden verleend. We weerlegden juridisch alle obstakels die men had bedacht, zodat het krediet eigenlijk nog steeds kon plaatsvinden, maar op dat moment vond men het opportuun om dan maar onze goede relatie met BKCP te kelderen.

We waren simultaan aan het onderhandelen met BKCP om ook hun vennootschapskrediet over te zetten naar mijn privé 'entiteit', waarbij BKCP zijn akkoord in het dossier omtrent de hypotheekvestigingen **conform onze afspraken** reeds had overgemaakt aan Belfius.

Maar achter onze rug, zonder onze goedkeuring, is men dan nog maar eens extra waarborgen gaan eisen van BKCP, die natuurlijk niet begrepen waarom Belfius zo'n onredelijk hoge dubbele indekking eiste. Bovendien stelde Belfius daardoor het dossier niet correct voor, en dit heeft een zeer negatieve uitstraling naar mezelf gehad in mijn relatie met BKCP.

Hun luik van het dossier, wat in se een formaliteit was (indien iedereen zich aan de afspraken zou houden, BKCP had hun kant reeds bevestigd), viel daardoor in het water. BKCP had namelijk hun vertrouwen in mij verloren, en ik ben er van overtuigd dat de onderstaande problematiek daarvan de oorzaak was: (zie vnl. de rechtstreekse e-mail van Belfius/Crefius naar BKCP):

Op 04/07/2012 ontvangen we per e-mail tegen de verwachtingen in de afkeuring van ons dossier van de heer Björn de Baets van BKCP:

"Beste Luc en W.,

Hierbij de beslissing van de DICO ivm overplaatsing bulletkrediet Infoserve It Resourcing tbv 650.000 EUR met vervaldag 31/10/2012 naar Luc De Smet privé op LT:

- negatief advies voor de overheveling van de lijn van 650 K€ naar privé-niveau
- **negatief om rangafstand ten bedrage van 540 K€ te verlenen aan BELFIUS in het kader van de herfinanciering van de schulden van INFOSERVE IT RESOURING naar Luc DE SMET privé**

Terugbetalingscapaciteit kan niet aangetoond worden op privé-niveau omdat er rekening gehouden wordt met 150 K€ aan inkomsten uit een onderneming die een WCO aanvraagt

Met vriendelijke groeten,

Björn De Baets

Kantoordirecteur Mechelen” (einde e-mail)

We vielen achterover dat dit negatief advies voor de overzetting van de lijn gekelderd is omdat er plots een rangafstand aan Belfius van meer dan een half miljoen euro (waarvan we helemaal niet op de hoogte waren!) vereist is? Dit is uiteraard de reden voor de weigering van de overheveling naar privé-niveau, aangezien BKCP zijn waarborg daardoor zou verliezen. Het dossier dat we zelf bij BKCP hadden ingediend is dus werkelijk gesaboteerd door een wijziging die Belfius rechtstreeks naar hen heeft gestuurd. Deze wijziging holde de borgstelling van KBCP sterk uit.

Want dergelijke vraag die ons dossier automatisch keldert had natuurlijk nooit gesteld mogen worden! Daar zouden we -indien men het ons ter overleg had voorgelegd- uiteraard nooit ons akkoord voor geven, dat is absurd aangezien we het antwoord op voorhand al weten, goed wetende dat dit onze reputatie bij BKCP in gevaar zou brengen... Dat is achteraf spijtig genoeg ook het geval geworden, aangezien men niet meer op de bovenstaande initiële weigering is teruggekomen. Bruggen met KBCP dus opgeblazen door Belfius...

Ik antwoordde dezelfde dag nog met onderstaande mail, niet denkende dat ik hierop effectief een bewijs zou verkrijgen maar ik had toen -tot op dit punt- nog een goede relatie met BKCP, en de heer De Baets wou ons toch deze belangrijke informatie niet onthouden. Waarvoor mijn dank. Ik schreef hem:

“Beste Björn,

Wij hebben helemaal niet gevraagd om een rangafstand te doen ten bedrage van 540K€ in het voordeel van Belfius, kan U ons aub bevestigen dat deze vraag rechtstreeks (tegen onze afspraken met hen daaromtrent in) door Belfius aan BKCP gesteld werd ?

Alvast hartelijk dank.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.”

En ja! Björn stuurde ons de Belfius aanvraag door!

“Luc,

Dit is de mail van de persoon bij Belfius.

Met vriendelijke groeten,

Björn De Baets

Kantoordirecteur Mechelen

Onze Lieve Vrouwestraat 114, 2800 Mechelen

TEL : + 32 15 42 20 79 - FAX : + 32 15 41 53 54 GSM: +32 491 86 01 37

WWW.BKCP.BE

Van: Joye Bart (Crefius) [mailto:bart.joye@crefius.com]

Verzonden: donderdag 14 juni 2012 16:25

Aan: DE BAETS Björn

Onderwerp: 1291039 Luc De Smet

Betreft:

- Infoserve IT Resourcing NV
- Luc De Smet, xxxxxxxx te 1860 Meise

Geachte heer,

Kunt u - aansluitend op ons telefonisch onderhoud van daarnet - volgende vraag overmaken aan de betrokken dienst bij BKCP aub:

In het kader van een eventuele herfinanciering van investeringskredieten die toegekend werden aan Infoserve IT Resourcing NV of een herschikking van kredieten toegekend aan dhr. Luc De Smet, zou een nieuwe inschrijving in 1e rang van max. 540.000,00 EUR op de 6 appartementen Fazantenlaan 1 te 1860 Meise noodzakelijk worden.

De bestaande inschrijvingen in het voordeel van Belfius van 196.000 EUR en 250.000 EUR resp. in rang 1 en 2 zouden hierbij geschrapt worden, waardoor BKCP een eerste rang zou krijgen op bovenvermeld pand .

Onze vraag: kan BKCP akkoord gaan met rangafstand in ons voordeel, waardoor Belfius dus een (nieuwe) 1e rang zou krijgen van max. 540.000,00 EUR op de appartementen 2, 4, 5, 6, 7 en 9, Fazantenlaan 1 te 1860 Meise , waardoor de waarborgpositie van BKCP quasi ongewijzigd blijft.

Graag uw akkoord.

Hoogachtend,
Bart Joye

Bart Joye • Decision Center • bart.joye@crefius.com +32 51 23 21 11
H. Consciencestraat 6 • 8800 Roeselare • België • www.crefius.com

www.crefius.com/maildisclaimer.htm

-----" (Einde e-mail)

Het was dus niet Belfius rechtstreeks, maar hun aangestelde Crefius die dit keer het vuile werk der klantvernietiging moest opvolgen. Professioneel gedaan hoor, en LIJNRECHT in tegen alle afspraken die we hieromtrent met Belfius op niveau van 'de heer' Sneyers hadden gemaakt. Begint u het spelletje

te voorzien? Het is echt een soort van veel beloven, en dan door de duivelse uitwerking, alles wegnemen en geniepig professioneel vernietigen.

De top van de bank doet alsof ze gaan helpen, en het resultaat is altijd om op een of andere manier d.m.v. van slinkse misleidende praktijken de situatie volledig te saboteren zodat de klant (mond)dood wordt gemaakt.

De heer Bart Joye van Crefius had onze goedkeuring namelijk helemaal niet om dit dossier zodanig te verdraaien alsof het lijkt dat we in problemen zaten! Dit was immers een volstrekt onnodige vraag en onredelijke eis van Belfius (aangezien de afgesproken waarborgen meer dan voldeden). En nogmaals (sorry), want dit is belangrijk: tegen álle gemaakte afspraken in.

Waarom denkt u dat dhr. Joye ons niet voorafgaandelijk gecontacteerd heeft om dit af te stemmen alvorens zomaar door te sturen naar onze belangrijkste bancaire partner? Omdat hij maar al te goed wist dat we ons akkoord daar nooit voor zouden gegeven hebben! Er is dus echt maar één andere logische reden: het opzettelijk saboteren van mijn kredietwaardigheid en -mogelijkheden, wat uiteindelijk ook gelukt is. Met BKCP geëlimineerd als concurrent die ons kon en initieel ook wou helpen, kon Belfius ons alle hoeken van de kamer laten zien.

Het feit dat ik de Belfius email te pakken heb gekregen is dus te danken aan de goede wil van een BKCP medewerker, maar geloof me vrij wanneer ik stel dat dit een uitzondering is. Normaal gezien krijg je zo'n belangrijke intern document nooit te zien, omdat banken zeer voorzichtig zijn met schriftelijke bewijzen van dergelijke procedures. Want het zijn ongelooflijk genoeg écht wel degelijk perfect geijkte procedures, die men hanteert om klanten zo snel en efficiënt als mogelijk af te stoten.

En daarbij gaat men over lijken. Hoe efficiënter en groffer de klant ondermijnd wordt, hoe sneller/veiliger men kan uitwinnen en geld recupereren, is daarbij de verdraaide redenering. Daarbij schuwt de bank dus duidelijk niet om keihard de nodige duwtjes in de afgrondrichting te geven in plaats van constructieve oplossingen in belang van beide partijen na te streven.

Tijd dus om (nog maar eens) ons beklag van dit alles te doen bij de voorzitter, dhr. Clijsters. We waren in de loop van het volledige dossier genoodzaakt om ons meerdere malen te richten tot dhr. Clijsters, doch ik neem enkel onze laatste mail naar hem op in het boek. Zijn opvolging beperkte zich iedere keer toch slechts tot het doorverwijzen naar de professionele oplichter van dienst, dhr. Sneyers. Die de oplichting dus mooi heeft doorgedelegeerd naar de heer Joye...

We stuurden dhr. Clijsters dus nog maar eens een nieuwe brief op 10/07/2012. Deze brief werd toen op 25/07/2012 beantwoord door dhr. Sneyers (en Directeur Patrick van Tiggel), de persoon die zelf de eindverantwoordelijk draagt voor de ramp met BKCP. Hij delegeerde de 'praktische afhandeling' van ons akkoord (aangaande de overzetting van de vennootschapskredieten naar mij privé) immers door aan de heer Joye van Crefius. Deze laatste verzuimde het van ooit contact met mij op te nemen, maar saboteerde wel rechtstreeks bij BKCP mijn geplande financiering van 650.000€ door hen per email onredelijke en niet-afgesproken eisen in het dossier voor te leggen.

Dus uiteraard ging dhr. Sneyers in zijn antwoord brief niet in op de kern van de escalatie die hij zelf had veroorzaakt, de brief bevatte een aalmoesaanbieding en een definitieve weigering om tot een kredietherschikking over te gaan. Dit is tegenstelling tot mijn mondelinge afspraak met hemzelf hieromtrent dus.

Wat mij noopte tot het sturen van nog een extra gepeperde e-mail en aangetekende brief naar dhr. Clijsters, met een overzicht-tabel (excuses, in landscape 😊) van alle onethische handelspraktijken die

Belfius naar ons toe hanteerde. We eisten daarin tevens het teveel aan waarborgen die men ons op bedrieglijke wijze had afgeluist per onmiddellijk terug, middels een onvoorwaardelijke vrijgave.

Spoiler Alert, dit zal uiteindelijk ook lukken! Want men geeft (een zestal maanden later...) ons 'teveel' aan waarborgen zonder voorwaarden eindelijk terug volledig vrij, zelfs zonder daartoe een rechtszaak te moeten starten. Het feit dat de bank (weliswaar na herhaaldelijk aandringen) toch zelf 'spontaan' is overgegaan tot de volledige vrijgave van deze 'over-borgingen' (meer dan 320.000€ te veel aan borg!), bewijst tevens ook dat de actie vanwege dhr. Joye om achter onze rug nog méér waarborgen te gaan proberen afluizen bij onze huisbankier op dat punt volstrekt onnodig en onverantwoord was.

Belfius was namelijk al "over-borgd" nog vóórdát het dossier zou plaatsvinden... maar de keldering van het dossier bij de concurrerende bank BKCP was uiteraard de ware reden van die Crefius mail. Duidelijker kan een sabotage m.i. niet worden, maar ja, juridisch is dat natuurlijk weer een gans andere zaak, zélf s met de email van dhr. Joye die dit bevestigt. De bank kan namelijk steeds beweren dat ze het beste voorhad met de klant en dit 'initiatief' enkel nam om het dossier proberen te realiseren... en de afspraken/beloftes in de meetings met de heer Sneyers gebeurden natuurlijk mondeling.

Er is dankzij de e-mail van dhr. Joye m.i. wel degelijk een aantoonbaar causaal verband tussen de gebeurtenissen die leidden tot onze verzuurde relatie met BKCP en hun afkeuring van het dossier, maar bewijs maar eens dat dit opzettelijk gebeurde hé... Men kan dit concluderen uit het onlogische én onmogelijke karakter van de 'wij willen extra indekking'-vraag indien men de dossiercijfers werkelijk in detail analyseert, maar welke rechter gaat zich die moeite getroosten? Het was m.i. in ieder geval zéér onvoorzichtig van de bank, dus wat die bankiersaansprakelijkheid betreft...

Ik voeg dus enkel de 2 laatste aangetekende brieven die we naar de heer Clijsters stuurden toe, zijn eerste opvolging met de initiële doorverwijzing (omtrent alle voorafgaande malversaties) naar de heer Sneyers hadden ons namelijk tot op dit punt gebracht...

Dit was de aangetekende brief van 10/07/2012 (tevens verstuurd per e-mail met de heren Sneyers en Halbardier in copy):

"Geachte Heer Clijsters,

Geachte Leden van het directiecomité,

In opvolging van ons dossier met Belfius Bank, zie ik mij opnieuw genoodzaakt van een en ander te escaleren.

Na mijn laatste schrijven dd 18/05/2012 hebben wij via uw interventie een meeting gekregen met dhr Vincent Sneyers in de kantoren van Belfius op 24/05/2012. De meeting verliep uitermate constructief:

- De benodigde administratie om de verkaveling te Schriek te kunnen verkopen (en aldus onze StraightLoan van 400.000€ terug te betalen) werd besproken en is ook onmiddellijk na onze meeting opgepikt zodat dit dossier succesvol afgerond is en Belfius terugbetaald geweest is intussentijd.

- De 'ping-pong'-situatie tussen de verschillende diensten van BelfiusBank werd door ons aangekaart en er werd afgesproken dat voor het concrete overblijvende dossier dhr Sneyers dit ging opvolgen.

Om geen onnodige commotie te veroorzaken werd er verder ook besproken dat het niet veelnut had om een heksenjacht over de gebeurde zaken te voeren, aangezien we enkel geïnteresseerd zijn in een oplossing van het probleem op een deftige manier.

- Er werd ons ook geadviseerd om voor de toekomst een nieuwe bancaire partner te zoeken omdat een en ander toch zou blijven in de administratie en een 'schone lei' in ieders belang zal zijn. Wij

kaarten aan dat we dit wel begrijpen en zelfs appreciëren, doch dat het eigenlijk spijtig is dat het zo moet lopen..

- Wij konden vervolgens duidelijk maken dat dhr De Smet de resterende financieringen in Infoserve IT Resourcing NV wil overnemen teneinde de desinvestering in immobiliën te verwezenlijken op een fiscaal neutrale manier en tegelijkertijd een sterk verbeterde kapitaalssituatie te krijgen in de werkvennootschap.

- Dhr Sneyers meldde ons dat de bank geen verlies wenst te lijden op deze transactie en dat er een eventuele kunstgreep moest toegepast worden aangezien de rentevoet in de vennootschap hoger ligt dan de huidige geafficheerde rentevoet van de privekredieten.

Na wat doordenkwerk zou dit ondervangen kunnen worden door te werken met een wederbeleggingsvergoeding waardoor het netto eindresultaat voor de bank gelijk zou kunnen blijven.

Op vlak van hypothecaire borg of terugbetalingscapaciteit mocht er geen probleem bestaan aangezien deze niet gewijzigd worden.

- Hij ging van de uitwerking werk maken aangezien deze voor ons zeer dringend is. Een periode van 1 week werd vooropgesteld als realistisch en haalbaar.

Het verdere verloop van het dossier :

- Op woensdag 30/05 kregen wij conform onze afspraken de handlichting toe voor de verkaveling van Schriek, wij corrigeerden nog (in het voordeel van Belfius bank) het openstaande saldo dat mevrouw De Boom te laag had ingeschat waarna op 22/06/2012 de verkoop succesvol afgerond is.

- Op 04/06/2012 krijgen wij van dhr Sneyers de vraag/opmerking dat gezien de hypotheek (spijtig genoeg) niet behouden kunnen blijven en BKCP betrokken partij is door een tweede rang op de panden , Belfius Bank een schriftelijke bevestiging van BKCP nodig heeft dat de rangen kunnen behouden blijven in deze transactie, teneinde een wijziging in hypothecaire borgstelling te vermijden.

- Voor de administratieve opvolging van het dossier worden we doorverwezen naar mevrouw Van Laer om de noodzakelijke stukken te kunnen verzamelen, we spreken intussentijd al twee weken verder.

- Op 18/06/2012 bevestigt BKCP officieel het behoud van de rangorde in de geplande transactie zoals gevraagd.

- Een volgende vertraging dient zich aan in de vorm van een juridische vraagstelling of dit kan kaderen in de wet op de hypothecaire kredieten. Wij laten dit onmiddellijk bevestigen door onze notaris (zie bijlage 1) en wij geven ook onmiddellijk mee dat een en ander voor ons even zo makkelijk kan opgelost worden met een investeringskrediet ipv een hypothecair woonkrediet moest Belfius Bank zich daarin beter terugvinden.

- Op 26/06/2012 (intussen dus een maand verder na onze meeting..) meldt dhr Sneyers ons dat het dossier overgedragen wordt aan dhr Daniel Halbardier aangezien dhr Sneyers voor twee weken op vakantie vertrekt, een beslissing werd dan aangekondigd op 27/06/2012.

- Op 28/06/2012 vernemen wij van de heer Halbardier telefonisch dat het dossier geen doorgang kan vinden omwille van een terugbetalingscapaciteit-probleem: los van het feit dat wij compleet niet begrijpen hoe dit in godsnaam een probleem kan zijn (de terugbetalingscapaciteit vermindert immers niet, integendeel...) , stellen wij vervolgens voor om het dossier dan op een langere looptijd of à la limite zelfs in Straightloan-formule uit te voeren in afwachting van het verstrijken van de vijfjarige

termijn om de goederen fiscaal neutraal te kunnen verkopen zonder belast te worden op de aanzienlijke meerwaarde na het verstrijken van het recht van opstal.

- Op 29/06/2012 vernemen wij echter dat dit ook geen optie voor Belfius is en dat we voor een oplossing in de vennootschap te bekijken contact mogen opnemen met dhr Herbots ???

Dit houdt compleet geen steek na onze constructieve meeting met dhr Sneyers en wordt tot op heden ook compleet niet gemotiveerd waarom dit dossier dan wel geen doorgang zou kunnen vinden.

- Op 04/07/2012 vernemen wij van BKCP (!) dat Dexia hen gevraagd heeft om een hypothecaire eersterangspositie te mogen innemen voor gans de openstaande schuld (540.000€). (zie bijlage 2)

Dit was compleet niet volgens de afspraak (behoud van de hypothecairerangordes/borgstellingen) en wij werden hiertoe door niemand van Belfius geconsulteerd om dit te bespreken! Dit heeft dan ook onvermijdelijk tot gevolg gehad dat BKCP het vertrouwen in het dossier verloren is aangezien wij andere informatie aanleveren dan Belfius zelf naar hen toe communiceert.

Dus concreet na allereerst weer een vertraging van zes weken in het dossier te realiseren en vervolgens een onbegrijpelijke ommezwaai te maken in de praktische uitwerking, keldert Belfius nu ook nog achter onze rug de relatie met een andere bankier.

Immers :

- De derderangs hypotheek is origineel aan Dexia gegeven om een toen reeds bestaande (niet ingedekte) kredietlast te borgen.

- Er was duidelijk afgesproken dat alle hypothecaire borgstellingen in hun huidige vorm zouden behouden blijven

- Er was ook duidelijk een akkoord met BKCP dat zij op die manier mee het dossier wensten te realiseren door langs hun kant het akkoord te bezorgen van het hypothecaire rangsbehoud .

Kortom mijnheer Clijsters en Belfius Bank : nu zie ik mij genooddaakt om voor de allerlaatste keer voor te stellen het dossier constructief op te lossen in het belang van onze 43 vaste medewerkers :

Kan U zich hiertoe dringend vrij maken om het dossier persoonlijk te bespreken, aangezien we het vertrouwen in uw medewerkers volledig kwijt zijn door de uitermate schadelijke handelingen die ze opzettelijk systematisch en herhaaldelijk toebrengen, want het door Belfius veroorzaakte debacle met BKCP is echt wel de spreekwoordelijke laatste druppel en sterkt de idee dat dit alles niet meer louter ingegeven kan zijn door incompetentie en/of communicatiestoornissen, doch een volstrekt malafide strategie betreft die enkel en alleen de vervroegde invordering van onze kredieten mits de verkoop van mijn privé onderpand tot doel heeft.

We hopen met een dergelijk gesprek onomkeerbare desastreus escalaties voor beide partijen te voorkomen, indien het snel genoeg kan plaatsvinden.

Alvast bedankt om U hiervoor vrij te maken?

Dit schrijven wordt U gericht onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenenis.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet" (einde brief)

Hierop ontvingen we dus op 25/07/2012 een 'F***-off' antwoord van dhr. Sneyers, waarop we dan deze laatste aangetekende brief naar de heer Clijsters (werd ook per email verzonden op 28/08/2012, met de heer Stefan Roesems, de toenmalige verantwoordelijke van het klachtenbeheer, in copy):

"Subject: Onze reactie op uw schrijvens van 27/06, 19/07, 25/07, 7/08 en 23/08/2012.

Geachte heer Clijsters,

Met alle respect, maar nu begrijpen we er gewoon niets meer van. Even de feiten van de voorbije weken samengevat:

Op 27 juni ontvangen we een schrijven van de dienst 'Beheer kredieten aan Private, Personal en Retail' die stelt dat 'de informatie waarover U beschikt de bank niet toelaat onze kasfaciliteit van 3.750€ te behouden' en dat ze daarom per direct bij verzending van de brief zal geannuleerd worden.

Op 11 juli contacteert Uw assistente mevrouw Marina Macken me telefonisch persoonlijk met de mededeling dat U het dossier gedelegeerd hebt aan mevrouw Ann De Roeck (Secretaris-Generaal en lid van het directiecomité van Belfius Bank & Verzekeringen NV, verantwoordelijk voor de Juridische en Fiscale Diensten, Wealth Analysis & Planning en Secretariaat-Generaal, Public Affairs & Participaties en bestuurder Raad van Bestuur Belfius Bank), ten einde onze zaak in detail te onderzoeken en een oplossing uit te werken. Mevrouw Macken informeert me dat mevrouw De Roeck ons hiervoor eerstdaags zal contacteren.

Wanneer dit in het midden van de week daarna nog steeds niet gebeurd is, trachten we zelf rechtstreeks contact te nemen met mevrouw De Roeck, doch blijkt dat ze net 3 weken op verlof vertrokken is...

Op 25 juli ontvangen we dan -wederom van de Intensive Care dienst - een brief, waar we tegen beter weten in hieronder in detail zullen reageren, maar we hadden gehoopt dat -te meer omdat U het delegerde aan iemand die lid is van het directiecomité en aldus een objectieve analyse kan verrichten van onze klachten aangaande deze dienst- Belfius inmiddels begrepen had dat het voor ons onmogelijk is geworden om met de Intensive Care dienst samen te werken wegens een complete vertrouwensbreuk die door hen werd veroorzaakt, waarvoor we nu reeds enkele maanden proberen om U persoonlijk de oorzaken toe te lichten en de bewijzen dienaangaande persoonlijk te overhandigen, wat dus nog steeds niet gelukt is.

Op 19 juli en 7 augustus ontvangen we aanmaningen van de Intensive Care dienst voor de invordering van de 'ongeoorloofde achterstand' ontstaan door de per directe intrekking van ons kaskrediet, inmiddels, met een beetje vertraging veroorzaakt door het onverwachte karakter van deze beslissing, aangezuiverd uiteraard.

Op 23 augustus ontvangen we nogmaals een schrijven van de dienst 'Beheer kredieten aan Private, Personal en Retail' die nu nogmaals over 'informatie' beschikt dat nu ook ons laatste kaskrediet van 3.750€ (we hadden er dus 2 op verschillende rekeningen) onmiddellijk bij verzending van de brief geannuleerd wordt. We hebben dit dan ook maar onmiddellijk aangezuiverd, zoals altijd na de feiten die Belfius stelt.

We hebben tot nu gewacht om te reageren om mevrouw De Roeck een kans te geven om het dossier alsnog op te pikken na haar verlof, zoals ons werd beloofd, maar na bijna nog een extra maand geduld ziet het er blijkbaar niet naar uit dat dit nog te gebeuren staat ? Waarom werd ook deze belofte niet nagekomen ? Zal ze nog worden nagekomen ?

Uw schrijven van de Intensive Care dienst (weliswaar mede bekrachtigd door de heer Sneyers ditmaal, mogen wij hieruit afleiden dat hij zich intern bij Belfius verantwoordelijk stelt voor alle acties die Intensive Care naar ons toe genomen heeft ?) biedt ons als 'ultiem en uitzonderlijk gebaar' om onze vooropgestelde turn-around te realiseren echter aan om ons 2... kaskredieten van 3.750€ te verschaffen ? Dezelfde kaskredieten die de dienst 'Beheer kredieten aan Private, Personal en Retail' ons zopas onverwacht heeft ontnomen dus. Men kan zich niet van de indruk ontdoen dat de onderlinge communicatie én klantgerichte opvolging van de verschillende departementen binnen Belfius echt wel nood heeft aan substantiële verbetering van de procedures ?

Bovendien zijn er nog een aantal passages in uw schrijven waarbij we ons ernstige vragen dienen te stellen:

"Daarom zal Belfius Bank dan ook niet nalaten U te steunen in een zoektocht naar een nieuwe financiële partner en/of investeerder". Dit moet echt het toppunt van sarcasme zijn, want Belfius heeft exact het tegenovergestelde gedaan, door onze relatie met BKCP volledig te ondermijnen met jullie onvoorzichtige acties (zie mail dd 14 juni van Uw 'onafhankelijke entiteit' Crefius via diens medewerker Bart Joye) waar wij volstrekt géén goedkeuring voor gegeven hadden. Dit heeft rechtstreekse desastreuze gevolgen (o.a. het verlies van een overzetting van een krediet van 650.000€ van de vennootschap naar mezelf privé, zie ook verder in deze mail voor de details hieromtrent).

Het onderzoek naar "alle mogelijke scenario's met betrekking tot een herschikking van uw kredieten", dàt zouden we pas eens graag in detail zien en samen bespreken, want zelf hebben we het raden naar wat, wie, hoe, enz er dan wel onderzocht zou zijn, een inhoudelijke meeting dienaangaande, laat staan enig onderzoek of concrete feedback over de echte kern van de zaak is er dus (zélfs na alle noodkreten naar jullie directie toe!) gewoonweg nooit geweest.

Hoe kan men dan überhaupt een correcte evaluatie maken ? Men weet bij Belfius gewoonweg niets in detail af van onze business, want er wordt gewoon niet achter gevraagd. Straffer nog, indien we dit zelf willen bespreken of aanreiken tijdens meetings worden we weggelachen en beschimpt en aangemaand om 'volwassen' te worden. We vrezen dus dat dit niets anders dan een stijlclausule zonder inhoudelijke feedback is, en dus zonder enige toegevoegde waarde.

In plaats van duidelijkheid te scheppen in Uw communicatie, zowel tijdens meetings als Uw schriftelijke reacties, hanteert men steeds een 'vooral niets inhoudelijk communiceren'-stijl. Het is uiteraard niet mogelijk om op deze manier daadwerkelijk problemen op te lossen... wat een schril contrast met de 'open communicatie en client-partnership (met financiële begeleiding)'-belofte in het eerste schrijven dat we van U persoonlijk mochten ontvangen op 5 december 2011.

Of bedoelde U met deze 'financiële begeleiding' misschien de passage "Nochtans blijft Belfius Bank niet overtuigd met betrekking tot de haalbaarheid van het financieel plan en drukt zij haar ongerustheid uit over de toekomstige terugbetaling van de kredieten" ? Onze quasi onmiddellijke terugbetaling van de ingevorderde **900.000€** zou hier toch wel in mogen meetellen?

Het zou aangewezen zijn om Uw 'partner' in het kader van zijn 'financiële begeleiding' van dergelijke intrekkingen vóórafgaandelijk te verwittigen, zodat deze, in plaats van iedere keer plots met de rug tegen de muur te worden geduwd, de kern van de zaak gezamenlijk kan bespreken en indien nodig aanpakken, maar dat wordt moeilijk natuurlijk als er -buiten de problemen die Belfius zelf veroorzaakt- eigenlijk helemaal geen zaak is... alle pogingen van Belfius om het tegendeel te laten uitschijnen ten spijt...

We kunnen toch moeilijk dezelfde toer opgaan en ook beginnen dergelijke 'nuttige' feedback te verschaffen: "Nochtans twijfelt InfoServe sterk aan de integriteit, en zodoende dus ook de objectiviteit van de analyses, én de competentie van de analiste(n) op de inmiddels beruchte Intensive Care dienst, aan de algemene gehanteerde bedrijfsethiek m.b.t alle gestelde handelingen, en tot slot aan het engagement van de directie om dergelijke situaties de nodige aandacht te schenken die ze ontegensprekelijk behoeven en verdienen." Met dat verschil dat wij wél alles tot in het kleinste detail kunnen verduidelijken en aanreiken, als er maar eens iemand thuis zou geven aan de andere kant om te luisteren én inhoudelijk te antwoorden...

U zal misschien nog opperen dat Uw voorstel nog andere voordelen aanreikte, maar dit is uiteraard volstrekt ontoereikend in vergelijking met alle concrete problemen die Belfius rechtstreeks heeft veroorzaakt; en blijft men aldus zwáár in gebreke. Uw voorstel is ons inziens dan ook voor niets anders bedoeld dan zand in de ogen te strooien, en uiteraard zichzelf juridisch in te dekken door de perceptie te wekken dat men, als voorzichtig en verantwoordelijk bankier (en onder het mom van bankiers-aansprakelijkheid), constructief handelt, terwijl het net omgekeerd is natuurlijk. Uiteindelijk komt het voorstel erop neer om minder dan... **2%** te zullen (her)financieren van hetgeen Belfius ons op korte termijn gekost heeft (**1.800.000€** aan allerhande kredieten intrekken of extern laten verliezen (zie hieronder voor de details), met als ultieme 'hulpaanbod' 39.175€ (geen rekening houdende met de kaskrediet-klucht), dan nog onder de vorm van tijdelijke kapitaal-franchise en dus niet onmiddellijk beschikbaar). Dit plaatst o.i. uw 'gebaar' in het enige juiste perspectief.

Kan U het ons kwalijk nemen dat wij uiteindelijk in dit alles kwaad opzet beginnen te zien ?

We hebben namelijk het lijstje eens gemaakt van wat onze Belfius 'samenwerking' ons tot nu toe reeds aan schade heeft gekost:

- Onmiddellijke invordering van **500.000€** factoring-krediet, met de duidelijke bedoeling ons bedrijf in falen te duwen, wat (tot op heden) mislukt is. Het invorderen van al onze leasingwagens (toevallig op hetzelfde ogenblik) behoorde daartoe ook tot jullie plan, maar dat is mislukt dankzij onze kordate (re)acties hiertegen.
- Niet-verlengen van **400.000€** straightloan om de 'verplichte desinvestering' te bekomen van een lange-termijn immobiliën project, waarbij de gronden in kwestie maar liefst **65.000€** onder de geschatte waarde snel ten gelde zijn moeten worden gemaakt om aan de Belfius eisen te voldoen.
- Het niet respecteren van afspraken aangaande de financiering v/d operationele werking van ons bedrijf (eindejaarspremies, vakantiegelden, voorafbetaling belastingen) verslechterde onze cashflow met **250.000€** en is een van de hoofdoorzaken waarmee onze problemen gestart zijn.
- **22.131€** betaalde woekerrente à **17%**, bewerkstelligt door expres niet verlengen van een SL
- **12.666€** betaalde woekerrente à **17%** bewerkstelligt door het moedwillig laten aanslepen van een regularisatie (van een achterstand die dan ook nog werd veroorzaakt door Belfius).
- 'Consolidatie' van onze vroegere investeringskredieten naar een nieuw krediet, ook zagezegd ter ondersteuning van onze bedrijven, maar waarbij de 'normale' rentevoeten die we op de oude kredieten hadden lopen vervangen werden door tarieven boven de **7%** rente! En dit voor kredieten die volledig (door mezelf als privé persoon ter ondersteuning van onze bedrijven) zelfs méér dan 100% hypothecair ingedekt zijn door immobiliën, plus een pand op het handelsfonds, extra borgstellingen, enz. Volkomen risicoloos dus, het tegendeel beweren is simpelweg de waarheid aanfluiten. Een volstrekt verwerpelijke tactiek en ons inziens een zeer onethische manier van zakendoen, niet in lijn met wat U in uw brief als een '**maatschappelijk**

geëngageerde bank die zich ten dienste stelt van de KMO's' propageert... uiteraard betalen waarschijnlijk niet alle KMO-kanten deze absurde tarieven (dat hopen we althans oprecht), misschien enkel degenen die men verzwakt door de crisis (en indien nodig nog met een eigen extra duwtje op weg naar de afgrond, zoals bij ons flagrant het geval is), maar met nog voldoende borgstellingen, kan uitwringen en maximaliseren tot op het bot ?

- +/- ongeveer **30.000€** cashflow voor 2 leasing-wagens die we van Belfius Lease gekocht én betaald hebben, maar waar men tot op heden nog steeds niet geslaagd is (desondanks beloftes hieromtrent) om ons de facturen van deze wagens te bezorgen, waardoor we ze niet ten gelde kunnen maken.
- Andere (kleinere) tegoeden die men gewoon botweg weigert terug te geven.
- Een krediet van **650.000€** dat normaal gezien zou privé door mezelf afgesloten zou worden bij BKCP om de vennootschap te herkapitaliseren, maar waar Belfius opzettelijk de afspraken omtrent hypothecaire rangordes niet is nagekomen met als doel mijn relatie met BKCP te ondermijnen en de volledige transactie aldus te kelderen. Immers, indien BKCP dit krediet zoals gepland zou uitgevoerd hebben, verminderde de machtsgreep van Belfius op ons bedrijf heel sterk, en dan kon het laatste luik van jullie plan (invordering van de resterende onroerende goederen) niet worden ingeleid. Nu echter...
- Om nog maar te zwijgen van alle noodgedwongen verloren tijd en energie in de opvolging van Uw negatieve en contraproductieve aanpak van alle dossiers (zucht...), noodgedwongen raadgevers-erelonen kosten die de pan uitswingen, onmenselijke stress voor onszelf als zaakvoerders, ...

Het spreekt voor zich dat de druppel die de emmer doet overlopen ditmaal definitief gevallen is : de uiterst onvoorzichtige handeling die U als bankier hebt gesteld door :

- lijnrecht tegen de hieromtrent gemaakte afspraken
- zonder ons überhaupt nog te consulteren (lees: achter onze rug om)

contact op te nemen met Uw concullega BKCP om een rangverbetering te bekomen in de herkapitalisatie van de vennootschap, is er teveel aan. Het feit dat deze rangverbetering dan eigenlijk ook nog **volstrekt nutteloos** in het totaalplaatje van het dossier was omdat Belfius reeds 3-dubbel (!!) ingedekt was voor dit deel, bewijst o.i. nog maar eens dat er echt kwaadardige bedoelingen in het spel zijn, en dat het enkel ging om het kelderen van onze relatie met BKCP. Dit heeft als belangrijk gevolg dat de herkapitalisatie van de vennootschap zoals ze gepland was met het BKCP krediet niet kan doorgaan, wat uiteraard een rechtstreeks gevolg kan hebben voor de tewerkstelling van onze 40 medewerkers...

Aangezien dit allemaal gebeurde onder het toezicht van de heer Sneyers, de door U aangestelde directeur die de grond van de zaak moest onderzoeken maar die daar niet eens mee wou starten (voor alle duidelijkheid : wij waren geïnteresseerd in een oplossing, geen zinloze heksenjacht), beginnen we te vrezen dat de volstrekt onethische en zelfs criminele manier van werken van de Intensive Care dienst, gewoonweg de uitvoering is van het door het directiecomité uitgestippelde beleid ?

Want zonder waarschuwing 900.000€ cash moeten ophoesten op enkele weken tijd, in combinatie met de weigering van de operationele kredietlijn (250.000), én het kelderen van onze uiterst belangrijke relatie met BKCP, is zelfs voor ons wat teveel van het goede vrezen we. Ik denk dat het aldus overduidelijk is hoeveel schade Belfius ons wel niet gekost heeft, en we zullen spijtig genoeg genooddaakt zijn om deze schade op alle mogelijke manieren trachten te recupereren en/of te compenseren, daarbij niet verantwoordelijk zijnde voor de doos van Pandora die hierdoor geopend

kan worden. Het welslagen van onze bedrijvengroep laat ons namelijk niet veel andere keuzes dan deze waarin U ons nu dwingt.

We vroegen ons bovendien af of de uitvoerende mensen van de Intensive Care dienst misschien aanzienlijke bonussen verdienen; afhankelijk van de 'ingevorderde' bedragen van de klanten die ze 'in portefeuille' hebben, of misschien gebaseerd op het extra kunnen aanrekenen van woeker-rentes, zoals wij meer dan 17% dienden te betalen op 'ingetrokken' of 'geschorste' kredieten ? Dat zou ten minste nog een logische verklaring zijn voor zoveel tegenwerking bij nochtans zeer constructieve aangeboden oplossingen (aangezien de belangen dan automatisch tegengesteld zijn aan elkaar), oplossingen die zelfs zo evident voor de hand lagen in dit dossier dat het voor onze 'partner' pijnlijk aan het worden is om nog excuses te vinden om er vooral toch maar niet op in te moeten gaan (zo is het b.v.b. zagezegd onmogelijk om via een privé hypotheicaire woonkrediet te werken, wat uiteraard juridisch volstrekt niet klopt, maar toegegeven, het lijkt wel een plausibele uitleg...). Maar U blijft ons de échte uitleg dus tot op heden, na meer dan 2 jaar wachten nu, nog steeds schuldig ?

Mogen we er tot slot ook nog op wijzen dat wij langs onze kant **alle** verplichtingen die U ons opdroeg (zie bvb de ingevorderde **900.000€!**) voldaan hebben (en hiervoor bedankt werden met de intrekking van onze 2 nog enige resterende kas-kredieten?), uiteraard met de nodige consequenties voor ons maar daar zijn we nu wel al voldoende op ingegaan me dunkt. Op zich zou dit alleen al het bewijs moeten leveren dat de houding van Belfius volstrekt onbegrijpelijk is, want als we onder deze omstandigheden stand kunnen houden en overleven, zelfs met alle belangrijke problemen die jullie veroorzaken, zouden we uiteraard zeker niet in deze precaire situatie geraakt zijn zonder de pure sabotage van onze hoofdbankier.

Een kort overzicht van de huidige resterende openstaande schuld ten opzichte van de lopende borgstellingen die hieraan verbonden zijn bewijst nog maar eens onze versie van de feiten:

- IK 071-0502792-05: 366.423.44€
- IK 071-0507902-71: 157.019.71€

Totale openstaande schuld: **523.443.15€**

Beide kredieten zijn geborgd door:

- 1ste en 2de rang hypothecaire inschrijving (beide rechtstreeks Belfius zonder tussenpartij) voor 446.000€ op 6 appartementen in de Fazantenlaan te Meise (geschatte waarde appartementen: 1.200.000€).
- 2de rang hypothecaire inschrijving voor 50.000€ op een 7de appartement in de Fazantenlaan te Meise, na de 1ste-rang inschrijving van KBC (doch ook met de reële waarde van 50.000€ dekking).
- 4de rang inschrijving voor 175.000€ op de 6 appartementen in de Fazantenlaan na de 3de rang inschrijving van BKCP voor 650.000€ (de 1.2M waarde van het onderpand zorgt ook hier echter nog steeds voor effectieve dekking).
- 1ste rang inschrijving voor 175.000€ op het pand handelsfonds van onze vennootschap, op onze consultancy business dus, gestoeld op ons human capital.

Totale borgstelling: **846.000€!**, meer dan **320.000€ te veel aan borg dus**, en toch weigert U, ondanks de afspraken hieromtrent, de financiering van de operationele kredieten te honoreren, wat perfect mogelijk zou zijn gezien deze exuberante dekking (deze afspraken werden trouwens ook nog nooit schriftelijk ontkent, men voert ze gewoon niet uit).

Wij verwachten dan ook:

- ofwel de onmiddellijke terbeschikkingstelling van deze operationele kredieten in de vorm van een SL van 250.000€ zodat we de daardoor opgelopen achterstanden bij andere leveranciers eindelijk kunnen regulariseren. Dit krediet is dan uiteraard geborgd door het teveel aan borg dat momenteel aanwezig is.
- ofwel de onmiddellijke vrijgave van de 4de rang inschrijving van 175.000€ op de 6 appartementen in de Fazantenlaan én van het pand op het handelsfonds van 175.000€ zodat wij niet langer door Belfius 'gegijzeld' worden en onze operationele kredieten a.d.h.v. deze borgstellingsmogelijkheden die ons toebehoren onverwijld bij een andere bank kunnen verwezenlijken.
- + in beide gevallen vragen wij de veroorzaakte woekerrentes (totaal van **34.797€!**) in mindering brengen van onze openstaande schuld, weliswaar minus de contractuele verschuldigde rente van het initiële contract (euribor+1.35%), in plaats van op de **'ongeoorloofde achterstanden' à 17% die Belfius ter kwader trouw heeft doen ontstaan**), samen met alle andere tegoeden die nu onrechtmatig worden ingehouden en zaken die worden achtergehouden. Hiermee rekening houdende, is er na deze vrijgave van het 'nutteloze' overgeborgde bedrag nog voldoende borgstelling over voor een 100% hypothecaire indekking op 7 appartementen te Meise, wat ons dossier nog steeds een excellente -doch correcte ditmaal- risicodekking bezorgt.

Mogen wij U vragen Uw akkoord en/of Uw opmerkingen aangaande onze oplossing te verlenen tegen aanstaande vrijdag 31 augustus, om 16.00u ? Onze situatie laat ons namelijk niet toe nog langer te wachten, en behoudens positief gevolg aan deze oplossing zullen we als eerste stap alvast genoodzaakt zijn om een strafrechtelijke klacht met burgerlijke partijstelling en aanstelling van een onderzoeksrechter te gelasten; om een inhoudelijk onderzoek naar deze schandelijke malversaties eindelijk mogelijk te maken, gezien Belfius tot op heden intern blijkbaar liever voor een soort 'struisvogel-strategie' kiest ?

Dit schrijven wordt U gericht onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning, en zal U ook aangetekend verzonden worden.

Uiteraard zijn we wel nog steeds bereid om persoonlijk alle bewijzen te overhandigen, maar dit is o.i. enkel nuttig indien dit aan iemand van het directiecomité of daarboven geplaatst kan gebeuren, het is onze ervaring dat de lagen daaronder liever de Intensive Care dienst-rangen sluiten en belangen behartigen dan de zaak daadwerkelijk te onderzoeken.

Vandaar, met beleefde en mistroostige groeten,

Luc De Smet.” (einde brief)

Waarbij ik nogmaals de aandacht wil vestigen op het feit dat men dus akkoord gegaan is met deze vaste eis op het einde van de brief, en men is voor de 2de optie gegaan. Belfius heeft wel nooit de opgedrongen woekerrentes terugbetaald, maar de bank heeft dus wél alle overbodige borgstellingen op het einde van de rit toch vrijgemaakt.

Ze zijn er naar slechte gewoonte wel wederom in geslaagd om ook dit proces nog meer dan vier maanden tot het einde van het jaar te rekken. Omdat de vrijgave zoveel vertraging opliep door hun wederom vele absurde tegenwerkingen en vertragingsmanoeuvres, heeft onze toenmalige raadvrouw toen zelf rechtstreeks nogmaals vastberaden naar dhr. Clijsters moeten mailen.

Men trachtte het dossier namelijk nog maar eens te ondermijnen met een eigen verkeerde/gemanipuleerde analyse om de borgen niet te moeten vrijmaken, maar dat was buiten Meester Beelen gerekend:

“Van: Ina Beelen

Verzonden: woensdag 10 oktober 2012 18:31

Aan: 'jos.clijsters@belfius.be'

CC: 'marc.moreels@belfius.be'

Onderwerp: INFOERVE IT RESOURCING

Urgentie: Hoog

Geachte heer Clijsters,

Met enige verbazing neem ik kennis van de onderstaande mail van de heer Moreels.

Toen de hypotheek vorig jaar gevestigd werd op het 7de appartement, was Belfius blijkbaar zelf van oordeel dat het appartement minstens 290.000 euro waard is, aangezien KBC reeds een eersterangs hypotheek heeft van 240.000 euro. Nu de hypotheek moet vrijgegeven worden, is Belfius dan ineens van mening dat het appartement veel minder waard is. Begrijpe wie begrijpe kan ... Of moet Belfius toegeven dat ze zomaar hypotheeken neemt om toch maar ‘overingedekt’ te zijn ?

Bovendien kocht cliënte het pand twee jaar geleden aan tegen een bedrag van 288.000 euro, hetgeen op zich reeds aantoonde dat het appartement een hogere veilbare waarde heeft dan de vooropgestelde 245.000 euro. De intrinsieke waarde wordt overigens geschat op 276.000 euro, hetgeen veel meer aansluit bij de werkelijke veilbare waarde.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat het krediet bij KBC Bank inmiddels al is afgebouwd tot 215.000 euro, zodat de kans bijzonder klein is dat de 50.000 euro niet zou kunnen betaald worden uit de verkoop van het pand.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat Belfius in deze opnieuw een blokkerende en voor cliënte uiterst schadeverwekkende houding aanneemt, die volstrekt disproportioneel is ten opzichte van de belangen die Belfius in deze nastreeft. Immers, voor een risico van 50.000 euro wordt er een hypotheek en pand ten belope van in totaal 350.000 euro geblokkeerd. Cliënte wordt hiermee andermaal door Belfius gegijzeld, nu Belfius enerzijds weigert om de operationele kredieten van cliënte nog langer te verstrekken, maar anderzijds ook op een onrechtmatige wijze weigert om een overindekking aan waarborgen vrij te geven, waarmee cliënte elders deze werkingsmiddelen zou gefinancierd krijgen.

Belfius weet zeer goed dat het voorstel dat u doet, met name de terugbetaling van 50.000 euro in kapitaal, voor cliënte momenteel geen optie is.

Ik verzoek u dan ook met aandrang om de beslissing te herzien of minstens om een realistisch voorstel te doen tot oplossing.

Met vriendelijke groeten,

Ina Beelen

Advocaat

ODIGO Advocaten CVBA” (einde e-mail)

Uiteindelijk is na deze juridische mail het vrijgaveproces van de borgstellingen toen pas EINDELIJK echt in gang gezet, en is nog gefinaliseerd voor het einde van het 2012.

Concreet betekent dit dus wel dat Belfius ons meer dan een jaar gegijzeld hield door een teveel aan borgstellingen, die men pas onze zware druk heeft willen vrijgeven. Maar toen was de schade al geleden... Dergelijke vertragingen om in normale financiële omstandigheden te kunnen werken zijn daarenboven uiteraard soms dodelijk, zelfs al wordt het initiële probleem later uiteindelijk toch nog opgelost. It's the (waiting) process that kills.

Het grofste is dat men deze borgen wél aanvaard en gevestigd heeft, maar de beloofde continuïteit van onze operationele factorlijn die er tegenover stond flagrant heeft geschonden, door onze kredietlijn van 500.000€ niet over te zetten zoals was afgesproken. Niet enkel de kostbare verloren tijd, maar de smeerlapperijen, de pertinente leugens, en duistere acties van de banken verwoesten dus zelf ook zeer veel natuurlijk.

Hierbij tot slot van dit hoofdstuk de (aan de bovenstaande brief toegevoegde) tabel met het overzicht van de voornaamste Belfius handelingen door de jaren heen. Ik hoop dat ik de ware morele waarden en de échte bedoelingen van deze acties duidelijk heb kunnen blootleggen. De kolommen zijn per datum en geïmpacteerd bedrijf ingedeeld met de desbetreffende Belfius Aktie, het (meestal verborgen) doel van de aktie, en de verdediging die onze groep er telkens tegenover trachtte te zetten.

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Datum: 20 juni 2008 – Bedrijf: InfoServe		
Financiering 500.000€ IK immo project FZLN (5,6%, 96m) Waarborgen: 250.000€ hypotheek & 250.000€ mandaat FZLN, 200.000€ prive borgstelling LDS.		
Datum: 2 juli 2008 – Bedrijf: WebberID		
Financiering 250.000€ IK (5,93%, 84m). Financiering 50.000€ IK vakantiegelden (6,95%, 12m) Waarborgen: pand handelszaak, subordonatie 318K achtergestelde leningen, cash deficiency Sigaro en InfoServe.	Samenwerking optimaliseren, mondelinge afspraak met Belfius cvba bestuurder Vilvoorde Ann Declercq om operationele kredieten 'in goede en in slechte tijden' te financieren.	
Datum: 11 juli 2008 – Bedrijf: WebberID		
Initiatie Belfius Commercial Finance contract	Financiering groei	
Datum: 8 aug 2008 – Bedrijf: InfoServe		
Financiering 291.000€ immo project gronden Schriek (Euribor+1,35%, 24m)		
Datum: 16 dec 2008 – Bedrijf: WebberID		
Financiering 80.000€ eindejaarspremies (5,89%, 12m)		
Datum: 16 dec 2008 – Bedrijf: WebberID		
Financiering 60.000€ belastingen (5,89%, 12m)		
Datum: Juni 2009 – Bedrijf: WebberID		
Weigering financiering vakantiegelden		
Datum: 05 okt 2009 – Bedrijf: InfoServe		
Omzetting mandaten en vermindering kredietopening tot 446.000€.	Verbetering borgstelling	
Datum: 23 dec 2009 – Bedrijf: WebberID		
Financiering 80.000€ eindejaarspremies (4,88%, 12)		
Datum: 23 dec 2009 – Bedrijf: WebberID		
Financiering 60.000€ belastingen (4,11%, 12m)		
Datum: 20/04/2010 – Bedrijf: WebberID		

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Belfius Lease verbreekt zonder waarschuwing de lopende wagenleasingcontracten, en eist per direct 438.022€ op, én de onmiddellijke teruggave van 19 wagens.	Verkrijgen pandakte factoringcontract Webberid	Met de rug tegen de muur deze pandakte voor WebberID verlenen.
Datum: 14 juni 2010 – Bedrijf: WebberID		
Weigering financiering vakantiegelden Goedkeuring omzetting 318K SL naar kapitaal Weigering verder kredietengagementen, noch herschikking bestaande kredietmodaliteiten, intrekking kredietkaarten.	“De onderneming moet nu zichzelf saneren” (mail 14/06/2010) “Enig mogelijk scenario: verkoop onroerende activa” (mail 22/06/2010)	Kredietkaart-overbrugging voor de financiering van de vakantiegelden
Datum: Juli 2010-april 2011 ! Bedrijf: InfoServe		
Negotiatie-periode om opgelopen achterstanden te regulariseren, na maanden fillibelfiussen (en negeren van perfecte constructieve privé-borgstellingsvoorstellen, zie onze mail dd 08/09/2010) eindelijk een oplossing die het bedrijf niet in (onmiddellijk) gevaar brengt genegotieerd met hulp van de heer Dauw, kredietbemiddelaar van CeFip-KeFip.	Onderhandelingen zo lang mogelijk laten aanslepen om de onderneming te ondermijnen en woekerrentes aan te kunnen rekenen (intrekking v/h 291K SL gedurende 6 maanden waardoor er ‘ongeoorloofde debetstand’ ontstaat à ratio van 17% rente tijdens deze periode)... kostprijs: 22.131€ + 12.666€!	Na maandenlang vruchteloze pogingen om mits constructieve voorstellen tot een oplossing te komen, inschakeling krediet-bemiddelaar
Datum: 07/04/2011 – Bedrijf: InfoServe		
Herfinanciering 425.000€ SL project gronden Schriek & regularisatie (Euribor +3%, 8 maanden) Herfinanciering 400.000€ immo project FZLN (7,02%, 120m) Waarborgen: 446.000€ 1 ^{ste} rang hypotheek FZLN, 418.000€ hypotheek gronden Schriek, 50.000€ 2 ^{de} rang hypotheek app LDS, inpandgeving huurinkomsten appartementen FZLN.	Rente opdrijven tot boven de 7%, gezichtsverlies vermijden bij CeFip-KeFip, extra privé borgstelling LDS.	Eens goed doorslikken...
Datum: 12/04/2011 – Bedrijf: Rackboost		
Aanvraag vrijgave handelsfonds aan Mevr. Rika Favril. Aanvraag wordt meermaals herhaald, Belfius Bank reageert niet totdat deze vertraging zeer ernstige gevolgen heeft, met name de nefaste vertraging van de uitvoering van een goedgekeurd ING krediet van 200.000€, waardoor er betalingsvertraging ontstaat naar... Belfius Lease die volstrekt geen begrip toont voor het door Belfius Bank veroorzaakte probleem, integendeel ! (zie 19-27/10/2011).	Vertragen ING krediet met doel escalaties te veroorzaken bij Belfius Lease.	Verscheidene aangetekende reacties

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Datum: 22/08/2011 (uitvoering 19/12!)–Bedrijf: InfoServe		
Herfinanciering kredietcontract ondertekend voor IK 175.000€ overname handelsfonds WebberID (6%, 60m) conform WCO procedure. Waarborgen: 175.000€ 4 ranghypotheek (na BKCP) FZLN, 175.000€ 4 ^o ranghypotheek (na Belfius) gronden Schriek, 175.000€ 1 ^o -rang pand handelszaak InfoServe.	3-dubbele indekking, vrijwaring WCO-risico door overname v/d financiering van WebberID. Door het extra pand op het handelsfonds blokkeert men onze mogelijkheden op financiering van de operationele kredieten bij een AFI, en zélf weigert Belfius ze later -tegen onze verwachtingen in- te financieren.	Kredietakte wordt uitgevoerd op 21 oktober, uitvoering krediet echter pas op 19/12/2011! De overzetting v/d factoring sleept daardoor aan, midden dec. ontvangen we pas het voorstel van het nieuwe factoring-contract in InfoServe.
Datum: 19-27/10/2011 – Bedrijf: Rackboost		
Belfius Lease vordert zonder ons medeweten 9000€ in voor Rackboost vanuit het factoringcontract van WebberID ! Bovendien ging het hier om schulden beschermd onder de WCO procedure van Rackboost. Er werden door Rackboost nog bijkomende WCO-aflossingen betaald terwijl deze eigenlijk dus reeds werden toegeëigend.	Onrechtmatige vervroegde invordering v/d Rackboost leasingcontracten én WCO plan, zagezegd wegens betalingsachterstand doch deze werd rechtstreeks veroorzaakt door Belfius Bank zélf (tegenhouden vrijgave handelsfonds Rackboost).	Ellenlange e-mail communicaties met vragen tot inlichtingen en rechtzettingen, doch volstrekt nutteloos...
Datum: 03/02/2012 – Bedrijf: InfoServe		
Vermindering SL-krediet verkoop gronden Schriek met 50.000€, af te bouwen met 10.000€/maand.	Verdere destabilisatie bedrijf door vervroegde SL-afbouw + invordering 50K + wederom woekerrente 17%	Aanvraag om deze afbouw stop te zetten zodra koper gevonden wordt geweigerd per brief.
Datum: 16/02/2012 – Bedrijven: All		
Meeting te InfoServe met MEVROUW RIKA FAVRIL en dhr. Marc Legiers, onmiddellijke intrekking zonder waarschuwing of verklaarbare reden van factoringcontract WebberID, en weigering – tegen alle afspraken in- om het nieuwe contract in InfoServe te mogen initiëren (contractvoorstel reeds in ons bezit). Belfius is volkomen niet geïnteresseerd in de mogelijke privé-oplossingen die LDS wenste te bespreken, meeting verloopt uitermate negatief, onconstructief tot zelfs uitermate onbeleefd en grof. LDS wordt aangemaand om ‘dringend volwassen te worden’...	Worden gedwongen om onmiddellijk in immobiëlen te desinvesteren, wat leidt tot de vervroegde verkoop van de gronden te Schriek voor 400.000€, 65.000€ onder de normale geschatte marktwaarde, doch Belfius wenst echter ook de andere kredieten vervroegd in te vorderen. Belfius ondermijnt hiermee rechtstreeks de waarde van het consultancy handelsfonds (waar ze nu nochtans een pand op hebben), maar zodra men de resterende kredieten invordert a.d.h.v. de hypothecaire borgstellingen, heeft	Nieuw factoringcontract bij Fortis Commercial Finance, echter met aanzienlijk cashflow-verlies. Contact name a.d.h.v. verscheidende gedetailleerde aangetekende schrijvens gericht aan het Belfius directiecomité en zijn voorzitter om dergelijke praktijken aan te klagen, tot op heden geen enkel inhoudelijk antwoord verkregen!!!

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Belfius laat ook voelen dat het volstrekt geen rekening wenst te houden met de gevolgen voor het personeel bij een desinvestering van de immobiëlen, zolang de eigen kredieten maar (vervroegd) terugbetaald worden (dankzij de hypothecaire indekking).	men hier toch geen belang meer in en bij. Hoe langer het dossier aansleept, hoe zwakker we staan want we kunnen onze operationele kredieten niet financieren tot het project is uitgevoerd.	Enkel na meer dan 3 maanden wachten een doorverwijzing vanwege dhr. Clijsters naar dhr. Sneyers, die hier niet wenst op in te gaan, om zich op de 'oplossing' te kunnen focussen...
Datum: 07 & 09/03/2012 – Bedrijf: WebberID		
Belfius Lease zegt per direct en alle leasingcontracten op, gebaseerd op een achterstand ingegeven door de boekhoudkundige discrepanties en verwarring met betrekking tot de verwerking van de gestolen 9000€ die via de factoring naar Rackboost werd getransfereerd. Op 09/03 bevestigt Belfius Lease nogmaals aangetekend het handhaven van de opzegging... tot 16/03 wanneer onze brieven doordringen... Belfius Lease weigert tot op heden onze aankoopfacturen te bezorgen van 2 aangekochte wagens waardoor wij ze niet kunnen doorverkopen, terwijl ze uiteraard wel reeds voldaan werden. Negatieve invloed op onze cashflow van ongeveer 30.000€.	Doel is zeer duidelijk: onmiddellijke en hardnekkige invordering van 117.165€ op eenvoudige manier door inbeslagname tegoeden factoringcontract + recuperatie wagens. Aardig neveneffect bij succes: het einde van de consultancytak wegens wegvallen het noodzakelijk vervoer voor onze mensen.	Tot 3 aangetekende escalatiebrieven naar Belfius management om deze schandalige praktijken aan de kaak te stellen + creditering van klanttegoeden om te vermijden dat ze (nogmaals) ingepikt kunnen worden via de factoring.
Datum: 24/05/2012 (!) - Bedrijf: InfoServe		
Constructieve meeting met de heer Sneyers waarin beslist wordt om de vennootschapskredieten over te zetten naar een privé krediet voor LDS, volgens de heer Sneyers zelf de beste manier om een structurele oplossing te bieden, rekening houdend met de fiscale beperkingen van een versnelde desinvestering van de immobiëlen. Dhr. Sneyers bevestigt in deze meeting zélf dat terugbetalingscapaciteit geen probleem zal zijn gezien deze nu ook reeds goedgekeurd en aanwezig is.	Veel beloven en weinig geven, doet de zotten in vreugde leven... alle gekheid op een stokje, het zijn net de vele vertragingen (dossier gestart in juli 2010!) die ertoe leiden dat onze problemen echt escaleren, beloftes worden niet nagekomen, enz.	Een privé financiering vermijdt onmogelijk te betalen belastingen op de winst bij een (gedwongen) vervroegde verkoop en is dus de enige realistische optie.

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Datum: 30/05/2012 – Bedrijven: Rackboost & WebberID		
Belfius Lease volgt ons onderhoud met de heer Sneyers op en wordt het blijkbaar beu dat wij –ondanks reeds herhaaldelijk aandringen in hun vorige schrijvens- ons niet akkoord willen verklaren met de gang van zaken waarbij er 9000€ werd toegeëigend vanuit WebberID om WCO-schulden van Rackboost te betalen. Men vindt er dan maar niet beter op om ons letterlijk te chanteren: indien we onze tegoeden van Rackboost willen terugkrijgen, moeten we ons akkoord geven.	Poging om zichzelf in te dekken tegen de 9000€-aanwending (WCO wetgeving niet gerespecteerd), daarbij regelrechte chantage niet schuwend, wat de essentie van de zaak uiteraard nog aanzienlijk verergert.	Moet er nog zand zijn...
Datum: 29/06/2012 – Bedrijf: InfoServe		
Antwoord bij monde van de heer Halbardier: “Het dossier is geweigerd wegens ‘onvoldoende bewezen terugbetalingscapaciteit’, door het feit dat de vennootschappen een WCO procedure ondergaan hebben of zullen ondergaan. Immobiliën zullen dus moeten verkocht worden. Gelieve contact op te nemen met de dienst Intensive Care”. Onze brief dd 20/02 naar de heer Clijsters benadrukte duidelijk dat deze dienst net alle problemen veroorzaakt d.m.v. subjectieve analyses en kwaadaardige strategieën, en na een vicieuze cirkel van maanden gepingpong tussen alle mogelijke Belfius departementen worden we nu gewoon terug doorverwezen naar de al qaeda van alle problemen. Recente resultaatscijfers van de vennootschappen werden zelfs niet gevraagd, dus logischerwijs ook niet geanalyseerd. WCO maakt grondige analyses blijkbaar overbodig...	De facto uitvoering van het laatste luik van de vervroegde krediet-invorderingsprocedure (540.000€ immo FZLN), aangezien door de vertrouwensbreuk met BKCP ook de geplande overzetting van diens krediet (650.000€) naar LDS privé werd opgeschort en daardoor zal worden ingevorderd (BKCP SL loopt binnenkort af). Hierdoor wordt het volledige vennootschaps-herstructurerings-project gekelderd in plaats van alleen maar het Belfius deel (wat op zich niet strikt noodzakelijk was), en komt de continuïteit van onze groep in reëel en acuut gevaar. De immobiliën kunnen dan wel door Belfius en BKCP ten gelde worden gemaakt, maar door de fiscale gevolgen kunnen er meer dan 40 mensen hun baan verliezen.	Alle obstakels in het dossier werden weerlegd (ontbreken onroerend doel, zagezegd terugbetalingscapaciteit-probleem, enz enz) doch deftig overleg bleek nogmaals onmogelijk (enkel korte telefonische contact name dhr. Halbardier) en het resultaat bleef - uiteraard- ongewijzigd. Belfius inschatting benodigde terugbetalingscapaciteit voor beide kredieten: +/- 20.000€/maand (10K Belfius, 10K BKCP). Eigen berekening voor het totaal bij een normale financiering: +/- 7.250€/maand (1.2M€ op 20 jaar, 4% 5/5/5), een spread van maar liefst 13.000€ tussen de analyses voor de schuldenkant, en de inkomstenkant werd daarbovenop ook nog 3.000€ verkeerd ingeschat door

Belfius Aktie	Belfius Doel	Verdediging
Echter, veel ernstiger nog, blijkt dat men zonder ons medeweten en dus zeker zonder overleg en goedkeuring, BKCP gecontacteerd heeft en bijkomende eisen heeft gesteld, met name een rang-afstand ten voordele van Belfius voor de 175.000€ waarop men reeds 3-dubbel ingedekt was, dit na ontvangst van de goedkeuring van BKCP voor het rangbehoud in het project, tegen alle afspraken hieromtrent in dus. Pas na de weigering van BKCP om rangafstand te doen, heeft Belfius zelf het krediet definitief geweigerd... Deontologisch volstrekt verwerpelijk en zéér schadelijk voor onze bedrijvengroep.		mevr. Van Laer, een 'vergissing' (in ons nadeel) van ongeveer 16.000€ terugbetalingscapaciteit per maand in de 'analyse' dus. Laatste wanhooppoging gestuurd met vraag tot persoonlijke interventie van de heer Clijsters, maar het water staat ons inmiddels boven de lippen en onmiddellijke akties zijn vereist.
Datum: 11/07/2012 – Bedrijven: All		
Nieuwe doorverwijzing vanwege de heer Clijsters bij monde van mevrouw Marina Macken naar mevrouw Ann De Roeck, die ons dossier ter harte zou nemen.	Mevrouw De Roeck blijkt na eigen navraag 3 weken op verlof te zijn vertrokken... zelfs na deze laatste tantaluskwelling van wachten op Godot blijkt deze laatste aangestelde na haar verlof ons dossier niet op te volgen?	

Men heeft hierna geen contact meer met ons opgenomen om dit nog op te volgen, en zijn de resterende problemen met Belfius blijven aanslepen. Toen we in 2015 nogmaals een poging waagden om een consolidatiedossier in te dienen, kregen we zeer snel het deksel op de neus én de vaste bevestiging van de heer Sneyers dat wat Belfius betreft, er nooit een vuilte aan de lucht geweest is. De ziel van de bank is zo puur als die van een pasgeboren baby. Eerder als die van een sluipschutter of een killer-drone ja...

Die herfinancieringsaanvraag was in het kader van een laatste poging om de groep te ondersteunen, zodat met privé-patrimonium borg het nodige kapitaal kon opgehaald worden om iServe/Eurovex toch nog te kunnen redden. Maar in 2015 hing het KBC zwaard van Damocles spijtig genoeg reeds over deze goederen. We hoopten echter met de aanvraag bij Belfius hun voorgaande verantwoordelijkheid van het dossier aan te spreken om toch een oplossing te kunnen negotiëren.

We hadden hiertoe zowaar een 2de persoonlijke meeting met de heer Sneyers. Dit maal waren we wel op onze hoede, aangezien in de vorige meeting zijn neus langer was dan die van Pinocchio.

Zoals u hieronder kan lezen in zijn e-mail, was Dhr. Sneyers duidelijk niet opgezet over de aankondiging dat ik naar pers zou proberen te stappen om eens na te gaan of alles wat wij (en vele andere collega-KMO's) met en door de banken (niet enkel Belfius dus) te verduren hebben gekregen, wel maatschappelijk aanvaardbaar is? En for the record, dit was gewoon een aankondiging, geen 'dreiging' zoals dhr. Sneyers het stelt.

Want ik heb dat toen meermaals geprobeerd, maar voldoende persaandacht verkrijgen is in 2015 en daarna (nog) niet gelukt. Hopelijk kan ik 8 jaar later op de een of andere manier wel een betekenisvol aantal medemens bereiken. Een beetje mond-aan-mond reclame voor dit eigenste boek dat u nu aan het lezen bent, zou daarbij misschien enorm kunnen helpen.

Alvast zéér hartelijk dank als u daar een steentje toe kan bijdragen; ideaal cadeautje ook voor onder de kerstboom of een verjaardag hé 😊. Want alleen mits voldoende buzz & fame zal ik dhr. Sneyers kunnen overtuigen dat het hier wel degelijk om een tot op heden mislukte aankondiging i.p.v. een dreiging ging, bij deze draag ik dit hoofdstuk v/h boek speciaal daartoe aan hem op 😊

En neen, dit is geen 'revenge is a dish best served cold'-situatie, want dit is geen wraak, dit is noodgedwongen oorlog! Ik moet me wel verdedigen, en ik had deze oude koeien ook veel liever niet meer uit de gracht moeten sleuren. En het enige waarmee ik me kan verdedigen zijn de feiten... Zodus:

De e-mail die we op 09/12/2015 van dhr Sneyers ontvingen:

"Subject: Re: Opvolging meeting

Geachte Heer De Smet,

Ik verwijs naar onze meeting de dato 3 november 2015, waarin u ons meedeelde dat u zinnens was acties in de media te voeren met als doel Belfius Bank in een slecht daglicht te stellen.

De marketing- oplossing, waarvan u eveneens melding maakt in uw mail van 3 november 2015, bestaat er blijkbaar in op een onaanvaardbare manier druk te leggen op Belfius Bank.

Belfius Bank wenst er nogmaals uitdrukkelijk op te wijzen dat zij in het kader van de afhandeling van uw dossier geen enkele fout heeft begaan.

U stelde tevens mondeling de vraag naar de mogelijkheden van een kredietverstrekking door Belfius Bank.

Bij de analyse van projecten en/of dossiers houdt Belfius Bank steeds rekening met objectieve criteria om te bepalen of Belfius Bank al dan niet vertrouwen heeft in de goede afloop van een project en met de kans op een correcte terugbetaling van de door haar verstrekte kredieten.

Op basis van de gegevens die Belfius Bank ter beschikking zijn in het dossier, is Belfius Bank van oordeel niet te kunnen ingaan op uw vraag tot kredietverstrekking. Het dreigen met acties in de media indien er negatief antwoord zou komen is geen element waarmee in het kader van een correcte inschatting van de risico's in een dossier kan en mag rekening mee worden gehouden.

Hoogachtend,

Vincent Sneyers" (Einde e-mail)

Dit bovenstaande antwoord was na meer dan een maand bezinning (?) zijn reactie op de mail die ik naar aanleiding van onze meeting en ter bevestiging van de besproken agendapunten doorstuurde. Ik verstuurde deze mail 's avonds op 03/11/2015, op de dag van de meeting zelf nog (avondshift):

"Subject: Opvolging meeting

Geachte Heer Sneyers,

In opvolging van onze meeting van heden, wens ik graag nog een en ander te verduidelijken mbt uw vragen:

Mijn motivatie momenteel is er op gestoeld om drie zaken op te lossen:

- Uitbetaling van de lonen, onkostenvergoedingen en aanverwanten van onze (ex-)werknemers, gebudgetteerd op 150.000 €
- Creatie van het marketingbudget voor het crowdfunding project (www.crowdfinancing.be) welke op termijn de herfinanciering van mijn privepatrimonium kan bewerkstelligen + wat op zich staand een bron van inkomsten en business development kan realiseren, gebudgetteerd op 150.000 €
- Een overbrugging van de realisatie van de desinvestering of herfinanciering van mijn patrimonium op 4 jaar , gebudgetteerd op 4.700.000 €

De (financierings)vorm is ondergeschikt in deze, een combinatie van verschillende kredietvormen is uiteraard mogelijk, en de totale geschatte waarde van het patrimonium bedraagt 5.134.000 €

Bovenstaande zaken kunnen op heden vanuit mijn eigen initiatief enkel opgelost worden door een marketing-oplossing gestoeld op mijn wedervaren met het bankwezen in België waar U deel van uitmaakt.

U waarschuwde mij – wellicht terecht – voor de methode die ik hierin toepas, er is echter op heden geen andere oplossing voorhanden.

In tegenstelling tot de perceptie die U van ons misschien heeft, zijn wij niet rancuneus aangelegd.

Echter ben ik het aan mezelf en een heleboel andere mensen verplicht om werkelijk alle mogelijkheden te benutten om mijn doelen te realiseren.

Indien Belfius bij nader inzicht toch van mening zou zijn dat zij toch – al ware het dan in haar opinie licht en in de mijne zwaar – in de fout gegaan kan zijn , dan zou het de Bank sieren moest zij voor bovenstaande problemen toch proberen een oplossing te creëren. Dit vermeldde ik in onze meeting als een positieve outcome.

U haalde terecht aan dat dit voor een vreemde partij niet zeer uitnodigend zou zijn, echter ligt dit voor een betrokken partij anders.

Wij houden ons beschikbaar voor eventuele verdere verduidelijking, alvast hartelijk dank voor uw opvolging en feedback.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.” (Einde e-mail)

We hadden eigenlijk kunnen verwachten dat we bot zouden vangen, aangezien ‘onze vriend’ (gezond sarcasme) dhr. Sneyers de hoogst geplaatste persoon was die we konden spreken. Maar het oordeel lag wederom duidelijk al op voorhand vast. Vandaar dat ik de zin: **“Belfius Bank wenst er nogmaals uitdrukkelijk op te wijzen dat zij in het kader van de afhandeling van uw dossier geen enkele fout heeft begaan.”**, de allerbelangrijkste uit de mail van dhr. Sneyers vind.

KBC en ING kwamen voor zichzelf immers tot hetzelfde besluit, en dat is echt niet het enige ‘actiepunt’ dat de banken met elkaar deelden. Ik kwam namelijk tot de ongeloofwaardige doch schrikwekkende constatactie dat bij álle banken dezelfde über-smerige trucendoos wordt bovengehaald wanneer ze op ‘fase-out’-mode overschakelen.

Ze zouden dat departement beter het ‘Kill-the-Customer Department’ noemen, met naamkaartjes en al, dan zou de klant ten minste weten wat hem te wachten staat. Dring...dring... ‘Hallo, met Rika van het Kill the customer Department, hoe kan ik u vandaag stokken in de wielen steken? Binnenkort mag u weer 17% overschrijdingsrente betalen hoor, dat fix ik wel even met de glimlach voor u. Voilà, dat is dan in totaal 35.000€ extra aub, en oh ja, we hebben deze voor uw eigen gemak al van uw rekening genomen hoor, dan hoeft u zelf niets te doen. Graag gedaan domme klant, bye! En bedankt nog om onze 900.000€ terug te betalen binnen de deadline hé loser!’ Zoals in dat restaurant waar de obers u opzettelijk uitschijten en grof behandelen 😊

Flauw, sorry ik weet het, maar in praktijk gebeurt dit bovenstaande ook gewoon plots droogweg per brief. De telefoon wordt langs de kant van de bank slechts gebruikt wanneer men u iets wil melden waar men geen sporen van wil achterlaten. Meestal is dat dan een uitnodiging/val om iets te ondernemen in functie van de informatie of afspraak die men u mondeling meedeelde. Achteraf kan en zal men dan de gedane beloftes steeds ontkennen.

Maar ik vrees dat dan nog, zelfs gewaarschuwd tot in het absurde, de moe getergde KMO-lijder (nee geen typefout) zich gedwee naar de slachtbank laat of moet laten leiden door de wurggreepcontracten en de valse beloftes, bedreiging, chantage en/of oplichting (afhankelijk van het stadium waarin uw dossier zich bevindt) van de order-follower van dienst.

Maar mét de Legale goedkeuring van de kleine lettertjes in de contracten én de financiële slagkracht van een... bank op de eigen juridische dienst uiteraard. Legaal en Moreel staan recht tegenover elkaar met fanatiek geslepen messen. Een vlijmscherp Hattori Hanzo ‘Dura Lex, Sed Lex’ Katana-zwaard tegen een neutraal Zwitsers zakmesje, scouts edition. You do not stand a chance. Weet dit op voorhand!!

En deze specifieke aansprakelijkheid-ontkenningszin is de laatste stap van een uitgebreide en complexe -durf ik het woord nog gebruiken- ‘dark’ maar zeker witgewassen procedure die al jarenlang perfect de corrupte bankenhegemonie in goede banen leidt. Vandaar ik opende met dezelfde denial-conclusie van de heer Thijs in het KBC dossier. De cirkel is rond, zoals ook de vergelijkbare ervaringen met de volgende banken (BKCP, Patronale Life) nog verder zullen aantonen.

Maar niets belet ons om een Tussenstand op te maken na 3 van de 4 Belgische grootbanken. Hoe zou dergelijk gedrag eigenlijk beloond worden?

Want wat is de moraal van het verhaal tot nu toe? Simpel, m.i. dat het voor de 'grote' C.E.O.'s geen moer uitmaakt welke procedures ze hun personeel doen uitvoeren. De gehanteerde handelswijzen mogen dan nog zo immoreel zijn als de pest, het benadeelt in ieder geval hun carrière niet. Integendeel zelfs blijikbaar, en het maakt daarbij niet uit op welke schaal de malversaties plaatsvinden.

Want hetgeen met ons is gebeurd haalt het nieuws natuurlijk niet, ik was/ben maar een kleine garnaal. Het grote probleem is dat ik uiteraard niet de enige ben die met dergelijke wanpraktijken werd/wordt geconfronteerd. Ik ben er van overtuigd dat er per bank duizenden, misschien zelfs tienduizenden klanten zijn die een soortgelijk parcours met dezelfde duivelse procedures moeten ondergaan.

Maar die klanten weten dat natuurlijk niet van elkaar, en geloof me vrij wanneer ik uit eigen ervaring zeg dat het zeer moeilijk is om nog de kracht en moed te vinden om hier tegen te (blijven) vechten, laat staan de praktijken publiekelijk aan te klagen. Dit boek is daartoe mijn 2de poging, hopelijk met meer succes dan toen ik dit probeerde op het moment van de feiten.

Johan Thijs was reeds CEO van de KBC groep (niet enkel de bank dus) op het moment dat wij de eerste maal met hem in contact kwamen. Veel hoger kan men dus niet meer klimmen, maar toch werd zijn vastberadenheid in onze zaak en in de ongetwijfeld vele vergelijkbare dossiers beloond met een promotie. In 2017 werd hij namelijk aangesteld als voorzitter van Febelfin.

Febelfin is de Belgische Federatie van de Financiële Sector, een sectorale werkgevers- en belangenorganisatie voor de financiële sector die in 2003 werd opgericht. Febelfin overkoepelt 5 aangesloten verenigingen en vertegenwoordigt 235 financiële instellingen die meer dan 100.000 mensen tewerkstellen in België.

Als grote baas van dergelijke organisatie kan hij natuurlijk nog extra zijn morele stempel drukken op hoe de andere banken hun uitwinningprocedures nog kunnen 'optimaliseren'. KBC gaf in ons dossier in ieder geval het meest schade verwekkende en meest disproportionele voorbeeld (dicht op de hielen gezeten door Belfius), dus dat voorspelt niet veel goeds naar mijn bescheiden mening.

Dhr. Thijs bekleedt tevens ook mandaten bij het VBO en het VOKA, altijd nuttig om de vinger aan de pols te kunnen houden in de KMO-wereld. Het Britse financiële magazine International Banker riep hem in 2016 en 2017 uit tot Banking CEO of the Year in Western Europe. In 2017, 2018 en 2019 nam Harvard Business Review hem op in de lijst van de 10 beste CEO's wereldwijd.

We spreken dus werkelijk over de crème de la crème van top-bankiers, wat me eigenlijk enorme angst aanjaagt. Want zijn persoonlijk antwoord "Hoewel ik uw teleurstelling in deze zaak begrijp, ben ik van oordeel dat KBC correct gehandeld heeft en daarom kan ik niet ingaan op uw vraag voor een overleg in dit dossier" legt de eindverantwoordelijkheid van ALLE onethische acties van zijn bank rechtstreeks bij hem. Maar that's the way to go wanneer men voorzitter van Febelfin wil worden blijikbaar...

Zijn partner in crime, de toenmalige voorzitter van de KBC groep Thomas Leysen, is nu voorzitter van de raden van bestuur van mediabedrijf Mediahuis, holdingmaatschappij Corelio en materiaaltechnologiebedrijf Umicore. Dus die is er ook niet echt op achteruitgegaan, en hij kan nu bij Mediahuis en Corelio een grote invloed uitoefenen op pers gerelateerde zaken. Dit vormt de ideale combinatie met zijn bancaire netwerk natuurlijk. De Lars Bové's van deze wereld moeten immers onder de knoet worden gehouden, nietwaar mijnheer Leysen? (zie zijn mail in het KBC hoofdstuk)

Ook bij ING verging het de top waarmee wij in contact kwamen crescendo. Dhr. Ralph Hamers werd in maart 2011 CEO van ING België, waar hij zich onder meer bezighield met het saneren van het kantorennetwerk waarbij 40 van de 773 vestigingen werden gesloten en 1000 banen verdwenen.

Na onze escalaties ter zijner persoon, trad hij in mei 2013 toe tot de raad van bestuur van de gehele ING-groep, waarvan hij op 1 oktober van dat jaar voorzitter en CEO werd. Maar zijn grote beloning kwam met de buitengewoon lucratieve overstap. In februari 2020 overstap naar de Zwitserse bank UBS bekendgemaakt. In anderhalf jaar tijd bij de Zwitserse bank heeft Hamers al meer verdiend dan tijdens zijn acht jaar aan de top van ING. Sinds oktober 2020 heeft Hamers immers al 17,2 miljoen euro verdiend bij UBS (sic, cijfers uit de jaarverslagen van UBS).

Dit terwijl ING voor 775 miljoen euro moest schikken met het Openbaar Ministerie (van Nederland) omdat het jarenlang veel te weinig had gedaan om witwassen te voorkomen. In december 2020 besloot het Gerechtshof in Den Haag dat de gewezen topman wel degelijk persoonlijk vervolgd moet worden door het OM voor zijn rol in deze affaire.

Het speciale aan deze zaak is dat dhr. Hamers normaal gezien helemaal niet zou vervolgd worden, want het Openbaar Ministerie zelf zag geen reden om hem te vervolgen. **Het is pas na een interventie van een gedreven activist, dhr. Pieter Lakeman**, dat het Openbaar Ministerie gedwongen werd om dhr. Hamers toch het vuur aan de schenen te leggen. Ik ken dhr. Lakeman niet, maar **deze held** maakte gebruik van een speciaal wetsartikel (artikel 12 Sv-procedure) waarmee men in Nederland alsnog het Gerechtshof kan vragen om een verdachte te vervolgen zelfs indien de officier van justitie beslist om dit niet te doen.

Het Gerechtshof stelde: "'De feiten zijn ernstig, met de bestuurder zelf is geen schikking getroffen en evenmin heeft hij publiekelijk verantwoordelijkheid genomen voor zijn handelen.

Het hof acht het van belang dat in een openbaar strafproces **de norm wordt bevestigd dat ook bestuurders van een bank niet vrijuit gaan als zij feitelijke leiding hebben gegeven aan ernstige verboden gedragingen**. De burger moet kunnen zien dat ook dergelijk handelen door de overheid niet wordt geaccepteerd." (Bron: <https://www.rtlnieuws.nl/economie/artikel/5202095/ing-witwassen-ralph-hamers-vervolgd>)

Zéér correcte uitspraak van dit Nederlands Gerechtshof, proficiat aan deze rechter, maar we mogen vooral niet vergeten dat onder normale omstandigheden deze vervolging er niet zou geweest zijn indien dhr. Lakeman niet de tijd en moeite zou gedaan hebben om het Openbaar Ministerie een geweten te schoppen. Ik laat dhr. Lakeman, die uiterst gelukkig met de uitspraak, even aan het woord: "Het is een enorm succes: het is een aanzet tot schoonmaak van de financiële wereld. In Nederland, maar ook in Europa."

Volgens Lakeman heeft het OM overduidelijk gefaald: "Zij stelden dat er geen aanwijzingen of bewijzen waren dat topmensen van de fraude afwisten. Wij hebben maar een fractie van de stukken ingezien en daaruit bleek zonneklaar dat Hamers er vanaf wist."

Lakeman vindt het belangrijk dat Hamers vervolgd wordt. Het is volgens hem principieel onjuist dat het bedrijf verantwoordelijk wordt gehouden voor het falen van een bestuurder en niet de bestuurder zelf. Die maken namelijk het beleid, zegt hij.

Ik sluit me 100% aan bij deze stelling van dhr. Lakeman, het zijn de beleidsmakers (C.E.O.'s, board of directors) die de procedures uitwerken en initiëren die de eindverantwoordelijkheid moeten dragen, en niet (enkel) het juridisch vehikel (het bedrijf) en/of de 'order-followers' personeelsleden die dergelijke handelspraktijken door de klant zijn strot rammen.

Maar zelfs de vervolging/veroordeling van deze laatste 2 partijen is echt geen evidentie hoor, en eerder zeer uitzonderlijk zoals bij de veroordeling van ING Bank zelf, voor 775 miljoen dan nog. Maar het Openbaar Ministerie beschermde de bazen dus door te stellen dat “er geen aanwijzingen of bewijzen waren dat topmensen van de fraude afwisten”, terwijl dit blijkbaar makkelijk “zonneklaar” kon worden aangetoond.

Men moet natuurlijk WILLEN kijken naar het (echte) bewijsmateriaal, nietwaar? Maar omgekeerd (zoals m.i. in mijn tenlasteleggingen) hanteert het OM lustig sfeermakerij en framing van zogenaamd bewijsmateriaal wanneer ze er wél op uit zijn iemand zwaar te kunnen pakken, alle (valse) middelen zijn dan blijkbaar geoorloofd. A là tête du client dus...

Vandaar ik het belangrijk vind om toch duidelijk de documenten/stukken die bewijzen dat de top van de banken in onze dossiers wel degelijk op de hoogte waren van de gang van zaken mee op te nemen in dit boek. Dan kan het Openbaar Ministerie van België dat al niet meer als argument gebruiken om niet te vervolgen 😊.

Het grote probleem is dat ik nu reeds zodanig goed op de hoogte ben van hoe al deze instanties dus eerder tegenwerken dan hun verantwoordelijkheid op te nemen, dat ik momenteel de moed, kracht (en financiën) niet meer heb om effectief gedetailleerde strafklachten te gaan neerleggen tegen de daders uit dit boek. Want een gewone klacht bij de politie hiervoor zou gewoon weggelachen worden, ik vermoed zelfs sterk dat de politie gewoonweg zou weigeren om de klachten te noteren (hier heb ik spijtig genoeg ook al ervaring mee toen ik dit trachtte te doen in een compleet ander zeer belangrijk dossier).

Het alternatief is dan rechtstreeks uw klacht indienen bij een procureur, die dan moet beslissen of er gevolg aan zal gegeven worden met onderzoek, eventueel door aanstelling van een onderzoeksrechter. Maar daar heb ik ook reeds ervaring mee in dat andere dossier, want toen de politie effectief weigerde om mijn ernstige klacht te noteren heb ik deze aangetekend ingediend bij de procureur des Konings van Halle/Vilvoorde.

Dat is nu reeds meer dan een jaar geleden, en er is bij mijn weten tot op heden geen enkel opvolging geweest door de procureur. Met andere woorden, men klasseert klachten gewoon verticaal zonder opvolging, de indiener van de klacht wordt zelfs niet op de hoogte gebracht of ze geseponeerd wordt of niet, ze verdwijnen gewoon in het zwarte gat der justitie. Justitie is dus inderdaad stekeblind, maar al lang niet meer om de onpartijdigheid te vrijwaren, maar ze is gewoonweg stekeblind voor de problemen die zich aandienen. Minder werk uiteraard...

Nu weet ik niet of in België de mogelijkheid ook bestaat om zoals in Nederland met dat Artikel 12 het Belgische Openbaar Ministerie (procureurs dus) via een speciale rechtbank te verplichten om een partij toch te vervolgen wanneer ze blind niet thuis geven. Maar zelfs indien dit tóch zou lukken zoals de heer Lakeman heeft klaargespeeld met het dossier van de heer Hamers in Nederland, heeft dit dan eigenlijk wel nut?

Want iemand die gedwongen wordt om zijn werk te doen, zal niet echt gemotiveerd volle bak het onderste uit de kan proberen halen hé. De tenlasteleggingen en argumentatie van het Openbaar Ministerie zullen navenant laks zijn vermoed ik.

We zullen dit als voorbeeld kunnen zien in de afhandeling van de Hamers-zaak, want ik vrees een beetje dat de heer Lakeman een pyrrusoverwinning behaald heeft: de heer Hamers is immers nog niet veroordeeld, er werd het Openbaar Ministerie enkel opgedragen om dit toch op te volgen. Maar het

OM beslist daarbij zelf nog steeds wat ze dhr. Hamers ten laste zullen leggen, en hoe hard ze hiervoor hun best gaan doen... ik denk dus dat hij op beide oren verder kan slapen hoor...

Ook op financieel vlak trouwens, want UBS Bank, zijn nieuwe werkgever, behoudt ondanks (of net dankzij?) de dreiging van de vervolging het vertrouwen in de Nederlander. Zulke mensen laten dus geen nacht slaap voor zo'n tenlasteleggingen, dat beperkte risico zit duidelijk mee verwerkt in de procedures waarvoor een batterij aan topadvocaten (van en wss betaald door de bank) klaarstaat.

Zijn opvolger als C.E.O. van ING België, dhr. Rik Vandenberghe, was de persoon waarmee we een afspraak hadden vastgelegd om een omvangrijk dossier voor te leggen waarmee we al de door de bank veroorzaakte problemen alsnog konden oplossen.

Dhr. Vandenberghe was dus echter zo beleefd om zijn kat te sturen naar onze meeting, en vaardigde nogmaals dezelfde leugenaar van dienst uit (dhr. Colman) om ons dan maar in de ingang van de bank (de lobby) even te woord te staan. Er kon zelfs geen vergaderruimte vanaf blijkbaar, werkelijk surrealistisch was die 'meeting', en uiteraard volstrekt nutteloos aangezien het met een van de verantwoordelijken was die het probleem zélf had veroorzaakt. Dergelijke mensen gaan natuurlijk hun 'fouten' (eigenlijk volgen ze gewoon de opgelegde procedures) nooit toegeven, en concentreren zich enkel op het zichzelf en bancaire juridisch indekken.

De 'lager' gerangschikte directeurs of managers weten daarbij immers dat ze geen enkel risico lopen door deze schadelijke handelingen te stellen, want het is net wat er van hen verwacht wordt. Maar mooie praatjes hebben ze wel op zak, waardoor/mee ze het proces net zo lang rekken totdat de klant volledig geruïneerd is, en geen tegenkanting meer kan bieden.

Dit fenomeen hebben we werkelijk bij alle banken meegemaakt... Bij KBC waren mevrouw Smets en bij Belfius dhr. Sneyers de 'directie'-oplichters van dienst (de andere 'aangestelde' van dhr. Clijsters, mevr. De Roeck bij Belfius presteerde het zelfs om ons simpelweg nooit te contacteren). Werkelijk een briljante demonische procedure.

Dhr. Vandenberghe bleef CEO van ING tot 2017, waarna hij C.E.O. werd van de grootste bouwgroep van België, Besix Groep. Ook een financieel zeer interessante positie vermoed ik, en sinds april 2019 is hij simultaan tevens ook voorzitter van de raad van bestuur van vastgoedbedrijf Warehouses De Pauw.

Tot slot de heren Jos Clijsters en Vincent Sneyers. Dhr. Clijsters was van 2011 tot 2014 CEO en van 2014 tot 2021 voorzitter van de raad van bestuur van Belfius Bank & Verzekeringen. Dhr. Sneyers was op het moment dat we met hem handelden Director Business Banking, en promoveerde niet lang na onze laatste contacten tot C.E.O. van Belfius Immo, tot november 2019. Beide hebben inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd bereikt vermoed ik.

Dhr. Sneyers vervult momenteel nog de rol van "Business Mentor" bij Ambits, een Business Consulting and Services bedrijf dat op LinkedIn "**Leadership journeys for a better world**" predict en "a system of structured guidance by business mentors who share their knowledge, skills, experience, and wisdom" aanbiedt.

Ik vraag me werkelijk af of ze bij Ambits op de hoogte zijn hoeveel schade dhr. Sneyers (enkel in ons dossier alleen al, met 40 personeelsleden op straat) aan deze 'betere wereld' wel niet heeft bijgebracht? Zulke parasieten geven dus op het einde van hun carrière les in ethiek en wijsheid aan de volgende generatie kaderleden, moet er nog zand zijn? Ik zal Ambits vrijblijvend een exemplaar bezorgen van dit boek, dan zullen we eens zien hoe zeer ze het echt menen met hun goedbekkende slogans. Maar ik maak me geen illusies...

Ik denk dat het dus niet verkeerd is om te stellen dat het alle bovenstaande mensen geen nadelen hebben ondervonden van de onethische manier waarop ze hun banken leidden, integendeel zelfs. Organised (legal) crime pays very well indeed, en zonder enige lange termijn risico's blijikbaar.

Ik nodig in ieder geval iedereen die ik in dit boek aanspreek en die zich m.i. schuldig maakten aan de immorele praktijken die uiteindelijk tot onze ondergang hebben geleid, uit om samen naast mij plaats te komen nemen in de gevangenis.

Want indien ik volgens het gerecht zelf daadwerkelijk strafbare feiten zou gepleegd hebben in mijn veelvuldige (achteraf beschouwd wanhoops-)pogingen om de zaken te redden, dan verdien ik m.i. echt niet om daar alléén te gaan zitten. Ik nodig alle 'leiders' én hun procedure-uitvoerders die onze problemen veroorzaakten dus uit om hun verantwoordelijkheid in onze neergang mee op te nemen, en samen met mij het gevangenisavontuur aan te gaan.

Minstens voor even lang dan ik zelf zal gestraft worden, dat lijkt me logisch. Ik zou immers niet in deze situatie beland zijn, mochten jullie ethisch gehandeld hebben toen ik meermaals uw persoonlijke aandacht trachtte te vestigen op de malafide praktijken van uw bank.

Dit is uiteraard een utopie, ik weet goed genoeg dat er niemand zich aangesproken zal voelen om plots tot inkeer te komen en spontaan een strafrechtelijke boetedoening te ondergaan. Maar wie weet leest er wel een moedige onderzoeksrechter, openbaar aanklager/procureur mee en beslist die om alsnog enkele hooggeplaatsten het vuur aan de schenen te leggen? Want de manier waarop dit allemaal opzettelijk in slechte banen wordt geleid, is m.i. effectief oplichting. Men schuwt de listige kunstgrepen, misleidingen, leugens en chantage in ieder geval niet.

Maar dat is natuurlijk een nóg grotere utopie, zulke ambtenaren weten natuurlijk ook wel beter dan de machtige hand die hen voedt te bijten. Kijk maar naar de zaak in Nederland waar het Openbaar Ministerie in de ING zaak concludeerde dat er geen reden was om individuele medewerkers verantwoordelijk te houden... Neen, dan focussen ze zich liever streng op slachtoffers die zoals ik meegesleurd en bedolven worden in een lawine van sabotages en manipulaties.

Succes op een veroordeling gegarandeerd, omdat men zich zonder enige financiële reserve op het einde van de rit zelfs niet meer deftig kan laten verdedigen door een goede advocaat. In praktijk leven we werkelijk in een pure klassenjustitie, het is echt schrijnend...

Hoe verder ik er in vorder, hoe meer ik trouwens begin te vrezen dit boek uiteindelijk misschien zelfs meer kwaad dan goed kan/zal doen voor de verdediging van mijn zaken. I'm surely going to piss off a lot of very powerful people, en het is m.i. niet onmogelijk dat dit een nefaste invloed op mijn vonnissen met zich mee zal brengen.

En daarmee impliceer ik niet dat alle rechters corrupt zijn, verre van, doch enkele rotte appels volstaan, want het is gewoon een kwestie van de dossiers door de 'juiste' rechters te laten behandelen.

Kleine anekdote daaromtrent: ik had ooit in de KBC zaak voor een intelligente beslagrechter het volledig dossier uit de doeken kunnen doen. Ik verdedigde mezelf toen (wegens geen geld voor een advocaat), maar die rechter (een vrouw) had me de kans gegeven om het dossier echt goed in detail uit te leggen, van A tot Z, ik heb daar persoonlijk 2 à 3 uur staan pleiten, en dat is eerder uitzonderlijk in een rechtszaak.

Bovendien kon ik uit de vragen van de rechter afleiden dat ze het dossier echt wel heel goed begrepen had (wat niet evident is gezien de complexiteit), en dat leidde haar duidelijk tot een sympathie voor

mij en mijn dossier. We hadden een 'klik' 😊. Vol goede moed en zeer tevreden (omdat ik er van uit ging dat het vonnis in mijn voordeel zou zijn) ging ik naar huis, het vonnis zou enkele weken later vallen.

Ikke enige tijd later dus in blijde verwachting van een gunstig vonnis terug naar de rechtbank, om het te horen voorlezen door de rechter. Maar wat bleek? De me duidelijk gunstig gestemde rechter bleek plots van de aardbol verdwenen! Vervangen door een arrogante 'robot' van een rechter die zich weliswaar verontschuldigde dat hij het dossier (zogezegd?) van toeten noch blazen kende (hij had zelfs de conclusies niet gelezen), en ons dan vroeg om alles maar opnieuw te pleiten. Compleet absurd.

Ik was uiteraard niet voorbereid hierop (ge moet niet denken dat iemand u er van verwittigt dat er een 'rechter-switch' is en dat de zaak opnieuw moet voorkomen), ik had dus niet alle documenten bij, en kreeg ter plekke exact een kwartiertje om de zaak nogmaals opnieuw te pleiten! Ik ben uiteraard niet bij machte geweest om dit op zo'n belachelijke korte tijdspanne en zonder ondersteunende documenten in detail uit te leggen. Het oordeel stond toch duidelijk al op voorhand vast, de rechter gaf me arrogant zelfs enkele vegen uit de pan want hij was duidelijk verveeld dat ik probeerde om wat extra tijd te krijgen om de zaak correct te kunnen weergeven.

Met andere woorden, ik had echt een héél goede kans indien de oorspronkelijke rechter effectief haar oordeel had geveld (mogen vellen?), i.p.v. een vreemde en verdachte last-minute rechter-vervanging. Dit kàn toeval zijn hoor, alleen gebeuren dergelijke 'toevalligheden' steeds in mijn nadeel, nog nooit is er iets dergelijks in mijn voordeel gebeurd. Maar dat zal dan zelf ook wel toeval zijn zeker...

Dit ging trouwens over een heel belangrijke zaak, het ging over dat miljoenen vernietigend bewarend beslag. Maar de 'nieuwe' rechter volgde klakkeloos de gemanipuleerde KBC argumenten en daarmee was ons lot bezegeld. Dus neen, ik heb na dit alles geen enkel vertrouwen meer in een eerlijke rechtsgang...

Er moeten namelijk echt niet veel rotte appels tussen zitten om het volledige systeem te kunnen manipuleren en ondermijnen. Het volstaat bij wijze van spreken om de persoon die de rechters hun dossiers toewijst 'op zak te hebben', aangevuld met minstens één, of enkele, corrupte rechter(s).

Ben ik er 100% zeker van dat ik geflikt ben in deze? Kan ik het bewijzen? Neen natuurlijk, maar zelfs een volledige doos Immodium kan mijn borrelend buikgevoel hieromtrent niet stoppen. Te meer omdat ik iets dergelijks niet één-, maar tweemaal heb meegemaakt... Ik heb namelijk nóg eens een andere zaak van The Force in beroep verloren toen onze rechter 'van zijn fiets was gevallen' (I kid you not), en men toen ook een van de meest onlogische vonnissen uit de toga toverde. Mijn toenmalige advocate dacht ook dat dit beroep slechts een luttele formaliteit was, want in eerste aanleg hadden we overduidelijk met een sterk vonnis gewonnen. Dat was echter buiten de fiets gerekend...

Dus indien deze vorm van zelfverdediging met dit boek effectief als een boemerang terug in mijn gezicht vliegt, dan is het ten minste hopelijk nog nuttig geweest voor alle mensen die iets uit onze verhalen geleerd hebben: VERTROUW NIEMAND, NOOIT! En al zeker geen C.E.O.'s of advocaten... En bevestig alle mondeling gemaakte afspraken onmiddellijk erna schriftelijk, liefst aangetekend.

BKCP

BKCP wil het onderste uit de kan maar wie krijgt het deksel op de neus?

Hierbij het overzicht van de resultaten van de gedwongen openbare verkopen die BKCP initieerde, opgesplitst per bank en met de geschatte waardes van de panden toegevoegd. Alle appartementen waren in Meise gevestigd, in de Roodborstjeslaan of de Maalbeeklaan.

Goed	Geschatte Waarde	Bank & Initiële Lening	Openbare verkoop
Bureel RBL4	321.000€	BKCP 920.000€	70.000€
Appartement RBL4 (1 Slpkm)	205.000€	BKCP 920.000€	120.000€
Appartement RBL4 (2 Slpkm)	242.000€	BKCP 920.000€	100.000€
Appartement RBL4 (2 Slpkm)	242.000€	BKCP 920.000€	25.000€
Appartement MBL8(1 Slpkm)	200.000€	BKCP 920.000€	151.000€
Appartement MBL8(1 Slpkm)	200.000€	BKCP 920.000€	140.000€
Subtotaal BKCP	1.410.000€	920.000€	606.000€

Door BKCP gerealiseerde minwaarde ten opzichte van de vrije verkoopwaarde:

$$1.410.000€ - 606.000€ = \mathbf{804.000€}$$

De door BKCP gecreëerde 'restschuld' (die ik ten privé titel aan hen verschuldigd blijf, zelfs na de verkoop van mijn panden) op het initieel ontleende kapitaal: $920.000€ - 606.000€ = \mathbf{314.000€}$ (dit is een ruwe schatting, aangezien ik de eindafrekeningen nog niet heb ontvangen en er ook reeds een deel kapitaal was terugbetaald).

Met andere woorden, BKCP verkoopt mijn vastgoed ongeveer 800.000€ te weinig, maar ik ben hen daarbovenop ook nog enkele honderdduizenden euro's schuldig? Het waren duidelijk solden met als dieptepunt de verkoop van één van de appartementen voor slechts... 25.000€!

Ik had de moed niet om naar deze openbare verkoop te gaan, omdat ik de bui al voelde hangen. Ik had op dat moment ook een depressie, dus dat zal er ook wel mee te maken hebben dat ik niet aanwezig was.

Mijn eigen dochter was logischerwijs ook op de hoogte van de problemen waarin ik verzeild geraakt was, en zij was samen met haar vriend wel naar de openbare verkoop gegaan, in de hoop misschien een van de appartementen van haar papa te kunnen kopen aan een betaalbare prijs. Ze wilde gaan samenwonen en dat zou perfect in hun plannen passen.

Ik weet niet welk wonder er zich die dag heeft voltrokken maar blijkbaar heeft ze in dat café eens vriendelijk gelachen naar de andere kandidaat kopers die op alle panden kwamen bieden, en heeft ze het appartement dat ze op het oog had kunnen kopen aan de allerlaagste inzetprijs, net name 25.000€!

Dit is werkelijk een absurde prijs, ik begrijp niet waarom de notaris of de bank zelf een verkoop met een dergelijke waarde vernietiging niet tegenhoudt; dit is toch een onverantwoord verlies incasseren, zowel voor de bank als voor mezelf natuurlijk.

Natuurlijk ben ik voor mijn dochter wel blij dat ze dit heeft kunnen doen, maar objectief gesproken is dit onaanvaardbaar, en de andere minderwaarden, met prijzen als 70.000€, 100.000€, 120.000€, enz. voor goederen die meer dan het dubbele geschat zijn, zijn natuurlijk al even laakbaar.

Deze verkoopprijzen zijn des te schrijnender, omdat ik in de loop der tijd zelf uiteraard ook actie heb ondernomen om mijn patrimonium aan marktconforme prijzen ten gelde te maken, zodat alle schuldeisers volledig konden terugbetaald worden, en ik er tevens nog een restwaarde aan overhield.

Maar dan moeten die schuldeisers natuurlijk wel willen meewerken, want dat ligt allemaal zo eenvoudig nog niet. Vooraleerst is het soms moeilijk om gewoonweg de juiste verantwoordelijken te pakken te krijgen bij een bank, men reageert veel gewoon niet, en constructieve voorstellen worden meestal genegeerd of geweigerd.

Dit is -Vermaelens Projects' indachtig- werkelijk **een wereld van verschil** met de initiële commerciële opvolging toen ik nog als belangrijke klant in de watten werd gelegd. Want laat er geen twijfel over bestaan, ik was een graag geziene klant bij verschillende banken, met bv. uitnodigingen voor culinaire snoepreisjes met alles er op en er aan om de Rode Duivels op de wereldbeker in Frankrijk 0-0 te zien gelijkspelen tegen Nederland (na de obligate boottocht op de Seine met lunch en rijkelijk vloeiende champagne natuurlijk).

Een grappige anekdote die me altijd zal bijblijven is dat onze bankdirectrice van het Gemeentekrediet (jaja mensen, dit stamt uit een tijd waar banken nog banken waren en er concurrentie bestond in het financiële landschap) er niet beter op gevonden had om een knal-oranje vestje aan te doen die dag. Op de Thalys naar Parijs tussen allemaal Belgische supporters met een oranje begeleidster om tegen Nederland te gaan spelen... we hebben het werkelijk fameus mogen horen, als enige oranje vestje op de trein, als ik me goed herinner heeft ze het dan uiteindelijk toch maar wijselijk uitgedaan... 😊

Doch dit terzijde, ik bedoel dat er een immens verschil is tussen de commerciële opvolging wanneer alles op wieltjes loopt, en de 'afhandeling' wanneer een klant bij zijn bank moet aankloppen om een probleem te bespreken en trachten een oplossing uit te werken.

Want van zodra de bank beslist om de klant te verhuizen naar de 'intensive care' aka 'betwiste zaken' dienst, de dienst voor de probleemgevallen zeg maar, is het werkelijk game over. De 'analisten' van een dergelijke dienst die de klant zagezegd moeten begeleiden in het hersteltraject hebben namelijk maar één doel en dat is de klant zo snel mogelijk kapot maken en zijn borgstellingen uitwinnen.

In meetings (als men er al in slaagt om de juiste analist op die dienst te pakken te krijgen) worden er zaken afgesproken en beloofd, maar zodra de klant de deur uit is doet men net het tegenovergestelde om de doodsteek toe te dienen. En bewijs dan maar eens dat er andere afspraken gemaakt werden...

En BKCP was op een bepaald punt wel mijn 'hoofdbankier' geworden, want we negotieerden daar toen werkelijk op het allerhoogste niveau met de CEO van de bank Paul Lembrechts. U kent hem misschien want hij is later baas van de VRT geworden en heeft in die rol Bart de Pauw het vuur aan de Me Too-schenen gelegd. Het betrof dan ook een belangrijk herfinancieringsdossier ten belope van meer dan 4 miljoen Euro die andere leningen consolideerde.

Dit was trouwens zowat de grootste 'deal' die ik ooit in mijn carrière heb afgesloten. Er was nog een 2de bank in de running voor dit dossier: KBC. Beide banken hadden het project goedgekeurd, maar de persoonlijke relatie die we bij BKCP hadden opgebouwd met de topdirectie, en het feit dat BKCP iets meer financierde dan KBC, deed de slinger overslaan naar BKCP.

KBC was toen zeer zwaar ontgoocheld dat ik voor hun concurrent had gekozen, dit was uiteraard in een periode vóór de problemen met hen waren losgebarsten. Misschien heb ik wel onderschat hoe zwaar men hier wel niet aan tilde, want wie weet heeft men me gewoon wel een lesje willen leren dat men niet ongestraft een grootbank op de tenen kan trappen in een belangrijk dossier. Misschien waren alle daaropvolgende destructieve handelingen van KBC wel een gecoördineerde wraakactie voor het 'misgunnen' van het 6 miljoen euro dossier.

Maar als puntje bij paaltje komt nemen de standaard procedures het over van de persoonlijke relaties vrees ik, want ook bij BKCP gaf de directie niet thuis wanneer we met onze problemen werden

geconfronteerd. We hadden naast ons rechtstreeks contact met de CEO ook een goede relatie met de directrice van de kredieten, en met haar rechterhand, maar geen van allen volgden het dossier op in de probleemfase, iedereen werd plots volkomen onbereikbaar. Dus dan maar noodgedwongen trachten te communiceren met de ons toegewezen verantwoordelijke van de 'betwiste zaken'-dienst, een zeker heer Baert.

Het is me echter niet gelukt om een meeting te pakken te krijgen met deze persoon, iets wat blijkbaar gangbaar is op de intensive care diensten van banken. Deze analisten spreken namelijk liefst zo weinig mogelijk met de klant en voeren gewoon standaard uitwinningprocedures uit, ongeacht of er nu nog andere oplossingen mogelijk zijn of niet.

Zo ook bij de heer Baert, die enkel oor had naar het verkopen van mijn hypotheekair geborgde vastgoed. Niet echt constructief, maar op zich nog geen ramp want indien dit professioneel en als 'goede huisvader' kan worden uitgevoerd, kunnen alle schuldeisers worden terugbetaald.

De term 'goede huisvader' kan nu ook blijkbaar niet meer door de beugel, wegens niet genderneutraal genoeg. Tja, of het nu een huismoeder of -vader is, de bank handelde m.i. absoluut niet conform de nieuwe benaming als 'voorzichtig en redelijk persoon'.

Want ik heb geprobeerd om dhr. Baert en bij uitbreiding de leverancier van geld waarvoor hij werkt, te vrijwaren van een aanzienlijk verlies. Het enige wat hij daarvoor had moeten doen was me de goedkeuring geven om flexibel te kunnen verkopen aan (zonder het onderste uit de kan te willen halen) marktconforme prijzen, appartement per appartement.

Maar neen, dat zou te constructief geweest zijn, misschien had men dan wel al het uitgeleende kapitaal kunnen recupereren, dat mocht duidelijk niet gebeuren! If memory serves me right, denk ik dat ik exact 3 keer heb kunnen telefoneren met dhr. Baert.

In het eerste gesprek was ik er na enig aandringen in geslaagd om hem te overtuigen dat het een goed idee zou zijn om de panden stuk per stuk op de markt aan te bieden. Hij poneerde daarbij wel dat het de bank is die akkoord moet gaan met de verkoopprijs en dat ik dus steeds goedkeuring moest vragen vooraleer er een goed effectief verkocht kon/mocht worden.

Daar ben ik dan mee aan de slag gegaan en plaatste advertenties voor een van de appartementen aan 225.000€, iets onder de geschatte waarde om snel reacties te krijgen. Dit bleek een schot in de roos, want er was redelijk wat interesse, en een tamelijk concreet bod van iemand die reageerde op de immoweb advertentie.

De persoon bood echter 'slechts' 200.000€, wat ietwat aan de lagere kant van mijn verwachtingen lag, doch zeker nog steeds het overwegen waard gezien er snel aan de schuldafbouw moest worden gewerkt. Ikzelf, voorzichtig en redelijk persoon als ik ben, was dus zeker bereid om te verkopen aan die prijs, en stuurde dan ook volgende mail om de goedkeuring te vragen van de bank:

(Voetnoot: Ik heb de persoonsgegevens van de kandidaat koper geanonimiseerd. Voor de personen die bij 'criminele' organisaties werken heb ik minder scrupules wanneer het op het respecteren van hun privacy gaat. Ik wens immers net de persoonlijke verantwoordelijkheid aan te klagen van personeelsleden die klakkeloos bevelen en/of procedures opvolgen die m.i. volstrekt onethisch en misschien zelfs strafbaar zijn.

Het is namelijk wel 'diene pipo' van een Filip Baert die 800.000€ uit mijn zakken heeft geklopt, wel dan moet hij de privacy gevolgen maar tolereren en het lef hebben openlijk achter zijn beslissingen te staan om niet als voorzichtig en redelijk persoon te handelen en op automatische piloot de

uitwinningsprocedures te volgen. Want het probleem stárt uiteraard wel bij de onvoorzichtige en onredelijke procedures zelf, maar de uitvoerders zijn m.i. minstens even schuldig als het briljante schorriemorrie die deze destructieve regels heeft uitgekiend en opgelegd.)

BEGIN E-MAIL:

"Luc De Smet/HOLDING" To "BAERT Filip" Filip.BAERT@bkcp.be
11/10/2017 13:28 Subject Fw: Immoweb - Reactie op zoekertje Te koop

Geachte heer Baert,

Beste Filip,

Hierbij een vraag van een potentiële koper, mag ik hierop ingaan ? Lijkt me wat weinig maar ik prefereer u toch de vraag te stellen.

Er zijn nog een aantal andere reacties binnengekomen, dewelke ik heb opgevolgd en in afwachting van feedback ben.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

www.the-Minute.com/Luc

----- Forwarded by Luc De Smet/HOLDING on 11-10-2017 13:25 -----

F. D. <f.d@xxx.be> To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>
11-10-2017 10:49 Subject RE: Immoweb - Reactie op zoekertje Te koop

Dag Luc,

Voor 200.000 Euro + kosten kom ik kijken.

Mvg ,

F.

Verzonden vanuit Mail voor Windows 10

Van: luc@the-force.be Aan: F. D@xxx.be
woensdag 4 oktober 2017 12:25 Onderwerp: Re: Immoweb - Reactie op zoekertje Te koop

Geachte heer,

U vroeg meer foto's ik heb deze inmiddels upgeladen op immoweb zodat u ook de binnenkant van het appartement kan zien. Heeft U nog interesse in het pand ?

Alvast bedankt voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

www.the-Minute.com/Luc”

EINDE E-MAIL

En dan gebeurde er iets ‘verdacht’: in plaats van per mail te antwoorden of ze akkoord gingen met de aangeboden 200.000€ of niet, kreeg ik een telefoontje van dhr. Baert. Wat een eer... maar ALARM!! U bent hiervan waarschijnlijk niet op de hoogte, maar wanneer een ‘tegenpartij’ die anders zelden tot nooit zelf spontaan persoonlijk contact opneemt, plots belt i.p.v. schriftelijk te antwoorden, dan is er zeer waarschijnlijk stront aan de knikker!

Want ja hoor, dhr. Baert en zijn bank waren uiteraard NIET akkoord om de appartementen ‘te laten gaan voor een appel en een ei’, aangezien hun schatter het hoger had geschat. Ik moest proberen om de schattingswaarde te verkrijgen, en de gepubliceerde 225.000€ was dus eigenlijk zelfs ook nog niet genoeg. Dus in plaats van de verkopen aan 200.000€, ‘raadde hij me aan’ (lees: beval me) om de vraagprijs te verhogen tot 235.000€ zodat er extra ‘onderhandelingsmarge’ vrijkwam. En de persoon die het bod had gedaan moest ik verwittigen dat we niet bereid waren om te zakken in prijs.

Maar waarom gebeurde dit mondeling? Simpel, de bank is zeer sluw en voorzichtig wanneer het op juridische verantwoordelijkheid aankomt en een schriftelijke zwart op witte afwijzing van een meer dan redelijk bod zou hun bankiersaansprakelijkheid wel eens in het gedrang kunnen brengen. Theoretisch dan nog uiteraard, want ik denk eigenlijk niet dat er ooit al een bank en/of diens bestuurders in een dossier van enig belang veroordeeld is/zijn geweest naar aanleiding van aansprakelijkheidsfouten ... klassenjustitie remember?

Het mondeling bespreken van een zaak waar men dus eigenlijk een schriftelijk bewijs of bevestiging van nodig heeft is een van de vele sluwe truken uit de immense kast die de banken tot hun beschikking hebben. Ik heb dus in principe geen bewijs dat de bank dit bod heeft geweigerd, ware het niet dat ik na het gesprek nog een mail heb nagestuurd waaruit de weigering toch wel duidelijk blijkt, al had ik dit beter nóg duidelijker bevestigd; in de trend van: “Uw weigerde de vrijgave en verkoop van een appartement aan de prijs van 200.000€”, maar zo letterlijk heb ik het spijtig genoeg niet uitgedrukt.

Dit is trouwens een gouden tip: wanneer u in een dergelijke situatie verzeild raakt, stuur dan altijd een e-mail, fax of aangetekende brief na met de exacte bevestiging van hetgeen er in het mondelinge gesprek is afgesproken. Dit kan cruciaal zijn in een eventuele latere gerechtelijke procedure. Indien men antwoordt dat Uw relaas van de feiten niet klopt, dan weet U op dat moment ten minste onmiddellijk dat men U aan het bedriegen is of dit in een latere fase zal trachten te doen.

Ik stuurde hem volgende mail na:

“Luc De Smet/HOLDING

To "BAERT Filip" Filip.BAERT@bkcp.be

31/10/2017 10:16

Subject Nieuw zoekertje kantoorruimte

Geachte heer Baert,

Zoals afgesproken heb ik de kantoorruimte ook te koop gezet: hierbij het zoekertje <https://www.immoweb.be/nl/myselect.estate.cfm?idbien=7235684>

Ook even de statistieken meegeven van het eerste appartement, de reacties zijn een beetje stilgevallen momenteel maar mss kan ik nog een bijkomende immosite invullen, de persoon die wou komen kijken voor 200.000€ heeft niet meer gereageerd op mijn antwoord. Ik heb de prijs aangepast naar 235.000€

zodat het dichterbij de geschatte waarde ligt en er meer onderhandelingsruimte is, zoals U voorstelde. Alle contactmails werden uiteraard opgevolgd. Ik hou U zoals afgesproken verder op de hoogte!

Statistieken sinds het verschijnen van zoekertje :

Laatste update : 30/10/2017

Dit zoekertje is in totaal al 945 keer bekeken.

- deze maand : 652 keer

- deze week : 17 keer

- Gisteren : 17 keer

9 contact e-mails werden u verzonden door onze surfers

Uw telefoonnummer is 15 maal bekeken door onze surfers

Uw pand werd 5 maal opgeslagen door onze surfers.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

Ik ontving op deze mail geen reactie. Korte tijd later had ik een andere mogelijkheid, ik had een bod ontvangen op een van de kelders van de bureelruimte. Er was iemand bereid om maar liefst 50.000€ te betalen voor deze kelder! Een interessante zaak, maar wederom kwam er geen antwoord op de mail die ik daartoe verstuurde:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

To "BAERT Filip" <Filip.BAERT@bkcp.be>

30/11/2017 18:58

Subject Bod en foto's kelder

Geachte heer Baert,

Ik ben zoals afgesproken foto's gaan nemen in de kelder van de Roodborstjeslaan 4, zoals U ziet is dit een kleine smalle ruimte met weinig meerwaarde voor de handelsgeljkvloers, aangezien er geen rechtstreekse verbinding is (men dient de gang van het gebouw te nemen en zo de aparte ingang te gebruiken om de kelder te kunnen binnengaan).

Ik heb dus een bod ontvangen van 50.000€ voor deze kelder wat m.i. zeker een redelijk bod is. We kunnen dan zonder te moeten inboeten de vraagprijs van de handelsgeljkvloers laten zakken naar 260.000€ à 270.000€ ipv 320.000€; wat veel realistischer is denk ik.

Mag ik hiertoe een verkoopovereenkomst opmaken ? Ik kan U deze dan overmaken zodra ze is ondertekend uiteraard.

Tweede vraagje ivm het andere appartement dat nu ook via immoweb te koop staat, maar waar we besproken hadden om dit ook te proberen via Century21, ik zat vandaag samen met de vertegenwoordigster maar ze vroeg of U even per mail kan bevestigen dat dit OK is voor jullie (makelaars-fee is 3% en wordt ingehouden bij de notarisakte). Ik heb haar gemeld dat dit geen

probleem zou vormen, maar ze wou toch een kort mailtje ter staving hiervan, alvast hartelijk dank daarvoor, dan kan ik dit ook opvolgen.

Alvast hartelijk bedankt voor uw opvolging en feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

www.the-Minute.com/Luc”

EINDE E-MAIL

Uiteraard wordt het uitwerken van een oplossing onmogelijk gemaakt wanneer men langs de kant van de bank gewoonweg niet meewerkt aan dergelijke initiatieven. De enige (wederom mondelinge) feedback was dat men goedkeuring dient te verkrijgen van de andere lagere rang-hypothekhouders, maar een goede verkoopprijs speelt uiteraard ook in hun voordeel dus dit betreft in principe een formaliteit. Eigenlijk moeten de banken (met de vraag uitgaande van de eersterangs-hypothekhouder) dit onderling afstemmen, maar die moeite was er duidelijk te veel aan, vandaar dat ik had voorgesteld om mijn eigen notaris dit dan maar te laten opvolgen.

Maar uiteindelijk hield men dus het been stijf en kon ik geen prijsverlagingen toepassen voor een onderhandse verkoop, begrijp wie kan, als je ziet aan welke prijzen de goederen daarna door de bank zelf werden verkocht...

Want in plaats van akkoord te gaan met een redelijke verkoopprijs van 200.000€ per unit initieerde hun notaris de openbare verkoop van alle appartementen... Tijd om nogmaals op hoop van zegen een laatste maal in de pen te kruipen... (duiding: aangezien ik geen antwoord/goedkeuring had gekregen m.b.t. de makelaars-fee vraag, wou de dame van Century 21 zélf bellen met dhr. Baert voor de goedkeuring van de bank).

BEGIN E-MAIL

“Luc De Smet/HOLDING

To: BAERT Filip <filip.baert@beobank.be>

19/12/2017 14:50

Subject RE: Huren

Geachte heer Baert,

Zoals besproken heb aan Century 21 gevraagd om ik het appartement dat te koop staat ook via hen te koop te zetten aan 235.000€. De mevrouw van Century 21, S. S., heeft me uw contactgegevens gevraagd om even met U af te stemmen, ik wou U daarvan op de hoogte brengen natuurlijk. Ze heeft er goede hoop op om de verkoop van het appartement te kunnen realiseren aan een deftige prijs.

Ik ben echt wantrouwig om dit openbaar te doen, want zoals reeds uitgelegd is een vergelijkbaar (KBC) appartement openbaar aan de helft van de prijs verkocht: 120.000€! Dit is uiteraard belachelijk, en indien BKCP de appartementen in de roodborstjeslaan via uw notaris allemaal tegelijk (één voor één is een veel beter scenario, zelfs openbaar!) te koop stelt, zal dit misschien nog minder opbrengen, waardoor de bank mogelijks met meer dan een half miljoen euro schade zal overblijven. Een normale verkoop zal echter zeer dicht in de buurt liggen van de openstaande schuld, of misschien zelfs voldoende opbrengen.

Een dergelijk rampscenario kan m.i. vermeden worden door de markt zijn werk te laten doen, en enkele maanden uitstel weegt echt niet op tegen de mogelijke minderwaarde die ik onmogelijk zal kunnen aflossen, dan ga ik noodzakelijkerwijs een privé faling moeten aanvragen. Ik heb zoals beloofd aan mijn notaris gevraagd om de handlichtingen te verkrijgen van de andere hypotheekhouders (conform de opmerking van uw kredietcomité) zodat een normale verkoop mogelijk is, hij gaat dit asap opvolgen maar gezien de eindejaar-periode kan dit wel enkele weken duren.

Indien Uw notaris intussen toch de openbare verkoop in gang steekt, valt dit scenario in het water, ik zal haar in de loop van de week contacteren om zoals we besproken hadden te vragen om minstens te wachten tot einde januari, tegen dan zullen we uitsluitel hebben aangaande de handlichtingen en kan de verkoop van de kelder hopelijk doorgaan zodat we in ieders belang zoals besproken alles rustig verder kunnen afhandelen aan marktconforme prijzen.

Alvast hartelijk bedankt voor uw begrip.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

www.the-Minute.com/Luc”

EINDE E-MAIL

Deze goedbedoelde -en profetische- waarschuwing werd compleet genegeerd, ik heb hierop geen enkele reactie ontvangen vanwege dhr. Baert of iemand anders van de bank. In plaats van dus constructief samen te werken om het vastgoed optimaal te benutten en zo geen putten te slagen, weigerde men dus aanbiedingen van 200.000€/stuk om ze zelf te verkopen aan 25.000€, 70000€, 100.000€, enz.

Indien men intelligent en constructief had gehandeld, zoals een goede huisouder betaamt, en me enige vrijheid had gelaten wat de verkoopwaarden betrof, zou ik er waarschijnlijk in geslaagd zijn om al de appartementen rond die prijsklasse ten gelde te maken. En dan zou het eindplaatje er volledig anders uitgezien hebben. Om te beginnen zou de bank ál zijn geld hebben gerecupereerd, maar zou ik bovendien zelf nog een aardige restwaarde hebben gerealiseerd.

Reken even mee: 6 appartementen à gemiddeld 200.000€/stuk = 1.200.000€, minus het oorspronkelijk gefinancierde kapitaal van 920.000€, dat zou ongeveer 300.000€ cash overschot geweest zijn i.p.v. 300.000€ restschuld aan de bank (die ik tot op heden dus verschuldigd blijf). Over werelden van verschil gesproken... daar had ik een container zaadkameraden van kunnen kopen!

De absurde wereld van ‘In De Gloria’ wordt echter overtroffen door de realiteit. Zó absurd zelfs dat er heel veel mensen dit gewoonweg niet geloven. Zelfs vrienden -als dat woord nog bestaat na een faling- van me twijfelen aan mijn ervaringen wanneer ik alles tevergeefs nog maar eens in detail uit de doeken probeer te doen in een persoonlijk gesprek.

Ze weigeren ronduit te geloven dat banken dergelijke acties ondernemen, omdat ze daar dan zelf ook ‘zwaar’ onder lijden, en minwaarden boeken die ze perfect hadden kunnen vermijden of ten minste aanzienlijk beperken. Men gaat er logischerwijs van uit dat banken uit eigen belang steeds evenwichtige uitwinningprocedures hanteren. Niets is echter minder waar...

Het spreekt voor zich dat ik staving stukken heb van de dossiers die ik in dit boek beschrijf, een aantal ervan zijn gewoon mee opgenomen in het boek maar uiteraard heb ik hier nog een pak additionele documenten liggen. Indien nodig kunnen die ook nog steeds eens vanonder het stof gehaald worden, maar ik probeer een evenwicht te vinden en niet te verdrinken in historische stukken tijdens het vertellen van mijn verhaal. Ik vrees trouwens dat dit evenwicht in het KBC-deel van het boek zoek is geraakt en het verhaal en de stukken daar ietwat te veel samenvloeien.

Hopelijk kan dit boek mijn meest sceptische vrienden of kennissen misschien overtuigen dat de wereld niet zo eerlijk is georganiseerd zoals de meeste mensen denken. Het is niet omdat een handeling vanwege de overheid, banken e.d. onlogisch lijkt, dat ze dat daadwerkelijk ook is.

Dit betekent enkel dat wij, de klanten, de burgers, gewoonweg het echte grote plaatje niet kennen of kunnen zien. Als er een achterliggende agenda is, kan een korte-termijn onlogische handeling op lange termijn zéér logisch en gewenst zijn.

En dat heeft niets met samenzweringstheorieën te maken, ik kijk gewoon naar de realiteit:

- Is het logisch dat BKCP 800.000€ waarde van haar klant (en zichzelf) zomaar vernietigt?
- Is het logisch dat ze daarbij zelf honderdduizenden euro's verlies boeken in plaats van alle schuld te recupereren?
- Is het logisch dat ze interessante voorstellen van de klant weigeren om achteraf zelf aan veel lagere prijzen een openbare (uit)verkoop te houden?
- Is het logisch dat men zo stroef en zo weinig mogelijk (of soms zelfs helemaal niet) communiceert?
- Is het logisch dat men de zaken liefst zo ingewikkeld mogelijk maakt (zodat de klant het bos door de bomen niet meer ziet)?

Ik denk dat de meeste mensen hierop wel volmondig NEEN zullen antwoorden, maar dan de verkeerde conclusie trekken en besluiten dat het allemaal zodanig onlogisch is, dat het daarom niet waar kán zijn. En dat ik dus wel moet liegen of zwaar de feiten verdraai. Was dat maar het geval...

Dit komt door een soort van cognitieve dissonantie, waarbij de waarheid té moeilijk is om te aanvaarden, of verklaringen gezocht worden om de daders hun acties te verklaren. Alle (onbewuste) manieren van ontkenning zijn goed om de spreekwoordelijke frank toch maar niet te moeten laten vallen, of om deze alinea als gewauwel af te doen.

Hét klassieke 'excuus' is incompetentie. Filip Baert is incompetent, you lost 800.000€. Pech, case closed. Ik ben trouwens zelf zeer lang in de veronderstelling geweest dat dit allemaal aan luiheid, incompetentie of andere 'persoonlijke' redenen van de rechtstreekse gesprekspartner(s) te wijten was.

Totdat ik steeds (bij werkelijk iedere bank waarmee ik ooit zaken heb gedaan) maar weer met dezelfde soort 'fouten' werd geconfronteerd. Er zijn m.i. dus werkelijk 'procedures' om de zaken opzettelijk 'feilloos fout' te laten lopen.

Een 'feilloze fout' is een situatie waar de verantwoordelijkheid volledig wordt doorgeschoven naar de klant, het slachtoffer, terwijl men juridisch perfect is ingedekt voor de immorele & destructieve handelingen die meestal gepaard gaan met de fout zelf. Ik ga hier nu niet verder in gaan op de verschillende soorten van misleidingen, want in 'De zaak van de Kei Bangelijke Chantage' is een volledige sectie (zie pg. 23) gewijd aan de trucs (e.g. de flip-it-around truc, de mecenas truc, de tijdslijn truc, de vergeettruc, ...) en procedures die men gebruikt om de 'feilloze fouten' uit te voeren.

Patronale Life

Dhr. Johan Vandenberghe, directeur kredieten, lijdt aan geheugenverlies

Filip Moeykens, Voorzitter, weigert rechtstreeks te communiceren

Goed	Geschatte Waarde	Bank & Initiële Lening	Openbare verkoop
Duplex FZL1 (4 Slpkm)	394.000€	ING 452.000€	156.000€
Subtotaal ING	394.000€	ING 452.000€	156.000€

ING is een beetje een vreemde eend in de bijt in mijn privé dossiers, want het is de enige bank die zijn onderpand niet zelf openbaar heeft verkocht. Waarschijnlijk is dit enkel te danken aan het feit dat een van hun collega's, de Patronale Life met name, het sneller in hun plaats heeft gedaan.

Ja, u leest het goed, dit pand werd verkocht op initiatief van een bank die op voorhand wist dat ze geen eurocent aan de verkoop zouden overhouden. Wederom zeer onlogisch dus, waarom aanzienlijke kosten maken om een pand te verkopen waar men gegarandeerd niets op kan recupereren?

Even een korte uitleg waarom de bank dit maar al te goed voorafgaandelijk wist: het pand was geschat op ongeveer 400.000€, maar was zelfs voor nog méér gehypothekeerd bij ING (452.000€). De verkoop zou dus al meer hebben moeten opbrengen dan de geschatte waarde, vooraleer De Patronale Life er een euro aan zou kunnen verdienen, wat uiteraard volstrekt onrealistisch was.

Er was dus eigenlijk geen enkel nut voor de Patronale Life om dit te doen, maar het heeft uiteraard wel een nefaste invloed gehad op het krediet van ING, aangezien er ook zwaar onder de prijs werd verkocht.

Het is dus eigenlijk de Patronale Life zijn schuld dat ING nu met een verlies van ongeveer 250.000€ opgezadeld zit, terwijl ook hier voldoende waarborgwaarde aanwezig was om de quasi volledige schuld terug te betalen.

Ik kan ING dus zelf niet ten laste leggen dat ze onvoorzichtig onder de werkelijke waarde hebben verkocht, omdat het de Patronale Life is die dit dus 'voor hen' in slechte banen heeft geleid. ING had zelf ook wel reeds een openbare verkoop procedure gestart, opgevolgd door niemand minder dan meester...Cloet!

Nog even geduld om het voorgaande uitroepteken te begrijpen, want U hebt nog niet het genoeg gehad om kennis te mogen maken met deze raadsman, en hopelijk kruist U zijn pad nooit professioneel want dat zou betekenen dat Uw ondergang zonder pardon is ingezet.

Meester Cloet is namelijk -toevallig uiteraard nietwaar- ook de raadsman die voor KBC het vuile werk opknapt als immobiliën uitwinnings-specialist. In het KBC-boek wijdt ik een volledig hoofdstuk aan hem, en het is echt de moeite om te lezen vrees ik. Wist U trouwens dat CEO het beroep is dat de meeste psychopaten telt, en advocaten met stip op de 2de plaats staan?

Op zich is dit niet verwonderlijk, in een geschil zijn er altijd meerdere partijen, en er kan uiteraard maar één partij zijn die de waarheid in pacht heeft. Advocaten zijn dus eigenlijk professionals die betaald worden om te liegen en te misleiden, óf net om de waarheid te verdedigen. De meeste advocaten switchen daarbij al regelmatig eens van kant, afhankelijk van de goede of slechte bedoelingen en handelingen van hun verschillende klanten.

Maar wanneer banken e.d. systematisch schadelijke procedures moeten doordrukken kloppen ze best aan bij psychopathische confraters die deze zonder scrupules routineus door de strot van de klanten duwt. En zo komt men dan zelfs bij verschillende banken (in dit geval ING en KBC) 'toevallig' bij dezelfde gespecialiseerde raadslieden terecht, de top-psychopaten die de procedures perfect beheersen en meedogenloos uitvoeren. Specialisatie in 'the Dark Side' loont, want langs die kant zit nu eenmaal het grote geld...

ING had de Patronale Life wel kunnen waarschuwen dat ze niet zo maar akkoord gingen met deze gang van zaken, in plaats van gewoonweg de eerste-rang hypotheek op hun pand zonder slag of stoot uit handen te geven en zo een andere bank de verkoopprijs die hen toekomt te laten bepalen.

Eigenlijk is dit nog maar eens een goed voorbeeld van de onlogische handelingen die banken stellen wanneer het aankomt op de bescherming van de pandwaarde van hun vastgoed financieringen. Het toont m.i. aan dat het hen werkelijk geen moer uitmaakt aan hoeveel ze de onderpanden kunnen ten gelde maken, ze volgen het zelfs niet op en laten collega-banken zo maar begaan met hun eigen borggoederen.

We moeten hier echt voorbijgaan aan het feit dat dit onlogisch is, en beseffen dat de banken zo wel degelijk expres miljarden euro's eigen- en klantwaarde vernietigen? Misschien is het wel belangrijker om 'voorbeelden te stellen' en wanbetalers zo snel en zo hard mogelijk 'te straffen' zodat het financierings-piramidesysteem niet in elkaar valt? De angst van bancaire repercussies die de 'goede' klanten in het gareel moet houden?

Want indien banken effectief constructief en eerlijk zouden handelen, zouden de klanten daar dan misschien wel misbruik van willen/kunnen maken? Zou een dergelijk soort redenering een verklaring kunnen bieden voor de meer dan onlogische handelingen waarmee we steeds geconfronteerd worden?

Eerlijk gezegd, ik weet het ook niet. Er móet toch een logische reden zijn waarom men voorkeur geeft aan opzettelijke waarde vernietiging i.p.v. constructieve oplossingen? Uiteraard zijn er nog andere mogelijke verklaringen hiervoor, de meest voor de hand liggende zijnde dat de banken (of hun vriendjes) zelf aan 'cherry picking' doen op de verkochte goederen.

Met andere woorden, dat men de goederen opzettelijk goedkoop verkoopt zodat men ze zelf (onrechtstreeks) kan opkopen aan spotprijzen. Om eerlijk te zijn, heb ik dit zelfs niet onderzocht, er zitten wel een aantal vennootschappen tussen de kopers van mijn appartementen, en het zou zeker interessant kunnen zijn om de eigenaars daarvan eens gedetailleerd onder de loep te nemen. Het zou me niet verbazen indien daar linken zijn met de directie of andere betrokkenen van de bank(en) en de opkopers.

Maar het feit dat mijn eigen dochter een van de panden heeft kunnen kopen aan een belachelijke prijs, doen me twijfelen aan deze piste. Het is onlogisch dat men haar dat appartement niet gewoon voor de neus wegkaapt, indien dit onderdeel van de procedure zou uitmaken. Ik vermoed dat dit aspect, alhoewel het ongetwijfeld soms wel zal meespelen, dus niet de hoofdreden is van de destructieve uitwinningsprocedures. Maar ik kan me vergissen...

Voor de actieve lezers die de handen uit de mouw willen steken en hier het fijne van willen weten, hierbij de contactgegevens van de kopende vennootschappen, het staat iedereen vrij om te onderzoeken of er banden zijn met de verkopende banken. Ik heb de moed niet om dit zelf te doen, wegens te deprimerend. En eigenlijk wou ik dit boek ook al helemaal niet schrijven, maar ik ben

verplicht om het volledige verhaal in detail uit de doeken te doen gezien de tenlasteleggingen m.b.t. de falingen.

Als er al connecties zijn, zullen deze trouwens niet zo evident zijn om bloot te leggen, want ik veronderstel dat men toch wel enige voorzichtigheid zal ingebouwd hebben en niet als directielid zelf rechtstreeks in een eigen vennootschap de boel opkoopt. Zoek dus naar familie, vrienden, geliefden, enz. die dienst doen als stroman, euh sorry strovrouw, of beter nog stromens. 't Is nogal iets met die 'politieke correctheid', noem zwarte piet dan toch gewoon zwarte penis if you're offended hé, of ging dat over iets anders? 😊 Ik ga de namen van de privé personen die de andere appartementen hebben gekocht hier nu niet mee opnemen; maar de bedrijven wel:

Vennootschap 1: koper van 4 appartementen in de Fazantenlaan, verkopende bank: Patronale Life. SERVICE GROEP THEYS, met zetel te 3210 Lubbeek, Geestbosstraat 15, BTW 0448.991.917.

Vennootschap 2: koper van 2 appartementen in de Roodborstjeslaan, verkopende bank: BKCP. BATIMMO, met zetel te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 219, BWW 0883.223.602.

Nogmaals, ik heb dit niet zelf onderzocht en beschuldig geen van deze bedrijven van enig kwaad opzet, maar indien iemand effectief enig verband tussen de bank en deze kopers blootlegt, zou U me natuurlijk een groot plezier doen om me dit alsnog even te melden. Ter herinnering, U kan me bereiken op luc@SunderBank.com.

Juridisch gesproken had de Patronale Life uiteraard weer voldoende slagkracht en het 'recht' (conform hun lagere-rang hypotheek) om een dergelijke opzettelijke absurde actie te kunnen/mogen ondernemen. Dit was ditmaal wel een zeer dunne lijn waarop men liep want de enige verantwoording die men kan aanhalen is dat men er zagezegd van uitgaat dat de verkoop aanzienlijk meer zou opbrengen dan de geschatte waarde, terwijl ervaring ons leert dat de verkoopwaarden bij openbare verkopen net spectaculair láger liggen dan de schattingen.

Men kan dus (juridisch) een recht hebben, maar men kan dit recht ook misbruiken, wat in mijn bescheiden mening hier wel degelijk het geval was (de Patronale Life wou me waarschijnlijk gewoon pesten of intimideren, aangezien ze wisten dat de verkoop voor hen geen enkel nut had). Vandaar dat ik ook een procedure had aangespannen om deze verkoop op basis van misbruik van recht trachten tegen te houden, maar door een spijtig misverstand met mijn huidige advocaat is hij deze de zaak niet gaan pleiten op de voorziene rechtsdag, met een ongunstig verstekvonnis als logisch resultaat.

Het pleiten van een zaak is wel degelijk belangrijk, aangezien in mijn ervaring de meeste rechters de omvangrijke stukkenbundels slechts diagonaal (kunnen) lezen, en op de zitting dan proberen in te schatten wie er het meest geloofwaardig is. En bij 'standaard'-zaken moet de beklaagde al heel wat verrassingen in zijn mars hebben en zéér goed voor de dag komen om een waterkansje te maken tegen een al even standaard 'diagonaal' vonnis.

Ik werd bovendien bij de Patronale Life tevens met dezelfde onbegrijpelijke problematiek geconfronteerd als bij BKCP: de weigering om de panden te mogen verkopen aan interessante marktprijzen.

Er waren wel meerdere parallellen tussen de Patronale Life en BKCP, want ook bij de Patronale Life had ik een rechtstreekse contactlijn met de directeur hypotheken, dhr. Laenen. Deze persoon was wel constructief ingesteld, en met hem had ik dan ook het eerste luik van het realisatieplan afgesproken.

Ik had enkele persoonlijke meetings met hem waarin alles correct werd genegotieerd , afgestemd en afgesproken. Dhr. Laenen had ook de goede gewoonte om onze afspraken achteraf per email te bevestigen, dus dacht ik op een eerlijk en veilige manier met Patronale Life zaken te kunnen doen.

Met name de 2 burelen van Jedi F.W. die ik zelf verkocht had (aan 225.000€/stuk); was besproken en goedgekeurd door deze directeur. Hij keurde ook de onderhandse verkoop van een appartement via hun eigen aangestelde immobiliënkantoor goed. De vraagprijs (220.000€) lag daar echter ook te hoog, en dit wou ik net zoals bij BKCP laten zakken tot 200.000€.

Spijtig genoeg besloot dhr. Laenen toen van werkgever te veranderen en is hij middenin de uitvoering van ons plan bij een andere financiële instelling gaan werken. Hij werd vervangen door de heer Vandenberghe, maar deze nieuwe directeur van de kredieten bleek minder toegankelijk dan zijn voorganger, ik ben er niet in geslaagd om een persoonlijk gesprek te kunnen/mogen voeren.

Ik heb hem wel enkele malen telefonisch kunnen bereiken voor een kort gesprek, maar dit was eerder uitzonderlijk. Onze e-mail conversatie, of net het ontbreken van inhoudelijke antwoorden, spreekt voor zich denk ik:

BEGIN E-MAIL

"From: luc@the-force.be To: Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>

Sent: 23 08 2017 17:51 Subject: Fw: Opvolging appartement Roodborstjeslaan 18

Geachte heer Vandenberghe,

Ik vernam van de heer Notaris Desmet dat U mijn vorige contactpersoon bij de Patronale Life, de heer Laenen, opvolgt. Ik had met de heer Laenen enkele afspraken gemaakt m.b.t. de terugbetaling van de kredieten, met name de geleidelijke verkoop in gezamenlijk overleg met de bank van een deel van het patrimonium.

Ik zou zorgen voor de verkoop van een aantal kantoren (van Jedi F.W.), en we hebben tevens een 2-slaapkamer appartement via een lokale makelaar te koop gesteld aan 220.000€ (zie onderstaande toegevoegde mail). We verkozen deze werkwijze boven een openbare verkoop om in ons beider belang correcte marktprijzen te verkrijgen voor de goederen.

Het appartement in kwestie staat nu echter wel al een poosje te koop zonder resultaat, dus stel ik voor om de vraagprijs alsnog te verlagen tot 200.000€ (zoals initieel werd voorgesteld door het immobiliënkantoor), wat m.i. deze verkoop zal bespoedigen. Samen met de verkoop van de 2 kantoren in de Roodborstjeslaan 24 kan er dan op korte termijn reeds 650.000€ terugbetaald worden.

Indien dit uw goedkeuring geniet, kan U aldus het immo kantoor op de hoogte brengen van de nieuwe vraagprijs, zodat ik onze afspraken i.v.m. de schuldafbouw kan respecteren. We kunnen daarna dan zoals vooropgesteld onmiddellijk een additioneel appartement te koop zetten (eventueel wel via een andere makelaar?).

FYI, de notaris meldde me ook dat er in jullie recente schrijven m.b.t. de verkoop van de 2 kantoren de afgesproken hypotheekvrijgave van een additioneel 1-slpkm van de vennootschap nslv ontbreekt. Deze vrijgave was inderdaad ook goedgekeurd bij de aanvang van het dossier, en vormt een voorwaarde voor de koper van de panden. Ik zou zeker willen vermijden dat deze koper afhaakt, gezien de goede prijs die ik heb kunnen bedingen (225.000€ per kantoor!). Bovendien is er geen enkele garantie dat een verkoop aan een andere partij evenveel middelen zou genereren, dus zou ik echt willen vermijden dat deze panden uiteindelijk voor een lagere prijs dienen verkocht te worden.

Mag ik U daarom aub vragen om de oorspronkelijke afspraak hieromtrent even te communiceren aan de heer notaris, zodat de verkoop z.s.m. kan doorgaan ?

Alvast hartelijk dank voor uw bevestiging, en aarzelt U zeker niet me te contacteren indien U verdere informatie wenst.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet."

EINDE E-MAIL

Waarop dhr. Vandenberghe antwoordde:

BEGIN E-MAIL

"Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be> To:luc@the-force.be

24/08/2017 10:10

Subject RE: Opvolging appartement Roodborstjeslaan 18

Geachte heer De Smet,

Zoals veelvuldig aan uw notaris gemeld, wachten wij op de hypothecaire staat van alle door ons genomen waarborgen.

Onze advocaat is hiermee bezig, maar zoals ook uw notaris aangaf, is er een achterstand bij het kadaster wegens vakantieperiode.

Zodra de hypothecaire staat in ons bezit, zullen we binnen de schoot van ons Kredietcomité uw verzoek voorleggen ter beslissing.

Wij houden uw notaris hiervan op de hoogte,

Johan Vandenberghe

Directeur Kredieten

Patronale Life NV/SA

Verzekeringsonderneming toegelaten onder code 1642, onder toezicht van de NBB

Rue Belliardstraat 3

B-1040 Brussel/Bruxelles

Tel: +32 2 508 18 41

johan.vandenberghe@patronale-life.be

www.patronale-life.be"

EINDE E-MAIL

Hélaba! Wat is hier nu weer aan de hand? Waarom stelt hij dat 'mijn verzoek' (opnieuw) zal voorgelegd worden aan het kredietcomité? Ik heb op dat moment de kantoren na hun goedkeuring reeds schriftelijk verkocht! Men mag niet zomaar terugkomen op een afspraak hé, de gevraagde hypotheekstaten hebben geen invloed op een reeds genomen beslissing. En wat de andere vragen betreft blijft het oorverdovend stil...

Dus kroop ik opnieuw in de pen:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To: Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>
24/08/2017 17:21 Cc: xavier.desmet@telenet.be
Subject RE: Opvolging appartement Roodborstjeslaan 18

Geachte heer Vandenberghe,

Mijn notaris meldde me onlangs inderdaad dat jullie blijkbaar zouden wachten op een hypothecaire staat, vandaar net dat ik mijn vorige mail naar U stuurde omdat ik hierdoor vermoedde dat er een misverstand moet zijn in dit dossier. Mijn mail betreft dus helemaal géén (nieuw) verzoek zoals U het stelt, maar gewoonweg de vraag naar de praktische uitvoering van het akkoord van de bank dat we bij aanvang van het dossier hebben verkregen.

Het spreekt voor zich dat ik zonder een dergelijk voorafgaand akkoord nooit een verkoopovereenkomst zou afsluiten met een koper, wat ik dus wél heb gedaan nadat ik jullie bevestiging van de modaliteiten (inclusief de vrijgave van het nslv appartement) van het akkoord heb ontvangen. De heer Laenen heeft dit officieel per mail aan de heer notaris en mezelf bevestigd, nadat uw kredietcomité het dossier toen onderzocht en beslist had.

Ik kan dus niet akkoord gaan dat het dossier nu opnieuw zou moeten voorgelegd worden aan uw kredietcomité want ik ben naar aanleiding van jullie schriftelijke goedkeuring een contractuele verbintenis aangegaan met de koper; die mij nu zwaar onder druk begint te zetten.

U bent waarschijnlijk niet op de hoogte dat er reeds een beslissing genomen en gecommuniceerd was, waarvoor ik uiteraard begrip kan opbrengen, maar dit mag nu geen verdere vertragingen meer opleveren in het dossier, het moet onverwijld uitgevoerd kunnen worden voordat ik in de problemen kom met de koper (die met schadeclaims dreigt).

Het staat U uiteraard vrij om een hypothecaire staat op te vragen, maar dit staat los van dit goedgekeurde dossier, en mag dus geen vertragende factor zijn. Indien U wenst kan ik U een copij doormailen van de goedkeuringsmail van de heer Laenen met de modaliteiten ?

Tot slot kom ik graag nog even terug op mijn voorstel om de vraagprijs van het huidige appartement dat te koop staat via jullie makelaar te laten zakken: draagt dit voorstel uw goedkeuring weg? Ik stel dit voor zodat dit sneller kan verkocht worden, om daarna een volgend appartement te koop te kunnen zetten zoals was afgesproken met dhr. Laenen. Misschien is het nuttig om een korte meeting te beleggen want ik vermoed dat U ook van deze afspraken niet (volledig) op de hoogte bent, en dan kunnen we samen alles eens rustig overlopen ? Ik schik me hiertoe graag naar uw agenda.

Alvast zeer hartelijk dank voor Uw opvolging en feedback (gelieve niet enkel mijn notaris te berichten maar ook mezelf rechtstreeks aub).

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet."

EINDE E-MAIL

Omdat ik hier na enkele weken nog geen reactie op mocht ontvangen, en de zaak nu echt wel dringend werd omdat de koper me onder druk zette, heb ik dhr. Vandenberghe dan telefonisch gecontacteerd.

Ze waren blijkbaar toch nog steeds aan het wachten op de hypothecaire staten en hij deed dus lastig om het akkoord uit te voeren. Ik probeerde hem te overtuigen dat onze afspraken zeer nuttig waren gezien mijn ervaring met de eerdere openbare verkopen, en bezorgde hem hier de staving stukken van in mijn opvolgingsmail:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To: Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>
08/09/2017 14:32 Cc: xavier.desmet@telenet.be
Subject RE: Opvolging appartement Roodborstjeslaan 18

Geachte heer Vandenberghe;

Hartelijk dank om me zoëven te woord te staan, hierbij zoals beloofd het resultaat van de openbare verkoop (zie scan1371.pdf) van een van mijn andere kantoren dat zeer goed vergelijkbaar is met de 2 kantoren die nu verkocht kunnen worden aan 225.000€/stuk. Het kantoor in kwestie is gelegen in de Fazantenlaan (aan de overkant van de straat van de Roodborstjeslaan) en onderstaand document betreft een hoger bod van 6.200€ op de gedwongen openbare verkoopprijs van 105.000€, in totaal slechts 111.200€ dus, en dit terwijl dit kantoor in vrije verkoopwaarde maar liefst 251.000(!) geschat is (zie toegevoegd schattingsverslag van de patronale life schatter).

Het feit dat ik er in geslaagd ben de vergelijkbare kantoren te verkopen aan 225.000€/stuk bewijst dat dit in een normaal verkoopscenario dicht aanleunt bij de werkelijke waarde, en ook mijn andere panden zullen wss in vrije verkoopwaarde voldoende opbrengen om alles correct af te sluiten, maar blijkbaar volstrekt niet in gedwongen verkoopwaarde.

Vandaar ook mijn afspraken met de heer Laenen om dit rustig in onderling overleg te doen, dus ik hoop en smee om de voorgaande afspraken in ons beider belang zeer snel uit te voeren. Zo kunnen we samen ook eventuele problemen met de koper (mijn ex-partner) vermijden want deze heeft me reeds te kennen gegeven dat ze het niet zal nalaten om juridische stappen te ondernemen op basis van de goedkeuringsemail van de heer Laenen, en mijn getekende verkoopovereenkomst, en dat wil ik uiteraard in ons beider belang ten stelligste vermijden.

Ik hoop dus ook dat de ontbrekende hypotheekstaten geen beslissende factor dienen te zijn gezien de goede verkoopprijs en de gemaakte afspraken, en dat we samen kunnen verder werken aan de optimalisatie van het ten gelde maken van het patrimonium.

Alvast zeer hartelijk dank voor uw begrip en uw hulp, en uw feedback.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet."

EINDE E-MAIL

Maar blijkbaar is men dan toch teruggekomen op de eerder gemaakte afspraken, want het dossier is wel degelijk opnieuw moeten voorkomen in het kredietcomité, wat dhr. Vandenberghe hier in zijn antwoordmail naar de notaris met mezelf in cc bevestigt... maar dat is dan ook het enige dat hij bevestigt, want een antwoord of medewerking op de andere belangrijke vragen, zoals de prijsverlaging en opvolging van de immobiliënmakelaar, wordt er nooit meer gegeven.

BEGIN EMAIL:

"Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be> To: Notaris Xavier DESMET
13/09/2017 11:33 xavier.desmet@belnot.be

Cc: luc@the-force.be, Nathalie De Braekeleer <Nathalie.DeBraekeleer@patronale-life.be>

Subject Hypothecaire staat

Meester Desmet

Geachte heer De Smet,

Wij laten u weten dat wij vandaag de hypothecaire staat hebben ontvangen.

Onze dienst zal dit morgen op het Kredietcomité bespreken en wij laten u de beslissing hierna zo snel als mogelijk weten.

Met vriendelijke groeten,

Johan Vandenberghe

Directeur Kredieten

Patronale Life NV/SA

Verzekeringsonderneming toegelaten onder code 1642, onder toezicht van de NBB

Rue Belliardstraat 3

B-1040 Brussel/Bruxelles

Tel: +32 2 508 18 41

johan.vandenberghe@patronale-life.be

www.patronale-life.be"

EINDE E-MAIL

Dàt was de afspraak niet uiteraard, en hoewel men de verkoop dan uiteindelijk na lang aandringen toch heeft laten doorgaan voor 225.000€/stuk, werden de andere afspraken m.b.t. de onderhandse verkoop door het immo-kantoor door de heer Vandenberghe spijtig genoeg niet meer opgevolgd. Waardoor de appartementen niet snel genoeg meer verkocht raakten.

In het dossier van BKCP was ik op de hoogte dat de top van de bank (CEO) goed op de hoogte was van ons dossier. Het feit dat we hem, alsook de andere directeurs, niet meer rechtstreeks te pakken kregen op het moment van de start van de problemen, betekende dus dat dit met het medeweten en goedkeuring van het hoogste niveau was gedelegeerd naar de heer Filip Baert, die als mijn nieuwe aanspreekpunt hun procedures dan uitvoerde.

Maar bij de Patronale Life had ik nooit persoonlijk contact gehad met de absolute top van de bank, dus het zou inderdaad zo maar eens kunnen dat de stopzetting van de samenwerking door de heer Vandenberghe door incompetentie of andere individuele standpunten was ingegeven. Feit was dat hij in ieder geval eigenhandig de goedkeuringen die ik van zijn voorganger had verkregen negeerde.

De bank zelf had in mijn ogen op dat moment nog steeds het voordeel van de twijfel, maar dan is men ook begonnen met een gedwongen openbare verkoop te organiseren. Dan heb ik het dossier dus alsnog geëscaleerd naar de top, hopende dat het ditmaal wederom geen standaard procedures van de

bank zelf zou betreffen. Want bij procedures die door de directie worden opgelegd, maakt het niet uit met wie je op een lager echelon communiceert.

Of **niet** communiceert uiteraard, want het is moeilijk om oplossingen uit te werken wanneer men gewoon geen antwoord krijgt van zijn gesprekspartner. Want ik heb eigenlijk op geen enkele vraag of voorstel ooit een antwoord gekregen van de heer Vandenberghe, wat tevens een invloed heeft gehad op het faillissement van Jedi F.W....

Ik had hem namelijk ook, zoals afgesproken met de heer gedelegeerd rechter Taideman, het voorstel overgemaakt om een deel van de vennootschapsschulden over te zetten naar mezelf privé om zo de kapitaalsstructuur van Jedi F.W. te herstellen. Het overige deel werd dan aan de bank voldaan (ik had een concreet bod!).

Ik blijf er bij dat dit mits een ietwat constructieve instelling van de bank een realistisch dossier was, dat misschien wel enig bijsturen vereiste, maar zonder enige feedback of antwoord kan men niet negotiëren en wordt het wel zeer moeilijk of onmogelijk natuurlijk. Indien men dit voorstel had aanvaard, had Jedi F.W. een véél betere kans gemaakt om zijn faling af te wenden. En was ik daarvoor dus ook niet privé gedagvaard geweest...it's all connected.

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To: Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>

08/10/2018 11:32 Subject: Voorstel Jedi F.W.

Geachte heer Vandenberghe,

Zoals u weet, is Jedi F.W. een kredietovereenkomst dd. 20/12/2012 (PD3664) aangegaan voor een hoofdsom van € 900.000,00.

Inmiddels werden er dd. 13/12/2017 (zoals u ook weet) 2 onroerende goederen, exclusieve eigendom van Jedi F.W. BVBA, verkocht met een opbrengst van € 450.000,00.

Evenwel dien ik in de procedures voor de beslagrechtbank vast te stellen dat deze opbrengsten t.b.v. € 450.000,00 door Patronale nog steeds op het foutieve krediet - zijnde de akte dd. 11/09/2013 op mijn persoonlijke naam worden geïmputeerd.

Ik dien dan ook mijn eerdere verzoek te herhalen zodat de openstaande hoofdsom van het krediet PD3664 in realiteit nog € 450.000,00 bedraagt.

In het kader van de opvolging van Jedi F.W. BVBA door de kamer handelonderzoeken te Brussel, o.l.v. de heer rechter Taideman, heeft Jedi F.W. inmiddels een herstelplan uitgewerkt, hetgeen we tevens aan u wensen voor te leggen.

Concreet stellen we voor om het openstaande krediet PD3664 in hoofdsom, ofwel € 450.000,00, integraal te voldoen d.m.v. een herfinanciering.

Daartegenover staat dan dat alle aankleven, zoals intresten, kosten, schadebedingen,...van krediet PD3664 integraal overgezet worden naar mezelf persoonlijk.

Inmiddels werd Jedi F.W. BVBA, ingevolge een historische schuld bij de overheid, gedagvaard in faillissement.

Ook aan deze diensten werd er een afbetaalplan voorgelegd.

Uiteraard hangt hun medewerking aan het herstelplan nauw samen met de bereidheid die van de Patronale wordt gevraagd.

Concreet betekent dit dat u door herfinanciering het openstaande kapitaal van € 450.000,00 ontvangt in ruil voor een afstand van hypotheek m.b.t. de onroerende goederen Roodborstjeslaan 22/1 en 22/2 en het overhevelen van alle aankleven van het krediet naar mezelf persoonlijk.

Ik meen dat u dit voorstel/herstelplan ernstig dient te overwegen.

Een faillissement van Jedi F.W. BVBA zou immers in ieder geval een hoop bijkomende kosten creëren bij de verkoop van diens patrimonium (o.m. aan ereloon voor de curator) én zou voor u sowieso tot gevolg hebben dat een veel lager bedrag aan u zal toekomen dan de voorgestelde € 450.000,00.

Het dossier werd op de Rechtbank van Koophandel uitgesteld naar de zitting van 16/10/2018.

U begrijpt dat er bijgevolg dringend knopen dienen te worden doorgehakt.

Anderzijds heb ik recent een “ondeelbaar” aankoopaanbod ontvangen t.b.v. € 450.000,00 m.b.t. 3 onroerende goederen:

- Meise, Roodborstjeslaan 22/1 (GLV-L en kelder link) eigendom JEDI F.W. BVBA, waarborg voor krediet PD3664
- Meise, Roodborstjeslaan 22/2 (GLV-R en kelder rechts) eigendom JEDI F.W. BVBA, waarborg voor krediet PD3664
- Meise, Maalbeeklaan 8 (GVL-R en kelder) eigendom Luc De Smet, waarborg voor krediet PD3758

Het bod is geldig t.e.m. 15/10/2018 en wordt u voor de goede orde gevoegd als bijlage.

Hieruit blijkt sowieso dat het enige actief van Jedi F.W. BVBA een marktwaaarde van zo’n € 300.000,00 vertegenwoordigt en dus fors lager ligt dan de aangeboden € 450.000,00.

In deze omstandigheden meen ik dat Jedi F.W. een voor u zeer gunstig aanbod formuleert.

Kan u mij uw intenties laten worden en specifiek of u bereidt bent uw medewerking te verlenen aan het herstelplan van de vennootschap JEDI F.W.?

Kan u mij, in ontkennend geval, meedelen of u bereidt bent medewerking te verlenen aan de verkoop van de onroerende goederen aan het voornoemde bod? Op die manier worden ten minste nog nutteloze kosten (zoals het ereloon van een curator van 5 % voor een verkoop) vermeden...

U zal mij wel zo spoedig mogelijk willen berichten of u bereidt bent één van beide opties te aanvaarden.

Gezien de deadline van het aankoopbod en de nakende faillissementszitting, is één en ander uiteraard dringend.

Indien nodig, kan u mij uiteraard contacteren.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder Jedi F.W.”

EINDE E-MAIL

Maar uitermate spijtig genoeg, **mocht ik hier dus nooit enige feedback op ontvangen**, dus ik kon zelfs mijn kandidaat koper niet correct inlichten. Dit was ook niet echt bevorderlijk voor mijn eigen motivatie vrees ik, de moed en schoenen en zinken en zo...

Ik heb die moed dan uiteindelijk toch nog terug gevonden om me rechtstreeks tot de directie te richten: (ter info: Filip Moeykens is de CEO van de bank, Olivier Nokerman de CFO, Werner van Waller CIO, en BKCP is inmiddels herdoopt tot Beobank)

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Filip.Moeykens@patronale-life.be
cc Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>, Olivier.Nokerman@patronale-life.be, Hans.VanCampfort@patronale-life.be, Werner.VanWalle@patronale-life.be, anne.verhaeghe@belnot.be, "Jef Vermassen & Partners (JM)" <Jomuyll@jefvermassen.be> Subject Voorstel om 1 miljoen Euro uit te sparen

Geachte heer Moeykens,

Tot mijn spijt zie ik me verplicht om me rechtstreeks tot U te richten, aangezien mijn voorgaande mails en voorstellen veelal onbeantwoord zijn gebleven. Dit strookt m.i. niet met de gepropageerde filosofie www.patronale-life.be van de Patronale Life, met name "Oplossingen geven op mensenmaat". Om oplossingen te kunnen bieden, moet er natuurlijk wel enige vorm van communicatie mogelijk zijn.

Dat is, op een zeldzaam telefoontje na (zonder feedback/opvolging langs de kant van mijn gesprekspartner de heer Vandenberghe), echter niet mogelijk gebleken.

Waardoor we nu in een uitzichtloze situatie beland zijn, die ons beiden handenvol geld zal kosten indien er niet dringend iemand langs jullie kant een intelligente beslissing (durft?) nemen.

Ik wens jullie namelijk uitdrukkelijk te waarschuwen dat het m.i. echt "niet slim" is om de door jullie geïnitieerde openbare verkoop van al mijn appartementen in de Fazantenlaan te Meise (7 appartementen) tegelijkertijd en openbaar te laten doorgaan.

Ervaring leerde me immers dat dergelijke gedwongen verkopen, zeker indien er meerdere units tegelijkertijd op de markt worden gesmeten, zeer zware verliezen tot gevolg hebben, terwijl dit perfect kan vermeden worden met een oplossing op mensenmaat.

Ik voeg ter staving van deze absurde manier van werken de behaalde prijzen van een vergelijkbare gedwongen openbare verkoop uitgevoerd door Beobank, waarbij er aan werkelijk belachelijke prijzen werd verkocht:

Geschatte waarde van de verkochte goederen:

Geschatte waarde Appartement1: 321.000€ verkocht aan 70.000€

Geschatte waarde Appartement2: 205.000€ verkocht aan 100.000€

Geschatte waarde Appartement3: 242.000€ verkocht aan 120.000€

Geschatte waarde Appartement4: 242.000€ verkocht aan 25.000€

Totalen: 1.010.000€ verkocht aan 315.000€, een verlies van 695.000€ en een gemiddelde van slechts 78.750€ per appartement!

Deze verkoop is pas recentelijk doorgegaan, en heeft me doen besluiten dat in een dergelijke situatie waarbij ik opgezadeld wordt met miljoenenverliezen die ik normaliter nooit meer zal kunnen terugbetalen, een collectieve schuldregeling noodzakelijk is. Ik heb inmiddels het nodige gedaan om deze op te starten, maar het hangt van de schuldbemiddelaar af of die jullie openbare verkoop zal proberen stil te leggen of niet.

Maar me dunkt dat het een gemiste kans zou zijn om die beslissing bij hem te leggen, aangezien Uw bank uiteraard het laatste woord heeft in de procedure.

Ik stel dus (nogmaals) voor om de appartementen sequentieel gewoon aan marktwaarde te verkopen via een door u aan te stellen immobiliënkantoor, ik geef hiertoe mijn uitdrukkelijke goedkeuring. Toegegeven, het zal iets langer duren, stel dat het een 4-tal maanden per appartement duurt om de normale marktwaarde te realiseren (waarbij de kost van het immokantoor echt verwaarloosbaar is ten opzichte van het verlies bij openbare verkoop), dan zal het een 2-tal jaar duren, maar met wat geluk kan dit sneller gaan natuurlijk. Eventueel mogen er wel 2 appartementen tegelijkertijd (via verschillende makelaars om de kansen te optimaliseren?) te koop worden aangeboden, maar allemaal tegelijk is uiteraard nefast voor de prijs, ook bij onderhandse verkoop.

Het beste bewijs is eigenlijk dat de 4 appartementen in uw portefeuille die reeds door mezelf of mijn vennootschap Jedi F.W. onderhands verkocht werden, wel een behoorlijke prijs haalden, en daarmee reeds 900.000€ (225.000€ / appartement) konden terugbetalen. Eigenlijk is daarmee het kapitaal van een van onze 2 financieringen volledig terugbetaald, maar ik vermoed dat de bank de iets minder menselijke imputerings-wijze hanteert om eerst rente af te boeken, zodat het kapitaal van de leningen blijft openstaan? Ik stel de vraag, want de afrekeningen/overzichten die we hieromtrent mochten ontvangen zijn tamelijk onduidelijk vrees ik.

Maar maak a.u.b. niet de fout om te denken dat jullie vergelijkbare opbrengsten zullen realiseren met de geplande openbare verkoop, want neem nu nog dat er 100.000€/appartement wordt behaald, dan laten jullie galant bijna een miljoen euro liggen ten opzichte van de werkelijk waarde van jullie onderpand. Dat kan toch nooit de bedoeling zijn? En zoals reeds aangehaald, zal ik niet bij machte zijn om van dat gat ooit nog iets terug te betalen.

Even ter staving: zie het toegevoegde schatting (van een door jullie aangestelde schatter) van de Fazantenlaan, de waarde van alle appartementen samen is: 1.871.000€. Belangrijk hierbij is wel dat jullie een cruciale fout maken bij de uitwinning van het duplex appartement, want de eersterangs-hypotheekhouder ING heeft daar een hypotheek van meer dan 540.000€, terwijl het slechts geschat is op 394.000€. Met andere woorden, Patronale Life kan onmogelijk ook maar een eurocent zien van de verkoop van dit appartement, en dit is m.i. dus echt een dwaling, een misbruik van jullie recht om dit te doen.

Want het recht om dit te doen, gezien jullie 4de rangshypotheek op het goed, betwist ik niet, ik betwist de menselijkheid (en het nut!) ervan, want ING was nog zelf nog niet overgegaan tot effectieve verkoop. Ik weet wel dat de rechtbank jullie (nog) niet veroordeeld heeft voor dit misbruik (vonnis bij verstek, mijn advocaat was vergeten te gaan pleiten, dat geluk heb ik dan ook nog), maar dit neemt niet weg dat daardoor eigenlijk de verkoop procedure van alle goederen onrechtmatig is, aangezien dit samen op eenzelfde bevel werd overgemaakt.

Ik behoud me uiteraard het recht toe om dit alsnog in beroep aan te vechten, indien ik de financiële middelen kan vinden hiervoor. Ironisch genoeg is het dus eigenlijk zelfs nog mogelijk dat, indien we in beroep toch zouden zegevieren, de verkoop van alle appartementen deel uitmaken van een misbruik van recht, en de verkoop reeds zal hebben plaatsgenomen.

Ik weet niet wat voor soort aansprakelijkheid de bank daarbij loopt, maar omgekeerd zou ik dan toch liever niet in een dergelijke situatie raken, zeker gezien het NU eigenlijk voor de Patronale Life totaal geen verschil uitmaakt of dit duplex appartement mee verkocht wordt of niet. Waarom dan überhaupt een risico nemen?

De verkoop van het ING appartement zit me werkelijk zeer hoog, en tot overmaat van ramp wordt er op de door jullie aangestelde notaris zijn "Biddit" website helemaal niets gezegd over het karakter v/h duplex appartement dat de hogere waarde verantwoordt, er wordt enkel gewag gemaakt van een bijkomende 'zolder'. HALLO? Moet er nog zand zijn? ING zal tevreden zijn, een dergelijke amateuristische vorm van adverteren zal leiden tot een minwaarde van enkele honderdduizenden euro's op hun unit... maar ja, dat is jullie probleem niet hé? Aka misbruik van recht...

Dus even terug tot de kern van de zaak: de opbrengst van de Fazantenlaan bij marktwaarde (1.871.000€ - 394.000€ (ING) = 1.477.000€ PL) zou wss alle achterstanden en opgezegde kredieten (bij een correcte afrekening, wederbeleggingsvergoeding klopt nog steeds niet conform de schriftelijke afspraken hieromtrent) kunnen voldoen, zodat er misschien zelfs nog voldoende is om de achterliggende hypotheekhouders deels uit te betalen. Maar ja, indien er slechts een 500.000 à 600.000€ van gerealiseerd wordt, veroorzaakt men dus een miljoenenput die nooit meer zal kunnen gedelgd worden.

De oplossing is simpel, en zowel uit eigen naam als de andere schuldeisers (die ik mee incopieer in deze mail) die recht hebben op de waarde van hun hypotheek, vraag ik U om dit aub alsnog te overwegen, in ons beider belang, want deze hele situatie is eigenlijk te absurd voor woorden.

Een goede huisvader zou steeds een constructieve (die dan bovendien ook nog eens menselijk is) oplossing nastreven, en de enige reden die ik kan bedenken waarom de bank dergelijke strategieën volgt, is omdat men de tijd niet zou hebben om te wachten de marktwaarde te realiseren.

Maw, de 600.000€ NU realiseren is belangrijker dan bijna anderhalf miljoen op korte termijn. Dat is werkelijk de enige reden die ik zie, maar misschien vergis ik me? De aanstelling van enkele immokantoren voor de verkoop kan toch geen belemmering of te veel moeite zijn?

Bovendien, en dit is toch zeer belangrijk, werken dergelijke ondoordachte openbare verkopen een instabiliteit van de globale immobiliënmarkt in de hand (remember 2008...), en vernietigen ze volkomen nodeloos waarde. In dit geval, onzer beide waarde weliswaar...

Ik ben uitermate benieuwd naar Uw insteek in dit dossier, missschien had ik veel vroeger rechtstreeks contact met U moeten opnemen ipv te wachten op antwoorden van uw ondergeschikten.

Hopende op een constructieve en menselijke oplossing, wens ik U alvast hartelijk te bedanken voor uw feedback en uw tijd om dit dossier te behartigen.

Je vous prie d'agr  r, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Waarop we dan na een herinnerings-mailtje het volgende antwoord mochten ontvangen:

BEGIN E-MAIL

"Erika Van den Bossche <Erika.Vandenbossche@patronale-life.be> To: luc@ATalent.be

Cc: Filip Moeykens <Filip.Moeykens@patronale-life.be>

Subject FW: Voorstel om 1 miljoen Euro uit te sparen

Geachte heer,

In bijlage vindt u het antwoord van de Directie op onderstaande e-mail.

Met vriendelijke groet,

Erika Van den Bossche

Directiesecretaresse

Tel +32 2 486 50 10"

EINDE E-MAIL

De bijlage:

Aan de heer Luc De Smet
Fazantenlaan 1 bus 8
1860 Meise

Per post en per e-mail:
luc@ATalent.be

Brussel, 7 oktober 2019

Geachte heer De Smet,

Wij verwijzen naar uw mail van 1 oktober 2019.

Zoals u weet werden de kredieten opgezegd in juli 2015 en is het dossier in contentieux sedert 2016. U is sedert 2016 bijgestaan door advocaten die communiceren met onze advocaten. Wij communiceren niet rechtstreeks in lopende procedures.

Mogen wij u verzoeken u te wenden tot uw advocaat die zich in verbinding kan stellen met onze advocaat.

Met vriendelijke groeten,

Filip Moeykens
Voorzitter Directiecomité

Patronale Life NV | Bischoffshoeflaan 33 | 1000 Brussel | Tel +32 2 511 60 06 | Fax +32 2 513 27 38 | info@patronale-life.be | www.patronale-life.be
KBC : IBAN BE65 7380 0740 8596 BIC KRED BE BB | bpost bank: IBAN BE45 0000 0416 0589 BIC BPOT BE B1 | BNP Paribas Fortis: IBAN BE31 0013 8376 8755 BIC GEBF BE BB
RPR Brussel 0403 288 089 | Verzekeringsonderneming toegelaten onder code 1642, onder toezicht van de Nationale Bank van België (Berlaamtonlaan 14, 1000 Brussel)

Dubbele zucht, ik had het eigenlijk wel verwacht, dat men niet echt moeite ging doen om tot een oplossing te komen. Ik had het daarbij echt moeten laten, maar stuurde toch nog de volgende mail na:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Filip Moeykens <Filip.Moeykens@patronale-life.be>, Erika Van den Bossche <Erika.Vandenbossche@patronale-life.be>

cc Johan Vandenberghe <Johan.Vandenberghe@patronale-life.be>, Olivier Nokerman <Olivier.Nokerman@patronale-life.be>, Hans Van Campfort <Hans.VanCampfort@patronale-life.be>, Werner Van Walle <Werner.VanWalle@patronale-life.be>

Subject Re: FW: Voorstel om 1 miljoen Euro uit te sparen

Geachte mevrouw Van den Bossche, Geachte heer Moeykens,

Hartelijk dank voor Uw antwoord. Het spijt me te moeten lezen dat jullie niet rechtstreeks communiceren in lopende procedures.

Hierbij de redenen waarom ik me rechtstreeks tot de directie van de bank wendde:

- ik probeer dossiers zo veel mogelijk zelf op te volgen zodat advocaatkosten tot een minimum beperkt blijven, ik wou dat ik ook de middelen had om alles te kunnen delegeren naar een raadsman.

- ik wou me ervan vergewissen of de directie wel op de hoogte was van de werkelijke gang van zaken, aangezien er toch een aantal dingen gebeuren die m.i. niet ethisch (en contraproductief) zijn. Op die manier bood ik uiteraard ook nog een kans om de zaak constructief op te lossen, met een zo beperkt mogelijk financieel verlies voor de bank en mezelf, alsook in het belang van andere schuldeisers. Maar men gaat hier blijkbaar niet op in dus ik neem akte dat de directie akkoord gaat met de gehanteerde praktijken en ze verder laat uitvoeren door haar advocaat. 'Wir haben es nicht gewusst' zal dus niet opgaan when the shit hits the fan*.

- communicatie onder advocaten is vertrouwelijk, wat betekent dat deze documenten nooit openbaar mogen gemaakt worden, daar waar het nu net mijn bedoeling is om deze praktijken publiekelijk aan te klagen. Met andere woorden, mijn eigen stukken en de andere niet-juridische stukken kunnen en zullen op tijd en stond gebruikt worden in verscheidene media-acties.

Het spijt me oprecht dat wij in de problemen zijn gekomen en onze verplichtingen op een bepaald punt niet meer konden nakomen, maar het spijt me nog veel meer om te zien hoe een 'leverancier' (want dat blijft een bank uiteindelijk toch, een leverancier van geld) dan bij een dergelijk 'contentieux' geval, wanneer er een probleem opduikt dus:

- belangrijke vragen van zijn klant doelbewust negeert en weinig tot niet communiceert

- de boel daardoor volledig blokkeert d.m.v. de appartementen niet vrij te geven voor verkoop aan 200.000€, maar achteraf wél alles tegelijkertijd wil verkopen aan slechts 135.000€/stuk, begrijpe wie kan...

- de klant zo achteraf wel met een miljoenenschuld opzadelt. Waardoor de achterliggende schuldeisers hun eigen kansen op terugbetaling via hun (in principe veilige) hypotheekwaarborg tot nul herleid zien.

- verkeerde afrekeningen opmaakt met wederbeleggings-vergoedingen van meer dan 200.000€, terwijl uitdrukkelijk anders was overeengekomen bij aanvang van het contract.

- als uitsmijter nutteloos een appartement van een andere bank mee openbaar verkoopt terwijl men voorafgaandelijk verdomd goed op de hoogte is dat dit geen eurocent aan de Patronale Life zal opbrengen. Puur pestgedrag, waarschijnlijk om me financieel nog dieper de put in te duwen, zodat de kansen dat ik me juridisch kan blijven verdedigen nog bijkomend ernstig slinken? Ik zie geen ander logisch motief, en de bank heeft deze actie ook nog nooit verklaard... dat zegt m.i. genoeg.

Maar wél 'Oplossingen geven op mensenmaat' als bedrijfsmotto! Ja, behalve dus wanneer er een probleem opduikt, want dan is het 'contentieux' en maar om te lachen die loze belofte? Want, (real) newflash, om oplossingen te kunnen geven op mensenmaat, moet men misschien wel met de mensen communiceren, ook nà het afsluiten van een contract, niet?

Neen, sorry, maar daarmee kan ik echt niet leven en vind dat huidige of potentiële klanten van uw bedrijf het recht hebben dit te weten, en het mijn morele plicht is om dit te propageren. Hopelijk komt U binnen afzienbare tijd ons verhaal dus spontaan viraal tegen, we hebben ten minste de waarheid aan onze kant, dus er is hoop.

Wat het juridische luik betreft, heb ik dan maar noodgedwongen volgende mail naar mijn advocaat gestuurd, hier ter info onderaan toegevoegd. En uiteraard verwacht en begrijp ik dat U, gezien het open karakter van rechtstreekse communicatie, U mij niet meer zal antwoorden. Maar U kan me ook niet verbieden van U rechtstreeks op de hoogte te houden, zodat dit verhaal kan gedocumenteerd en gedeeld worden met de mensen. Nice try though, Uw antwoord was bij nader inzien minder onschuldig dan het op eerste zicht lijkt. Een 10/10 dus voor juridische indekking... waren jullie daadwerkelijk maar even efficiënt in het menselijk oplossen van problemen, dan had ik U nooit moeten lastig vallen.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet

*'When the shit hits the fan' alludes to the messy and hectic consequences brought about by a previously secret situation becoming public.

De mail met instructies naar mijn raadsman, die de Uwe , nadat de schade van aanstaande vrijdag kan worden berekend, dan wel zal contacteren:

----- Forwarded by Luc De Smet/HOLDING on 09/10/2019 18:47 -----

Luc De Smet/HOLDING To "Jef Vermassen & Partners \JM\" <Jomuyll@jefvermassen.be>
09/10/2019 14:15 Subject Fw: Opvolging appartement Roodborstjeslaan 18

Geachte Meester,

Ik heb toch besloten om terug te vechten tegen de bankmolens, want het Patronale Life dossier bewijst nog maar eens ten gronde hoe ziek de bancaire wereld wel is. De CEO stuurde me een vriendelijk juridisch afschepingsbriefje, terwijl de kern van de zaak wederom vakkundig genegeerd wordt.

Ik probeer nu reeds meerdere jaren om de situatie constructief op te lossen, maar wordt daarbij gesaboteerd door deze instelling. Ik verwijs hiervoor bv. naar mijn mail van 23/08/2017, waarbij ik een prijsverlaging voorstelde voor het appartement dat de Patronale Life via een door hen aangestelde makelaar te koop had gezet. Ik stelde voor om de prijs te verlagen van 220.000€ naar 200.000; wat m.i. een onderhandse verkoop op een redelijke termijn via hun makelaar perfect mogelijk zou maken.

Echter, ik zou hier (én op andere mails) nooit een antwoord op ontvangen, maar moet nu dan wel constateren dat de appartementen aan slechts 135.000€ te koop worden gezet! Met andere woorden, men heeft jarenlang geweigerd om een constructief voorstel aan 200.000€ te initiëren (al was het maar om te proberen), om nu dan plots overhaast aan maar liefst 65.000€ minder per appartement (!) alles tegelijkertijd in de solden te zetten.

Men had mij gewoonweg moeten antwoorden toenertijd, en correct opvolgen. Immers, ik kon zélf niet beslissen om de verkoopprijs te verlagen zonder hun goedkeuring (gezien de hypotheek), maar men mag dus wel de klant gewoon negeren zodat hij enkele jaren verspilde tijd later tot de bedelstaf wordt veroordeeld. Als men nu "akkoord" is met een dergelijk belachelijke prijs, waarom negeerde men toen dan een constructieve en haalbare oplossing aan een normale prijs?

U ziet, ik ben het vertrouwen in banken volledig verloren door dergelijke opzettelijke waarde vernietigingen. Er is geen enkele logische reden waarom men zo gebrand is om zoveel mogelijk verlies te pakken op zijn eigen dossiers, terwijl constructieve voorstellen (zoals het onderstaande) gewoonweg niet worden beantwoord en kostbare tijd verloren gaat.

Maar ja, al die tijd loopt de woekerrente-teller natuurlijk op, dus m.i. is het belangrijker om boekhoudkundig 'rentewinst' te boeken dan effectief de financieringen correct te kunnen innen d.m.v. samen te werken met de klant.

Dit komt er op neer dat ik in de praktijk ben TEGENGEHOUDEN om mijn probleem te kunnen oplossen d.m.v. een verkoop aan marktwaarden, maar nu wel zwaar de rekening gepresenteerd krijg!

Een op zijn zachtst gezegd dubieuze praktijk me dunk... 'Op papier' creëert dit sterke balansen voor de banken, maar in praktijk verliezen ze expres miljarden cash, als de rekening 'boekhoudkundig' maar klopt... De Bazel (I, II, III enz) normen hebben de financiële crisissen niet kunnen voorkomen, integendeel, want met een dergelijke prioriteitsstelling om de juiste quota's te halen, dragen deze 'normen' bij tot pure waarde vernietiging en tot de volgende crisis die door dergelijke wereldwijde malversaties ongetwijfeld om de hoek staat te wachten.

Oh ja, er is nog een andere mogelijkheid waarom banken zo 'dom' zouden zijn om dergelijke dossiers op de meest schadelijke manier af te handelen, met name pure incompetentie, of luiheid. Want ja, dan moet men natuurlijk wél de tijd/moeite nemen om de klant te antwoorden en het dossier effectief op te volgen (in dit geval, de voorgestelde prijsverlaging goed te keuren en door te geven aan het immo-kantoor), maar eerlijk gezegd, daar geloof ik niet meer in. Dergelijke mensen worden nl. rijkelijk vergoed net om "te doen alsof" men incompetent of lui is, zodat de ware aard van het beestje verborgen kan blijven...

Ik wens hier dan ook een zaak van te maken, en iedere euro die de appartementen verkocht worden ONDER de 200.000€ (zoals in mijn voorstel van 2017) terug te vorderen van de Patronale Life wegens misbruik van recht, omdat ze de zaak opzettelijk hebben laten escaleren, en aldus niet antwoorden/ageren op belangrijke voorstellen van de klant. Want ja, de klant negeren en tegenwerken is hun recht, dat klopt, maar voor een instelling die grote sier maakt op hun website over hun 'menselijke' aanpak, en dit recht dan misbruikt om de mensen compleet de grond in te boren wanneer dit perfect vermeden had kunnen worden, neen, dat is iets waar ik niet mee kan leven en me dus verplicht zie om dergelijke wanpraktijken aan te klagen, zowel juridisch als openbaar.

Het openbaar maken van dit dossier is mijn morele plicht om mensen proberen te beschermen tegen dergelijke misleidende reclame en de gehanteerde handelspraktijken. Het zal waarschijnlijk nog even duren vooraleer dit wordt opgepikt via de sociale media, want ik ga dit professioneel aanpakken en er een korte documentaire over maken, zodat het op een verstaanbare manier aan een breed publiek kan worden verspreid. Ik overweeg ook een klacht in te dienen bij betrokken instanties, bv. bij de Nationale Bank, Ombudsfm, e.d. maar ik vrees dat dit niet veel kans maakt, dus de voornaamste strijd zal in de media gevoerd moeten worden.

Ik contacteer U straks om een en ander af te stemmen m.b.t. tot deze nieuwe dagvaarding.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Ik had de e-mail naar mijn advocaat uiteraard nooit mogen meesturen naar de bank, maar mijn frustraties zullen de bovenhand gehaald hebben vrees ik...

Op deze laatste e-mail kwam **natuurlijk ook geen reactie meer**, en dit werd dan het eindresultaat van de openbare verkoop:

Goed	Geschatte Waarde	Bank & Initiële Lening	Openbare verkoop
Bureel FZL1	222.000€	PL 950.000€	120.000€
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	PL 950.000€	135.000€
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	PL 950.000€	135.000€
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	PL 950.000€	138.000€
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	PL 950.000€	135.000€
Appartement FZL1 (2 Slpkm)	251.000€	PL 950.000€	135.000€
Bureel MBL8	218.000€	PL 150.000€	120.000€
Appartement RBL18(2Slpkm)	242.000€	PL 160.000€	165.000€
Subtotaal Patronale Life	1.937.000€	PL 1.260.000€	1.083.000€

Door Patronale Life gerealiseerde minwaarde ten opzichte van de vrije verkoopwaarde:

1.937.000€ - 1.083.000 = **854.000€**, nóg erger dan bij BKCP dus.

De door Patronale Life gecreëerde 'restschuld' (die ik ten privé titel aan hen verschuldigd blijf, zelfs na de verkoop van mijn panden) op het initieel ontleende kapitaal: 1.260.000€-1.083.000€=**177.000€** (dit is een zeer ruwe schatting, aangezien ik de eindafrekeningen met achterstallige rentes nog niet heb ontvangen en er een betwisting is over de aanrekening van wederbeleggingsvergoeding van maar liefst **266.176,28€**). Het werkelijke getal ligt dus hoogstwaarschijnlijk enkele honderdduizenden euro's hoger.

Als de bank (zelf) een krediet opzegt, kunnen ze namelijk ook de 'wederbeleggingsvergoeding' aanrekenen die normaal gezien bedoeld is wanneer men als klant zijn krediet elders herfinanciert en de lening vervroegd terugbetaald. De betwisting is gestoeld op het feit dat bij aanvang van het contract (in een addendum die afweek van de standaardclausules) werd afgesproken met de heer Laenen om deze boeteclausule te beperken tot maximaal 3 maanden rente, maar er werd bij de afrekening geen rekening gehouden met deze afspraak.

Deze 266.176,28€ dient dus herleid te worden tot 20.306,25€, minder dan een tiende van hetgeen men probeert aan te rekenen. Zucht, dit is weer een goed voorbeeldje dat men steeds afspraken schendt en de klant met de rug tegen de muur zet. Men wordt dus telkens richting het gerecht geduwd om zijn belangen te verdedigen. Wéér een extra juridische procedure...

Ter info, ik heb tot op heden de in de bovenstaande e-mail aangekondigde dagvaarding nog niet geïnitieerd, enerzijds wegens het ontbreken van de financiële middelen om nog maar eens op mijn eentje een juridisch titanengevecht te moeten voeren, en anderzijds omdat ik na meer dan een jaar nog steeds de definitieve afrekeningen van de verdeling van de verkoopopbrengsten niet van de banken, Notarissen en/of de curator van Jedi F.W. heb ontvangen.

Historiek

~~En deze (geslaagde) procedure dan in beroep bovendien ook nog werd aangevochten door de RSZ-dienst, met alle gevolgen van dien.~~

Er zijn echter verschillende problemen geweest die mee aan de oorzaak van onze falingen lagen, en het is onmogelijk om in één boek in te gaan op alle factoren en partijen die hierbij een verantwoordelijkheid dragen.

De trigger die de neerwaartse spiraal heeft in gang gezet was ontegensprekelijk de zware economische terugval tijdens de financiële crisissen van 2008 en 2011. Een tweede belangrijk aspect was het valse vangnet dat de wetgever had voorzien voor bedrijven in moeilijkheden, de zogenaamde Wet op de Continuïteit van de Ondernemingen (het vroegere 'concordaat').

Men neemt op tijd en stond trouwens al eens graag de weg Vooruit met een nieuwe naam (sorry voor de flauwe mop, ik kon het echt niet laten, maar nu kunnen we ten minste binnenkort terug 'neutraal' een glaasje SPA drinken 😊), want blijkbaar noemt dit nu het 'Insolventierecht'.

Op papier ziet deze wet er goed uit, en veronderstelt ze tijdelijk bescherming te bieden aan een bedrijf in moeilijkheden tegen zijn schuldeisers, terwijl er een herstelplan kan worden opgemaakt en uitgevoerd.

Maar in praktijk is in onze bedrijvengroep gebleken dat de overheidsdiensten zélf deze WCO-herstructureringen opzettelijk saboteren door steeds maar weer tegen iedere goedgekeurd WCO-plan voor de rechtbank in beroep te gaan.

Bovendien werkt een WCO procedure averechts: in plaats van daadwerkelijk bescherming te bieden tegen de schuldeisers, werkt het als een rode lap op een stier bij de banken die automatisch alle samenwerking stopzetten met het herstructurerende bedrijf.

Ik weet wel, in principe zou de WCO wetgeving hiertegen moeten beschermen en zou men zijn bankkredieten niet mogen verliezen op zo'n cruciaal moment, maar banken plaatsen zichzelf nu eenmaal boven de wet, dankzij hun leger aan topadvocaten en kleine contractlettertjes.

Een van de redenen waarom ik toen 'De Zaak van de Kei Bangelijke Chantage' had geschreven is net om collega KMO-ondernemers te waarschuwen hoe exact de banken het recht naar eigen hand zetten door middel van al hun smerige trucs in het boek in detail uit de doeken te doen.

Het bancaire aspect is dan ook het enige oorzakelijk verband dat in dit boek uitgebreid aan bod zal komen, en dan ook nog maar beperkt tot de problematiek van één bank. Maar ik vrees dat de handelspraktijken/procedures die deze bank hanteert de basis vormen voor hét draaiboek van het voltalige bankenlandschap.

Want ja, we hebben soortgelijke saboterende en vernietigende situaties meegemaakt met AL onze bancaire partners, de ene al groffer dan de andere, maar allen zo immoreel en onethisch als de pest.

Met andere woorden, ik kan per bank een dergelijk boek schrijven, waarbij onze eigen Belgische staatsbank Belfius een close second is achter KBC wanneer het op oneerlijke en destructieve handelspraktijken aankomt.

Indien U zeer nieuwsgierig bent naar de gedetailleerde analyse van de 'samenwerking' met deze bank, mag U gerust de volgende sectie waarbij ik dieper in ga op onze historiek overslaan. Die heb ik neergepend om een globaal beeld van onze groep en zijn organische groei te schetsen.

Nog even een korte duiding wanneer U aan het KBC-deel van het boek begint: zoals ik reeds vermeldde, is dit boek lang geleden geschreven in een totaal andere situatie dan nu. De communicatie in het boek met de werknemers en de leiders van de bank werd gestuurd door een enorme persoonlijke boosheid en frustratie vanwege hun acties, vanwege het totale gevoel van onmacht terwijl men eigenlijk in se volledig in zijn recht is.

Ik zou deze communicatie nu anders aanpakken, want ik ben er van overtuigd dat mijn aanvallen, smeekbedes en stijl de zaak eerder bemoeilijkten dan wel oplossingsgericht werkten. Ik was toen zelfs arrogant, nog gelovende in het concept van een eerlijke commerciële klant (wij) / leverancier (bank) relatie i.p.v. van een maffia uitbuiting tussen de boeven en hun slachtoffers.

Banken zijn dankzij hun juridische macht en financiële slagkracht om deze uitbuiting af te dwingen immers gewoon geëvolueerd tot legale maffia; die zelfs de bancaire ombudsman-diensten (Ombudsfm) of het gerecht niet hoeven te vrezen wanneer het er op aankomt. Alles is gewoon één grote pot nat waarbij de CEO's van deze criminele organisaties bejubeld en geëerd worden voor dergelijke duivelse procedures.

Dus vandaar mijn titelvraag: Moet de verkeerde CEO naar het gevang? Indien U het boek uitleest, en zo hopelijk de ware aard van de handelspraktijken van onze banken en hun bestuurders beseft, kan U dan deze vraag beantwoorden aub?

Wie vindt u dat onze maatschappij moet bestraffen: uw toegenegen ondergetekende auteur van dit boek, die zelf mee slachtoffer is geworden van het doorlopen parcours, of de CEO's van de 'andere kant(en)' van het verhaal, met op stip op één dhr. Johan Thijs, gedelegeerd bestuurder van de KBC groep?

Stuur me het antwoord gerust per mail naar luc@SunderBank.com, ik dank U alvast voor Uw mening.

De volgende pagina's zijn eigenlijk een soort van Curriculum Vitae, en dat is zeker niet mijn favoriete materie maar de historiek is wel relevant 😊

Dit boek vertelt mijn verhaal. Mijn naam is Luc De Smet, ik ben 50 jaar en ben een informaticus van opleiding. Op mijn 19de behaalde ik een graduaatsdiploma (Bachelor) in de informatica aan de Erasmus hogeschool in Anderlecht. Dit omvatte een uitgebreid studiepakket met naast de klassieke informaticavakken ook wiskunde, statistiek, economie, enz. Ik had meerdere passies, zo was ik ook geïnteresseerd in de immobiliën sector en algemeen bedrijfsmanagement.

Ik startte ook nog een post-graduaat aan het Paul Lambin Institute, maar dit heb ik niet voltooid en ben dan in 1992 op 22-jarige leeftijd onmiddellijk als zelfstandig IT-consulent gestart. Een zeer interessante tijd waar ik als helpdesk consultant bij o.a. Olivetti Computers de technische kneepjes van het vak on the job leerde. Tevens verkocht ik na de uren ook Olivetti printers met een exclusief dealercontract aan de toen bekende computerwinkel InfoBrix van Frank 'Zillion' Verstraete, voor de Olivetti JP printerreeks.

Zo kon ik door 2 jobs te combineren op enkele jaren tijd voldoende geld bij elkaar sparen om een droom te verwezenlijken, met name de oprichting van mijn eigen bedrijf InfoWorld voor de bouw van een bedrijfskantoor en een appartementenblok van 9 appartementen.

Ik had voldoende bij elkaar gespaard om de grond voor het project contant te betalen en het Gemeentekrediet was akkoord om als bancaire partner het gebouw te financieren.

Mijn klantenbestand groeide en al snel kon ik de vraag naar extra services niet alleen meer aan. Zo had ik het plezier om bedrijven als Arco Chemicals Products Europe, Inc., LyondellBasell, Bayer, Carrefour, te mogen verwelkomen als klant.

Voor Arco Chemicals en LyondellBasell heb ik zelf verscheidene jaren de rol van European Lotus Notes Administrator vervuld. In deze rol was ik verantwoordelijk voor de infrastructuur en support van het volledige Europese Lotus Notes netwerk voor een paar duizend gebruikers.

Misschien heb ik in het begin van mijn carrière wel een cruciale fout gemaakt, met name de structuur van onze groei te veel opgesplitst in aparte bedrijven. Misschien, achteraf beschouwd, was het beter geweest dat er maar één groot bedrijf was geweest die alle verschillende diensten aanbood, in plaats van een opsplitsing per activiteit.

Maar zo had ik het niet geleerd op school. Onze professoren preekten namelijk risicospreiding, juridische dekking en opsplitsing van verschillende bedrijfstakken, zodat een bepaalde calamiteit in een van de bedrijven de andere activiteiten en vennootschappen uit de groep niet in gevaar zou brengen. Althans, dat was de theorie.

Daarom hebben we vrij vroeg in ons traject de immobiliën tak afgesplitst van de consultancy tak, en is er ook een aparte NV opgericht voor ons server hosting bedrijf RackBoost (initiële naam Eurodaq). Rackboost leverde toegang tot fysieke servers en verhuurde infrastructuur in een datacenter. Deze activiteit heeft een risicovoller karakter dan het louter aanleveren van consultants, want er werd gewerkt met Service Level Agreements met money back guarantee en eventuele boetes.

Om het simpel te stellen: indien in een worst case scenario er een soort ramp gebeurd in het datacenter, en er niet onmiddellijk een technische noodoplossing kan geboden worden aan de hand van backups e.d., dan kan de schade zowel voor de klanten als voor de leverancier mss niet te overzien zijn. Gelukkig hebben we nooit zulke situatie meegemaakt, maar het gebeurde wel af en toe dat er SLA's werden geschonden door pannes.

Maar op deze manier wordt dit pure activiteits-gebonden (in dit geval technisch) risico enkel tot onze hostingtak beperkt. Zo groeiden we uiteindelijk uit tot een groep van KMO's met elk hun eigen specialisatie met samen op ons hoogtepunt bijna 50 vaste medewerkers.

Ik zet ze makkelijkheidshalve even op een rijtje:

InfoWorld N.V. & Jedi F.W. bvba: Immobiliën patrimonium-vennootschap & Holding

InfoServe N.V. & iServe/Eurovex: IT consultancy and outsourcing van IT-consultants

Rackboost N.V.: officiële Belgische Internet Hosting & Cloud-provider

The Minute N.V.: een internet job-community website met digitale CV's

WebberID N.V.: een internet 'by the people, for the people'-search engine, de zoekresultaten worden bepaald door de gebruikers zelf, en dus niet door de zoekmachine.

The Force bvba: Crowdfunding alternatief voor de aankoop of herfinanciering van immobiliën, project geïnspireerd door de bancaire wanpraktijken in geval van problemen met een dossier. Met andere woorden, het "ZonderBank"-project dat door The Force werd ontwikkeld had/heeft als bedoeling een ethisch alternatief aan te kunnen bieden voor bancaire hypothecaire woonleningen.

Samenslim cvba: doorstart van The Force bvba, hier ga ik verder nog uitgebreid op in gaan want dit is relevant m.b.t. de geforceerde falings van The Force, mijn wanhopige pogingen om dit bedrijf te redden, en de bijhorende privé-dagvaarding door het parket van Vilvoorde.

De opsplitsing van de verschillende activiteiten in verschillende bedrijven was ook gestoeld op raadgevers zoals boekhouders en bedrijfsrevisoren, en in een latere fase spijtig genoeg ook advocaten.

Maar intern werkte iedereen wel nauw samen, en ik beheerde de bedrijven ook naar mijn beste vermogen gezamenlijk in het belang van de groep.

Deze kruisbestuiving stimuleerde bovendien onze groei, want zo brachten onze InfoServe consultants bijvoorbeeld nuttige en concrete leads aan voor de producten van Rackboost, soms gerelateerd aan hun eigen klantopdracht, of soms door hun netwerk.

En de infrastructuur van Rackboost werd ook gebruikt door (en doorgerekend aan) The Minute en WebberID, er zijn zo nog tal van andere voorbeelden van interne samenwerkingen.

En ja, ook financieel liep alles door elkaar, ik geef toe, als dat een fout is, dat ik verantwoordelijk was voor het cashflow management van de volledige groep. En dat er heel veel intra-company en rekening couranten transacties zijn, die door de hele groep lopen en die uiteindelijk een grote groepsboekhouding creëert.

Het was inderdaad beter geweest indien ik dit allemaal financieel strikt gescheiden zou hebben gehouden, maar praktisch gezien werd de cashflow noodgedwongen op groepsniveau beheerd. Daarbij zijn er inderdaad ook meerdere privé rekening courant transacties per vennootschap. Al deze transacties dienen dus ook globaal te worden nagekeken en verrekend, wat een titanenwerk is aangezien we over een periode van meer dan 10 jaar spreken.

Behoudens vergissing zijn alle rekening couranten op groepsniveau o.i. correct ingeboekt en sluitend. Indien alle activiteiten zouden ondergebracht zijn in één grote KMO dan had deze problematiek zich nu niet gesteld.

Bij mijn weten is er dan ook tot op heden geen enkele curator geweest in alle falingen waarbij ik als bestuurder betrokken ben, die een klacht zou hebben geuit over de hun bezorgde boekhoudingen. Sommige curatoren hebben bijkomende vragen gesteld aangaande de rekening couranten e.d., maar we hebben steeds snel de gedetailleerde antwoorden bezorgd.

Tijdens onze groeiperiode, startende in 1996 tot 2008, kenden we meerdere succesvolle jaren en groeiden we uit tot een interessante en veelbelovende IT-groep, ondersteund door een solide (privé en bedrijfs) immobiliën-tak. Ik heb meer dan 15 jaar lang succesvol de groep geleid en zo langdurige jobs gecreëerd voor meer dan 100 mensen.

Dit betekende toch een aanzienlijke bijdrage aan alle soorten belastingen gedurende al die jaren, persoonlijke en patronale RSZ bijdragen, bedrijfsvoorheffing, btw, vennootschapsbelasting, wagentax, CO2, enz. Een positieve bijdrage die ook in de miljoenen (euro's) loopt.

Toen alles tot ieders tevredenheid zo lang goed ging, werden we twee maal 'beloond' met een nominatie in de top-10 van de snelste KMO-groeiers in Vlaams-Brabant, de 8ste en 9de plaats als ik me goed herinner. De zogenoemde prestigieuze 'Trends-Gazelle' prijs. Helemaal niets prestigieus aan uiteraard, maar wel een leuke erkenning voor de jarenlange toewijding en het harde werk om iets dergelijks op te bouwen.

Op het toppunt van onze groep bezat ik (in een combinatie privé / immo-vennootschap) 26 appartementen te Meise, en een aantal goed draaiende en winstgevende IT-vennootschappen die simultaan werk gaf aan bijna 50 mensen.

Tot het rampzalige 2008. Tientallen onverwachte contract-annulaties, de meerderheid van onze mensen maandenlang -sommige zelfs jarenlang- zonder nieuwe opdracht, de start van onze bancaire problemen, de WCO problematieken, enz.

Uiteraard zijn hier ook management fouten gemaakt. Niet snel genoeg personeel ontslagen bv., dat was een cruciale fout. Mea culpa. Het is niet makkelijk om mensen met wie je al meer dan 10 jaar samenwerkt en waarvan je met sommige bevriend bent intussen, zomaar koudweg aan de deur te zetten wanneer er voor de eerste keer in het bestaan van de groep problemen ontstaan.

Ik had geen ervaring met dergelijke situaties, en ook het inschatten van de crisis zelf bleek enorm moeilijk, want het was heel moeilijk te voorspellen hoe lang een dergelijke recessie zou duren. Indien we onze consultants te snel ontsloegen, dan zouden we onze 'producten' die we aan de klanten leverden en waar we zo veel in geïnvesteerd hadden in de loop der jaren, onherroepelijk verliezen.

Maar uiteindelijk bleek dit dus een vergissing, want door de vacante jobs niet snel weg te saneren zijn we uiteindelijk met de volledige groep in grote problemen gekomen. Indien ik toen andere beleidsbeslissingen had genomen, waren de problemen misschien niet geëscaleerd tot onze volledige groep.

Het willen redden van alle activiteiten was dus achteraf bekeken niet de beste beslissing, dat geef ik toe. Maar om me daarvoor nu te willen bestraffen met een gevangenisstraf? Neen, sorry, maar ik vind niet dat ik, gezien alle verzachtende omstandigheden, daarvoor nu alsnog aan de schandpaal dien genageld te worden.

Te meer... te meer omdat ik zelf de stelregel van operationele risicospreiding die me was aangeleerd eigenlijk (bewust) niet goed heb toegepast. Mijn vastgoedpatrimonium was enerzijds wel degelijk afgesplitst van de andere activiteiten, en was dus in principe 'veilig' voor eventuele falingen in de groep.

Maar toen anderzijds onze bedrijven in de problemen raakten, heb ik steeds oplossingen gezocht door de steun van de immobiliën-tak, gaande van het verlenen van hypothecaire (privé) borgstellingen tot het privé herfinancieren van (opgezegde) vennootschapskredieten om de bedrijven te voorzien van extra liquide middelen, of om bestaande kredieten te behouden.

De meeste mensen beschouwen het vastgoed waarschijnlijk als de belangrijkste tak/verwezenlijking van mijn patrimonium, maar ik vond/vind dit niet. Ik heb dan werkelijk ook alles geprobeerd om de bedrijvengroep te redden, en daardoor is de immobiliën-tak uiteindelijk volledig mee ten onder gegaan.

Want dit was dus wel degelijk een keuze, ik had zonder al te veel noemenswaardige kleerscheuren het merendeel of misschien zelfs alle vastgoed kunnen beschermen tegen de falingen, en zelf als een rijk man verder leven terwijl de werkvennootschappen dan zéker zouden falen.

Dit zou een scenario geweest zijn waar we in een vroeg stadium van de problemen zelf onmiddellijk de boeken zouden hebben neergelegd en geen jarenlange WCO herstructurerings-procedures hadden opgestart. Achteraf beschouwd was dit inderdaad een betere optie geweest, aangezien we uiteindelijk toch zijn gefaald. Maar dat wist ik toen uiteraard niet op voorhand.

Nu hebben we ten minste nog een kans gehad, maar het is niet voldoende gebleken. Uiteraard speelt de KBC-problematiek hier een aanzienlijke rol in, want indien er 'en cours de route' geen onterecht beslag zou gelegd zijn op het merendeel van de appartementen, hadden we zeker andere financiële opties gehad waarmee we de IT-takken wellicht alsnog hadden kunnen redden.

JEDI Force Warrior

Maar nu word ik voor deze reddingspogingen dus privé 'beloond' met de tenlasteleggingen van de overheid voor het zogenaamd opbouwen van een kunstmatig krediet en laattijdige spontane aangifte van de faling, en dit in zowel het bedrijf Jedi F.W. als The Force.

Eigenlijk bewijst de faling mét het inbegrepen vastgoed van het bedrijf Jedi F.W. net mijn 'goede trouw', aangezien mijn motieven steeds zuiver en constructief bedoeld waren.

Toegegeven, het uiteindelijke 'eindresultaat' is allesbehalve positief te noemen, maar dat betekent niet dat dit de doelstelling was, integendeel. Sta me toe om de historiek van Jedi F.W. in detail toe te lichten om dit enigszins te verduidelijken.

Jedi F.W. was een patrimonium/holding maatschappij die burelen beheerde en eigenaar was van 2 dochtermaatschappijen, met name Rackboost en The Minute. De 4 kantoorruimtes van Jedi F.W. werden verhuurd aan alle andere bedrijven uit onze groep, die hier hun maatschappelijke zetels gevestigd hadden en hun activiteiten uitvoerden.

Door de escalatie van de problemen in de operationele vennootschappen konden deze op een bepaald moment hun verplichtingen naar Jedi F.W. F.W toe niet meer respecteren. Hierdoor kon Jedi F.W. dan een aanzienlijk bedrag aan BTW en belastingen niet tijdig betalen, in totaal voor ongeveer 165.000€ BTW en 30.000€ belastingen.

Dit zijn inderdaad aanzienlijke bedragen, maar tot overmaat van ramp wordt dit bedrag automatisch verhoogd met BTW boetes, allerlei kosten, en interesten voor de laattijdige betaling. Nalatigheidsinterest is begrijpelijk, maar de omvang van deze rente en de andere onvoorziene extra kosten zoals de torenhoge BTW boetes deden onze 'schuld' stijgen met meer dan 100.000€.

Door deze verhogingen steeg onze schuld dus ongeveer met de helft (!), wat een bancaire oplossing nog extra bemoeilijkte. Maar aangezien er nog een aanzienlijke besparingsmogelijkheid bestond door enerzijds vastgoed te verkopen voor schuldafbouw; en anderzijds de resterende vennootschapskredieten te herfinancieren aan een interessantere marktrente (we betaalden op dat moment ongeveer 9% woekerrente aan de Patronale Life), was ik -tot op het punt van de effectieve faling- stellig van mening dat het bedrijf en diens kantoorruimtes van de ondergang konden gered worden.

De gedelegeerd rechter (dhr. Frank Taildeman) die was aangesteld in het kader van een handelonderzoek van de rechtbank van koophandel om onze herstructurering te begeleiden deelde deze mening trouwens. Ik had een uitgebreide meeting met deze rechter om de situatie van Jedi F.W. te analyseren en een oplossing uit te werken. In opvolging van deze meeting stuurde ik hem de volgende email :

(voetnoot: alle documenten die opgenomen worden in dit boek zijn letterlijk overgenomen van de werkelijke stukken, er werd behoudens spellingsfouten niets veranderd, verwijderd noch toegevoegd. Deze stukken zijn dus soms zeer gedetailleerd en dienen ter staving van de feiten, doch U mag/kan uiteraard passages uit dit boek diagonaal lezen of overslaan indien U wenst.)

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

26/09/2018 18:42

To "Frank Taildeman" <frank.taildeman@telenet.be>

cc "Evelien Tahon" <e.tahon@denyn-advocaten.be>

Subject Jedi F.W. opvolging

Geachte heer Taideman,

Ik kom bij U terug aangaande de opvolging van het handelsonderzoek en het herstelplan van Jedi F.W. We hadden afgesproken dat ik het herfinancieringsvoorstel zou indienen bij verschillende banken. Ik heb hiertoe de jaarrekening voor 2017 volledig afgewerkt én inmiddels neergelegd bij de Nationale Bank, aangezien dit de positieve evolutie van het herstelplan reeds gedeeltelijk aantoont.

De schuldgraad van de woekerfinanciering en diens rentelast (8.55%!) werd immers aanzienlijk afgebouwd met de verkoop van 2 burelen en er werd een mooie, weliswaar uitzonderlijke, meerwaarde van 96.600€ geboekt. Dit heeft uiteraard een gunstige invloed op de overgedragen verliezen van de vennootschap, zoals we hadden vooropgesteld.

De winst van het boekjaar 2017 bedraagt aldus 72.964,9€ en het overgedragen verlies verbetert met dit bedrag. Het eigen vermogen neemt nog wel iets af, maar dat komt door de uitboeking van de 2 verkochte burelen (halvering herwaarderings-meerwaarde, de spreekwoordelijke stap achteruit om er 2 naar voor te kunnen zetten de volgende jaren).

Het eigen vermogen blijft momenteel weliswaar ook nog steeds negatief, maar indien het herstelplan kan worden uitgevoerd, kan dit op termijn volledig gecorrigeerd worden en zo terug positief worden. Concreet stel ik hiervoor het volgende voor:

- Bij de herfinanciering van het resterende Patronale Life krediet wordt er in de vennootschap enkel het ontleende kapitaal geherfinancierd en terugbetaald aan de Patronale Life. Dit betekent dat de bank zijn oorspronkelijke volledig ontleend kapitaal van 900.000€ wordt terugbetaald binnen de vennootschap en dat de onbetaalde rente (begroot op 371.512,5€) neem ik dan ten privé titel over (de Patronale bezit privé hypotheek op mijn volledige patrimonium zodat het voor hen mogelijk is om een dergelijke operatie zonder kosten te doen).

Uiteraard behoeft dit de goedkeuring van de bank, maar gezien de omvang van mijn patrimonium (nog steeds geschat op meer dan 4M€) én de vooropgestelde volledige terugbetaling van het resterende kapitaal binnen de vennootschap maakt dit m.i. zeker een kans.

Bij de overzetting van deze schuld naar mijn privé persoon, waarmee ik toch ook mijn goede wil en intenties bewijs om het bedrijf te redden, kan dan een kapitaalsverhoging (van 371.512,5€, het bedrag kan fluctueren afhankelijk van de timing van de uitvoering) worden verwezenlijkt wat het eigen vermogen naar ongeveer -160.000€ brengt.

Wanneer we afschrijvingen van 2018 op de gebouwen in rekening brengen, is de boekwaarde van de immobiëlen nog ongeveer 460.000€, terwijl ze geschat zijn op 571.000€ (zie toegevoegd schattingsverslag), een latente meerwaarde van meer dan 110.000€ dus. Indien we deze herwaardenen, herstelt het eigen vermogen dus naar ongeveer -50.000€.

Het voordeel is dat dit relatief snel zou kunnen gebeuren, streefdoel is om dit af te kunnen ronden in het volgende boekjaar (2019). Wanneer het eigen vermogen dan quasi volledig hersteld is, kunnen we ons in de daaropvolgende jaren concentreren op het volledige kapitaalherstel zodat dit terug positief wordt.

- **Er is echter slecht nieuws: terwijl we volop bezig waren met de uitwerking van dit plan, heeft de overheid ons gedagvaard in faling** voor de historische BTW en vennootschapsbelasting schulden, terwijl het herstelplan wel degelijk rekening houdt met de aanzuivering van de totaliteit van deze schulden, weliswaar op lange termijn.

Maar het lange termijn aspect weegt m.i. niet op tegenover de goede bedoelingen van het plan, want ze zijn gegarandeerd door het huurcontract met een zeer stabiele huurder. Concreet kunnen we zelfs DE HELFT van onze inkomsten (1.250€/maand!), minstens gedurende de volledige afgesloten huurperiode van 9 jaar, volledig toewijden aan de terugbetaling van de historische overheidsschulden.

We voelen ons ook gesterkt in het lange termijn aspect van het plan dankzij de recente berichtgeving in de pers dat men nu wél openstaat voor goed onderbouwde herstelplannen zelfs al zijn ze op langere termijn. Hopelijk volgt de administratie ditmaal wel de richtgeving van de Minister...

Ik stelde hiertoe een pandovereenkomst op met de FOD Financiën, Jedi F.W. en onze huurder als partijen zodat de huurder deze maandelijkse huursom van 1.250€ rechtstreeks kan betalen aan de overheid, startend in November. De enige voorwaarde die we hierbij noodgedwongen moeten stellen aan de FOD is hun akkoord om de dagvaarding in faling in te trekken en genoeg te nemen met een afbetaling van 15.000€/jaar, zodat het herfinancieringsdossier van het resterende bancaire krediet mogelijk wordt. U kan immers begrijpen dat ik dit nog niet heb ingediend bij de banken, aangezien dat dit onze kansen zou fnuiken zolang er een dagvaarding in faling boven het hoofd van de vennootschap hangt.

Zodra dat hier een constructieve oplossing voor gevonden kan worden, is het m.i. wél mogelijk om dankzij de overige 1.250€ maandelijkse inkomsten (ieder bureel is verhuurd aan 1.250€/maand) het huidige straight loon te herfinancieren aan een marktconforme rentevoet.

Het gaat over 450.000€, dus neem bv. 2.5% wat gangbaar is voor dergelijke vennootschap kredieten (vaste rentevoet, lange termijn); dan komen we aan een maandelijkse betaling aan de nieuwe bank van 937.5€/maand. Er is dus zelfs nog een 'klein' overschot van meer dan 3.000€/jaar dat kan worden aangewend voor onvoorziene kosten, kosten publicatie jaarrekeningen staatsblad en boekhoudkosten.

Aangaande de dagvaarding in faling, U volgt dit dossier nu al een tijdje op en we hebben elkaar meermaals gezien om samen het herstelplan te bespreken. Het is mede dankzij uw input dat we er in geslaagd zijn om de burelen terug te verhuren, desondanks de diefstal van de boilers in onze kantoren. Ik heb nog getracht een overeenkomst te sluiten met de vermoedelijke dader van de diefstal, doch tevergeefs, zij blijft hardnekkig ontkennen er iets mee te maken te hebben.

Maar het ontbreken van de boilers heeft wel degelijk parten gespeeld in het snel vinden van een nieuwe huurder, gelukkig is dit dankzij Uw idee gelukt, waarvoor nogmaals dank. Mag ik U aub vragen om uw 'goedkeuring' of uw feedback te geven op ons huidig voorstel, zodat we dit mee kunnen voorleggen aan de rechter die moet beslissen over de dagvaarding in faling.

De dagvaarding verwijst ook naar een zogenaamde staking van betaling, het feit dat men zagezegd geen enkele betaling ontvangen heeft of heeft kunnen invorderen (klopt niet; dit betreft een wel erg vervelende vergissing of gewoonweg een leugen vrees ik) en ook naar het feit dat er nog andere schuldeisers zijn, maar de meeste van die zaken zijn ook wél degelijk opgevolgd (o.a. afbetalingsplannen genegotieerd e.d.)

Ik voeg ter staving hiervoor bewijsjes bij van al onze recente betalingen én van de betalingen die de huurder van de andere burelen (degene die zijn verkocht) rechtstreeks aan de staat deed ten belope van 15.000€ naar aanleiding van een beslag onder derden waarvan men blijkbaar (selectief?) vergeten is dat men het heeft opgesteld én ingevorderd.

Ik vermoed wel dat men deze betalingen in mindering heeft gebracht van het reële openstaande saldo, maar echt formele bevestiging heb ik hiervan niet, het kan dus goed zijn dat de saldi niet kloppen.

Want men beweert eigenlijk zelf het tegenovergestelde... dus kan men de afrekening waarop de dagvaarding in falng is gebaseerd toch niet vertrouwen??

Eigenlijk kloppen de saldi sowieso niet, want men werkt nog met de vennootschapsbelasting-bedragen van aanslagen van ambtswege (wegens te late indiening, maar we hebben dit wel rechtgezet zodra ik dit terug kon opvolgen) en niet met de werkelijke aangiftes, wat in het nadeel van de staat is.

Uiteraard wensen we al onze vennootschapsschulden af te betalen dus moet er een nieuwe correcte afrekening (liefst met details van de ontvangen betalingen) worden opgemaakt anders zouden we te weinig terugbetalen op termijn... de pandakte verwijst naar de bedragen die de overheid zelf claimt, maar we zijn natuurlijk bereid om de werkelijke aangiftes te hanteren, bij ontvangst van de correcte bedragen kunnen we dit addenderen aan deze overeenkomst.

Overzicht addenda:

- De dagvaarding in falng
- Derdenbeslag huurder (bewijst onwaarheid in dagvaarding dat 'ook beslagen bij klanten niet tot betaling leiden')
- Bewijs van deze betalingen - quid correcte afrekening?
- Schattingsverslag burelen voor de herwaardering van 110.000€ volgend jaar
- Wettelijke jaarrekening van de vennootschap Jedi F.W. van 2017 (publicatie moet nog verschijnen op de website van de NBB maar is wel reeds ingediend)
- Pandovereenkomst voorstel FOD, Jedi F.W. en Proxi Home Service. Enkel de handtekening van de overheid moet nog worden gezet (of beslist door de rechter?)
- Balans Proxi Home Service om de kredietwaardigheid van de klant en de waarde van het 9-jaar contract te staven (maw hoge zekerheid voor de FOD van terugbetaling op termijn)
- Huurcontract met Proxi Home Service
- Afbetalingsplan Vlabel

Morgen nog na te sturen: alle recente betalingsoverzichten/bewijsjes, die moet ik nog allemaal opzoeken in ons home-bankingsysteem maar wil u deze mail toch zsm bezorgen.

Tot slot nog even in detail duiding bij de beslagberichten waarnaar men verwijst: die van de Patronale Life klopt langs geen kanten want houdt geen rekening met de reeds terugbetaalde kapitalen (wordt opgevolgd via onze advocaat, maar die bank moet zowieso vervangen worden), die van Securex is volledig betaald, voor die van Vlabel hebben we een recent afbetalingsplan, en Telenet wordt eerstdaags betaald.

Mag ik U alvast hartelijk danken voor uw input, hopelijk kan dit gedetailleerd plan uw goedkeuring wegdragen en mag ik het zo voorstellen aan de rechtbank? Ik weet dat een WCO opstarten een mogelijkheid is, maar gezien mijn eigen persoonlijke slechte ervaringen met de verwerpelijke houding van de overheidsinstanties wanneer een bedrijf zich tracht te herstructureren via een WCO, vind ik de moed niet meer om een dergelijk traject te initiëren.

Met andere woorden ik zal de wijsheid van de rechtbank volgen, indien men geen graten ziet in het herstelplan dan kan ik er echt ook niets meer aan doen, meer dan 350.000€ bedrijfsschuld overnemen om een kapitaalsverhoging te kunnen doen is werkelijk mijn limiet (in de veronderstelling dat ik dit genegotieerd krijg met de huidige bank, maar dit maakt zeker een kans in geval van een goedgekeurde pandakte).

En uiteraard kunnen we er ons ook contractueel toe verbinden dat de vennootschap, zolang er overheidsschulden zijn, geen enkele andere activiteiten zal voeren die zouden kunnen leiden tot een

verhoging van deze schulden (dus enkel de verhuur van het bestaande pand), indien de overheid zich hier zorgen over zou maken. Een schending van een dergelijke commitment zou mijn zaakvoerdersaansprakelijkheid in het gedrang brengen, dus dit betreft meer dan een loutere 'stijlclausule'.

Maar uw feedback kan dus cruciaal zijn, en u heeft toch een goede historiek van de positieve evolutie, dus alvast zeer hartelijk dank voor uw opvolging. Het spijt me dat dit zo dringend is, de zitting is reeds volgende week dinsdag maar ik moest eerst de boekhouding gepubliceerd krijgen alvorens ik de volgende stappen kon/kan zetten.

Nogmaals alvast hartelijk dank voor uw feedback!
Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,
Met vriendelijke groeten,
Kindest regards,

Luc De Smet
Zaakvoerder Jedi F.W.

Attachments:

Betalingen FOD Financien derdenbeslag huurder.pdf
Burelen RBL 22-24 schattingsverslag.pdf
Derdenbeslag huurder.pdf
Dagvaarding in falings.pdf
Wettelijke jaarrekening.pdf
Pandvoorstel FOD JEDI F.W. Proxi Home Services.pdf
Huurcontract RBL22 1 en 2 Proxi Home Services.pdf
Balans Proxi Home Services 2017.pdf
Afbetalingsplan Vlabel.pdf "

EINDE E-MAIL

Ik zal U de details van de attachments besparen, maar hopelijk begrijpt U ook zonder de letterlijke weergave van deze stukken dat ik wel degelijk volop bezig was met de uitwerking van het afgesproken plan met de gedelegeerd rechter.

Het eerste deel van het plan heb ik trouwens nog succesvol kunnen uitvoeren, met name de onderhandse verkoop van 2 van de 4 kantoren voor 450.000€. Dankzij deze operatie kon de helft van het bancaire ontleende kapitaal (900K€) in een klap terugbetaald worden, en viel een aanzienlijk deel van de woekerrente weg.

Maar voor het 2de luik van het reddingsplan was ik aangewezen op de goodwill van de overheidsdienst in kwestie m.b.t. het aanvaarden van een langdurig terugbetalingsplan. Onze toenmalige advocaat heeft toen contact opgenomen en dit voorstel ook opgenomen in onze verdediging tegen de dagvaarding in falings.

De feedback die ze toen mondeling mocht verkrijgen was dat men niet geïnteresseerd was in een terugbetalingsplan, maar dat men gewoonweg enkele 'oude' dossiers (de vennootschap The Force is toen ongeveer gelijktijdig ook in falings gedagvaard) eens dringend wou 'opkuisen en afsluiten'.

Dan vraag ik me ten stelligste af waarom men dan de moeite doet om een handelsonderzoek op te starten, een gedelegeerd rechter aan te duiden, meetings te organiseren, ons een plan te laten

uitwerken, om dan en cours de route, zonder dat de schulden in de vennootschap in kwestie verhogen (met uitzondering van de aangroei van de nalatigheidsinterest, maar dus geen nieuwe BTW schulden), te besluiten om zonder mogelijkheid tot enig overleg of negotiatie de vennootschap in falingsfaling te dagvaarden.

En dan daarna de bestuurder privé te dagvaarden wegens laattijdige aangifte van de falingsfaling... HALLO?? Deze bestuurder was -in samenspraak met de aangestelde gedelegeerd rechter- nog volop bezig met zijn bedrijf trachten te redden. Waarom zou ik dan in Godsnaam zelf de handdoek in de ring gooien, terwijl ik er van overtuigd was dat dit plan een slagingskans had?

Toegegeven, het was achteraf beschouwd misschien slechts een waterkans, maar dat maakt eigenlijk niet uit, zolang ik (en de gedelegeerd rechter) in een mogelijks herstel geloofden, zou het toch absurd zijn om zélf de falingsfaling aan te vragen.

Zijn antwoord liet niet lang op zich wachten:

BEGIN E-MAIL

"ft@unixel.be To "Frank Taildeman" <frank.taildeman@telenet.be>, luc@Jedi F.W.fw.be
27/09/2018 09:41 cc "Evelien Tahon" <e.tahon@denyn-advocaten.be>
Subject Re: Jedi F.W. opvolging

Geachte Heer,

Ik probeerde U op onderstaand GSM-nummer te bereiken, doch kreeg te horen dat dit nummer niet meer in gebruik was. Op welk nummer kan ik U bereiken ?

Mvg,

Frank Taildeman."

EINDE E-MAIL

Dhr. Taildeman heeft me toen dus naar aanleiding van de mail opgebeld en we hebben toen een lang gesprek gehad, waarbij hij me aanraade om gezien de dagvaarding in falingsfaling, toch een WCO-traject op te starten voor Jedi F.W..

Me dunkt dat indien een gedelegeerd rechter dit als advies geeft, dat een spontane neerlegging van de boeken (nog) niet aan de orde was. Uiteindelijk heb ik dan wel besloten om dhr. Taildemans' raad niet op te volgen, want intussen had ik al heel wat ervaring opgedaan met de Wet op de Continuïteit van de Ondernemingen (in de werkvennootschappen), en de belangrijkste les die ik daaruit getrokken had is dat het gewoonweg volstrekt belachelijk is om een dergelijk traject op te starten.

Het is namelijk zo dat de overheidsdiensten systematisch en automatisch beroepsprocedures opstarten voor geslaagde WCO's (en ze op deze manier volledig saboteren). Waardoor we letterlijk jaren tijd hebben verloren, honderdduizenden Euro's aan nutteloze advocaatkosten hebben moeten spenderen, om uiteindelijk de bedrijven in beroep alsnog failliet te zien gaan.

Neen, dat zag ik niet wederom zitten, de moed was me op dat punt in tijd al dieper gezakt dan mijn schoenen, dus heb ik me noodgedwongen en gefrustreerd neergelegd bij de uitspraak van de falingsfaling. Uiteraard was er toen geen haar op mijn hoofd dat vermoedde dat men me achteraf ten privé titel nog zou komen nastampen met de huidige ten lasten leggingen.

Want 'het laattijdig indienen van de faling' is niet het enige wat men me verwijt. Ook het ontstaan van de overheidsschulden is blijkbaar een strafrechtelijk feit.

Deze 2de tenlastelegging is eigenlijk des te schrijnender, want indien men rekening houdt met de feiten had men me eerder een medaille ter goeder trouw mogen geven in plaats van een 'Ga niet langs start, maar rechtstreeks naar de gevangenis'-kaart.

Het was namelijk tamelijk eenvoudig geweest om Jedi F.W. FW én het vastgoed dat er in zat volledig te redden van de overheidsschuldeiser, én tegelijkertijd het probleem van het zogenaamde kunstmatig krediet in één slag op te lossen.

Wat bedoel ik hiermee? Wel, op het moment dat de operationele bedrijven hun facturen niet meer konden betalen voor de huur van hun kantoren aan Jedi F.W., had ik er als bedrijfsleider van de betrokken bedrijven er voor kunnen opteren om de facturen die de BTW schuld in Jedi F.W. creëerden gewoonweg te crediteren, zodat de BTW integraal kon worden teruggevorderd van de openstaande schuld.

Ok; dit is misschien iets té simplistisch geredeneerd, omdat het niet toegestaan is om zomaar oninbare facturen te crediteren om de BTW te regulariseren. Maar via een 'omweg' zou dit wel perfect legaal uitgevoerd kunnen worden, met name door bij de curatoren van de klant-vennootschappen attesten te vragen van de falingen zodat de BTW in Jedi F.W. legaal kon worden teruggevorderd.

Sidenote: In geval van problemen loopt men immers meestal de feiten achterna, waardoor men eigenlijk weinig tot niets kan doen aan de opbouw van overheidsschuld (in dit geval BTW). Het is immers quasi onmogelijk om van een rijdende sneltrein af te springen, zelfs al beseft men dat er zich een probleem ontwikkelt op de voorliggende sporen. Met andere woorden, denk ik dat een dergelijke 'kunstmatig krediet'-aanklacht waarschijnlijk voor alle falingen met een overheidsschuld kan worden bovengehaald. Het is in se inherent aan een faling.

Maar om terug te komen op de kern van de zaak: met een simpele boekhoudkundige truc zou het dus perfect mogelijk zijn geweest om het grootste gedeelte van de overheidsschuld in Jedi F.W. (de achterstallige BTW) volledig te regulariseren a.d.h.v. oninbare vorderingen te boeken en de BTW integraal te compenseren (de vordering valt weg).

Idealiter zou ik dit dan gedaan hebben voordat de absurde boetes en verhogingen van kracht werden, zodat ik een 'cleane' situatie in Jedi F.W. als eindresultaat zou hebben verkregen, en het vastgoed dat er in zat gered was.

Dit was perfect mogelijk geweest... indien ik ter kwader trouw was geweest. Want een dergelijke soort van 'sterfhuiskonstructie' waarbij er een vennootschap (met de assets) wordt gered, eigenlijk ten koste van andere, vond/vind ik moreel gezien echt niet door de beugel kunnen.

Ik wou deze historische BTW-schuld dus écht tot op de laatste euro betalen (via een langdurig afbetalingsplan) én tegelijkertijd het vastgoed vrijwaren. En omdat ik er tot op de allerlaatste moment van overtuigd ben geweest dat dit mogelijk was, en dan ook alles geprobeerd heb om dit te doen slagen, word ik nu beloond met aantijgingen die m.i. onterecht zijn.

Maar daarover zal de rechtbank dus in beroep nogmaals moeten beslissen. En U weet inmiddels reeds hoe hoog ik de rechtvaardigheid van het gerecht inschat... aangezien het eigenlijke pure klassenjustitie betreft, waarbij ook de 'standaard' dossiers meestal een al even 'standaard' vonnis mogen verkrijgen,

verwacht ik wel degelijk veroordeeld te worden. Hopelijk bewijzen de dames en of heren rechters me hierin ongelijk.

Men kan hopelijk begrijpen dat ik mijn geloof in het gerecht en de rechtbanken inmiddels volledig ben verloren, het is niet zozeer dat ik rechters bv. van corruptie of iets dergelijks zou beschuldigen, dat zal eerder wel uitzonderlijk zijn, neen, het probleem ligt veel dieper, het volledige gerechtelijke systeem en de wetten (of hun invulling door de administraties) zélf vormen het grootste probleem.

De standaard procedurele en overhaaste afhandeling van -voor de burgers in kwestie soms levensbelangrijke- dossiers, de jarenlange achterstanden (wss de reden waarom de rechters te weinig tijd krijgen/hebben per dossier), tegenstrijdige vonnissen, 'ping-pong' tussen verschillende rechtbanken met tussenvonnissen, judiciële achterpoortjes, enz., leiden in mijn ervaringen spijtig genoeg steeds tot situaties waarbij men uiteindelijk als verliezer uitkomt, zélfs al wint men een proces.

Jarenlange beroepsprocedures gegarandeerd, als je ze kan betalen ten minste (zéér frustrerend indien men wint in eerste aanleg maar dan geen fondsen meer heeft om de beroepsprocedure te voeren). En dan mogelijks ook nog Cassatie, maar dat is al helemaal geen spek voor ieders bek. Wij konden de tarieven van een gespecialiseerd cassatieadvocaat toen niet meer betalen vrees ik.

Nog een ander voorbeeldje aangaande het feit dat er ontelbare problemen veroorzaakt en in stand gehouden worden door de wetten zélf. Er is geen enkel ideaal economisch systeem dat alle burgers op een eerlijke, menselijke, gelijkwaardige manier behandelt. Kapitalisme, socialisme, communisme; fascisme, enz., falen allen in het creëren van een veilige, constructieve samenleving die een goede balans brengt tussen werk en privé.

Kapitalisme is het meest gehanteerde en waarschijnlijk ook het meest veelbelovende model, maar het hiervoor vereiste frêle evenwicht tussen zelfbehoud en gulzigheid heeft niet lang standgehouden vrees ik. Want macht corrupteert nu blijkbaar eenmaal al degenen die ermee belast worden, vandaar dat de wetten niet vrij van zonden (of onbestaande) zijn wanneer het op de knikkers aankomt.

Zoals ik reeds aanhaalde, gaat het hier over een selectieve corruptie: de meeste wetten die bedoeld zijn om het 'plebs' te leiden en te straffen indien nodig, get the job done, en voldoen dus ook aan hun (maatschappelijk) doel.

Maar er hoeven slechts enkele rotte appels in de mand te zitten om die volledig te verrotten: één 'slechte' (of slecht opgestelde) wet kan namelijk een echte ramp betekenen voor een samenleving. Ook het ontbreken (het niet bestaan) van belangrijke wetten die de Haute Finance gokmechanismen inperken of verbieden is tekenend voor de juridische malaise. En de huidige bancaire wetgevingen hebben overduidelijk de Financiële crisissen van 2008 en 2011 niet kunnen tegenhouden, integendeel, ze hebben ze mede veroorzaakt en ze beschermen de verantwoordelijke 'topbankiers'.

Dit is dus een grove tekortkoming van het kapitalistisch systeem, maar we moeten het kind niet met het badwater weggooien, want indien de bancaire sector wél in goede banen zou geleid worden door strikte wetten, dan zou de essentie van het kapitalisme (loon naar werken) niet worden onderuitgehaald door het huidige 'Casinoïsme'.

Want je kan nog zo hard en gemotiveerd werken als je wil, wanneer je zuurverdiende centjes die je hebt gespaard, belegd of geïnvesteerd in een woning, zomaar hun waarde kunnen verliezen door smerig georganiseerde (doch legale) fraude praktijken, dan is er een groot probleem. Zéker wanneer die verloren waarde dan onrechtstreeks nog eens terugvloeit naar de verantwoordelijke organisatoren van het probleem in the first place (bv. door een inbeslagname).

En dat is hét grootste probleem van het kapitalistische model: er zijn geen grenzen bepaald. Indien 'geld' énkél belegd kan worden in effectieve projecten, in plaats van in allerlei derivaten en kunstmatige producten, dan zou de essentie van kapitalisme terug een kans krijgen.

Want banken hebben de dag van vandaag helemaal geen ambitie meer om effectief te bankieren: de grote winsten worden behaald door Casinootje te spelen, met ùw spaarcentjes als inzet. De wetgever zou ons namelijk moeten beschermen tegen verwerpelijke praktijken zoals opties op aandelen, short-selling van aandelen, hefboomconstructies, derivaten (bundelen en doorverkopen van leningen), margeleningen, enz.

Dit zijn namelijk de producten waar de banken hun miljardenwinsten mee boeken, maar die uiterst gevaarlijk zijn wanneer men (zoals in 1930 en 2008/2011) het kantelpunt van een dergelijke soort Ponzi-piramide bereikt (een betere schrijfwijze zou hier eigenlijk berijkt zijn 😊).

Al die risicovolle mechanismen zouden BIJ WET gewoonweg **strikt verboden** moeten zijn. Miljoenen mensen zijn hierdoor hun woning kwijtgespeeld tijdens deze crisissen, dit had perfect vermeden kunnen worden indien onze wetten dergelijke (gok)praktijken zouden verbieden.

Maar de wetgever leert duidelijk **niet** uit zijn fouten: in plaats van het systeem grondig door te lichten om te analyseren wat er nu eigenlijk is fout gelopen, heeft men gewoonweg een blanco cheque uitgeschreven én doorgeschoven naar de burgers, door de banken te redden zonder hen enige voorwaarden en/of nieuwe inperkende wetten op te leggen.

Er zijn wel wat 'schone schijn'- regeltjes en hogere buffervereisten geïmplementeerd, maar aan de kern van de probleemproducten werd helemaal niet geraakt, hoogstens een naamswijziging hier en daar. Hét topproduct dat de kredietcrisis en de bijhorende immobiliëncrash heeft ingeleid, de Collateralized Debt Obligations (CDO's) noemt nu gewoon Bespoke Tranche Opportunity (BTO), new name, but same game I'm afraid. Een beetje vergelijkbaar met 'griep' en 'corona'; if you ask me 😊

De BTO's zitten nu ongeveer al terug op 1/3 van de market share dat de CDO's hadden, dus de nieuwe crash zal nog even op zich laten wachten maar er zal op termijn geen ontsnappen aan zijn. Waarom zouden de heren CEO's en hun raad van gekostumeerd gespuis zich nu nog 'inhouden', wanneer de beloning van een bailout blijkbaar zonder enig noemenswaardig burgerlijk protest kan (en zal) worden doorgeschoven naar de belastingbetaler (via de stijging van de staatsschuld)?

De misdadige verantwoordelijken blijven daarbij gewoon op hun vet betaalde postjes zitten en hoeven zelfs geen ontslag te vrezen. Om van gerechtelijke vervolgingen nog maar te zwijgen... indien ik me niet vergis is er slechts één executive (dhr. Kareem Serageldin van Credit Suisse) geweest die in Amerika tot een gevangenisstraf is veroordeeld naar aanleiding van de bankencrisis. Één. Van een (mannelijke) excuustruus gesproken... maar eigenlijk bewijst dit gewoon het morele failliet van de wetgever, die de bank bestuurders juridisch beschermt in plaats van reguleert.

Om een kapitalistisch systeem een evenwichtige en redelijke kans te geven, mag er aan de bovenkant van de geldpiramide geen Mega World Casino gespeeld worden met de inbreng van de lager liggende trappen.

Want indien geld énkél kan gebruikt worden om échte projecten te financieren, verdwijnt het risico-aspect dat nu als een zwaard van Damocles boven onze economie hangt te wachten op een volgende financiële monstercrisis. Een crisis die uiteindelijk onafwendbaar zal blijken, wegens de aard van het beestje. Enkel de timing is onbekend. What goes up (way too high), must and shall eventually come down.

De heren CEO's van de banken wéten dit wel degelijk ook hoor, ze rekenen er zelfs op, maar hun taak is om de tijdspanne tussen 2 major crisissen zo lang mogelijk te rekken, zodat het systeem zelf niet te veel opvalt.

En intussen iedereen een rad voor de ogen draaien met mooie praatjes, gewichtige zelfverheerlijkingen en allerlei 'Eigen Lof Stinkt'-prijsuitreikingen, zodat ze vertrouwen en stabiliteit uitstralen en zo ongestoord hun gang kunnen blijven gaan. Mochten de 'Managers van het Jaar' nu nog in badpak moeten defileren, dan zouden dergelijke 'wedstrijden' nog enig nut van vermaak hebben, en heel af en toe is dit zelfs een vrouw 😊.

Want indien men wereldwijd alle financiële risicoproducten zou verbieden, zou dit geen nefaste invloed hebben op de gewone burger, maar wel een des te groter effect hebben op de banken. Dit zou voor hen een regelrechte ramp betekenen, omdat ze dan hun favoriete Casino spelletjes met de bijhorende multi-million bonussen niet meer zouden kunnen spelen, en zich terug enkel op hun kerntaken (bankrekeningen, kredieten, bankkaarten) mogen/moeten focussen. Terug naar de ware kern van kapitalisme dus, liefst wel aangevuld met de beste aspecten van de andere modellen uiteraard.

Het is ongelooflijk dat men er in slaagt om mensen te brainwashen met ideeën die volstrekt tegen hun eigen belang zijn. Waarbij men 'socialist' of 'communist' bv. als een vies scheldwoord hanteert, terwijl sommige waarden (gelijkheid, betaalbare gezondheidszorg, leefloon, daklozenopvang, enz) waar deze modellen voor staan, in se iedereen ten goede kunnen komen in een menselijke en eerlijk verdeelde maatschappij.

Het is des te onbegrijpelijker dat men mensen overtuigd krijgt om zich nog liever herhaaldelijk in eigen voeten te schieten, dan zijn naasten iets extra te gunnen. Men ziet dus niet in dat men zo persoonlijk op termijn veel meer verliest dan hetgeen men zijn medeburgers zelf niet gunt. Dit is namelijk een vicieuze cirkel die zichzelf exponentieel voedt met angst, met behulp van het internet en diens 'sociale' media.

De echte verantwoordelijken en de kern van de problemen worden buiten spel gezet dankzij deze nieuwe uitlaatkleppen als Facebook, Twitter, Tiktok, enz. die de arena van het gevecht bepalen zodat de klagers zich kunnen focussen op mede- of tegenklagers in plaats van op de echte machthebbers.

Met andere woorden, moest Facebook & co reeds bestaan hebben in de 18de eeuw, zou er waarschijnlijk geen Franse revolutie zijn geweest, maar wel enthousiast veel "Liberté, égalité, fraternité"-memes en banners gedeeld worden. Instante voldoening voor de frustraties en dankzij de likes en shares, toch het gevoel hebben adequate actie te hebben ondernomen.

Een dergelijk negatief maatschappelijk proces kan enkel bewerkstelligt worden door zeer sterk te polariseren en een permanent gevoel van schaarste en angst te creëren, waardoor men korte termijn egoïstisch i.p.v. lange termijn sociaal denkt en handelt.

En als er nu één ding is waarin de overheid gespecialiseerd is, dan is het wel in polarisatie en het overbrengen van dergelijke negatieve gevoelens en emoties. Dit niet enkel via de staatstelevisie en andere propaganda-kanalen trouwens, maar ook rechtstreeks via diens eigen onevenredige wetten/decreten/ministeriële besluiten/richtlijnen/enz.

Kijk maar naar de huidige wereldwijde paniek zaaiende Covid-19 verslag- en wetgeving, dat waarschijnlijk meer doden veroorzaakt dan het virus zelf door mentale problemen zeer sterk te voeden of zelfs te creëren.

Covid-19 'zorgt' trouwens voor een volledig nieuwe reeks aan polarisaties (bv. anti-vaxers, mondknuderdragers vs zuurstofliefhebbers, virusangst vs vrijheid, enz) die de 'groeperingen' van de klassiekers zoals religie, politieke strekking, etniciteit, geografische afkomst, taal, enz. volledig doorkruist.

Een extreemrechtse kiezer kan nu plots krachten bundelen met een communist om samen tekeer te gaan tegen een vaccinatieknifelaar bv.; alle combinaties van de klassieke groepen zijn mogelijk en overstijgen de traditionele tegenstellingen. Waardoor men talloze combinaties krijgt van conflicten wiens antagonisten normaal gezien nooit met elkaar zouden clashen.

Werkelijk briljant, want de kunstmatig geïnduceerde angstcultuur voor het virus creëert dus een volledig nieuwe klasse van polarisatie-groepen, zelfs bij de mensen die hier normaal gezien niet toe verleid worden. Men doet nu zo de spreekwoordelijke twee stenen vechten, in naam van solidariteit en volksgezondheid.

Iedereen wordt door de situatie nu gewoonweg verplicht om 'openlijk' een standpunt in te nemen, het is moeilijk te verstoppen wanneer je geen masker draagt bv. En spijtig genoeg ook moeilijk te ontsnappen aan mensen die daarover ongevraagd en meestal boos verbaal hun mening opdringen.

De vele intrieste virale filmpjes van fysieke 'Mouth Mask Fights' gaan nog een stap verder, er zijn ernstige gewonden en zelfs al dodelijke slachtoffers gevallen naar aanleiding van dergelijke 'schermutselingen'. Het (ontbrekend) masker als nieuw Jodenkruis? Hoeveel gevechten moeten er uitbreken en slachtoffers moeten er vallen vooraleer men niet meer gechoqueerd en verontwaardigd zal zijn door deze -toegegeven- provocerende vergelijking?

Dé hamvraag is of onze leiders dit belangrijke psychologische aspect van visuele segregatie zwaar onderschatten of er net listig op inspelen... Want door actief in te spelen op het verantwoordelijkheidsgevoel en geweten van tolerante mensen en op angst in het algemeen, wordt nu werkelijk iedereen willens nillens ingedeeld in (sub)groepen.

De traumatiserende Corona verslaggeving in de mean (opzettelijke schrijffout) stream media leidt m.i. dus onrechtstreeks tot confrontaties tussen nieuwe groeperingen van burgers die de voorgeschotelde ideologieën of bevelen ('Blijf in uw kot! Blijf in uw kot!'-style) dan heftig op het veld verdedigen of er zelfs voor in de aanval gaan. Men hanteert nu zelfs al de term 'Corona-agressie', om zulke gevechten te benoemen. Maar dat is een heel andere problematiek, die ons nu veel te ver zou leiden...

Hopelijk word ik niet veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf, maar zelfs een beroepsverbod of iets dergelijks zou voor me ook al een ramp betekenen uiteraard. Dit zou nog maar eens een ernstige hindernis zijn in de lancering van een project dat ik nu reeds enkele jaren probeer te commercialiseren, het project dat werd ontwikkeld in The Force. Maar later meer over het 'SunderBank'-project en de andere tegenwerkingen ervan.

De houding van de staat promoot trouwens nog iets anders: immoreel gedrag. Want wetende wat ik nu weet, met name dat men me m.i. onterecht wil straffen, had ik eigenlijk veel beter wél alle oninbare klantvorderingen als dusdanig behandeld en verwerkt, zodat de BTW geen grond had voor een klacht (omdat in dat geval hun schuld dus volledig zou wegvallen). Ik ben er eigenlijk vrij zeker van dat dit zou gelukt zijn, en ik zo op ietwat 'slinkse' wijze de appartementen van een gedwongen verkoop had kunnen redden.

De moraal van het verhaal is dus spijtig genoeg niet om eerlijk en moreel (proberen) te handelen, want dat wordt blijkbaar afgestraft met dagvaardingen in falen voor het bedrijf en voor de correctionele rechtbank ten privé titel.

De les die de overheid ons leert is duidelijk: fraudeer er maar op los, beste burger, want hoe dan ook zàl je achtervolgd en gestraft worden, en dan kan je dus maar beter schuldig zijn mét de centjes (onzichtbaar) op zak, dan onschuldig zonder floes, want het resultaat is hetzelfde!

Excuses, beste lezers, de frustraties en sarcasme halen weer even de bovenhand. Uiteraard promoot ik hier zeker niet om onethische constructies op te zetten, ik wil enkel de aandacht vestigen op het compleet foute signaal dat ik vanwege mijn overheid ervaar.

Want ik ben gewoon ontgoocheld dat men blijkbaar het verschil niet kan maken tussen mensen die het goed bedoelen maar niet onfeilbaar zijn, en mensen die opzettelijk met voorafgaande kennis van zaken goederen verduisteren.

Het is toch ironisch dat indien ik er wél voor zou geopteerd hebben om slinks de BTW te regulariseren in Jedi F.W., het bedrijf dan hoogstwaarschijnlijk niet in faling zou zijn gegaan? De huidige aanklacht over het faillissement van dit bedrijf zou dan gewoonweg ook niet bestaan, waardoor men dus eigenlijk rechtstreeks beloond wordt voor immoreel gedrag.

Misschien was ik ook wel naïef of zelfs arrogant om te denken dat het bedrijf nog op een correcte manier (met de terugbetaling van alle schulden) kon worden gered. Ik was er echt van overtuigd dat het uitgedachte herstelplan toch een redelijke kans maakte; te meer omdat het zo volstrekt absurd leek dat men een volledig via huurcontract gegarandeerde terugbetaling van enkele honderdduizenden euro's (ok, toegegeven, in een 15 à 20-jaar plan) zo maar zonder enig overleg of negotiatie weigert. Ik had de absurditeit (en mijns inziens incompetentie) van de overheid zwaar onderschat vrees ik.

Ik heb -tegen dan reeds tegen beter weten in- toch nog voorgesteld aan de curator van Jedi F.W. om dit plan alsnog uit te voeren, zodat hij mits het bekomen van een herfinanciering met lagere rente een terugbetalingsplan naar de FOD Financiën kon uitvoeren.

Maar deze curator vond dit plan too much out of the box, daarbij waarschijnlijk niet gehinderd door het feit dat curatoren rechtstreeks een interessant voordeel (percentage) halen uit de verkoop van immobiëlen van een gefailleerde vennootschap.

Met andere woorden: verkoop van een vastgoed is 'kassa kassa' voor een curator, waarom zou die dan meewerken aan een plan om het vastgoed te laten renderen i.p.v. het te verkopen... ik las in mijn strafdossier dat ik volgens hem dan ook 'een beetje wereldvreemd' was.

Tja, bovenop zijn eigen belangen verstond hij waarschijnlijk ook niet goed waarom ik de vennootschap en diens vastgoed niet heb gevrijwaard door een BTW terugvordering/creditering van de facturen. Dus eigenlijk heeft hij nog gelijk ook, ik veronderstel dat je bedrijf willen redden maar daarbij ethisch willen handelen inderdaad tamelijk wereldvreemd is de dag van vandaag 😞.

En afgaande op het voorbeeld dat het parket stelt in mijn eigen zaak, is het dus spijtig genoeg blijkbaar ook extreem dom. Want als men toch standaard geconfronteerd wordt met mogelijks vrijheidsberovende of andere ernstige straffen, dan kan je evengoed de centjes effectief verdonkeremanen zodat de aanklacht ten minste nog enige grond heeft, en je er tevens ook de voordelen van hebt, niet? Ik weet dat ik met deze alinea eigenlijk in herhaling val terwijl dit nu net de boodschap **niet** mag zijn, maar het geeft misschien een idee hoe diep dit verkeerde signaal van de overheid wel niet zit.

Het enige waarvoor ik deze curator dankbaar ben is dat hij de enige is die mijn vastgoed niet zwaar onder de prijs heeft verkocht, hij is er namelijk in geslaagd om dezelfde prijs als ikzelf te verkrijgen voor de 2 appartementen (kantoren) die hij heeft verkocht: ook 450.000€ dus.

Dit betekent dat we samen alle vastgoed van de vennootschap verkocht hebben aan exact dezelfde prijs als we ze initieel aangekocht hadden: 900.000€, zonder één euro verlies. Er werd dus geen minwaarde gerealiseerd op het patrimonium van Jedi F.W. en de bank leed ook geen verlies op het ontleende kapitaal (uitgezonderd de curatorkosten op diens deel vermoed ik).

Dit in tegenstelling tot alle andere banken die blijkbaar steeds het 'omgekeerde' onderste uit de kan trachten te halen: hoe lager ze hun borggoederen kunnen verkopen, hoe beter het wel lijkt/is... Dit is verdacht vreemd en ongeloofwaardig, dat besef ik ook. De feiten zijn echter wat ze zijn, en alle banken hanteren dezelfde nefaste uitwinningsprocedures, zonder enige uitzondering.

Natuurlijk heb ik ook getracht om met de banken te negotiëren om de realisatie van mijn privé vastgoedpatrimonium te optimaliseren. Maar net zoals bij de overheid geeft men daar niet thuis wanneer het aankomt op constructieve voorstellen, of veel erger nog, saboteert men opzettelijk de mogelijkheden van de klant, zoals in het KBC dossier duidelijk het geval is.

Maar het eindresultaat is spijtig genoeg wel een situatie waarbij ik opgezadeld word met enkele miljoenen euro's schuld in plaats van een dito positieve restwaarde. Letterlijk from Zero (mijn startkapitaal) to Hero (bedrijvengroep & immobiliën tot 2008) to Zero (and way below) dus...

Intermezzo

Aangezien ik dit boek integraal als verdedigingsstuk bijbreng in onze conclusies tegen mijn strafklachten, heb ik maar beter gelijk wat de bovenstaande stelling betreft, of ik loop misschien het risico op lange tenen te trappen indien de rechters die zich over mijn zaak moeten buigen wél de tijd hebben gevonden dit epistel volledig te lezen. Het is trouwens niet echt een verwijt naar de rechters toe, enkel een spijtige ervaring die ik reeds meermaals heb mogen/moeten constateren.

Het is m.i. namelijk gewoonweg onmogelijk om iedere zaak in detail uit te spitten en gefundeerd te vonnissen wegens tijdsgebrek. Dat is eigenlijk een kernprobleem van het volledige juridische apparaat. De voor de meeste mensen onbetaalbare advocaat- en gerechtskosten zijn een ander kernprobleem, waardoor er in praktijk zeer dubieuze maatschappelijke mechanismen welig kunnen tieren.

De burgers worden daarbij ongehinderd gedegradéerd tot ‘financiële’ slaven zonder enige kans op een werkelijk rechtvaardige gang van zaken. Vroeger kreeg men letterlijk de zweep, nu krijgt men de woeker-overschrijdingsrentes, wederbeleggingsvergoedingen, boeteclausules,... met bijhorende standaard vonnissen, deurwaarders en politie-escorte (en neen, ik bedoel spijtig genoeg geen stripper of stripster in uniform 😊) in de maag gepitst. En in mijn geval blijkbaar nog met een mogelijke gevangenisstraf of beroepsverbod als bonus erbovenop...

Want op het ‘gewone’ burgerniveau worden de gerechtelijke beslissingen desnoods tot in de slaapkamer genadeloos uitgevoerd (bij een uitdrijving wordt zelfs geen énkél bed, stoel of tafel van inbeslagname gespaard, dus dat is wederom een fabeltje). Is het U nog niet opgevallen dat wanneer men met werkelijk gegoede partijen te maken heeft, de gerechtelijke beslissingen oftewel in het voordeel van de dader zijn, oftewel ze zo lang op zich laten wachten dat de verjaring wel soelaas brengt?

Tallose voorbeelden uiteraard, wie herinnert er zich bv. operatie ‘Kelk’ nog? Roger -‘dat was maar zo’n beetje een relatietje, zo’- Vangheluwe en zijn blind mateke Godfried Daneels (wanneer men een oogje dichtknijpt voor dergelijke verkrachtingen is men m.i. even schuldig als de verkrachter zelf) mogen zichzelf na dergelijke verschrikkelijke feiten rustig verschuilen ‘in het verborgene’ (en de mensen slikken dat dus hé!). Veel sterkte alsnog gewenst aan hun overlevende slachtoffers, en aan de vrienden en familie van degenen die hun trauma niet verwerkt kregen en uit het leven stapten.

De enige rechtvaardige straf zou uiteraard een one-way ticket richting gevangenis zijn voor deze heren, maar daarvoor is hun organisatie uiteraard veel te machtig en te rijk. Het Vaticaan behoort tot de rijkste groeperingen op aarde, dus het is niet verwonderlijk dat er wereldwijd slechts een handjevol ‘geestelijken’, priesters, pastoors, (aars)bisschoppen, kardinalen of pausen effectief achter de tralies zitten.

En dat voor een van de grootste en meest delicate schandalen dat ooit werd blootgelegd! De meeste veelplegers zijn gewoon van parochie verhuisd, en daarmee is wat de kerk betreft de kous af. Oh ja, en sommige slachtoffers werden het stilzwijgen opgelegd d.m.v. schadevergoeding-dadingen, waardoor deze dossiers het gerecht zelfs nooit bereiken.

Eigenlijk bewijst dit alleenstaande voorbeeld reeds de wetteloosheid die in de praktijk heerst: de wetten zijn enkel geldig voor de armen, en de rijken blijven fundamenteel buiten schot. Er zijn natuurlijk wel enkele uitzonderingen die deze regel bevestigen, maar feit is en blijft dat klasse wel degelijk een maatstaf is geworden. Je moet als rijke stinkerd echt al zéér zwaar over de schreef gaan alvorens de wetgever de publieke opinie wel moet sussen met een effectieve veroordeling.

Een twintigtal internationale top-actrices verkrachten is op lange termijn bv. blijkbaar niet zo'n briljant idee, maar Harvey Weinstein is er toch jarenlang ongestoord mee kunnen doorgaan. En de passagierslijst van de Lolita Express van pedofiel Jeffrey Epstein wordt ook wijselijk vakkundig genegeerd, maar ja, ook dat onderzoek is 'nog lopende' natuurlijk 😞.

Het is een wonder dat Ghislaine Maxwell de hand nog niet aan zichzelf heeft geslagen, with a little bit of help from her friends. Misschien kan de Federal Bureau of Isolation dit zingend vogeltje best wel op een andere manier kortwieken, want twee high-level zelfmoorden op korte termijn in hetzelfde dossier valt een beetje te veel op hé. De 'stein-en' van deze wereld hoeven tot nader order dus nog niet te panikeren, want op enkele schone-schijn opofferingen na, kan de business gewoon als usual doorgaan...

Want de recente me2 onthullingen zijn namelijk maar het topje van de ijsberg vrees ik; er verdwijnen jaarlijks (!!) wereldwijd meer dan een miljoen kinderen! Sommige bronnen spreken zelfs over 3 à 4 miljoen vermiste kinderen per jaar, omdat niet alle verdwijningen officieel geregistreerd worden. Ik weet het, dit klinkt ongeloofwaardig, maar U hoeft me niet te geloven, hierbij de officiële cijfers van het International Centre for missing and exploited children (<https://globalmissingkids.org>):

In Australia, an estimated 20,000 children are reported missing every year.

Bron: Australian Federal Police, National Coordination Centre.

In Canada, an estimated 45,288 children are reported missing each year.

Bron: Government of Canada, Canada's Missing – 2015 Fast Fact Sheet.

In Germany, an estimated 100,000 children are reported missing each year.

Bron: Initiative Vermisste Kinder.

In India, an estimated 96,000 children go missing each year.

Bron: Bachpan Bachao Andolan, Missing Children of India.

In Jamaica, an estimated 1,984 children were reporting missing in 2015.

Bron: Jamaica's Office of Children's Registry

In Russia, an estimated 45,000 children were reported missing in 2015.

Bron: Interview with Pavel Astakhov MIA "Russia Today", Apr. 4, 2016.

In Spain, an estimated 20,000 children are reported missing every year.

Bron: Spain Joins EU Hotline for Missing Children, Sep. 22, 2010.

In the United Kingdom, an estimated 112,853 children are reported missing every year.

Bron: National Crime Agency, UK Missing Persons Bureau.

In the United States, an estimated 460,000 children are reported missing every year.

Bron: Federal Bureau of Investigation, NCIC.

Er zal wel een klein percentage kinderen zijn die zelf van huis weglopen, maar het merendeel wordt dus ontvoerd en ik moet er geen tekening bij maken dat dit niet is om de kindjes een beter leven te

geven. Dit is werkelijk verschrikkelijk, maar er is geen haan die er naar kraait, buiten de familie van de slachtoffers natuurlijk.

Het aantal jaarlijkse kind-slachtoffers is van een vergelijkbare grootorde als Corona-doden, maar daar waar Covid-19 updates iedere dag door de main stream media door onze strot worden geramd, blijft het muisstil voor de verdwijnende kinderen problematiek.

Stel U eens eenzelfde strategie in de pers voor: “Goedenavond beste kijkers, vandaag zijn er in Antwerpen 9 kinderen verdwenen, 6 in Brussel, 8 in Gent, enz. Het totaal van de dag is 59 verdwenen kinderen, een lichte stijging in vergelijking met gisteren, maar er werden vandaag ook wel 17 kindjes teruggevonden. 90% van deze groep bleek ernstig mishandeld of verkracht te zijn door hun ontvoerders. 3 van deze 17 hebben zelfmoord gepleegd in het opvangcentrum. Als we de weekcijfers van onze buurlanden er bij nemen mogen we nog van geluk spreken dat ...blablabla...enz.”

En dit dag in, dag uit, jarenlang. Met dezelfde tenaciteit en regelmaat als de Corona verslaggeving. Het aantal jaarlijkse slachtoffers is immers vergelijkbaar. Surrealistisch uiteraard, maar, hopefully, you get the point. De rijkelui predators hebben leveranciers nodig, en kinderen verhandelen is zo een miljarden business geworden (de gangbare prijs is schijnbaar een paar duizend euro per kind).

Dat Dutroux op bestelling kinderen kidnapte was dus veel minder belachelijk dan men algemeen deed uitschijnen. ‘Si on me laisse faire’, zei de onderzoeksrechter Michel Bourlet niet zo maar natuurlijk, herinnert U zich? Ils lui ont pas laisser faire, ça c’est sûr, ou la Belgique n’aurait probablement plus été un Royaume.

En neen, de pers is al lang niet meer de 4de macht die de andere 3 in toom moet houden, wegens zelf ook een belangrijk onderdeel van de geldmachine geworden. En dat is de ware reden waarom het bovenstaande nieuwsbericht-voorbeeldje surrealistisch is, niet omdat het niet klopt, maar omdat men zulke kernzaken nu eenmaal in de doofpot moet steken op bevel van hogerhand.

Of men hiervoor een andere ‘hidden in plain sight’-strategie gebruikt, zoals overbelichting van één geïsoleerd geval. De trieste zaak van Madeleine McCann bijvoorbeeld, waarover enorm veel berichtgeving uitgesmeerd wordt, terwijl men over de systematiek en spectaculaire aantallen van de verdwijningen in alle talen zwijgt. Er zijn meer dan **één miljoen** Maddies per jaar mensen, wake the fuck up! Dat is toch écht niet normaal?!

Cognitieve dissonantie werkt daarbij nog maar eens in het voordeel van de misdadigers, want het is zo moeilijk en mentaal ondragelijk om te aanvaarden dat iemand als Dutroux helemaal geen ‘lone wolf’ maar eerder een wolven herder was, dat je geest in een soort van zelfbescherming onbewust de feiten verbloemt. Want in zo’n wereld willen we helemaal niet leven, dus kàn het gewoon niet waar zijn.

Cognitieve dissonantie is zo een van de krachtigste ‘wapens’ die onze leiders ter beschikking hebben, net omdat het zijn kracht haalt uit de goedheid van de mens, die zich niet met de feiten kan verzoenen.

Vandaar men ook veelvuldig op het geweten inspeelt wanneer het aankomt op het afdwingen van de coronamaatregelen: niets is zo efficiënt dan het vuile werk door te schuiven naar de burgers zelf, door te propageren dat men een egoïstische klootzak is die vrienden en familie zal besmetten en doden indien men alle beperkingen niet scrupuleus en gedwee opvolgt. Dit is niets minder dan een psychologische oorlogvoering, die ook vooral op de mentale gezondheid van onze kinderen een verwoestende invloed heeft.

Nog een andere eigenaardigheid: wanneer men zelf een juridische procedure initieert, kan het soms heel lang duren vooraleer dit kan worden ingeleid, maar wanneer een bank of de overheid het initiatief

neemt, kan het plots wel sneller gaan en duurt het soms slechts luttele weken. Als ik het goed begrepen heb hangt dit af van het 'soort' zaak, maar 't is dan wederom toch weer veelal in het voordeel van de grote spelers i.p.v. de kleine garnalen.

Zo is men er bv. in geslaagd om via een deurwaardersactie me op minder dan 1 maand tijd uit mijn eigen appartement waar ik woonde te laten zetten. Initieel had men me zelfs slechts één week tijd gegeven om te vertrekken, maar na lang aandringen is dit dan pas na 3 weken uitgevoerd.

Dit is nogmaals een goed voorbeeld van cognitieve dissonantie, want veel van mijn vrienden en/of kennissen geloofden dit wederom niet: iedereen denkt voor de een of andere reden dat men steeds **minimaal** één maand heeft om te verhuizen bij een uitzetting. In praktijk hangt het er echter van af of men huurder of eigenaar is (was) van het pand waaruit men gedreven wordt.

Huurders zijn inderdaad vrij goed beschermd, daar is een procedure voor de vrederechter nodig om iemand uit te zetten, en de meeste rechters hanteren een menselijke opzeggingstermijn, meestal 3 tot 6 maanden maar soms ook slechts 1 maand in dringende gevallen. Soit, zelfs één maand is nog min of meer redelijk om een verhuis georganiseerd te krijgen, maar op enkele dagen is dit natuurlijk onrealistisch.

Maar in geval u eigenaar bent/was, en de nieuwe eigenaar van een openbare verkoop beslist om U onmiddellijk (ja U leest het goed: onmiddellijk) op straat te zetten, dan is dit perfect mogelijk; gewoon door een deurwaarder te sturen met de betekening van de toewijzing van de openbare verkoop. En dan moet U in principe het pand per direct verlaten, dit kan dus zonder enige voorafgaandelijke opzegtermijn.

Ik viel van mijn stoel toen die deurwaarder voor mijn neus stond met die boodschap, ik wist uiteraard wel dat de openbare verkoop had plaatsgevonden, maar een dergelijke snelle uithuiszetting had ik daarbij niet verwacht, aangezien ik ook in de veronderstelling was dat men verplicht was om een redelijke termijn in acht te nemen. Spijtig genoeg hebben ze die stoel ook gewoon mee opgeladen 😞

Mijn onderzoek naar deze actie bracht aan het licht dat dit 'standaard' eigenlijk niet zo maar kan worden uitgevoerd, **tenzij** de notaris in de algemene voorwaarden van de openbare verkoop een slinkse clause toevoegt waarbij dit wél wordt toegelaten. En u raad het al, natuurlijk is de notaris van de bank zo vriendelijk geweest om die clause voor de bank in de algemene voorwaarden op te nemen, zonder mij daarvan op de hoogte te brengen uiteraard.

Zo werkt het systeem nu eenmaal, notarissen en banken zijn net zoals de gespecialiseerde advocatenkantoren en banken twee handen op één buik. En dus worden dergelijke immorele clauses op vraag van de bank met de glimlach tussen de uitgebreide voorwaarden verstopt.

Toen ik de notaris hierop aansprak, dat dit nu toch wel een heel smerige manier van werken was, en dat ze me minstens had kunnen verwittigen over het bestaan van deze clause, was het kurkdroge antwoord natuurlijk dat ik de voorwaarden dan maar in detail had moeten lezen, en ze dan betwisten via het gerecht. Bedankt, Meester (notarissen zijn ook Meesters) Verhaeghe, notaris te Meise, werkelijk hartelijk bedankt voor deze onmenselijke aanpak 😞.

Ik had ze daarenboven wél gelezen, maar de betekenis & belangrijkheid van dat ene zinnetje in kwestie was me duidelijk ontgaan. Je moet trouwens zelf al bijna advocaat zijn om dergelijke stukken grondig te begrijpen, maar dat is natuurlijk net de bedoeling.

Het begint U waarschijnlijk te dagen, het patroon waarbij men steeds maar weer gedwongen wordt om zélf (kostelijke) verdedigende juridische acties te ondernemen, om zich proberen te vrijwaren van de gevolgen van dergelijke constructies, dringt tot alle lagen van de maatschappij door.

Uiteraard stáart het probleem bij de banken zelf, maar ze worden hierbij dus auto-en systematisch geholpen door uitwinningsexpert-advocaten, welwillige notarissen, sadistische deurwaarders (tja, degene die mij uit mijn appartement heeft gezet beleefde daarbij zelf net iets té veel plezier om nog als normaal gedrag te kunnen doorgaan), en tot slot door de standaard rechtbank vonnissen die meestal klakkeloos de redeneringen van de banken overnemen.

Een copy/paste van de conclusies van de bank in het vonnis als het ware, er (spijtig genoeg meestal terecht) van uitgaande dat de wet dankzij de kleine lettertjes en alle hierboven vermelde betrokkenen toch sowieso aan diens kant staat. Maar 'de wet' heeft op deze manier dus al lang **niets** meer met rechtvaardigheid te maken vrees ik...

May The Force be with you

Neen, nu wordt het hoogtijd om ons toe te spitsen op de 2de faling die het openbaar ministerie me verwijt, met name die van The Force BVBA.

En dit faillissement **really, really pisses me off!** Ik denk/hoop dat de meeste lezers wel begrip kunnen opbrengen, of ten minste begrijpen, dat ik door al mijn persoonlijke ervaringen met de banken en de overheidsadministraties het vertrouwen in deze instellingen volledig ben verloren.

Het verhaal van The Force is werkelijk absurd hallucinant en begint waar een ander hoofdstuk werd afgesloten. De faling van het laatste consultancybedrijf was een zware klap voor alle betrokkenen, waarbij ik afscheid heb moeten nemen van vele collega's en vrienden waarmee ik reeds meer dan 20 jaar samenwerkte in onze bedrijvengroep.

Ik zat toen in een diepe mentale put maar twee van mijn vroegere personeelsleden, een top-developer en de vroegere verantwoordelijke van ons datacenter, hebben me toen gesteund en voorgesteld om samen -een eigen idee dat al even op de plank lag- een nieuw project te ontwikkelen dat een alternatief kan bieden voor hypothecaire bancaire financieringen.

Zonder de aanmoedigingen en steun van deze twee mensen zou ik het project waarschijnlijk verticaal hebben geklasseerd, omdat het een technisch huzarenstukje vereist dat ik alleen nooit meer zou kunnen ontwikkelen. Maar met de hulp van deze twee vrienden maakte het wel een kans 😊.

Ik herinner me de euforie nog levendig van de meeting waarin we gezamenlijk beslisten om samen er volle bak voor te gaan, in The Force! En ik had daarbij dus het geluk om met 2 van de meest talentvolle mensen van mijn vroeger bedrijf te kunnen blijven samenwerken. Dat was echter buiten de rijksdienst voor sociale zekerheid gerekend, maar daarover later meer.

Daarmee was het 'ZonderBank' (immo-financieringen zonder bank dus) concept geboren, en de uiteindelijke bedoeling zou geweest zijn dat The Force een softwarepakket zou ontwikkelen, en dan in licentie geven en hosten voor klanten. Een soort one-stop-shop voor internationale klanten die dan dergelijke crowd funding websites willen lanceren, afhankelijk van de lokale wetgevingen.

Maar uiteraard zouden we in België zelf voor de commercialisatie van het concept gaan door de lancering van www.ZonderBank.be. Dit zou dan gebeuren in Samenslim cvba, zodat de operationele uitbating van het project onafhankelijk was van het Intellectual Property software model in The Force. Dit was dan tevens ideaal om onze software uit te testen, te debuggen en verder te ontwikkelen.

Het feit dat ik er desondanks het toch wel uitgebreide patrimonium niet in geslaagd ben om problemen op te lossen, is omdat de banken enkel uit zijn op de uitwinning van een patrimonium. In plaats van zich te focussen en mee te werken aan daadwerkelijke oplossingen voor de kern van het probleem, verkiest men de boel zelf te saboteren om de klant nog dieper in de put te duwen.

Deze immorele manier van handelen wordt door alle banken procedureel toegepast maar er zijn momenteel weinig (familie, vrienden) tot geen alternatieven voor de bank wanneer het aankomt op het afsluiten van leningen om een vastgoed aan te kopen.

Dit betekent dus eigenlijk dat om het even welke private klant, maar ook KMO's uiteraard, met deze destructieve 'waarde vernietigende'-procedures te maken kan krijgen in geval van problemen, of wanneer de bank proactief op deze problemen aanstuurt. Want eenmaal men op het verkeerde departement van de bank beland, mag men het vergeten zelfs indien er oplossingen aangereikt kunnen worden.

Een brainstorming sessie met onze notaris en nog enkele andere relaties, leidden tot het idee om een hypothecaire lening via een private plaatsing aan te bieden aan een groep geïnteresseerde beleggers. De notaris legde ons uit dat hypothecaire kredieten vroeger eigenlijk regelmatig afgesloten werden tussen particulieren, tussen burgers onderling dus.

Het kwam bijvoorbeeld vaak voor dat er geleend werd bij familie, en dat deze lening dan werd ingedekt door een hypotheek op het aangekochte pand, op naam en ten gunste van dat familielid of -leden. Een gezamenlijke lening bij de ouders en grootouders kan dus perfect worden geborgd door een hypothecaire akte bij de notaris, zodat de lening-verstrekkers veilig gesteld worden voor hun lening.

Hypothecaire leningen werden dus vroeger ook tussen een of meerdere leners en een ontlener of een groep ontleners afgesloten, dit was populair so to speak.

Maar op een bepaald moment is er een wet gestemd die bepaalde dat énkél hypothecaire leningen die bij een bank werden afgesloten, recht gaven op de woonbonus aftrekpost in de personenbelasting.

Er zijn hier in de loop der tijd verschillende berekeningswijzen geweest voor deze woonbonus, maar dit was een belangrijke besparing in de personenbelasting, dus dit werd zeer succesvol. Daardoor raakte de ‘rechtstreekse’ hypothecaire leningen in onbruik, omdat deze niet kunnen genieten van de woonbonus.

Maar het is niet omdat de banken (met dank aan de woonbonus wet, by the way) deze markt gemonopoliseerd hebben, dat deze financierings- en borgvorm niet vrij door iedereen mag en kan gebruikt worden. Het is dus perfect legaal op alle mogelijke manieren; tussen mensen en groepen, of een hypotheek verlenen aan een bedrijf, of ook tussen bedrijven onderling bv.

Bij een hypothecair krediet wordt alles steeds via notariële akten bekrachtigd. Dat wil zeggen dat de oorsprong van eigendom van het onderpand (het pand dat wordt aangekocht of geherfinancierd) door de notaris wordt nagegaan. Er wordt ook nagekeken of het pand vrij van lasten is, en de akten bevestigen dan het eigendomsrecht en dus ook de borgstelling.

En nu komt er een zeer interessante aap uit de mouw! Het is namelijk zo dat de rente van leningen die worden geborgd door een hypotheek, vrijgesteld worden van roerende voorheffing! De onroerende voorheffing op rente kan oplopen tot 30%, dus mensen die beleggen met een hypothecair onderpand krijgen eigenlijk een rechtstreekse netto rente in plaats van een bruto rente. Spaarboekjes zijn een alternatief waar er op een eerste schijf rente ook geen RV moet betaald worden, maar dat voordeel is tamelijk laag geplafonneerd. Bij een hypotheeklening is de volledige rente vrijgesteld van RV en dus netto, toch een zeer interessant voordeel van de formule.

Dit was een belangrijke ‘ontdekking’ van onze brainstorm, want eigenlijk betekent dit dat het voor de belegger toch een zeer interessante ‘crowd-funding’ financieringsformule betreft, zelfs al kan de lener dan zelf niet genieten van de woonbonus. Eigenlijk is ‘crowd-lending’ een betere benaming, er wordt door een ‘groep’ mensen (‘the crowd’) aan één (of enkele) individu(en) een bedrag ‘geleend’ (lending) om een vastgoed aan te kopen (of te herbelenen), niet om een (bedrijfs)project te ‘financieren’ (funding).

En men heeft recentelijk de woonbonus zelfs afgeschaft, vanaf 2020. Dus eigenlijk zijn de banken nu hun ‘voordeel’ bij het afsluiten van hypothecaire leningen kwijt, maar ze hebben die markt uiteraard nog volledig in handen gezien het systeem tientallen jaren heeft gelopen.

Door het wegvallen van dit fiscaal voordeel kan men nu dus evengoed ‘in the crowd’ van derden lenen in plaats van bij een financiële instelling, het maakt toch geen verschil meer uit. Behalve dan natuurlijk

het gevaarlijke risico-aspect van de 'solden'-uitwinningen die men bij een bank steeds loopt. Het zal u als particulier maar overkomen dat uw huisje of appartement zwaar onder de werkelijke waarde openbaar verkocht wordt, omdat de bank dat nu eenmaal eenzijdig beslist heeft.

Denk vooral ook niet dat U veilig bent omdat er momenteel geen wolkje aan de lucht is, geen terugbetalingsproblemen op uw woonkrediet of iets dergelijks dus. Want weet dat de banken zelfs 'proactief' kredieten opzeggen (en op termijn dus uw goed openbaar verkopen), zelfs bij leningen waar er nooit een terugbetaling werd gemist!

Onlangs las ik nog een dergelijk artikel in de krant van een gezin dat gescheiden was, en de man had een regeling met zijn ex-vrouw dat hij het huis verder zou afbetalen en er kon blijven wonen. Maar dat was dus buiten de bank gerekend, want die was enige tijd later te weten gekomen dat het koppel gescheiden was, en op basis daarvan hebben ze dan gewoon de lening opgezegd, en was hij zijn huis dus kwijt, terwijl in praktijk (zelfs na de scheiding) nooit een probleem was ontstaan met de terugbetaling van de lening!

De bank besliste gewoon dat de klant na zijn scheiding zijn inkomsten niet (meer) mocht beheren zoals hij wenste, want er was volgens hen in de nieuwe situatie te weinig maandelijks inkomen over om de afbetalingen van de lening te garanderen. Dat de praktijk eigenlijk het tegendeel bewees, gezien het blijven respecteren van deze afbetalingen na de scheiding, hield men er zelfs na herhaaldelijk aandringen geen enkele rekening mee...

De computerratio's van de bank overrulen dus de (lopende) financiële planning van hun klanten. Die persoon had er namelijk voor gekozen om de riem aan te halen en zuiniger te leven om zijn huis als alleenstaande persoon verder af te kunnen betalen. Maar daar heeft hij de kans nooit voor gekregen. De bank ligt er dus echt niet wakker van dat op dergelijke manier de jarenlange reeds gedane afbetalingen/inspanningen zo volstrekt nutteloos worden en iemands' levenswerk compleet wordt vernietigd. They really could not care less.

En zoals mijn eigen voorbeelden al aantoonde, zijn er veel verschillende mogelijke 'triggers' die de banken tot dergelijke praktijken aanzet. Bij KBC was het doorschuiven van een opgezegd kaskrediet de grote boosdoener voor mijn privé problemen, dus de problematiek kan ontstaan bij een on-gerelateerd krediet, terwijl er met Uw woonkrediet zelf helemaal geen probleem is. Een voorbeeldje:

Een 'perte-totale' auto-ongeluk met uw wagen die U bij dezelfde bank hebt gefinancierd en waar de lening nog doorloopt. Maar oh wee, U had net de omniumverzekering opgezegd zodat het openstaande saldo van de financiering op de wagen niet onmiddellijk aan de bank kan worden voldaan. U moet dus zelf blijven afbetalen voor het voertuig in kwestie, terwijl U geen wagen meer heeft. Zolang de bank hier geen lucht van krijgt loopt u niet veel risico, maar wees dan bv niet zo dom om op dat moment bij dezelfde bank een bijkomende financiering te vragen voor een nieuwe auto, terwijl de oude lening ook nog loopt.

Dit zou wel eens als een boemerang in het gezicht kunnen weerkeren, met een opzegging van het eerste wagenkrediet (gezien het 'onderpand' nu een totaal verlies is door het ongeluk) zodat het kapitaal daarvan onmiddellijk integraal opeisbaar wordt, U slaagt er niet in om dit snel zelf te betalen, et voilà enkele maanden later staat Uw huis ook openbaar te koop... en maak U geen illusies wat negotiaties op zulk een moment betreft, U zal gewoonweg geen reactie of in het beleefdste geval een droge weigering krijgen.

Ok, dit is een fictief voorbeeldje maar het zou me echt niet verwonderen indien er mensen zijn die exact dit scenario hebben meegemaakt. En het hoeft uiteraard geen wagenkrediet te zijn, want

werkelijk alle verbintenissen (hoe klein of onbelangrijk ze ook mogen lijken) bij de bank kunnen uw woonkrediet nefast beïnvloeden.

Wat hebben we dus geleerd vandaag Piet? Ten eerste: Sluit al uw verschillende leningen steeds af bij andere financiële instellingen; dan kunnen ze de escalatietruc ten minste niet automatisch binnen hun eigen bank forceren. Sluit uw woonkrediet dus zeker af bij een andere bank dan uw wagenfinancieringen, renovatieleningen, enz. U vermindert daardoor het risico op dergelijke fratsen aanzienlijk.

Ten tweede: Als koppel kan U best ook 2 verschillende banken gebruiken, indien dit realistisch is om uw financiële plannen nog te kunnen verwezenlijken, want de banken pushen uiteraard dat men alles gezamenlijk doet bij dezelfde bank. Dat maakt het uitwinnen voor hen immers veel makkelijker.

En ten derde: Als er nu een eerlijk alternatief zou bestaan zodat men niet meer verplicht is om de huidige monopolistische wurgcontracten van de bank te ondertekenen, overweeg dan om dit alternatief een kans te geven 😊. Want via een duidelijk no-nonsense contract zónder kleine lettertjes een pand kunnen kopen, en daarbij geen risico lopen op een automatische substantiële waarde vernietiging in geval van problemen, is echt wel het overwegen waard.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat Uw onderpand nooit kan verkocht worden indien u uw rente- of terugbetalingsverplichtingen aan de crowd niet nakomt. Uiteraard beschikt de groep mensen die u het kapitaal voor uw project ter beschikking stelden ook over het (hypothecair) recht om uw onderpand-vastgoed te verkopen indien nodig.

Maar hier komt de kat op de koord: dit kan ook op een menselijke manier gedaan worden, én dit kan voorafgaandelijk vastgelegd worden bij de aanvang van de financiering en het crowd-lending contract. Met andere woorden, de spelregels van een eventuele uitwinning worden op voorhand contractueel vastgelegd. Gedaan met de willekeur van de klassieke banken.

Het feit dat we met een groep investeerders werken vereist dit zelfs, want iedere belegger dient zich dus voorafgaandelijk akkoord te verklaren met de modaliteiten van een eventuele uitwinningsprocedure. De lener uiteraard ook, maar dat spreekt voor zich. En de voorwaarden zijn ondeelbaar, daarmee bedoel ik dat indien er minstens één persoon uit de lending-crowd is die zijn rente of kapitaal terugbetaling niet tijdig ontvangt, deze persoon de uitwinning kan initiëren conform de afgesproken voorwaarden met de groep.

Dit betekent dat de groep solidair moet zijn (dit wordt tevens ook contractueel bepaald), en zich niet kan verzetten tegen de verkoop van het onderpand indien niet iedereen correct/tijdig wordt vergoed. Losstaand van het feit dus of er mensen in de groep zitten die wél hun rente/kapitaal tijdig hebben ontvangen. Uiteraard krijgt iedereen in dat geval dan wel zijn percentueel deel van de verkoopopbrengst, ongeacht wie de procedure diende te initiëren.

Dergelijke voorwaarden zouden een gedwongen verkoop dus onderhands optimaliseren in plaats van openbaar te saboteren. Want een gedwongen onderhandse verkoop via een immobiliën makelaar (middels een vooraf toegestane voorwaardelijke (in geval van wanbetaling) volmacht van de lener) zal uiteraard een veel hogere verkoopprijs opleveren dan een gedwongen openbare verkoop.

Het 'gedwongen karakter' van zo'n onderhandse crowd-verkoop wordt trouwens door de inschakeling van een immobiliënkantoor verhuld, zodat de prijs niet wordt aangetast door het misplaatst opportunisme waar we bij openbare verkopen mee geconfronteerd worden.

Op die manier ondergraaft de crowd de waarde van zijn eigen onderpanden niet, en kan men als belegger vrij zeker zijn dat men bij een probleemdossier een aanzienlijk deel of zelfs zijn volledige inleg zal recupereren. Het enige nadeel is dat men akkoord moet gaan met een langere uitwinningstijd. Daar waar een openbare verkoop op enkele weken tijd kan worden afgerond, schat ik dat het gemiddeld ongeveer een jaar zal duren alvorens men de borggoederen aan marktwaarde onderhands kan verkopen.

Contractueel zou ik zelfs nog meer tijd gunnen, en enkel overgaan tot gedwongen openbare verkopen indien het echt onmogelijk blijkt om via de normale weg marktconforme prijzen te realiseren. De maximum periode voor een onderhandse verkoop via een makelaar zou bv. 2 jaar kunnen zijn.

Dit is dan wel een 'nadeel' voor de beleggers, want dit betekent dat ze in een worst case scenario misschien 2 jaar langer moeten wachten op hun ingelegd kapitaal dan eigenlijk was afgesproken. Maar daar staat dan weer tegenover dat ze waarschijnlijk geen of slechts een klein verlies op het ontleende kapitaal moeten incasseren indien het fout loopt.

Mijns inziens is dit nadeel te overbruggen: uiteindelijk is men voor iedere belegging steeds goed ingedekt met een vastgoed als waarborg, en de beleggers krijgen een zeer interessante **netto** rente aangeboden die een veelvoud bedraagt van wat men de dag van vandaag (minimaal 0.11%) nog op zijn spaarcentjes krijgt.

Uiteraard zal de aangeboden rente afhankelijk zijn van het project zelf. Ik schat dat de vork tussen de 2% à 5% rente op het kapitaal zal liggen. Een project waarvan de schuld/waarde verhouding laag ligt, is minder risicovol dan een project waar er bv. 100% van de waarde geleend wordt (dit is tevens de maximale schuldgraad). Hoe hoger de schuldgraad, hoe meer risico, dus ook hoe hoger het aangeboden rendement zal liggen. En omgekeerd hoe minder risico, hoe lager de aangeboden rente van een project.

Het profiel van de lener(s) heeft natuurlijk ook een invloed op het risico. De belegger kiest zelf of hij bereid is geld te lenen aan een single langharig werkschuw en -loos tuig die 5% rente biedt om een studiootje te kunnen kopen, of hij liever zijn centjes toevertrouwt aan een mooi Instagram koppel tweeverdieners met indrukwekkende loonstrookjes dat slechts 2% rente wil betalen. Die schommelingen zullen door het aanbod van projecten en de beleggers bepaald worden. Er zullen daarbij dan ook dossiers zijn die niet volledig worden opgevuld door kandidaat-beleggers. In dergelijke gevallen wordt het dossier niet ingeleid bij de notaris en krijgen de beleggers die intekenden hun geld teruggestort.

De combinatie van een interessant rendement (wat de dag van vandaag bancair gewoonweg niet meer bestaat voor 'veilige' producten) én de indekking van de belegging door middel van een hypotheclair onderpand, overtroeft dus het nadeel van een (mogelijks) langdurige uitwinningprocedure in probleemdossiers. En men kan als belegger uiteraard aan risicospreiding doen door voor kleinere bedragen in te tekenen op verschillende crowd-lending aanbiedingen, in plaats van een groot bedrag te riskeren in één welbepaald dossier.

Indien er dan tussen verschillende tientallen/honderden kleinere beleggingen enkelen op hun vervaldag problematisch blijken te worden, is het enkel voor die specifieke tranches dat men dan maximaal 2 jaar op de kapitaal terugbetaling moet wachten. Terwijl men natuurlijk wel de hogere rendementen op alle dossiers realiseert, een ideale risicospreiding dus.

Ik durf het eigenlijk niet goed zeggen, maar op deze manier kan de kleine belegger feitelijk zelf zijn eigen soort 'CDO's', een soort mandje met verschillende beleggingen gecombineerd, maken. Maar wél

met het levensbelangrijke verschil dat men hier voorafgaandelijk afsprekt om de waarde van de onderpanden op een intelligente manier, met zo weinig mogelijk verlies voor zowel de beleggers als de leners, te beheren en ten gelde te maken indien nodig. Deze zelf samengestelde 'beleggingsmandjes' verliezen hun waarde in se dus niet, terwijl de banken de waarden van hun eigen CDO's eigenlijk zelf vernietigden door absurde openbare immobiliën verkoopprijzen, of rechtstreekse inbeslagnames (waarbij de bank dan eigenaar wordt van de panden maar ze laat verloederen).

Heeft er iemand bv. die onnozele Amerikaanse reeks al eens gezien waar men 'blind' appartementen/huizen/villa's, enz. verkoopt? De makelaars mogen het goed zelfs niet bezoeken alvorens een bod te doen in de openbare verkoop, ze mogen enkel eens van buitenuit kijken hoe goed of slecht het er uitziet. Waardoor er natuurlijk meestal zwaar onder de prijs wordt verkocht/gekocht. Hoe belachelijk is dit wel zeg! Ocharme de mensen die daarvoor uit hun woning worden gezet, men doet niet eens de moeite tijdens de openbare verkoop om het pand optimaal voor te stellen. Hoe logisch is het wederom om kandidaat-kopers te verbieden om het pand deftig te kunnen bekijken? Het wordt weer herleid tot een gokspelletje... En dan maken ze er nog een televisieshow van ook, in your face! Werkelijk alle schaamte voorbij... Zulke programma's dragen onbewust bij tot de normalisering van een dergelijk schrijnende gang van zaken. Mensen hebben daarbij enkel nog oog voor het 'entertainende' aspect (zou de binnenkant op iets trekken? Hebben ze teveel geboden? Enz.). Dit terwijl men al lang niet meer stil staat bij de trieste onderliggende persoonlijke tragedies en de brede maatschappelijke gevolgen van de schaal waarop dit speelt. En zo wordt het pad naar de volgende wereldwijde financiële crisis langzaam maar geëffend... Het beeld van 'het nieuwe normaal/moraal' wordt zo op ludieke wijze ingelepeld via televisie, internet en de klassieke media kanalen.

De voordelen van de belegger even kort samengevat:

- Men krijgt de mogelijkheid een (deel) van de spaarcenten te diversifiëren met een hoger rendement. Spaarboekjes brengen momenteel 0.11% op, 'ZonderBank' rentes kunnen meer dan 5% opbrengen, afhankelijk van het project.
- De belegging wordt steeds ingedekt met een 1ste rang-hypotheek op een vastgoed.
- De maximale schuldgraad is 100%. Dit betekent dat men voor ieders veiligheid dus geen leningen kan afsluiten voor bedragen boven de geschatte marktwaarde van het onderpand. De meeste banken hanteren maximaal een 80% quotiteit, maar dankzij het vaststaand constructief en humaan uitwinningsbeleid kan men tot de volledige (geschatte) marktwaarde van panden projecten indienen. Projecten met hogere quotiteiten bieden daarbij meer rente, maar ook meer risico.
- Fixed Straight Loan kredietformule (zonder tussentijdse kapitaaldeling): eenvoudige renteberekening, optimalisatie van de rente inkomsten gedurende de volledige looptijd van het contract (kapitaal blijft constant).
- Lange termijn contracten van 5, 10, 15 of 20 jaar.
- De rente wordt jaarlijks op de contract vervalddag betaald.
- Het kapitaal wordt op het einde van de looptijd volledig terugbetaald.
- De verkoop methode van het onderpand in geval van een noodzakelijke uitwinning ligt voorafgaandelijk vast via een immokantoor-volmacht van de lener. De minimale verkooptijd van 2 jaar optimaliseert de realisatie van het onderpand.
- Iedere belegger kan overgaan tot het opstarten van de uitwinningsprocedure door melding van de wanbetaling van de lener. Deze wordt dan aangetekend en per e-mail aangemaand om onmiddellijk over te gaan tot de betaling van de achterstal. De lener heeft dan een maand de tijd om alle achterstanden naar iedereen toch te voldoen. Indien dit echter binnen deze grace

period niet wordt geregulariseerd, dan wordt het dossier doorgegeven aan het immo-kantoor voor het opstarten van de onderhandse verkoop.

- In geval het onderpand ten gelde moet worden gemaakt, ontvangen alle beleggers evenredig hun kapitaalpercentage ten belope van het ingevorderde bedrag, met aftrek van de verkoopkosten en de makelaars-fee. Enkele voorbeelden. Dit betekent dat indien U in een 100% quotiteit project belegt, en er bv. aan marktwaarde kan verkocht worden, dat U toch niet de volle 100% kapitaal volledig kan recupereren, want deze kosten en fee worden afgetrokken van de gerealiseerde verkoopprijs. Wanneer U daarentegen bv. investeert in een 80% schuld/waarde verhouding project, en er wordt daarbij ook aan marktwaarde verkocht, dan recupereert u waarschijnlijk wél het volledige kapitaal, aangezien de opbrengst van de verkoop dan 20% méér oplevert dan de totale openstaande schuld van het project. Deze surplus kan dan gebruikt worden voor de aanhorigheden, en het resterende saldo van de verkoop van zijn pand wordt dan uiteraard overgemaakt aan de lener. In nog een ander voorbeeld kan men pech hebben en 20% onder de marktwaarde moeten verkopen, maar toch al het kapitaal van de groep voor de terugbetaling recupereren omdat de schuldgraad van het project maar 50% bedroeg. Dat betekent dat zelfs met 20% minwaarde op de vrije verkoopwaarde er na de betaling van alle beleggers nog ongeveer 30% van de marktwaarde (min de kosten) als saldo aan de verkopende eigenaar, de lener dus, kan worden overgemaakt. De schuldgraad is dus zeer belangrijk voor het risicoprofiel van het project.
- Het is steeds de lener die instaat voor de extra kosten en fee die de gedwongen verkoop met zich meebrengt. Indien er een tekort is na de uitbetalingen van het kapitaal aan iedereen, blijft de lener dit saldo wel verschuldigd aan de groep.
- Indien de lener op het einde van het contract een verlengingsdossier indient (aan nieuwe rente voorwaarden op dat moment) wordt men daar tijdig van verwittigd, en kan men eventueel opteren om in te stappen bij de verlenging. Men krijgt daarbij dan 2 weken voorrang op nieuwe inschrijvers, zodat U als eerste de keuze hebt om succesvolle projecten snel te kunnen verlengen. In dat geval wordt het kapitaal dan niet terugbetaald op vervaldag, maar loopt de financiering verder voor de nieuwe periode met de geactualiseerde rentevoet. Het al dan niet lichten van de voorrangsoptie op verlengingsdossiers is volledig vrijblijvend, men kan dus ten allen tijden opteren om gewoon uitbetaald te worden op de vervaldag. Men hoeft daar zelfs niets voor te doen, want dat is de standaard situatie. Indien U niet reageert op de e-mail met het aanbod om mee te verlengen, wordt Uw kapitaal dan enige tijd later terugbetaald op de vervaldag.

Er is slechts één groot nadeel: men kan niet vervroegd uit de belegging stappen; ook de beleggers moeten dus steeds de vooropgestelde eindvervaldag respecteren.

Vooraleer de voordelen van de lener even op een rijtje te zetten, moeten we dieper ingaan op het krediet-concept van ZonderBank. ZonderBank aanvaard en publiceert enkel kredietaanvragen op straight loan formule.

Dit is een eenvoudige formule waarbij men tijdens de looptijd van de lening geen kapitaal moet terugbetalen, enkel rente. Het geleende kapitaal moet dan in een keer voldaan worden op het einde van de rit.

Banken bieden een dergelijke financieringsvorm ook wel aan, maar in praktijk kan men dergelijke leningen niet afsluiten voor vastgoedprojecten, tenzij met een zeer korte looptijd als overbruggingskrediet. Het lospeuteren van deze interessante formule is bij een bank dus zo goed als onmogelijk, men hanteert dit eigenlijk alleen maar voor bedrijfskredieten.

De Straight Loon formule biedt verschillende voordelen voor zowel de belegger als de lener. De belegger heeft als voordeel dat hij gedurende de ganse looptijd van het contract op het volledige kapitaal rente ontvangt. In een formule met kapitaaldelging wordt het bedrag van de rente berekend op het degressieve kapitaal, waardoor de rente systematisch afneemt. De renteberekeningen zijn dus ook ingewikkelder en moeilijker om te controleren en op te volgen.

Maar het is de lener die eigenlijk het grootste voordeel uit de Straight Loon formule haalt. De flexibiliteit die deze vorm voor de lener biedt is namelijk werkelijk ongeëvenaard. Dankzij het feit dat er tijdens de looptijd van het contract enkel rente verschuldigd is, en het kapitaal pas op het einde van het contract in één keer dient te worden terugbetaald, krijgt men als gewone burger namelijk een pak meer koop- en slagkracht dan bij een klassieke afbetaling of huur.

En men geniet daarbij van alle voordelen als eigenaar ipv huurder. Dit wil zeggen dat U als eigenaar profiteert van de prijsstijgingen van uw vastgoed, U dient geen rente te betalen en U bent niet afhankelijk van die onredelijke huisbaas, U kan zelf beslissen over alle werkzaamheden die U in het pand wenst uit te voeren, U loopt geen risico om plaats te moeten ruimen voor de eigenaar indien deze Uw huurcontract opzegt, enz.

De formule maakt verschillende scenario's, die in normale omstandigheden volstrekt onrealistisch zijn, perfect mogelijk. Zo kan men bv. beslissen om 5 jaar in een appartement te wonen, en intussen te sparen voor een huis, maar in plaats van het klassieke scenario waar men dan 5 jaar huurt, koopt men het appartement via een SL-krediet.

De rente die men zal betalen ligt immers een pak lager dan een klassieke huur. Aangezien we (initieel) beperkt zijn tot projecten van maximaal 100.000€, huren we in dit voorbeeld iets uit een vergelijkbare prijsklasse en dan komt men toch al snel aan een huurprijs van 500€ à 600€ per maand.

Aan gemiddeld 550€/maand kost U dit op 5 jaar 33.000€. Indien U het pand echter koopt met een Straight Loon lening waarvoor U 2.5% rente biedt, dan betaalt U jaarlijks slechts 2.500€, wat neerkomt op slechts 208€/maand. En in totaal komt dit voor 5 jaar dan op 12.500€ i.p.v 33.000€, mét het bijkomende voordeel dat het pand waarin u woont nu van U is, in plaats van een verhuurder.

Belangrijke opmerking hierbij is wel dat U de aankoopkosten (registratierechten, notaris en hypotheekkosten) van het pand wel bij aanvang van het dossier dient te betalen, en dit kan toch snel oplopen tot 12 à 13% van de aankoopprijs. Maar zelfs indien men hiermee rekening houdt realiseert U nog een aanzienlijke besparing ten opzichte van te huren, zelfs bij een contract van slechts 5 jaar. Hoe langer de looptijd, hoe groter de besparing van de lagere rente versus huur dus.

Natuurlijk moet U wel rekening houden met het feit dat het kapitaal moet worden terugbetaald op het einde van het contract, en U hebt geen afbetalingen gedaan zoals bij een bank. De volledige 100.000€ dient dus te worden terugbetaald.

De lener bepaalt in zijn project zelf hoe hij dit vooropstelt: zo kan het bv. de bedoeling zijn om het appartement gewoonweg zelf te verkopen en met die opbrengsten het krediet te voldoen. De eventuele meerwaarde van de prijsstijging kan U daarbij dan wel zélf op zak steken. En ook hier dezelfde opmerking, hoe langer de looptijd, hoe meer het pand in waarde zal gestegen zijn en hoe interessanter dus.

Maar een verkoop is mss niet noodzakelijk: misschien is het wel uw bedoeling om het kapitaal op eigen tempo bij elkaar te sparen, mede mogelijk gemaakt door de besparing in huurgeld. U kan dus flexibel op maandbasis sparen om op het einde van de rit het kapitaal te betalen.

Indien U een solvabele partij bent die alle betalingsverplichtingen van de crowd-lending correct heeft gerespecteerd, mag U daarenboven een verlengingsdossier publiceren indien U wenst. Dit wil zeggen dat U een nieuwe aanvraag doet aan een geactualiseerde rentevoet om het kapitaal nogmaals te ontlenen en/of te verlengen in de crowd. De inschrijvers van de initiële lening worden hiermee dan vergoed. Deze beleggers krijgen ook 14-dagen 'voorrang' met de mogelijkheid om hun eigen inzet te verlengen indien ze dat wensen.

Combinaties zijn uiteraard ook mogelijk, zo kan U bv. 20.000€ gespaard hebben tegen de eindvervaldag, en die mee gebruiken voor de terugbetaling, zodat U slechts een verlengingsdossier voor de resterende 80.000€ (i.p.v. de initiële 100.000€) moet publiceren. In een dergelijk scenario kunnen wel niet alle huidige beleggers instappen, aangezien het kapitaal vermindert. We hanteren bij 'verlaagde' verleningen dan een 'first-come, first served' principe tijdens de voorrang periode voor de historische beleggers. Zodra het nieuwe bedrag is opgehaald, kunnen de resterende beleggers uit de groep dan niet meer verlengen.

Of u kan ervoor opteren om te verhuizen maar het appartement toch niet te verkopen, en zelf te verhuren bv. Een dergelijke piste geeft U dan een mooie cash meerwaarde ten opzichte van de rentebetalingen voor het Straight Loan, die U dan gewoon met uw eigen ontvangen huur betaalt. Dit is wel een scenario waarbij U dan zelf dient in te staan voor de opvolging van Uw huurders. Het brengt tevens een risico met zich mee, want U bent natuurlijk steeds verplicht om Uw rentebetalingen (jaarlijks) te respecteren, en indien Uw huurder betalingsproblemen heeft, moet U dit dus zelf kunnen opvangen.

Als lener moet U dus de looptijd en de aangeboden rente bepalen naar gelang de aard en bedoeling van Uw dossier, indien U vooropstelt om ergens minimaal 10 jaar te wonen, kan U best onmiddellijk een dossier met een looptijd van 10 jaar aanbieden. De marktlogica stelt dat U dan iets meer rente moet bieden dan bij een vergelijkbaar quotiteitsdossier dat slechts 5 jaar loopt. De belegger blokkeert zijn geld dan immers langer op voorhand, zonder de mogelijkheid tot vervroegde terugbetaling, en daar moet iets extra tegen over staan.

Het grootste probleem van geld is dat het overgrote deel van het gene in omloop is, passief geld is. Geld dat ligt te slapen op spaarboekjes (278 miljard euro in België alleen al) of vastzit in andere virtuele financiële producten zonder enige meerwaarde voor de burgers of maatschappij. En het rendement van dit kapitaal is de dag van vandaag verwaarloosbaar, men moet nu zelfs al negatieve rentes betalen bij sommige banken als men 'te veel' geld moet plaatsen.

De banken werken dit passieve systeem in de hand, waardoor het geld dus feitelijk geblokkeerd wordt zodat het niet kan aangewend worden voor effectief nuttige beleggingen die een rechtstreekse economische meerwaarde bieden. De banken werken dus als tussenpersoon eerder alles tegen in plaats van hun rol als motor van de maatschappij plichtsbewust te vervullen.

Het in ere herstellen en flexibel toegankelijk maken van straight loan kredieten (via initiatieven zoals ZonderBank), biedt een mogelijke oplossing voor deze patstelling. Indien we er gezamenlijk in zouden slagen om enkele percentjes van het kapitaal dat op spaarboekjes ligt te slapen te transfereren naar effectieve projecten waarbij het geld rechtstreeks in de economie gepompt wordt, zou dit een spectaculair economisch herstel kunnen inleiden.

Daarom is het ook belangrijk om verlengingsdossiers te mogen indienen, zodat het kapitaal blijvend kan dienen ter ondersteuning van de lopende projecten. Het ZonderBank project spitst zich toe op de immobiliën markt omdat daar een solide waarborg aanwezig is die de beleggers kan veilig stellen, en

het daarbij ook meestal om lange termijn projecten gaat. Dit creëert stabiliteit zodat de kredieten permanent gewaarborgd blijven, zowel voor de beleggers als de leners.

Het spreekt voor zich dat er heel veel partijen zijn die baat hebben bij een dergelijke injectie. De gunstige invloeden beperken zich dus niet enkel tot de immobiliën markt, maar bieden bv. ook meer financiële ademruimte dankzij de huurbesparingen die kunnen gerealiseerd worden met de straight loon formule. En meer ademruimte leidt op termijn tot meer consumptie, dus alle sectoren zullen hiervan onrechtstreeks kunnen meegenieten.

We moeten daarbij niet té ambitieus zijn, indien bv. 1% marktaandeel van de spaarboekjes zou overstappen naar een crowd-lending beleggingsproduct, spreken we over niet minder dan **2 780 000 000€!** Geld dat rechtstreeks en permanent wordt overgeschakeld van slapend nutteloos geld naar geactiveerd en uitermate nuttig kapitaal. Ik ben ervan overtuigd dat dit werkelijk een positieve revolutie zou kunnen betekenen voor onze economie in het algemeen.

En als we dan toch mogen dromen, waarom geen 20 of 30% marktaandeel? Want wat is in hemelsnaam de meerwaarde van de banken nog? Waarom krijgen zij het voorrecht om deze markt legaal te mogen monopoliseren, terwijl ze hier overduidelijk misbruik van maken? Wanneer de mensen dit eindelijk gaan beginnen inzien, en er meerdere oplossingen zoals ZonderBank effectief worden gecommercialiseerd en voor handen zijn, zou verdorie à het geld op de spaarboekjes rechtstreeks aan de burgers moeten uitgeleend worden!

Tijd om de voordelen van crowd-lending voor de lener nog even op een rijtje te zetten:

- Veel leners komen niet in aanmerking voor een bancaire financiering wegens de rigide acceptatiepolitiek, hier mag/kan iedereen zijn dossier voorleggen aan groepen beleggers die dan zelf beslissen of Uw dossier levensvatbaar is of niet. Eventueel kan er zelfs bijgestuurd worden (bv. een hogere rente aanbieden) om een 'falend' project dat moeilijk raakt opgevuld alsnog vervuldigd te krijgen, maar dan gelden deze verbeterde voorwaarden ook wel voor de initiële inschrijvers).
- Gegarandeerde Stabiliteit: zowel de rente als de looptijd liggen contractueel vast, en zo lang de lener de verplichtingen respecteert kan men niet vervroegd opzeggen of uitwinnen. Dit in tegenstelling tot bij banken, waarbij men problemen laat escaleren, dossiers opzettelijk mengt en basically kurkdroog zijn goesting doet. Crowd-lending garandeert dat Uw krediet nooit onrechtmatig kan worden ingetrokken door de beleggersgroep. En verrassingen door renteschommelingen, allerlei kosten of andere bancaire fratsen zijn ook uitgesloten.
- De Straight Loon formule biedt de lener mogelijkheden die anders niet bestaan: het kapitaal moet pas op de vervaldag worden voldaan, verlengingsaanvragen zijn mogelijk, extra maandelijkse cashflow door niet meer te moeten huren (mits goedkoper Straight Loon), makkelijke opvolging voor de berekening en betaling van de rente, een Straight Loon kan ook gebruikt worden in afwachting van een 'verbetering' in de persoonlijke situatie (U trouwt bv., of U krijgt een loonsopslag, of beter nog, beide 😊) totdat men uiteindelijk wel in aanmerking komt voor een bankkrediet (op afbetaling).
- De lener dient steeds een 1ste rang-hypotheek op het vastgoed te verlenen en mag geen bijkomende hypotheek op het goed aan derden verstrekken (Beste Meester Muylle: is dit legaal om in een contract te zetten?)
- De maximale schuldgraad is 100%. Dit betekent dat men voor ieders veiligheid dus geen leningen kan afsluiten voor bedragen boven de geschatte marktwaarde van het onderpand. Wees er als lener van bewust dat U instaat voor kosten en de makelaars fee bij een gedwongen verkoop, dus indien U beslist om de maximale 100% te lenen, betekent dit dat U bij een

gedwongen uitwinning hoogstwaarschijnlijk niet voldoende kapitaal zal kunnen ten gelde maken om deze kosten ook nog mee te dekken. U zal dit dus moeten bijbetalen. Indien U dit niet onmiddellijk kan, dan worden deze kosten ingehouden van het gerealiseerde kapitaal dat wordt terugbetaald aan de beleggers, maar blijft U als lener dit saldo nog aan de groep verschuldigd.

- De lange-termijn contracten van 5, 10, 15 of 20 jaar bieden looptijden voor verscheidene mogelijke scenario's, U kiest de looptijd die het beste bij Uw plannen past.
- De rente wordt jaarlijks op de contract vervaldag betaald, rechtstreeks te betalen aan de beleggers. Het is daarbij zeer belangrijk om niemand te vergeten. Iedere belegger die zijn rente of kapitaal niet tijdig ontvangt heeft het recht om dit te melden en de uitwinningprocedure te laten opstarten.
- Het kapitaal dient op het einde van de looptijd volledig te worden terugbetaald. Hou deze datum als lener dus goed in het achterhoofd, zodat U tijdig een eventueel verlengingsdossier indient, of de middelen op een andere manier (verkoop van het 'tijdelijke' pand, of spaargeld, of bv. terugbetaling via een bancaire krediet) gerealiseerd hebt tegen dan. U bent dus zelf verantwoordelijk voor het tijdig initiëren van de eventuele vereiste acties voor de correcte terugbetaling van het kapitaal. Indien U de deadline voor de terugbetaling van het kapitaal echter niet respecteert, dan wordt (na een aanmaning waarin alsnog binnen de 14 dagen kan betaald worden) de procedure via de immobiliënmakelaar onmiddellijk opgestart. Alle bijkomende kosten hieromtrent zijn ten laste van de lener. Tijdens de vereiste periode om het pand alsnog te verkopen blijft er rente verschuldigd, maar deze wordt dan verhoogd omdat de afgesproken termijn van het project niet werd gerespecteerd. De eerste 12 maanden na afloop van de dossier-looptijd wordt de contractuele rente van het project verdubbeld (een dossier van bv. 3% wordt dan dus 6%), en daarna verdriedubbeld (van 3% naar 9% dus). Indien na 24 maanden het goed nog steeds niet verkocht kon worden via de makelaar, zal er alsnog een openbare verkoop georganiseerd worden. De beleggers zullen in een dergelijk scenario hoogstwaarschijnlijk wel een aanzienlijk verlies moeten incasseren. Er blijft voor hen dus uiteraard steeds een risico bestaan, maar de voorafgaandelijk afgesproken constructieve uitwinningprocedure herleidt dit risico tot een absoluut minimum. Het eventuele ontbrekende saldo na de verkoop van het pand (het verlies) blijft wel aan de groep verschuldigd en kan later alsnog op andere manieren ingevorderd (loonbeslag, enz.) worden. Deze strenge overschrijdingsrente zal de leners steeds aanmoedigen om het kapitaal op vervaldag te voldoen en daarvoor dus tijdig de vereiste acties te ondernemen.

Natuurlijk zijn er ook nadelen aan een dergelijk systeem. Het grootste nadeel is echter psychologisch: de meeste mensen zijn niet bekend met het concept van Straight Loan financieringen en verkiezen een formule met kapitaalaflossingen. Want een formule met kapitaalafdeling zorgt er wel voor dat het pand automatisch van U is op het einde van de rit, daar waar U bij de SL vorm het kapitaal nog volledig moet terugbetalen. Indien U daar niet in slaagt wordt het verkocht.

Maar dit is een vals voordeel, want eigenlijk geeft U met een dergelijke afbetalingsformule uw flexibiliteit uit te handen. Want doordat men enkel rente moet betalen en dus onmiddellijk veel meer maandelijkse 'koopkracht' overhoudt, kan men veel makkelijker moeilijke periodes opvangen bv., of extra snel sparen met de vrijgekomen cash flow. Men kan dus op eigen tempo (of net niet) sparen, afhankelijk van de huidige situatie.

Ook het feit dat de rente jaarlijks ipv maandelijks moet betaald worden is meer een voor- dan een nadeel. Het enige verschil is dat men zelf de discipline moet opbrengen om de jaarlijkse rentebetalingen goed in te plannen, en dat men diens eigen plan voor de uiteindelijke terugbetaling

van het kapitaal niet uit het oog verliest. Maar dit plan kan evengoed gestoeld zijn op de verkoop van het 'tijdelijk' eigen pand, waarbij U reeds van in het begin weet dat U het zal verkopen. U kan hierbij dan eventueel een interessante meerwaarde realiseren dankzij de evolutie van de immobiliënmarkt.

Indien het ZonderBank concept succesvol wordt en er voldoende potentiële beleggers hun weg naar deze nieuwe markt gevonden hebben, zullen verlengingsdossiers van projecten die hun veiligheid hebben aangetoond/bewezen (dankzij de correcte betalingen tijdens de volledige looptijd) trouwens snel opgevuld worden, want dat zijn dossiers die hun goede historiek al bewezen hebben. In theorie kan men dus zelfs 'oneindig' verlengen, wat eigenlijk betekent dat er geld van de spaarboekjes 'permanent' getransfereerd wordt naar de crowd-lending markt.

Er is momenteel eigenlijk slechts één substantieel nadeel: de marktrente die U zal moeten bieden zal waarschijnlijk hoger moeten liggen dan de tarieven die banken momenteel aanbieden voor woningkredieten. Er kan momenteel namelijk aan zeer lage rentevoeten geleend worden bij de bank, als men al bij de bank kan (of wil 😊) lenen uiteraard.

Maar dat percentje meer is geen ramp, de maandelijkse betalingen liggen zelfs bij een iets hogere rente nog steeds pakken lager dan bij een formule op afbetaling. En het feit dat het rente-gewijs iets duurder uitkomt, wordt mijns inziens volledig gecompenseerd door de veiligheid en stabiliteit voor de lener dankzij het type crowd-lending contract.

De crowd-groep kan uw eigendom immers niet zo maar verkopen wanneer ze er zin in hebben, aangezien alle uitwinningprocedures voorafgaandelijk worden vastgelegd, en **enkel** in geval van wanbetaling kunnen worden opgestart. Zoals reeds uitgelegd, hebben banken juridisch eigenlijk alle macht en kunnen ze om het even wanneer, zelfs zonder problemen met uw woonkrediet, dit zo maar opzeggen en uw pand verkopen. Afgaande op mijn eigen ervaringen, is dit een groot risico dat de klant alleen maar kan vermijden door **niet** bij een bank te lenen, en dan biedt crowd-lending dus misschien wel een uniek alternatief. En nogmaals, maak daarbij niet de fout om te denken dat U gevrijwaard bent van problemen, dat U nooit in slechte papieren kan geraken bij Uw bank gezien U goede relaties, Uw standing, uw patrimonium...

Ik heb die fout duidelijk ook gemaakt, het is wel een nuttige les voor het ego, maar verder pas ik volgende keer toch liever. Indien het concept van ZonderBank reeds zou bestaan hebben toen mijn problemen de kop opstaken, dan zou ik zeer waarschijnlijk alles op die manier geherfinancierd hebben, mijn banken terugbetaald, en nooit alles zijn kwijtgespeeld. Met andere woorden, DO NOT TRUST YOUR BANK, u mag me later bedanken voor de goede raad 😊.

Want indien U dan toch 'in de shit' zou komen te zitten, dan hebt U ten minste de gemoedrust dat de tegenpartij constructief meewerkt aan de oplossing, en dat er daarbij zo weinig mogelijk waarde wordt vernietigd van uw onderliggend onderpand. Want een dergelijke waarde-verwoesting zoals ik die zelf heb mogen meemaken, en waarbij men door de minwaarden van virtueel rijk naar praktisch straatarm wordt gekatapulteerd, wens ik niemand toe.

En het is trouwens de markt die de benodigde rente zal bepalen: ik ga er nu van uit dat men inderdaad een iets hogere rente moet bieden dan degene die de banken nu zelf aanbieden voor woonkredieten, maar dit is een eigen inschatting. Wie weet is de markt wel klaar voor een dergelijk product aan dezelfde tarieven als de bancaire woonkredieten. Met andere woorden, niets verbiedt U om een dossier te publiceren aan slechts 1% bv., afhankelijk van de 'risicograad' (quotiteit project, solvabiliteit leners) zijn er misschien wel voldoende beleggers die toch bereid zijn om hiermee genoeg te nemen voor lage- risico projecten. Het is nog altijd ongeveer tien maal meer dan men momenteel als rendement op zijn spaarboekje (0.11%) krijgt. Time will tell.

Het grootste nadeel van de alternatieve formules, met name dat men verplicht was om bij een bank te lenen om te kunnen genieten van het woonbonus-belastingvoordeel, is recentelijk weggevallen aangezien de woonbonus is afgeschaft. Er is dus momenteel geen fiscaal verschil meer tussen crowd-lending en bankkredieten, dus hier hoeft men ook geen rekening meer mee te houden.

Het belangrijkste aspect van het project is uiteraard de legaliteit ervan, de wetgevingen omtrent het ophalen van geld zijn namelijk streng gereguleerd om misbruiken te voorkomen. Om crowd-lending projecten te mogen publiceren moet men dus over de juiste goedkeuringen van de FSMA beschikken, een prospectus opstellen, enz.

Dat aspect vormt een ietwat heikel punt, want hoewel er uiteraard niets mis is met mijn idee en concept om via een hippe website een rechtstreeks alternatief te bieden voor vastgoedleningen, heb ik zo'n sterk vermoeden dat de FSMA gezien mijn historiek mij niet echt vertrouwen zal schenken en Samenslim cvba zodus geen crowd-lending goedkeuring zal geven.

Gelukkig bestaan er hieromtrent ook Europese wetgevingen, waarop we ons kunnen beroepen. Het is namelijk toegestaan om als particulier een private plaatsing van maximaal 100.000€ te doen, met flexibele inschrijfschijven, conform een Europese regelgeving hieromtrent dus.

Er is zelfs nog een tweede alternatief, men mag ook hogere private plaatsing projecten publiceren, maar die moeten dan inschrijf-schijven (tranches) van minimaal 100.000€ hanteren. Een beetje een rare wetgeving, maar *lex est lex* zeker?

Indien we ons aan deze Europese regels houden, hebben we dus geen prospectieplicht of goedkeuring van de FSMA nodig. Mijn toenmalig advocaat heeft dit toen nog grondig onderzocht en ons groen licht gegeven wat het juridische luik van het project betreft, binnen de lijnen van de Europese private plaatsing wetgeving uiteraard. We ontwikkelden de website dan ook conform deze richtlijnen.

Het is wel spijtig dat er momenteel een heleboel projecten uit de boot vallen, want bv. iemand die 180.000€ wenst te lenen bij een grotere groep mensen kan/mag zijn project niet publiceren. Ik verwacht dat in een eerste fase enkel de 'kleinere' projecten onder de 100.000€ kans maken om opgevuld te worden, want vooraleer we beleggersprofielen kunnen aantrekken die schijven van minimaal 100.000€ investeren moeten we al enige marktbekendheid verwerven denk ik.

Iemand die bv. 100.000€ leent om een appartement mee aan te kopen kan dit dan laten financieren door een 30 à 40-tal beleggers die ieder een paar duizend euro beleggen. De invulling is flexibel en kan door de indiener bepaald worden. Zo kan er bv. één belegger intekenen op 30.000€, en de overige 70.000€ kan dan worden aangevuld door kleinere investeerders.

Het voordeel van (enkel) de Europese wetgeving te volgen is dat het op eenzelfde manier dan ook snel in al deze landen kan worden uitgerold, ongeacht de lokale crowd-lending wetgevingen. Ieder land heeft namelijk wel zijn eigen FSMA om de concurrentie van de banken te reguleren en onder controle te houden...

Hopelijk toont dit hoofdstuk aan dat het ons echt menens was met ons project, en dat het niet zo maar een dom out-of-the-box idee zonder slagingskansen is. Ik was er in geslaagd om bovenop het kapitaal van de vennootschap (18.600€) een investeerder warm te maken voor de ontwikkeling van ons concept, en die persoon stelde ons daartoe via een lange-termijn lening 34.000€ ter beschikking.

De opstartfase was dan ook een succes, met 3 gemotiveerde medewerkers (mezelf inbegrepen) die alles in het werk stelden om het product zo snel mogelijk te ontwikkelen. Ik was zelf verantwoordelijk

voor de analyse van het project, de ontwikkeling en technische infrastructuur werden door de 2 personeelsleden opgeleverd.

Het businessplan was gestoeld op een belangrijke fiscale maatregel, de zogenoemde doelgroepenvermindering voor eerste werknemers. Dit betekende een zeer belangrijke korting op de patronale bijdragen voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de werknemers. Aangezien beide heren een hoger dan gemiddeld loon verdienden, bedroeg deze korting makkelijk enkele duizenden euro's per maand.

En dan gebeurde het ondenkbare: meer dan een jaar verder in het project, besluit de RSZ-administratie plots om dit voordeel retroactief in te trekken. Men stuurde ons daartoe gewoon een brief met bijhorende 'rechtzetting'-facturen van meer dan 40.000€. The Force had volgens hen namelijk geen recht om gebruik te maken van de doelgroepenvermindering (dit is een automatische vermindering voor alle bedrijven voor de eerste 6 werknemers) omdat het zagezegd een 'doorstart' was van het ter ziele gegane IT outsourcingbedrijf met dezelfde werknemers.

DE BRIEF:

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID

OPENBARE INSTELLING VAN SOCIALE ZEKERHEID

VICTOR HORTAPLEIN 11 - 1060 BRUSSEL - Tel. 02 509 99 59 - Fax 02 509 30 19 - Internet: www.rsz.fgov.be
Bezoekuren: van 9 tot 11.30 uur of op afspraak alle werkdagen behalve zaterdag**DIRECTIE CONTROLE**

Uw contactpersoon :

Christine DEPRETER

Telefoon : 02 509 90 69

Fax : 02 509 21 12

E-mail : K5.1@rsz.fgov.be

Aan te halen in het antwoord a.u.b. :

Ondernemingsnummer : 0.560.743.340

Ons kenmerk : ADIII/K5/1918691-03/CD

Casenummer : 19507488

AANGETEKEND**THE FORCE BVBA****ROODBORSTJESLAAN 22 BUS 2****1860 MEISE**

Brussel, 14/03/2017

Uw brief van :

Uw kenmerk :

Bijlage :

Betreft : doelgroepverminderingen eerste aanwervingen van een eerste en tweede werknemer.Geachte mevrouw,
Geachte heer,

Op basis van de elementen in het dossier waarover wij beschikken, is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van oordeel dat de doelgroepverminderingen voor een 1ste en 2de aanwerving met 01/01/2016 als datum 'opening recht' niet kunnen toegekend worden.

Artikel 344 van de Programmawet (I) van 24/12/2002 bepaalt dat de in artikel 343 bedoelde werkgever niet geniet van de bepalingen van dit hoofdstuk indien de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam geweest is.

Bij de beoordeling van de notie "dezelfde technische bedrijfseenheid" baseert de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid zich niet op één bepaald criterium maar op een samenhang van diverse criteria. Vooreerst wordt nagegaan of in de twee juridische entiteiten ten minste één gemeenschappelijk persoon werkzaam is (als werknemer, als uitbater of in een andere hoedanigheid). Andere criteria zijn: de plaats van de uitoefening van de activiteit, de aard van de activiteit van de verschillende juridische entiteiten en het feit of het bedrijfsmateriaal of een gedeelte ervan hetzelfde is.

Er wordt vastgesteld dat de SPRL Iserve (KBO-nummer: 0535.838.391), de NV Rackboost (KBO-nummer: 468.249.088), de BVBA Eurovex (KBO-nummer: 0599.992.510) en uw onderneming als eenzelfde technische bedrijfseenheid moeten beschouwd worden. Immers, het sociaal criterium is vervuld: Luc De Smet is zaakvoerder of (gedelegeerd) bestuurder van al deze ondernemingen. Bovendien waren de beide werknemers die u in dienst nam op 04/01/2016 (Stefan Lapers en Jurgen Van De Moere) kort voordien in dienst bij de BVBA Eurovex, en Stefan Lapers daarvoor ook bij de NV Rackboost. Veel werknemers van de SPRL Iserve werden nadien tewerkgesteld bij de BVBA Eurovex.

Er wordt daarnaast ook voldaan aan het economisch criterium: beide firma's voeren verwante, op elkaar aansluitende activiteiten (ontwikkeling en programmatie van computerprogramma's en/of computer-consultancy) uit op hetzelfde adres (Roodborstjeslaan 22, bus 2 in 1860 Meise), terwijl de SPRL Iserve niet aangaf op welke vestigingseenheid het personeel werd tewerkgesteld.

Het recht op de doelgroepvermindering voor de 1ste en 2de aanwerving op 04/01/2016 opent zich niet: binnen dezelfde technische bedrijfseenheid worden op die dag 2 personen tewerkgesteld, terwijl in de loop van de periode tot en met het 4de kwartaal voorafgaand aan dit kwartaal van indienstneming maximaal 24 personen waren tewerkgesteld, bijvoorbeeld op 01/01/2015. Bijgevolg kunnen de doelgroepverminderingen voor een 1ste en een 2de aanwerving op 04/01/2016 niet toegepast worden, gezien deze aanwervingen geen meertewerkingstelling uitmaken.

1/2.

.be

Deze verminderingsen zullen dan ook geschrapt worden voor de periode vanaf het 1ste kwartaal 2016 t.e.m. het 4de kwartaal 2016. Wij verzoeken u ook deze verminderingsen niet meer toe te passen bij de toekomstige aangiftes.

Binnenkort zal uw sociaal secretariaat een bericht van wijziging ontvangen. De verschuldigde bijdragen dienen zonder uitstel aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid overgemaakt door storting of overschrijving op postrekeningnummer met IBAN: BE63 6790 2618 1108 en BIC: PCHQBEBB, met vermelding van uw ondernemingsnummer en de betreffende periode, voor zover dit nog niet geschiedde. Wij maken alle voorbehoud wat betreft het aanrekenen van bijdrageopslagen en verwijlrenten in toepassing van de wetsbepalingen ter zake.

Deze beslissing kan in rechte aangevochten worden via een dagvaarding voor de arbeidsrechtbank van Brussel, Poelaertplein 3 te 1000 Brussel. Wij vestigen uw aandacht op het feit dat een dergelijk beroep de beslissing waarvan u heden in kennis wordt gesteld, niet schorst. De niet-betaling van de verschuldigde bijdragen binnen de wettelijke termijnen heeft tot gevolg dat de Rijksdienst overgaat tot de gerechtelijke invordering ervan door u voor de hogervermelde arbeidsrechtbank te dagen.

Een kopie van deze brief wordt overgemaakt aan uw sociaal secretariaat.

Hoogachtend,
de administrateur-generaal,
in opdracht,

Barl De Graeve

Attache

Elke Vos
adviseur

Men moest enkel maar naar de aard van het doel van het nieuwe bedrijf kijken om te beseffen dat dit totaal niet klopte natuurlijk, want wat heeft de ontwikkeling en uitbating van een crowd-lending platform nu te maken met het permanent outsourcen van IT-consultants (iServe/Eurovex) of hosting (Rackboost)?

En er zaten bovendien ook enkele maanden tussen de stopzetting van de voorgaande activiteiten en het opstarten van het ontwikkelproject in The Force. Het klopt wel dat ik terug werk kon verschaffen aan deze 2 ex-medewerkers, maar voor een gans andere activiteit dan in hun vorige functies dus.

We stuurden dit antwoord:

RSZ

T.a.v. Mevr. Christine Depreter
Victor Hortaplein 11

1060 Brussel

AANGETEKEND

Brussel, 2 oktober 2017

Geachte mevrouw,

M. ref. : 0.560.743.340
Uw ref. : ADIII/K5/1918691-03/CD

Ik verwijs naar uw schrijven van 14/03/2017 waarvan ik de inhoud integraal betwist.

Er kan geen sprake zijn van eenzelfde technische bedrijfseenheid, alleen al gelet op het feit dat de activiteiten van de onderscheiden vennootschappen volkomen verschillend zijn.

Ter verduidelijking, de onderneming "The Force" houdt zich bezig met de ontwikkeling van een internetplatform dat via crowdfunding gericht is op de immobiliënmarkt, terwijl iServe en Eurovex totaal niet actief waren in de vastgoed/crowdfunding-sector maar wel op het vlak van het leveren van diensten inzake computerconsultancy aan bedrijven. Van gelijkaardige activiteiten is dus geenszins sprake.

U kan zich hiervan vergewissen op de website (tijdelijk website-adres aangezien de commercialisatie nog dient te starten) www.zonderbank.be. U dient aan te loggen met het userid 'demo' en het paswoord 'demo'. Surf gerust rond, de dossiers die on-line staan zijn demonstratiedossiers want zoals gezegd moet de website dus nog gelanceerd worden, maar het is overduidelijk dat de activiteiten mijlenver verwijderd zijn van de IT-consultancy van iServe en Eurovex.

Hetzelfde geldt trouwens voor Rackboost dat specifiek gericht was op het aanbieden van hardware hosting oplossingen ('network solutions') in een datacenter aan bedrijven. Ook dit bedrijf ontwikkelde dus een activiteit die totaal verschillend was van deze van 'The Force'.

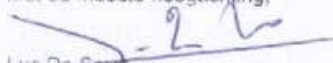
Alleen al om deze reden, meen ik derhalve dat "The Force" als nieuwe werkgever wel degelijk in aanmerking kwam voor de doelgroepverminderingen eerste aanwerving.

Graag hadden we dus de een rechtzetting verkregen van uw schrijven, want deze onvoorziene retroactieve kost van RSZ is voor ons onmogelijk te dragen, en brengt de continuïteit van het bedrijf en alle gedane investeringen in het gevaar.

Alvast hartelijk dank voor uw begrip en hulp.

Dit schrijven wordt u voor het overige gericht onder alle voorbehoud en zonder enige nadelige erkenning.

Mit de meeste hoogachting,

Luc De Gucht
zaakvoerder THE FORCE BVBA

Ik kreeg hierop een antwoordje dat men de vraag zou overmaken aan de directie, maar die hield na enig nutteloos over en weer ge-mail dat ik U hier ga besparen uiteraard voet bij stuk.

We werden dus nog maar eens voor de zoveelste maal gedwongen om ons juridisch te verdedigen tegen de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, een dienst die uitmunt in asociale houdingen tegenover werkgevers. Om een heel lang verhaal kort te maken, hebben we dus een procedure voor de arbeidsrechtbank moeten starten om deze plots verschuldigde en onvoorziene RSZ niet te hoeven betalen.

Een dergelijk geschil voor de rechtbank zorgt niet enkel voor heel wat stress en administratieve opvolging, maar veel erger nog, het maakte de op tafel liggende plannen om extra investeerders te

zoeken om de ontwikkeling af te werken volstrekt onrealistisch. Wie is er namelijk zo gek om te investeren in een bedrijf dat in zware problemen zit door een retroactieve RSZ-vordering?

De uitkomst van het proces zou bepalen of The Force kon overleven of niet, en een dergelijke situatie maakt constructieve investerings-onderhandelingen onmogelijk. Ik heb met partijen onderhandeld, maar botste op lijkenpikkers die niet het onderste uit de kan, maar de volledige kan zelf wouden inpikken door onze verzwakte positie. Daar ben ik niet op ingegaan, want dit betekende het volledige project uit handen geven. Maar hierdoor ben ik er dus niet in geslaagd de vooropgestelde middelen te kunnen financieren bij private investeerders. Dank U, Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Vanaf dan liep onze operationele werking stroef, we aanvaardden wel enkele development side-projecten die in tussentijd voor een alternatieve inkomstenbron zorgden, maar dit is niet voldoende gebleken om alle verplichtingen tijdig te voldoen.

En toen we het proces aangaande de doelgroepenvermindering intrekking in eerste aanleg effectief **wonnen** in de arbeidsrechtbank, is de RSZ uiteraard onmiddellijk in beroep gegaan, want zo werkt dat nu eenmaal als men processen mag voeren zonder ze 'zelf' te moeten betalen. Dié rekening wordt doorgeschoven naar de belastingbetaler, aangezien het de overheid zelf is die de beroepen inspant. Op die manier loopt men geen enkel financieel risico om een beroepsprocedure te voeren en kan men enkel nog winnen uiteraard...

Intussen waren we er wel reeds in geslaagd om een eerste werkbare versie van het crowd-lending platform te ontwikkelen. Deze huidige versie is wel nog niet afgewerkt, er ontbreken nog enkele noodzakelijke functionaliteiten maar die kunnen uiteraard verder ontwikkeld worden.

Maar de kwaliteit en het potentieel van het reeds ontwikkelde deel teloor laten gaan zou zéér spijtig zijn. Aangezien we reeds heel wat tijd, energie, en uiteraard ook geld geïnvesteerd hadden in de ontwikkeling, had ik maar één doel voor ogen: het bedrijf The Force met het project erin redden! De geactiveerde ontwikkelkost zorgde bovendien voor een interessante afschrijfpост waardoor we een pak minder vennootschapsbelastingen zouden moeten betalen in de komende jaren.

Dit gevoel om het bedrijf te redden werd uiteraard ook nog versterkt door het winnen van het RSZ-geschil, maar intussen waren we dus reeds in faling gedagvaard door de Federale Overheidsdienst Financiën, met name voor inmiddels opgelopen BTW en bedrijfsvoorheffing achterstand.

Maar het feit dat de RSZ in beroep gegaan was, hinderde nog steeds de zoektocht naar bijkomende investeerders. Indien men zich bij het vonnis in eerste aanleg zou hebben neergelegd, hadden we veel meer mogelijkheden gehad om toch nieuwe middelen aan te trekken.

De opmerking die men daarbij te horen krijgt van rechters die moeten beslissen of je dan effectief failliet wordt verklaard of niet, is dan zelfs nog dat deze nieuwe investeerders toch niet weten dat de RSZ in beroep is gegaan, en dat dit dus de zoektocht naar vers kapitaal niet zou mogen hinderen.

Ja, hallo? Met andere woorden, men verwijt me dat ik eerlijk wil zijn naar mijn investeerders toe. Ik kwam over als een dommerik die heiliger wil zijn dan de paus. Dit werpt m.i. een blik in de geest van rechtvaardigheid zoals die in de praktijk door onze rechtbanken wordt 'hoog' gehouden.

Het toont nog iets anders aan ook, met name dat de realiteitszin van onze gestelde lichamen wel eens ernstig aangetast zou kunnen zijn, want mensen die enkele tienduizenden euro's investeren in een bedrijf voeren daarbij meestal wel een uitgebreide due-diligence audit uit hoor.

Het zou dus inderdaad waarschijnlijk wel mogelijk geweest zijn om een kandidaat investeerder te vinden, maar op het einde van de rit zouden we door de mand vallen na zijn/haar audit. En zelfs indien

we door die mazen van dat net zouden glippen, bedriegen we steeds de investeerder omdat het risico dan veel hoger ligt dan hij kon inschatten. Leg dat maar uit wanneer het dan uiteindelijk toch mis zou lopen...

De opgelopen achterstand bij de andere instanties waren mijns inziens overbrugbaar, aangezien het nog over redelijke bedragen ging. Er was in totaal ongeveer 32.000€ achterstal, die we uiteraard bereid waren om op termijn af te betalen.

Maar omdat derden investeerders dus niet in aanmerking kwamen, heb ik noodgedwongen om het bedrijf toch te kunnen redden, bij mijn ouders aangeklopt om dit bedrag van hen te lenen, met de bijhorende uitleg over het risico van de RSZ beroepsprocedure weliswaar. Zo hard geloofde ik nog in het redden van het bedrijf en project. Mijn ouders hadden echter niet genoeg spaargeld meer om de volledige som integraal in eenmaal te voldoen, en konden slechts '18.000€' voorwaardelijk lenen.

Waarom voorwaardelijk? Simpel, aangezien we op dat moment reeds in falingsfase waren gedagvaard, moest de overheidsdienst in kwestie wel zijn akkoord geven om deze dagvaarding in te trekken in ruil voor een onmiddellijke betaling van meer dan de helft van de totale schuld. Het voorstel was daarbij om het saldo op 1 jaar tijd terug te betalen. Dit was een voorstel dat voor de staat geen enkel risico inhield: aangezien we op dat punt beide personeelsleden reeds hadden moeten ontslagen (wegens de verhoogde RSZ op hun loon) kon de schuld niet meer aangroeien, en men recupereerde onmiddellijk 18.000! En het saldo op 8 maanden tijd...

Mijn ouders waren dus enkel akkoord om het geld aan de vennootschap te lenen indien dit betekende dat de vennootschap daarmee gered was: onmiddellijk 18.000€ schuldaflossing en een afbetalingsplan op 8 maanden voor het saldo. Immers, zonder akkoord om de dagvaarding in te trekken, zou het geld gewoon in de falingsfase van het bedrijf worden gestort. En dan kan het bedrijf de lening van 18.000€ aan mijn ouders natuurlijk niet terugbetalen, daarom hebben mijn ouders dus duidelijk gesteld dat deze lening enkel werd toegestaan indien de falingsdagvaarding daar in ruil voor werd ingetrokken.

Op zich een mooi voorstel zou men denken toch? Hierbij de historiek van mijn pogingen om dit aan het verstand van de administratie in kwestie te brengen:

Vreemd genoeg is men in een voorgaande fase (vooraleer we het voorstel met de 18.000€ overmaakten) wel akkoord gegaan met een afbetalingsplan, doch enkel beperkt tot de eerste 3 maanden, en men weigerde dit te verlengen.

BEGIN E-MAIL

"Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

23/10/2017 16:01

To "luc@the-force.be" luc@the-force.be

cc Conny Martin <Conny.Martin@ved.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer,

in afwachting van de beslissing van de taxatiedienst over het verzoek tot kwijtschelding van de BTW-boetes, krijgt BVBA The Force toelating om voorlopig af te korten bij de deurwaarder : 1.250,00 Euro op 15/11/2017, 1.250,00 Euro op 15/12/2017 en 1.250,00 Euro op 15/1/2018.

De regeling geldt strikt tot januari 2018, vandaar dat u ons voor het einde van die maand terug dient te contacteren voor een evaluatie van het dossier.

Voor wat betreft de door u gevraagde rechtzettingen inzake de ingekohierde bedrijfsvoorheffingen rest u enkel de mogelijkheid om daartoe een officieel bezwaarschrift in te dienen bij de Adviseur-Generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit met burelen te 3001 Leuven, Philipssite 3A bus 1.

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering - Ontvanger

FOD Financiën | Inning & Invordering | Invorderingscentrum Vlaams-Brabant

Team Invordering RP Vilvoorde 1

Philipssite 3A Bus 2, 3001 Leuven

Tel: +32 257 507 60 | Fax: +32 257 988 23"

EINDE E-MAIL

So far so good, we respecteerden de opgelegde betalingsdata dus stuurde ik zoals gevraagd eind januari de volgende mail na:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING 18/01/2018 14:00 To "Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>
cc "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>, "Conny Martin" <Conny.Martin@ved.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer Schouterden,

Onze beste wensen voor het nieuwe jaar. Zoals gevraagd kom ik in Januari terug op dit afbetalingsplan, hetwelke we goed hebben kunnen opvolgen. Tesamen met de eerste storting van 1.000€ hebben we op relatief korte termijn dus reeds 4.750€ afbetaald, **dus met uw goedkeuring hadden we deze afbetalingen graag verdergezet.**

Alvast hartelijk bedankt voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Maar dit zou natuurlijk te simpel zijn geweest, want desondanks het correct respecteren van het plan, krijgen we uiteindelijk na enig heen en weer ge-mail dat ik U hier bespaar het volgende definitieve antwoord:

BEGIN E-MAIL

"Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

01/02/2018 17:02 To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand
The Force bvba

Geachte heer,

in bijlage treft u een gedetailleerd overzicht aan van de actuele fiscale achterstand van BVBA The Force.

Zoals u zal kunnen lezen bedraagt per 1 februari 2018 deze achterstand in totaal 23.914,55 Euro.

Ter verduidelijking :

hierbij werd rekening gehouden met de vermindering van de BTW-boete artikel 500157373479

benevens de schulden die bij de deurwaarder in vervolging zijn (referte dossier deurwaarder ZW8046) zijn er twee nieuwe schulden ontstaan : vennootschapsbelasting aanslagjaar 2016 artikel 872805629 en bedrijfsvoorheffing 2de kwartaal 2017 artikel 573628205

Helaas is het voorstel om à rato van 1.250,00 Euro per maand af te korten dan ook ontoereikend en kan ik u, gezien de maximumduur van 12 maanden voor betalingsfaciliteiten, in deze niet langer ter wille zijn.

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering - Ontvanger

FOD Financiën | Inning & Invordering | Invorderingscentrum Vlaams-Brabant

Team Invordering RP Vilvoorde 1

Philipssite 3A Bus 2, 3001 Leuven

Tel: +32 257 507 60 | Fax: +32 257 988 23"

EINDE E-MAIL

Verrast door de onlogische weigering om te mogen blijven afbetalen moddert het dossier dan enige tijd aan, waarna men ons in faling dagvaardt. Uit zijn antwoord onthield ik vooral dat men absoluut niet mag geloven wat er in de pers verschijnt aangaande overheidszaken.

Zijn argument dat een afbetalingsplan maximaal 12 maanden mag lopen was namelijk net uitgebreid in de pers besproken dus ging ik er van uit dat hij nog niet op de hoogte was van dit nieuwe standpunt. Nu weet ik inmiddels uiteraard dat men in de pers verklaart wat het 'plebs' graag hoort, maar dat daar in praktijk dus maar bitter weinig van terecht komt... de administraties blijven hardnekkig hun eigen zin doordrijven, ongeacht wat hun bevoegde minister zijn onderdanen (interpreteer dat maar letterlijk) sprookjes-gewijs wijsmaakt.

BEGIN E-MAIL:

"Van: luc@the-force.be
Verzonden: 8 oktober 2018 14:47

Aan: Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN); Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)

CC: knack@knack.be; redactie@hln.be;
ondernemingen@tijd.be; politiek@tijd.be

Onderwerp: Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag
afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer Schouterden,

Ik verwijst naar ons dossier waarin u een dagvaarding in falingsuitbrengt, dewelke zal behandeld worden dd. 23/10/2018.

M.b.t. de schuld van The Force was er sedert oktober 2017 een betalingsplan lopende, waarbij het openstaande saldo maandelijks met € 1.250,00 zou worden afgekort.

In het kader van dit afbetaalplan kortten wij een saldo t.b.v. € 4.750,00 af aan uw deurwaarder, dewelke onterecht niet in mindering wordt gebracht op de afrekening die we van uw raadsman mochten ontvangen. Ik voeg u beide afrekeningen in bijlage toe.

Evenwel werd dit betaalplan eenzijdig door de diensten van de administratie herzien, waarna de huidige dagvaarding volgde.

Mag ik in deze erop wijzen dat uw Kabinet, na kritische berichtgevingen in de pers, te kennen heeft gegeven zich flexibeler op te stellen aangaande betalingstermijnen en betalingsplannen tot 5 jaar te aanvaarden. Zie hiervoor bv.:

<https://www.knack.be/nieuws/belgie/fiscus-stuurt-duizenden-mensen-naar-ocmw/article-normal-1066027.html>

met hierin o.a.: "Begin februari had ook minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA) in de Kamer al aangegeven dat de afbetalingstermijnen van 12 maanden niet strikt gehanteerd mogen worden....Er is steeds ruimte voor overleg om met belastingplichtigen, die in financiële problemen zitten en welwillend zijn, tot een overeenkomst te komen", en ook:

<https://www.hln.be/de-krant/financien-versoepelt-termijnen-tot-5-jaar-om-fiscus-terug-te-betalen~a2a9f55d/>

<https://www.hln.be/de-krant/meer-bemiddeling-voor-wie-schulden-heeft-bij-de-fiscus~aed9eca9/>

<https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/federaal/fiscus-geduldiger-met-belastingsschulden/10002411.html>

Aangezien het politieke standpunt hieromtrent dus veranderd is en wij zeker welwillend en ter goeder trouw zijn, stellen we U dus nogmaals voor om het afbetalingsplan t.b.v. € 1.250,00/maand te hernemen, zodat we de totale schuld op 24 maanden alsnog volledig kunnen terugbetalen i.p.v. een falingsuitbreng van een beloftevol bedrijf (zie: www.ZonderBank.be, indien U wenst kan ik U de aanloggegevens van ons uniek project bezorgen).

Belangrijk aspect is ook dat aangezien we noodgedwongen afscheid hebben moeten nemen van enkele medewerkers, er sinds deze afslanking ook geen nieuwe schulden (bedrijfsvoorheffing) meer zijn bijgekomen (de BV v/d ontslagpremie zorgde wel nog voor een uitzonderlijke toename v/d schuld tot

+/- 30.000€), en dat de schuld dankzij deze herstructurering ook in de toekomst aldus niet meer zal toenemen (ook de nieuwe BTW-schulden werden sindsdien correct opgevolgd).

Indien gewenst kunnen deze betalingen deze week nog aangevat worden.

Gelieve mij dan ook spoedig te informeren omtrent uw standpunt m.b.t. het voorgestelde betalingsplan?

Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba

www.ZonderBank.be

EINDE E-MAIL

Maar blijkbaar is het niet zo'n goed idee om een ondergeschikte op de verklaringen van zijn minister te wijzen want dit was het antwoord:

BEGIN E-MAIL:

"Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

Sent by: "Kristel I.R. De Belder (MINFIN)" <kristel.debelder@minfin.fed.be>

11-10-2018 10:26

To luc@the-force.be

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer De Smet,

Aangezien de inhoud van uw onderstaand bericht reeds werd het voorwerp uitmaakte van een bespreking tussen raadsmanen in het kader van de hangende gerechtelijke procedure, verwijs ik naar de desbetreffende briefwisseling.

Met achting,

De Adviseur Invordering - Ontvanger

Herman SCHOUTERDEN

FOD Financiën | Algemene Administratie van de Inning en Invordering | Regionaal Invorderingscentrum Vlaams-Brabant | Team Invordering Rechtspersonen Vilvoorde 1

Philipssite 3A bus 2, 3001 Leuven

Tel.: 0257 507 60

E-mail: teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be

EINDE E-MAIL

Zo is het dat de schulden sinds de start van het eerste afbetalingsplan eigenlijk niet aanzienlijk zijn toegenomen, want de grootste toenamen van 7.493,66€ en 1.847,45€ betreffen de bedrijfsvoorheffing van de ontslagpremie en het vakantiegeld van onze werknemer, die we noodgedwongen moesten laten afvloeien wegens het conflict met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Dit ontslag gebeurde begin oktober 2017, en het afbetalingsplan werd pas daarna opgestart. Maar ik vermoed dat deze bedragen toen nog niet onmiddellijk ingecohierd werden, en daardoor lijkt het alsof die schuld nog aanzienlijk is toegenomen, terwijl ze sinds begin oktober 2017 dus stabiel is (en er sindsdien ook afbetalingen gebeurden). Kleine operationele fluctuaties zijn er nog wel, bv. nieuwe btw aangiftes, vennootschapsbelasting, enz maar er zijn ook btw tegoeden (teruggaven van de btw op onze advocaatkosten bv.) die de schuld dan ook weer doen dalen. Het verschil zal in verhouding dus klein zijn, ook wel nog aangevuld met nieuwe rente.

Zo waren er nog een aantal andere zaken die ik graag persoonlijk had toegelicht, maar dat zou ons nu te ver leiden in deze mail.

Wij kunnen in geval van akkoord diezelfde dag nog overgaan tot betaling van een saldo t.b.v. 12.000€ euro. Als er toch (afhankelijk van de interpretatie) een verhoging van de schulden zou zijn, dan dekt deze betaling dit integraal én aanzienlijk meer. Dit saldo werd momenteel op de derdenrekening geparkeerd door een persoon die bereid is de vennootschap te ondersteunen met een lening, zodat na de betaling van (ongeveer) een derde van onze schuld bij een verhoogde eerste afbetaling, een afbetalingsplan kan worden aangevat, en het bedrijf alsnog (eindelijk) kan beginnen aan de commercialisatie van het door haar ontwikkelde product www.ZonderBank.be

Het restsaldo t.b.v. 22.882,62 euro kunnen we dan afbetalen in 12 maanden, ofwel 1.906,89 euro/maand. Ik gok/hoop dat dit de juiste parameters zijn waarin u zich kan vinden? Er hangt een product-investering van meer dan 100.000€ (en ons bedrijf zelf) in de balans...

Aangaande de openstaande RSZ-schuld werd deze op heden door de Arbeidsrechtbank herleid naar 1,00 provisioneel aangezien de RSZ onterecht geen toepassing heeft gemaakt van de doelgroepenkorting. Er kan dan ook verwacht worden dat deze veel lager zal uitvallen dan het saldo waarvoor er heden door RSZ uitvoering werd gegeven.

Ik hoop dan ook echt op een positieve reactie vanwege uw dienst. Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba

www.ZonderBank.be”

EINDE E-MAIL

De zaak werd nu wel zeer dringend, aangezien de faillissement-zitting inmiddels een paar dagen later was ingepland. Maar er kwam geen reactie op bovenstaande mail, dus kroop ik opnieuw in de pen:

BEGIN E-MAIL:

“Van: luc@the-force.be luc@the-force.be

Aan: Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)

Verzonden: 22 oktober 2018 14:55

CC: Kristel I.R. De Belder (MINFIN); Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN); knack@knack.be; redactie@hln.be; ondernemingen@tijd.be; politiek@tijd.be

Onderwerp: Fw: Nieuwe voorstel voor afbetaling achterstand The Force bvba

Geachte,

Wij hebben in ons dossier nog steeds geen schriftelijke reactie met duiding van uw standpunt op ons voorstel mogen ontvangen, en het is nu wel zeer dringend geworden inmiddels aangezien de zaak morgen voor de rechtbank komt.

U kan toch begrijpen dat de (beloofde!) feedback hieromtrent zeer belangrijk en dringend is voor het opmaken van een eventueel tegenvoorstel indien U ons huidig voorstel niet zou goedkeuren. Het is reeds niet makkelijk om een aanvaardbaar voorstel over te maken wanneer uw dienst voorafgaandelijk weigert te communiceren wat de gangbare acceptatie-politiek hieromtrent is, **maar indien er bovendien achteraf ook (in tegenstelling tot uw beloftes hieromtrent) geen nuttige feedback wordt verstrekt**, dan belanden we echt wel in een onmogelijke situatie, en dat kan toch de bedoeling niet zijn?

Want wij hebben maar één bedoeling en dat is op termijn de schuld integraal kunnen terugbetalen! Kan er hiertoe dan aub een nuttige, constructieve en begrijpbare beslissing genomen worden?

Alvast bedankt voor uw feedback per kerende.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba

www.ZonderBank.be"

EINDE E-MAIL

Hoeveel moeite kan/moet een mens doen om zijn schulden te mogen terugbetalen? Men verkiest echter overduidelijk de bedrijven opzettelijk kopje onder te duwen, want dit was de feedback:

"Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

23-10-2018 11:06 To luc@the-force.be

Subject Re: Nieuwe voorstel voor afbetaling achterstand The Force bvba

Geachte heer,

in huidige stand van zaken luidt het standpunt van de administratie dat het aan de wijsheid van de rechtbank van koophandel wordt overgelaten om over de dagvaarding in falen te beslissen op grond van het daar aanhangig gemaakte dossier.

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering - Ontvanger

FOD Financiën | Algemene Administratie van de Inning en Invordering | Regionaal Invorderingscentrum Vlaams-Brabant | Team Invordering Rechtspersonen Vilvoorde 1

Philipssite 3A bus 2, 3001 Leuven

Tel.: 0257 507 60

E-mail: teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be"

EINDE E-MAIL

Gezien we geen andere mogelijkheden meer kregen, heeft mijn toenmalige raadvrouw Meester Evelien Tahon, dan tijdens de rechtbankzitting alsnog het verbeterde voorstel om hen onmiddellijk 18.000€ (i.p.v. 12.000€) te betalen aan de raadsman van de FOD Financiën overgemaakt. Deze heeft zelfs de moeite niet genomen om zijn client hiervan in te lichten en zodoende stierf ook dit initiatief een roemloze dood.

Op dat moment werd het me werkelijk te veel. Mijn advocate was me uiteraard aan het pushen om nog maar eens een WCO herstructurerings-procedure op te starten en zo het bedrijf van het faillissement te redden, maar tegen dan was ik uiteraard slim genoeg om te beseffen dat dit zonder enige twijfel wederom zou gesaboteerd worden door de overheidsinstanties (met beroepsprocedures tegen de WCO), en dat zag ik echt volstrekt niet meer zitten. De enige partijen die bij een WCO gebaat zijn, zijn advocaten want die rekeningen lopen snel zeer hoog op en het is tevens ook puur en kostbaar tijdsverlies.

Er zat dus niet anders op dan ons neer te leggen bij zoveel onwil, alhoewel ik nog een laatste wanhoopspoging heb ondernomen om dit naar de kabinetten te escaleren, hopende op een wakkere politicus die de absurde handelingen van zijn administraties wou rechtekijken. Ik stuurde daartoe volgende e-mail naar 5 ministers en dhr. Schouterden:

BEGIN E-MAIL:

"Luc De Smet/HOLDING To "Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)"

24/10/2018 19:55 <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>, "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>, Johan.VanOvertveldt@kcfm.be, kabtommelein_contactcenter@vlaanderen.be, info@ducarme.fgov.be, info@peeters.fed.be, kris.peeters@peeters.fed.be, info@premier.fed.be, charles.michel@premier.fed.be

cc knack@knack.be, redactie@hln.be, ondernemingen@tijd.be, politiek@tijd.be, redsecds@standaard.be, info@demorgen.be, gvaredactie@concentra.be, redactie@hetbelangvanlimburg.be, redactie@humo.be, nieuws@nieuwsblad.be, nieuwsbladhoofredactie@nieuwsblad.be, secretariaat@trends.be

Subject 18.000€ (!) geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden

Geachte heer Schouterden,

Geachte heer Eerste Minister Michel, Geachte heer Minister Van Overtveld, Geachte heer Minister Tommelein, Geachte heer Minister Ducarme, Geachte heer Minister Peeters,

Ik veronderstel dat u als Ontvanger, in tegenstelling tot wat U me aan telefoon meedeelde, wel degelijk dossiers (waaronder duidelijk het onze, gezien uw antwoorden per e-mail) opvolgt en beslist. Het moet me van het hart dat uw onderstaande beslissing zeer teleurstellend is, aangezien we er werkelijk alles aan trachten te doen om alle overheidsschulden alsnog te betalen en ons bedrijf te redden, terwijl de acties van de overheid tot op heden blijkbaar het exacte tegenovergestelde trachten te bewerkstelligen.

De problemen zijn begonnen met de retroactieve intrekking van onze doelgroepenvermindering RSZ-korting, begin 2017. Nu we zeer recent eindelijk een uitspraak hebben van de rechtbank hieromtrent, en deze ook in ons voordeel is, zouden we normaal gezien onze activiteiten eindelijk kunnen starten, nu er meer dan 40.000€ betwiste RSZ schuld conform het vonnis zal wegvallen.

Maar deze dwaling van uw collega's van de RSZ heeft er wel toe geleid dat we afscheid hebben moeten nemen van personeel, aangezien we in onze plannen geen rekening hadden gehouden met een dergelijke betwisting. Als het aan ons had gelegen, hadden we dit liever helemaal niet gedaan uiteraard.

Het belangrijkste aspect aan deze zaak is het feit dat we pas enkele weken geleden dit goede nieuws ontvingen, en dat dit (nu pas dus) mogelijk maakt om in eer en geweten terug (nieuwe) investeerders aan te trekken, omdat meer dan de helft van de totale geclaimde overheidsschuld nu niet meer verschuldigd is dankzij het RSZ-vonnis. Ik ben er aldus op die korte termijn succesvol in geslaagd om 12.000€ externe financiering aan te trekken, en vorige maandag zelfs nog een bijkomende 6.000€; 18.000€ in totaal dus oftewel meer dan de helft van het historisch verschuldigde bedrag aan uw dienst.

De vraag was dan of we na betaling van een verhoogde eerste betaling van 12.000€ het saldo konden afbetalen op 12 maanden, er van uitgaande dat dit uw goedkeuring zou kunnen wegdragen aangezien de afbetaling dan binnen de 12 maanden blijft. Groot was onze verbazing echter dat ook dit voorstel zonder bijkomende uitleg botweg geweigerd wordt, door uw onderstaand antwoord dat u het wel aan de rechtbank zal overlaten om te beslissen.

Dit terwijl U wss zelf de volledige beslissingsbevoegdheid en verantwoordelijkheid heeft om onze gelden wel of niet te aanvaarden, en al dan niet rekening te willen houden met een situatie die door de staat (RSZ) zélf in de hand is gewerkt. En om de beste beslissing te nemen aangaande de inning van de overheidsschulden in kwestie, rekening houdende met de eventuele risico's, de onmiddellijk inbare gelden, de voorgestelde afbetalingen, enz.

Bovendien is het blijkbaar onmogelijk om voorafgaandelijk te overleggen met of om raad te vragen aan uw dienst, aangezien alle rechtstreekste communicatie geweigerd wordt en de feedback die wel verstrekt wordt ('u dient per mail een afbetalingsplan aan te vragen en daarop zullen we dan schriftelijk reageren') compleet nutteloos is. En de beloofde schriftelijke reactie met duiding ontbreekt dan spijtig genoeg nog ook, waardoor we dus werkelijk steeds weer moeten gokken om een realistisch en aanvaardbaar plan voor te stellen. En neen, uw onderstaande, typische afscheep-antwoorden gelden niet als nuttige, constructieve feedback waarbij we samen een oplossing kunnen zoeken om onze verplichtingen alsnog volledig kunnen voldoen.

Zoals uw dienst nu werkt, is men onderhevig aan een complete willekeur, er zijn geen richtlijnen, u weigert alle overleg en/of raad, en u spuwt op al onze inspanningen om 18.000€ in één betaling te

kunnen terugbetalen! Met excuses, maar dit vind ik absoluut niet correct meer, en m.i. onverantwoord om een dergelijke aanzienlijke onmiddellijke schuldafbetaling van belastinggeld gewoonweg te weigeren zonder enige duiding.

De feiten nog even kort op een rijtje:

- einde vorig jaar keurde u een tijdelijk afbetalingsplan goed voor 3 maanden van 1.250€/maand, hetwelke we m.i. correct hebben opgevolgd.

- dit plan kon zagezegd niet worden vergezet omdat de betalingen langer dan 12 maanden zouden duren en de schuld verhoogd zou zijn. De bijkomende BV (oa van de noodgedwongen ontslagpremie) werd als nieuwe schuld beschouwd, terwijl deze wel al door uw diensten gekend was op dat ogenblik maar wss wel nog niet ingecohierd.

- nadat we dan ettelijke maanden later eindelijk van het zwaard van Damocles van de onterechte doelgroepenintrekking van de RSZ verlost zijn, krijgen we geen enkele kans/tijd om de operationele activiteiten te starten en investeerders aan te trekken en zo de schuld naar uw dienst te regulariseren.

- we doen dan een hernieuwd voorstel gebaseerd op de berichtgeving in de pers dat afbetalingsplannen wel degelijk langer mogen duren dan 12 maanden, zie mijn eerdere e-mail naar u persoonlijk daaromtrent.

- dit voorstel wordt zonder veel feedback opnieuw geweigerd, behalve dan de verwijzing naar uw eerdere weigering van de verderzetting van het initiële plan, en de eerder vernoemde vermeende stijging van de schulden.

- omdat de tijd tot aan de faling-zitting dan echt begint te dringen, werken we noodgedwongen zonder enige hulp en verduidelijking van uw dienst, in allerijl aan een andere mogelijke oplossing, dewelke wordt gevonden in een derde persoon die akkoord is om 12.000€ te lenen aan de vennootschap onder de opschortende voorwaarde dat de dagvaarding in faling ongedaan gemaakt wordt, zodat we eindelijk de commercialisatie van ons project kunnen aanvatten. Dit voorstel houdt absoluut rekening met de zagezegde schuldstijging, want de eerste verhoogde afbetaling van 12.000€ is zeker hoger en maakt deze dus volledig ongedaan. En de afbetalingen blijven in dit nieuwe voorstel ook beperkt tot 12 maanden. We dachten dus echt dat we met alle factoren rekening hadden gehouden om een correct en aanvaardbaar plan voor te leggen...

- Toen ook dit plan **zonder enige toelichting** mondeling werd geweigerd door middel van een telefoontje met onze raadsman (en d.m.v. uw onderstaande mail), ben ik er nog in geslaagd om op één dag nogmaals 6.000€ bijkomende financiering te voorzien (met dezelfde opschortende voorwaarde), zodat de eerste afbetaling op 18.000€ gebracht kon worden en het restbedrag op 8 maanden kan worden afbetaald! Dit voorstel werd dan ook overgemaakt aan uw raadsman ter zitting gisteren, maar zij is hier niet op ingegaan, en dit zelfs zonder uw raad/akkoord hierover te vragen(!). Het werd ons dus duidelijk dat de instructies van uw raadsman slechts één doel voor ogen hadden en dat was onze faling uitlokken, ongeacht het plan dat we konden voorleggen. Dit aangezien ze u gisteren niet contacteerde om het nieuwe verbeterde voorstel over te maken en/of ter goedkeuring voor te leggen. Of is uw raadsman toch in de fout gegaan door u deze informatie te onthouden, want dit had wel degelijk nog onderling kunnen beslist worden vooraleer de rechter de zaak in beraad nam?

Persoonlijk vind ik het eigenlijk al bewonderenswaardig dat ik er in geslaagd ben om (sinds het korte tijdstip van enkele weken waarin we dankzij het gunstige RSZ vonnis terug een enigszins uitlegbare situatie hebben) 18.000€ externe financiering te verkrijgen. Uiteraard zou ik dit traject verder zetten (en makkelijker zijn) zodra we niet meer in faling gedagvaard zijn, zodat de restschuld ook nog vroeger

voldaan had kunnen worden en we zo het afbetalingsplan versneld konden afronden. Maar door de beperkte tijd die ons hier tot nu toe voor gegund was, zijn we er (nog) niet in geslaagd om de achterstand volledig in te halen, en door uw onbegrijpelijke stugge houding krijgen we deze kans dus ook niet.

Nu stel ik u daaromtrent pertinent schriftelijk de volgende vragen:

WAT IS HET RISICO dat u dan denkt te lopen met het aanvaarden van de onmiddellijke betaling van 18.000€ en een kort afbetalingsplan voor het saldo, dit terwijl onze globale schuld reeds meer dan een jaar niet noemenswaardig meer stijgt (afhankelijk van de interpretatie van het startpunt in de tijdslijn)?

WAAROM weigert U een dergelijk goedbedoelde betaling van 18.000€, méér dan de helft van de totale schuld in één keer ? Vindt U dit dan werkelijk een verstandige, eerlijke beslissing naar ons bedrijf, onze investeerders, mezelf, en de Belgische belastingbetaler toe ? Me dunkt dat u zich zwaar vergist... en dat u door uw standpunt deze belastingbetaler onrechtstreeks aanzienlijk benadeelt, minstens reeds voor de 18.000€ die uw dienst nu onmiddellijk zonder bijkomend risico zou ontvangen, en ook voor het saldo mits onze correcte afbetalingen. Het 'worst-case' scenario voor uw dienst was/is dus 18.000€ betaling te aanvaarden, met een zeer realistische kans om de resterende schuld op korte termijn volledig te innen...begrijpt U dit wel goed eigenlijk?

Alhoewel het wss niet makkelijk is om uw dagvaarding in faling nu nog in te trekken omdat de rechters het reeds in beraad hebben genomen, dring ik alsnog met klem bij u aan om dit toch te proberen/doen indien mogelijk; zodat we eindelijk een eerlijke kans krijgen om ons bedrijf, het www.ZonderBank.be project te redden en ook onze andere schuldeisers, die ons nog steeds voor tienduizenden euro's krediet verschaffen, kunnen terugbetalen met de vooropgestelde inkomsten van ons project.

En indien de intrekking van de dagvaarding niet meer mogelijk zou zijn, alvast NU REEDS (zodat we geen tweede maal door 'tijdsgebrek' bij een slinks in de hand gewerkte 'huidige stand van zaken' de beslissing moeten overlaten aan de wijsheid van de rechtbank in beroep) uw goedkeuring voor een dergelijk akkoord (18.000€ onmiddellijk & 8 maanden voor het saldo bv.) te verlenen voor een eventuele beroepsprocedure. Wij zullen een dergelijke procedure zeker opstarten in geval de wijsheid van de rechtbank in eerste aanleg toch niet zo wijs zou zijn, indien men ook daar zou oordelen dat de onmiddellijke terugbetaling van de helft van de schulden toch gelijk zou staan aan een 'staking van betaling' (wat tot op heden duidelijk uw eigen standpunt is).

Want het is werkelijk schrijnend om mee te maken welke behandeling wij mogen 'genieten' terwijl we gewoonweg alle schulden willen terugbetalen en ons bedrijf redden... en als zelfs een onmiddellijke betaling van de helft van de schuld geen enkele kans maakt, wat is dan de échte achterliggende reden van een dergelijke weigering ?! Het is echt absurd: ik probeer contact op te nemen met uw dienst om 12.000€ te mogen terugbetalen, maar wordt aan telefoon meermaals afgescheept, men weigert zelfs naar het voorstel te luisteren of me uitleg te geven m.b.t. het indienen van een ontvankelijk voorstel.

En nog een laatste vraag voor dhr. Schouterden: die fiscale bemiddelingsdienst, waarnaar verwezen wordt in dit artikel <https://www.hln.be/de-krant/meer-bemiddeling-voor-wie-schulden-heeft-bij-de-fiscus~aed9eca9/>, waar/wie/hoe kan ik daar iemand contacteren?, is die dienst ook bedoeld voor bedrijven?, en staan de mensen van die dienst wél mensen te woord, of moet ook daar alles schriftelijk verlopen? Of is dit simpelweg uw eigen dienst?

Tot slot, hebben we de heer Eerste Minister en de heren Ministers van Financiën, werk en economie, en KMO's specifiek mee aangeschreven in deze mail omdat ik me ervan wil vergewissen of 'de administratie' en 'de kabinetten' wel op dezelfde golflengte zitten met betrekking tot het afhandelen

van historische overheidsschulden, want de positieve zaken die we hierover in de pers mogen lezen (afbetalingen mogelijk op langer dan 12 maanden, fiscale bemiddelingsdienst binnen de FOD, een menselijke behandeling, enz), staan duidelijk compleet haaks op de manier waarop de administraties deze effectief opvolgen. Of waren de vele berichtgevingen hieromtrent dan 'Fake News' misschien?

Dus, geachte heer Eerste Minister Michel, geachte heer Minister Van Overtveld, geachte heer Minister Tommelein, geachte heer Minister Ducarme, geachte heer Minister Peeters: is dit werkelijk de manier waarop de administratie van de dienst Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN) tewerk dient te gaan ? Draagt een dergelijke contraproductieve manier van handelen waarbij de burgers en bedrijven opzettelijk in het ongewisse gelaten worden m.b.t. de herstel- en afbetalingsmogelijkheden uw goedkeuring weg ? Is het normaal dat een onmiddellijke terugbetaling van 18.000€, meer dan de helft van de schuld in kwestie, en een voorgestelde terugbetaling v/h saldo op 8 maanden, zonder enig overleg en/of inhoudelijke feedback zomaar geweigerd wordt? Zoja, hoeveel miljoenen euro's aan potentiële schuldinvorderingen zijn jullie zo al misgelopen? Controleert er überhaupt iemand dergelijke situaties of is de Ontvanger heer en meester in zijn beleid hieromtrent? Strookt dit met jullie beleid/wetgevingen?

Alvast hartelijk dank iedereen voor uw reacties.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba

www.ZonderBank.be

PS voor wie het ook maar enigszins interesseert, u kan aanloggen op onze website www.ZonderBank.be met userid 'demo' en paswoord 'demo' om het project dat men zo vakkundig de nek omwringt naar waarde te evalueren."

EINDE E-MAIL (de mail bevatte ook nog wel een forward van de hierboven vermelde e-mails naar de heer Schouterden, maar die herhaal ik hier nu niet uiteraard).

Gezien de staat van onze overheidsfinanciën, zou men toch mogen hopen en verwachten dat er iemand op een hoger niveau kan of zal ingrijpen wanneer een burger er niet in slaagt om per direct 18.000€ terug te mogen betalen in ruil voor het redden van een bedrijf.

De eerste reacties waren dan ook veelbelovend:

BEGIN E-MAIL

"Michel Charles <Charles.Michel@premier.fed.be> To luc@the-force.be

Subject Réponse automatique : 18.000 € (!)

geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden

Geachte heer, mevrouw,

We hebben uw e-mail goed ontvangen en de Eerste minister heeft hem aandachtig gelezen.

De Eerste minister en zijn diensten zullen uw mail grondig analyseren.

Voorts staat er ook altijd een medewerker te uwer beschikking op het nummer 02/501.02.11.

Hoogachtend,

voor Charles Michel,

Beleidscel van de Eerste minister

T +32 2 501 02 11

Charles.Michel@premier.fed.be

FOD Kanselarij van de Eerste Minister

Wetstraat 16 - 1000 Brussel

www.kanselarij.belgium.be”

EINDE E-MAIL

Wow! De eerste Minister heeft mijn email aandachtig gelezen en zal hem grondig analyseren zeg! En als je dat niet gelooft, maken ze ons wel iets anders wijs, want bij deze ene reactie is het dus ook gebleven vanwege de Premier.

Dan misschien meer geluk bij het kabinet van Minister Tommelein:

KabTommelein_ContactCenter <KabTommelein_ContactCenter@vlaanderen.be>

25/10/2018 10:03

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject RE: 18.000 € (!) geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden (20184256)

Geachte heer De Smet,

Uw e-mail van 24 oktober 2018 hebben wij in goede orde ontvangen en is geregistreerd onder nummer **20184256**.

We bezorgen u zo spoedig mogelijk een antwoord. Al naar gelang de specificiteit van uw vragen kan het zijn dat wij advies dienen in te winnen (adviseurs van ons kabinet, de administratie of van externe instanties).

Gelieve er rekening mee te houden dat dit soms enige tijd in beslag kan nemen.

Met vriendelijke groeten,

Tom Van der Kelen

Kabinetsmedewerker Vlaams Contact Center Viceminister-President Bart Tommelein

Bart Tommelein - Viceminister-president van de Vlaamse Regering

Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Kreupelenstraat 2 - 1000 Brussel

E-mail: thomas.vanderkelen@vlaanderen.be”

EINDE E-MAIL

Maar helaas pindakaas, ook de e-mail met registratie nummer 20184256 werd desondanks het beloofde spoedige antwoord nooit meer inhoudelijk beantwoord. Misschien meer geluk bij het kabinet van Minister Peeters?

BEGIN E-MAIL

"**info peeters** <info@peeters.fed.be> To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

25/10/2018 12:19

Subject RE: 18.000 € (!) geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden

Geachte,

Ik ga uw mail hier intern overmaken met de vraag deze grondig na te lezen.

Groeten

Luc De boeck

Prive secretariaat Kris Peeters

Vice-Eerste Minister en Minister van Werk, Economie, Consumenten, belast met Buitenlandse Handel
022335051 | Hertogstraat 59-61 | 1000 Brussel"

EINDE E-MAIL.

Nuttig, intern grondig nalezen... als dat de enige feedback is die men daarover mag verkrijgen... ook hier geen enkele opvolging of nuttige feedback dus. Op naar de volgende:

BEGIN E-MAIL:

"Kcfin Info (KCFIN)" <info@kcfin.be> Sent by: "Karen Van Herck (KCFIN)" <karen.vanherck@kcfin.be>

25/10/2018 14:22

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject RE: 18.000 € (!) geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden

Geachte heer De Smet,

We hebben uw bericht goed ontvangen, waarvoor dank.

Uw vraag werd voorgelegd aan de Fiscale Bemiddelingsdienst. Zij bezorgen u zo snel mogelijk een antwoord.

U vindt meer informatie over deze dienst via https://financien.belgium.be/nl/over_de_fod/structuur_en_diensten/autonome_diensten/fiscale_be_middeling

Met vriendelijke groeten namens de Minister,

Nous vous prions d'agréer, madame, monsieur, au nom du Ministre,

nos meilleures salutations,

Communicatiedienst | Service Communication

Wetstraat 12 - 1000 Brussel

Tel. +32 (0)257 480 00

E-mail: info@kcfi.be

www.johanvanovertveldt.be”

EINDE E-MAIL

Haha; de truc van de bemiddelingsdienst, daar had ik al uitgebreid ervaring mee met Ombudsfin, de vergelijkbare dienst voor banken ipv overheid (zie deel KBC). Wiens brood men eet, diens woord men spreekt, geldt echter ook voor dergelijke ‘afleidingsmaneuver’-diensten, dus veel verwachtte ik hier sowieso niet van. Mijn instinkt bleek me niet in de steek te laten want deze dienst heeft me desondanks de belofte van een antwoord gewoonweg nooit gecontacteerd. Men zal op deze dienst niet goed geweten hebben wat hiermee aan te vangen vermoed ik, en dan is niets doen de beste optie uiteraard.

Dat wist Minister Ducarme, die toen verantwoordelijk was voor KMO's als ik me goed herinner, blijkbaar ook, want van hem heb ik geen enkele reactie ontvangen. Wie er wel nog even kort reageerde om ons nog eens met de neus op de feiten te drukken was dhr. Schouterden:

"Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

29/10/2018 11:48

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject Re: 18.000 € (!) geweigerde schuld-terugbetaling van overheidsschulden

Geachte Heer,

er wordt niet teruggekomen op ons eerder ingenomen standpunt.

Wat betreft uw vraag naar de contactgegevens van de fiscale bemiddelingsdienst kan ik u meedelen dat deze gevestigd is te 1030 Brussel, Koning Albert II-laan 33 bus 46.

Deze dienst is tevens telefonisch bereikbaar op het nummer 0257 623 60 of per e-mail : fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering – Ontvanger”

EINDE E-MAIL

Omdat ik de bui al voelde hangen gezien de ‘standaard’ antwoorden, stuurde ik iedereen die had geantwoord een gepersonaliseerd antwoord, afhankelijk van hun inhoud. Ik ga hier maar één voorbeeld van opnemen, want enkel de eerste alinea is verschillend per partij. De eerste Minister moest ik uiteraard bedanken voor zijn hoogstpersoonlijke aandacht 😊

Ik wilde echt de ‘juiste’ mensen wakker schudden omdat de houding van de administraties m.i. werkelijk absurd is, en het was duidelijk geen alleenstaand geval, want ik had namelijk zelf kennis van een vergelijkbaar 2de dossier (de geweigerde verpanding ten voordele van de fiscus van het Jedi F.W.-huurcontract).

Maar de 'juiste mensen' bestaan m.i. helemaal niet, de ministers trekken zich geen zak aan van hoe hun administraties overduidelijk geld verspillen, en/of hoe ze de mensen de boom insturen wanneer men oplossingsgericht contact tracht te nemen. Dat is gewoon de procedure, dat beseft ik nu. Men wil gewoon zo snel mogelijk die lastige burger monddood maken, en vooral niet te veel energie verspillen met het afschepen. Ik was zodanig gefrustreerd dat ik meteen ook een pak pers incopieerde, maar ook daar ving ik bot, ttz, kwam er geen reactie.

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

To Michel Charles <Charles.Michel@premier.fed.be>,

26/10/2018 15:53

info@premier.fed.be

cc knack@knack.be, redactie@hln.be, ondernemingen@tijd.be,
politiek@tijd.be, redseeds@standaard.be, info@demorgen.be,
gvaredactie@concentra.be, redactie@hetbelangvanlimburg.be,
redactie@humo.be, nieuws@nieuwsblad.be,
nieuwsbladhoofdredactie@nieuwsblad.be, secretariaat@trends.be

Subject Tweede voorbeeld: weigering van een 126.250€-contract
huurverpanding voor afbetaling btw/belasting schulden

Geachte heer Eerste Minister Michel,

Zeer hartelijk dank voor uw antwoord, en om de mail met onze verzuchtingen persoonlijk en aandachtig te lezen. Dit verheugt ons ten zeerste, omdat het onze bedoeling is om de procedures en methodes die de administraties van uw verschillende kabinetten hanteren bloot te leggen en uw persoonlijke interesse en opvolging kan hierbij van onschatbare waarde zijn.

Want hoogstwaarschijnlijk bent u van een heleboel van deze malversaties niet op de hoogte, staat U me dus aub toe hierbij nog enkele verduidelijkingen over te maken, om misverstanden te vermijden:

- Het is absoluut niet onze bedoeling dat u of uw kabinet namens ons persoonlijk zou interveniëren in ons gerechtelijk dossier, daarvoor is het nu te laat, net omdat de administratie er alles aan gedaan heeft om dit te laten escaleren naar een rechtszaak. De scheiding der machten is voor ons absoluut heilig (zo was ik bv. enorm geschokt bij de invoering van het GAS boete- systeem die deze scheiding m.i. schendt, waarbij werknemers van de gemeente tegelijkertijd politie en rechter mogen spelen), en het is dus niet de bedoeling hier persoonlijk geholpen te worden, maar onze ervaringen zijn o.i. zeer interessant om lessen te trekken hoe men de zaken beter niet aanpakt.

- Want we vermoeden dat een dergelijke gang van zaken, waarbij de administraties steeds maar weer opnieuw lijnrecht ingaan tegenover alle beleidsinformatie die de kabinetten uitgebreid en duidelijk via de pers kenbaar maken, uw goedkeuring niet kan wegdragen? Dit zijn praktijken die onze democratie ernstig ondermijnen, en die bovendien heimelijk gehanteerd worden, waarmee ik bedoel dat de burgers absoluut niet op de hoogte zijn van de werkelijke standpunten en de effectieve behandeling van de administraties. Met andere woorden, 'officieel' is er via de pers een goed nieuws show dat mensen of bedrijven in moeilijkheden humaan en constructief opgevolgd/geholpen worden, terwijl de praktijkervaringen van onze bedrijven (en mezelf privé ook trouwens) leren dat dit eerder op een contraproductieve en onmenselijke manier gebeurt. Men schuwt daarbij namelijk het gebruik van leugens, bedrog en misleiding niet, en dit kunnen we desgewenst bewijzen.

- De bedoeling van onze vorige mail is dus louter u op de hoogte te brengen van deze flagrante discrepantie tussen de richtlijnen/wetten/decreten/enz waarmee u het beleid wenst te bepalen en

aan te sturen, en de haakse uitvoering/opvolging van dit beleid door de administraties. Want de geweigerde 18.000€ schuld-terugbetaling waarmee we The Force trachten te herstructureren, is echt maar het topje van de ijsberg. Het is de spreekwoordelijke druppel die onze emmer heeft doen overlopen, The Force was/is namelijk het laatste bedrijf van onze inmiddels ter ziele gegane bedrijfsgroep, en we hebben een project ontwikkeld (www.ZonderBank.be userid: demo, paswoord: demo) met een potentieel grote maatschappelijke waarde die de hegemonie van de banken op het vlak van hypothecaire woonkredieten kan doorbreken, en zo een interessant alternatief kan bieden voor alle mensen die in de kou blijven staan nu deze markt is ingepalmd door een monopolie van grootbanken met kartel-eigenschappen (oh waar is de tijd van keuze met o.a. De Generale, ASLK, BBL, het Gemeentekrediet, Bacop, Krediet aan de Nijverheid, Landbouwkrediet, Citybank, enz?) Of is dit nu net de reden waarom dit project/bedrijf het daglicht niet mag zien, vraag ik me dan soms af?

- We hebben de voorbije jaren onze uiterste best gedaan om dit project te kunnen verwezenlijken, maar de tegenwerkingen, destructieve houding, en eigenlijk zelfs gewoonweg botte sabotage, hebben dus uiteindelijk hun vruchten afgeworpen voor de administraties die zo op termijn onze volledige groep hebben gefnuikt. Want het gaat dus over véél meer dan enkel het dossier van The Force, zo hadden/hebben we bv. recentelijk in een ander probleem dossier (vennootschap Jedi F.W. bvba) ook een terugbetalingsvoorstel gedaan, via een verpanding van een huurcontract waarbij er door die huurder rechtstreeks aan de administraties 1.250€/maand afbetaald zou worden voor historische btw-/belastingsschulden, gedurende 9 jaar, goed voor in totaal 126.250€ schuld-terugbetaling (zie de bijgevoegde bekrachtigde pandovereenkomst met de huurder en Jedi F.W. waar enkel de goedkeuring van de administratie ontbreekt). Maar ook deze vennootschap wordt opzettelijk in falende gedwongen waardoor de afbetalingen de facto worden stopgezet omdat de curator de panden die de huren genereren uiteraard zal verkopen (dit levert hem 5% van de verkoopprijs op als ik me niet vergis...).

- Uiteraard waren we ook in dat dossier uitermate teleurgesteld dat men een dergelijk voorstel geen enkele kans wil geven (althoewel de eerste afbetalingen zelfs al gestart waren), maar we konden dit nog enigszins begrijpen omdat het (in tegenstelling tot het dossier van The Force waar er een onmiddellijke terugbetaling van de helft v/d schuld werd voorgesteld) inderdaad een herstelplan op langere termijn betreft. Dit houdt in dat de terugbetaling van alle schulden, indien men rekening houdt met de quasi verdubbeling van de oorspronkelijke schuld door torenhoge boetes en interest (de staat hanteert interestvoeten die zelfs criminele woekeraars niet durven aan te rekenen denk ik), ongeveer 20 jaar zou duren. Toegegeven, dit is een lange periode maar beter laat dan nooit toch? Het herstelplan vereiste ook nog de goedkeuring van onze huisbankier, die akkoord moet gaan met een overzetting van +/- 370.000€ vennootschapsschulden naar mezelf privé (overzetting waarbij er voor het bedrijf dan een kapitaalsverhoging kon worden doorgevoerd voor het overgezette bedrag). Maar in geval de staat akkoord zou zijn gegaan met het herstelplan, zou er een reële kans geweest zijn dat we ook onze bank hadden kunnen overtuigen om het bedrijf te redden en mee te werken aan het plan. Door het standpunt van de administratie is dit echter een doodgeboren kind, ongeacht alle geleverde moeite en inspanningen om ook dit bedrijf te redden en ook hier al onze overheidsschulden op termijn te kunnen/mogen terugbetalen.

- Het punt is dus net dat men o.i. niet kijkt naar of rekening houdt met alle goede bedoelingen, de staving stukken worden genegeerd, WCO procedures (zelfs goedgekeurde) worden steeds lamgelegd met juridische beroepsprocedures, onderhandelingen worden compleet onmogelijk gemaakt, overleg wordt geweigerd, enz, enz. De vraag is dus niet om de scheiding der machten oneer aan te doen, neen de vraag is om de administraties op dezelfde lijn te brengen als de kabinetten en de wetten, in plaats van nodeloze falingen uit te lokken en steeds maar weer de rechtbank te misbruiken om zich te kunnen 'verschuilen' achter de scheiding der machten. Want het zijn wel nog steeds de administraties zélf die

beslissen hoe, waar, wanneer en waarom ze procedures opstarten en/of aanvechten. Zoals ook nu weer bv. in de zaak van The Force, kan men nog steeds perfect een overeenkomst negotiëren vooraleer een rechter zich (in beroep) moet uitspreken over een eventuele definitieve faling, aangezien de beroepsprocedure nog moet worden opgestart. Maar de 'tactiek' die men steeds maar weer hanteert is het opzettelijk laten escaleren totdat er geen andere mogelijkheid/tijd meer is dan effectief de beslissing over te laten aan de rechtbank. Met excuses voor het woord, maar dit zijn werkelijk 'smerige' praktijken, vooral wanneer men overal in de pers het exacte tegenovergestelde moet lezen/aanhoren.

- Deze mail wordt wederom veel te lang, maar de ervaringen die we over de jaren heen met onze verschillende bedrijven beleefden met de administraties zijn dan ook zeer uitgebreid en complex, Er zijn nog tal van andere voorbeelden (zo herinner ik me bv. de weigering van de administraties om 300.000€ hypothecair onderpand op mijn vastgoed te aanvaarden in ruil voor een afbetalingsplan met de bedoeling ons consultancybedrijf met een 30-tal mensen te redden, of het flagrant negeren van een rechtbankvonnis door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid waardoor schulden aan een verkeerd bedrijf werden aangerekend en ingevorderd - met nog maar eens een vermijdbare faling tot gevolg) waar we nu niet schriftelijk verder op in gaan, om te voorkomen dat u een overvloed aan informatie te verwerken krijgt. Maar ik zal U in de loop van volgende week telefonisch trachten te contacteren om een eventuele afspraak in te plannen, zodat we U persoonlijk alle uitleg en bewijsmateriaal kunnen geven en overmaken. U kan dan zelf evalueren of een dergelijke gang van zaken thuishoort in een democratie.

Alvast hartelijk dank voor uw verdere opvolging,

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba

www.ZonderBank.be

EINDE E-MAIL

Ik ontving op deze laatste mail slechts van een partij nog een antwoord:

BEGIN E-MAIL

"KabTommelein_ContactCenter <KabTommelein_ContactCenter@vlaanderen.be>

31/10/2018 08:57 To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject RE: Tweede voorbeeld: weigering van een 126.250  -contract
huurverpanding voor afbetaling btw/belasting schulden (20184256)

Geachte heer De Smet

De viceminister-president heeft mij gevraagd uw e-mail te beantwoorden.

Aangezien het hier om een gerechtelijke procedure gaat, zijn wij inderdaad niet gemachtigd om in dit dossier tussen te komen. Zoals u zelf aangeeft is de scheiding der machten één van de hoogste goeden van dit land.

Wel bezorgen wij uw verhaal aan de nodige beleidsadviseurs hier intern zodat zij op de hoogte zijn hiervan.

Onze excuses dat wij u in deze niet verder kunnen helpen. Indien u in de toekomst vragen heeft omtrent het beleid van de minister, horen wij dit natuurlijk graag.

Met vriendelijke groeten

Kato Mannaerts

Parlementaire & Externe Relaties

Raadgever Energie & Buitenlands Beleid

Bart Tommelein – Viceminister-president van de Vlaamse Regering

Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie

Kreupelenstraat 2 - 1000 Brussel

Tel: 02 552 67 38

E-mail: kato.mannaerts@vlaanderen.be

EINDE E-MAIL

Een vriendelijk afscheep-antwoord, het verschuilen achter de scheiding der machten had ik zelf al verwacht, en sometimes I'm too smart for my own good, want de voorspelling kwam uit vrees ik. Plots is men 'niet gemachtigd', wat uiteraard dikke zever is want het is niet omdat men als partij opdracht geeft om een zaak voor de rechtbank te brengen, dat dezelfde partij niet kan beslissen om zijn staart in te trekken en de zaak alsnog in der minne te regelen. Met andere woorden, men verschuilt zich achter het feit dat men zélf de zaak al aanhangig gemaakt heeft bij de rechtbank om te stellen dat men nu niet meer mag tussenkomen om de beslissing van de rechtbank te beïnvloeden.

Maar dat vroeg ik uiteraard helemaal niet, de bedoeling was niet dat de politici het gerecht zou benaderen, maar gewoonweg dat ze hun eigen zaak zouden intrekken bij de betaling van de 18.000€, en dat is wél perfect mogelijk. Dat heeft volstrekt niets te maken met de scheiding der machten, maar enkel met het toepassen van een genegotieerde oplossing waarbij men de strijdbijl begraaft en de rechtszaak intrekt. Daar heeft men als betrokken partij altijd het recht toe, en dat heeft geen enkele invloed op de gerechtelijke macht. Het is gewoon een eigen beslissing om de zaak niet voor de rechters te laten komen, en dat is dus perfect mogelijk zonder inmenging in het beslissingsproces.

Het betreft hier dus nogmaals een simpele 'professionele' afscheping. Waardoor we eigenlijk belanden in een soort apenland zonder enig aanspreekpunt voor zijn burgers, want ik zie echt niet in hoe ik nog méér mijn best had kunnen doen om een constructieve oplossing uit te werken. Ik heb gewoon nooit van iemand een inhoudelijk antwoord gehad op de gestelde vragen, enkel weigeringen zonder uitleg, als er al een reactie kwam.

Het ultieme doel van de escalatie naar de kabinetten was dus het blootleggen van deze absurde gang van zaken, in de hoop dat men schoon schip zou maken en dergelijke standaard procedures afschaft. Iedere burger heeft het recht op een persoonlijke gefundeerde aanpak van zijn dossier, het recht om te communiceren en onderhandelen met de tegenpartij, in plaats van een nefaste standaard afscheep behandeling. Maar ik maak me al lang geen illusies meer, de boel is zodanig structureel verziekt dat de maatschappij m.i. niet meer kan gered worden van de ondergang.

Het kan misschien nog tientallen jaren duren vooraleer het zo ver is en het potje volledig overkookt, maar een dergelijk systeem is op lange termijn echt niet houdbaar. En het zal geen lokale, maar een wereldwijde revolutie inleiden tussen het enige 'onderscheid' dat er werkelijk toe doet: arm versus rijk.

Want de wetten en maatschappelijke procedures waarmee men ons regeert zijn haarfijn op maat van 'de Elite' geschreven. De werkende klasse wordt werkelijk systematisch leeggezogen en de langzame transfer van alle middelen en rijkdom naar de top van de piramide zal hem uiteindelijk doen instorten.

Maar zover zijn we nog niet, de mensen moeten echt niets meer te verliezen hebben alvorens men die handschoen opneemt. Maar die dag komt er onverbiddelijk aan, en dan zal de heersende klasse niet anders kunnen dan WO III op te starten zodat ze kunnen gaan schuilen in hun luxe-bunkers totdat het plebs genoeg is uitgedund, om dan als redders van het vaderland opnieuw hoog in hun ivoren toren de leiding te hernemen.

Misschien begrijpt U nu mijn 'this really pisses me off'-frustraties beter, het ZonderBank project is een uniek initiatief met een enorm potentieel dat bloed, zweet en tranen heeft gekost om te ontwikkelen. Het kan misschien een halt toeroepen aan de hegemonie van de banken door een alternatieve financieringsvorm te bieden voor de woningen van alle burgers. De banken worden hierbij als tussenpersoon buitenspel gezet (de naam zegt het zelf: zonder bank 😊) en de burgers financieren elkaars projecten onderling en rechtstreeks.

Het lijkt wel alsof dit project het daglicht niet mag zien, afgaande op de hardnekkigheid waarmee 'men' van in het begin de boel saboteerde (retroactieve RSZ-aanslag van meer dan 40.000€; de beroepsprocedure wanneer de rechtbank dit in het voordeel van The Force vonnist, de volstrekt onlogische en destructieve weigering van ons voorstel om (ongeveer) de helft (18.000€) van de toenmalige overheidsschulden in één keer te betalen, met de faling als gevolg, het oorverdovend stilzwijgen vanuit de hogere ministeriële echelons die de administraties gewoon hun gang laten gaan i.p.v. in te grijpen en bij te sturen, enz.). Misschien werkten mijn escalaties naar de kabinetten zelfs averechts, en heeft men vanuit die kringen het dossier doorgegeven aan het parket. Wie zal het zeggen?

Maar ik moet hier voorzichtig zijn met het geen ik neerpen, want voor je het weet schildert men je af als een 'conspiracy theorist' die dringend moet worden opgesloten in een psychiatrische instelling. Door een halve gare psychiater die je hooguit een kwartiertje evalueert en U dan gedwongen laat opnemen omdat je zagezegd een gevaar vormt voor jezelf. Neen, dank u, been there, done that, maar dat is stof voor een eventueel volgend boek want dat zou ons nu te ver (af)leiden 😊.

Mijn officieel standpunt is dus dat dit uiteraard allemaal toeval is, wat eigenlijk nog veel erger is dan een gerichte actie naar mezelf of The Force toe, want dat betekent dat iedereen dezelfde nefaste overheids-handelswijzen en ethiek moet ondergaan wanneer men zichzelf uit de problemen tracht te werken. Met nog een 'ga direct naar de gevangenis, ga niet langs start'-dagvaarding erbovenop indien je niet snel genoeg de handdoek in de ring gooit. Alles wat tegen de geijkte procedures ingaat, moet en zal worden afgestraft, en dat geldt dus blijkbaar voor alle burgers...

Ja, het dossier van The Force is dus de nagel van mijn doodskist, en net wanneer je denkt dat het nu niet erger meer kan worden, krijgt men dan de definitieve doodsteek toegediend natuurlijk. Al kwam die deze keer uit een hoek die ik écht niet had verwacht, anders had ik het makkelijk kunnen vermijden. Maar ja, als men zijn eigen raadvrouw en -man al niet meer kan vertrouwen, wie dan wel nog?

DE NYN IS VENIJN!

Want wat is er met die 18.000€ van mijn ouders gebeurd, thàt is the question... Herinnert U zich nog mijn tip om extra waakzaam te zijn wanneer iemand U opbelt om iets mondeling te bespreken wanneer men eigenlijk de gewoonte heeft om enkel schriftelijk (per e-mail, messenger, sms, enz.) te communiceren?

Wel, misschien was ik misleid door de volgende variatie op deze truc, met name de ontvangst van de volgende e-mail vanwege mijn toenmalige raadvrouw, Meester Evelien Tahon. Een korte mail, waarin ze vraagt of ik haar wil opbellen...

Zo gevraagd, zo gedaan, ik bel haar dus op, en ze heeft een verzoek om de zaak van The Force te ondersteunen. Ze stelde namelijk voor om het geld van de aangeboden betaling van de overheidsschulden op de derden rekening van hun advocatenkantoor te zetten, zodat dit het voorstel zou ondersteunen (de staat is dan zeker dat men niet 'bluft' en dat de betaling sowieso kan geschieden door hun kantoor in geval van aanvaarding van het voorstel).

Zij belde mij dus niet zelf, ze vroeg me haar te bellen, maar eigenlijk komt dat op hetzelfde neer natuurlijk. Een bijkomend aspect waarom ik hier geen kwaad opzet vermoedde, is het feit dat men mij vroeger in een ander dossier had verzekerd dat geld op een derdenrekening steeds eigendom blijft van de persoon die het daarnaar stortte, en énkél kan aangewend worden voor het geen de fondsen bedoeld zijn (in geval van een akkoord met de tegenpartij). Een advocaat mag dus in geen geval zichzelf deze gelden toe-eigenen, dit is bij wet verboden. Althans, daar was ik heilig van overtuigd, anders had ik dit niet aan mijn ouders aangepraat...

Want ik ben dan naar mijn ouders gestapt met deze vraag, en na de uitleg over de absolute veiligheid van derdenrekeningen te geven, waren deze akkoord om dit te doen. Uiteraard onder de voorwaarde dat hun geld alléén mocht gebruikt worden indien de overheid akkoord was om de faillissements-procedure van The Force in te trekken zodat het bedrijf gered was, en de lening kon worden terugbetaald met de verwachte inkomsten en winst van het ZonderBank project.

Maar doordat mijn advocate dit verzoek mondeling deed, in plaats van per e-mail zoals ze normaal gezien altijd communiceerde, had ik geen bewijs dat het kantoor zélf had gevraagd om deze gelden op hun derdenrekening te zetten. Initieel was het plan dus dat mijn ouders dit geld rechtstreeks zouden overmaken aan de FOD Financiën, maar we zijn domweg ingegaan op deze vraag van mijn raadvrouw om dit via hun derden rekening te doen. Gelukkig vermeldden mijn ouders bij de betaling op die rekening in de omschrijving wel het dossiernummer van The Force vs RSZ zodat er geen discussie kon zijn waarvoor de gelden bedoeld waren.

U kent het vervolg van het verhaal reeds; de rechter die over het lot van The Force moest beslissen vond het feit dat we 18.000€ hadden klaarstaan om +/- de helft van de op dat moment bekende schuld (want de beroepsprocedure over de betwiste RSZ moest nog worden uitgesproken) blijkbaar niet relevant om te stellen dat er geen staking van betaling was. Een 'standaard' falend vonnis dus wederom, bedrijf failliet, case closed, volgende slachtoffer mag zich aandienen...

Geen paniek echter wat het geld betrof natuurlijk, die zou eerstdaags wel teruggestort worden naar mijn ouders aangezien de overheid het herstel- en terugbetalingsplan had geweigerd. Er stond toen een meeting met Meester Tahon ingepland om alle dossiers te overlopen, maar die werd op vraag van Meester De Nyn, de baas/eigenaar van het kantoor, verzet naar 4 december zodat hij persoonlijk de meeting kon bijwonen.

Hun kantoor stond me ook bij in de privé zaken, zoals bv. het misbruik van recht van de Patronale Life met betrekking tot de verkoop van het ING appartement. Ik was dus spijtig genoeg een 'goede klant', die al een heleboel geld aan hun kantoor in regelmatige afrekeningen had betaald, voor niet minder dan 22.615,64€ tot op dat moment, voor ongeveer een klein jaar aan prestaties. Ik was me er absoluut niet van bewust dat er een substantieel bedrag aan (nieuwe) achterstand zou zijn, wat bevestigd wordt door een mail die ik hen stuurde op 4 september 2018. Dit was gewoon een administratieve opvolging van een factuur waarvan men de betaling niet terugvond.

BEGIN E-MAIL:

"Van: luc@bskilled.be <luc@bskilled.be> Aan: 'De Nyn Advocaten' <info@denyn-advocaten.be>

Verzonden: 4 september 2018 15:17 Onderwerp: RE: JEDI F.W. - Luc DE SMET t./ PATRONALE LIFE -

Geachte,

Dit is een factuur die ik nooit ontvangen heb, maar zie toegevoegde scan, ik vermoed sterk dat dit de factuur is die de factuur (zie scan) waarnaar ik verwees om te her-factureren betreft aangezien het exact hetzelfde bedrag is. MAAR deze factuur werd wél reeds door mezelf betaald, kan U dat even nakijken aub ? **Ik heb dus geen enkele openstaande factuur meer** (er van uitgaande dat mijn berekeningen klopten en de laatste betalingen dus idd het saldo voldoen).

M.a.w. ik benodig enkel nog de creditnota van de eerste factuur die op mij privé gefactureerd was (zie scan). Vreemd genoeg had deze factuur wel geen nummer.

Hopelijk ben ik een beetje duidelijk ? Alvast hartelijk bedankt.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL.

Maar wat er toen in de desbetreffende meeting gebeurde, was werkelijk hallucinant. Meester De Nyn kondigde aan dat ik plots een aanzienlijke betalingsachterstand zou hebben opgelopen met betrekking tot hun prestaties. Dit kwam omdat zij zagezegd zelf door een laattijdige administratieve opvolging vergeten waren om vanalles te factureren. Dit leek me zeer vreemd, omdat ik steeds in alle verschillende dossiers regelmatig zowel voorschot als definitieve facturen had ontvangen en voldaan.

Ik viel dus van mijn stoel toen hij voor meer dan 22.000€ aan nieuwe facturen, slechts enkele dagen oud, voor mijn neus schoof. Dit betekende dat ze evenveel prestaties waren 'vergeten' te factureren dan dat ze reeds hadden gefactureerd in het voorbije jaar. Wanneer ik deze facturen ben beginnen nakijken kwamen er echter al snel heel wat vreemde eigenaardigheden naar boven, zo was er bv. een substantieel deel van de facturen reeds opgemaakt voor toekomstige prestaties die nog moesten worden uitgevoerd.

Maar de echte verrassing moest nog komen, want Meester De Nyn vond er niet beter op dan me te melden dat ze dus wel verplicht waren om de 18.000€ van mijn ouders hiervoor aan te wenden. Uiteraard heb ik dit onmiddellijk categoriek geweigerd, maar ik had wel gezegd dat ik het aan mijn ouders zou vragen of ze akkoord waren om eventueel een deeltje ervan aan mij privé te lenen zodat ik ten minste een stuk onmiddellijk kon betalen. Ik was dit effectief van plan, maar ik heb gewoon de kans niet gehad om de vraag überhaupt te stellen aan mijn ouders, want de dag erna ontving ik reeds een opvolgingsmail, persoonlijk van Meester De Nyn die het volgende stelde:

BEGIN E-MAIL:

"Van: Chris De Nyn

Aan: luc@bskilled.be

Verzonden: December 5, 2018 16:40

Onderwerp: FW: bespreking kantoor 04/12/2018

Geachte heer,

Beste Luc,

In navolging tot onze bespreking op mijn kantoor, kan ik u het hiernavolgende bevestigen:

1. 2500 euro huurgelden.

Zoals besproken, heb ik deze gelden inmiddels overgemaakt aan de curator, en zoals door hem gevraagd.

Hiermee is dit 'incident' en 'misverstand' wat mij en de curator betreft gesloten.

2. zitting vrijdag 07/12 13833/1

De curator heeft laten weten niet te zullen tussenkomen.

Wij doen het nodige ter behartiging van uw belangen voor de Beslagrechter.

3. openstaande kosten en erelonen.

Bijgaand vindt u de oplijsting van de facturen in de verschillende dossiers, en dit met betrekking tot de geleverde prestaties en gemaakte kosten, en die tot dusver onbetaald zijn gebleven.

Het openstaand saldo is aanzienlijk niettegenstaande telkens aan het basistarief werd gewerkt en geen rekening werd gehouden met de urgentie waarmee soms diende te worden opgetreden.

In dit verband hebben wij aangegeven een compensatie door te voeren met de nog beschikbare gelden op onze derdenrekening.

Wij houden u uiteraard verder stipt op de hoogte.

Kan u mij in de toekomst voor de verdere communicatie met ons kantoor telkens in cc zetten aub?

Mvg

De Nyn Chris

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Hier was ik echt niet goed van, hoe kon ik dit aan mijn ouders uitleggen en verantwoorden?? Ik ben letterlijk ziek geworden van deze e-mail, en het heeft dan ook even geduurd vooraleer ik kon reageren met het volgende antwoord:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet <luc@bskilled.be>

To: Chris De Nyn <c.denyn@denyn-advocaten.be>

19/12/2018 22:49

cc: Evelien Tahon <e.tahon@denyn-advocaten.be>

Subject RE: bespreking kantoor 04/12/2018

Geachte Meester De Nyn,

Ik ben even moeten bekomen van uw onderstaand antwoord "In dit verband hebben wij aangegeven een compensatie door te voeren met de nog beschikbare gelden op onze derdenrekening" alvorens ik kon reageren.

Losstaand van de emoties die uw verrassend standpunt teweegbrachten, heeft het ook even geduurd heeft vooraleer ik een duidelijk en m.i. correct overzicht heb kunnen samenstellen van alle relevante facturen die uw kantoor me sinds het begin van onze samenwerking per e-mail bezorgde.

Ik vrees dat ik onze samenwerking per onmiddellijk zal moeten beëindigen wegens een ernstige vertrouwensbreuk. Ik ben namelijk uitermate teleurgesteld dat u in uw mail 'bevestigt' dat we zogezegd zouden afgesproken hebben dat de gelden op uw derdenrekening die mijn moeder toebehoren mogen aangewend worden om nieuwe facturen van uw kantoor te betalen.

Dit klopt uiteraard volstrekt niet, U heeft dit tijdens de meeting inderdaad wel voorgesteld/aangegeven dit te wensen doen, maar ik heb dit onmiddellijk en categoriek geweigerd, omdat ik uiteraard met mijn moeder had afgesproken dat dit geld enkel en exclusief ging gebruikt worden indien de overheid instemde met een afbetalingsplan voor het sado van de overheidsschulden. Haar daar aangekoppelde lening aan The Force was conditioneel aan deze voorwaarde zodat The Force kon gered worden, en dit was ook overduidelijk zo gecommuniceerd en afgesproken toen het geld daarvoor op uw derdenrekening werd gestort.

Nooit ben ik, noch mijn moeder, akkoord gegaan met het aanwenden van haar gelden voor een ander doeleinde, en op het einde van onze meeting vroeg U me om met haar na te gaan of ze hier eventueel wel toe bereid zou kunnen zijn. Ik heb echter de kans niet gekregen om het haar te vragen, want de volgende dag mailde U me dat jullie dit gewoonweg op eigen initiatief zo maar zullen doen. Nogmaals, ik ben hier zelf dus nooit mee ingestemd.

Hoe kon ik trouwens? Want enerzijds kan ik natuurlijk gewoonweg niet beslissen voor mijn moeder, en anderzijds was ik zelfs helemaal niet op de hoogte dat er een aanzienlijke betalingsachterstand was bij Uw kantoor. Die 'bom' bezorgde U me pas tijdens de meeting met een resem aan nieuwe (foutieve) facturen.

U bent er in geslaagd om op enkele dagen tijd een 'afrekening' op te maken die bijna even hoog ligt dan alle facturen van het voorbije jaar samengeteld (meer dan 20.000€!). Ik wist absoluut niet dat er een dergelijke achterstand bestond! Ik verwachtte een normale opvolging van enkele duizenden euro's zoals het voorbije jaar op regelmatige basis gangbaar was.

Aangaande de facturen zelf, waarvan er slechts enkele vervallen zijn aangezien de meeste pas begin december gefactureerd werden, heb ik een overzicht gemaakt van hoe onze betalingen langs onze kant werden geïmputeerd. We boekten daartoe simpelweg de oudste facturen af, en ik heb dit ook zo gecommuniceerd en afgesproken met Uw medewerkster van de boekhouding, die me recentelijk nog bevestigde dat alle facturen voldaan werden, op enkele uitzonderingen na.

U bezorgde me een lijst van deze openstaande facturen tijdens onze meeting, met handgeschreven aantekeningen dewelke nog "Onbetaald!" waren gebleven. Dit klopt, ik heb dit nagekeken het betreft oa factuur nr 491 en nr 725 van The Force. en een voorschot factuur aan mezelf die begin december verviel. Vreemd genoeg vind ik deze documenten nu niet meer terug in uw eigen afrekeningsmail met ook de nieuwe facturen, wat misschien betekent dat de imputatie nu plots verkeerd wordt gedaan? Deze imputaties waren conform mijn afspraken met uw boekhoudster dus dit was correct geboekt,

hebt U ze nog gewijzigd na onze meeting, of ontbreken de facturen misschien in uw persoonlijk overzicht?

In bijlage mijn overzicht, met de details welke nieuwe facturen we protesteren en waarom. Het is uiteraard belangrijk om dezelfde imputeringen te hanteren zodat er geen discrepantie is in de aangiften van de schuldvorderingen aan de falingen van The Force en Jedi F.W.. Deze lijst is dus de lijst die aan de curatoren zal overgemaakt worden.

De manier waarop U nu imputeert, gebruikt betalingen van oude facturen om de plotse nieuwe provisiefacturen te voldoen, en dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn, onze betalingen waren uiteraard steeds bedoeld voor de oudste facturen en niet voor toekomstige provisiefacturen of onverwachte afrekeningen.

Bovendien protesteren we uiteraard ook alle nieuwe provisiefacturen aangezien U geen nieuwe prestaties meer zal verrichten. Er zijn nog andere fouten ook, zoals bv. het niet in rekening brengen van provisiefacturen in de afrekeningen van dossiers, ongeldige facturen! (geen factuurnummers), enz.

‘Facturen’ zonder nummers die voldaan worden door een klant generen natuurlijk een mooie ‘onbelaste’ spaarpot nietwaar, maar ik betaal enkel valide facturen (en neen, het betreft niet enkel ‘provisiefacturen’ zonder nummer, maar daadwerkelijk afrekeningsfacturen met detail prestatiebijlage). Geen nummer, geen betaling.

Maar dit betekent dus dat indien U er alsnog in zou slagen om het geld van mijn moeder te stelen (hoe kan ik het anders verwoorden?), U er dus ook nog in kan slagen om dit ‘buiten-de-boekhouding’ te doen, want de ‘papiertjes’ (facturen zonder nummers dus) die U ons bezorgde zullen waarschijnlijk nooit ingeboekt worden want ze hebben toch geen boekhoudkundig opvolgingsnummer... dubbele winst so to speak!

Goed bezig, Meester, extra punten voor subtiliteit. Hanteert U deze ‘afrekeningsmethode zonder nummers’ bij meerdere klanten, of betreft dit misschien een zoveelste ‘vergissing’...? Ik vrees dat ik dit allemaal toch zeer vreemd vind...

Mag ik dus ten sterkste aandringen om aub onmiddellijk de 18.000€ van mijn mama op uw derdenrekening terug te storten naar haar, en u te richten naar de juiste persoon of bedrijf aangaande betwiste afrekeningen ed. Het is m.i. intriest dat iemand op dergelijke slinkse manier (schriftelijk een verkeerd beeld stellen van onze meeting, ‘verkeerde’ afrekening, enz.) zich onrechtmatig het geld van een bejaarde dame tracht toe te eigenen.

Dit terwijl ze herstellend is van een zware operatie, en u haar daarmee net op zo'n moment de onzekerheid bezorgt van haar spaarcentjes te verliezen. Een harde pil om te slikken...

Huidig schrijven wordt tot u gericht zonder enige nadelige erkenning en onder voorbehoud van alle rechten, en wordt U tevens aangetekend opgestuurd.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet”

EINDE E-MAIL (deze mail bevatte tevens het .pdf overzicht van de geprotesteerde facturen)

Ik ontving hierop nog een antwoord:

BEGIN E-MAIL

“Van: Chris De Nyn

Aan: Luc De Smet

Verzonden: Tuesday, January 15, 2019 12:59 Onderwerp: RE: bespreking kantoor 04/12/2018

Geachte heer,

Beste Luc,

Wij ontvingen uw onderstaande mail.

Met de inhoud en de door u ingenomen standpunten kan geenszins worden ingestemd:

1. Wij hebben nota genomen van de stopzetting van onze samenwerking per 19/12, en hebben inmiddels correct alle dossiers afgeleverd op het kantoor van Advocaat Vermassen.

Dat u moest 'bekomen' van mijn mail van 05/12 durf in ten stelligste te betwijfelen.

Dat u ons tussen 04/12 en 19/12 – handig - verder heeft laten werken aan de immer urgente dossiers, is een feit.

2. Ik heb inmiddels aan de Heer Stafhouder ons standpunt laten geworden mbt de aanwending van de aanwezige derdengelden.

Afspraken die u gemaakt heeft met uw moeder / ouders zijn ons totaal vreemd. Feit is dat er door ons kantoor met uw moeder geen enkel akkoord werd gemaakt.

U heeft wel degelijk ingestemd met de aanwending van deze derdengelden voor openstaande rekeningen en facturen.

3. Wat deze facturen betreft:

-alle facturen aan uw vennootschappen zijn genummerd en opgemaakt volgens de regels van de kunst en de ter zake geldende voorschriften van de balie

-alle facturen aan u persoonlijk als natuurlijk persoon dragen inderdaad nog geen factuurnummer, niet om op een 'slinkse manier' gelden af te wenden of te verduisteren, doch eenvoudigweg omdat de Balie zelf voorschrijft dat er ten aanzien van particulieren 'pro forma' afrekeningen kunnen worden opgemaakt, die na betaling gevolgd worden door een eigenlijke genummerde factuur.

Enig doel hiervan: vermijden dat er BTW dient te worden voorgefinancierd op nog niet betaalde facturen van privé- klanten.

Noch meer, noch minder.

Uw opmerkingen en aantijgingen zijn dan ook bijzonder misplaatst, en ik dacht dat wij na al die tijd een andere relatie hadden uitgebouwd...

4. Het zit u blijkbaar zeer hoog dat wij u er op gewezen hebben niet te willen betrokken worden in een afwending van in beslag genomen huurgelden als betaling van onze erelonen en kosten.

Wij hebben dit rechtgezet ten aanzien van de aangestelde curator, en u er op gewezen dat dit niet kan / kon voor ons.

Spijtig genoeg heeft u dit blijkbaar anders gepercipieerd, en kan u moeilijk om met kritiek/ opmerkingen.

5. Uw moeder haar gezondheidssituatie aanhalen is even misplaatst.

Misschien had uzelf zich hier beter van bewust geweest, toen u blijkbaar 18 000 bent gaan halen in een wanhoopspoging om een van uw vennootschappen van het faillissement te redden.

Tenslotte: ik ben er de man niet naar om blijvende polemieken te voeren. Ik zal dan ook niet meer antwoorden op eventuele wederwoorden van u, doch sta steeds open voor een gesprek van man tot man, en hoop dat deze zaak niet helemaal verder verzuurt.

Mvg

De Nyn Chris

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Ik heb toen de moed niet meer gevonden om hier nog maar eens op te antwoorden, en eerlijk gezegd was alles eigenlijk toch al gezegd. Wat puntje 4 betreft, dit was nog maar eens een poging om aan stemmingmakerij te doen aangezien dit een simpel misverstand met zijn een van zijn administratieve medewerkers betrof (ik had die rechtzetting trouwens zélf doorgegeven aan de curator). Aangezien Meester De Nyn en Meester Tahon hun ware gelaat hadden laten zien was het me duidelijk geworden dat dergelijke sujetten niet tot een eerlijke houding konden worden aangespoord met een antwoord, gezien hun eigen leugens in hun reply.

Meester Tahon was trouwens mede aanwezig in de meeting waarin ik zagezegd zou hebben toegestemd met de aanwending van mijn ouders' geld voor die nieuwe facturen, en ze weet dus goed genoeg dat dit een flagrante leugen is. Ze dekt Meester De Nyn echter in door haar stilzwijgen hieromtrent, dus ze is in mijn ogen even schuldig aan dit misdrijf als haar baas. Anders wel een 'goede' advocate hoor, maar het lijkt wel hoe on-ethischer en immoreler, hoe beter de raadsman of -vrouw besluiten opstelt en pleit. Maar de procedure in beroep van de RSZ tegen The Force heeft ze uiteindelijk toch verloren, terwijl ze zelf had gesteld dat dit slechts een formaliteit betrof. Zó goed zal ze dus ook wel niet zijn 😊.

Maar ik ga nu toch even iets dieper ingaan op het fraude aspect die zijn kantoor volgens mij tot op de dag van vandaag hanteert: het verduisteren van BTW en omzet via een slimme truc bij zijn privé cliënteel. Deze methode kan enkel worden toegepast bij privé klanten, en niet bij vennootschappen.

Dit omdat er BTW-'matchings' gebeuren tussen vennootschappen, zodat fraudes daar snel kunnen worden opgespoord. De BTW administratie kan zo snel zien wanneer de BTW tussen een bedrijfsklant en zijn leverancier niet klopt, aangezien deze beiden een BTW aangifte moeten doen.

Het spreekt voor zich dat deze aangiftes dan moeten overeenstemmen, of er is iets niet aan de haak. Maar bij privé klanten kan de BTW administratie deze check niet uitvoeren, want particulieren moeten uiteraard geen BTW aangiftes indienen. Wanneer de leverancier dan niet alle prestaties daadwerkelijk factureert aan een privé persoon, maar hem wél laat betalen voor **alle** geleverde prestaties a.d.h.v. zogenoemde pro-forma voorschot facturen (dit zijn documenten zonder factuur nummering) te sturen, kan de BTW administratie dit niet controleren omdat ze uiteraard geen weet heeft van de pro-forma facturen die de privé klant reeds betaald heeft.

En meester De Nyn stelt wel in zijn antwoord: "alle facturen aan u persoonlijk als natuurlijk persoon dragen inderdaad nog geen factuurnummer, niet om op een 'slinkse manier' gelden af te wenden of te verduisteren, doch eenvoudigweg omdat de Balie zelf voorschrijft dat er ten aanzien van particulieren 'pro forma' afrekeningen kunnen worden opgemaakt, **die na betaling gevolgd worden door een eigenlijke genummerde factuur**"

Maar dit is een leugen, want ikzelf mocht als privé persoon de 'eigenlijke genummerde facturen' van mijn voorschotfacturen na de betaling meermaals **niet** ontvangen! Ik heb hier een overzicht van gemaakt om al deze dubieuze documenten te protesteren. Af en toe ontving ik wel een genummerde privé factuur, dit kon bv. de afrekening van een bepaald dossier zijn, waarbij dan alle voorgaande betalingen (van de voorschotfacturen) afgetrokken worden en er enkel op het saldo BTW wordt aangerekend. Met ander woorden, de (privé) klant ontvangt enkel de slotfactuur met BTW, de pro-forma's zelf worden echter niet effectief geherfactureerd met een nummer.

Voor de volledigheid: hierbij het overzicht van de betwiste facturen en de details van de ongenummerde 'pro-forma' facturen, wie weet leest er wel een wakkere procureur mee die een echte fraudeur wil aanpakken 😊

Status	Reden(en)	Dossier nr	Factuur nr	Datum	Betaalde facturen Bedrag incl.	Onbetaalde facturen Datum Bedrag incl.
Luc De Smet						
		13833		28-12-2017	EUR 968.00	
		13849		08-05-2018	EUR 1.210.00	
		13849		26-07-2018	EUR 603.79	
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13849				EUR 1.717.09
Geprotesteerd	Afrekening houdt geen rekening met provisiefactuur 07/08 (6056) + ongeldige factuur (geen nr.)	13849/1		07-08-2018	EUR 605.00	
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13850				EUR 2.055.02
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13851				EUR 260.15
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13851				EUR 1.268.08
		13886		14-03-2018	EUR 3.025.00	
		432		13-07-2018	EUR 1.819.84	
		13886/1		11-05-2018	EUR 807.50	
		13886/1		07-08-2018	EUR 605.00	
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13886/1				EUR 484.00
Geprotesteerd	Afrekening houdt geen rekening met provisiefacturen 07/08 (6056) en 08/11 (4846) + ongeldige factuur	13886/1				EUR 3.241.59
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13904				EUR 157.30
		13980		03-05-2018	EUR 968.00	
		13980		382	26-06-2018	EUR 907.50
		13980		523	03-08-2018	EUR 363.00
Geprotesteerd	Afrekening houdt geen rekening met provisiefacturen 03/08 (3638) + ongeldige factuur (geen nr.)	13980				EUR 1.713.36
Niet betwist		13980/1		445	17-07-2018	EUR 504.57
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.)	14117				EUR 907.50
Geprotesteerd	Geen nieuwe dossiers, samenwerking wordt stopgezet, dus geen nieuwe provisiefacturen	14178				EUR 796.28
Geprotesteerd	Ongeldige factuur (geen factuurnr.), geen detail	14188				EUR 1.512.50
						EUR 341.22
				Totaal	EUR 11.519.20	EUR 14.454.09
The Force						
		13908		236	08-05-2018	EUR 605.00
		13908		316	11-06-2018	EUR 363.00
		13908		491		EUR 907.50
Geprotesteerd	Factuur opgemaakt aan verkeerde entiteit (LD5), dit betreft prestaties geleverd voor een	13908				EUR 3.153.26
	The Force dossier + provisiefactuur van 26/07 (907.56) ontbreekt + ongeldige factuur (geen factuurnr.)	13909		173	30-03-2018	EUR 2.420.00
		13909		661	18-09-2018	EUR 2.664.42
		13959		241	11-05-2018	EUR 605.00
		14092		725		EUR 605.00
				Totaal	EUR 6.657.42	EUR 4.665.76
Jedi						
		13833		130	08-03-2018	EUR 726.00
		13833		202	19-04-2018	EUR 242.00

Niet betwist	13833	243	11-05-2018	EUR 968,00	
Geprotesteerd	13833	297	04-06-2018	EUR 1.210,00	
	13833	444	17-07-2018	EUR 1.029,24	
	13833/1	381			EUR 302,50
Geprotesteerd	13833/1	447	17-07-2018	EUR 263,78	
	13833/1	696			EUR 242,00
	13833/1				EUR 302,50
	13833/1				EUR 1.610,51
	14075	724			EUR 726,00
Geprotesteerd	14075				EUR 2.044,90
		Totaal		EUR 4.439,02	EUR 5.238,41
				EUR 22.615,64	EUR 24.348,26

Dit is een zeer sluwe truc die echt niet opvalt, omdat de privé klanten hier volstrekt niet bij stil staan. Een bedrijf zou uiteraard wel reageren, want indien hun facturen niet voor het volledige bedrag genummerd worden opgemaakt, kan het bedrijf de BTW niet inbrengen en recupereren.

Bij een privé persoon speelt dit echter niet, die betaalt gewoon de volle pot BTW op de ongenummerde voorschotfacturen, denkende dat dit correct is, maar het advocatenkantoor boekt deze dus niet in, zodat zowel die omzet én de aangerekende 'BTW' erop gewoon los in de privé zak van de zaakvoerder (in dit geval dus Meester De Nyn) belandt.

Ik kan dit niet zelf bewijzen uiteraard, daarvoor moet men een audit kunnen uitvoeren van de boekhouding van het advocaten kantoor (en de privé klanten contacteren ter verificatie), maar afgaande op het systematisch ontbreken van de genummerde totaalfacturen bij mezelf als privé entiteit, zou het me ten zéérste verwonderen dat ik de enige klant was waarbij er na de betaling helemaal geen eigenlijke genummerde (echte dus) facturen volgen.

Het latere vonnis hieromtrent zal trouwens stellen dat:

“...Bovendien heeft de heer De Smet dergelijke instructie betwist (uitleg: Meester De Nyn beweerde dat ik zagezegd was akkoord gegaan met de aanwending van mijn ouders’ geld voor hun betaling) (zie stuk3 eisende partij, dit is mijn mail van 19/12/2018), **waarbij hij overigens op een zeer duidelijke wijze alludeert op het gegeven dat de VOF haar boekhouding zou manipuleren**”. Dank U wel heren of dames rechters, om me hier in bij te treden.

Maar ik loop vooruit op de zaak, want de volgende stap om te zetten in geval van een geschil met uw eigen raadsman, is de zogenaamde stafhouder der advocaten te contacteren om een dergelijk bedrog te veroordelen en de raadsman tot de orde te roepen.

Mijn ouders hebben dit geprobeerd, maar ik moet er geen tekening bij maken zeker, de stafhouder in kwestie te Brussel, heeft hen per email afgescheept met de simpele mededeling dat ze hun rechten maar moesten vrijwaren via de rechtbank. De mail in kwestie:

“Stafhouder <stafhouder@baliebrussel.be>

Di 22/01/2019 12:05

Geachte mevrouw,

De overschrijving vermeldt dat het gaat om een lening aan The Force. Het is dan ook deze onderneming die beslist over de aanwending van deze sommen.

Mr. De Nyn heeft hierover op 5 december 2018 nog gecorrespondeerd met uw zoon, zaakvoerder van The Force. U dient zich voor de teruggave dan ook tot hem te wenden.

Mocht u deze juridische analyse niet kunnen bijtreden, dan kan u eventueel een vordering in teruggave uitbrengen tegen het kantoor De Nyn.

Met de meeste hoogachting,

De Stafhouder van de Orde

Peter Callens

Gerechtsgebouw

Poelaertplein 1

1000 Brussel

t. +32 (0)2 508 67 62

f. +32 (0)2 514 22 66

www.baliebrussel.be”

EINDE E-MAIL

Wow, wat een ‘juridische analyse’ zeg! De stafhouder kijkt even naar de mededeling op het bankafschrift, dat inderdaad vermeldde dat het geld (voorwaardelijk, bij akkoord van de fiscus) bedoeld was voor een lening aan The Force, en besluit daar dan maar lukraak uit dat The Force (dat op die moment trouwens al failliet was verklaard) “beslist over de aanwending van deze sommen”.

Het feit dat de lening **voorwaardelijk** was is net de exacte reden waarom het op een derdenrekening werd gestort, zodat het in geval van een akkoord met de FOD Financiën kon worden doorgestort. Maar dat begrijpt de stafhouder gezien zijn antwoord overduidelijk niet. Het geld is immers nooit bij The

Force terechtgekomen, aangezien de voorwaarde (aanvaarding van het afbetalingsplan door de fiscus) niet werd voldaan. Dit is de essentie van het nut van derdenrekeningen: gelden ter beschikking stellen voor de uitvoering van dadingen in geval van akkoord, en om de gelden veilig terug te kunnen storten naar de eigenaar indien geen akkoord met de tegenpartij wordt bereikt.

Verder slikt hij het gelul van Meester De Nyn blijkbaar als zoete broodjes, want “Mr. De Nyn heeft hierover op 5 december 2018 nog gecorrespondeerd met uw zoon”. Maar het gefundeerde antwoord van de zoon (zie mijn mail van 18/12/2018) korte tijd later is niet van tel, want dit is blijkbaar voldoende ‘argumentatie’ om zijn collega-raadsman in het gelijk te stellen...

Bovendien heeft de stafhouder van de orde énkél contact genomen met zijn collega-raadsman De Nyn, en niet met mezelf (of mijn ouders) om de zaak in detail te onderzoeken. Hij had dus voldoende aan een telefoontje met de dader om deze gelijk te geven, zonder enige moeite te doen om de slachtoffers te contacteren om hun gedetailleerde versie van de feiten te vernemen.

Ik vond dit zéér vreemd, te meer omdat de feiten uitermate flagrant en duidelijk zijn. Bovendien is een (advocaten) derdenrekening dus zogezegd super veilig, maar in praktijk blijkt dit dus gewoon bullshit. Enig onderzoek later werd duidelijker waarom Meester de Nyn niet tot de orde werd geroepen: het is namelijk een publiek geheim dat men in het arrondissement Brussel als advocaat de orde van advocaten helemaal niet moet vrezen.

In het verleden is er daar namelijk **geen éneke** advocaat door de orde veroordeeld. In andere arrondissementen gebeurt dit natuurlijk wel. Het is uiteraard sowieso uitzonderlijk dat de orde een advocaat tot... de orde moet roepen, maar het gebeurt elders dus wél sporadisch na klachten. Maar niet in Brussel dus, en dit kan makkelijk worden bewezen gewoon door de ‘veroordelingscijfers’ van advocaten te Brussel te bekijken... nul veroordelingen. NUL! Moet er nog zand zijn? In Brussel is men als raadsman dus onaantastbaar, en moet men de stafhouder niet vrezen. Hartelijk bedankt mijnheer de stafhouder Meester Peter Callens, U bent blijkbaar een zegen voor Uw corrupte collega’s, maar niet voor rechtvaardigheid.

De laksheid die de orde van advocaten in Brussel hier tentoonstelt is schrijnend, maar ik vrees dat het probleem nog dieper zit dan dat. Want indien de orde **vroeger** zijn verantwoordelijkheid zou hebben opgenomen, dan was Meester De Nyn al lang geen Meester meer. Mijn speurwerk bracht namelijk nog iets anders aan het licht: eigenlijk is mijn ex-raadsman gewoon een veroordeelde crimineel, die lustig verder advocaat mag blijven spelen.

Want Meester De Nyn was vroeger secretaris van SK Lierse, en was rechtstreeks betrokken in het omkoopschandaal van de beruchte ‘gokchinees’ Zheyun Ye. Hij ontving 160.000€ smeergeld en werd dan ook mee veroordeeld in deze zaak: vb https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20140613_01139157

Ik kopieer een stukje uit dit artikel: “De toenmalige clubadvocaat van SK Lierse, Christiaan de Nyn, kreeg 3 maanden cel met uitstel en een boete van 2.750 euro met uitstel.” Maar Meester De Nyn ging uiteraard in beroep tegen zijn veroordeling, en hij verkreeg daar de ‘opschorting van straf’.

Met andere woorden, hij werd wel schuldig bevonden, maar hé, even goeie vrienden, de straf wordt wel kwijtgescholden door de beroepsrechtbank. Waardoor er hem ook niets meer in de weg stond om advocaat te blijven. En mensen, waaronder zijn klanten, verder te kunnen blijven bedriegen. Want mijn ouders hun dossier blijkt geen alleenstaand geval, ik heb kennis dat er minstens één vergelijkbaar dossier was met ook een oude dame als slachtoffer, wie hij meer dan 60.000€ afhandig heeft gemaakt. Ik ken de details van deze zaak niet, dit werd mij in vertrouwen verteld door een van zijn collega-advocaten die zijn ethiek ook niet kon smaken.

Uiteraard was ik hier niet van op de hoogte toen ik Meester De Nyn uitkoos als nieuwe advocaat, omdat we met onze vorige raadsman ook al heel wat fratsen hadden meegemaakt. Maar indien de orde van advocaten Meester De Nyn dus adequaat had opgevolgd, dan had dit sujet al lang geen raadsman meer mogen zijn uiteraard. Het beschermen van de ethische en morele waarden die gepaard zouden moeten gaan met gerechtigheid is voor deze instelling duidelijk ondergeschikt aan het beschermen van de collega's en de eigen leefwereld.

Wat hebben we dus wederom geleerd vandaag Piet? Dat het 'systeem' zichzelf nog maar eens beschermt, ongeacht hoe flagrant of duidelijk de feiten wel niet zijn. De orde van de advocaten (in Brussel althans) is dus al even nuttig als de Ombudsfm waakhond die de banken in de pas moet houden: volstrekt overbodig en 'eigen belang eerst'.

En dit geldt spijtig genoeg niet enkel voor de orde van advocaten en Ombudsfm, maar voor zowat alle ombuds-diensten, of het nu overheidsdiensten of sector gerelateerde organen zijn, dat maakt niets uit: allemaal één pot nat. Met slechts een doel: de gedupeerde zo snel mogelijk met een kluitje in het riet huiswaarts sturen, en liefst nog met zo weinig mogelijk inspanning.

En een tweede belangrijke les: zet **NOOIT** geld op een derdenrekening van advocaten, notarissen, enz. Want indien U zoals ik geconfronteerd wordt met een gewetenloze dief, zal U heel veel moeite hebben om uw centjes te kunnen recupereren indien nodig, dus waarom het risico nemen? Hou uw geld gewoon bij uzelf, geef desnoods een bankafschrift ter bewijs dat de fondsen voorhanden zijn om de dading uit te voeren, maar vertrouw dit niet toe aan een derde! De veiligheid van derdenrekeningen is dus een mythe.

U denkt misschien: dit moet echt wel een uitzondering zijn... wel beste lezers, dat is het niet. Het 'toeval' wil namelijk dat een van mijn vrienden exact hetzelfde heeft meegemaakt met een andere advocate. Zijn ouders hadden ook een bedrag geconsigneerd op diens derdenrekening, in hun geval ging het zelfs over 50.000€. Dat was trouwens ook om een bedrijf te redden met een aanzienlijke schuldaflossing naar een curator als ik me goed herinner. En ja hoor, toen hun afbetalingsvoorstel net zoals bij mij niet werd aanvaard (!), vond die advocate er ook niet beter op dan een 'compensatie' trachten door te voeren voor haar facturen met het geld van de ouders op haar derdenrekening.

Eerlijkheidshalve moet ik er wel bij zeggen dat de stafhouder van Hasselt toen wél tussenbeide gekomen is en het geld uiteindelijk zonder rechtszaak terug bij de ouders is terechtgekomen. Maar daar zal de vastberadenheid en de persoonlijke interventie van mijn vriend naar de stafhouder misschien voor iets tussen zitten, want dat is een echte pitbull 😊. En Hasselt is Brussel niet. Schuchtere of minder welbespraakte mensen zijn er meestal wel aan voor de moeite, je moet dus al héél sterk in je schoenen en op je strepen staan om via dergelijke kanalen recht te doen zegevieren.

Mijn ouders hadden dat geluk dus niet, maar ze hadden wel gelukkig wel rechtvaardige, competente en moedige rechters in hun procedure voor de rechtbank van eerste aanleg. Die bestaan dus ook nog. Ik neem het vonnis hier zelfs integraal op in dit boek, zodat U uit eerste hand de evaluatie van de 3 rechters die zich hierover bogen, in detail kan lezen.

AFSCHRIJF art. 792 Ger. W.
Vrijgesteld expeditierecht
art. 280/2° Wetb. Reg.

Vonnisnummer
Repertoriumnummer 2020 / 1073
Datum van uitspraak 9 april 2020
Rolnummer A / 19 / 00702

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Ondernemingsrechtbank
Antwerpen,
afdeling Mechelen

Vonnis

6de kamer

Aangeboden op
te registreren

I. PARTIJEN**Eisende partij:****mevrouw CHRISTINA BAEYENS,**

- Woonplaats: 1860 Meise, Boechtstraat 26/2
- Nationaal nummer: 48.09.03.340.59

Met als raadsman:

- Meester Jan MEERTS, advocaat
- Kantooradres: 2000 Antwerpen, Mechelsesteenweg 12, 6e verdieping
- Op de zitting zelf aanwezig

Verwerende partijen:**de heer CHRISTIAAN DE NYN**

- Woonplaats: 1840 Londerzeel, Mechelsestraat 125
- Nationaal nummer: 65.04.25.363.86
- Op de zitting zelf aanwezig

Met als raadsman:

- Meester Saran DEWULF, advocaat,
- Kantooradres: 1700 Dilbeek, Verheydenstraat 32
- Op de zitting zelf aanwezig

VOF DE NYN & PARTNERS

- Maatschappelijke zetel: 1840 Londerzeel, Oudemansstraat 25 bus 3
- Ondernemingsnummer: 0831.784.304

Met als raadsman:

- Meester Jan GEERTS, advocaat,
- Kantooradres: 2880 Bornem, Sint-Amandsesteenweg 76
- Op de zitting zelf aanwezig

II. PROCEDUREVERLOOP

De rechtbank houdt rekening met de volgende proceduristukken:

- de dagvaarding van 12 juni 2019;
- de beschikking van 7 augustus 2019. De zaak werd vastgesteld op de openbare zitting van deze kamer van 12 maart 2020;
- voor mevrouw BAEYENS:
 - o de conclusie van 11 december 2019 ;
 - o de stukken;

- voor de heer DE NYN:
 - o de conclusie van 30 januari 2020;
 - o de stukken.
- voor VOF DE NYN & PARTNERS:
 - o de conclusie van 30 januari 2020;
 - o de stukken.

De raadslieden van partijen en de heer DE NYN hebben de zaak op de openbare zitting toegelicht.

Alle procedurestukken zijn opgesteld in het Nederlands. De gehele rechtspleging is in het Nederlands gevoerd. De wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

III. SAMENVATTING

Gelden op de derdenrekening zijn per definitie te onderscheiden van de gelden van de advocaat zelf.

Uit niets blijkt dat de gelden die door mevrouw BAEYENS op de derdenrekening van de heer DE NYN en/of zijn advocatenkantoor gestort werden, toebehoorden aan de heer De Smet of een van zijn (intussen gefailleerde) vennootschappen.

Nu deze gelden bijgevolg nooit deel uitmaakten van het vermogen van de advocaat, het advocatenkantoor, de heer De Smet of zijn vennootschappen én nu uit de stukken en de verklaringen van partijen blijkt dat de gelden door mevrouw BAEYENS op de derdenrekening "geparkeerd" werden in afwachting van een eventueel akkoord – dat uiteindelijk nooit bereikt werd – met BVBA The Force dan wel de FOD Financiën, moet de rechtbank vaststellen dat deze gelden nooit het vermogen van mevrouw BAEYENS verlaten hebben.

Bijgevolg dient de advocaat en/of zijn kantoor deze gelden terug te bezorgen aan mevrouw BAEYENS.

IV. SITUERING VAN HET GESCHIL

1. De heer DE NYN en/of zijn advocatenkantoor VOF DE NYN & PARTNERS waren de raadsman van de heer Luc De Smet (geen partij bij deze procedure) en zijn vennootschap BVBA The Force, evenmin partij bij deze procedure.

Mevrouw BAEYENS is de moeder van de heer Luc De Smet.

2. Op 19 en 22 oktober 2018 stort mevrouw BAEYENS een bedrag van 12.000,00 euro respectievelijk 6.000,00 euro – dus samen 18.000,00 euro – op de derdenrekening van advocatenkantoor VOF DE NYN & PARTNERS. Dit telkens met referte "ref 14092 lening aan THE FORCE".

BVBA The Force had op dat ogenblik klaarblijkelijk liquiditeitsproblemen.

In diezelfde periode heeft een medewerkster van de heer DE NYN dan wel zijn advocatenkantoor VOF DE NYN & PARTNERS aan FOD FINANCIËN gemaild (of minstens: aan de heer De Smet voorgesteld om dit te mailen aan de FOD FINANCIËN) dat BVBA The Force *"in geval van akkoord diezelfde dag nog"* overgaat tot betaling van 12.000,00 euro, waarbij *"dit saldo (...) op mijn derdenrekening geparkeerd"* werd.

Een akkoord met de FOD Financiën werd niet bereikt. Op 6 november 2018 werd BVBA The Force failliet verklaard.

Het bedrag van 18.000,00 euro werd niet overgemaakt aan de curator van BVBA The Force.

Op 5 december 2018 heeft advocatenkantoor VOF DE NYN & PARTNERS beslist, al dan niet na akkoord van de heer Luc De Smet, om het bedrag van 18.000,00 euro aan te wenden ter *"compensatie"* *"met betrekking tot de geleverde prestaties en gemaakte kosten"*, dit zowel in dossiers van de heer L. De Smet, BVBA The Force (op dat ogenblik in falings) en een vennootschap *"Jedi"*, klaarblijkelijk op dat ogenblik eveneens in falings.

3. Bij aangetekend schrijven van 17 december 2018 verzoekt mevrouw BAEYENS aan VOF DE NYN & PARTNERS om het bedrag van 18.000,00 euro terug te betalen. Uit het dossier blijkt niet dat VOF DE NYN & PARTNERS gereageerd heeft op dit bericht. Zij beweert dat ook niet bij conclusie.

4. Bij e-mail van 19 december 2018 meldt de heer Luc De Smet dat hij de betreffende *"compensatie"* betwist.

Hij stelt onder meer:

- dat hij niet op de hoogte was van een betalingsachterstand;
- dat hij bepaalde facturen niet kende;
- dat bepaalde facturen niet vervallen waren;
- dat bepaalde facturen niet genummerd waren.

Deze stukken worden niet neergelegd, zodat de rechtbank dit niet kan nakijken.

V. DE EISEN

MEVROUW BAEYENS vraagt de rechtbank om te beslissen dat de heer DE NYN en VOF DE NYN & PARTNERS solidair veroordeeld worden tot betaling van 18.000,00 euro, te vermeerderen met de interest en de gerechtskosten.

MEVROUW BAEYENS vraagt de rechtbank eveneens om het kantonnementsrecht uit te sluiten.

VI. BEOORDELING

A. BEVOEGDHEID

5. Verwerende partijen werpen in hun eerste conclusie de onbevoegdheid op van deze rechtbank. Zij vroegen – in hun eerste conclusie – de verzending naar de arrondissementsrechtbank.

In een latere conclusie vordert de VOF de verwijzing naar de “bevoegde rechtbanken” (welke?) te Brussel.

Artikel 855 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt:

“De partij mag de bevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is, alleen afwijzen in zover zij meedeelt welke rechter volgens haar bevoegd is.”

De rechtbank kan – behoudens de verwijzing naar de “arrondissementsrechtbank” – noch uit de conclusies van verwerende partijen, noch uit hun pleidooien op de zitting afwijzen welke rechter volgens hen bevoegd is.

De latere vraag van de VOF tot verwijzing naar de “bevoegde rechtbanken” te Brussel is naast laattijdig, onnauwkeurig: het is niet duidelijk of een verwijzing naar de rechtbanken van eerste aanleg dan wel naar de ondernemingsrechtbank beoogd wordt. Het blijkt evenmin uit de rest van de conclusie en/of pleidooien welke rechtbank “volgens haar bevoegd is”.

Dit is geen louter theoretische denkoefening noch een overdreven formalisme: een exceptie van onbevoegdheid vraagt geen sacrale bewoordingen. De rechtbank dient evenwel te kunnen opmaken naar welke rechtbank de verzending gevorderd wordt.

In de eerste conclusie stellen verwerende partijen immers ook – volstrekt ten onrechte – “geen ondernemingen” te zijn, voor zover dit al relevant is nu het geschil in elk geval een geschil “ter zake van een vereniging met rechtspersoonlijkheid” betreft in de zin van artikel 574,1° Gerechtelijk Wetboek.

Het is bij dit alles thans niet duidelijk of, en zo ja in welke mate, verwerende partijen enkel een exceptie van territoriale bevoegdheid opwerpen dan wel (eveneens) een exceptie van materiële onbevoegdheid.

6. Verwerende partijen lichten niet toe naar welke arrondissementsrechtbank zij de zaak graag zouden verwijzen.

Uit niets blijkt dat de arrondissementsrechtbank bevoegd is om van dit geding kennis te nemen. De rechtbank heeft evenmin kennis van dergelijke bevoegdheid. De rechtbank heeft evenmin kennis van een rechtsregel die het aan een verwerende partij toestaat om te verzoeken de zaak naar een arrondissementsrechtbank te verwijzen. Verwerende partijen zeggen evenmin op basis van welke regel een arrondissementsrechtbank bevoegd zou zijn.

7. Verwerende partijen erkennen ter zitting – en een en ander blijkt ook uit de stukken – dat zij een kantoor/vestiging hebben te Willebroek. De heer DE NYN beschikt over een balie-inschrijving aan de balie te Antwerpen. Hun briefpapier vermeldt dit kantooradres expliciet.

Dat volstaat met het oog op de territoriale bevoegdheid. Dat zij hun vestiging te Willebroek niet hebben laten inschrijven heeft mogelijk fiscale implicaties (mogelijk wordt zo een vestigingsbelasting vermeden) doch is niet van tel bij de beoordeling van de territoriale bevoegdheid.

De rechtbank begrijpt niet waarom verwerende partijen – zelf advocaten en op hun beurt elk afzonderlijk bijgestaan door advocaten – zich dermate dilatoir op een exceptie van onbevoegdheid beroepen.

De exceptie is ongegrond. Deze rechtbank is bevoegd.

B. GROND VAN DE ZAAK

1. *Gehoudenheid vennoot VOF*

8. De heer DE NYN – zelf advocaat en bijgestaan door een advocaat – stelt bij conclusie dat het hem volstrekt onduidelijk is *“waarom eiseres hem persoonlijk dagvaardt”*, nu zijn VOF *“een onderscheiden rechtspersoon betreft”*.

En verder:

“Waarom hij persoonlijk in deze procedure werd gedagvaard, daar waar het geschil betrekking heeft op diens vennootschap, is hem een raadsel”

De heer DE NYN erkent evenwel zaakvoerder en vennoot te zijn van de voormelde VOF.

9. Op zitting heeft de rechtbank het standpunt van de heer DE NYN gevraagd aangaande de toenmalige artikelen 201 en verder van het (destijds toepasselijke) Wetboek van Vennootschappen. Een inhoudelijk standpunt werd niet meegedeeld.

Artikel 201 van het Wetboek Vennootschappen bepaalt:

“De vennootschap onder firma is een vennootschap met rechtspersoonlijkheid die wordt aangegaan tussen hoofdelijk aansprakelijke vennoten.”

De rechtbank durft aannemen dat de heer DE NYN op de hoogte was van dit principe.

10. Voor het overige voert de heer DE NYN geen inhoudelijk verweer op de vordering.

11. De rechtbank ziet geen reden om de eis lastens hem ambtshalve ongegrond te verklaren of te herleiden, zodat de eis gegrond is.

Gelet op het feit dat de heer DE NYN geen inhoudelijk verweer voert aangaande de vordering zelf en dat de door hem opgeworpen excepties dilatoir zijn, sluit de rechtbank het kantonnementsrecht uit.

2. *Gehoudenheid VOF*

a. Niet beantwoorden briefwisseling

12. De VOF heeft niet geantwoord op de brief van mevrouw BAEYENS van 17 december 2018. De VOF beweert dat ook niet.

De VOF is een onderneming.

Het bewijs tegen een onderneming is vrij (artikel 1348bis van het Burgerlijk Wetboek).

13. Om een vlot economisch verkeer mogelijk te maken, rust op elke onderneming de verplichting om standpunt in te nemen omtrent de briefwisseling die aan haar gericht wordt. Ofwel aanvaardt zij deze, wat doorgaans stilzwijgend zal gebeuren, ofwel moet zij een volgens haar onjuist bericht protesteren. Deze verplichting is een gevolg van de positieve betekenis die tussen ondernemingen aan het stilzwijgen wordt gehecht bij de ontvangst van documenten, briefwisseling en dergelijke (zie E. Dirix en G.L. Ballon, *Factuur*, in *A.P.R.*, 2012, p. 169, nr 336 en p. 175 e.v., nr 344). Nog steeds met het oog op een veilig en vlot economisch verkeer dient elk protest binnen een korte termijn te worden geformuleerd.

14. Het feit dat de VOF niet binnen gepaste tijd de aanspraken van mevrouw BAEYENS betwist heeft, volstaat om haar vordering gegronnd te verklaren.

b. Eigendom derdengelden

15. Er is meer.

De VOF, titularis van de derdenrekening waarover de discussie gaat, houdt voor dat zij optrad als raadsman van de heer De Smet en dus op instructie van de heer De Smet. Bijgevolg zou zij enkel op diens instructie de gelden aan deze of gene partij kunnen overmaken.

Dit is om meerdere redenen onjuist.

16. Deze redenering verklaart vooreerst niet waarom met de betrokken gelden op 5 december 2018 facturen gericht aan BVBA The Force dan wel "Jedi" betaald zouden zijn. Beide vennootschappen waren dan in falen. De heer De Smet had op dat ogenblik geen vertegenwoordigingsbevoegdheid meer binnen de voormelde vennootschappen.

17. Daarenboven heeft de heer De Smet dergelijke instructie betwist (stuk 3 eisende partij), waarbij hij overigens op zeer duidelijke wijze alludeert op het gegeven dat de VOF haar boekhouding zou manipuleren.

De rechtbank begrijpt niet dat verwerende partijen pleiten dat zij hebben gehandeld op instructie van de heer De Smet, daar waar uit de stukken ontegensprekelijk blijkt dat hij zelf die instructie betwist.

Het valt de rechtbank op dat noch de VOF noch de heer De NYN hangende deze procedure zelfs maar de moeite nemen om trachten de uiterst ernstige beschuldiging over de gemanipuleerde boekhouding ook maar enigszins te weerleggen. De facturen worden niet bijgebracht.

Daarenboven stelt de heer De Smet hierbij klaar en duidelijk dat de facturen die – aldus de VOF – met het bedrag van 18.000,00 euro “gecompenseerd” werden minstens ten dele dateren van daags voor deze compensatie, dat deze – al dan niet terecht – ten dele betwist waren en derhalve niet opeisbaar waren. Ook hier voeren noch de VOF noch de heer DE NYN enig verweer.

De rechtbank kan niet anders dan besluiten dat de VOF niet aantoont dat de voorwaarden voor de door haar beweerdelijk doorgevoerde compensatie verschuldigd waren: zij legt niet eens de onderliggende facturen voor. Zij legt geen begin van bewijs voor van de aanvaarding van een betrokkene van deze facturen, noch van het bedrag.

18. Ten overvloedige onderzoekt de rechtbank wie de “eigenaar” was van het bedrag van 18.000,00 euro onmiddellijk na de storting door mevrouw BAEYENS op de derdenrekening van het advocatenkantoor:

- De gelden stonden op de derdenrekening. Op dergelijke rekening staan slechts gelden “die naar cliënten of derden moeten worden gestort”. Het is duidelijk dat de gelden einde oktober 2018 niet toebehoorden aan de VOF of de heer DE NYN. Zij beweren dat ook niet. De voorgehouden compensatie waarop zij zich beroepen, zou pas op 5 december 2018 doorgevoerd zijn, zowat anderhalve maand later;
- Partijen zijn het erover eens dat de gelden einde oktober 2018 – vóór het faillissement van BVBA The Force – niet toebehoorden aan deze laatste. Indien dat wel het geval zou zijn, had de VOF of de heer DE NYN deze gelden overigens ook moeten doorstorten aan de curator qq. van dit faillissement.

In deze hypothese zou het loutere feit dat zij deze gelden niet aan de curator hebben doorgestort, zonder meer een ontdraging van activa uitmaken, met medewerking van de zaakvoerder en diens advocaat. Dit zou mogelijk strafrechtelijke gevolgen hebben. De rechtbank gaat ervan uit dat geen van de betrokkenen zich hieraan zou wagen.

Bijgevolg is het ook duidelijk dat de “lening aan The Force”, zoals vermeld in de betalingsreferte, niet gerealiseerd werd.

De gelden hebben dus nooit behoord tot het vermogen van BVBA The Force.

- De VOF of de heer DE NYN traden in die periode evenwel – minstens “ook” – op als raadslieden van BVBA The Force. Dat blijkt met zoveel woorden uit stuk 3 van mevrouw BAEYENS. Het is een medewerkster van de VOF en/of de heer DE NYN die op dat ogenblik expliciet communiceert namens The Force en in die hoedanigheid meldt over de gelden te kunnen beschikken. Deze zijn namelijk op de “derdenrekening geparkeerd”. Hieruit volgt eveneens ontegensprekelijk dat niet aangetoond is dat de gelden op enig ogenblik tot het vermogen van de heer De Smet behoorden. Er ligt geen enkel stuk in die zin voor. Het was integendeel mevrouw BAEYENS die de gelden “geparkeerd” liet om desgevallend – mits akkoord van de FOD Financiën – te laten ontfangen door BVBA The Force.

- In die omstandigheden ziet de rechtbank niet in:
 - o Hoe deze gelden op 5 december 2018 ten dele zouden toekomen aan de vennootschap "Jedi", klaarblijkelijk op dat ogenblik in falings? Met welk recht: de VOF en/of de heer DE NYN meenden bevoorrecht te zijn t.a.v. deze gefailleerde vennootschap is evenmin duidelijk. Zij lichten hierover niets toe. Zij beweren niet dat zij een aangifte van schuldvordering hebben neergelegd in het faillissement van de vennootschap "Jedi".
 - o Hoe deze gelden op 5 december 2018 ten dele zouden toekomen aan de vennootschap "BVBA The Force", op dat ogenblik in falings? Met welk recht: de VOF en/of de heer DE NYN meenden bevoorrecht te zijn t.a.v. deze gefailleerde vennootschap is evenmin duidelijk. Zij lichten hierover niets toe. Dit geldt eens te meer nu op de zitting gemeld werd dat ook hier geen aangifte van schuldvordering verricht werd.
 - o Hoe deze gelden op 5 december 2018 ten dele zouden toekomen aan de heer De Smet dan wel waarom deze hier op 5 december 2018 over kon beschikken? Ook hier wordt geen enkele rechtsgrond aangehaald.

Partijen leggen geen enkel stuk voor waaruit een eigendomsoverdracht tussen mevrouw BAEYENS en Jedi dan wel The Force dan wel de heer De Smet blijkt.

De rechtbank dient dan ook aan te nemen dat de eigendom van de 18.000,00 euro nooit overgedragen is aan een derde partij en dat mevrouw BAEYENS dus steeds eigenaar is gebleven.

19. In de gegeven omstandigheden had noch de VOF noch de heer DE NYN enig recht om over de gelden te beschikken. Zij handelde(n) slechts als bewaarnemer en diende(n) de gelden op eerste verzoek terug te geven.

c. Inbreuk deontologische norm?

20. Gelet op het voorgaande is een onderzoek naar de vraag of de VOF dan wel de heer DE NYN een inbreuk zouden hebben begaan op een deontologische norm niet meer nuttig voor de burgerlijke afhandeling van dit geschil.

Het staat partijen vanzelfsprekend vrij dit vonnis aan de bevoegde stafhouder(s) over te maken.

C. VOORLOPIGE TENUITVOERLEGGING

21. Een eindvonnis kan in principe uitgevoerd worden, ook al wordt er een rechtsmiddel tegen aangewend. De rechtbank kan beslissen om hiervan af te wijken. De rechtbank ziet in dit dossier geen reden om af te wijken van het principe dat het vonnis voorlopig ten uitvoer gelegd kan worden.

22. MEVROUW BAEYENS vraagt de rechtbank om het recht op kantonnement uit te sluiten. Dat kantonnementsrecht staat een partij toe om – onder de wettelijke voorwaarden – het volledige

bedrag van de veroordeling te blokkeren nadat een rechtsmiddel ingesteld werd. Een correct kantonnement impliceert dat de eisende partij de uitvoering niet meer kan verderzetten.

Zoals hierboven reeds gemotiveerd toegelicht, sluit de rechtbank het kantonnementsrecht uit.

D. PROCESKOSTEN

23. In ieder eindvonnis wordt de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten. Dit zijn onder meer de kosten van dagvaarding, de rechtsplegingsvergoeding, de rolrechten en een bijdrage in het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

1. *Rechtsplegingsvergoeding*

24. Om de rechtsplegingsvergoeding te bepalen, moet de rechtbank eerst het bedrag van de (hoofd)vordering vaststellen.

25. De hoofdvordering is in geld waardeerbaar. Deze ligt vervat in de schijf van 10.000,01 tot 20.000,00 euro. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor een dergelijke vordering is 1.320,00 euro.

Er zijn geen redenen om af te wijken van het basisbedrag.

2. *Dagvaardingskosten*

26. De dagvaardingskosten bedragen 281,57 euro en zijn ten laste van de verwerende partijen.

VII. BESLISSING

Na beraad en gelet op de argumenten hierboven, beslist de rechtbank het volgende. Deze beslissing gebeurt op tegenspraak.

De vordering van MEVROUW CHRISTINA BAEYENS is toelaatbaar en is als volgt gegrond.

DE HEER CHRISTIAAN DE NYN en VOF DE NYN & PARTNERS moeten, hoofdelijk, aan MEVROUW CHRISTIANA BAEYENS betalen:

- de hoofdsom van **18.000,00 euro**;
- de interest op deze hoofdsom van 17 december 2018 tot alles betaald is. Deze interest wordt berekend aan de wettelijke interestvoet overeenkomstig de wet betreffende de lening tegen intrest van 5 mei 1865;
- de gerechtskosten:
 - o dagvaardingskosten: **281,57 euro**;
 - o rechtsplegingsvergoeding: **1.320,00 euro**.

HEER CHRISTIAAN DE NYN en VOF DE NYN & PARTNERS moeten, hoofdelijk, na uitnodiging, de rolrechten van 165,00 euro betalen aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

Dit vonnis kan uitgevoerd worden, ook al wordt er een rechtsmiddel tegen aangewend. Het kantonnementsrecht wordt uitgesloten.

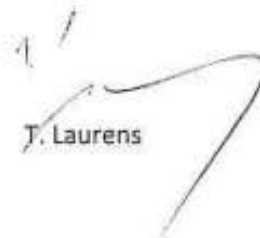
Dit dossier is behandeld door Kamer 6 van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen, samengesteld uit:

T. LAURENS,	rechter, voorzitter van de kamer,
R. LEMMENS,	rechter in ondernemingszaken,
F. VERCAUTEREN,	rechter in ondernemingszaken,
M. VAN ROMPAYE,	griffier,

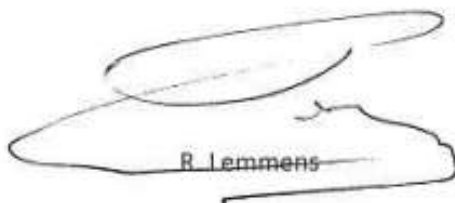
Dit vonnis is uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **9 april 2020** door de voorzitter, bijgestaan door de griffier.

M. Van Rompaye

T. Laurens

R. Lemmens

F. Vercauteren

Toepassing werd gemaakt van art. 785 Ger.W., vermelding op volgende blz.

Overeenkomstig art. 785 Ger. W. verklaart ondergetekende M. VAN ROMPAYE, Griffier, dat de Heer F. VERCAUTEREN, Rechter in Ondernemingszaken, in de onmogelijkheid verkeert om onderhavig vonnis te ondertekenen binnen de wettelijk voorziene termijn.

De Griffier,

M. VAN ROMPAYE.

Het grote probleem is dat dit gunstige vonnis, dat mijns inziens perfect omschrijft hoe de vork exact in de steel zit, eigenlijk overbodig en volstrekt nutteloos is. Want u raad het al, uiteraard is Meester De Nyn in beroep gegaan. Wat problematisch is voor mijn ouders, want intussen zitten ze door hun resterende reserves door, en kunnen ze de extra kosten van een bijkomend proces om hun rechtmatige eigendom terug te krijgen eigenlijk niet meer betalen.

Gelukkig hebben ze een geduldige advocaat die blijkbaar bereid is om te wachten totdat ze hun spaargeld terug kunnen krijgen via de procedure. Hij moet de zaak dus positief inschatten, ik zelf vrees er echter voor... dit had gewoon nooit voor de rechtbank uitgevochten moeten worden indien de orde van advocaten in Brussel zijn verantwoordelijkheid correct had opgenomen.

Op het moment dat ik dit schrijf is deze beroepsprocedure hieromtrent reeds gepleit, maar nog niet gevonnist. De reden waarom de 'rechtbank van eerste aanleg' als lichaam eigenlijk nutteloos is, is omdat een gegoede tegenpartij quasi altijd in beroep gaat, zelfs al weten ze maar al te goed dat ze in

de fout zijn. Dit werkt klassenjustitie in de hand, want veel mensen moeten afhaken omdat ze het beroep niet meer financieel kunnen bolwerken, zelfs al hebben ze gewonnen in eerste aanleg.

Maar zelfs al lukt dat wel, dan word je pas geconfronteerd met de realiteit, want voor de een of andere bizarre reden is mijn ervaring met beroepsprocedure-vonnissen steeds zeer negatief geweest. Het winnen van een proces in eerste aanleg is dus meestal een pyrrusoverwinning, die enkel van symbolische waarde is. Enkel de beroepsprocedure telt uiteindelijk.

Zo verloren we bv. het doelgroepenvermindering-conflict in The Force in beroep. Vreemd want het vonnis voor de arbeidsrechtbank in eerste aanleg was m.i. duidelijk en correct, maar de redeneringen die het Hof van beroep soms volgt zijn op zijn zachtst gezegd (hier komt het woord weer... 😊) onlogisch te noemen. Doordat we dit beroep hadden verloren, zijn we dan uiteindelijk niet meer in beroep gegaan tegen de faillietverklaring van The Force zelf, want dit betekende dat er plotsklaps effectief meer dan 40.000€ extra RSZ verschuldigd was, wat de definitieve doodsteek betekende.

Indien het vonnis in eerste aanleg echter had standgehouden, dan waren we hoogstwaarschijnlijk wél in beroep gegaan zijn tegen de uitgesproken faling. En dit beroepsvonnissen is pas gevallen na de faillietverklaring zelf, dus hoe kan men me nu eigenlijk verwijten dat ik te laat de boeken zou hebben neergelegd?? We waren zelfs nog aan het wachten op deze uitspraak in beroep! Maar ja, wel de 'laattijdige aangifte' tenlastelegging van het parket op mijn conto, begrijpe wie kan?

Ik voorspel dus nu reeds dat mijn ouders hun beroepsprocedure zullen verliezen, Meester De Nyn heeft 'ervaring' met het winnen van beroepsprocedures nietwaar (zie zijn Ye-zaak), dus die 'ervaring' zal hem nu ook wel bijstaan. U mag hierbij het woord 'ervaring' op eigen verantwoordelijkheid gerust vervangen door een ander woord 😊, het resultaat so far is in ieder geval dat hij 'op een of andere manier' feitelijk steeds door de mazen van het juridische net kan glippen. Het gunstige en uitermate onderbouwde vonnis in eerste aanleg zal aldus naar de prullenmand worden verwezen, en de crimineel zal alsnog zegevieren. Ik hoop dat ik verkeerd ben, binnen enkele weken zullen we het weten.

Ocharme mijn arme mama, ze ziet hier echt van af, ze kan zoveel onrechtvaardigheid echt niet vatten. Cognitieve dissonantie voor iets wat je zélf meemaakt uit zich blijkbaar in het mantrisch herhalen van het zinnetje: "maar dat kan toch niet, dat kàn toch écht niet, alé dat kan toch niet, dat kan toch niet, ik begrijp het niet dat zoiets kan, dat kàn toch niet, enz.". Welcome to the World mama, het kan niet alleen wél, het is de standaard procedure.

Ik pleit er uit alle macht voor om de rechtbanken van eerste aanleg (of de beroepsrechtbanken zelf) gewoon af te schaffen. Er moet/mag dus maar één orgaan overblijven om over uw lot te beslissen. Uiteindelijk maakt het toch niet uit om te winnen in eerste aanleg, dus kan men beter snel weten waar men uiteindelijk voor staat en dan moet men ook de extra kosten voor een 'automatisch' beroep niet maken. Dit zal voor een eerlijkere rechtspraak zorgen, en de grotere spelers aan slagkracht doen inboeten.

Bovendien zou dit het grootste probleem van justitie in één klap oplossen: de achterstanden en trage opvolging. Ah ja, want alle beroepsrechtbanken kunnen dan worden omgevormd tot de 'enigste'-aanleg rechtbanken, en alle zaken zullen veel sneller een definitief vonnis verkrijgen dankzij een 'verdubbeling' (er van uitgaande dat er ongeveer evenveel rechtbanken van eerste aanleg als van beroep zijn) van de capaciteit. Afschaffen dus die handel!

UPDATE: Toen ik bovenstaande alinea's neerpende was er nog geen uitspraak gevallen in beroep, maar zoals ik vreesde en voorspelde tart het vonnis in beroep alle verbeelding, en is m.i. het perfecte voorbeeld van het morele failliet van de volledige justitie. Het juridische systeem is overduidelijk op

maat gemaakt van de witte boord criminelen, en de beroepsrechters sluiten de rangen en beschermen systematisch het 'eigen volk'.

Na het lezen van het schandalige en werkelijk onbegrijpelijke vonnis is/was mijn mama er heilig van overtuigd dat deze rechter corrupt is en omgekocht werd door Meester De Nyn. Dit zou de meest logische verklaring zijn voor een dergelijk onlogisch en immoreel vonnis, maar zelf ben ik er niet van overtuigd dat Meester de Nyn (diep) in zijn zakken heeft moeten tasten om de slinger der wet naar zijn kant te doen overhellen.

Neen, want het probleem met justitie zit nog véél dieper dan simpele corruptie van een handvol beroepsrechters. Het is de perceptie die dodelijk is. De beroepsrechter in kwestie, een zekere, had namelijk haar oordeel al geveld nog voordat de zaak werd gepleit, want de raadsman van mijn ouders heeft zelfs de kans niet gekregen om zijn pleidooi te voltooien. Na meer dan een halfuur geduldig naar de leugens van de advocaat van Meester De Nyn te hebben geluisterd, onderbrak zij namelijk grofweg onze raadsman reeds in het begin van zijn pleidooi na een 5-tal minuten met de melding: ik heb genoeg gehoord, vonnis op

Enkel dit feit al bewijst de vooringenomenheid en subjectiviteit van de beroepsrechter, als één van de partijen zelfs de kans niet krijgt om zijn pleidooi op een waardige manier te brengen en te voltooien, dan heeft men niet te maken met een objectieve rechter, integendeel. Haar vonnis bevestigt dit alleen maar. Ze is dus wel degelijk zo corrupt als de pest, doch het was zelfs niet nodig voor Meester De Nyn om haar om te kopen, want het gaat hier volgens mij om 'institutionele corruptie'.

Het systeem dat zichzelf beschermt, waarbij een gewone burger maakt geen kans tegen 'edele' tegenpartijen zoals advocaten, notarissen, curators, enz. gewoonweg omdat de rechters er automatisch van uitgaan dat dergelijke partijen 'juridisch' steeds in hun recht staan. Wat bovendien meestal nog klopt ook, gezien hun ervaring en de op maat geschreven wetten die de grote spelers bevoordelen. Het loont voor het gerecht de moeite niet om dergelijke zaken in detail te bestuderen, enkel om die enkele uitzonderingen die de regel bevestigen er uit te kunnen halen om een eerlijk vonnis te verschaffen. Want dat zou te veel van het bandwerk afwijken en dus te veel moeite en energie benodigen.

Maar het maakt voor de slachtoffers uiteraard geen moer uit of ze nu genekt worden door actieve of passieve corruptie, of door verregaande incompetentie, of door luiheid en/of macht der gewoonte, het resultaat blijft hetzelfde: groteske onrechtvaardigheid. Leest U maar even mee en oordeel zelf hoe wijs of onwijs het hof van beroep in deze zaak wel niet is:

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

001742

Repertoriumnummer
2021/4175
Datum van uitspraak
17 mei 2021
Rolnummer
2020/AR/885

Uitgifte

Ungereikt aan	Ungereikt aan	Ungereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B1E3
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

1. **DE NYN Christiaan**, RRN 65.04.25-363.86, wonende te 1840 LONDERZEEL, Mechelsestraat 125,

Appellant sub 1, ter terechtzitting van 26 april 2021 in persoon aanwezig en de debatten volgende vanuit de gang gelet op de beperkte plaats in de zittingszaal teneinde de voorzorgsmaatregelen inzake covid19 te kunnen volgen.

bijgestaan door mr. DEWULF Sarah, advocaat te 1700 DILBEEK, Verheydenstraat 32

2. **DE NYN & PARTNERS VOF**, ON 0831.784.304, met maatschappelijke zetel te 1840 LONDERZEEL, Oudemansstraat 25/3,

Appellante sub 2,

vertegenwoordigd door mr. GEERTS Jan, advocaat te 2880 BORNEM, Sint Amandsesteenweg 76 (ref.: 19.014)

tegen het vonnis van de 6^e kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen van 09 april 2020, gekend onder rolnummer A/19/702

tegen

BAEYENS Christiana, RRN 42.28.03-003.15, wonende te 1860 MEISE, Boechtstraat 26/2,

geïntimeerde, ter terechtzitting van 26 april 2021 in persoon aanwezig en de debatten volgende vanuit de gang gelet op de beperkte plaats in de zittingszaal teneinde de voorzorgsmaatregelen inzake covid19 te kunnen volgen.

bijgestaan door mr. MEERTS Jan, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 12 bus 6 (ref.: M 3535)

Gelet op het tussenarrest van 15.07.2020.

1. De feiten

De feitelijke gegevens die aan het geschil ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:

- De eerste appellant oefent zijn activiteiten als advocaat uit middels de tweede appellante, waarvan hij bestuurder en hoofdelijk vennoot is;
- Hij trad op als raadsman van de heer De Smet, zoon van de geïntimeerde, en de vennootschap The Force, waarvan de heer De Smet de zaakvoerder is, in verschillende dossiers;
- De geïntimeerde houdt voor dat zij in het kader van de procedure waarbij The Force door de fiscale ontvanger in faillissement was gedagvaard, het bedrag van 18.000,00 EUR leende aan The Force met het oog op het bekomen van een regeling waarbij een deel van de schulden onmiddellijk zou worden afbetaald; zij stelt dat de lening werd aangegaan onder de opschortende voorwaarde van een akkoord met de fiscus; zij houdt voor dat zij daarom het bedrag van 18.000,00 EUR stortte op de derdenrekening van de tweede appellante dat enkel in geval van akkoord van de fiscale ontvanger mocht worden doorgestort;
- Er werd geen akkoord bereikt met de fiscale ontvanger en The Force werd failliet verklaard door de ondernemingsrechtbank te Brussel van 06.11.2018;
- De appellanten houden daarentegen voor dat deze gelden door de heer De Smet persoonlijk werden geleend, dat deze gelden op de derdenrekening werden gestort door de heer De Smet, dat hij vrij over deze gelden kon beschikken en dat de heer De Smet na het faillissement van The Force nooit heeft gevraagd de gelden terug te storten of over te maken;
- Volgens de appellanten werd op 04.12.2018 mondeling met de heer De Smet overeengekomen om de openstaande ereloonstaten te voldoen met de geconsigneerde gelden; deze beweerde afspraak werd per e-mail van 05.12.2018 bevestigd door de appellanten aan de heer De Smet;
- Per aangetekend schrijven van 17.12.2018 verzocht de geïntimeerde de appellanten het bedrag van 18.000,00 EUR aan haar terug te storten;
- In zijn e-mailbericht van 19.12.2018 sloot de heer De Smet zich aan bij de aanspraken van de geïntimeerde en betwistte het bestaan van de hoger aangehaalde mondelinge overeenkomst;
- Per e-mailberichten van 15 en 18.01.2019 aan de heer Smet betwistten de appellanten de beweringen van de heer De Smet en de geïntimeerde.

2. De voorafgaande rechtspleging

Het hof verwijst ter zake naar het tussenarrest van 15.07.2020, waarbij alvorens recht te doen en bij toepassing van art. 1066, 6° Ger.W., het bestreden vonnis werd vernietigd in zoverre het kantonnementsrecht werd uitgesloten, de conclusietermijnen werden bepaald en de beslissing over de kosten werd aangehouden.

De appellanten zijn op 14.08.2020 overgegaan tot het kantonnement.

3. De standpunten van partijen na het tussenarrest van 15.07.2020

3.1. De eerste appellant vraagt bij "tweede syntheseberoepsconclusie na art. 748 Ger.W.", neergelegd op de griffie op 01.03.2021:

- het hoger beroep van de eerste appellant integraal ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens het bestreden vonnis integraal te vernietigen, hervormen en opnieuw rechtdoende;
- in limine litis en vóór iedere beslissing inzake ontvankelijkheid dan wel ten gronde, het bestreden vonnis te vernietigen en te hervormen in zoverre de eerste rechter zich territoriaal bevoegd verklaarde om kennis te nemen van het geschil en, dienvolgens overeenkomstig art. 643 Ger.W. de zaak te verzenden naar het Hof van Beroep te Brussel;
- de burgerlijke valsheidsvordering van de tweede appellante ten aanzien van de stukken 12 en 16 uit het bundel van de geïntimeerde ontvankelijk en gegrond te verklaren en de uitspraak over de vorderingen ten gronde op te schorten hangende de valsheidsprocedure;
- ten gronde, het bestreden vonnis integraal te vernietigen en te hervormen en dienvolgens, de oorspronkelijke vorderingen van de geïntimeerde in zoverre ontvankelijk, integraal af te wijzen als zijnde ongegrond;
- voorbehoud te verlenen aan de eerste appellant voor het instellen van een burgerlijke valsheidsvordering t.a.v. stuk 12 uit de bundel van de geïntimeerde;
- de geïntimeerde te verwijzen in de kosten van beide aanleggen met inbegrip van de dagvaardingskosten, de rolrechten en de basis rechtsplegingsvergoedingen (tweemaal 1.320,00 EUR).

3.2. De tweede appellante vraagt bij "tweede syntheseberoepsconclusie na art. 748 Ger.W.", neergelegd op de griffie op 26.02.2021:

- het hoger beroep van de eerste appellant integraal ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens het bestreden vonnis integraal te vernietigen, hervormen en opnieuw rechtdoende;
- in limine litis en vóór iedere beslissing inzake ontvankelijkheid dan wel ten gronde, het bestreden vonnis te vernietigen en te hervormen in zoverre de eerste rechter zich territoriaal bevoegd verklaarde om kennis te nemen van het geschil en, dienvolgens overeenkomstig art. 643 Ger.W. de zaak te verzenden naar het hof van beroep te Brussel;
- akte te nemen van de burgerlijke valsheidsvordering van de tweede appellante ten aanzien van de stukken 12 en 16 uit het bundel van de geïntimeerde, deze ontvankelijk en

gegrond te verklaren en de uitspraak over de vorderingen ten gronde op te schorten hangende de valsheidsprocedure;

- ten gronde, het bestreden vonnis integraal te vernietigen en te hervormen en dienvolgens, de oorspronkelijke vorderingen van de geïntimeerden in zoverre ontvankelijk, integraal af te wijzen als zijnde ongegrond;
- de geïntimeerde te verwijzen in de kosten van beide aanleggen met inbegrip van de dagvaardingskosten, de rolrechten en de basis rechtsplegingsvergoedingen (tweemaal 1.320,00 EUR).

3.3. De geïntimeerde vraagt bij "tweede syntheseconclusie in beroep na art. 748 Ger.W." neergelegd op de griffie op 15.03.2021:

- zich territoriaal bevoegd te verklaren;
- het hoger beroep als ongegrond af te wijzen en de appellanten te veroordelen tot de gerechtskosten, aan de zijde van de geïntimeerde begroot op een rechtsplegingsvergoeding (basistarief) van 1.320,00 EUR.

4. Beoordeling

4.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden vonnis van 09.04.2020, dat volgens de verklaring van de partijen op de zitting van 29.06.2020 werd betekend op 03.06.2020, en stelt vast dat door de appellanten tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op ontvankelijke wijze hoger beroep werd aangetekend.

4.2. De valsheidsvordering en de stukken nrs. 12 en 16 van de geïntimeerde

Naar aanleiding van de nieuwe stukken nrs. 12 en 16 die de geïntimeerde heeft aangewend in haar syntheseconclusies neergelegd op de griffie op 28.12.2020, heeft de tweede appellante een valsheidsvordering ingesteld.

Aangezien de geïntimeerde geen verdere vertraging van de behandeling wenst, heeft zij verklaard op de zitting van 26.04.2021 dat zij deze stukken niet meer wenst te gebruiken en neer te leggen. De betreffende stukken die digitaal werden neergelegd, worden derhalve uit de debatten geweerd en het hof neemt er geen kennis van.

De argumentatie van de geïntimeerde, gesteund op deze stukken, kan bijgevolg niet gevolgd worden; zij wordt immers niet gestaafd door bewijsstukken.

4.3. De territoriale bevoegdheid

4.3.1. De appellanten betwisten de territoriale bevoegdheid van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen. Zij argumenteren dat de ondernemingsrechtbank te Brussel territoriaal bevoegd was overeenkomstig art. 624 GerW en dat bijgevolg de zaak dient verzonden te worden naar het hof van beroep te Brussel.

4.3.2. Overeenkomstig art. 624,2° GerW is de rechter bevoegd van de plaats waar de verbintenis waarover het geschil loopt of één ervan zijn ontstaan of waar zij worden, zijn of moeten worden uitgevoerd.

4.3.3. De geïntimeerde houdt voor dat zij recht heeft op de terugbetaling van het bedrag van 18.000,00 EUR, die zij gestort heeft op de derdenrekening op naam van de tweede appellante; zij stelt dat zij dat bedrag had geleend aan de vennootschap The Force, cliënt van de eerste appellant, met als opschortende voorwaarde dat de fiscale ontvanger akkoord kon gaan met de voorgestelde regeling. Nu deze opschortende voorwaarde zich niet gerealiseerd heeft, heeft zij recht op de terugbetaling van dat bedrag vanwege de tweede appellante. De eerste appellant is als vennoot van de VOF hoofdelijk met haar gehouden.

Daarnaast argumenteert de geïntimeerde dat beide appellanten (zoals uitdrukkelijk bevestigd op de zitting) fouten hebben begaan in de zin van art. 1382 Oud BW waardoor zij schade heeft geleden die zij begroot op 18.000,00 EUR.

4.3.4. De plaats waar de verbintenis voortvloeiende uit een buitencontractuele fout is ontstaan in de zin van art. 624, 2° GerW, is zowel de plaats waar de fout is begaan als die waar de schade is geleden.

De tweede appellante, waar de eerste appellant als advocaat werkt, heeft naast haar kantoor te Londerzeel, ook een kantoor te Willebroek, zoals blijkt uit haar eigen briefpapier en de eerste appellant heeft een hoofdinschrijving (gegeven dat op zich niet wordt betwist door de appellanten) aan de balie van de orde van advocaten te Antwerpen. Overeenkomstig art. 180 Codex Deontologie heeft een advocaat die meerdere kantoren houdt, zijn hoofdkantoor in het kantoor waar hij hoofdzakelijk zijn beroep uitoefent.

De geïntimeerde argumenteert dan ook terecht dat de verbintenis op basis van de buitencontractuele aansprakelijkheid van de appellanten ontstaan is in het gerechtelijke

arrondissement Antwerpen, zodat de eerste rechter zich terecht territoriaal bevoegd heeft verklaard.

4.4. Beoordeling ten gronde

4.4.1. Overeenkomstig art. 1315, 1ste lid Oud BW, thans art. 8.4 BW, dient de geïntimeerde het bestaan van de leningsovereenkomst met The Force onder de hoger vermelde opschortende voorwaarde te bewijzen, nu deze wordt betwist door de appellanten.

De geïntimeerde beroept zich ten onrechte op haar schrijven van 17.12.2018, waarin zij de terugbetaling van het bedrag van 18.000,00 EUR vraagt, waarop de appellanten niet zouden gereageerd hebben. Haar zoon heeft per e-mailbericht van 19.12.2018 haar standpunt bijgetreden. Bij e-mailberichten van 15 en 18.01.2019 hebben de appellanten dat standpunt uitgebreid betwist. Uit het niet-reageren op het schrijven van 17.12.2018 ten aanzien van de geïntimeerde zelf kan bijgevolg niet afgeleid worden dat de appellanten de inhoud ervan hebben aanvaard, nu zij dat standpunt uitgebreid hebben geprotesteerd in hun e-mailberichten van 15 en 18.01.2019 ten aanzien van haar zoon, zijnde hun cliënt.

4.4.2. Ten aanzien van de appellanten als ondernemingen kan de geïntimeerde het bestaan van de leningsovereenkomst met The Force onder de hogervermelde opschortende voorwaarde bewijzen met alle middelen van recht.

Het hof stelt vast dat er voldoende elementen voorliggen dat er een leningsovereenkomst werd afgesloten tussen de geïntimeerde en The Force:

- 1.) Op de overschrijvingsbewijzen van 19.10.2018 (voor het bedrag van 12.000,00 EUR) en van 1.) 22.10.2018 voor het bedrag van 6.000,00 EUR staat telkens vermeld "lening aan The Force" (zie stukken nrs. 1 en 2 van de geïntimeerde);
- 2.) In het e-mailbericht van de heer De Smet aan de appellanten van 19.10.2018 vermeldt hij: "*Concreet hebben wij een persoon gevonden die bereid is om 12.000 EUR te lenen aan The Force*" (zie stuk nr. 3 van de geïntimeerde).

Evenwel zijn er onvoldoende bewijzen dat deze lening werd gesloten onder de opschortende voorwaarde van het bekomen van een akkoord van de fiscale ontvanger.

Het ontwerp schrijven dat de appellanten opstelden en meedeelden aan de heer De Smet omtrent het akkoord, meer bepaald de vermelding "*Zij zal in geval van akkoord diezelfde dag nog overgaan tot betaling van een saldo t.b.v. 12.000,00 euro. Dit saldo werd*

momenteel op mijn derdenrekening geparkeerd" (zie stuk nr. 3 van de geïntimeerde) vormt ter zake geen voldoende bewijs.

De stelling van de geïntimeerde dat de gelden meteen aan haar dienden terug gestort te worden bij gebrek aan akkoord van de fiscale ontvanger (teneinde het faillissement van The Force te vermijden) wordt daarenboven tegengesproken door haar eigen zoon gelet op de inhoud van zijn e-mailbericht van 07.11.2018 naar aanleiding van het uitgesproken faillissement (zie stuk nr. 10 van de appellanten): *"Ik probeer zsm het ontbrekende saldo te financieren maar zelfs indien dit niet zou lukken wens ik beroep aan te tekenen, gezien de helft van de schuld toch onmiddellijk kan worden betaald, misschien heeft men daar in beroep meer begrip voor."* De heer De Smet wenste bijgevolg het geleende geld te gebruiken om een hervorming van het faillissementsvonnis in hoger beroep te bekomen.

Er is geen discussie tussen partijen dat er tussen appellanten en de geïntimeerde geen contractuele relatie bestond (zie blz. 2 van de syntheseconclusies van de eerste appellante, zie punt 4.3.2. van de syntheseconclusies van de tweede appellante en zie blz. 22 van de syntheseconclusies van de geïntimeerde).

Op basis van de hoger aangehaalde bewijzen staat het vast dat de geïntimeerde het bedrag van 18.000,00 EUR geleend heeft aan The Force, zodat zij zich in terugbetaling van het geleende bedrag diende te richten tot haar contractspartij/haar curator en niet tot de appellanten.

4.4.3. De geïntimeerde steunt zich tevens op de buitencontractuele aansprakelijkheid van de appellanten op basis van art. 1382 Oud BW. Als vorderende partij dient zij het bewijs te leveren van een fout in de zin van art. 1382 Oud BW, haar schade en het oorzakelijk verband tussen de fout en de schade.

De appellanten beroepen zich ten onrechte op de theorie van de quasi-immuniteit van de uitvoeringsagent, daar zij geen uitvoeringsagent zijn van de contractuele verbintenissen tussen The Force en de geïntimeerde. Deze theorie houdt immers in dat hulppersonen op wie een contractspartij een beroep doet om haar contractuele verbintenissen uit te voeren, enkel door de medecontractant van die partij op extracontractuele grondslag enkel aansprakelijk kunnen worden gesteld indien de hen ten laste gelegde fout een tekortkoming uitmaakt niet alleen aan de contractuele verbintenis, maar ook aan de algemene zorgvuldigheidsplicht die op hen rust en indien deze fout andere dan aan de slechte uitvoering te wijten schade heeft veroorzaakt. Een hulppersoon is een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die door de schuldenaar van een contractuele verbintenis belast wordt

met de gehele of gedeeltelijke uitvoering van deze verbintenis, ongeacht of hij deze verbintenis uitvoert voor eigen rekening en in eigen naam, dan wel voor rekening en in naam van de schuldenaar.

De geïntimeerde roept ten eerste als fout in hoofde van de appellanten in een schending van art. 446 quater §4 GerW dat luidt als volgt: *“Behoudens uitzonderlijke omstandigheden stort de advocaat de op zijn derdenrekening ontvangen gelden zo vlug mogelijk door aan de bestemming”*.

Zoals hoger vermeld was de bestemming van de gelden ten bedrage van 18.000,00 EUR op de derdenrekening van de tweede appellante niet de appellante maar The Force of de derde die door The Force als bestemming van de geleende gelden zou worden aangeduid. Voor zover de appellanten de gelden niet zo vlug mogelijk zouden doorgestort hebben aan deze laatsten, staat deze fout geenszins in oorzakelijk verband met de door de geïntimeerde gevorderde schade.

De geïntimeerde beroept zich vervolgens op verschillende deontologische fouten in hoofde van de appellanten, die zich beschouwen als fouten in de zin van art. 1382 Oud BW.

De geïntimeerde stelt dat de appellanten een inbreuk hebben begaan op art. 67 en 68 Codex Deontologie, meer bepaald het niet naleven van de witwaspreventie (de plicht tot waakzaamheid en identificatie) in het kader van het organiseren van een inbreng in een vennootschap. Zoals de appellanten terecht argumenteren, is er in casu sprake van een lening aan The Force en geenszins van een inbreng in The Force.

De geïntimeerde stelt vervolgens dat de appellanten een inbreuk hebben begaan op art. 134, 2de lid Codex Deontologie, dat luidt als volgt: *“Hij kan de gelden die bestemd zijn voor zijn cliënt, via overschrijving op zijn zichtrekening geheel of gedeeltelijk behouden als voorschot, ereloon of terugbetaling van kosten, na zijn cliënt daarvan schriftelijk op de hoogte te hebben gebracht. Die gelden mogen dan niet op de derdenrekening blijven”*.

Zoals hoger reeds aangehaald waren de gelden op de derdenrekening niet bestemd voor de appellanten. Voor zover de appellanten deze regel niet zouden nageleefd hebben ten aanzien van hun cliënt, staat deze inbreuk niet in oorzakelijk verband met de door de geïntimeerde gevorderde schade.

4.4.4. De vordering van de geïntimeerde is dan ook ongegrond. Het bestreden vonnis wordt op dat punt hervormd.

5. Gerechtskosten

De geïntimeerde dient als de in het ongelijk gestelde partij de gerechtskosten in beide aanleggen dragen, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen.

De geïntimeerde werpt op dat zij desondanks niet dient in te staan voor de dagvaardingskosten, daar het hoger beroep door de appellanten ook kon worden ingesteld door een kosteloos verzoekschrift. De appellanten verweren zich ter zake niet. Zij dienen dan ook in te staan voor de duurdere optie die zij hebben gekozen zonder gegronde reden. De dagvaardingskosten in hoger beroep met uitzondering van het rolrecht en de bijdrage voor het fonds blijven dan ook ten laste van de appellanten.

6. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- werkt het tussenarrest van 15.07.2020 verder uit;
- weert de stukken 12 en 16 van de geïntimeerde uit de debatten;
- verklaart het hoger beroep van de appellanten ontvankelijk en in de volgende mate gegrond;
- hervormt het bestreden vonnis en oordeelt opnieuw;
- verklaart de vordering van de geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond;
- laat de dagvaardingskosten in hoger beroep met uitzondering van het rolrecht in hoger beroep en de bijdrage tot het fonds van 20,00 EUR, ten laste van de appellanten;
- veroordeelt de geïntimeerde tot de overige gerechtskosten in beide aanleggen en vereffent deze aan de zijde van de eerste appellant gevallen kosten als volgt:

rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR en rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320,00 EUR en aan de zijde van de tweede appellante gevallen kosten als volgt: rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR en rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320,00 EUR;

- verstaat dat de volgende kosten van het hoger beroep eveneens ten laste vallen van de geïntimeerde: het rolrecht hoger beroep: 400,00 EUR;
- gelast de griffier om de bevoegde ontvanger van de administratie van de federale overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, van het verschuldigd zijn van dit rolrecht ter kennis te stellen conform artikel 3 van het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies van de hoven en rechtbanken.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 17 mei 2021 door

H. COENEN
E. CLEYMANS

Raadsheer
Griffier

E. CLEYMANS

H. COENEN

En dan nu de les: ‘Hoe een (passief) corrupte rechter herkennen?’ Er is namelijk een verschil tussen incompetentie en corruptie, en rechter E. Cleymans valt duidelijk onder de laatste noemer. Hiervoor dienen we het vonnis aandachtig te lezen en te analyseren. Ik haal enkele voorbeelden aan met telkens de nodige duiding:

Het begint al goed, met een verdraaide voorstelling van de ‘feiten’. De rechter stelt namelijk dat:

“Volgens de appellanten (=Meester De Nyn) werd op 04.12.2018 mondeling met de heer de Smet overeengekomen om de openstaande ereloonstaten te voldoen met de geconsigneerde gelden, deze beweerde afspraak werd per e-mail van 05.12.2018 bevestigd door de appellanten aan de heer De Smet”.

Aangezien de rechter dit oplijst in de ‘feitenlijst’, lijkt het alsof de e-mail die Meester De Nyn naar mij stuurde op 05.12.2018 inderdaad zou bevestigen dat ik mondeling akkoord zou zijn gegaan met deze gang van zaken. Dit is een prachtig voorbeeld van de ‘flip-it-around’ truc, want de inhoud van deze e-mail, die U integraal kan terugvinden op pagina...., bevestigt eigenlijk het exacte tegenovergestelde, zie de passage:

“3. openstaande kosten en erelonen.

Bijgaand vindt u de oplistings van de facturen in de verschillende dossiers, en dit met betrekking tot de geleverde prestaties en gemaakte kosten, en die tot dusver onbetaald zijn gebleven.

Het openstaand saldo is aanzienlijk niettegenstaande telkens aan het basistarief werd gewerkt en geen rekening werd gehouden met de urgentie waarmee soms diende te worden opgetreden.

In dit verband hebben wij aangegeven een compensatie door te voeren met de nog beschikbare gelden op onze derdenrekening.

Wij houden u uiteraard verder stipt op de hoogte.”

Meester De Nyn had me inderdaad in de meeting de dag ervoor gezegd dat hij de gelden van mijn ouders wilde gebruiken voor de spliksplinternieuwe (en deels foutieve) facturen, maar ik had me daar uiteraard nadrukkelijk tegen verzet, simpelweg omdat die gelden niet van mij waren. Zijn e-mail stelt (vreemd genoeg) **correct** dat ze zélf hadden aangegeven een compensatie door te voeren, maar waar staat er zagezegd dat ik daar mee akkoord zou zijn gegaan? Gewoon iets ‘aangeven’, of melden dus, betekent niet dat de tegenpartij daar automatisch mee akkoord is! Integendeel, deze passage is zelfs sterk in het nadeel van Meester De Nyn, aangezien het aantoont dat de ‘compensatie’ hun eigen initiatief was/is.

Maar de rechter verwijst naar deze email als ‘feit’ dat de ‘beweerde afspraak’ door Meester De Nyn aan mij zou zijn bevestigd?? Nogmaals, een simpele droge melding dat men iets gaat doorvoeren is géén afspraakbevestiging!! Dit kan geen domme incompetentie meer zijn, maar enkel een opzettelijke verdraaiing (omkering, flip-it-around) van een stuk dat eigenlijk in ons voordeel is. Het is niet de enige manipulatie waaraan ze zich schuldig maakt, we bekijken de ‘beoordeling ten gronde’ even werkelijk ten gronde:

Eerst even een korte duiding: mijn moeder had op 17/12/2017 een brief gestuurd naar Meester De Nyn om haar geld terug te vragen nadat de fiscus het afbetalingsvoorstel had geweigerd. Meester De Nyn (en/of zijn Vennootschap Onder Firma) heeft haar nooit geantwoord op deze brief, en de rechters in eerste aanleg argumenteerden duidelijk waarom dit belangrijk en zelfs doorslaggevend is: (het vonnis in eerste aanleg vind U ook integraal terug in een vorig hoofdstuk, maar ik herneem hier even het relevante deel in kwestie:

2. Gehoudenheid VOF

a. Niet beantwoorden briefwisseling

12. De VOF heeft niet geantwoord op de brief van mevrouw BAEYENS van 17 december 2018. De VOF beweert dat ook niet.

De VOF is een onderneming.

Het bewijs tegen een onderneming is vrij (artikel 1348bis van het Burgerlijk Wetboek).

13. Om een vlot economisch verkeer mogelijk te maken, rust op elke onderneming de verplichting om standpunt in te nemen omtrent de briefwisseling die aan haar gericht wordt. Ofwel aanvaardt zij deze, wat doorgaans stilzwijgend zal gebeuren, ofwel moet zij een volgens haar onjuist bericht protesteren. Deze verplichting is een gevolg van de positieve betekenis die tussen ondernemingen aan het stilzwijgen wordt gehecht bij de ontvangst van documenten, briefwisseling en dergelijke (zie E. Dirix en G.L. Ballon, *Factuur*, in *A.P.R.*, 2012, p. 169, nr 336 en p. 175 e.v., nr 344). Nog steeds met het oog op een veilig en vlot economisch verkeer dient elk protest binnen een korte termijn te worden geformuleerd.

14. Het feit dat de VOF niet binnen gepaste tijd de aanspraken van mevrouw BAEYENS betwist heeft, volstaat om haar vordering gegrond te verklaren.

De beroepsrechter stelt echter:

4.4. Beoordeling ten gronde

4.4.1. Overeenkomstig art. 1315, 1ste lid Oud BW, thans art. 8.4 BW, dient de geïntimeerde het bestaan van de leningsovereenkomst met The Force onder de hoger vermelde opschortende voorwaarde te bewijzen, nu deze wordt betwist door de appellanten.

De geïntimeerde beroept zich ten onrechte op haar schrijven van 17.12.2018, waarin zij de terugbetaling van het bedrag van 18.000,00 EUR vraagt, waarop de appellanten niet zouden gereageerd hebben. Haar zoon heeft per e-mailbericht van 19.12.2018 haar standpunt bijgetreden. Bij e-mailberichten van 15 en 18.01.2019 hebben de appellanten dat standpunt uitgebreid betwist. Uit het niet-reageren op het schrijven van 17.12.2018 ten aanzien van de geïntimeerde zelf kan bijgevolg niet afgeleid worden dat de appellanten de inhoud ervan hebben aanvaard, nu zij dat standpunt uitgebreid hebben geprotesteerd in hun e-mailberichten van 15 en 18.01.2019 ten aanzien van haar zoon, zijnde hun cliënt.

De beroepsrechter stelt dus dat Meester De Nyn wél reageerde op mijn moeder haar brief door middel van zijn mails die naar mij werden gericht?!! Voor de duidelijkheid, mijn moeder stond NIET in copy van deze e-mails, deze waren rechtstreeks en enkel naar mij toe gericht en verzonden. De beroepsrechter maakt dus geen onderscheid tussen mezelf en mijn moeder, wat uiteraard volstrekt absurd is. Zo kan ik ook rechtszaken winnen...

Maar daar blijft het niet bij vrees ik, want enkele alinea's lager lezen we het volgende, want Het Hof van Beroep stelt -weliswaar onvolledig en verkeerdelijk- het volgende vast:

Het hof stelt vast dat er voldoende elementen voorliggen dat er een leningsovereenkomst werd afgesloten tussen de geïntimeerde en The Force:

- 1.) Op de overschrijvingsbewijzen van 19.10.2018 (voor het bedrag van 12.000,00 EUR) en van 1.) 22.10.2018 voor het bedrag van 6.000,00 EUR staat telkens vermeld "lening aan The Force" (zie stukken nrs. 1 en 2 van de geïntimeerde);
- 2.) In het e-mailbericht van de heer De Smet aan de appellanten van 19.10.2018 vermeldt hij: "*Concreet hebben wij een persoon gevonden die bereid is om 12.000 EUR te lenen aan The Force*" (zie stuk nr. 3 van de geïntimeerde).

Dit is een uniek staaltje van selectieve voorstelling van de bewijsstukken, de rechter neemt opzettelijk slechts een deel over van het document (bancair overschrijvings-uitreksel met de vermelding van de reden van de betaling). De overschrijvingsbewijzen vermelden inderdaad "lening aan The Force", maar daar houdt de omschrijving echter niet op!

De rechter laat sluw de rest van de omschrijving weg in haar vonnis, en de volledig omschrijving was eigenlijk:

"Lening aan The Force dossier nr.."

Dat is zowat de maximale lengte dat men kan inbrengen in een bankoverschrijving. Het zou inderdaad ideaal zijn indien de mededelings-lengte van dergelijke transacties niet zou beperkt worden tot een korte tweet, want anders zou ze als mededeling zeker het volgende hebben geschreven:

"Voorwaardelijke lening aan de vennootschap The Force, onder opschortende voorwaarde van aanvaarding van de fiscus van het voorgestelde afbetalingsplan met een eerste verhoogde afbetaling van de 18.000€ die wij, mevrouw Christiana Baeyens en de heer Robert De Smet, voorwaardelijk op de derdenrekening van de heer Christiaan De Nyn, advocaat van onze zoon en zijn bedrijf, hebben geparkeerd in afwachting van de goedkeuring van de overheid. In geval dit voorstel alsnog geweigerd zou worden, moet ons geld onverwijld worden teruggestort."

Maar neen, probeer dat maar eens op een overschrijvingsopmerking te zetten. Vandaar de uitdrukkelijke verwijzing naar het dossier nummer, dat Meester De Nyn zelf aan het dossier gegeven had. En het kantoor van Meester De Nyn wist maar al te goed dat het een voorwaardelijke lening betrof, en ze hebben (zogezegd?) dit voorstel zélf ook zo overgemaakt aan de staat. Maar dat rechtstreekse bewijsstuk heb ik nooit in handen gekregen, de weigering van de ontvanger werd (zogezegd?) telefonisch aan mijn raadvrouw Meester Evelien Tahon overgemaakt.

De bewijsstukken voor de voorwaardelijkheid van de lening zijn echt duidelijk en veelvuldig, en door de rechtbank in eerste aanleg ook naar echtheid en waarde correct geëvalueerd.

Maar door de dossiernummers niet te vermelden, laat de rechter een belangrijke stukje van de omschrijving weg, dat de link tussen de werkelijke afspraak van mijn ouders (met name het advocatendossiernummer met de details van het voorwaardelijk voorstel in kwestie) en het advocatenkantoor De Nyn en meester De Nyn zelf ontegensprekelijk aantoon.

Mij maak je niet meer wijs dat een dergelijke 'afkorting' van een al zeer korte tekst toevallig is. Het ondermijnt rechtstreeks het ijersterke dossier dat mijn ouders hebben.

Om er nog een schepje bovenop te doen stelt de beroepsrechter dan ook nog het volgende: NOG AAN TE VULLEN

En een laatste wat hebben we geleerd-'les' ten privé titel: indien U op zoek bent naar een advocaat, en Google is zo dom om U de volgende link voor te stellen: <https://denyn-advocaten.be/>, klik dan op een andere link, het zal u veel leed besparen 😊.

En indien U het ongeluk hebt reeds klant te zijn bij dit kantoor, **RUN, FOREST, RUN!** Before it's too late...

De Nyn is een stuk Venijn!
De Nyn is een stuk Venijn!
De Nyn is een stuk Venijn!

(op het ritme van In de Gloria 'Raymond kan het niet aan!')

Sorry mensen, ik kon het echt niet laten 😊, maar ik hoop dat de boodschap duidelijk genoeg is zo?

Mijn meeste vrienden, kennissen, maar ook professionele raadgevers (voor zover ik die nog heb), verklaren me voor zot dat ik dergelijke zaken durf neer te pennen en erger nog, uit te geven en te promoten. Dat is toch gevaarlijk, men gaat me aanvallen voor reputatieschade en dergelijke.

Well, I really don't give a shit, de waarheid mag en moet worden verkondigd! Het voordeel aan dakloos te zijn geworden is de vrijheid die ermee gepaard gaat. Freedom is just another word for nothing left to loose, zong Janis Joplin, wat gaan ze doen? Mij laten veroordelen tot een schadevergoeding die ik toch nooit kan betalen? Het enige wat me nog iets waard is, is mijn effectieve vrijheid om (te voet momenteel) te gaan en staan waar ik wil.

Maar gezien dat men me deze vrijheid nu ook nog wil afpakken, kan ik niet anders dan alles openbaar te maken. Sterk tegen mijn zin hoor, ik was afgeleerd om nutteloos te vechten tegen hoge bomen, omdat het niets uitmaakt, ze winnen toch altijd. Dat kan ik niet veranderen, maar wat ik wel kan proberen is om zo veel mogelijk mensen te waarschuwen voor deze schandalige praktijken, zodat de 'gewone' burgers ten minste een kansje maken om tijdig dergelijke vallen en signalen te herkennen. Hopelijk gaat U dan zo niet mee in het doodlopend juridisch of ander straatje waarin men U lokt. Win het gevecht door het te vermijden.

Dan heeft mijn (mogelijkse) veroordeling en gevangenisstraf toch nog enig nut, met name het blootleggen van het 'failliet van het systeem' en de hiertoe gebruikte mechanismen. Wanneer men als maatschappij bonafide mensen die het goed bedoelden begint op te sluiten, houdt het m.i. op. Daarom leg ik mijn zaak voor aan het grote publiek, laat iedereen objectief beoordelen wie er werkelijk zwaar in de fout is gegaan, mijn persoonlijke problemen dienen daarbij slechts als voorbeeld.

Ik heb dit boek dus niet geschreven uit pure frustratie om wraak te nemen op alle personen of organisaties die me onrecht hebben aangedaan, maar eerder om deze mensen en hun broodheren als voorbeeld aan de kaak te stellen en zo te kunnen bewijzen hoe de machtsvork in onze maatschappij werkelijk in de steel zit. Ok; toegegeven er speelt wel nog een onderhuidse frustratie mee (De Nyn is een stuk Venijn! 😊), dat is wel begrijpelijk denk ik, maar dit boek zou er nooit gekomen zijn indien men me gerust had gelaten en me niet had gedagvaard voor de falingen waarbij ik zaakvoerder was.

Zulke aanvallen en veroordelingen hebben namelijk een omgekeerd effect: iemand die van zichzelf vindt dat hij onterecht wordt opgesloten, zal na zijn vrijlating waarschijnlijk wraak willen nemen of iets anders mispeuteren omdat hij vindt dat hij daar recht toe heeft, ter compensatie van de onterechte opsluiting. Natuurlijk zal dit wel van persoon tot persoon afhangen, maar ik vrees echt wel dat op deze manier ooit een letterlijke bom zal ontploffen. Waarmee ik absoluut niet naar mezelf verwijs, want ik veroordeel alle mogelijke vormen van geweld zeer sterk, maar ik bedoel dat ik het wel zou begrijpen indien een dergelijke persoon fysiek wraak neemt wanneer hij terug op de maatschappij wordt losgelaten.

Mijn bom is dit boek. Alé, dat hoop ik toch, dat het zal inslaan als een spreekwoordelijke bom 😊. Het ergste van alles is dat ik minstens nog zo 2 à 3 boeken kan schrijven met andere vergelijkbare voorbeelden en situaties die ik persoonlijk heb meegemaakt. En dat zal misschien nog moeten gebeuren ook, want recentelijk heeft men ook nog beslist om een ander onderzoek op te starten naar veel oudere 'feiten', over zaken van 5 à 10 jaar geleden met betrekking tot de faling van iServe, een van de IT-consultancy bedrijven. Maar daar is nog geen beslissing gevallen of men me gaat dagvaarden met nieuwe aantijgingen, dus daar wacht ik nog even af. De manier waarop men me daaromtrent bij onze blauwe vrienden heeft ondervraagd voorspelt alvast niet veel goeds, maar dat is dus misschien stof voor een volgend boek. Zucht.

Indien er mensen zouden zijn die na dit boek te hebben doorworsteld een Aha-erlebnis ervaren wat de werkelijke ethiek van banken betreft, en als reactie bv. plots van bank willen veranderen, bespaar U de moeite. Ze zijn toch allemaal hetzelfde bedje ziek. Niet dat ik een gebaar uit sympathie om van KBC naar een andere bank over te stappen niet zou appreciëren 😊, maar zolang alle banken dezelfde verwerpelijke ethiek en protocollen hanteren, maakt het echt niet uit aan wie u uw geld toevertrouwt. Want in geval van problemen zullen ze u allemaal op eenzelfde schandalige destructieve manier behandelen.

Maar nog even terugkomend op onze blauwe vrienden, daar moet me toch nog iets van het hart. Ik ben een van die snoodaards die naar de FREEDOM protestactie 'La Boum 2' is geweest. Ik raad het iedereen aan, gewoon om het verschil tussen de realiteit en de verslaggeving in de Mean (ipv Main) Stream Media zelf eens met eigen ogen te kunnen zien.

De 'zwarte rellen' en gevaarlijke situaties worden namelijk stevast uitgelokt door de politie zélf. De mensen zaten de hele namiddag gewoon lekker te chillen aan het meer in het Ter Kamerenbos, genietend van het mooie weer met muziek en gedans, nergens onderlinge schermutselingen of daden van haat of agressie, integendeel!

Totdat er plots, net op tijd om het avondjournaal nog te halen, een bataljon politie zwaar bewapend en in cordon de mensen begint weg te jagen en te beboeten. En als je je niet snel genoeg uit de voeten maakt, aarzelen ze niet om je met matrak of traangas weg te jagen. Dit was echt niet normaal hoor, er zaten daar gezinnen met kindjes rustig te picknicken en die belanden plots van het ene op het andere moment in een waar slagveld.

Mij maak je niet meer wijs dat dit niet reeds voorafgaandelijk was beslist. Want de situatie 'op het terrein' noopte zich, in tegenstelling tot wat de kranten en journalen u wijsmaken, **echt niet** tot een dergelijk drastisch optreden van de politie. Eenmaal in gang gezet, ja dan wel ja... dan groeperen een deel van de jongeren zich en vechten terug. Maar de politie is de kat en niet de muis in dat spelletje.

De 'oproerpolitie' hun naam is trouwens goed gekozen aangezien ze dus zélf zorgen voor de oproer, in plaats van deze te voorkomen en te onderdrukken indien echt nodig. Ik weet het, nogmaals onlogisch en ongeloofwaardig, maar ik nodig iedereen die me niet gelooft dus uit om volgende keer

zelf ter plekke een kijkje te komen nemen en te zien hoe de politie geëvolueerd is naar een soort privé militie die er genoeg in schept om mensen te kwetsen en te vernederen.

Zo zei een agent me dat hij hoopte dat ik zou 'creveren' indien ik Corona zou krijgen, louter omdat ik geen mondmasker wou opzetten. Het feit dat ik waarschijnlijk medisch ben vrijgesteld door een scheef tussenneusschot (een van mijn 2 neusgaten is continu verstopt, zeer vervelend om goed te kunnen ademen en dan helpt een masker écht niet) wist hij zelfs niet, maar hij blafte me wel zo maar die hatelijke opmerking toe.

Een andere agent snauwde me 'onnozel manneke!' toe, omdat ik mijn identiteitskaart niet kon voorleggen. Ja, hallo, ik kan er ook niet aan doen dat de gemeente mijn identiteitskaart heeft ingetrokken en vernietigd omdat ik dakloos ben geworden... dat is blijkbaar de standaard procedure wanneer je geen vast adres meer hebt 😞.

Beleefd of empathisch zijn ze dus al helemaal niet, integendeel. En dan mag ik nog van geluk spreken dat ik niet op een traangasaanval of iets dergelijks ben getrakteerd. De politie, uw vriend? Met zo'n vrienden verkies ik het gezelschap van ware vijanden, waarvan je ten minste weet hoe gevaarlijk ze wel niet zijn.

En ja, er zitten dan langs de burger-kant inderdaad ook een pak heethoofden tussen die zich niet laten doen, maar eigenlijk valt dat wat mij betreft meestal onder de noemer van zelfverdediging. Juridisch niet natuurlijk, want degenen die een uniform dragen mogen er ongestraft op los kloppen maar als ze zelf incasseren ben je als zichzelf verdedigende 'agressor' altijd de pineut uiteraard.

En ook hier werken de gehanteerde methodes averechts: een van mijn vrienden zei me na het zien van zoveel machtsvertoon en -misbruik dat 'die groep flikken het verdient om eens goed afgeranseld te worden door alle X- en O-sides van zware voetbalhooligans'. Ik keur zijn opmerking niet goed, maar versta ze wel, de provocaties zijn namelijk zo wraakroepend dat men inderdaad zin krijgt om terug te vechten en de ware agressor een lesje te leren. Wat sommige mensen dan logischerwijs ook doen hé...

En het voetvolk van de politie dat instaat voor dergelijke taferelen bestaat veelal uit ruggengraatloze 'order followers' die hun bevelen nooit of te nimmer in vraag stellen en gedwee onschuldige mensen afranselen juist omdat hun commandant hen daartoe de opdracht geeft. Goe bezig mannen, echt goe bezig...

Niet alle politiemensen zijn zo ingesteld uiteraard, gelukkig maar, maar ik heb wel sterk de indruk dat de mand vol rotte appels zit en er slechts weinig moreel onaangetaste handavingsappeltjes overblijven. Dat komt er van wanneer de appel boer zelf zo rot is als de pest natuurlijk, maar dat vermindert de verpletterende verantwoordelijkheid van de uitvoerende appeltjes uiteraard niet. Om van de appel groothandelaar in het kabinet nog maar in alle talen te zwijgen...

Petje af voor de enkelingen die besluiten om het korps te verlaten omdat hun geweten zich niet kan verzoenen met de bevelen van hogerhand. Ze zijn waarschijnlijk op één hand te tellen, maar ze genieten mijn allergrootste respect.

De dame die genadeloos achterwaarts werd omver gereden door zo'n gekostumeerde ruiter op een paard, maar tijdens de nieuwe 'La Boum'-editie een bloem is gaan afgeven aan deze cavalerie, is een prachtig en ontroerend voorbeeld van de goedheid van mensen. Uiteraard ook tonnen van respect voor deze dame, ze herstelt mijn vertrouwen in de mensheid ietwat, het staat terug op 0.000005% 😊.

Het is trouwens tekenend om te zien hoe verdraagzaam en vredevol de meeste mensen zich gedragen tijdens zo'n massa bijeenkomsten, als er al ergens een opstootje plaatsvindt dan grijpen de

omstaanders snel in om de gemoederen te bedaren, en dat lukt meestal heel goed. De groepsdruk van alle omstaanders kalmeert de asociale mensen wonderbaarlijk wel. Het probleem van het menselijk ras ligt dus niet bij de aard van de mensen, die zich zonder inmenging zelfs in grote groepen perfect in harmonie gedragen, maar wel bij de 'leiding' die de boel zwaar verziekt met allerlei immorele bevelen.

Vandaar dat ik mezelf ook als een échte anarchist beschouw, en vooraleer U daarbij woorden als 'terrorist' en 'chaos-zaaier' associeert, weet dan dat de échte betekenis van het woord anarchie eigenlijk iets compleet anders is. Hierbij even de etymologische oorsprong van het woord: Anarchy comes from the Medieval Latin anarchia and from the Greek anarchos ("having no ruler"), with 'an' meaning "without" + archos ("ruler") literally meaning "without ruler".

Anarchie betekent dus eigenlijk niets meer of minder dan "zonder heersers". En dus helemaal niet chaos, geweld, enz. Want aangezien de lichamen en instellingen die veronderstelt worden om ons te beschermen eerder het omgekeerde doen, en zelf de terreur zaaien die ze eigenlijk zou moeten voorkomen, denk ik dat we eigenlijk beter af zouden zijn zonder heersers tout court. Geen wetten op maat van de rijken meer, geen 6 (only in Belgium uiteraard 😊) schijnregeringen meer die handenvol geld kosten om quasi niets te doen, geen overheidsmilities meer die de mensen onder controle moeten houden, enz.

Klinkt misschien utopisch en naïef, maar dat is ook stof voor een ander boek want het is zeker zo belachelijk nog niet als het in eerste instantie lijkt. Wat mij betreft vond ik de regeringloze periodes waar we wereldkampioen in zijn (toch nog in iets!) een goed voorbeeld en bewijs van het onnut van regeringen. Alles verliep op rolletjes, ik heb als bedrijfsleider nog nooit zo'n 'stabiele' periode meegemaakt als tijdens dat eerste regeringloos record, dankzij het uitblijven van om de haverklap veranderende fiscale regels. Want dat is werkelijk om zot te worden als bedrijfsleider. Men koopt een volledig nieuwe wagenvloot en 6 maand later is die volstrekt onbetaalbaar geworden door de nieuwe (retroactieve) CO2 wetgeving, en zo van die fratsen. Het tweede record viel samen met de coronacrisis, en dan heeft men gewoon de 'lopende zaken' regering min of meer de macht laten behouden, dus dat is minder relevant als voorbeeld.

Het enige dat ik daar nu nog over wil meegeven is dat het volledig verkeerd is om te denken dat anarchisme leidt tot chaos, het is net het tegenovergestelde, hoe vrijer de burgers worden gelaten, hoe meer orde er wordt geschapen, en hoe meer men reguleert, hoe meer chaos er wordt gecreëerd. Dit is het klassieke beeld dat men hierover heeft op zijn kop dus, maar het klopt echt wel.

We leven momenteel namelijk in een zeer chaotische wereld, of was U dat misschien nog niet opgevallen? De 'mean' stream media doet natuurlijk uitermate zijn best om dit in de schoenen van de anarchist en terroristen te schuiven, maar eigenlijk is er maar één schuldige en dat zijn onze leiders zelf. Ik verdedig uiteraard geen terroristen, maar anarchisme en terrorisme zijn dus 2 volstrekt verschillende zaken. De continue polarisatie om de burgers tot onderlinge confrontaties te bewegen zodat de top buiten schot blijft, is een briljant systeem dat de chaos voedt zonder dat het opvalt.

Want als we echt eerlijk zijn, dan moeten we toch toegeven dat het die polarisatie dynamiek is die de voedingsbodem legt voor terrorisme. Ook het vluchtelingenprobleem is een rechtstreeks gevolg van het feit dat de 'beschaafde' landen er niet beter op vinden om ontelbare bommen te gaan lozen op andere 'onderontwikkelde' staten. Om dan verontwaardigd te zijn wanneer de mensen uit pure noodzaak wegvluchten uit het oorlogsgebied en zich aandienen aan de grenzen van de bommenwerpers om asiel aan te vragen. Of waar ze maar ook belanden illegaal onderduiken.

Men oogst wat men zaait, maar daar staat men natuurlijk niet bij stil (of net wel?). De oorzaak van het probleem wordt bij het gevolg (de vreemde vluchtelingen) gelegd, zodat de vicieuze cirkel kan blijven

draaien. Niets werkt immers beter dan totaal verschillende culturen 'samen te brengen' om confrontaties tussen burgers op de spits te drijven. Oordeelt U zelf maar of dit een opzettelijke dynamiek is of niet, ik denk er alvast het mijne over...

En het feit dat we deze leiders zelf 'democratisch' letterlijk mogen kiezen, geeft ons de valse indruk dat we hier allen gezamenlijk ook figuurlijk voor kiezen. Dat het dus eigenlijk onze eigen bewuste keuze is, en dat we alzo allemaal mee in hetzelfde schuitje zitten als de koningen, ministers en presidenten. Niets is minder waar uiteraard, maar zolang iedereen dit blijft geloven loopt men braaf in de pas in plaats van een revolutie te ontketenen natuurlijk. Werkelijk geniaal hoor, the Illusion of Choice-truc.

Ik ben ondanks de stemplicht dus al meer dan 20 jaar niet meer gaan stemmen, want ik heb het recht niet om een leider of leiders aan te duiden die mijn buur, mijn vrienden en familie, mijn collega's en kennissen, en alle andere medeburgers, hun vrijheden beknot en nodeloos belast. En voor de nieuwsgierigaards onder ons, neen ik heb hier nog nooit een boete voor gekregen, ik denk niet dat daar een procedure voor bestaat om na te kijken wie er niet is komen stemmen anders had ik het al lang aan mijne rekker gehad 😊. Zelfs het negeren van een aangetekende oproep om mee 'te komen zitten' en stemmetjes te tellen tijdens zo'n schertsvertoning is zonder gevolg gebleven. Goed geprobeerd, mij nog trachten te verplichten mee te werken aan deze georkestreerde onderdrukking.

Al onze politici zijn eigenlijk gewoon overbetaalde topacteurs, met als enige doel het vertrouwen van het plebs te winnen en te behouden. Zodat ze ongestoord hun gang kunnen gaan met de wetjes op maat, het pampieren van de banken en de multinationals, en de voorbereiding van de volgende verkiezingen. Daarmee hebben we de echte prioriteiten wel opgesomd me dunkt.

Een echt geëngageerd politicus neemt actie wanneer een van zijn burgers op alle mogelijke manieren aan de alarmbel tracht te trekken om onregelmatigheden te melden of aan te klagen. Een echt goed georganiseerd politiek systeem zorgt er voor dat dergelijke klachten correct en kordaat kunnen worden opgevolgd en dat er een nuttig (in plaats van een afscheep) aanspreekpunt is voor de burgers. Dit is echter allemaal een utopie, want in praktijk is het tegengestelde veelal de norm, en volgen de overheidsadministraties een omgekeerd beleid dan wat hun kabinetten in de pers verkondigen en propageren.

Feitelijk is het ganse systeem zelf zo corrupt als de pest, en bij uitbreiding automatisch de mensen die er voor werken. Zelfs degenen die het echt goed bedoelen dragen zo bij tot de malaise. Men mag eigenlijk geen geweten hebben, of het zeer selectief gebruiken, indien men ervoor kiest om politicus te worden. Het brood is gebleven, en de arena van de spelen is verschoven naar de uitgebreide geteleviseerde verslaggeving van de vele rellen en protesten die men daartoe uitlokt, en naar de sociale media waarop men elkaar naar hartenlust kan beledigen en bedreigen.

We naderen stilletjes aan het einde van het eerste deel van het boek. Dit deel heb ik geschreven in de periode van maart t.e.m. mei 2021, het KBC deel is veel ouder maar daarom niet minder actueel en relevant.

De opportunistische curator

De curator van The Force, Meester Caroline de Lepeleire, valt me dus tezamen met het parket aan, de reden waarom ze dit doet blijft een waar mysterie voor mezelf. Ik stel voor om eerst onze correspondentie onder de loep te nemen, en dan haar conclusies voor de rechtbank er eens naast te leggen. Ik denk dat dit snel zal aantonen wie er zaken tracht te manipuleren en naar eigen hand tracht te zetten en wie er eerlijk en open tracht te communiceren.

Het begon al goed: op 8/11/2018 diende ze zich zonder afspraak of verwittiging aan op ons kantoor, vlak tijdens de lunchpauze. Ik was dan ook niet op kantoor, toen ik van haar een oproep kreeg om te vragen waar wij waren. Ik stelde voor om een afspraak vast te leggen zodat we elkaar dan zeker niet zouden mislopen.

Ze bevestigde deze afspraak per mail:

BEGIN E-MAIL

"Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be> To Luc@the-force.be

09-11-2018 13:44

Subject BVBA THE FORCE IN FALING - AFSpraak

Geachte heer,

Hierbij bevestig ik onze afspraak op mijn kantoor te Brussel, kunstlaan 24/9A op dinsdag 13 november 2018 om 14u.

Hoogachtend,

Caroline DE LEPELEIRE

Curator

Caroline De Lepeleire

Advocaat

Kunstlaan, 24/9A

De Merodelei 37

B-1000 Brussel

B-2300 Turnhout

Tel + 32 (2) 300 78 82

Tel + 32 (14) 470 580

Fax + 32 (2) 725 76 56

Fax + 32 (14) 429 245

cdl@drpadvocaten.be

cdl@drpadvocaten.be"

Waarop ik antwoordde:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

09/11/2018 15:48

Subject Re: BVBA THE FORCE IN FALING - AFSpraak

Geachte Meester,

Bericht goed ontvangen. Ik zal er zijn!

Nogmaals excuses dat ik me gisteren niet kon vrijmaken, mijn eten stond letterlijk al op tafel :-)

Indien U reeds eens wenst kennis te nemen van ons project kan u aanloggen op de (momenteel nog verborgen) website www.ZonderBank.be. U kan aanloggen met userid: demo en ook het paswoord = demo. Ik zal dit uiteraard in detail toelichten tijdens onze meeting.

Prettig weekend alvast en tot spoedig.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Zaakvoerder The Force bvba"

De geplande afspraak is dus doorgegaan, en Meester De Lepeleire werd bijgestaan door een rechter-commissaris dhr. Rene Blockx. Ik overhandigde hierbij de volledige boekhouding zoals die in mijn bezit was, maar ik was wel de uitgaande verkoopfacturen vergeten mee te brengen blijkbaar. Kan gebeuren. Dhr. Blockx informeerde ook naar grootboekrekeningen en dagboeken die niet standaard afgeprint waren in de papieren boekhouding, maar uiteraard wel beschikbaar zijn in de elektronische versie van de boekhouding en desgewenst kunnen afgeprint worden.

Maar dan merkte een wakkere heer Blockx op dat op de print-outs van de balansen en dergelijke de naam Rackboost N.V. mee afgeprint stond. Dit behoeft een korte verklaring: Rackboost was een van de vennootschappen uit onze groep, en het was deze vennootschap die de licentie van het boekhoudpakket voor de groep had aangekocht. Het was namelijk een speciale versie die eigenlijk bedoeld was voor boekhoudkantoren en waarmee het toegelaten was om ongelimiteerde boekhoudingen te voeren. Dit kwam goedkoper uit dan voor iedere vennootschap een aparte licentie aan te kopen.

De heer Blocks waarschuwde me dat dit wel eens een probleem zou kunnen met zich mee brengen, aangezien Rackboost intussen reeds in falings was gegaan, en de licentie in kwestie dus misschien niet meer geldig was. Om eerlijk te zijn had ik hier nog niet bij stilgestaan, aangezien we het pakket op dat moment nog steeds gebruikten voor The Force, maar hij had wel een punt. Ik beloofde hem in de meeting dat ik dit zou nagaan met Exact software, de leverancier van het pakket. Zo gezegd, zo gedaan:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

19/11/2018 16:16 Subject Fw: Vraag ivm licentie-overeenkomst

Geachte mevrouw Curator,

Beste Meester,

FYI, zie onderstaande mail, ik heb de raad van dhr. rechter commissaris opgevolgd en Exact software gecontacteerd om na te gaan of we wel nog gebruik mogen maken van ons boekhoudpakket gezien de hoofd-licentiehouder (Rackboost n.v.) inmiddels failliet is. Ik volg het op en hou U op de hoogte.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

----- Forwarded by Luc De Smet/HOLDING on 19-11-2018 16:12 -----

Luc De Smet/HOLDING To info@exact.be

Subject Vraag ivm licentie-overeenkomst

Geachte mevrouw, Geachte heer,

We hebben een belangrijke en tamelijk dringende vraag aangaande onze ProAcc licentie die we lang geleden bij jullie hebben aangekocht. Het betreft de versie ProAcc studio 2.7, dit was een fudiciare versie en werd aangekocht door de vennootschap Rackboost N.V.

De situatie is als volgt: inmiddels is Rackboost N.V., de 'hoofdlicentiehouder' van het pakket ter ziele gegaan en is dus spijtig genoeg failliet verklaard. Echter, we gebruik(t)en de ProAcc software nog verder in een aantal andere vennootschappen, om dit correct/geldig te mogen doen hadden we net speciaal de (duurdere) fudiciare versie gekocht.

Nu werden we er recentelijk door een rechter-commissaris op gewezen dat we dit misschien niet meer mogen doen, omdat de licentiehouder inmiddels in faling is gegaan. We hadden hier niet echt bij stilgestaan, maar we wensen uiteraard geen (verdere?) inbreuken te plegen op de licentieverplichtingen van ProAcc. Het probleem is dat we nog een tijdje zouden moeten kunnen verder werken met deze andere boekhoudingen, maar dat we dus niet zeker zijn of dit wel toegestaan is?

Dus onze concrete vraag: dienen we een nieuwe licentie aan te schaffen (op een ander bedrijf dat niet in faling is) om te mogen verder werken met uw software, of mogen we verder werken met de licentie van het bedrijf dat failliet is gegaan ?

Alvast zeer hartelijk dank voor uw opvolging en feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Exact Software antwoordde in eerste instantie niet, maar dan heb ik telefonisch contact opgenomen en het slechte nieuws vernomen dat er inderdaad een nieuwe licentie diende te worden aangekocht naar aanleiding van het faillissement van Rackboost. Dit betekende dat ik niet meer gemachtigd was om de boekhouding van The Force te raadplegen en zaken af te printen. Ik informeerde de curator hier dan onmiddellijk over, zodat zij dit probleem kon opvolgen om alsnog terug toegang te krijgen tot de elektronische boekhouding:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

30/11/2018 16:19 Subject Feedback

Geachte Meester,

In bijlage het antwoord dat ik van Exact mocht ontvangen. Ter info, de eerste betaling (1.000€) van de openstaande licentiefactuur is gisteren uitgevoerd op het gevraagde rekeningnr., het saldo volgt zoals beloofd in de loop van volgende week.

Prettig weekend alvast.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

----- Forwarded by Luc De Smet/HOLDING on 30-11-2018 16:14 -----

Exact Belgium <info@exact.be> To "luc@the-force.be" luc@the-force.be

27-11-2018 14:15 Subject RE: Vraag ivm licentie-overeenkomst

Beste Luc,

Naar aanleiding van ons telefoongesprek van gisteren, zou ik u een offerte bezorgen.

U heeft mij aangegeven dat de onderneming waarvoor u de offerte nodig is, op naam van The Force staat.

Bij nazicht van het KBO, krijg ik voor de firma The Force met ondernemingsnr. Ondernemingsnummer: 0560.743.340 dat er een Opening faillissement is sinds 6 november 2018.

Op basis van deze informatie kan ik u echter op naam van deze firma geen offerte toesturen.

Gaag verneem ik het correct ondernemingsnummer zodat ik u alsnog de offerte met bijhorende documenten kan toesturen.

In afwachting, bezorg ik u in bijlage al de prijslijst van Exact ProAcc Studio welke u een inhoudelijk beeld zal geven alsook over de aankoopprijs.

Hopend u hiermede reeds van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groeten,

Salutations distinguées,

Sincerely,

Sarah Neirinckx

Sales Operations & Tele Accountmanager Mid-Market

Exact ProAcc | Exact Globe Next | Exact Synergy Enterprise

Not working day : Friday

Exact Software Belgium bvba

Koningin Astridlaan 166

1780 Wemmel

T +32 (0)2 711 15 11 – option 2 (sales) – option 2

F +32 (0)2 711 16 13”

EINDE E-MAIL

Me dunkt dat ik hiermee voldoende ondersteuning gegeven heb aan de curator zodat ze zich in regel kon stellen met Exact om de boekhouding terug te mogen raadplegen, ik bezorgde haar de prijslijst (die in attachment zat in de bovenstaande mail) en de gegevens van de contactpersoon bij Exact om dit adequaat te kunnen opvolgen.

Op 15 november ontving ik een e-mail van een medewerkster van de curator die een brief bevatte gedateerd op 7 november. In die brief wordt er verwezen naar ons gesprek van 13 november met de vraag naar enkele bijkomende stukken. De datum van de brief kan dus onmogelijk juist zijn aangezien de meeting toen nog niet had plaatsgevonden. Hij had gedateerd moeten zijn op de dag dat de e-mail me bereikte (15 november).

BEGIN E-MAIL

“Caroline Van Gassen <cvg@drpadvocaten.be> To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

15/11/2018 10:59

Subject Faillissement THE FORCE BVBA

Zie brief in bijlage a.u.b.

DE CHAFFOY-RYCKAERT-PLESSERS

ADVOCATENASSOCIATIE

de Merodelei 37

2300 TURNHOUT

Kunstlaan 24 9/A

1000 BRUSSEL

Tel. 014/47.05.80

Fax. Turnhout: 014/42.92.45

secretary@drpadvocaten.be”

EINDE E-MAIL

En de brief die in bijlage zat:

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS*
ADVOCATENASSOCIATIE

Advocaten te Turnhout

de Merodelei, 37
B-2300 Turnhout
☎ + 32 (14) 47 05 80
☎ + 32 (14) 42 92 45

Marie Caroline Ryckaert*
Luc Plessers*
Liesbet Dens-Schryvers
Jo Swerts

e-mail secretary@drpadvocaten.be

Aan De Heer DE SMET Luc
Fazantenlaan 1/2B
1860 MEISE

E-MAIL : luc@the-force.be

Advocaten te Brussel

Kunstlaan, 24/9A
B-1000 Brussel
☎ + 32 (2) 300 78 82
☎ + 32 (2) 725 76 56

BRUSSEL, 7 november 2018.

Jean M.de Chaffoy de Courcelles *
Luc Plessers *
Caroline De Lepeleire

Betreft : Faillissement : THE FORCE BVBA

e-mail secretary@drpadvocaten.be

Geachte heer,

Ik kom bij u terug in bovenvermeld dossier en verwijs naar ons onderhoud van heden op mijn kantoor.

In navolging van ons gesprek had ik graag van u nog volgende stukken bekomen, zoals tevens gevraagd door de Rechter-commissaris :

- Verkoopfacturen 2016, 2017 en 2018.
- Afdruk grootboekrekeningen 2016, 2017 en 2018.
- Dagboeken.
- Alle verrichtingen van de vennootschapsrekening in 2016, 2017 en 2018.

Kunt u deze stukken zo spoedig mogelijk bezorgen ?

De Rechter-commissaris leest ons in kopie.

Met de meeste hoogachting,

Voor de curatele,

DE LEPELEIRE Caroline
Curator

Oops, het klopte inderdaad dat ik de verkoopfacturen was vergeten mee af te geven. De andere vragen kon ik op dat moment niet opvolgen omdat ik dus niet zeker wist of ik wel nog gebruik mocht maken van de proacc licentie om deze bijkomende stukken uit de boekhouding af te printen. Ik stuurde dezelfde dag nog deze mail terug:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline Van Gassen <cvg@drpadvocaten.be

15/11/2018 18:55 Subject Re: Faillissement THE FORCE BVBA

Geachte Meester,

Hartelijk dank voor uw opvolging, in bijlage alvast een scan van de gevraagde facturen.

Ik heb onze raadsman gevraagd om u te contacteren aangaande ons verweer, alvast hartelijk bedankt voor uw opvolging en feedback.

Ik heb morgen een meeting in Lede met een andere raadsman aangaande een familiezaak, maar zal begin volgende week verder opvolgen, ik moet ook nog enkele zaken nakijken. Ter info, ik heb inmiddels reeds 2 meetings gehad met een potentiële financierder, voor een bedrag van 12.000€. Ik hou u op de hoogte, hopelijk kan dit doorgang vinden.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet”

EINDE E-MAIL (deze mail bevatte dus alle gevraagde ontbrekende facturen in attachment). Verder heb ik dan de licentiekwestie opgevolgd met als doel de andere ontbrekende documenten legaal te kunnen aanleveren. Aangezien die opmerking rechtstreeks van de rechter-commissaris kwam, ging ik me hier zeker niet aan verbranden en op ongeoorloofde wijze (zonder licentie) toch de boekhouding gebruiken om de documenten te kunnen printen. Maar zoals beloofd in de mail, volgde ik dit de week erna nauwgezet op met de mail naar Exact op 19/11/2018 en de opvolgingsmail hieromtrent naar de curator op 30/11/2018 (zie hierboven).

Dan valt er op 6 december een e-mail in mijn inbox van de medewerkster met (enkel) de volgende brief:

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS*
ADVOCATENASSOCIATIE

Advocaten te Turnhout
de Maredot, 37
B-2100 Turnhout
☎ + 32 (14) 47 05 80
☎ + 32 (14) 42 92 45

Marie Caroline Ryckaert*
Luc Plessers*
Léoniel Denis-Schryvers
Jo Smet

e-mail: secretary@drpadvocaten.be

Advocaten te Brussel
Kunstlaan, 24/9A
B-1000 Brussel
☎ + 32 (2) 300 78 82
☎ + 32 (2) 725 76 56

Jean-Made Chaffoy de Courcelles*
Luc Plessers*
Caroline De Lapeleire

e-mail: secretary@drpadvocaten.be

Aan De Heer DE SMET Luc
Fazantenlaan 1/2B
1860 MEISE

E-MAIL: luc@the-force.be

BRUSSEL, 5 december 2018.

Betreft : Faillissement : THE FORCE BVBA

Geachte heer,

Ik kom bij u terug in bovenvermeld dossier en verwijs naar mijn schrijven van 7 november 2018.

Ik heb op heden nog geen enkel stuk boekhouding mogen ontvangen.

Ik verwijs in deze nogmaals naar mijn schrijven van 7 november 2018, waarvan kopie in bijlage.

Kunt u thans dringend het nodige doen?

De Rechter-commissaris leest ons in kopie.

Dank bij voorbaat.

Met voornamelijk hoogachting,

Voor de curatele,

DE LEPELEIRE Caroline
Curator

Bankrekening

ING 630-2180005-01
FORTIS 001-6893334-96
DESLA 008-2423717-01

**EUROJURIS
INTERNATIONAL GROUP OF
LAW FIRMS**

* Intra REPR Turnhout 0469.625.905

Overstorting

ING 630-2180005-01
BANK 0014 6102 1500 2903
BIC BBRU3333

Ik val uit de lucht, want "ik heb op heden nog geen enkel stuk boekhouding mogen ontvangen" is uiteraard compleet belachelijk. Ik antwoord uiteraard snel:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline Van Gassen <cvvg@drpadvocaten.be>

07/12/2018 17:39 Subject Re: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

Met stijgende verbazing las ik uw toegevoegde brief, waarin U stelt dat u 'op heden nog geen enkel stuk boekhouding mogen ontvangen'. Tijdens ons onderhoud in uw kantoor op 13 november jl, in het bijzijn van de heer rechter commissaris, heb ik U namelijk alle originele boekhoudkundige stukken (up-to-date balansen, inkomende en uitgaande facturen, bankafschriften, licentieovereenkomst, enz.) die in ons bezit waren gebundeld in een 4 à 5-tal A4 mappen en aan U persoonlijk overhandigd. De verkoop facturen van 2016, 2017 en 2018 ontbraken toen echter in de bundel, maar die heb ik U alsnog ingescand per e-mail bezorgd op 15 november.

Uw brief kan m.i. dus niet anders dan op een misverstand te berusten, maar ik ben wel verontrust door uw stelling en hoop dat U onze boekhouding in tussentijd niet bent verloren? Kan U me a.u.b. per kerende bevestigen dat U dit allemaal wel degelijk (nog steeds) in uw bezit heeft?

Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Waarop ik het volgende antwoord kreeg:

Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be> To "'Luc@the-force.be'" <Luc@the-force.be>

11/12/2018 15:23

Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte heer De Smet,

Ik heb mij misschien wat sterk uitgedrukt inzake "geen enkel stuk", doch doelde op de gevraagde stukken conform mijn schrijven van 7 november:

- Verkoopfacturen 2016, 2017 en 2018.
- Afdruk grootboekrekeningen 2016, 2017 en 2018.
- Dagboeken.
- Alle verrichtingen van de vennootschapsrekening in 2016, 2017 en 2018.

De bijkomende facturen mocht ik ontvangen, de andere stukken nog niet.

Kan u deze desgevallend in samenspraak met uw boekhouder opvragen?

Dank bij voorbaat,

Mvg

Caroline De Lepeleire

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Hmm, het zal niet te laatste maal zijn dat mevrouw de curator zich "misschien wat sterk uitdrukt", maar daarover later meer, zie daartoe haar conclusies in de rechtszaak waarin ze excelleert in zichzelf misschien wat te sterk uit te drukken. En 'geen enkel stuk' is in mijn woordenboek geen énkél stuk, terwijl ze de volledige boekhouding op dat moment reeds had ontvangen, maar enkel nog op de documenten wachtte die men extra wou uitprinten. Aangezien dhr. Blockx zelf in de meeting de problematiek van de ontbrekende licentiekwestie opgeworpen had, wist ze dus perfect wat het probleem was. Ik had haar bovendien al de nodige informatie reeds bezorgd om dit probleem op te kunnen lossen. Maar soit, ik blijf beleefd en herinner haar hier aan:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

12/12/2018 16:12 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

Oef, ik vermoedde al dat dit een misverstand betrof, u ontbreekt dus slechts enkele stukken ipv geen enkel stuk ontvangen te hebben, een wereld van verschil en een hele opluchting :-)

Wat de ontbrekende stukken betreft, ik stuurde U reeds de mail van Exact software door m.b.t. het gebruik van een geldige Proacc licentie om ons boekhoud dossier opnieuw te kunnen openen en gebruiken. Want de stukken waarnaar U vraagt bezitten we enkel elektronisch in ons ProAcc-bestand, er zijn geen papieren afdrucken van momenteel (alhoewel het gevraagde stuk: 'alle verrichtingen van de vennootschapsrekening', wel terug te vinden is in de bankuitreksels-afschriften, dus eigenlijk is dat wel reeds in uw bezit). Zodra U me een werkende Proacc licentie kan bezorgen, kan ik het boekhoud dossier opnieuw raadplegen en ook de grootboekrekeningen en dagboeken uitdrukken en U bezorgen.

Heeft U inmiddels misschien reeds de kans gezien om de verkoop van de intellectual property / licentieoverdracht aan Samenslim cvba te bekijken? Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Haar antwoord:

"Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be> To "'luc@the-force.be'" <luc@the-force.be>

13/12/2018 08:27 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte heer,

U beschikt toch wel over enige boekhoudkundige stukken van de voorbije jaren? Dat moet uw boekhouder toch wel ergens op papier hebben staan?

U zal toch een manier moeten vinden om mij deze stukken te bezorgen.

Ik had ten andere ook graag wat duiding gehad over de boeking van de immateriële activa en hoe dit bedrag is samengesteld e.d.m.

Kan u mij verdere informatie bezorgen?

Dank bij voorbaat,

Mvg,

Caroline De Lepeleire

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Dit begon stilletjes aan op mijn zenuwen te werken, wederom doen alsof ik de boekhouding nog niet heb bezorgd, door te zeggen: 'U beschikt toch wel over enige boekhoudkundige stukken van de voorbije jaren?'. Uiteraard beschikte ik daarover, en ze had ze allemaal reeds ontvangen, met uitzondering van de lijsten die nu eenmaal niet standaard werden afgeprint wegens dat die documenten in praktijk gewoon nooit gebruikt worden. Ik besloot dus om haar gewoon het bestand met de volledige elektronische boekhouding in attachment te bezorgen zodat ze zelf alles wat ze verlangde rechtstreeks kon inkijken en afprinten. Alzo had ik dus een manier gevonden om haar die stukken te bezorgen.

BEGIN E-MAIL:

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>
14/12/2018 14:59 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

In bijlage kan u de volledige elektronische boekhouding van The Force terugvinden, in dit bestand staan ook de gevraagde grootboeken en dagboeken.

De immateriële vaste activa betreffen alle kosten die gemaakt werden om het ZonderBank project te ontwikkelen: voornamelijk de activatie van de loon- en aanverwante kosten van de developers dus, maar ook de IT gerelateerde kosten om de development mogelijk te maken. Om bv. de loonkosten te begroten hebben we ons gebaseerd op de loonafrekeningen van het sociaal secretariaat, ook de RSZ en bedrijfsvoorheffing werd mee in rekening gebracht van de totale ontwikkelkost.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet".

EINDE E-MAIL (deze mail bevatte dus het **volledige** boekhoudingsbestand in attachment).

Case closed wat mij betreft op dat moment, ze heeft alles wat ze heeft gevraagd ontvangen maar moet we zelf de moeite doen om het licentieprobleem op te lossen, indien ze zelf geen Exact Proacc licentie heeft. Of haar voeten vegen aan de legaliteit van het te raadplegen zonder licentie, maar daar begin ik zelf niet aan. Want dit zou wel eens een test kunnen zijn van de rechter commissaris om te zien of ik illegale software gebruik om hun stukken aan te leveren nietwaar?

Haar antwoord spreekt echter boekdelen:

BEGIN E-MAIL

"Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be> To "'luc@the-force.be"' luc@the-force.be
18/12/2018 14:12 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Beste heer,

Ik krijg de bestanden niet geopend.

Kan u alles afdrukken en mij per post overmaken aub?

Mvg

Caroline De Lepeleire

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Seriously? Nu begin ik echt nattigheid te voelen... wil men me nu echt aanzetten tot een illegale actie?
Ze wist maar al te goed dat ik zelf ook geen geldige licentie meer had!

Ik antwoord dus:

"Luc De Smet/HOLDING To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

18/12/2018 15:19 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

Neen dat kan ik niet vrees ik, ik bezit namelijk ook geen geldige licentie meer van het softwarepakket ProAcc waarmee dit bestand kan geopend worden, en ik bezit privé momenteel de financiële middelen niet om dit aan te kopen. Het staat U vrij om een dergelijke licentie voor The Force aan te schaffen indien U wenst, maar dat valt uiteraard buiten mijn bevoegdheid.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Maar mevrouw de curator bedreigt mij liever in plaats van haar eigen verantwoordelijkheid op te nemen! Het is namelijk enkel zijzelf die kan beslissen om de licentie voor de curatele van The Force aan te kopen.

BEGIN E-MAIL

Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be> To "'luc@the-force.be'" <luc@the-force.be>

18/12/2018 15:26 Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte heer,

Ik kan alleen maar zeggen dat het uw plicht is om mij de boekhoudkundige bestanden ter beschikking te stellen, dus u zal een oplossing moeten vinden.

Mvg,

Caroline DE LEPELEIRE

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Nu was de maat vol, ze had reeds alle boekhoudkundige bestanden, vandaar dit kordaat antwoord:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

To Caroline de Lepeleire cdl@drpadvocaten.be

18/12/2018 16:35

Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

Me dunkt dat ik mijn 'plicht' volledig heb vervuld, U bezit namelijk **alle** boekhoudkundige bestanden van The Force. In welke wet staat er dat ik ten privé titel gehouden ben om U een boekhoudpakket ter beschikking te stellen om deze bestanden te kunnen gebruiken? Niet ik, maar U zal dus een oplossing moeten bewerkstelligen (om U bij te staan hieromtrent bezorgde ik U zelfs reeds alle relevante informatie van Exact software, maar het is niet omdat ik U hier spontaan enige hulp wou in bieden, dat dit mijn plicht is).

Of geeft U mij nu expliciet de opdracht om vanuit The Force onrechtmatig gebruik te maken van ProAcc (gezien er geen geldige boekhoudlicentie meer is)? Zoja, dan wil ik dit wel eerst schriftelijk en ondubbelzinnig van U bevestigd krijgen, zodat ik op Uw verantwoordelijkheid de gevraagde lijsten alsnog 'gratis' (lees: zonder geldige licentie) kan produceren. Maar ik raad dit ten stelligste af.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Met alle chinezen, maar niet met den deze hé 😊 Maar ze blijft volharden in de boosheid:

BEGIN E-MAIL

"Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

To "'luc@the-force.be'" <luc@the-force.be>

21/12/2018 15:31

Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte heer,

Heeft uw boekhouder niets op papier, mogelijks van vorige boekjaren?

mvg

Caroline De Lepeleire

Advocaat"

EINDE E-MAIL

Driedubbele zucht. Als ik die dwaze lijsten op papier zou hebben, dan had ze ze al lang gekregen natuurlijk. Maar soit nog maar eens beleefd antwoorden:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

To Caroline de Lepeleire <cdl@drpadvocaten.be>

21/12/2018 15:41

Subject RE: Faillissement THE FORCE

Geachte Meester,

Neen, wij deden onze boekhouding zelf en de bedrijfsrevisor stond enkel in voor de jaarlijkse indiening van de balansen bij de nationale bank, ook de BTW aangiftes deden we zelf. Het is vervelend dat deze lijsten niet 'proactief' werden afgeprint maar ik had niet stilgestaan bij de licentieproblematiek tot de heer rechter commissaris me er op wees.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Verwondert het U dat ik op deze mail nooit meer een antwoord heb gekregen? Ik denk dat dit reeds een sterke indicatie geeft van wie er in zijn recht is, niet? Ook mijn bereidwilligheid tot medewerking staat niet ter discussie vind ik, want ik reageer steeds snel en zo inhoudelijk relevant als de situatie me toeliet.

Ik vermoed dat de curator dit antwoord echter niet kon smaken, want dan is ze plots spijkers op laag water beginnen zoeken met betrekking tot de cashflow van het bedrijf. Ik zou zagezegd geld van de vennootschap naar mezelf hebben doorgesluisd, en dat mag uiteraard niet. Maar dat was ook helemaal het geval niet, want alhoewel er inderdaad bewegingen waren tussen de vennootschapsrekeningen en mijn privé rekeningen, betrof dit steeds verrekeningen van voorgaande saldi.

Met andere woorden, ik probeerde steeds de vennootschap te ondersteunen op belangrijke tijdstippen voor het bedrijf met privé gelden. Maar mijn privé situatie zelf was toen ook reeds zeer krap, dus was het wel ook noodzakelijk dat ik die fondsen zodra mogelijk achteraf dan terug stortte vanuit The Force naar mezelf, omdat ik nu eenmaal ook moet eten.

Dit feit wordt dan aangewend om aan zware sfeermakerij te doen, zagezegd dat het bedrijf door deze terugbetalingen niet levensvatbaar zou zijn, maar men vergeet selectief dat indien ik voorafgaandelijk niet reeds zou hebben bijgesprongen, het al veel vroeger in zware problemen zou gekomen zijn.

Het feit dat men me dit verwijt is dus nog maar eens een goed voorbeeld van de flip-it-around truc (die uitgebreid aan bod komt in het KBC deel): ik ondersteun mijn bedrijf met stortingen, maar met deze stortingen houdt de curator geen rekening (alhoewel die even makkelijk terug te vinden zijn in de boekhouding dan de uitgaande verrichtingen), want ze houdt enkel rekening met de gelden die dan naar mij werden terugbetaald, zodat het lijkt alsof ik de vennootschap geld ontfutsel.

IK HAAT DE FLIP-IT-AROUND TRUC! Iedere handeling die men goed bedoelt (in deze mijn stortingen aan het bedrijf) wordt op deze manier verdacht gemaakt (door enkel gewag te maken van de tegengestelde stortingen) en tegen jezelf gebruikt. Het is de favoriete truc van malafide advocaten, vandaar dat ik het zaakje ook echt niet meer vertrouwde en doorgaf aan mijn advocaat... en ik zal uiteindelijk gelijk krijgen vrees ik.

Mijn intuïtie voor het ontdekken van dergelijke truken en vallen laat me nog maar zelden in de steek, maar het probleem is soms dat zelfs indien men weet dat de tegenpartij hier subtiel de boel aan het belazeren is, het nog steeds zeer moeilijk kan zijn om hieraan te ontsnappen. Zeker wanneer men te maken heeft met 'gerespecteerde' beroepen als curatoren, notarissen, advocaten, e.d. die de 'perceptie' altijd aan hun zijde hebben.

Omdat ik het vertrouwen in deze curator dus toen al verloren was gezien haar handelswijze in het Exact licentiedossier, heb ik aan mijn advocaat gevraagd om haar te antwoorden zodat het zeker duidelijk zou zijn. Ik ben immers geen advocaat en deze aantijgingen waren weliswaar vals, maar ik wou geen risico's lopen dat er een taalmisverstand zou ontstaan of zo. Taalmisverstanden zijn namelijk ook dodelijk, maar daarover later ook meer in het KBC deel.

De correspondentie hieromtrent:

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS
ADVOCATENASSOCIATIE

Advocaten te Tienen
de Meisdelen, 37
B-2300 Tienen
☎ + 32 (34) 47 05 80
☎ + 32 (34) 42 92 45

Mario Caroline Ryckaert*
Luc Plessers*
Liebet Donn-Scheyvers
Jo Smeyers

e-mail: secretar@advocaten.be

Advocaten te Brussel
Kantlaan, 24/26
B-1000 Brussel
☎ + 32 (2) 300 78 82
☎ + 32 (2) 725 76 56

Jean-Malo Chaffoy de Courcelles*
Luc Plessers*
Caroline De Lapeere

e-mail: secretar@advocaten.be

Aan De Heer DE SMET Luc
Fazantenlaan 1/2B
1860 MEISE

AANGETEKEND EN PER GEWONE POST

BRUSSEL, 2 oktober 2019.

Betreft : Faillissement : THE FORCE BVBA/DE SMET Luc

Geachte heer,

Ik kom bij u terug in bovenvermelde faling, alwaar ik in het bezit werd gesteld van een aantal rekeninguittreksels van de vennootschapsrekening met nummer BE88 6528 5465 3241.

Daaruit blijkt duidelijk dat de licentievergoeding die door ZONDER BANK CVBA werd betaald aan de vennootschap, elke maand onmiddellijk werd afgehaald en gestort naar uw persoonlijke rekening. Hier staat nochtans geen objectieve rechtvaardiging tegenover.

In de statuten lees ik dat u als zaakvoerder een onbezoldigd statuut hebt.

Op die wijze heeft u dus zonder recht noch titel een bedrag van 9.210,00 EUR van de vennootschapsrekening afgehaald.

Middels huidige schrijven verzoek ik u dan ook vriendelijk om binnen een periode van 10 dagen vanaf huidig schrijven over te gaan tot betaling van het bedrag van 9.210,00 EUR en dit op rekening van het faillissement, met nummer BE44 6302 1097 3645.

Dank bij voorbaat.

Met voornamste hoogachting.

Voor de curatele,

DE LEBELERE Caroline
Curator

ETROFURIS
INTERNATIONAL GROUP OF
LAW FIRMS

* Art. 8, § 1, Wet van 1994

België
BRU: 0471 700 00 40
BRU: 0471 700 00 40
BRU: 0471 700 00 40

Frankrijk
PAR: 01 47 70 00 40
PAR: 01 47 70 00 40
PAR: 01 47 70 00 40

Tja, misschien trappen bange en/of goedgelovige zaakvoerders hier wel in, uit angst voor represailles van de almachtige curator. Want als ze in haar opzet slaagt is ze natuurlijk wel 9.210€ rijker. Nice try dus. Het antwoord van mijn raadsman:

"Jef VERMASSEN" * Licentiaat Notariaat en Licentiaat Criminologie
Rudy ARTS Licentiaat Criminologie
Jo MUYLLE Getuigschrift Bijzondere Opleiding Cassatieprocedure in Strafzaken
Marijke COLLIER Getuigschrift Bijzondere Opleiding Jeugdrecht
Jan PEYNSAERT Gediplom. i/d Aanvull. Studies van Criminologische Wetenschappen
Getuigschrift Bijzondere Opleiding Jeugdrecht
Stephen SCHELLINCK
Naomi THIELENS Master Forensics, Criminology and Law

Mr. DE LEPELEIRE Caroline
Advocaat
Kunstlaan 24/9a
1000 BRUSSEL

Betreft: THE FORCE bvba-DE SMET Luc / FALING

Contactpersoon: Mr. Jo MUYLLE (Tel. 053 60 50 61 - Fax 053 80 66 50)

E-mail: jomuylle@jefvermassen.be

Uw ref.:

Mijn ref.: 00 18 0362-10/00/CD (Gelieve deze referte steeds te vermelden)

Datum: 06 november 2019

Geachte mevrouw curator,

Waarde confrater,

Ik ben zo vrij terug te komen op uw schrijven d.d. 2 oktober 2019 waarvoor mijn dank.

Vooreerst mijn excuses dat ik pas nu kan antwoorden op uw schrijven gelet op verplichtingen voor het hof van assisen en vervolgens de bespreking met mijn cliënt die iets langer dan voorzien op zich heeft laten wachten.

Mijn cliënt deelt mij mede dat hij in de periode van 6 januari 2017 tot en met 16 oktober 2017 stortingen deed ten aanzien van de vennootschap voor het totale bedrag van 9.210,00 EUR waardoor hij een rekening courant had waarbij hij schuldeiser was van de vennootschap. Mijn cliënt deelt mij mee dat de afhalingen een storting naar zijn persoonlijke rekening, afhalingen betreft waardoor zijn rekening courant weer op nul werd gezet. Hierbij het overzicht van de stortingen die mijn cliënt uitvoerde van 6 januari 2017 tot en met 16 oktober 2017. Ik neem aan dat u deze stortingen in de rekeningoverzichten zal terugvinden.

Zeer confraterneel,

Jo MUYLLE"

De bijlage van deze brief bevatte dan alle bankrekening-uittreksels die bewezen dat ik het geld zelf voorafgaandelijk aan de vennootschap had gestort vóór de afhalingen. Maar het was de curator blijkbaar echt wel om het geld te doen, getuige haar volgende antwoord:

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS*
ADVOCATENASSOCIATIE

Advocaten te Turnhout

Merodelei, 37
2300 Turnhout
T + 32 (14) 47 05 80
+ 32 (14) 42 92 45

arie Caroline Ryckaert*
te Plessers*
esbet Dani-Schryver
Stuvia

mail: secretary@deadvocaten.be

Advocaten te Brussel

anlaan, 24/9A
1000 Brussel
T + 32 (2) 300 78 82
+ 32 (2) 725 76 56

an M de Chaffoy de Courcelles*
te Plessers*
roland De Lepointe

mail: secretary@deadvocaten.be

ADVOCATENKANTOOR VERMASSEN
T.a.v. Advocaat Jo MUYLLE
Kasteldreef 48
9340 LEDE

E-MAIL: jomuylle@jefvermassen.be

BRUSSEL, 4 december 2019.

Betreft: Faillissement: THE FORCE BVBA/DE SMET Luc
U. ref.: 00 18 0362-10/00/CD

Waarde confrater,

Ik kom bij u terug in bovenvermeld dossier en dank u voor uw schrijven van 6 november 2019.

De stukken die namens uw cliënt worden overgemaakt betreffen een andere vennootschapsrekening van de gefailleerde vennootschap.

U maakt rekeningafschriften over van een rekening BE51 1030 3889 6462.

De rekeningafschriften waar ik naar verwijs zijn deze van de rekening zoals gehouden bij ING BELGIË NV, zijnde de rekening BE88 6528 5465 3241.

Mag ik het standpunt van uw cliënt inzake de terugbetaling tegemoetzien?

Dank bij voorbaat.

Met voornamelijk begroting.

Voor de curatele,

DE LEPELEIRE Caroline
Curator

EUROFORIS
INTERNATIONAL GROUP OF
LAW FIRMS

* Tele: RPTurnhout 0469 625 003

Rechtsvrienden

ING 838-218005-01
PCW 319 301-4897034-06
DESSA 308-2421717-01

Rechtsvrienden

ING 430-21-50020-40
BIAH 0814 4302 1100 3900
BIC 390013000000

Ok, dit wordt werkelijk absurd: ze eist nog steeds 'terugbetaling' van iets wat voorafgaandelijk was betaald, en wat dus zélf eigenlijk een terugbetaling was. En waarom? Omdat het een andere vennootschapsrekening betreft! We werkten inderdaad met verschillende banken, maar dat verandert uiteraard niets aan het feit dat het geld werd terugbetaald aan hetzelfde bedrijf! Gewoon initieel gestort op een andere bedrijfsrekening dan degene met dewelke het werd terugbetaald. Dit verandert uiteraard volstrekt niets aan het bedrijfssaldo.

Het strafst van al is dat ze met haar eigen brief bevestigt dat ze mijn betalingen wel degelijk heeft teruggevonden in de boekhouding, want ze zegt zélf dat het over een andere vennootschapsrekening gaat... maar dat de transacties elkaar dus compenseren, dat is blijkbaar te hoog gegrepen voor haar intellect. Ik geloof echter niet echt meer in de 'incompetentie-truc', eerder het motto 'proberen gaat mee' ja, schandelijk eigenlijk...

Mijn raadsman kroop dus terug in de pen:

"Jef VERMASSEN" * Licentiaat Notariaat en Licentiaat Criminologie
Rudy ARTS Licentiaat Criminologie
Jo MUYLLE Getuigschrift Bijzondere Opleiding Cassatieprocedure in Strafzaken
Marijke COLLIER Getuigschrift Bijzondere Opleiding Jeugdrecht
Jan PEYNSAERT Gediplom. i/d Aanvull. Studies van Criminologische Wetenschappen
Getuigschrift Bijzondere Opleiding Jeugdrecht
Stephen SCHELLINCK
Naomi THIELENS Master Forensics, Criminology and Law

Mr. DE LEPELEIRE Caroline
Advocaat
Kunstlaan 24/9a
1000 BRUSSEL

Betreft:

THE FORCE bvba-DE SMET Luc / FALING

61 - Fax 053 80 66 50)

Contactpersoon: Mr. Jo MUYLLE (Tel. 053 60 50

E-mail: jomuylle@jefvermassen.be

Uw ref.:

**Mijn ref.:
steeds te vermelden)**

00 18 0362-13/00/CD (Gelieve deze referte

Datum:

16 december 2019

Waarde confrater,

Ik ontving in goede orde uw schrijven d.d. 4 december 2019 waarvoor mijn dank.

De stukken die mijn cliënte mij bezorgde, betreffen inderdaad een andere vennootschapsrekening, doch het betreft beiden vennootschapsrekeningen van dezelfde gefailleerde vennootschap. Het feit dat het gaat om verschillende vennootschapsrekeningen belet mijns inziens niet dat het gaat om een rekening courant die aangezuiverd werd.

Kan u mij meedelen op welke rechtsgrond u meent dat het bovenstaande niet correct zou zijn?

In afwachting van uw verdere berichten, teken ik,

Zeer confraterneel,

Jef VERMASSEN"

Duidelijk, me dunkt. De curator heeft dan zelfs de beleefdheid niet gehad om mijn raadsman hierop te antwoorden, dus waren zowel hij als ikzelf er van uitgegaan dat dit 'misverstand' eindelijk van de baan was. Want door hierop niet te reageren (wat trouwens zeer moeilijk zou zijn geweest, want er is uiteraard geen rechtsgrond die zou aantonen dat onze handelingen niet correct zouden zijn) is ze dus feitelijk stilzwijgend akkoord gegaan met ons standpunt.

Maar blijkbaar speelt mevrouw de curator haar vuil spelletje graag uit tot het bittere einde, want aan het Parket van de Procureur des Konings meldt ze in de strafzaak kurkdroog het volgende:

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS*
ADVOCATENASSOCIATIE

Advocaten te Turnhout

de Microdelei, 37
B-2300 Turnhout
☎ + 32 (14) 47 05 80
📠 + 32 (14) 42 92 45

Jean M. de Chaffoy de Courcelles *
Luc Plessers*
Liesbet Dens-Schryvers
Jo Swerts

e-mail secretary@drpadvocaten.be

Advocaten te Brussel

Kunstlaan, 24/9A
B-1000 Brussel
☎ + 32 (2) 300 78 82
📠 + 32 (2) 725 76 56

Jean M. de Chaffoy de Courcelles *
Luc Plessers *
Caroline De Lepelcire
Nele Daems

e-mail secretary@drpadvocaten.be

Ere-advocaat

Marie Caroline Ryckaert

Parket v/d Procureur des Konings
T.a.v. Mevrouw Eva WELLEKENS
Nerviërsstraat 60
1730 ASSE

E-MAIL : eva.wellekens@just.fgov.be

BRUSSEL, 17 december 2020.

Betreft : *Faillissement : THE FORCE BVBA/DE SMET Luc*
U. ref. : *Faillissement : THE FORCE BVBA*
Roodborstjeslaan 22/2
1860 MEISE
KBO 0560.743.340

Vonnis dd. 06 november 2018

Geachte mevrouw de Procureur,

Ik kom bij u terug in bovenvermeld dossier.

Ik had inderdaad de heer DE SMET Luc per schrijven van 2 oktober 2019, waarvan kopie in bijlage, aangetekend in gebreke gesteld voor ten onrechte afhaling van gelden van de vennootschapsrekening.

In bijlage kunt u tevens kopie vinden van deze rekeninguittreksels.

De raadsman van de heer DE SMET Luc heeft mij dan inderdaad geantwoord per schrijven van 16 december 2019 dat de betalingen een compensatie betroffen tussen rekening-couranten en dit voor betalingen die de heer DE SMET Luc zou hebben gedaan ten voordele van de vennootschap.

In bijlage kunt u kopie vinden van dit schrijven van 16 december 2019, als ook van de rekeninguittreksels welke mij werden overgemaakt en het overzicht van de betalingen die de heer DE SMET Luc voor de gefailleerde zou hebben gedaan.

Ik heb hierover tot op heden nog steeds geen standpunt ingenomen.

Ik ben in afwachting van uw onderzoek.

EUROJURIS
INTERNATIONAL GROUP OF
LAW FIRMS

* bvba RPRTurnhout 0469.625.005

Bankrekening

ING 630-2100093-05
FORTIS 001-6893034-96
DEXIA 068-2423717-05

Rekeningrekening

ING 630-2100093-05
FORTIS 001-6893034-96
DEXIA 068-2423717-05

“Ik heb hierover tot op heden nog steeds geen standpunt ingenomen”. Ah neen zeker? En waarom hebt U mijn raadsman zijn ‘Kan u mij meedelen op welke rechtsgrond u meent dat het bovenstaande niet correct zou zijn?’-vraag dan **niet beantwoordt**? Of een ander antwoord gestuurd? Het niet beantwoorden is dus ook een standpunt innemen, met name dat er geen juridische grond was om een fout aan te klagen. Ze antwoordde dus niet omdat ze maar al te goed weet dat hier geen vuiltje aan de lucht was. Want men moet dus iets kúnnen antwoorden hé, zwijgen is niet voor niets toestemmen 😊

Maar haar antwoord naar het parket stelt mij uiteraard wederom in een zeer slecht daglicht. De zinsnede ‘... en het overzicht van de betalingen die de heer De Smet voor de gefailleerde **zou hebben gedaan**’ impliceert immers dat ik ze misschien wel eens **niet** zou kunnen hebben gedaan. En dat terwijl ze zelf al nagekeken heeft in de stukken van de boekhouding (bankafschriften) dat deze betalingen wel degelijk hebben plaatsgevonden, ze bevestigt het onrechtstreeks in haar brief naar mijn advocaat (zie: ‘De stukken die namens uw client worden overgemaakt betreffen een andere vennootschapsrekening van de gefailleerde vennootschap’).

Ze heeft beide rekeningen dus wel degelijk uitgepluisd hé. Dit is dus niets meer of minder dan pure ‘sfeermakerij’, en werkelijk zeer smerig! Ik kan daardoor dus wel opgesloten worden door zo’n fratsen hé! Ik vraag me zelfs af of het opzettelijk achterhouden van deze informatie zelfs niet strafbaar is? Want uiteindelijk is zij als curator de enige die gemachtigd is en de praktische mogelijkheid heeft (a.d.h.v. alle bank rekening uittreksels stukken die ik haar bezorgde) om dit in detail na te kijken.

Maar in plaats daarvan verkiest ze ervoor om ‘de hete patat’ door te schuiven naar het parket zelf: “Ik ben in afwachting van Uw onderzoek”. De wereld op zijn kop zetten, zo kan ik het ook...

Begint U zo langzamerhand te beseffen beste lezer, hoe smerig deze wereld wel niet in elkaar zit? Wat voor een verwerpelijke praktijken de ‘gestelde lichamen’ zich toe-eigenen om steeds als winnaar uit de bus te komen? Dat er op die manier misschien onschuldige mensen naar de gevangenis moeten of tot de bedelstaf veroordeeld worden (in geval van een beroepsverbod), daar verliest men blijkbaar geen minuut slaap over.

Ik stuurde naar aanleiding hiervan trouwens een e-mail naar de hoofdinspecteur die mij had ondervraagd:

BEGIN E-MAIL

“Van: luc@ATalent.be <luc@ATalent.be>

Aan: PZ.KLM <PZ.KLM@police.belgium.eu>

Verzonden: dinsdag 15 september 2020 15:35

CC: Jomuyll@jefvermassen.be

Onderwerp: Tav hoofdinspecteur Vergaelen:
THE FORCE bvba-DE SMET Luc

Geachte mevrouw Vergaelen,

Hierbij zoals beloofd de communicatie tussen mijn raadsman en de curator van The Force, mbt de rekening courant. Ik heb een overzichtje gemaakt van de betalingen die ik zelf aan de vennootschap deed, doch waarmee de curator blijkbaar geen rekening had gehouden.

Het vreemde is dat de curator nooit meer geantwoord heeft aan Meester Muylle, dus wij waren er van uitgegaan dat het misverstand (met name dat de curator geen rekening hield met de 2de vennootschapsrekening) aangaande de rekening courant hiermee uitgeklaard was.

Ik zal mijn advocaat opdracht geven om na te gaan waarom de curator hem niet heeft geantwoord indien ze nog bijkomende vragen had want U meldde me dat het initiatief van dit onderzoek bij de curator van The Force ligt.

Uiteraard maak ik U de ontbrekende vragen ook nog over, maar ik heb nog geen contact kunnen hebben met Meester Muylle, dat staat eerstdaags op de planning.

Datums betalingen Luc De Smet aan The Force (zie ook de bankuitreksels in de toegevoegde pdf):

6/01/2017	2150€
31/01/2017	100€
31/01/2017	500€
2/02/2017	250€
13/02/2017	60€
13/02/2017	450€
14/02/2017	500€
6/03/2017	900€
16/03/2017	760€
11/05/2017	300€
7/06/2017	200€
21/06/2017	700€
10/08/2017	90€
6/10/2017	750€
12/10/2017	1000€
16/10/2017	500€

	9210€

Kan U mij aub even de goede ontvangst van deze stukken bevestigen? Alvast hartelijk dank.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.”

EINDE E_MAIL

En dan nu de conclusies van de curator, die er nog een schepje bovenop doet natuurlijk. ‘Doubling-down’ noemt dat dan...

BEGIN CONCLUSIES CURATOR IN STRAFDOSSIER:

“BESLUITEN

VOOR: Mr. Caroline DE LEPELEIRE, met kantoor te 1000 BRUSSEL, Kunstlaan 24 bus 9A, in haar hoedanigheid van curator over het faillissement THE FORCE BVBA, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22/2 en met ondernemingsnummer BE 0560.743.340, in faling verklaard bij vonnis van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te BRUSSEL dd. 6 november 2018,

Burgerlijke partij;

TEGEN: De heer Luc DE SMET, RRN 70.10.26-267.08, wonende te 1860 MEISE,

Boechtstraat 26/2

Beklaagde;

IN AANWEZIGHEID VAN: De PROCUREUR DES KONINGS;

Voor de Correctionele Rechtbank

bij de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg te BRUSSEL

25ste Kamer

Rolnr. 21N000449

Not.Nr. HV75.DF.593/2018

Onder alle voorbehoud van recht en zonder enige nadelige en/of splitsbare erkenenis;

Gelet op de inleidende dagvaarding;

Gelet op het gevoerde strafonderzoek gekend onder notitienummer HV75.DF.593/2018; 2

I. IN FEITE

1.

THE FORCE BVBA werd opgericht bij akte verleden voor het ambt van Notaris Xavier DESMET te ANTWERPEN op 26 augustus 2014 door de heer Luc DE SMET en mevrouw Christiana BAEYENS, met als insteek een immobiliënvennootschap.

De heer DE SMET werd aangesteld als zaakvoerder.

Dit project zou zijn afgesprongen naar aanleiding van banken die kredieten niet wilden overzetten.

2.

De vennootschap werd daarna aangewend voor een nieuw project van de heer Luc DE SMET waarbij een software zou worden ontwikkeld en op de markt zou worden gebracht om aan particulieren kredieten ter beschikking te kunnen stellen voor de aankoop van een huis en dit via kredieten die via andere kanalen dan een bank ter beschikking zouden worden gesteld (als het ware lening van een particulier aan een particulier).

De website die deze activiteit en software diende te ondersteunen, werd ontwikkeld door twee werknemers in dienst van de gefailleerde.

3.

Op 19 november 2017 werd door de vennootschap een licentieovereenkomst afgesloten met ZONDER BANK CVBA (later SAMENSLIM CVBA) teneinde de intellectuele eigendomsrechten betreffende de voormelde software te verhuren aan ZONDER BANK CVBA (SAMENSLIM CVBA) ten belope van 1.250,00 EUR per maand.

ZONDER BANK CVBA (SAMENSLIM CVBA), met eveneens zetel te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22/2 en met ondernemingsnummer 0663.837.316, werd -net als THE FORCE BVBA- bestuurd door de heer Luc DE SMET.

De licentieovereenkomst omvatte volgende bepaling in het voordeel van ZONDER BANK CVBA (SAMENSLIM CVBA):

“3.3. Ingeval van faillissement van THE FORCE kan SAMENSLIM als bevoorrechte partij de Intellectuele Eigendomsrechten en broncode van de Oorspronkelijke Software definitief verwerven door de betaling van 6 maanden extra licentiefee zoals bepaald in artikel 2.5, indien deze situatie zich voordoet binnen de 6 maanden na het afsluiten van de Overeenkomst, of door de de betaling van 3 maanden licentiefee zoals bepaald in artikel 2.5, indien deze zich voordoet na 6 maanden en binnen de 12 maanden na het afsluiten van de Overeenkomst, of door de betaling van 1 maand licentiefee zoals bepaald in artikel 2.5, indien deze situatie zich voordoet na 12 maanden na het afsluiten van de Overeenkomst. Deze betaling geldt dan als laatste definitieve betaling voor de afsluiting van de Overeenkomst met definitieve overdracht van de Intellectuele Eigendomsrechten en broncode van de Oorspronkelijke Software aan SAMENSLIM.”

4.

De huurgelden betaald door ZONDER BANK CVBA (SAMENSLIM CVBA) bleken op moment van de faillietverklaring de enige inkomsten te zijn van THE FORCE BVBA.

Op vraag van concludante q.q. wat de inkomsten waren van de vennootschap in falen in de boekjaren 2016 en 2017 heeft concludante q.q. nooit een duidelijk antwoord bekomen.

5.

Uit de rekeninguittreksels van de vennootschapsrekening van THE FORCE BVBA in falen blijkt bovendien dat de huurgelden betaald door ZONDER BANK CVBA (SAMENSLIM CVBA) ten bedrage van 1.250,00 EUR per maand telkens op de dag waarop ze werden gestort, onmiddellijk werden doorgestort naar de rekening van de zaakvoerder, de heer Luc DE SMET.

Verder diende concludante q.q. vast te stellen dat de bedongen vergoeding, zijnde 1.250,00 EUR per maand, te laag was in verhouding met de kosten die door de gefailleerde werden gemaakt om de vennootschap kans op overleven te geven, waarbij deze inkomsten telkens onmiddellijk werden gestort naar de zaakvoerder, zodat de vennootschap geen kans op overleven had.

6.

Na dagvaarding in faillissement, ingeleid namens de fiscus, werd THE FORCE BVBA in falen verklaard bij vonnis van de Nederlandstalige Rechtbank van Koophandel te BRUSSEL dd. 6 november 2018, met aanstelling van concludante q.q. als curator.

II. VERANTWOORDELIJKHEID

7.

Dat over de verantwoordelijkheid van de heer Luc DE SMET geen enkele discussie kan bestaan.

1. Wat betreft tenlastelegging A2

De aansprakelijkheid van de heer Luc DE SMET blijkt uit het strafdossier.

2. Wat betreft tenlastelegging B2

De aansprakelijkheid van de heer Luc DE SMET blijkt uit het strafdossier.

III. SCHADE

8.

Aangezien THE FORCE BVBA in faling schade heeft geleden door de handelingen van beklaagde.

Dat in het kader van de afwikkeling van het faillissement van THE FORCE BVBA in faling conluante q.q. geconfronteerd is met ingediende schuldvorderingen op heden voor een totaalbedrag van 111.160,97, waarvan 98.268,72 EUR bevoorrechte (publieke) schuldeisers

Dat conluante q.q. zich burgerlijke partij heeft gesteld bij nota neergelegd ter zitting van de Correctionele Rechtbank bij de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg BRUSSEL dd. 10 februari 2021 voor een bedrag van 1,00 EUR provisioneel wegens de schade die de failliete boedel heeft ondergaan.

OM DEZE REDENEN,

BEHAGE HET UW RECHTBANK,

Conluante q.q. akte te verlenen van haar stelling als burgerlijke partij;

De burgerlijke partijstelling ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens, na toepassing van de strafwet ten laste van beklaagde, beklaagde te veroordelen tot betaling aan verzoekster q.q. tot 1,00 EUR provisioneel, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten.

Beklaagde te veroordelen tot de kosten van het geding.

Brussel,

26 april 2021

Voor de curatele,

Mr. Caroline DE LEPELEIRE

Curator 5

Inventaris der stukken:

1. Derde proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen dd. 6 november 2019
2. Licentieovereenkomst dd. 19 november 2017
3. Detail schuldvordering FOD FINANCIËN
4. Detail schuldvordering RIJKDIENST voor SOCIALE ZEKERHEID
5. Detail aanvullende schuldvordering FOD FINANCIËN
6. Detail schuldvordering SECUREX

7. Detail aanvullende schuldvordering FOD FINANCIËN"

EINDE CONCLUSIES CURATOR

Ik zal hier haar puntjes één voor één hernemen en voorzien van de nodige duiding, conform haar nummering uiteraard zodat U kan zien waarop het slaat.

I) IN FEITE

1. Dit klopt, initieel was de Force opgericht met een ander project voor ogen, een immobiliënproject dat uiteindelijk is afgesprongen. Na overleg met de 2 (ex-)personeelsleden is dan beslist om het ZonderBank project in The Force te ontwikkelen aangezien de vennootschap reeds was opgericht. Ik heb dit waarheidsgetrouw dan ook zo uitgelegd aan de curator tijdens onze eerste en enige meeting, maar dit is eigenlijk gewoon de historiek van de oprichting en is m.i. niet echt relevant of belangrijk.
2. Deze summiere beschrijving van het doel klopt maar is onvolledig, zo is het project niet enkel voor huizen bedoeld, maar kan men uiteraard alle soort vastgoed financieren (appartementen, studio's, garageboxen, enz.), of kan men ook herfinancieringen op eigen goederen bewerkstelligen. Dit is reeds in detail besproken in een voorgaand hoofdstuk dus daar ga ik nu niet meer dieper op in gaan.
3. Dit klopt ook, en werd ook reeds in detail voorafgaandelijk uitgelegd. Deze licentieovereenkomst werd opgemaakt in het kader van het business model waarbij The Force zou instaan voor de commercialisatie van de ontwikkelde crowd-lending software. De uitbating van de website zelf wordt afgesplitst naar andere partijen, waarbij we in België als 'testland' dan zelf die handschoen opnemen in de vennootschap Samenslim. De IP transfer clause had ik toegevoegd in de hoop hiermee toch nog investeerders voor The Force te kunnen aantrekken die eerder werden afgeschrikt door het geschil met de RSZ. Want alle potentiële investeerders waarmee ik gesproken heb, haakten af op het mogelijk verliezen van die juridische procedure, met een eventuele faling van The Force als gevolg (wat zich uiteindelijk ook voltrokken heeft spijtig genoeg). De clause bood dan garantie dat in een dergelijk worst case scenario de Intellectual Property gevrijwaard kon worden. Uiteindelijk is een vergevorderde negotiatie met een escrow agent-bedrijf toch afgesprongen, omdat ze desondanks de IP-clause niet waren overtuigd, aangezien een curator zich nog steeds akkoord moet verklaren om de verkoop effectief uit te voeren. De licentieovereenkomst bood dus toch niet voldoende rechtszekerheid voor investeerders. Daarop zijn deze onderhandelingen afgesprongen, maar het licentiecontract was daartoe reeds opgemaakt.
4. 'Concluante' gebruikt haar selectief geheugen nogmaals om aan wat extra stemmingmakerij te doen, aangezien ik haar dit wel degelijk had uitgelegd tijdens onze meeting. Bovendien waren de uitgaande facturen van die jaren nu wel degelijk in haar bezit en kan ze dus gewoon de detail van de gefactureerde prestaties aflezen op de facturen. Het betrof opleveringen van development projectjes, trainingen, enz. die werden uitgevoerd door de werknemers. Op zich niets mis mee uiteraard, dit waren extra projecten die we aanvaardden om met die winst de ontwikkeling van ZonderBank verder te kunnen zetten. Het probleem was dat we niet snel genoeg dergelijke extra inkomsten konden genereren. Maar zoals mevrouw de curator het hier voorstelt, lijkt het wel alsof we zaken willen verbergen. Nogmaals sfeermakerij dus.

5. Dit punt gaat wederom over de terugbetaling van mijn rekening courant van 9.210€. Het klopt dat ik deze telkens in het begin van de maand (na de ontvangst van de licentie-fee) in stukjes terugbetaalde, omdat een bedrijf waarvan de zaakvoerder sterft van de honger nu eenmaal ook geen kans op overleven heeft. Ik kan enkel maar besluiten dat ik het geld initieel beter nooit privé had ingebracht, want blijkbaar is het een halszaak wanneer men dan noodgedwongen zijn fondsen terug moet opvragen. Eigenlijk verwijt men me dus dat ik er alles aan proberen doen heb om het bedrijf te redden, maar is het 'verboden' om de extra eigen inbreng indien nodig te recupereren omdat de vennootschap dan in de problemen kan komen. Zonder die inbreng zouden dergelijke problemen zich echter vroeger hebben gesteld, maar daar staat niemand bij stil natuurlijk en alzo wordt een goede (bedoelde) daad plots een misdaad (de 'flip-it-around' truc dus). Maar indien de curator dit licentiecontract werkelijk onrechtmatig zou vinden, waarom stelde ze dan zélf het volgende voor?

DE CHAFFOY - RYCKAERT - PLESSERS*
ADVOCATENASSOCIATIE

Weg naar Turnhout
odelen, 37
Turnhout
32 (14) 47 05 80
32 (14) 42 92 45

Caroline Ryckaert*
maats*
Dero-Schryven
ms

CVBA ZONDERBANK
Roodborstjeslaan 22 bus 2
1860 MEISE

secretary@drpadvocaten.be

Weg naar Brussel
wv, 24/9A
Brussel
32 (2) 300 78 82
32 (2) 725 76 56

BRUSSEL, 11 januari 2019.

Betreft : Faillissement : THE FORCE BVBA

Lde Chaffoy de Conzelles *
Plessers *
Weg naar Lepeleire

secretary@drpadvocaten.be

Geachte heer,

Ik kom bij u terug in bovenvermeld dossier en verwijs naar de licentieovereenkomst dd. 19 november 2017, welke werd afgesloten tussen uw onderneming en de THE FORCE BVBA in failliet.

In toepassing van Artikel 3 werd bepaald dat, ingeval van faillissement van THE FORCE BVBA in failliet, binnen de 12 maanden na het afsluiten van de overeenkomst, u de intellectuele eigendomsrechten en broncode zou kunnen overnemen mits een betaling van licentie-fee ten belope van 3 maanden.

Zou ik u dan ook vriendelijk mogen uitnodigen om een bedrag van 1.250,00 EUR x 3, hetzij 3.750,00 EUR, te vermeerderen met BTW, hetzij een bedrag van 4.537,50 EUR, te willen storten op de rubriekrekening van het faillissement met nummer BE44 6302 1097 3645.

Dank bij voorbaat.

Oprechte groeten,

Voor de curatele

DE LEPELEIRE Caroline
Curator

EUROPEAN
INTERNATIONAL GROUP OF
LAW FIRMS

* bvb RPR Turnhout 0409 625 005

Bankrekening
ING 6082100003360
FORTIS 001400024476
BESISA 000004211340

Rekeningnummer
ING 6082100003360
FORTIS 001400024476
BESISA 000004211340

6. Dit is juist, maar ik had nooit verwacht deze optie effectief te moeten lichten, onze doelstelling was steeds om het bedrijf The Force zelf te redden, al was het maar voor de afschrijfpst van

de ontwikkeling niet te verliezen. De ontwikkelingskost bedroeg immers iets meer dan 100.000€. Uiteindelijk hebben we dus geluk dat de curator hiermee akkoord ging, anders was het project definitief de nek omgewrongen. Nu hebben we effectief nog een kans op een succesvolle doorstart ervan in Samenslim, maar daarover later meer. Maar het punt is, dat mevrouw de curator in haar conclusies hier in alle talen over zwijgt. Het toont onrechtstreeks immers aan dat ze akkoord gaat met de inhoud van het licentiecontract wanneer het haar uitkomt, maar het anderzijds aanvalt om haar rechtszaak via sfeermakerij te versterken. Dubbele standaarden noemt men dat. De faillietverklaring van The Force is, gezien ons voorstel om meteen de ongeveer helft van de schulden (de 18.000€ op de derdenrekening van Meester De Nyn) te betalen en de rest op 8 maanden af te betalen, m.i. werkelijk een schande. Ik ben zeer diep teleurgesteld en boos door de houding van de overheid in deze, maar dat had u waarschijnlijk reeds begrepen.

II) VERANTWOORDELIJKHEID

7. “Dat over de verantwoordelijkheid van de heer Luc DE SMET geen enkele discussie kan bestaan”. Werkelijk, mevrouw de curator? Drukt u zich hier wederom misschien ‘niet wat te sterk uit’? Dat begint een slechte gewoonte te worden hoor, want ik heb het strafdossier van boven naar onder en van links naar rechts meermaals doorgenomen, en ik vind zelf geen enkele ‘bewijzen’ dat ik opzettelijk de faling in de hand zou gewerkt hebben, integendeel!

“De aansprakelijkheid van de heer Luc DE SMET blijkt uit het strafdossier”, is dus helemaal niet zo evident als ze tracht voor te stellen. Indien het dossier nu niet zo absurd dik zou zijn, het telt niet minder dan 175 pagina’s, dan zou ik het integraal opnemen in dit boek, zodat iedereen mee kan zoeken naar de zagezegde elementen à charge. De reden waarom het zo dik is, is omdat het een onsamenhangend samenraapsel is met alle oplijstingen van schuldberekeningen, rente en boeten overzichten, de curatoren verslagen, mijn verklaring die ik ben moeten gaan afleggen bij de politie, overzichten van de overheidsschulden in de andere oudere gefailleerde vennootschappen waarvan ik bestuurder was (dit lijkt zeer spectaculair omdat de activiteiten opgesplitst waren, indien deze allemaal in één bedrijf geconsolideerd zouden zijn geweest, dan zou hier geen haan naar gekraaid hebben), de pro-Justitia, de rechtbankvonnissen aangaande het RSZ geschil, het faillissementsvonnis, regsol uittreksels, mijn eigen e-mails en staving stukken, de licentieovereenkomst zelf, en blijkbaar ook de feedback van de verantwoordelijke analist die mijn afbetalingsvoorstellen heeft geweigerd.

Het spreekt boekdelen dat de naam van deze persoon, dhr. Bart Vincke, mij volstrekt onbekend was totdat ik deze zag opduiken in het strafdossier zelf. Indien ik ooit rechtstreeks met deze verantwoordelijke zou hebben kunnen overleggen, dan had het herstelplan misschien toch aanvaard geweest. Maar het is overduidelijk dat het net de strategie is om de analisten zeker niet met de burgers te laten communiceren, er moest maar eens iets positiefs van uit de bus komen...

Het degoutante is dan uiteraard weer dat ook deze persoon zich graag schuldig maakt aan sfeermakerij, ik ga hier enkele voorbeelden van geven want we kunnen bezig blijven op deze manier vrees ik. De heer Vincke stelt namelijk in een van zijn ‘analyses’ doodleuk dat “bovendien blijkt dat de heer De Smet zelf een schuld heeft aan de vennootschap”. Dit ging daarbij niet over de 9.210€ discussie van de curator in The Force, maar deze beschuldiging was in het dossier van Jedi F.W.. **Dit klopt natuurlijk helemaal niet, anders had die curator me er zeker op aangesproken**, maar de schade is wél aangebracht want indien de rechters dit

diagonaal lezen, lijkt het natuurlijk wel of ik de vennootschap heb leeggezogen. Dergelijke stemmingmakerij van de heer Vinke, adviseur-ontvanger van het team invordering Vilvoorde I, een gewichtige en vertrouwenwekkende titel, is typerend voor de manier waarop alle betrokken overheidspartijen de waarheid naar hun hand trachten te zetten.

Neen, dan is de curator van Jedi F.W., Meester de Chaffoy, een bewonderingswaardige uitzondering die de regel bevestigt: hij stelt namelijk correct en duidelijk (als men zijn 'Neen' antwoord-handschrift kan ontcijferen 😊) dat **er géén verduistering van het actief heeft plaatsgevonden**, en hij maakt ook een e-mail over aan de rechercheur hoofdinspecteur van de politie die de zaak opvolgt, mevrouw Sofie Vergaelen, waarin hij stelt dat **er géén onregelmatigheden zijn gevonden**.

Hierbij enkele stavingstukken hieromtrent; de eerste scan is een onderdeel van het memorie van de rechter-commissaris en de curator van Jedi F.W., de volgende scans betreffen een PV van de hoofdinspecteur waarin ze naar de e-mail verwijst en de inhoud ervan samenvat.

Bovenop de bevestiging dat er geen onregelmatigheden zijn gevonden, bevestigt de curator haar tevens dat ik de (5) mappen met de Jedi F.W. boekhouding heb afgegeven, dat ik zou hebben willen beletten dat er een appartement zou verkocht worden (ik heb inderdaad aan de curator voorgesteld of hij niet bij machte was om mijn terugbetalingsvoorstel op lange termijn met de reeds voorbereide verpanding van de huurgelden er bij de fiscus door te duwen, maar dat zag hij niet zitten), en dat ik een zware depressie zou hebben gehad (wat ik niet ontken, en wat ook niet abnormaal is gezien de omstandigheden denk ik), en dat 'ik een beetje wereldvreemd zou zijn'.

Ik vrees echter dat het de wereld, en niet ikzelf, is die vreemd is. Maar iemand die zijn uiterste best doet om zich daar niet bij neer te leggen wordt dan zelf de facto de vreemde wereldverbeteraar natuurlijk. Of misschien begreep hij effectief niet waarom ik de gebouwen niet gered had d.m.v. een BTW terugvordering, want correct proberen handelen in dergelijke situaties is uiteraard wereldvreemd te noemen de dag van vandaag.

20. Werd na het staken van de betalingen een deel van het actief van de gefailleerde vennootschap verduisterd?
Data, bedragen en omstandigheden :
Naam en adres van de vermoedelijke daders :
(wat de eedaflegging betreft, zie blz.13 in fine). *Neen*

21. Zijn er door de gefailleerde vennootschap leningen aangegaan ?
Data, bedragen, voorwaarden en omstandigheden :
Naam en adres van de leners:

22. Zijn er borgtochten ?
Naam en adres van de avalgevers :

Zijn er beloften van derden?
Naam en adres van de onderschrijvers:

HVLFG/003243/2020/010280/2020

13 CO 39 563

BW

KPV

Politie

PZ K-L-M

5409

Kuiperstraat 3
1840 Londerzeel

(T) 0800/90.333 (F) 051/90.55.18
PZ.KLM@police.belgium.eu

PRO JUSTITIA

NAVOLGEND PROCES-VERBAAL

003243/20 - 16/07/2020

Aanvankelijk pv nr.: HV.75.DF.000593/2018

Notitie nr.: HV.75.DF.593/2018

Bestemming

Procureur des Konings Brussel (Halle-Vilvoorde)

(Origineel)

PZ K-L-M (Afschrift)

Heden, donderdag 16 juli 2020 om 17:41 uur.

Wij, VERGAELN Sofie, rechercheur - hoofdinspecteur van politie - OGP/HPdK, in burger gekleed en drager van onze dienstidentiteitskaart bij PZ K-L-M brengen ter kennis:

ONDERWERP

Meest recente inlichtingen curator inzake faillissement JEDI F.W.

Bijlagen

BETROKKEN PERSONEN

Verdachte

DE SMET Luc, Jozef, Ludo
Nationaliteit: België
Rijksregisternr.: 70102626708
Beroep: Afgevaardigde bestuurder (Weddetr.)
Geboren te Brussel (district 2) op 26/10/1970
Burg staat: ongehuwd
1860 Meise, Fazantenlaan 1 bus 2 (Wettelijke verblijfplaats)
Individuele beschrijving: Neen
Foto: Neen
Vingerafdrukken: Neen

Verdachte

JEDI F.W. BVBA (handelsvenn)
KBO-nummer: 0849.244.403
1860 Meise, Roodborstjeslaan 22 bus 2 (Maatschappelijke zetel)

INLICHTINGEN

Meester de CHAFFOY de COURCELLES Jean Marie, curator in het faillissement JEDI F.W. BVBA, maakt ons een e-mail over waaruit wij het volgende vernemen:

0 de CHAFFOY de COURCELLES Jean Marie is in het bezit van 5 mappen met de boekhouding van JEDI F.W. BVBA

zonden op

14 AUG. 2020

Sofie Vergaelen

Rechercheur OGP/HPdK

bijlagen 2

Voorbehouden bestemming

PRO JUSTITIA

Blad 2 aan PV nr.: HV. 1F.003243/2020
d.d.: 16/07/2020

◊ Gekende bankrekeningen JEDI F.W.:

CRELAN: BE62 1030 3889 6361

Bank Nagelmackers: BE48 6340 3533 6604

KBC: BE10 7340 3533 6604

◊ DE SMET Luc heeft zich aangeboden bij de curator. Betrokkene wou beletten dat een appartement zou verkocht worden. Alsnog werd de verkoop doorgevoerd.

◊ Er werden geen onregelmatigheden vastgesteld.

Curator Meester de CHAFFOY de COURCELLES Jean Marie bezorgt ons tevens een kopie van het 3e PV van nazicht. De ontvangen documenten wordt gevoegd in bijlage 1.

Meester de CHAFFOY de COURCELLES Jean Marie verleent ons toegang tot het dossier via de toepassing Regsol. Via deze toepassing hebben wij inzage in het document "Jaarlijks verslag 2019" hetwelke gevoegd wordt in bijlage 3.

In de memorie van de curator dd. 29/12/2018 vernemen wij het volgende met betrekking tot DE SMET Luc:

"zou zware depressie hebben gehad"

"is een beetje wereldvreemd"

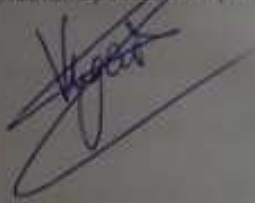
BIJLAGE

1. Ontvangen informatie vanwege curator
2. Jaarlijks verslag 2019

Waarvan akte, gesloten op 13/08/20

VERGAELN Sofie

Hoofdinspecteur van politie

Deze curator heeft zich logischerwijs dan ook geen burgerlijke partij gesteld voor de faling van Jedi F.W., aangezien hij zelf stelt dat er geen onregelmatigheden zijn gebeurd en dat er geen actief is verduisterd.

Ik vraag me dus eigenlijk af waarom het parket me in die zaak toch aanvalt, maar ja, standaard procedures en zo hé... over de concrete tenlasteleggingen vind ik eerlijk gezegd maar bitter weinig tot helemaal niets terug in het strafdossier.

Het strafdossier spreekt m.i. dus, zéker wat de Jedi F.W. zaak betreft, meer in mijn voordeel dan in mijn nadeel, desondanks de “De aansprakelijkheid van de heer Luc DE SMET blijkt uit het strafdossier.”-opmerking van de curator van The Force.

Ja, als men het slechts diagonaal doorneemt dan is het op eerste zicht werkelijk spectaculair nefast. Ik word werkelijk afgeschilderd als zware foefelaar, maar men manipuleert het dossier meermaals zelf om dit beeld te kunnen schetsen. Alé ik zal toch nog enkel voorbeeldjes geven, het steekt me te hoog om dit met de mantel der liefde te bedekken.

De manipulaties zijn meestal subtiel, zodat ze steeds kunnen afgedaan worden als ‘foutjes’ of ‘vergissingen’ wanneer het er echt op aankomt. Maar meestal komt men zo ver niet, want wie is er nu zo zot om een gedetailleerd boek te schrijven zoals ik om dit in de kleinste details aan de kaak te stellen? En een strafdossier dat vol met dergelijke fouten staat, is uiteraard zeer negatief voor de beklaagde. Ik ben immers nog geen vergelijkbare vergissingen in mijn voordeel tegengekomen...

Ok, eerste voorbeeldje: een stukje uit de pro Justitia opgesteld door rechercheur hoofdinspecteur Vergaelen, dat de ‘subtiliteit’ van de fouten goed aantoont:

PRO JUSTITIA

Blad 2 aan PV nr.: HV. .LF.003244/2020
d.d.: 16/07/2020

-
- ◊ een beperkte boekhouding werd voorgelegd aan Meester DE LEPELEIRE. Er werd aan de curator meegedeeld dat de boekhouding voornamelijk digitaal gevoerd werd. Een bepaald deel van de boekhouding kon niet worden overgemaakt tengevolge van de vervallen licenties bij faillissement.
 - ◊ er is een discussie lopende met DE SMET Luc over een opgebouwde rekening-courant.

Wij ontvangen van Meester DE LEPELEIRE een kopie van het laatste PV van Nazicht dd. 06/11/2019 met de schuldvorderingen voor zover gekend voor de FOD Financiën, RSZ en Securex.

Alle ontvangen documenten worden gevoegd in bijlage.

BIJLAGE

1. Ontvangen informatie van curator DE LEPELEIRE (29 bladzijden)

“Een beperkte boekhouding werd voorgelegd aan Meester De Lepeleire Een bepaald deel van de boekhouding kon niet worden overgemaakt ten gevolge van de vervallen licenties bij faillissement.”
Dat klopt uiteraard niet hé, het volledige boekhouding bestand werd wél integraal elektronisch overgemaakt aan de curator per e-mail. Ze heeft nog bevestigd dat ze het bestand niet kon opendoen, dus ze heeft het zeker goed ontvangen.

Dit leugentje om bestwil verdoezelt het feit dat de curator haar verantwoordelijkheid niet wil opnemen en de moeite niet wil doen om een werkende licentie te pakken te krijgen om dit effectief te kunnen openen en na te kunnen kijken.

Maar wat is de perceptie met dergelijke Pro Justitia 's? Dat ik een deel van de boekhouding heb weggemoffeld... en dat er nog steeds discussie is omtrent de rekening-courant, terwijl alle bewijsstukken dat dit correct werd afgehandeld in haar bezit zijn. De curator kiest er dus zelf

moedwillig voor om de discussie niet af te sluiten, ze negeert daartoe zelfs het schrijven van mijn raadsman, maar wederom ben ik hierdoor reputatie-gewijs de pineut.

Nog een ander voorbeeldje uit de pro-Justitia: nu weet ik wel dat het misschien niet ideaal 'overkomt' dat onze groep opgesplitst was in verschillende KMO's afhankelijk van de activiteit (in plaats van één grote KMO), maar men moet me nu ook niet tot zaakvoerder bombarderen van 'extra' bedrijven waarvan ik in de verste verte nog nooit van heb gehoord: SB Holdings en Schwepes Suntory Benelux zijn me compleet onbekend. De zoveelste fout in het onderzoek dus, en wie weet wat de problematieken van die vennootschappen wel niet zijn? Het 'dikt' het dossier alleen maar onterecht aan natuurlijk... Op zich op het eerste zicht geen ramp, maar het is de opeenstapeling van dergelijke foutieve verdachtmakingen die dan misschien de doorslag naar de verkeerde kant kunnen geven, met een onterechte veroordeling als gevolg.

PRO JUSTITIA		
Blad 2 aan PV nr.: HV. .LF.003037/2020 d.d.: 06/07/2020		
Naam bestuurder	Naam en functie in verwant bedrijf	Huidig mandaat dd. 01/07/2020
DE SMET Luc	RACKBOOST - bestuurder	✓
DE SMET Luc	WEBBERID - bestuurder	✓
DE SMET Luc	THE MINUTE - afgevaardigd bestuurder	✓
DE SMET Luc	ISERVE - zaakvoerder	✓
DE SMET Luc	JEDI F.W. - zaakvoerder	✓
DE SMET Luc	EUROVEX - zaakvoerder	✓
DE SMET Luc	SAMENSLIM - zaakvoerder	✓
DE SMET Luc	SUNDERBANK - voorzitter van de raad van bestuur/ raad van beheer	✓
DE SMET Luc	SB HOLDINGS - bestuurder	
DE SMET Luc	SCHWEPES SUNTORY BENELUX - bestuurder	
DE SMET Luc	INFOERVE IT RESOURCING - voorzitter/afgevaardigd bestuurder	
DE SMET Luc	COMMODORE -MEDIA - afgevaardigd bestuurder	
DE SMET Luc	NSLV -zaakvoerder	

Tot slot nog een laatste voorbeeldje van stemmingmakerij uit het strafdossier: het betreft hier een e-mail aan rechercheur hoofdinspecteur Vergaelen, met antwoorden op vragen die ze stelde aan een zekere Marco Joorter, blijkbaar ook een (mij onbekende) verantwoordelijke van het MinFin invorderingsteam Vilvoorde 1 in ons dossier, die er lustig op los liegt:

"Er werd geen officieel afbetalingsplan geregistreerd in het dossier. Wel werden er betalingsmodaliteiten toegestaan in dossier ZW8046 via de gerechtsdeurwaarder, **die uiteindelijk niet werden gevolgd.** (1250/maand vanaf 15/11/2017)". Vuile leugenaar! **Deze afbetalingen werden wél perfect opgevolgd, maar het plan was maar voor 3 maanden goedgekeurd...** toen ik na de correcte opvolging (er was zelfs 1000€ 'teveel' afbetaald) van de betaling van 4.750€ dan een mail stuurde naar de heer Schouterden met de vraag of we aub gewoon het plan mochten verderzetten aan hetzelfde tempo, werd dit koudweg geweigerd. Ik verwijs voor de details hieromtrent naar het desbetreffende voorgaande hoofdstuk.

Maar zoals het hier nu zwart op wit staat, lijkt het dus alsof **wij** het plan dus niet correct hebben opgevolgd. Wat rechercheur hoofdinspecteur Vergaelen dan ook nog eens herhaalde in een van haar Pro Justitia 's, waardoor deze fout op verschillende plaatsen in het dossier goed zichtbaar naar boven komt. Maar dat kan ik haar in deze nu niet echt persoonlijk verwijten want ze werd zelf verkeerde informatie aangeleverd door Marco Joorter. Maar al zulke 'kleine' fratsen dragen natuurlijk wél bij tot het ophangen van een compleet verkeerd globaal beeld van de beklaagde, wat de bedoeling is natuurlijk.

Er schiet me net iets te binnen: misschien is de volksmond naam voor de politie, de 'flikken' misschien wel ingegeven door het gegeven dat men op dergelijke manier onschuldige burgers 'flik't' 😊. Het komt er in ieder geval wel op neer...

Bijlage 1 aan PV HV. (F.00408)
dd. 07/09/2020

Vergaelen Sofie (PZ KLM)

Van: Marco Joorter (MINFIN) <marco.joorter@minfin.fed.be> namens Minfin Teaminv
Vilvoorde1 (MINFIN) <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>
Verzonden: woensdag 22 juli 2020 11:36
Aan: Vergaelen Sofie (PZ KLM)
Onderwerp: Re: Opvraging info faillissement THE FORCE (HV.75.DF.000625/2018)
Bijlagen: Bijlage 1 - Overzicht schulden per artikel.pdf; Bijlage 2 - opdracht deurwaarder.tif;
Bijlage 3 - overzicht documenten.docx; Bijlage 4 - mailverkeer.pdf

Beste Hoofdinspecteur Vergaelen,

Hieronder trachten wij zo volledig mogelijk te antwoorden op uw vragen over dit dossier.

- Wat is de definitieve schuld aan jullie diensten? Hoe werd deze schuld opgebouwd en vanaf wanneer zijn deze sommen opeisbaar geworden? Kunnen wij een historiek-rekeninggulttrek bekomen?

Het verschuldigde bedrag bij FOD Financiën is op heden 46.828,99 euro (zie Bijlage 1 + artikel 200366744944 verschuldigd bij Team Invordering RP Leuven 1 t.b.v. 1.214,87 euro). De opbouw van deze schulden vindt u per artikelnummer. Het gaat over allerhande schulden waarvan het zwaartepunt ligt in de aanslagjaren 2016-2017-2018. Alle bedragen waren op het moment van de opening van het faillissement opeisbaar behalve artikel 500223271744 (Faling, BTW verschuldigd ten gevolge de aangifte ingediend op 31/01/2020).

Wij beschikken niet over rekeninggulttrekels van verrichte betalingen.

- Welke stappen zijn er ondernomen om de schulden te kunnen innen? (briefwisseling, in gebreke stelling, inleiding rechtbank, beslagen,...)

Er werd een dossier overgemaakt aan de gerechtsdeurwaarder met oog op invordering (zie Bijlage 2). Het resultaat van deze procedure was: "PV van niets-bevinding dd. 21/6/2017".

In Bijlage 3 vindt u een overzicht van alle verstuurd documenten m.u.v. de aanslagbiljetten en aanmaningen tot betaling conform artikel 298 § 2 WIB92 die automatisch vanuit onze systemen worden verstuurd.

- Is er een afbetalingsplan aangevraagd of voorgesteld geweest? Quid naleving?

Er werd geen officieel afbetalingsplan geregistreerd in het dossier. Wel werden er betalingsmodaliteiten toegestaan in dossier ZWB046 via de gerechtsdeurwaarder, die uiteindelijk niet werden gevolgd. (Akkoord : 1.250 / maand vanaf 15/11/2017)

- Mogen we vragen om desgevallend een kopie van het vonnis en eventuele briefwisseling te willen overmaken?

Bijlage 4 vindt u bijkomende correspondentie in de vorm van mailverkeer tussen onze administratie en belastingschuldige.

Wanneer u meer informatie wenst over bijvoorbeeld een verstuurd document (derdenbeslag, afwikkelingsvordering, enz.) gelieve dan uw specifieke vraag te stellen als reply op deze mail.

En toch nog een extra allerlaatste flagrant voorbeeldje uit de pro-Justitia geplukt (zie hieronder): “De vennootschap Jedi F.W. diende steeds laattijdig haar BTW aangiften in.” Mea culpa wat dat betreft, de tijdige opvolging van onze administratie leed inderdaad regelmatig onder mijn toenmalige gezondheid en alle problemen waarmee we simultaan werden geconfronteerd. Maar ik volgde dat wel degelijk op wanneer mogelijk, dus liegt de adviseur ontvanger nogmaals zeer grof wanneer hij beweert dat “sinds 2014 geen aangiften werden ingediend”.

Het lijkt zo dus alsof Jedi F.W. vanaf 2014 tot aan de faling in 2018 geen BTW aangiftes heeft ingediend. Dit stelt zowel de vennootschap als zijn zaakvoerder (ikke dus) in een enorm slecht daglicht, want het suggereert uiteraard een onbestaande opvolging en het is op zijn minst zeer verdacht te noemen. Een rechter die dit leest zal niet lang twijfelen vooraleer -al is het zelfs onbewust- zijn mening te vormen over een dergelijke vreemde gang van zaken. En die mening zal er natuurlijk niet rooskleurig uitzien, eerlijk gezegd zou ik zelf ook zwaar mijn twijfels over mijn eigen onschuld hebben wanneer ik alle bovenstaande voorbeelden van (verdraaide of zelfs gelogen) stemmingmakerij zou lezen.

Maar uiteraard klopt dit nog maar eens langs geen kanten: **het is gewoonweg niet waar**. Eigenlijk staat gans die verklaring **vol** fouten (ook de andere zagezegde ontbrekende aangiften uit onderstaand lijstje betwist ik), het probleem is kunnen bewijzen dat de tegenpartij liegt. Dat is zoveel jaar na datum en met de afgegeven boekhoudingen aan de curatoren helemaal niet zo evident.

INLICHTINGEN

Uit het "verslag namens de adviseur-ontvanger van het Team Invordering Vilvoorde 1 m.b.t. vervolging van de heer De Smet Luc als hoofdelijke borg van de BVBA JEDI FW" dd. 13/04/2016 leiden wij het volgende af:

- ◊ De vennootschap JEDI F.W. diende steeds laattijdig haar BTW-aangiften in. Sinds 2014 werden geen aangiften ingediend.
- ◊ De vennootschap diende de klantenlisting in 2013 laattijdig in. In 2014 en 2015 werden deze niet ingediend.
- ◊ JEDI F.W. diende laattijdig de vennootschapsbelasting van het aanslagjaar 2014 in. Er werd geen aangifte verricht voor het aanslagjaar 2015.
- ◊ In stuk 4 van bijlage 2 bevindt zich een overzicht van

15/10/2018 stelt raadsman DE NYN Chris een conclusie op in opdracht van zijn cliënt JEDI F.w. Hierbij wordt gemotiveerd en gevraagd om de vordering vanwege FOD Financiën af te wijzen wegens ongegrond.

BIJLAGEN

1. Antwoord mail FOD Financiën (3 bladzijden)
2. Definitieve schuldaangifte (4 bladzijden)
3. Verslag dd. 13/04/2016 (20 bladzijden)
4. Dagvaardiging JEDI F.W. (4 bladzijden)
5. Dagvaardiging JEDI F.W. - stukkenbundel (52 bladzijden)
6. Conclusie namens JEDI F.W. (6 bladzijden)
7. Stukken namens JEDI F.W. (67 bladzijden)

Gelukkig kan ik dit dus wel zwart op wit bewijzen aan de hand van de volgende e-mail conversatie met mevrouw Doris Bruffaerts, een gemotiveerde medewerkster op de BTW dienst die me een herinnering stuurde omdat ik inderdaad enkele kwartalen aangiften achterstand had opgelopen.

BEGIN E-MAIL

"Doris Bruffaerts (MINFIN)" <doris.bruffaerts@minfin.fed.be> To luc.de.smet@infoserve.be

17-10-2017 09:52

Subject Jedi F.W. FW BE 0849.244.403

Geachte,

Bij nazicht van uw btw dossier stel ik vast dat de laatst ingediende btw-aangifte deze is voor mei 2016!!!

Kan u ons zo vlug mogelijk alle ontbrekende aangiften bezorgen?

Indien u ondertussen uw activiteiten heeft stopgezet, dient u ons daar zo snel mogelijk van op de hoogte te brengen!

Alvast bedankt!

Vriendelijke groeten,

Doris Bruffaerts

Financieel assistent

FOD Financiën | Fiscaliteit | Kleine en Middelgrote Ondernemingen

KMO Centrum Leuven | Team Beheer 9

Groenstraat 51 – 57, 1800 Vilvoorde”

EINDE E-MAIL

Geen kwaad woord over mevrouw Bruffaerts, die me ook in andere dossiers goed administratief heeft geholpen wanneer nodig. Ik ben haar echt dankbaar voor deze opvolging, anders was ik niet in staat geweest om dit nu te bewijzen. Ik volgde de e-mail trouwens onmiddellijk op, en zodoende werden alle BTW aangiftes al minstens tot einde 2017 wel degelijk ingediend:

“Luc De Smet/HOLDING

To doris.bruffaerts@minfin.fed.be

20/10/2017 17:40

Subject Re: Jedi F.W. FW BE 0849.244.403

Geachte mevrouw Bruffaerts,

Ik denk dat ik er in geslaagd ben alle ontbrekende aangiftes in te dienen, hopelijk is er geen mislukt... interval (die elektronische handtekening zetten) doet soms raar :-)

Prettig weekend toegewenst en bedankt voor het begrip aangaande de vertragingen, ik ben genezen nu dus dit zou normaal gezien niet meer mogen voorkomen in de toekomst!

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet”.

EINDE E-MAIL.

De BTW aangiften zijn in ieder geval dus NIET zo maar gestopt in 2014 zoals men wil laten uitschijnen...

Vele van de andere aantijgingen kloppen trouwens ook niet, zo zou de vennootschap voor het aanslagjaar 2015 zagezegd geen belastingaangifte hebben gedaan, maar ik heb even nagekeken op de website van de nationale bank zelf, en de jaarrekeningen werden wel degelijk (toegegeven mits enige

vertraging) correct gepubliceerd. Bovendien heb ik nagevraagd bij onze boekhouder of de belasting biztax indiening wel correct werd verwerkt en ze stuurden me zelfs een ontvangst bewijs van de FOD hieromtrent:

	Federale Overheidsdienst FINANCIEN	Brussel, 09/01/2018
Algemene administratie van de FISCALITEIT		
Ontvangstbewijs		
Ondernemingsnummer	0849244403	
Ondernemingsnummer zonder vereffening ontbonden vennootschap		
Naam	JEDI F.W.	
Datum en uur van ontvangst	09/01/2018 11:51:48	
Aanslagjaar	2015	
Einddatum boekjaar	31/12/2014	
Handtekening		
Naam verzender	Stéphane de Lovinfosse	
E-mail verzender	stephane@degeest-audit.be	
Certificaat verzender		
Nationaal nummer verzender	61012437794	
		

Kijk, er kan uiteraard wel eens een écht foutje in zo'n uitgebreid strafdossier sluipen, maar de opeenstapeling van zulke 'slordigheden' en het feit dat de fouten steeds in mijn nadeel spelen, creëren een zodanig (weliswaar onterechte) negatieve perceptie van de beklaagde, dat de uitkomst van het vonnis al quasi vast ligt nog voordat de zaak voorkomt.

Ik geloof dus niet (meer) dat dit onopzettelijke fouten zijn, maar eerder een soort van 'aanval is de beste verdediging'-strategie om zich toch vooral maar niet te moeten verantwoorden waarom men zelfs de moeite niet genomen heeft om met mij te overleggen en/of negotiëren met betrekking tot de vele herstelplannen die ik heb trachtten voor te stellen.

Hoe slechter men mij kan profileren vanuit de administraties, hoe minder risico men zelf loopt dat er eens iemand aan de top wakker schiet en onderzoekt of er nu effectief geen betere werkwijze voor de administraties bestaat om dergelijke dossiers op te volgen.

Maar dat betekent dus ook wel dat **men hier vanuit de overheidsadministraties opzettelijk valse verklaringen zit af te leggen in mijn strafdossier**, die dan door de rechercheur hoofdinspecteur klakkeloos worden overgenomen als 'feiten'. Met alle gevolgen van dien voor het slachtoffer. Euh sorry, ik bedoel de beklaagde 😊

Ik ga eens nagaan met mijn raadsman of dit allemaal zo maar kan, of ik geen strafklacht kan indienen wegens de vele foutieve en aldus misleidende stukken. Ik vermoed van niet, want men zal dit één voor één afdoen als 'foutjes', 'slordigheden', 'vergissingen', 'onvolledigheden', 'vergetelheden', enz enz. Voor iedere onrechtmatige poging tot verdachtmaking zal men wel een passend woordje hebben klaarstaan. En aangezien die partijen werken voor de overheid, weet ik alvast wie er zal geloofd worden, zelfs met al mijn bewijsmateriaal à décharge dat ik hier uitgebreid tentoonstel. Die stukken moeten namelijk aandachtig gelezen worden, wat tijd in beslag neemt, en tijd-schaarste is net waar het juridisch schoentje wringt.

Update, ik ben dit intussen nagegaan, hierbij de relevante mail en het antwoord van mijn raadsman:

From: Luc De Smet

Sent: Friday, 21 May 2021 13:33

To: Jef Vermassen & Partners (JM) <Jomuyll@jefvermassen.be>

Subject: Re: DE SMET Luc / OPENBAAR MINISTERIE - Mijn Ref.: 00 21 0034 - Uw Ref.:

Geachte Meester,

Hartelijk dank voor het gesprek van zo-even. Ik had nog een bijkomende vraag i.v.m. de aansprakelijkheid van de valse stukken. U zei dat dit wel strafbaar is bij de initiatie van de klacht, maar niet voor de bijkomende stukken 'en cours de route'. Maar heeft de procureur zich niet gebaseerd op deze -minstens deels- valse stukken wanneer hij besloot om mij te dagvaarden? M.a.w., is dit geen onderdeel van het opstarten van de klacht/dagvaarding zelf? Ik zal me waarschijnlijk wel vergissen, maar is dit tijdstip niet minstens voor discussie vatbaar of zie ik dit compleet verkeerd?

Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Antwoord van mijn raadsman:

Betreft: DE SMET Luc / OPENBAAR MINISTERIE

Contactpersoon: Mr. Jo MUYLLE (Tel. 053 60 50 61 - Fax 053 80 66 50)

E-mail: jomuyll@jefvermassen.be

Uw ref.:

Mijn ref.: 00 21 0034-15/00/CD (Gelieve deze referte steeds te vermelden)

Datum: 31 mei 2021

Geachte heer,

Ik ontvang in goede orde uw e-mailbericht van 21 april 2021. (voetnoot: dit is een vergissing, want mijn mail is van 21 mei 2021).

Ik begrijp uiteraard uw vraag maar spijtig genoeg is het antwoord negatief. De wet voorziet enkel strafbaarstelling wanneer een lasterlijke aangifte wordt ingediend, dus met andere woorden het strafonderzoek op gang wordt gebracht door een lasterlijke mededeling. In uw zaak gaat het om mededeling van fiscale ambtenaren in de loop van het onderzoek en wanneer op basis van een kantschrift van de Procureur inlichtingen werden opgevraagd bij de betrokken fiscale diensten. Strafrechtelijke bepalingen dienen steeds beperkend te worden uitgelegd, zodanig dat niet bij analogie een strafwet kan toegepast worden.

Ik hoop u hiermee voldoende verduidelijking bezorgd te hebben en teken,

Met de meeste hoogachting,

Jef VERMASSEN"

Dit betekent dus spijtig genoeg dat de fiscale ambtenaren er lustig op los mogen liegen in de stukken die ze bezorgen aan het openbaar ministerie, en dat ze daarvoor nooit strafrechtelijk vervolgd kunnen worden! Hun 'slachtoffers' worden daarentegen wél oneerlijk veroordeeld op basis van dergelijke frauduleuze stukken en valse verklaringen vanwege de almachtige en onaantastbare ambtenaren.

Het maakt daarbij niet uit hoe grof en oneerlijk dergelijke uitvoerders de zaak wel niet manipuleren, want ze blijven zélf dus steeds buiten schot en moeten geen represailles vrezen voor hun aandeel in de valse veroordelingen van 'de daders'. Daders die dus eigenlijk zélf slachtoffer zijn van een soort 'veroordeling ten allen kost'-complot dus.

Want in ieder geval, een **eerlijk** proces heeft mijn proces door de vele verkeerde en valse stukken echt niet doorlopen, integendeel! Ik vraag me werkelijk af hoeveel mensen er tot nu toe door dergelijke verwerpelijke en gefabriceerde stemmingmakerijen **onschuldig** werden veroordeeld? In de praktijk leidt zulke sfeer werkelijk tot een 'guilty until proven innocent'-situatie in plaats van omgekeerd...

En trouwens, kan men partijen die veelvuldig (en hoogstwaarschijnlijk opzettelijk) dergelijke fouten maken wel nog enigszins vertrouwen in hun aantijgingen? Want zélf al zou dit niet allemaal door de staat 'in de hand gewerkt worden', dan toont het alleen maar hun eigen verregaande incompetentie aan. Het maakt dus eigenlijk niet uit of dit nu (passieve?) corruptie of incompetentie betreft, het zou naïef zijn om dergelijke partijen enkel op hun reputatie te blijven vertrouwen. En toch blijven ze dit vertrouwen blijkbaar steeds behouden vanwege het juridische apparaat... ik verwacht dus nog steeds (onterecht) veroordeeld te worden 😞

Wat mij betreft zouden de misdrijf-aanklachten die men mij ten laste legt gerust mogen omgedraaid worden naar valsheid in geschrifte klachten tegen de gefabriceerde en foutieve stukken van mijn belagers. "Dream on", zong Aerosmith al, hoe dom en naïef ben ik wel niet om van een rechtvaardige actie vanwege het parket te dromen 😊

III) SCHADE

8. Even nog een korte duiding waarom de overheidsschuld in de falng bijna tot 100.000€ oploopt: we hebben dus uiteindelijk nadat we al failliet waren verklaard het RSZ-doelgroepenvermindering geschil in beroep toch nog verloren (dit was trouwens pas het moment dat ik besliste om zelf niet meer in beroep te gaan tegen de falng), waardoor de RSZ alsnog door zijn retroactieve aanrekening met meer dan 40.000€ steeg. En de verdere discrepantie met het initieel werkelijk verschuldigde bedrag (ongeveer 32.000€) dat we wilden

terugbetalen met de 18.000€ en een afbetalingsplan is wss ontstaan door verdere nalatigheids-intresten, boetes, enz.

Ik voeg voor de volledigheid ook onze eigen conclusies in de rechtszaak toe in dit boek:

BEGIN EIGEN BESLUITEN (opgesteld door mijn raadsman)

“00 21 0034-6/00/JM

BESLUITEN

Voor: De heer **DE SMET Luc**, geboren te Brussel op 26 oktober 1970, N.N. 70.10.26-267.08 ,
wonende te 1860 MEISE, Boechtstraat 26/2 .

BEKLAAGDE

Raadsman: Mr. Jef VERMASSEN, advocaat te 9340 LEDE, Kasteeldreef 48.

Tegen: Het **OPENBAAR MINISTERIE**

Mr. DE LEPELEIRE Caroline, advocaat, in haar hoedanigheid van curator over het faillissement van THE FORCE BVBA, aangesteld bij vonnis van 6 november 2018, met kantoor te 1000 BRUSSEL, Kunstlaan 24/9A

Raadsman: /

BURGERLIJKE PARTIJ

Voor de 25N kamer Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel

21N000449

Inleiding 10 februari 2021

Zitting 2 juni 2021 om 9u

Onder voorbehoud van alle rechten, zonder enige nadelige erkenenis.

* *

*

- Gelet op het bevel tot dagvaarding;

* *

*

I. IN FEITE

1.

Concluant is geboren in 1970 en sloot zijn schoolse carrière af als gegradueerde informatica in 1992.

Hij was tot 1996 zelfstandige IT-consultant, bleef in die periode bij zijn ouders wonen en kon op die manier veel sparen.

In 1996 richt hij zijn eerste vennootschap op, de NV INFOWORLD met een tweeledig doel, met name enerzijds het aanwerven, opleiden en ter beschikking stellen van IT-consultants en anderzijds het bouwen van een appartementsgebouw te MEISE, Fazantenlaan 1.

De IT-activiteiten zijn in die periode zeer succesvol en op enkele jaren tijd groeit het aantal werknemers tot een twintigtal werknemers.

NV INFOWORLD wordt opgesplitst, in deze NV INFOWORLD blijft de immo-activiteit behouden en wat betreft de IT-activiteit wordt een nieuwe vennootschap opgericht de NV INFOSERVE (= later WEBBERID).

De IT-activiteit wordt nog verder gediversifieerd met oprichting van nog nieuwe vennootschap NV THE MINUTE welke internet jobsites aanbieden en NV EURODAQ (later RACKBOOST) die een hostingprovider ter beschikking stelt aan de klanten .

Op het toppunt waren ongeveer een veertigtal werknemers werkzaam in deze bedrijven.

2.

In 2008 en 2011 zijn er de zware (banken)crisissen en de IT-consultancysector heeft hier zeer zwaar onder te lijden aangezien heel wat opdrachten wegvallen.

3.

In het kader van herstructurering wordt een nieuwe holding- en patrimoniumvennootschap BVBA JEDI F.W. opgericht om een dienstencentrum uit te baten te MEISE, Roodborstjeslaan 22. De kantoren werden verhuurd aan de dochter- en zustervennootschappen.

Doordat de huurders zwaar getroffen worden door de crisis, worden de facturen in 2013 niet betaald. Zo ontstaat in JEDI F.W. een schuld ten aanzien van de btw.

4.

De huisbank van de bedrijven van concluant, BELFIUS zegt een kredietlijn van € 500.000 op.

In de getroffen vennootschappen INFOWORLD en INFOSERVE wordt een WCO opgestart. Door discussies met de RSZ zullen de betrokken vennootschappen uiteindelijk noodgedwongen in falingsgang gaan. Concluant heeft ook in persoonlijke naam samen met een andere vennoot de aanspraken van de RSZ betwist en ten aanzien van de arbeidsrechtbank is hierin slechts einduitspraak tussengekomen op 17 mei 2019.

Een procedure voor het Hof van beroep van Brussel met betrekking tot deze kwestie en de schade die concluant in persoonlijke naam geleden heeft, is nog steeds hangende.

Het is steeds de hoop van concluant geweest om via deze procedures tot een oplossing te kunnen komen, ook wat betreft de aanspraken van de FOD financiën in JEDI F.W..

In deze vennootschap was er trouwens ook een grondige BTW-controle geweest, waar geen of alleszins geen noemenswaardige onregelmatigheden werden vastgesteld.

5.

Door deze negatieve ervaring met de banken, ontstaat bij concluant het idee om een alternatieve vorm van financiering in het leven te roepen en vanuit dat perspectief wordt BVBA THE FORCE opgericht.

Het is de bedoeling om een internet crowdfundingplatform te lanceren waarbij de financieringen gewaarborgd worden via de onderliggende hypothecair gewaarborgde onroerende goederen.

Hier ontstaat een discussie met de RSZ over doelgroepenkorting waarvoor de RSZ in eerste instantie een procedure start en vervolgens dwangbevelen uitvaardigt.

BVBA THE FORCE is verplicht om deze aanspraken te betwisten en dient, niettegenstaande zij nog geen inkomsten heeft uit het project, aanzienlijke kosten te maken om zich in deze kwestie te verdedigen.

BVBA THE FORCE zal bij vonnis van 7 september 2018 in het gelijk gesteld worden (zie bijlage 6 aan PV 004102/2020).

Intussen is de FOD financiën echter een procedure begonnen tot faillietverklaring wegens - eveneens - betwiste aanspraken.

De vennootschap wordt in falend verklaard op 6 november 2018.

6.

Concluant welke zowel in persoonlijke naam als via zijn bedrijven over een zeer uitgebreid onroerend patrimonium beschikte ingevolge zijn succesvolle professionele bezigheden gedurende meer dan 15 jaar, in totaal een twintigtal appartementen, is alles kwijtgeraakt.

Concluant geloofde steeds in de potentiële mogelijkheden van zijn projecten en had ook zijn persoonlijk vermogen als borg aangewend voor de kredieten van de verschillende vennootschappen.

Concluant heeft derhalve steeds te goeder trouw en in alle openheid gehandeld zowel ten aanzien van de banken waarop hij een beroep deed en ten aanzien van de overheid.

Wanneer er problemen waren, heeft hij deze via afbetalingsplannen willen opvangen.

Concluant heeft moeten ervaren dat niettegenstaande de wetgeving op maat gemaakte oplossingen zoals WCO procedures voorziet, deze door schuldeisers, ook publieke schuldeisers en banken, omzeild worden waardoor perfect rendabele bedrijven toch ten onder gaan.

De publieke schuldeisers vochten systematisch toegekende en zelfs reeds jaren correct nagekomen WCO-procedures aan.

De banken die normaal geen kredieten mogen opzeggen tijdens WCO , omzeilden dit door revolvingkredieten (kaskredieten, straight loan,...) te laten uitdoven.

Concluant geloofde in de tenlastegelegde periode, waarin nog tal van discussies en procedures hangende waren dat de situatie kon gered worden en voor hem was het onbegrijpelijk dat de overheid niet wou meegaan in afbetalingsplannen die nochtans perspectief boden op maximale betaling.

II. AANSPRAKEN

7.

Concluant vraagt te worden vrijgesproken van de tenlastegelegde feiten.

In ondergeschikte orde wordt gevraagd aan concluant de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

Aan concluant voorbehoud te verlenen teneinde nader standpunt te kunnen innemen wat betreft de burgerlijke vordering van de curator van BVBA THE FORCE.

Kosten als naar recht.

III. MIDDELEN

Eerste middel: Niet alle constitutieve voorwaarden zijn voldaan

a) Tenlastelegging A1 en B1: JEDI F.W. BVBA

8.

Concluant wordt verdacht van:

- inbreuk op artikel 489 bis 1° en 490 strafwetboek, namelijk het opbouwen van een kunstmatig en belastend krediet door systematisch de financiële verplichtingen niet na te komen ten opzichten van geduldige publieke schuldeisers van wie de schuldvorderingen een belangrijk deel van het passief uitmaken te Meise in de periode 15 juli 2014 tot en met 23 december 2018 (tenlastelegging A 1)

en

- inbreuk op artikel 489 bis, 4° en artikel 490 strafwetboek, namelijk verzuimd te hebben binnen de in artikel 9 van de faillissementswet gestelde termijn aangifte te doen van faillissement te Meise op 16 augustus 2014

(tenlastelegging B 1)

9.

Zoals uit de uiteenzetting in feite blijkt, gaat aan deze tenlasteleggingen een uitgebreid feitenrelaas vooraf.

Kern van het verhaal is dat er een uitgebreid onroerend patrimonium was en in de betrokken periode getracht werd om via verzilvering van een gedeelte van het onroerend patrimonium tot een regeling te komen.

Zo werden verkopen gerealiseerd voor een totaal bedrag van € 450.000.

Vervolgens was ook de situatie van de andere vennootschappen bepalend aangezien dit de schuldenaren waren van de openstaande facturatie waardoor in 2013 er openstaande bedragen ten aanzien van de fiscale overheid waren gekomen.

Ook kon in de betrokken periode een nieuwe huurder aangetrokken worden die een maandelijkse huurprijs betaalde van € 2500 per maand, waardoor er perspectieven waren op regeling van de bestaande schulden.

Zoals uit het strafdossier blijkt waren er tot aan de dagvaarding in faillietverklaring pogingen om tot een regeling te komen (bijlagen bij PV 3983/2020).

Concluant beseft uiteraard dat een lange duurtijd van de afbetalingen vooropgesteld werd, doch dit leek de beste oplossing voor alle betrokken partijen.

Ook in de media waren er berichten over afbetalingsplannen op lange termijn die -weliswaar uitzonderlijk – konden toegestaan worden door de fiscale overheid.

10.

Concluant was in de overtuiging dat het geenszins om een onomkeerbare situatie zou gaan.

De hoofdsom van de historische schuld was al jaren stabiel.

In de ogen van concluant was de ergste crisis achter de rug. Aangezien er geen nieuwe facturatie kwam ten aanzien van de bedrijven in moeilijkheden, was de toestand gestabiliseerd.

De medische problemen van concluant, de zware depressie die tot gedwongen opname had aanleiding gegeven de laatste drie maanden van 2016 was onder controle.

In het strafdossier wordt ten onrechte vermeld dat het zou gaan om internering, daar waar het om een gedwongen opname ging.

De zoektocht naar nieuwe huurders had alvast in 2017 een huurder (Proxihome) opgeleverd met een langlopend contract tot minstens 2026 waardoor maandelijkse betalingen van € 2500 gegarandeerd waren.

11.

Concluant was dan ook in de overtuiging dat de voorwaarden voor een faillissement niet verenigd waren.

Het geloof in de redding van deze vennootschap blijkt ook uit het feit dat geen boeking als oninbare vordering werd gedaan. Concluant wou altijd zijn bedrijvengroep redden en deze vaststelling bewijst het geloof in een goede afloop en de goede trouw van concluant.

Elk opzettelijk misdrijf vereist algemeen opzet met name het wetens en willens handelen.

Nergens blijkt dat in hoofde van concluant dit opzet voorhanden was.

b) Tenlastelegging A2 en B2: THE FORCE BVBA

12.

Concluant wordt verdacht van:

- inbreuk op artikel 489 bis 1° en 490 strafwetboek, namelijk het opbouwen van een kunstmatig en belastend krediet door systematisch de financiële verplichtingen niet na te komen ten opzichten van geduldige publieke schuldeisers van wie de schuldvorderingen een belangrijk deel van het passief uitmaken te Meise in de periode 3 augustus 2017 tot en met 6 november 2018 (tenlastelegging A 2)

en

- inbreuk op artikel 489 bis, 4° en artikel 490 strafwetboek, namelijk verzuimd te hebben binnen de in artikel negen van de faillissementswet gestelde termijn aangifte te doen van faillissement te Meise op 4 september 2017

(tenlastelegging B 2)

13.

Het zal de rechtbank niet ontgaan zijn dat uit het derde PV nazicht der schuldvorderingen blijkt dat alle schuldvorderingen in deze faling met uitzondering van de schuldvordering van Securex ten bedrage van 9372,27 euro betwist zijn en dus in het bijzonder alle schuldvordering van de FOD Financiën en van de RSZ betwist werden (PV 3244/2020, bijlage 1).

Dit sluit aan bij het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, kamer 5 van 7 september 2018 (zie bijlage 6 aan PV 4102/2020) waarbij de discussie met de RSZ beslecht werd in het voordeel van BVBA THE FORCE.

Deze uitspraak gaf mogelijkheden om krediet en investeerders aan te trekken.

Het is derhalve duidelijk dat wat betreft de beweerde openstaande schulden er redenen tot betwisting waren waardoor opnieuw niet kan voorgehouden worden dat concluant wetens en willens zich schuldig gemaakt heeft aan de inbreuken zoals weerhouden in het bevel tot dagvaarding.

Daarenboven was er op de derdenrekening van de toenmalige raadsman van BVBA THE FORCE een bedrag van 18.000 € voorhanden dat minstens het grootste gedeelte het niet-betwiste gedeelte van de schuldvorderingen dekte.

Dit bedrag was er gekomen via terbeschikkingstelling van deze tegoeden door een derde, zodat niet kan voorgehouden worden dat in hoofde van concluant krediet aan het wankelen was.

Er mag niet uit het oog verloren worden dat concluant door de dagvaarding in faling bijzonder zware tijdsdruk werd opgelegd. In normale omstandigheden zou concluant er in kunnen slagen om het volledige niet-betwiste bedrag in krediet bijeen te krijgen.

Tussen 7 september 2018 en datum faling zit net geen 2 maanden.

Ook hier was het de bedoeling om in afwachting van de definitieve beslechting van het geschil met de RSZ minstens een voorlopige regeling te treffen met de andere schuldeisers.

In die omstandigheden kan op onmogelijk voorgehouden worden dat er het vereiste opzet was in hoofde van concluant.

Tweede middel: ondergeschikt : straftoemeting

14.

Indien de rechtbank één of meerdere tenlastegelegde feiten bewezen zou verklaren, vraagt concluant rekening te houden met de volgende omstandigheden.

Concluant zijn professionele carrière kenmerkt zich door de wil om innovatieve projecten op te zetten.

Concluant heeft hierbij ook steeds heel veel belang gehecht aan zijn werknemers en in de eerste plaats steeds gehandeld in het belang van de continuïteit van de bedrijven en de werknemers van deze bedrijven.

Nooit kwam eigen geldgewin op de eerste plaats of was dit een belangrijke drijfveer. Integendeel, concluant stelde ook zijn persoonlijk vermogen als borg voor het welslagen van de bedrijven.

De problematiek vindt zijn allereerste oorsprong in de bankencrisis, waaraan concluant uiteraard geen enkele fout heeft.

De gevolgen die zich pas vele jaren later volledig gemanifesteerd hebben, hebben concluant in een diepe depressie geduwd en hebben er uiteindelijk toe geleid dat concluant heel zijn vermogen, zowel

privé als van zijn bedrijven verloren is gegaan, zijn huwelijk eindigde in een (v)echtscheiding en ook zijn kinderen gevolgen dragen omdat de financiële gevolgen ook naar hen doorwerken.

Daar waar concluant zijn carrière begonnen was met het inwonen bij zijn ouders, zit hij nu ongeveer 30 jaar later opnieuw op hetzelfde punt waar hij opnieuw afhankelijk is van de hulp van zijn ouders voor kost en inwon.

Concluant wordt geenszins verdacht van enige financiële onregelmatigheid in de zin dat hij zich zou verrijkt hebben. Uit het dossier blijkt ontegensprekelijk dat concluant financieel geruïneerd werd door dit hele verhaal.

Het enige wat concluant nog over heeft, is zijn minderheidsparticipatie in het project dat hij kocht uit het faillissement van THE FORCE.

Door de coronacrisis dient hij de verdere ontwikkeling hiervan uit te stellen.

Concluant is steeds werkzaam geweest in de IT-sector. Het betreft een sector waar de tewerkstelling steeds gebeurt hetzij onder statuut van zelfstandige, hetzij als zaakvoerder van een vennootschap.

Concluant is momenteel zaakvoerder van CVBA SAMENSLIM, opgericht in 2016 en waar hij een minderheidsparticipatie heeft.

Concluant zijn werkzaamheden worden gefactureerd aan derden door deze vennootschap en de vennootschap bezoldigt concluant voor deze prestaties.

Gelet op de huidige leeftijd van concluant, zijnde 50 jaar oud heeft hij weinig of geen andere mogelijkheden.

Teneinde de resocialisatie van concluant niet in het gedrang te brengen, wordt in ondergeschikte orde gevraagd om de opschorting van de uitspraak van veroordeling uit te spreken.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE RECHTBANK

Concluant vrij te spreken van de tenlastegelegde feiten.

In ondergeschikte orde concluant de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

Aan concluant voorbehoud te verlenen teneinde nader standpunt te kunnen innemen wat betreft de burgerlijke vordering van de curator van BVBA THE FORCE.

Kosten als naar recht.

BRUSSEL, 11 maart 2021

Met eerbied,

Voor concluant,

De raadsman

Jo MUYLLE loco Jef VERMASSEN”

EINDE EIGEN BESLUITEN

STUKKENLIJST ???

Het VONNIS (in eerste aanleg)

Uiteindelijk viel het volgende half-gunstige vonnis in de bus: **ik werd vrijgesproken wat betreft de tenlasteleggingen in The Force bvba, doch wel veroordeeld voor de aanklachten in Jedi F.W.**

Datum van uitspraak
24 juni 2021
Dossiernamen
DE SMET Luc
Notitienummer parket
HV 75.DF.593/18
21N000449

Vonnishummer/ Griffienummer

56023 / 2021

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel, strafzaken

Aangeboden op

Vonnis

Op tegenspraak

25ste kamer

Ref. Griffie : 5 - 28 - 38 - 50

OR : /

PK : Mevr. Geeroms

INZAKE VAN :

De Procureur des Konings bij het parket Halle-Vilvoorde, in naam van haar ambt

EN

Mr. De Lepeleire Caroline, met kantoor te 1000 Brussel, Kunstlaan 24 bus 9A, in haar hoedanigheid van curator over het faillissement van de BVBA THE FORCE, met maatschappelijke zetel gevestigd te 1860 Meise, Roodborstjeslaan 22/2, en met ondernemingsnummer 0560.743.340.

- Burgerlijke partij -

Die ter zitting verscheen.

TEGEN

56497

Luc Jozef Ludo De Smet, geboren te Brussel(district 2) op 26 oktober 1970, niet ingeschreven, verklaart te wonen te 1860 Meise, Boechtstraat 26/2, van Belgische nationaliteit, RRN: 70.10.26-267.08.

- Beklaagde -

Die ter zitting verscheen, bijgestaan door Mr. Jo Muyile loco Mr. Jef Vermassen, advocaat.

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A) als bestuurder, in rechte of in feite, van gefailleerde handelsvennootschap, aankoop tot wederverkoop beneden de koers en andere bezwarende operaties om faillietverklaring uit te stellen (art. 489 bis, 1° en 490 Sw)

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de ondernemingsrechtbank of van het hof van beroep, met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen, aankopen te hebben gedaan tot wederverkoop beneden de koers of toegestemd te hebben in leningen, effectencirculaties en andere al te kostelijke middelen om zich geld te verschaffen,

namelijk

het opbouwen van een kunstmatig en belastend krediet door systematisch de financiële verplichtingen niet na te komen ten opzichte van geduldige publieke schuldeisers van wie de schuldvorderingen een belangrijk deel van het passief uitmaken

meer bepaald:

1 te Meise

in de periode van 15 juli 2014 tot en met 23 december 2018

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, met name van JEDI F.W. bvba, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het ondernemingsnummer 0849.244.403, waarvan de voornaamste handelsactiviteit bestond in adviesverlening, met maatschappelijke zetel te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22 bus 2, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel, uitgesproken op 23 oktober 2018, doch zich in werkelijkheid in staat van faillissement bevindende sinds ten minste 15 juli 2014 (NPV 3983/2020; beslag op rekening BTW)

(HV75.DF.593/2018)

2 te Meise

in de periode van 3 augustus 2017 tot en met 6 november 2018

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, met name van THE FORCE bvba, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het ondernemingsnummer 0560.743.340, waarvan de voornaamste handelsactiviteit bestond in adviesverlening, met maatschappelijke zetel te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22 bus

2, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel, uitgesproken op 6 november 2018, doch zich in werkelijkheid in staat van faillissement bevindende sinds ten minste 3 augustus 2017 (NPV 4089/2020 + NPV 3119/20; uitvoerend derdenbeslag door FOD Financiën)

(HV75.DF.625/2018)

B) als bestuurder, in rechte of in feite, van gefailleerde handelsvennootschap, ontijdige aangifte faillissement om faillietverklaring uit te stellen (art. 489 bis, 4° en 490 Sw)

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de ondernemingsrechtbank of van het hof van beroep, met het oogmerk om de faillietverklaring uit te stellen, verzuimd te hebben binnen de bij artikel 9 van de Faillissementswet gestelde termijn aangifte te doen van het faillissement,

meer bepaald:

1 te Meise

op 16 augustus 2014

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, met name van JEDI F.W. bvba, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het ondernemingsnummer 0849.244.403, waarvan de voornaamste handelsactiviteit bestond in adviesverlening, met maatschappelijke zetel te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22 bus 2, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel, uitgesproken op 23 oktober 2018, doch zich in werkelijkheid in staat van faillissement bevindende sinds ten minste 15 juli 2014 (NPV 3983/2020; beslag op rekening BTW)

(HV75.DF.593/2018)

2 te Meise

op 4 september 2017

als bestuurder, in rechte of in feite, van een handelsvennootschap, met name van THE FORCE bvba, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het ondernemingsnummer 0560.743.340, waarvan de voornaamste handelsactiviteit bestond in adviesverlening, met maatschappelijke zetel te 1860 MEISE, Roodborstjeslaan 22 bus 2, die zich in staat van faillissement bevond en failliet verklaard werd bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank te Brussel, uitgesproken op 6 november 2018, doch zich in werkelijkheid in staat van faillissement bevindende sinds ten minste 3 augustus 2017 (NPV 4089/2020 + NPV 3119/20; uitvoerend derdenbeslag door FOD Financiën)

(HV75.DF.625/2018)

2. PROCEDURE

1.

Beklaagde werd gedagvaard door het Openbaar Ministerie om te verschijnen op de zitting van 10 februari 2021. Op die zitting werden conclusietermijnen geacteerd en de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 2 juni 2021.

2.

De zaak werd op die openbare terechtzitting van behandeld en in beraad genomen.

Tijdens die terechtzitting heeft de rechtbank gehoord:

- de burgerlijke partij, in haar vordering en middelen,
- Mevr. Geeroms, gerechtelijk stagiair bij het parket van Halle-Vilvoorde, in haar vordering.
- Beklaagde en zijn raadsman, in hun uiteenzettingen en middelen ter verdediging,

De beklaagde heeft de gelegenheid gekregen om als laatste het woord te nemen.

3.

Er werd steeds gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

3. BESCHRIJVING VAN HET STRAFONDERZOEK

1.

Beklaagde was zaakvoerder van twee vennootschappen de BVBA JEDI F.W. en de BVBA THE FORCE.

3.1. BVBA JEDI F.W.

2.

De BVBA JEDI F.W. werd opgericht op 28 september 2012. Deze vennootschap was voornamelijk een patrimoniumvennootschap. Deze verhuurde gebouwen aan bedrijven. Er werd een lening afgesloten aan een interestvoet van 8,75 %.

De jaarrekeningen werden neergelegd tot en met boekjaar 2017.

3.

Er werd beslag gelegd op 3 september 2014, 5 september 2014, 11 mei 2017, 27 juni 2017 en 3 juli 2018.

Op 23 oktober 2018 werd de vennootschap Jedi F.W. op dagvaarding van de FOD FINANCIEN failliet verklaard. De openstaande BTW-schuld bedroeg 273.060,28 EUR en vennootschapsbelasting 26.944,09 EUR.

4.

Historiek van de BTW-schuld:

In hoofdsom 54.281,55 EUR¹+ boeten en interesten in 2013.

Totaal verschuldigd de som van 77.029,20 EUR op **23 januari 2014**. Er wordt door de BTW bij schrijven van 23 januari 2014 een afbetalingsplan voorgesteld betreffende deze schuld met een minimum van 6.750 EUR per maand.

Beklaagde ondertekent een borgstelling op 24 maart 2014 voor de betaling van de BTW-schulden.

¹ Een dwangbevel werd betekend op 16 december 2013.

Op **5 januari 2016** bedroeg de BTW-schuld 55.223,80 EUR (zie schrijven BTW aan beklaagde). Er werd een bedrag van 23.163,70 EUR betaald. Men verzoekt in dit schrijven de openstaande schuld onmiddellijk te betalen.

Op **10 maart 2016** werd een bevel betekend aan beklaagde door de FOD FINANCIEN tot betaling van de som van **56.860,61 EUR**.

Op **13 april 2016** bedroeg de BTW schuld in hoofdsom 61.437 EUR (vermeerdering van een BTW-bedrag in hoofdsom van 11.907 EUR²) In totaal bedroeg de BTW-schuld op 13 april 2016 87.792,01 EUR en de vennootschapsbelasting 26.729,77 EUR.

Er wordt nadien rechtstreeks uitgevoerd op roerend goed. Dit bleek niet mogelijk te zijn. De onroerende goederen zijn volledig belast met hypothecaire inschrijving ten voordele van de schuldeiser Patronale Life.

Op **3 juli 2018** bedroeg de BTW-schuld in hoofdsom **165.469,14 EUR**. Inclusief boeten en interesten bedroeg de totale BTW-schuld **273.078,07 EUR**.

Op **21 november 2018** bedroeg de BTW-schuld in hoofdsom **197.091,59 EUR**. Inclusief boeten en interesten bedroeg de totale BTW-schuld **315.399,48 EUR**.

Sinds 2014 worden er trouwens geen BTW-aangiften door beklaagde meer ingediend.

Het is duidelijk dat beklaagde vanaf april 2016 niet meer in staat was enige betaling te verrichten en de vennootschap geen enkel krediet meer had om deze schuld af te betalen. Er werd sindsdien keer op keer een dwangbevel betekend door de FOD FINANCIEN voor de nieuwe BTW-schulden, zonder noemenswaardig resultaat. De schuld nam enkel toe. Op twee jaar tijd is deze schuld in hoofdsom meer dan verdubbeld. Beklaagde kan niet blijven voorhouden dat er geen staking van betaling was. Hij blijft hardnekkig de realiteit ontkennen met als gevolg dat de publieke schulden enkel toenamen.

5.

Andere schulden:

De laatste betalingen in de Watergroep dateren van 12 november 2014. De betalingsmoeilijkheden zouden volgens de politiediensten begonnen zijn op 19 januari 2015.

² Voor deze schuld werd een dwangbevel betekend op 9 maart 2015

Uit de stukken van het dossier blijkt dat er een lening werd afgesloten met Patronale Life voor een hypothecair krediet van 900.000 EUR aan een interestvoet van 8,75%, met een maandelijkse aflossing van 6.412,50 EUR per maand en afgesloten op 20/12/2012. De opzegging van deze kredietovereenkomst gebeurde op **7 juli 2015**. De totale schuld beloopt op 23 oktober 2018 **1.275.075,30 EUR**.

6.

Voor de rechtbank van Koophandel te Brussel, op 16 oktober 2018, betwistte beklaagde dat de vennootschap in staat van faillissement verkeerde. Er werd een afbetalingsplan voorgesteld dat door een andere schuldeiser werd aanvaard maar door de FOD FINANCIEN werd afgewezen (zie mail van Financien op datum van 16 oktober 2018). In haar vonnis dd. 23 oktober 2018 stelt de rechtbank van Koophandel te Brussel dat de BVBA JEDI F.W haar krediet geschokt is.

7.

Beklaagde werd verhoord. Hij verklaart o.a. dat ze geen gepaste huurder vonden. Hij verwijst ook naar de woekerrente aan 8,75 % die hij afgesloten had met de bank. Volgens hem is er nooit enige staking van betaling geweest.

8.

Uit het derde proces-verbaal van nazicht der schuldvorderingen blijkt een totale schuld te zijn van **1.627.113,98 EUR**.

3.2. THE FORCE

De BVBA THE FORCE had twee werknemers in dienst. Er is een probleem gerezen betreffende de sociale lasten.

De FOD FINANCIEN heeft de BVBA THE FORCE gedagvaard in faillissement op 3 september 2018 voor een openstaande BTW-schuld van 8.827,64 EUR en van 26.054,98 EUR.

Er werd beslag gelegd door de FOD FINANCIEN via gerechtsdeurwaarder. Er werden vervolgens betalingsmodaliteiten toegestaan door de gerechtsdeurwaarder vanaf 15 november 2017, maar deze zouden niet zijn opgevolgd.

4. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

4.1. *Datum van staking van betaling*

1.

De strafrechter bepaalt autonoom de datum van staking van betaling op basis van de feitelijke elementen die hem voorliggen, en is daarbij niet gebonden aan het oordeel van de rechtbank van koophandel/Ondernemingsrechtbank. (zie Gent, 1 oktober 2013, *R.W.* 2014-15, 26).

4.1.1. BVBA JEDI F.W.

2.

Het openbaar ministerie plaatst de datum van daadwerkelijke staking van betalingen op 15 juli 2014 en verwijst hiervoor naar het beslag op rekening BTW (NPV 3983/2020).

De datum van staking van betaling als voorgehouden door het openbaar ministerie kan niet weerhouden worden gelet op de afbetalingen en het aanvaarden ervan door de FOD FINANCIEN in de loop van 2015 en begin 2016. Daaruit kan geconcludeerd worden dat de FOD FINANCIEN als één van de belangrijkste schuldeisers de vennootschap nog krediet verleende.

De rechtbank plaatst de datum van staking van betaling op **10 maart 2016**, of de datum van betekening van het dwangbevel aan beklaagde door de FOD FINANCIEN tot betaling van de som van **56.860,61 EUR**.

De kredietovereenkomst aan Patronale was ook al opgezegd op 7 juli 2015. Uitvoering op onroerend goed had geen zin gezien de onroerende goederen volledig belast zijn met hypothecaire inschrijving.

Op 15 juli 2015 werd trouwens rechtstreeks uitgevoerd op roerend goed, maar dat leverde niets op.

De facturen aan de Watergroep werden al sinds 2014 niet meer betaald.

Men verwijst naar een "historische schuld" wat niet overeenkomt met de evolutie van de BTW-schuld in hoofdsom. Er is een negatief eigen vermogen voor boekjaar 2016. Beslagen bij klanten leidde niet tot betaling.

Uit het geheel van de elementen besluit de rechtbank dat de datum van staking van betaling kan geplaatst worden op **10 maart 2016**. Beklaagde had sindsdien 1 maand de tijd om aangifte van faillissement te doen.

4.1.2. BVBA THE FORCE

In haar vonnis dd.6 november 2018 besluit de rechtbank van Koophandel te Brussel dat het krediet van de BVBA THE FORCE geschokt is.

De FOD FINANCIEN en beklagde voerden gesprekken omtrent een afbetalingsplan van de openstaande schulden. Na dagvaarding in falend werd voorgesteld door de bvba THE FORCE dat een bedrag van 12.000 EUR onmiddellijk kon worden betaald, en het saldo over een periode van 12 maanden. Dit plan werd door de FOD FINANCIEN niet aanvaard. De FOD FINANCIEN is met andere woorden vanaf dat moment niet langer bereid nog krediet te verlenen. Er zou bovendien nog een openstaande RSZ schuld bestaan.

Er is een procedure gevoerd tussen de BVBA THE FORCE en de RSZ, waarbij er uitspraak is gedaan op 7 september 2018.

Er zijn onvoldoende elementen om deze datum voor de datum van faillietverklaring als uitgesproken door de rechtbank van koophandel/ondernemingsrechtbank.

De rechtbank stelt de datum van staking van betaling op **6 november 2018** (datum van faillietverklaring door de rechtbank) moet geplaatst worden.

4.2. Geen tijdige aangifte van het faillissement (tenlastelegging B)

Beklaagde wordt vervolgd om niet tijdig het faillissement aan te geven zowel wat betreft de BVBA JEDI F.W.(tenlastelegging B.1.) als van de BVBA THE FORCE (tenlastelegging B.2.).

Gezien de rechtbank voor wat betreft de BVBA THE FORCE de data van staking van betaling op **6 november 2018** of op de data van faillietverklaring door de rechtbank van Koophandel te Brussel is deze tenlastelegging B.2. niet bewezen betrekkelijk de BVBA THE FORCE.

Beklaagde moet worden vrijgesproken van tenlastelegging B.2.

Wat betreft de tenlastelegging B.1. Beklaagde had 1 maand de tijd om aangifte van faillissement te doen vanaf 10 maart 2016. Hij heeft dit niet gedaan, waardoor de schulden nog meer opliepen. Er was op dat moment geen enkele intentie van beklagde om nog enigszins de achterstallen aan te zuiveren, en de nieuwe BTW-schulden te voldoen. De schulden liepen op. Hij had wel degelijk hiermee het oogmerk het faillissement uit te stellen.

De tenlastelegging B.1. is bewezen ten aanzien van beklagde.

4.3. Belastend krediet (tenlastelegging A)

Ook de feiten van deze tenlastelegging A.2. zijn niet bewezen ten aanzien van de beklagde wat betreft de feiten betreffende de BVBA THE FORCE.

Uit hetgeen hierboven werd uiteengezet heeft beklagde zich ten nadele van de geduldige publieke schuldeiser van de BVBA JEDI F.W. een belastend krediet verschaft (tenlastelegging A.1.). De tenlastelegging is bewezen ten aanzien van de beklagde.

5. STRAFTOEMETING

1.

De feiten zijn verenigd door een eenheid van opzet en moeten met één straf worden betoogd overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek.

Het openbaar ministerie vordert een gevangenisstraf van 1 jaar en een beroepsverbod van 7 jaar en een geldboete.

2.

Inzake de straftoemeting houdt de rechtbank onder andere rekening met de ernst van de feiten, de persoonlijke levensomstandigheden, de leeftijd en het strafrechtelijk verleden van de beklagde, evenals met de context waarin de feiten werden gepleegd.

De straf moet erop gericht zijn beklagde inzicht te doen verwerven in de ernst van de feiten, en moet tevens een afschrikwekkend effect hebben ten aanzien van andere potentiële daders.

3.

De door beklaagde gepleegde feiten zijn ernstig. Door het plegen van de faillissementsmisdrijven worden eerlijke marktdeelnemers geschaad en verhoogt daarenboven de druk op de publieke financiering.

Beklaagde komt in aanmerking voor een straf met uitstel

4.

Het opleggen van een beroepsverbod aan beklaagde als hierna bepaald is noodzakelijk ter bescherming van het economisch leven.

5.

Alle kosten zijn gemaakt uit hoofde van de bewezen verklaarde feiten.

6. DE BURGERLIJKE VORDERING

Gelet op de ongegrondheid van de tenlasteleggingen A.2. en B.2. is de rechtbank onbevoegd om zich uit te spreken over de burgerlijke vordering.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op:

- de artikelen 7, 25, 38, 40, 44, 50, 65, 66, 489bis 1° en 4°, 490 van het Strafwetboek,
- de artikelen 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- De artikelen 1 en 1bis van het KB nr. 22 van 24 oktober 1934,
- artikel 4 van de wet van 17 april 1878,
- de artikelen 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,

Zegt voor recht dat de datum van staking van betaling van de bvba JEDI F.W op 10 maart 2016 wordt vastgelegd;

Zegt voor recht dat de datum van staking van betaling van de BVBA THE FORCE op 06 november 2018 wordt vastgelegd;

Zegt dat de incriminatie datum van de tenlastelegging B.1 bepaald wordt op 11 april 2016;

Zegt dat de incriminatieperiode van de tenlastelegging A.1 aanvangt op 10 maart 2016;

Op strafgebied

Spreekt beklaagde Luc Jozef Ludo **De Smet** wegens de feiten van de tenlasteleggingen A.2 en B.2 vrij.

Veroordeelt beklaagde Luc Jozef Ludo **De Smet** wegens de feiten van de tenlastelegging A.1. en B.1. vermengd tot:

- Gevangenisstraf van **6 maanden**
- Een geldboete van **500 EUR**

Zegt dat de geldboete van 500,00 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimes, tot **4.000,00 EUR** (1.000 EUR x 8) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van EEN maand.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf in zijn totaliteit moet worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar.

Veroordeelt beklaagde Luc Jozef Ludo **De Smet** tot betaling van:

- een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimes tot 200,00 EUR, als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 50 EUR,
- de gerechtskosten begroot op 29,08 EUR.
- een vergoeding van 20 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

Legt aan beklaagde Luc Jozef Ludo **De Smet** het verbod op om, persoonlijk of door een tussenpersoon:

- de functie van bestuurder, commissaris of zaakvoerder in een vennootschap op aandelen, een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of een coöperatieve vennootschap,
- enige functie waarbij macht wordt verleend om een van die vennootschappen te verbinden,
- de functie van persoon belast met het bestuur van een vestiging in België, bedoeld in artikel 198, § 6, eerste lid, van de op 30 november 1935 gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen,
- het beroep van effectenmakelaar of correspondent-effectenmakelaar,
- een koopmansbedrijf,

uit te oefenen gedurende een termijn van **EEN jaar** bij toepassing van de artikelen 1 en 1bis van het Koninklijk Besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen;

Beveelt dat dit vonnis bij uittreksel bekend wordt gemaakt in het Belgisch Staatsblad overeenkomstig artikel 490 van het Strafwetboek, op kosten van beklaagde Luc Jozef Ludo **De Smet**.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

*

Op burgerlijk gebied

Verklaart zich onbevoegd om zich uit te spreken over de vordering van **De Lepeleire Caroline**, advocaat, in haar hoedanigheid van curator van het faillissement van de BVBA THE FORCE KBO 0560.743.340;

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

**Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 24 juni 2021 door de
Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, samengesteld uit :**

M. De Paepe

rechter

In aanwezigheid van Mevr. Vanwaeyenbergh

substituut-procureur des
Konings bij het parket Halle-
Vilvoorde

Met bijstand van Mevr. De Roeck

griffier

De Roeck

De Paepe

Zucht Blijkt dat al mijn 'vrezes' uit de voorgaande hoofdstukken gegrond waren, want het vonnis bevestigt duidelijk dat de rechter met open ogen in de sfeermakerijen van het openbaar ministerie trapt. Ik verwijs hiervoor naar die voorgaande hoofdstukken, maar zal hier noodgedwongen nog maar eens in herhaling moeten vallen in de voorbereiding van de verdediging in beroep.

Jedi F.W.

Wat Jedi F.W. betreft, in dit dossier ben ik dus veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden!! Weliswaar met uitstel, maar toch... en om er nog een schepje bovenop te doen mag ik bovendien gedurende 1 jaar geen functie meer uitoefenen als bestuurder of zaakvoerder van een vennootschap, wat uiteraard zeer problematisch is aangezien ik sinds 2016 voor mijn eigen levensbehoud instaat dankzij mijn bestuurschap in/van het bedrijf Samenslim.

Toch de 'motivatie' van deze beslissing even in detail analyseren, want ik vermoed dus sterk dat dit gebaseerd is op de 'doe maar op, we dragen toch geen verantwoordelijkheid voor onze input'-valse verklaringen van enkele obscure ambtenaren, en op de algemene sfeermakerij daaromtrent van het Openbaar Ministerie.

De rechter hanteert in de beschrijving van het strafonderzoek de volgende **compleet verkeerde historiek**, die zeer misleidend is omdat de schuld zogezegd enorm is toegenomen in de laatste jaren (2016-2018), terwijl dit absoluut NIET klopt. Het vonnis stelt:

"In totaal bedroeg de btw-schuld op 13 april 2016: 87.792,01€. Iets verder lezen we: Op 3 juli 2018 bedroeg de BTW in hoofdsom 165.469,14€, en op 21 november 2018 bedroeg de btw-schuld in hoofdsom 197.091,59€."

De rechter denkt dus dat de hoofdsom btw-schuld tussen 2016 en 2018 met minstens 197.091,59€-87.792,01€ = 109.299,58€ is toegenomen, terwijl in werkelijkheid de échte btw-schuld in die exacte 3-jarige periode slechts met 2.761,67€ is gestegen.

Dit bedrag is uiteraard van een heel andere grootorde dan hetgeen men pretendeert, maar het probleem is dat men dus van een verkeerde basis start: de hoofdschuld is wel degelijk ontstaan in de jaren 2013 en 2014 (en in mindere mate ook nog tijdens een deel van 2015): de stelling dat de BTW op **13 april 2016 slechts 87.792,01€ bedraagt klopt dus langs geen kanten.**

Zie het toegevoegde overzicht dat ik recentelijk bij de btw-administratie opvroeg, waaruit dit ontegensprekelijk blijkt. **Einde 2015 reeds bedroeg de totaal aangegeven BTW namelijk al 165.852,31€, en géén 87.792,01€.**

Bovendien stelt het vonnis ook (zich klakkeloos baserend op de valse verklaringen in het politiedossier) onomwonden dat: **"Sinds 2014 worden er trouwens geen Btw-aangiften door beklagde meer ingediend."**

Kijk, dat doet de deur dicht hé. Onder een dergelijke nefaste 'paraplu' is het uiteraard makkelijk om mij te veroordelen, maar de rechter heeft blijkbaar niet stilgestaan bij het feit dat hij zichzelf daarmee flagrant tegensprekt: hoe zou de btw-schuld in hoofdsom toegenomen kunnen zijn tussen 2016 en 2018, indien de vennootschap al sinds 2014 zogezegd geen aangiftes meer had gedaan? Dat kan uiteraard niet, aangezien de BTW zich baseert op de aangiftes om de hoofdsom-schuld aan te passen.

Deze leugen is dan ook belachelijk, en had door een waakzaam persoon minstens opgemerkt moeten worden in plaats van klakkeloos overgenomen in het eindvonnis. Tenzij men op zoek is naar (valse) argumenten om iemand te veroordelen natuurlijk, want me dunkt dat er toch voldoende counter-

bewijzen in het strafdossier zitten aangaande tot deze foutieve ‘geen aangiftes sinds 2014’-stelling, maar daar rept men in het vonnis geen woord over? Dan wil men er gewoon niet naar kijken hé...

En er zijn nog wel meer zaken waarover men in het vonnis doofstom blijft, alle argumentatie i.v.m. de begeleiding en opgestarte reddingsplannen in samenspraak met de heer gedelegeerd rechter Taildeman bv (zie pagina xxx), daar vinden we natuurlijk ook volstrekt niets van terug. Terwijl het toch pertinent belangrijk is om rekening te houden met mijn pogingen om het bedrijf te redden, en de tijdslijn die hiermee gepaard gaat. Maar niets van dit alles dus, het vonnist verzwijgt angstvallig doch vakkundig alle elementen à décharge die we hadden aangebracht... alsof ze niet bestaan!

Integendeel, men overdrijft continue de werkelijke feiten om me in een uitermate slecht daglicht te stellen, zo wordt er in het strafdossier zelfs ten onrechte vermeld dat ik op een bepaald moment zou geïnterneerd zijn, daar waar het om een gedwongen opname met betrekking tot een burn-out en depressie ging!

Een internering impliceert wel dat ik een misdrijf of misdaad zou hebben gepleegd waarvoor ik uit de maatschappij diende te worden verwijderd, terwijl het dus een opname i.p.v. internering betrof. Men haalt werkelijk alle registers uit de kast om de zaken zo negatief mogelijk voor te stellen, en men schuwt daarbij dus absoluut niet om de waarheid zelf te verkrachten in alle openingen die men daartoe kan vinden...

Een ander voorbeeld qua sfeermakerij: het vonnis stelt: “Beklaagde werd verhoord. Hij verklaart o.a. dat ze geen gepaste huurder vonden. Hij verwijst ook naar de woekerrente van 8.75% die hij afgesloten had met de bank. Volgens hem is er nooit enige staking van betaling geweest.”

Deze uit de context getrokken synthese van het strafonderzoek, doet dus uitschijnen dat de situatie hopeloos was. Dit terwijl ik er inmiddels wél in geslaagd was om een nieuwe interessante en kredietwaardige huurder te vinden, en deze te binden met een langtermijncontract. Ook op het vlak van de woekerrente verliep het herstelplan zoals vooropgesteld: ik had dit duur krediet reeds voor 450.000€ kunnen terugbetalen, dankzij de verkoop van 2 panden aan marktwaarde. Dit deed de woekerrente alvast aanzienlijk zakken, terwijl ik op zoek ging naar een nieuwe bank voor de financiering van het saldo. Maar daarmee wilde de administratie zich dus niet akkoord verklaren.

Maar ook dat wordt dus nergens vermeld. Enkel dat ik (op een bepaald moment in de tijdslijn) geen gepaste huurder vond. Dat klopt op zich natuurlijk, alleen verzwijgt men strategisch de positieve vervolgen.

En de volgende stelling: “Uit het derde proces verbaal van nazicht der schuldvorderingen blijkt een totale schuld te zijn van 1.627.113,98€.” Geen idee waar dat derde proces verbaal ergens in het dossier verstopt zit; maar dat getal is uiteraard véél te spectaculair hoog, en kan enkel betekenen dat men geen rekening heeft gehouden met de assets die tegenover deze schuld staan.

De verkoop van de panden leverde 900.000€ op, dat zit hier niet in verrekend denk ik. En er zijn ook nog aanzienlijke betwistingen van enkele honderdduizenden euro’s met de bank aangaande onterecht aangerekende wederbeleggingsvergoedingen e.d., dus de werkelijke schuld zal al snel meer dan een miljoen minder zijn.

Maar ook deze verhelderende omkadering vindt u nergens terug in het eenzijdige vonnis. Het zal dan ook niet verwonderen dat de rechter dus tot de volgende verkeerde conclusies komt:

“Het is duidelijk dat beklaagde vanaf april 2016 niet meer in staat was enige betalingen te verrichten en de vennootschap geen enkel krediet meer had om deze schuld af te betalen... De schuld nam enkel

toe. **Op twee jaar tijd is deze schuld** (voetnoot: dit is een verwijzing naar de BTW tussen 2016 en 2018) **in hoofdsom meer dan verdubbeld.** Beklaagde kan niet blijven volhouden dat er geen staking van betaling was. Hij blijft hardnekkig de realiteit ontkennen met als gevolg dat de publieke schulden enkel toenamen.”

Het enige waartegen ik me hardnekkig blijf verzetten zijn de flagrante verdraaiingen van de feiten en de leugens waarmee het openbaar ministerie mij er tracht in te luizen. Wanneer men zich uiteraard baseert op compleet verkeerde cijfers en ditto tijdslijn, is het makkelijk om iemand schuldig te verklaren.

De schuld is dus absoluut niet verdubbeld in de periode waarin men dit beweert (2016-2018), integendeel er werden wel degelijk nog enkele aanzienlijke betalingen en dus schuldaflossingen gedaan nà de door de correctionele rechtbank gevonniste staking van betalingsdatum.

En het enige gevolg dat de overheidsdiensten hadden aan mijn hardnekkige pogingen om de situatie recht te trekken, waren dus geen schuldtoenames, maar schuld-afnames!

Want in mijn woordenboek, wanneer de schuld via de aangiftes in de periode 2016-2018 toeneemt met 2.761,67€, maar er tegelijkertijd 6 afbetalingen gebeuren à ratio van 2.500€/maand via de huurinkomsten van een huurder, neemt de schuld in realiteit nog altijd af met 12.238,33€. Maar daar spuwt men nogmaals op, terwijl dit positieve element wederom verstopt wordt in het dossier. De rechter stelt zelfs:

“In haar vonnis dd 23 oktober 2018 stelt de rechtbank van Koophandel te Brussel dat de BVBA JEDI F.W. haar krediet geschokt is.”, maar ook dat “De strafrechter bepaalt autonoom de datum van staking van betaling op basis van de feitelijke elementen die hem voorliggen, en is daarbij niet gebonden aan het oordeel van de rechtbank van koophandel/ondernemingsrechtbank.”

Me dunkt dat het de rechtbank van koophandel is die rekening heeft gehouden met de feitelijke elementen die haar voorlagen, en niet de strafrechter, want die stelt dus in zijn vonnis dat:

“1) Men verwijst naar een ‘historische’ schuld, wat niet overeenkomst met de evolutie van de btw-schuld in hoofdsom.

2) Er is een negatief vermogen voor het boekjaar 2016.

3) Beslagen bij klanten leidden niet tot betaling.

4) Uit het geheel van elementen besluit de rechtbank dat de datum van staking van betaling kan geplaatst worden op 10 maart 2016. Beklaagde had sindsdien 1 maand de tijd om aangifte van faillissement te doen.”

Dit is de ‘algemene conclusie’ waarop ik dus veroordeeld ben tot een gevangenisstraf, en er is geen enkele zin van die eigenlijk klopt (behalve het negatief eigen vermogen).

- 1) Voor zover nodig om te herhalen, het betrof hier dus wel degelijk een historische btw-schuld die tijdens de laatste 3 jaar (2016-2018) niet substantieel is toegenomen (met 2.761,67€ om exact te zijn), en die vnl. in de periode 2013/2014 te wijten was aan de problemen van de klanten die in falen zijn gegaan.
- 2) Het negatieve vermogen werd kordaat aangepakt door het herstelplan dat werd uitgewerkt met de gedelegeerd rechter, en dat dankzij de gedeeltelijke uitvoering van dit plan al goed werd

opgevolgd. Maar dan moet men wel de moeite doen om dit te bekijken natuurlijk, zie pg xxx in de communicatie met de gedelegeerd rechter:

“De winst van het boekjaar 2017 bedraagt aldus 72.964,9€ **en het overgedragen verlies verbetert met dit bedrag**. Het eigen vermogen neemt nog wel iets af, maar dat komt door de uitboeking van de 2 verkochte burelen (halvering herwaarderings-meerwaarde, de spreekwoordelijke stap achteruit om er 2 naar voor te kunnen zetten de volgende jaren).”

- 3) **Dit is wederom NIET correct**, want het uitvoerend beslag onder derden dat de BTW op **27/06/2017** (meer dan een jaar na de gevonniste staking van betalingsdatum...) bij een van onze huurders had gelegd, leidde wel degelijk tot de betaling van 15.000€, 6 maanden vanaf dan à 2.500€/maand.

Deze afbetalingen inspireerden mij trouwens tot het totale herstelplan om (nadat ook de andere burelen opnieuw verhuurd konden worden) via de huurders de BTW af te betalen op lange termijn. Het is niet omdat de btw-administratie hier niet mee akkoord is gegaan, dat dit geen goed plan was!

Ook de curator had zich trouwens constructiever kunnen opstellen omtrent dit plan, ik ben nu pas te weten gekomen dat er eigenlijk een veel betere procedure was die ik tijdig had moeten initiëren, met name de **deficitaire vereffening!**

Ik kende die mogelijkheid echter niet op dat moment, een mens is nooit te oud om te leren. Want bij deficitaire vereffeningen is de vereffenaar wél akkoord om lange-termijn plannen uit te voeren, en dan had de BTW wél zijn volledige schuld betaald gezien, conform het plan dat ik hiertoe met de gedelegeerd rechter had uitgewerkt.

Het bestaan van een dergelijke mogelijkheid bewijst dat ik nog zo wereldvreemd niet was/ben als men wil doen uitschijnen, ik had gewoon betere raadslieden moeten hebben en JEDI was nooit in falen moeten gaan. **WANT HET REDDINGSPLAN WAS WEL DEGELIJK REALISTISCH OP LANGE TERMIJN (bv. in een deficitaire vereffening). Maar de BTW handelt liever destructief ‘uit principe’, dan zich constructief op te stellen en zijn schulden op die manier alsnog te innen.**

Ik vermoed trouwens dat deze betalingen, die de btw-schuld tijdens de periode 2016-2018 dus met 12.238,33€ (rekening houdende met de nieuwe aangiftes tijdens die jaren) deed **DALEN**, gewoonweg niet eens verrekend (afgetrokken) werden in het totale bedrag van de faling.

- 4) Tja, wanneer men opzettelijk aanzienlijke (12.238,33€ terugbetaling lijkt me toch de moeite waard om te ontvangen) betalingen wegmoffelt, en verwijst naar schulden die zagezegd verdubbelen in de laatste levensjaren van het bedrijf terwijl hier absoluut niets van aan is, dan kan men de stakingsdatum van betaling plaatsen waar men zin in heeft hé.

Want het is natuurlijk wél belangrijk om te vermelden dat er géén nieuwe schulden werden bij gecreëerd, want dit was inderdaad niet het geval! Het enige wat men had moeten doen om uiteindelijk alle schulden gerecupereerd te zien, was wachten en maandelijks betaald worden!

Indien er wél nieuwe schulden zouden zijn ontstaan in de herstelperiode (2016-2018), dan zouden de klachten van het openbaar ministerie m.i. wel gegrond zijn, het zou inderdaad onverantwoord zijn geweest om opzettelijk de schuld te laten oplopen.

Dat is waarschijnlijk waarom men ten alle kost tracht te doen alsof dit wel het geval is, terwijl het dus echt niet zo is. Er werd sinds mei 2016 simpelweg niets meer gefactureerd (de nieuwe type

huurcontracten vielen niet onder BTW-stelsel), dus kon de BTW-schuld niet meer stijgen sinds dan. Buiten rente en boetes natuurlijk ☹️.

Het moeilijkste is om dit te bewijzen, vandaar mijn nieuwe mail naar mevrouw Bruffaerts van de BTW-administratie (zij was ook onze contactpersoon in JEDI F.W.), om voor eens en altijd duidelijk een einde te stellen aan deze tijdslijn-discutie. Zie onze communicatie hierover na de puntjes.

- 5) De conclusie die de rechter maakt in mijn veroordeling luidt dan als volgt: “Beklaagde had een maand de tijd om aangifte van faillissement te doen vanaf 10 maart 2016 **(Voetnoot: deze datum betwisten we dus ten stelligste).**

Hij heeft dit niet gedaan, waardoor de schulden nog meer opliepen. **(Voetnoot: klopt niet, de laatste jaren werden geen nieuwe schulden bijgemaakt (op de 2.761,67€ btw-stijging tussen 2016 en 2018 na, maar er was ook wel een betaling van 15.000€ in 2017, dus eigenlijk is er een btw-daling). Zie ook de bijkomende betalingen van meer dan 5.000€ aan de Vlaamse overheid voor de onroerende voorheffing tijdens de jaren 2016-2018, Integrity, deurwaarders, enz.).**

Er was op dat moment geen enkele intentie van beklagde om nog enigszins de achterstallen aan te zuiveren, en de nieuwe btw-schulden te voldoen. **(Voetnoot: zie puntje 6 voor de achterstal aanzuiveringen van andere schuldeisers, en er waren absoluut geen substantiële nieuwe btw-schulden van meer dan 100.000€ zoals het vonnis stelt).**

De schulden liepen op. **(Voetnoot: niet waar! Wat met de betaling van 15.000€ bv. aan de BTW, en de andere betalingen bv. aan de Vlaamse overheid?).**

Hij had wel degelijk hiermee het oogmerk het faillissement uit te stellen. **(Voetnoot: neen, de bedoeling was om het faillissement volledig te vermijden, en alle schulden op termijn terug te betalen).**

Er is dus eigenlijk geen enkele bewering uit de conclusie van de rechter die steekhoudt, wanneer men rekening houdt met de werkelijkheid ten minste. Maar hoe naïef ben ik wel om te denken/hopen dat met De Waarheid effectief rekening wordt gehouden in dergelijke processen/vonnissen? De ‘conclusie’ spreekt immers boekdelen.

- 6) En ja, er waren uiteraard nog andere betalingen dan de 15.000€ aan de BTW, aan andere schuldeisers na deze vermaledijende datum van 10/03/2016, ik lijst er ten voorbeeld hieronder enkele op. De betaalde bedragen zijn dan misschien wel niet spectaculair, maar tonen m.i. toch de goede bedoelingen aan om op termijn alle, inclusief de overheidsschuldeisers, te betalen.

Het bedrijf trachtte wanneer mogelijk deze (af)betalingen reeds aan te vatten, en zeker geen nieuwe schulden te creëren, en spreidde dit zo goed als mogelijk doch zag zich soms praktisch verplicht om betalingen te verrichten aan bv. advocaten en/of andere schuldeisers. Is het betalen van een noodzakelijke advocaatfactuur een fout van de zaakvoerder? Maar de betalingen dateren allemaal wel van na de ‘vastgestelde’ staking van betaling:

Datum	Schuldeiser	Betaald bedrag JEDI bank
10/06/2016	Vlaamse overheid (OV)	2.227,52€
02/08/2017	Vlaamse overheid (OV)	750€
08/09/2017	Vlaamse overheid (OV)	750€
03/10/2017	Vlaamse overheid (OV)	750€

28/09/2018	Vlaamse overheid (OV)	500€
03/10/2018	Vlaamse overheid (OV)	258,62€
03/10/2018	Vlaamse overheid (OV)	241,38€
08/08/2018	Securex Integrity	1085,78€
04/08/2017	Nationale bank	504,58€
08/08/2017	Nationale bank	504,58€
21/09/2018	Nationale bank	172,90€
26/09/2018	Deurwaarder A. Van den Daele	408,56€
28/09/2018	Deurwaarder Emmerechts	396,88€
28/09/2018	Deurwaarder Vandenbosch	1.250€
03/10/2018	Deurwaarder Vandenbosch	1.250€
03/10/2018	Telenet	525,34€
31/08/2018	Het venijn De Nyn	1.210€
31/08/2018	Het venijn De Nyn	263,78€
31/08/2018	Het venijn De Nyn	1029,24€
25/09/2018	Het venijn De Nyn	968€
25/09/2018	Het venijn De Nyn	726€
25/09/2018	Het venijn De Nyn	242€
12/12/2016	Odigo advocaten	2.500€

Het meest frustrerende van al is nog dat de reddingsplannen mislukt zijn. Alle latere betalingen ten spijt, met toch nog meer dan 5.000€ betaling aan de Vlaamse overheid, een aantal deurwaarders, Integrity sociaal fonds, een deel BTW, advocaten, enz., gelooft men niet in het feit dat we het bedrijf ook na 10/03/2016 wilden redden en de problemen oplossen op lange termijn.

We hadden alvast een nieuwe huurder gevonden voor ons leegstaand pand en die was akkoord om mee te stappen in een afbetalingsplan met de overheid en de (nieuwe) bank. Maar dit voorstel werd inderdaad geweigerd, op het einde van de rit, voor en tijdens de dagvaarding in falen. Ik blijf er bij dat dit een gemiste kans is door de regering/administraties. Deze faling had vermeden kunnen worden mits enige flexibiliteit, medewerking en -leven van de overheid.

In plaats daarvan krijgt het bedrijf een droge 'Njet!' van de administraties op alle voorstellen, en de zaakvoerder achteraf een correctionele vervolging wegens het mislukken van de herstelplannen. Not really what I signed up for I'm afraid.

Tot slot nog de nieuwe aanvraag om de correcte btw-historiek te mogen verkrijgen van mevrouw Bruffaerts:

Luc De Smet <luc@atalent.be>

Wed, 4 Jan, 09:00 (4 days ago)

Geachte Mevrouw Bruffaerts,
Beste Doris,

Vooraleerst mijn beste wensen voor het nieuwe jaar, en heel voorspoedig 2023 toegewenst!

Ik vrees dat ik u nogmaals even moet lastigvallen voor iets vrij belangrijk: kan u me aub een gedetailleerd overzicht geven van de exacte historiek van de BTW-aangiften van de vennootschap Jedi F.W. (BTW nr. BE0849.244.403)? En ook een bevestiging/bewijs dat de aangiften wel degelijk correct werden ingediend tot aan de faling van deze vennootschap (gewoon eventueel een kopie doorsturen van alle aangiften zelf is OK).

Het spijt me u hiermee te moeten lastig vallen, doch dit is belangrijk omdat men mij wil veroordelen voor faillissementsfraude, en het openbaar ministerie gebruikt volkomen verkeerde gegevens van de BTW- aangiftes om te doen uitschijnen dat ik uw administratie niet goed heb opgevolgd. Zo beweert men bv. stellig dat de laatste BTW-aangifte voor dit bedrijf in 2014 gebeurde!

Wat uiteraard volstrekt onwaar is, en ook de historiek die men hanteert klopt langs geen kanten. Men stelt namelijk dat de BTW-schuld in de jaren 2015-2018 enorm is toegenomen, terwijl deze schuld in realiteit hoofdzakelijk in de jaren 2013-2014 is ontstaan, door de falingen van onze toenmalige klanten.

Maar deze verkeerde beweringen van het openbaar ministerie stellen mij uiteraard in een zeer slecht daglicht, omdat het nu lijkt alsof ik gedurende de laatste jaren deze schuld onverantwoord steeds liep oplopen met zogezegd nieuwe schulden, terwijl er écht geen aanzienlijke nieuwe BTW schulden in de aangiftes waren in deze laatste jaren.

Daar ben ik absoluut zeker van, want ik heb alles nagekeken in de oude boekhouding, maar om dit te bewijzen heb ik dus uw hulp nodig. De rente op het reeds openstaande BTW-bedrag zal wel gestegen zijn in die latere periode (met misschien ook nieuwe boetes), maar geen substantieel nieuwe 'klassieke'-BTW dus.

Kan u me dus aub een correct overzicht geven van de exacte aangifte-historiek, en ook bevestigen en de bewijzen bezorgen dat alle aangiftes wel degelijk correct tot in 2018 werden doorgegeven en ingediend (en dus niet gestopt zijn in 2014)?

Alvast zeer hartelijk dank mevrouw Bruffaerts, het zou echt niet eerlijk zijn om me te veroordelen op basis van valse beschuldigingen, terwijl ik net mijn best heb gedaan om dit bedrijf nog te redden en een afbetalingsplan met een verpanding van huurgelden op lange termijn (dat weliswaar werd geweigerd) voor te stellen. Maar het belangrijkste is dus dat we geen noemenswaardige nieuwe BTW-schulden hebben gecreëerd na de historische schuld uit 2013/2014.

Nogmaals hartelijk dank bij voorbaat, het zou fantastisch zijn mocht u me dit kunnen bezorgen in de loop van deze week, zodat ik dit volgende week kan toevoegen aan mijn conclusies in de verdediging van mijn zaak.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Er is trouwens toch een fout in bovenstaande mail geslopen, want in 2015 werden er wel nog enige facturen opgemaakt, en steeg de btw-schuld nog, maar sinds 2016 tot aan de faling was de toename dus wel beperkt tot de reeds boven vernoemde 2.761,67€ (met een betaling van 15.000€ in 2017).

In praktijk een niet-verwaarloosbare schuldvermindering van meer dan 12.000€ dus in dat jaar. Als de rente ten minste niet sneller oploopt dan dat... in de zakenwereld noemen we dat 'maffiantes', de administratie volgt gewoon rigoureus de wettelijke barema's. Om van de 'djouf oep a muille'-boetes nog te zwijgen...

Daar moest men blijkbaar wel dringend halt aan toe roepen (aan onze terugbetalingen, niet aan de boetes spijtig genoeg), want wie weet hoeveel we in 2018 en de volgende jaren misschien nog hadden kunnen betalen indien we niet in faling zouden zijn gedagvaard... ach... ik begrijp dit werkelijk niet. Liever niets ontvangen in plaats van enkele tienduizenden euro's afbetaling per jaar met een klantcontract van 9 jaar...

ANTWOORD VAN BRUFFAERTS TOEVOEGEN, STUKKEN ZIJN BELANGRIJK (zouden mijn gegevens moeten bevestigen)

The Force

De rechtbank van eerste aanleg besloot correct om de datum van staking van betaling in The Force vast te stellen op 6 november 2018, zijnde de datum van de faillietverklaring door de rechtbank. Dit klopt uiteraard ook, dus dit vonnis volgt de feiten correct.

Maar dat is natuurlijk buiten de gewetenloze medewerkers van het openbaar ministerie gerekend, die het natuurlijk nodig achten om tegen deze vrijspraak in beroep te gaan. En ja hoor, ze hanteren hiervoor wederom dezelfde misleidende technieken en leugens om de zaken naar hun hand te zetten.

rolnummer: 21N000449

nummer akte: 807/2021

repertorium griffie: 867/2021

UITTREKSEL
AKTE HOGER BEROEP

Op 20 juli 2021 ter griffie van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,
voor ons G. DE BRUYNE, griffier bij deze rechtbank verschijnt

Karel Claes, substituut-procureur des Konings, die verklaart ten opzichte van

DE SMET Luc, Jozef Ludo
van Belgische nationaliteit
geboren op 26 oktober 1970 te Brussel(district 2)
Niet ingeschreven, verklaart te wonen te 1860 Meise, Boechtstraat 26/2.
beklaagde,

hoger beroep in te stellen tegen het vonnis door voormelde rechtbank uitgesproken op 24
juni 2021 vonnisnummer 2021/52023, kamer 25N tegen alle beschikkingen op strafgebied.

Deze verklaring werd in het Nederlands gedaan.
Waarvan akte, die na voorlezing wordt ondertekend.

griffier
(get.) G. De Bruyne

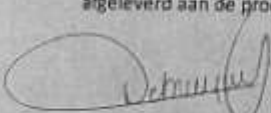
Substituut-Procureur des Konings
(get.) Karel Claes

Opstelrechten

Vrij van opstelrecht
279,2* W. Reg.

Voor gelijkvormig uittreksel,

afgeleverd aan de procureur des Konings

griffier
G. DE BRUYNE

Expediërerecht:
Bladzijde: 1 Blz
Debet: 3,00 EUR
UOR:

openbaar
ministerie

Pro Justitia

28

24

Systeemn: 18CO39563

Pnr: HVN/75/DF/693/2018

Kabinet: JUS

Rolnr: 21N000449

Plichtv: 22

Beslissen: 52497 / 2021

Vonnisnr: 52023 / 2021

Zittingsdatum: 24 juni 2021

Datum: 16 juli 2021

Parket procureur des Konings

HALLE-VILVOORDE

TEAM BIJZONDERE WETGEVING

De Griffier,

res. Hervéstraat 60 - 1730 Aase

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg

Brussel

Poelgaten 1

1000 Brussel

Belgie

Bijlage aan het koninklijk besluit tot vervanging van de bijlage bij het koninklijk besluit van 18 februari 2016 tot uitvoering van artikel 204, derde lid van het Wetboek van strafvordering

Verplichte en bindende en nauwkeurige opgave van de grieven
tegen het eerste vonnis
(artikel 204 Wetboek van Strafvordering)

De bestreden beslissingsonderdelen van het beroepen vonnis aankruisen en beknopt de redenen
opgeven waarom de in eerste aanleg gewezen beslissing moet worden gewijzigd.

Niet nauwkeurig bepaalde grieven leiden tot het verval van het hoger beroep.

Naam van de partij(en) waarvoor U optreedt:	Openbaar ministerie
Eiser in beroep:	beklaagde
Hoedanigheid:	in persoon
Rechtbank bestreden vonnis:	Rechtsbank van Halle Rechtsbank van Vilvoorde Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel
Datum bestreden vonnis:	24 juni 2021
Vonnisnummer	52023/2021

Nauwkeurige bepalingen van de grieven die tegen het vonnis worden
ingebracht:

Aankruisen indien van toepassing	Onderdeel van de beslissing met beknopte opgave van de reden(en)
	Procedure (bevoegdheid, verjaring, rechten van verdediging, e.a.)
	Reden(en):

Hervéstraat 60 - 1730 Aase

Behandeld door: PK27 - tbw.hv@just.fgov.be

Openingsuren: 8:30 tot 11:30 - 13:30 tot 15:30

x

Schuld (verplicht te vermelden tenlastelegging(en) waarvoor de schuldigverklaring of de vrijpraak wordt betwist): tenlasteleggingen A.2 en B.2

Reden(en): de correctionele rechtbank sprak beklaagde Luc DE SMET vrij voor wat betreft tenlasteleggingen A.2 en B.2, feiten die betrekking hebben op het faillissement van bvba THE FORCE (geen tijdige aangifte van het faillissement + belastend krediet). De rechtbank sprak beklaagde DE SMET vrij met betrekking tot deze tenlasteleggingen omdat zij van oordeel was dat de datum van staking van betaling op 6 november 2018 moet geplaatst worden, zijnde de datum van faillietverklaring door de rechtbank, omdat er onvoldoende elementen zijn om de datum van staking van betaling te situeren vóór de datum van faillietverklaring door de rechtbank.

De rechtbank in eerste aanleg gaat hierbij evenwel voorbij aan de volgende gegevens die grondslag vinden in het strafdossier:

De dagvaarding in faillissement van de bvba THE FORCE werd uitgebracht door de FOD FINANCIËN, die een openstaande BTW-schuld had van 8.827,64 EUR en een openstaande schuld van 26.054,98 EUR aan directe belastingen (bedrijfsvoorziening en vennootschapsbelasting). Ook de RSZ diende een schuldvordering in van 56.826,87 EUR. Uit het overzicht van de schuldvorderingen blijkt dat het passief ten belope van 111.000 EUR enkel uit publieke schulden bestaat.

Ook in dit geval stelde de beklaagde een afbetalingsplan van 1.250 EUR per maand voor aan de belastingen, hetgeen niet voldoende bleek. Het afbetalingsplan werd niet aanvaard. Uit het onderzoek (zie bijlage 1 aan NPV 4089/2020) blijkt immers dat betrokkene dit afbetalingsplan al eerder overeenkwam met de gerechtsdeurwaarder die uitvoerde in opdracht van de FOD FIN, en dat dit niet werd gevolgd door beklaagde. Daarna stelde hij dat hij een som van 18.000 EUR had klaarstaan, door een private investeerder voorgeschooten, en dat hij enkel "voor de resterende 10.000 EUR" een afbetalingsplan wou. Hij maakte daarbij evenwel compleet abstractie van alle andere schulden zoals de RSZ. Het ging niet om een schuld van 28.000 EUR, maar in totaal 111.000 EUR.

De staking van betaling inzake bvba THE FORCE moet volgens het openbaar ministerie worden gesitueerd op 3 augustus 2017 (cfr. NPV 4089/2020). Volgens de FOD FINANCIËN zijn de moeilijkheden reeds begonnen op 15 december 2015. Vanaf maart 2016 werden verschillende dwangbevelen opgesteld. In juni 2017 stelt de gerechtsdeurwaarder een PV van niet-bevinding op. Op 03 augustus 2017 volgde dan uitvoerend derdenbeslag gelegd door de FOD Financiën. Op 13 oktober 2017 volgde overigens nog een uitvoerend derdenbeslag namens de RSZ. De eerste rechter kan dan ook niet gevolgd worden dat er onvoldoende elementen zijn om de staking van betaling eerder te plaatsen dan 6 november 2018.

Het faillissement had dus moeten aangegeven door Luc DE SMET uiterlijk op 3 september 2017, zodat tenlastelegging B.2 wel degelijk bewezen is. Uit de ingediende schuldvorderingen blijkt ook dat er sprake is van een kunstmatig krediet ten nadele van de publieke schuldeisers.

Straf en/of maatregel (verplicht te vermelden straffen en/of maatregelen die worden betwist)

Reden(en):

	Burgerlijke rechtsvordering (verplicht te vermelden beslissing(en) op burgerlijke vlak die worden betwist) Reden(en):
X	Andere (herroeping van (probatie)opschorting of (probatie)uitstel, herstellvordering en/of teruggave, gerechtskosten, e.a) Precisering: het openbaar ministerie volgt het ingestelde beroep. Reden(en): Gelet op het aangetekende hoger beroep en het neergelegde grievenformulier van beklaagde DE SMET volgt het openbaar ministerie het ingestelde hoger beroep en tekent het, wat deze partij betreft, ook hoger beroep aan wat de lastens hem uitgesproken straf betreft

Voor U te voorziene pleitduur (facultatief en indicatief): 30 MIN

Gedaan te Brussel op 20.07.2021

Naam : Karel Claes

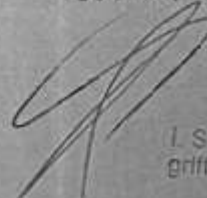
Handtekening :

De procureur des Konings

K. Claes
Substituut - procureur des Konings

Voor gelijkvormig uitbreken
Brussel, de 18/08/21
De Griffier,

I. STERCK
griffier

Ze stellen immers (zie p3 van het bovenstaande uittreksel akte hoger beroep): "Ook in dit geval stelde de beklaagde een afbetalingsplan van 1250€/maand voor aan de belastingen, hetgeen niet voldoende bleek. Het afbetalingsplan werd niet aanvaard. Uit het onderzoek (zie bijlage 1 aan de NPV 4089/2020) blijkt immers **dat de betrokkene dit afbetalingsritme al eerder overeenkwam met de gerechtsdeurwaarder die uitvoerde in opdracht van de FOD Fin, en dat dit niet werd gevolgd door de beklaagde.**"

Deze stelling van het OM is nog maar eens niets minder dan een flagrante leugen: ten eerste was het niet met de gerechtsdeurwaarder dat het initiële afbetalingsplan werd overeengekomen (deurwaarders hebben immers niet eens de bevoegdheid om afbetalingsplannen voor overheidsschulden af te sluiten, blijkbaar is het OM hier dus niet van op de hoogte...), maar rechtstreeks met dhr. Schouterden, de ontvanger van de FOD Financiën zélf.

Ten tweede werd dit eerste afbetalingsplan wél correct opgevolgd en betaald door The Force, maar het plan was maar goedgekeurd voor 3 maanden! De weigering om dit te mogen verderzetten was dan ook vreemd en contraproductief.

Ik heb onderstaande mail conversatie hieromtrent reeds opgenomen in een van de vorige hoofdstukken, maar aangezien we hier nu in beroep op aangevallen worden, herneem ik de relevante bewijsstukken van het feit dat we het afbetalingsplan wél correct hadden opgevolgd (en dat het niet met de deurwaarder werd afgesproken) hier nogmaals:

BEGIN E-MAIL

"Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

23/10/2017 16:01

To "luc@the-force.be" luc@the-force.be

Cc Conny Martin <Conny.Martin@ved.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer,

in afwachting van de beslissing van de taxatiedienst over het verzoek tot kwijtschelding van de BTW-boetes, krijgt BVBA The Force toelating om voorlopig af te korten bij de deurwaarder : 1.250,00 Euro op 15/11/2017, 1.250,00 Euro op 15/12/2017 en 1.250,00 Euro op 15/1/2018.

De regeling geldt strikt tot januari 2018, vandaar dat u ons voor het einde van die maand terug dient te contacteren voor een evaluatie van het dossier.

Voor wat betreft de door u gevraagde rechtzettingen inzake de ingekohierde bedrijfsvoorheffingen rest u enkel de mogelijkheid om daartoe een officieel bezwaarschrift in te dienen bij de Adviseur-Generaal van de Algemene Administratie van de Fiscaliteit met burelen te 3001 Leuven, Philipssite 3A bus 1.

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering - Ontvanger

FOD Financiën | Inning & Invordering | Invorderingscentrum Vlaams-Brabant

Team Invordering RP Vilvoorde 1

Philipssite 3A Bus 2, 3001 Leuven

Tel: +32 257 507 60 | Fax: +32 257 988 23"

EINDE E-MAIL

So far so good, we respecteerden de opgelegde betalingsdata dus stuurde ik zoals gevraagd eind januari de volgende mail na:

BEGIN E-MAIL

"Luc De Smet/HOLDING

To "Minfin Teaminv Vilvoorde1 (MINFIN)" <teaminv.vilvoorde1@minfin.fed.be>

18/01/2018 14:00

Cc "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>, "Conny Martin" <Conny.Martin@ved.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer Schouterden,

Onze beste wensen voor het nieuwe jaar. Zoals gevraagd kom ik in Januari terug op dit afbetalingsplan, hetwelke we goed hebben kunnen opvolgen. Tesamen met de eerste storting van 1.000€ hebben we op relatief korte termijn dus reeds 4.750€ afbetaald, dus met uw goedkeuring hadden we deze afbetalingen graag verdergezet.

Alvast hartelijk bedankt voor uw feedback.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet"

EINDE E-MAIL

Maar dit zou natuurlijk te simpel zijn geweest, want desondanks het correct respecteren van het plan, krijgen we uiteindelijk na enig heen en weer ge-mail dat ik U hier bespaar het volgende definitieve antwoord:

BEGIN E-MAIL

"Sent by: "Herman G.J.M. Schouterden (MINFIN)" <herman.schouterden@minfin.fed.be>

01/02/2018 17:02

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject Re: Tav dhr. Vanbiervliet: aanvraag afbetalingsplan fiscale achterstand The Force bvba

Geachte heer,

in bijlage treft u een gedetailleerd overzicht aan van de actuele fiscale achterstand van BVBA The Force.

Zoals u zal kunnen lezen bedraagt per 1 februari 2018 deze achterstand in totaal 23.914,55 Euro.

Ter verduidelijking :

hierbij werd rekening gehouden met de vermindering van de BTW-boete artikel 500157373479

benevens de schulden die bij de deurwaarder in vervolging zijn (referte dossier deurwaarder ZW8046) zijn er twee nieuwe schulden ontstaan : vennootschapsbelasting aanslagjaar 2016 artikel 872805629 en bedrijfsvoorheffing 2de kwartaal 2017 artikel 573628205

Helaas is het voorstel om à rato van 1.250,00 Euro per maand af te korten dan ook ontoereikend en kan ik u, gezien de maximumduur van 12 maanden voor betalingsfaciliteiten, in deze niet langer ter wille zijn.

Hoogachtend

Schouterden H.

Adviseur Invordering - Ontvanger

FOD Financiën | Inning & Invordering | Invorderingscentrum Vlaams-Brabant

Team Invordering RP Vilvoorde 1

Philipssite 3A Bus 2, 3001 Leuven

Tel: +32 257 507 60 | Fax: +32 257 988 23"

Waarop dan een ganse discussie ontstaan is over de maximaal aanvaarde afbetalingstermijnen, omdat dit net uitgebreid in de pers was gekomen. Geloof dus nooit wat men in de pers verkondigd, wat dat kan u in de problemen brengen... (zie het desbetreffende hoofdstuk voor die details).

Het OM stelt dus dat de staking van betaling op 3 augustus 2017 (de dag van het derdenbeslag van de FOD Financiën) gebeurde, terwijl we correct een later toegestaan (op 23/10/2017) afbetalingsplan hebben opgevolgd, met een laatste betaling in dit plan op 15 januari 2018.

Maar de valse beschuldigingen van het OM houden daarmee niet op, want verder stelt men: "Daarna stelde hij dat hij een som van 18.000€ had klaarstaan, door een private investeerder voorgeschoten (sic, dit waren de spaarcentjes van mijn ouders die daarna dan door advocaat De Nyn zijn gestolen), en dat hij enkel voor de resterende 10.000€ een afbetalingsplan wou. **Hij maakt daarbij evenwel compleet abstractie van alle andere schulden zoals de RSZ. Het ging niet om een schuld van 28.000€, maar in totaal 111.000€.**"

Kijk, dit is nu werkelijk een prachtig voorbeeld van manipulatie van de feiten door het OM: de ingevorderde schuld zou, in geval men ons constructief voorstel van de onmiddellijke betaling van 18.000€ had aanvaard, wel degelijk gezakt zijn tot ongeveer 10.000€, wat wél afbetaalbaar was op 12 maanden mits 1.250€/maand te voldoen.

Want het OM verdraait hier flagrant de tijdslijn van de feiten, door te stellen dat The Force op dat moment zagezegd geen rekening hield met 'alle andere schulden zoals de RSZ'.

Het is van belang een en ander juist te kaderen.

Middels aangetekend schrijven van 14.03.2017 werd aan The Force meegedeeld dat eerder toegekende doelgroepverminderingen voor de aanwerving van een eerste en tweede werknemer toch niet zouden worden toegekend.

Er werden ambtshalve regularisaties doorgevoerd.

Vervolgens werd een dagvaarding betekend om te verschijnen voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank (dagvaarding d.d. 17.08.2017). **The Force is formeel dat zij deze dagvaarding nooit heeft ontvangen! Deurwaarders droppen gewoon documenten in verkeerde brievenbussen van geburen bv., maar zijn niet verplicht iets aangetekend naar het juiste adres te versturen!.**

Dit is een ernstig probleem waarbij iedereen in dit land eigenlijk vogelvrij wordt verklaard door het feit dat deurwaarders fouten kunnen maken waarop de partij in kwestie dan vakkundig wordt genekt. Want wanneer men niet eens wéét dat er een zaak is ingeleid, kan men zich natuurlijk niet gaan verdedigen of laten vertegenwoordigen op de zitting. Ik vond dit toen een zodanig van de pot gerukte situatie, dat ik de verantwoordelijke minister in kwestie daarover aanschreef:

Luc De Smet/HOLDING

05/11/2017 22:29

To koen.geens@just.fgov.be

cc info.cabinet@just.fgov.be

Subject Wetswijziging verzetprocedure eerste aanleg en deurwaardersfouten

Geachte heer Minister,

Geachte heer Geens,

We contacteren U in de marge van een belangrijk geschil met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, waaromtrent hieronder een copij van ons schrijven naar Uw collega Minister De Block. De reden van onze contactname met uw kabinet is om de recente wetswijziging waarbij men in eerste aanleg niet meer in verzet kan gaan indien men niet op de hoogte was van het feit dat men werd gedagvaard en dus noodgedwongen verstek laat gaan op de desbetreffende zitting (wat zoals U zal kunnen lezen in onze situatie het geval is) aan te klagen. Het is immers volstrekt oneerlijk dat wij een aanleg verliezen door overmacht, en nog enkel een dure en tijdsroovende beroepsprocedure kunnen starten om ons te verdedigen.

In ons geval is er duidelijk een fout gebeurd bij de betekening van de dagvaarding van de RSZ, aangezien we ze nooit ontvingen, en ook de bijbehorende 'verwittigingsbrief' die een deurwaarder normaal gezien opstuurt om te verwittigen dat er een dagvaarding werd gededponeerd (bij afwezigheid) heeft ons niet bereikt. **Nu U de wet aangaande de verzetmogelijkheid hebt gewijzigd, stellen we voor dat een dergelijke deurwaardersbrief met een dergelijke verwittiging steeds AANGETEKEND dient verzonden te worden**, zodat men dan steeds een briefje van deze aangetekende verzending ontvangt. Dat zou dan ten minste eerlijk zijn, maar zoals de zaak nu loopt is men volledig aangewezen op de feilloosheid van de aangestelde deurwaarder in kwestie, en we willen zeker niet beweren dat deze in onze zaak opzettelijk een fout heeft gemaakt, maar ze is wél gemaakt en wij zitten met de gebakken peren.

Bovendien vernamen we recentelijk in de pers dat deurwaarders niet altijd even 'rechtmatig' te werk gaan, betekenissen bvb vanuit het buitenland regelen kan uiteraard fouten in de hand werken... Met andere woorden, het is niet omdat een deurwaarder een beëdigd ambtenaar is, dat hij steeds feilloos is, maar zoals de procedure nu loopt (zonder mogelijkheid tot verzet in eerste aanleg), gaat men er juridisch wél van uit dat een dagvaarding steeds correct wordt afgeleverd en betekent, zelfs zonder dat de deurwaarder ook maar éniġ bewijs dient voor te leggen van deze aflevering!

Een aangetekende zending is volgens ons het minste wat men kan/hoeft te doen om dergelijke zeer vervelende situaties te vermijden, want nu zijn de mensen en de bedrijven wel ernstig benadeeld in de nieuwe situatie mbt de onmogelijkheid om in verzet te gaan in geval van een (al dan niet strategische?) deurwaardersfout.

Alvast hartelijk dank voor uw reactie en opvolging.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Aangezien er op deze mail geen enkele reactie kwam, en ik dit écht een ongeloofelijke lacune vond/vind in de procedures om iemand correct te dagvaarden zodat hij zeker ontegensprekelijk op de hoogte is gesteld van zijn nakend onheil, stuurde ik enkele weken later nog de volgende mail na, en diende ik hieromtrent zelfs een verzoekschrift in bij de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers!

Luc De Smet/HOLDING 23/11/2017 13:50

To koen.geens@just.fgov.be

Cc info.cabinet@just.fgov.be, redactie@dagallemaal.be, redactie@story.be, redactie@humor.be, focus@knack.be, info@p-magazine.be, info@newsmonkey.be, redactie@apache.be, info@hln.be, redseeds@standaard.be, ondernemingen@tijd.be, politiek@tijd.be, info@demorgen.be, nieuws@nieuwsblad.be, gvaredactie@concentra.be, hbvlredactie@concentra.be

Subject Deurwaardersperikelen - Verzoekschrift Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers

Geachte heer Minister,

Geachte heer Geens,

Tot onze spijt mochten we tot op heden geen inhoudelijke reactie ontvangen op ons onderstaand voorstel van enkele weken geleden dat voor veel mensen/bedrijven heel wat leed zou kunnen besparen m.b.t. deurwaardersexploaten. Ik heb dan maar het initiatief genomen om een officieel verzoekschrift in te dienen bij de heer Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers om dit in een wet te bekrachtigen, want op deze manier gaan er bedrijven in faling gaan of mensen in zware problemen komen omdat ze gewoonweg deurwaarders-documenten niet ontvangen. Ik hield eraan U een kopij te bezorgen van mijn verzoekschrift, bij deze mail ingesloten.

Je vous prie d'agréer, mes salutations distinguées,

Met vriendelijke groeten,

Kindest regards,

Luc De Smet

Dit was het verzoekschrift:

VERZOEKSCHRIFT dd 23 november 2017

Geachte heer voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers,

Geachte heer Bracke,

Hierbij wens ik een verzoekschrift in te dienen om het wettelijk verplicht te maken voor deurwaarders om steeds een **aangetekende** brief na te sturen in geval hun afschrift, beslag, betekenis, dagvaarding, e.d. niet persoonlijk in ontvangst werd genomen door de geadresseerde partij (bvb bij afwezigheid) en gewoon werd achtergelaten in een brievenbus.

Deze aangetekende brief dient enkel ter verwittiging dat er een desbetreffend document werd achtergelaten op het adres van de persoon of het bedrijf, zodat deze ten minste op de hoogte wordt gesteld en zo de kans krijgt om het document te gaan opvragen bij de gerechtsdeurwaarder in kwestie indien het document 'vermist' is.

De kans is immers reëel dat de deurwaarder een vergissing maakt en het belangrijke document in een verkeerde brievenbus steekt, zoals wss bij ons het geval was waardoor we niet op de hoogte waren van een belangrijke dagvaarding van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (aangaande een betwiste bijdrage).

We werden immers niet op een andere manier verwittigd dat er een betekenis gebeurd was, zodat we logischerwijs bij verstek veroordeeld werden (aangezien we niet wisten dat er een dagvaarding was achtergelaten en er een rechtbankzitting werd ingepland), uiteraard met nefaste gevolgen.

Vroeger kon men in verzet gaan bij een verstekvonnis, doch er is een recente wetswijziging geweest waardoor men in eerste aanleg niet meer in verzet kan gaan, enkel een beroepsprocedure is nog mogelijk.

Maar dit is zeer oneerlijk in geval er effectief een fout werd gemaakt door de deurwaarder, men verliest een aanleg, wat dus makkelijk kan vermeden worden door een verplichting op te leggen aan deurwaarders om steeds een aangetekende verwittigingsbrief te sturen naar het maatschappelijk adres van het bedrijf in kwestie, of naar het adres van de privé persoon.

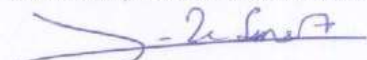
Een aangetekende zending wordt namelijk steeds door de eigen postbode afgeleverd, en die weet meestal wél waar de exacte postbussen van mensen/bedrijven zich bevinden in tegenstelling tot een deurwaarder die zich maar eenmalig of sporadisch naar een bepaald adres dient te begeven.

Deze simpele maatregel zou ons bedrijf héél wat ellende bespaard hebben want nu zijn we in een juridische procedureslag beland waar het aan ons in om te bewijzen dat we de betekening van de dagvaarding nooit hebben ontvangen, wat uiteraard zeer moeilijk is om te bewijzen dat je iets **niet** ontvangen hebt (zeker als het dan nog uitgaat van een beëdigd ambtenaar). En intussen kan (in ons geval) de RSZ het verstekvonnis uitvoeren, want de beroepsprocedure werkt niet schorsend, gevaar op faling van ons bedrijf dus... allemaal omdat we niet op de hoogte waren van een dagvaarding!

Wij zijn ervan overtuigd dat dit geen alleenstaand geval is, want in het verleden is het nog gebeurd dat we bepaalde deurswaardersdocumenten nooit hebben ontvangen, maar toen kon men ten minste nog in verzet gaan in een dergelijk geval.

De wetswijziging aangaande het verzet in eerste aanleg noopt o.i. dus tot deze bijkomende verplichting voor deurwaarders, en de gevaarlijke uitvoering van verstekvonnissen zal hiermee ook aanzienlijk worden beperkt.

Alvast hartelijk dank om ons voorstel in overweging te nemen en in een wet te modeleren, en voor uw feedback.

Luc De Smet – Rijksregisternr. 70.10.26-267.08

Fazantenlaan 1 – B2 / 1860 Meise, België

Ik kreeg zowaar een ontvangstbevestigings-brief van de voorzitter van de Kamer terug, maar er is (bij mijn weten althans) door dit orgaan aangaande de kern van de zaak zelf geen enkel verder gevolg gegeven.

Dergelijke verzoekschriften indienen is in dit land dus al even nutteloos als gaan stemmen zelf. Men heeft zelfs nooit de moeite gedaan om me op de hoogte te brengen welk gevolg er aan het verzoekschrift werd gegeven. Het was wel een mooie 'ontvangstbevestiging':

DE VOORZITTER

Dhr. Luc DE SMET
Fazantenlaan 1 – B2
1860 Meise

Ref. C/DM/2017/586

Brussel,

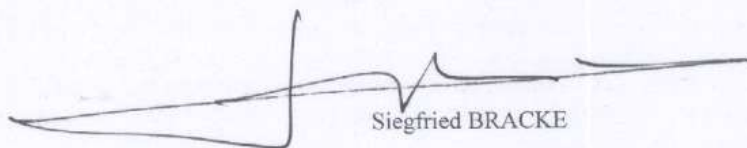
15-12-2017

Geachte heer,

Ik heb uw brief van 23 november 2017 inzake de verplichtingen van deurwaarders ontvangen.

Uw verzoekschrift heeft nummer 3/2017-2018 meegekregen. Overeenkomstig artikel 142 van het Reglement van de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt uw brief gezonden aan de commissie voor de Verzoekschriften. Deze commissie zal uw vraag onderzoeken en zich voor informatie tot de bevoegde minister wenden, of tot de bevoegde commissie in de Kamer.

Hoogachtend,

Siegfried BRACKE

Maar de 2de mail met de indiening van het verzoekschrift inspireerde dhr. Minister van Financiën blijkbaar wel om in de pen te kruipen en toch het volgende standpunt in te nemen:

"FMF Kabinet Info (ACA)" <info.kabinet@just.fgov.be>

27-11-2017 16:10

To "luc@the-force.be" <luc@the-force.be>

Subject Re: Wetswijziging verzetprocedure eerste aanleg en deurwaardersfouten

Geachte heer De Smet,

Ik las met aandacht uw bericht waarin u een aldus u niet juist optreden van een gerechtsdeurwaarder als oorzaak aanhaalt van het door u verstek laten voor de arbeidsrechtbank.

Vooreerst dien ik u er op te wijzen dat ik als Minister van Justitie niet kan tussenkomen in individuele dossiers zoals het uwe. Maar wil ik u toch wel het volgende meegeven.

We moeten er van uitgaan— en u geeft dit zelf ook aan - dat een optredende gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar en ministeriële officier bij zijn opdracht tot het betekenen van een dagvaarding al de door het Gerechtelijk wetboek voorziene stappen neemt, waaronder (een poging tot) de betekening aan de persoon, vervolgens aan de woon- of verblijfplaats of maatschappelijke of administratieve zetel, tot het uiteindelijk achterlaten van een afschrift van het exploot onder gesloten omslag aan de woon- of verblijfplaats, met als extra waarborg een verzenden van een gewone brief de dag na het achterlaten van het afschrift. Indien u stelt dat de gerechtsdeurwaarder daarbij ergens een fout beging en u de dagvaarding of de verwittigingsbrief nooit ontvangen zou hebben, strookt dit niet met de voorgaande premisse. Maar u moet ook weten dat de rechter zelf nog eens nagaat of u correct voor de zitting werd opgeroepen.

Uw voorstel om de gewone brief door een aangetekende brief te vervangen, is een begrijpbare suggestie, maar dit lost niet alles op. De aangetekende brief genereert een bewijs van verzending, maar garandeert nog niet de ontvangst door de bestemming. Een betere oplossing, zo meen ik, is de mogelijkheid tot elektronisch betekenen die ik enige tijd geleden introduceerde. Indien deze wijze van betekenen meer en meer ingeburgerd raakt, en wetende dat er voor die betekeningen logischerwijs zowel een bewijs van verzending als ontvangst is, zullen discussies op dat vlak voortaan uitgesloten worden.

Ondanks dit alles kan u uw bezwaar alsnog voor de rechter in hoger beroep aankaarten en kan u eventueel ook een klacht indienen bij de syndicus van de gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement waartoe de optredende gerechtsdeurwaarder behoort.

Wat ik u verder nog kan melden, is dat ik in de eerste helft van 2018 de oprichting van een onafhankelijke ombudsdienst/ombudsman voorzie die alle klachten met betrekking tot gerechtsdeurwaarders zal behandelen.

In de hoop u, ondanks de beperking dat ik me niet ten gronde over uw dossier kan uitspreken, toch in enige mate te hebben geholpen, groet ik u.

Koen GEENS"

Tja, de elektronische betekening is misschien wel een goed idee, maar zolang het niet verplicht is, kunnen de deurwaarders dus nog steeds fouten maken (of misschien zelfs opzettelijk documenten niet afleveren maar wel doen alsof ze zijn afgeleverd) in de klassieke manuele verwerking van

dagvaardingen. Met andere woorden, het probleem bestaat (uiteraard, wat had u anders gedacht) nog steeds...

Maar Minister Geens is een van de weinigen die ten minste de moeite gedaan heeft om een INHOUDELIJK antwoord te sturen, en dat siert hem. Maar daarmee zijn we ook geen stap vooruit natuurlijk... en de beste oplossing voor deze problematiek blijft m.i. het versturen van een aangetekende zending mét een ontvangstbewijs-ondertekening, zodat er geen discussie kan zijn m.b.t. de ontvangst.

Vreemd dat de minister het bestaan van deze 'klassieke' mogelijkheid niet aanhaalt/negeert, hij stelt dat een aangetekende zending enkel een bewijs van verzending genereert maar de ontvangst voor de bestemming niet garandeert. Maar deze optie bestaat dus wel via een klassiek aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.

Ik denk dat dit een 'probleem' is dat men gewoonweg niet WIL oplossen, want het neemt de mogelijkheid weg om via gewillige gerechtsdeurwaarders te frauderen. Mijn ex-vennoot is op dergelijke manier zelfs zijn woning kwijtgespeeld, omdat er een dagvaarding in faling niet tijdig werd opgemerkt.

Dergelijke belangrijke documenten moeten dus m.i. echt altijd aangetekend worden verstuurd, maar het feit dat men dit voor deurwaarders niet (noch klassiek noch elektronisch) verplicht maakt, toont m.i. de malafide bedoelingen van de wetgever aan om tegemoet te komen aan de deurwaarderslobby.

Terugkomende op onze eigen zaak, heeft dit er dus toe geleid dat The Force niet aanwezig was op de zitting van de Arbeidsrechtbank, alwaar een vonnis bij verstek werd gewezen.

De RSZ vaardigde vervolgens op 5.10.2017 een dwangbevel uit overeenkomstig artikel 40 van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Dit dwangbevel werd aan concludante betekend op 11.10.2017.

Het dwangbevel werd uitgevaardigd voor de betaling van een bijzonder kohier dd. 05.10.2017, onderverdeeld als volgt :

- Bijdragen:	5.795,70 EUR
- Opslagen:	579,57 EUR
- Intresten	70,99 EUR

Totaal	6.446,26 EUR

Het betreffen hier bijdragen opgenomen op een rekeninguittreksel afgesloten op 3.10.2017, waarop de bijdragen voor het tweede kwartaal 2017 zijn opgenomen.

Net voor het uitvaardigen van dit dwangbevel heeft concludant namens The Force een aangetekend schrijven verzonden aan de RSZ (met name op 2.10.2017 na herstel van een lange ziekteperiode) waarin concludant heeft betwist dat er ten onrechte doelgroepkortingen werden toegekend.

The Force heeft in dit schrijven duidelijk aangegeven dat zij zich bezig houdt met totaal andere activiteiten dan de vennootschappen waarnaar wordt verwezen in de principiële beslissing van 14.03.2017 vanwege de RSZ.

Het is pas uit de reactie die volgde op het schrijven van 2.10.2017 dat concludante vernam dat er al een dagvaarding was betekend (schrijven 18.10.2017 waarin hiernaar wordt verwezen).

Tegen het dwangbevel werd verzet aangetekend bij dagvaarding van 26.10.2017.

Tevens werd hoger beroep aangetekend tegen het verstekvonnis van de Arbeidsrechtbank van Brussel d.d. 20.10.2017 (zie stuk 20 : verzoekschrift hoger beroep overgemaakt aan de griffie op 15.11.2017).

Ook tegen de navolgende dwangbevelen werd telkens verzet aangetekend.

Wat betreft het verzet tegen het eerste dwangbevel werd voorafgaand aan de inleidingszitting een conclusie meegedeeld door de raadsman van The Force. **Hierop werd met de raadsman van de RSZ overeengekomen om de om de zaak verder in staat te stellen.**

Wat betreft het verzet tegen de verschillende dwangbevelen zou er op 7 september 2018 een voor The Force gunstig vonnis uitgesproken worden.

Het beroep tegen het verstekvonnis zou tot een voor de RSZ gunstige beslissing leiden in december 2018.

Het O.M. verliest uit het oog dat een verzet tegen een dwangbevel schorsend werkt tot aan de uitspraak ten gronde over het verzet (art 40 § 5 RSZ-Wet).

De dwangbevelen waren derhalve niet invorderbaar vanaf het aantekenen van verzet en konden dus geen aanleiding geven tot staking van betaling aangezien hun invorderbaarheid geschorst was, zelfs tot na de datum van faillietverklaring gelet op het voor The Force gunstige vonnis van 7 september 2018.

De totale ingevorderde overheidsschuld bedroeg op het moment van de faillissements-zitting dus wel degelijk slechts ongeveer 28.000€, en geen 111.000€ zoals men wil laten uitschijnen.

Het is pas nadat er een uitspraak is gevallen in beroep, op datum van **6/12/2018 (en dus pas na de faillietverklaring van The Force op 6/11/2018)**, dat deze schuld niet meer was betwist. The Force kon niet anticiperen op een verlies van deze procedure, en heeft pas nadat het proces aangaande de doelgroepenvermindering in beroep werd verloren, besloten om de handdoek in de ring te gooien en NIET meer in beroep te gaan tegen de veroordeling van de faling van het bedrijf.

Maar het OM tracht hier dus voor te spiegelen dat de ingevorderde overheidsschuld veel groter was op het moment dat het afbetalingsplan werd voorgesteld, en dat The Force zich dus de facto in staking van betaling bevonden, dit terwijl duidelijk bleek dat de RSZ het vonnis afwachtte m.b.t. de werkelijke schuld, en we er net alles aan probeerden te doen om de op dat moment ingevorderde overheidsschuld kordaat aan te pakken middels de betaling van ongeveer 2/3 van de totale schuld!

De verwijzing van het OM naar het derdenbeslag van de RSZ op 13 oktober 2017 is uiteraard achterhaald door het akkoord met de RSZ van 16/11/2017 om de invorderingen van de dwangbevelen op te schorten tot aan de beslissing van de Arbeidsrechtbank en Arbeidshof over de doelgroepenkorting.

Het is dus duidelijk dat er een betwisting werd uitgevochten met de RSZ, én dat die betwiste schuld in afwachting van het vonnis niet verder werd ingevorderd. Het O.M. wil mij hier dus veroordelen zonder rekening te houden met dit akkoord met de RSZ.

De overheid spuwde echter op het positieve voorstel ter opvolging van het derdenbeslag van de FOD Financiën van 3 augustus 2017, en weigerde botweg 18.000€ en het vooropgestelde afbetalingsplan voor het saldo te aanvaarden. En omdat de overheid zo onvoorzichtig en onlogisch met zijn KMO's

handelt, wordt er door het OM dan ter verantwoording achteraf maar een volstrekt verkeerd bedrag voorgespiegeld.

Ik vind dit werkelijk **schandalig gemanipuleer en bedrog van het Openbaar Ministerie** in de voorstelling van de werkelijke feiten. Want men weet immers maar al te goed dat er een betwisting werd uitgevochten met de RSZ, én dat die betwiste schuld in afwachting van het beroepsvonnis niet verder werd ingevorderd (zie de uitgestelde rechtbankzitting van 17/11/2017 waar er conclusietermijnen werden afgesproken, **én het feit dat ons verzet opschortend werkte natuurlijk!**). Men wil mij hier dus veroordelen/opsluiten op basis van dat men al deze feiten 'strategisch verzwijgt'.

Wat voor praktijken zijn dit? Wie is hier nu eigenlijk de crimineel, mijnheer de Substituut-Procureur des Konings Karel Claes? Want wanneer het OM botweg stelt dat "de RSZ een schuldvordering indiende van 56.826,87€", verdoezelt men dus opzettelijk dat dit bedrag geen voorwerp meer uitmaakte van invordering, en dus ook geen invloed kon hebben op een staking van betaling, én pas definitief verschuldigd en ingevorderd werd nadat het beroepsvonnis dit op 06/12/2018 (in tegenstelling tot de eerdere beslissing van de Arbeidsrechtbank) toekende.

En van zodra we het beroep hieromtrent effectief verloren, dan pas was het kalf verdronken, en hebben we dus ook geen poging meer ondernomen om The Force te redden mits een beroepsprocedure tegen de falng. Want toen is de overheidsschuld door het ongunstige beroepsvonnis in de doelgroepenvermindering-affaire effectief naar ongeveer 111.000€ geschoten. De falngdatum op 6/11/2018 was dus inderdaad de echte staking van betaling-datum, zoals de rechter in eerste aanleg correct analyseerde en vonniste.

Tot slot wat The Force betreft, is het de moeite waard om te vermelden dat de curator Caroline De Lepeleire -in tegenstelling tot het OM- besloten heeft om NIET in beroep te gaan tegen de vrijspraak in dit dossier. Waarvoor dank, maar het ware uiteraard beter geweest om niet opportunistisch mee te gaan in deze aanklachten met allerlei verdachtmakingen en sfeermakerij met het zagezegde ontbreken van de boekhouding en andere leugens.

SunderBank

Ziezo, we zijn bijna aan het einde van het boek beland, dat vooral dieper inging op onze historiek, en de falingen van Jedi F.W. en The Force. Doorspekt met mijn kritische bedenkingen over onze heersers, de banken en de maatschappij 😊

Een van mijn grootste frustraties is het feit dat ik praktisch enorm ben tegengewerkt in de lancering van het ZonderBank project. De naam alleen al was er blijkbaar te veel aan. Samenslim cvba noemde bij zijn oprichting immers ZonderBank, aangezien dat het de bedoeling was om www.ZonderBank.be hiermee te lanceren en uit te baten.

Maar dat was buiten het alziend oog van de FSMA gerekend, want we hadden al snel een brief in de bus dat het verboden was om het woord 'bank' te gebruiken.

We hebben dan maar noodgedwongen een notariële naamsverandering doorgevoerd, vandaar de huidige vennootschapsbenaming Samenslim.

Ik had geen zin om hierover een gevecht aan te gaan met de FSMA. Het motto 'van ieder nadeel een voordeel maken'-indachtig, bedacht ik een nieuwe, nog veel betere naam voor ons project: SunderBank. De zon der banken, so tos peak 😊 Als bij wonder kon ik deze URL's (www.SunderBank.be, .nl, .fr, .de, .lu, .it, .es, enz.) in de meeste Europese landen registreren, en ook de www.SunderBank.com URL is nu van ons!

Ik vond deze naam zo sterk, internationaal gericht ook, dat ik hem meteen als merknaam gedeponeerd heb:

CUSTOMER DEPARTMENT
L304

Luc De Smet
Fazantenlaan 1 B8
B-1860 Meise
BELGICA

Alicante, 22/07/2019

Registration certificate
(Article 51(2) EUTMR and Article 9 EUTMR)

Registration No: **018045630**
Your reference:
Trade Mark: SunderBank
Applicant: Luc De Smet
Fazantenlaan 1 B8
B-1860 Meise
BELGICA

The registration of the abovementioned EUTM was published in European Union trade marks Bulletin No 2019/136 on 22/07/2019 (see Office website at <http://euipo.europa.eu>).

The registration certificate is now only stored as an online document and is available for you to download and print at any time. In accordance with Article 56(1) EUTMDR, transmission may be effected by providing electronic access to that document.

The certificate contains information from the European Union Trade Mark Register on the date of registration (see code 151 on the certificate). If a data modification request is filed on or after that date, a new certificate will not be issued. You will receive a separate notification of the change, after which you may request an extract from our database reflecting the administrative status of the mark.

For an explanation of the codes on the certificate please consult the Vademecum on the Office website at <https://euipo.europa.eu/eSearch/Advanced/bulletins>.

If for any reason you do not agree with the content of this certificate, please send the Office a letter stating your objections.

Customer Department

Avenida de Europa, 4 • E - 03006 Alicante • Spain
Tel. +34 965 13 9100
www.euipo.europa.eu

SunderBank is dus nu onze Europese geregistreerde en beschermde merknaam! En ja, het woord 'bank' komt er nog steeds in voor, ik ben soms toch een sloeber hé 😊

Onze vennootschap noemt nu dus Samenslim, maar de Trade Mark waarmee we ons project zullen lanceren is dus SunderBank. Benieuwd hoe de FSMA zal proberen om ons te verbieden onze eigen Europese gedeponeerde merknaam te gebruiken... 'k zal maar al een budget vooropstellen voor de te verwachten rechtszaken. Het zou me ook niet verwonderen indien er rechtstreeks vanwege de banken of via Febelfin of zo substantiële 'tegenkanting' zou komen op ons project, met bedreigingen en

dagvaardingen. De overheid zelf heeft reeds alle truken uit de kast gehaald om het project kapot te krijgen, met dank aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. De naam 'Rijksdienst voor Sociale Onzekerheid' zou de lading echter veel beter dekken...

Dit is dus een van de grote risico's om te investeren in een project zoals SunderBank. De gevestigde waarden zouden wel eens alle registers kunnen opentrekken om ons of soortgelijke initiatieven te fruisen. Ik denk dat we juridisch sterk staan met de Europese private wetgevingen te volgen, maar het grote geld trekt meestal aan het langste eind in mijn ervaringen vrees ik, ongeacht wie het recht aan zijn kant heeft.

Maar de FSMA heeft ons daarenboven schriftelijk bevestigd dat uitgften door particulieren niet onder het toepassingsgebied van de nieuwe Belgische crowdfunding wet vallen. Zodat particulieren dus wel nog steeds private plaatsingen conform de Europese wetgevingen hieromtrent mogen en kunnen initiëren. De legaliteit van het project is dus een zaak die we normaal gezien juridisch zouden moeten winnen indien het effectief tot een rechtszaak zou komen. Als we voldoende budget hebben om dit gevecht te voeren uiteraard...

Dit is wel zeer goed nieuws, hierbij de communicatie hieromtrent, eerst de mail van mijn toenmalige raadvrouw Meester Tahon met een brief van Meester De Nyn (brrr...):

From: [mailto:e.tahon@denyn-advocaten.be]
Sent: vrijdag 18 mei 2018 16:24
To: info@fsma.be
Subject: Informatieaanvraag

Geachte heer, mevrouw,

Betreft: Informatieaanvraag

1

FSMA
Autoriteit voor Financiële Diensten en
Markten
T.a.v. Dienst Marktoperatoren
Congresstraat 12-14

1000 Brussel

19 april 2018

Geachte heer, mevrouw,

Betreft: informatieaanvraag

Graag wensen wij uw diensten te interpellieren naar een verduidelijking van de Wet van 18/12/2016 tot regeling van de erkenning en afbakening van crowdfunding.

Art. 4.1° van de Wet bevat de definitie van een 'alternatieve beleggingsdienst'; zijnde een dienst die erin bestaat om, via een website of een ander elektronisch middel, beleggingsinstrumenten te commercialiseren die zijn uitgegeven door ondernemers-emittenten, startersfondsen of financieringsvehikels in het kader van een al dan niet openbare aanbidding.

- 1) Is de wet van toepassing indien deze fondsen uitgegeven worden door particulieren? M.a.w. indien het elektronisch platform zou gebruik maken van privégeden van particulieren?
- 2) Is het mogelijk onder de Wet om als alternatieve dienstverstrekker/platform een vergoeding zoals een success fee, te bekomen? Kunnen vergoedingen en kosten, zoals advertentiekosten, wel aangerekend worden?

Indien de Wet van 18/12/2016 niet van toepassing is, valt een crowdfundingproject dan onder de toepassing van de Wet van 16/06/2006?

Alvast bedankt voor uw verduidelijking.

Met voorname achting,
Chris De Nyn

Waarop de FSMA het volgende antwoord stuurde: het allerbelangrijkste is dus de bevestiging dat een uitgifte door particulieren niet onder de restricties van de nieuwe Belgische crowdfunding wetgeving valt. Dit is belangrijk want anders zouden de mensen die dossiers publiceren op de www.SunderBank.com website misschien wel eens problemen kunnen ondervinden hiermee, omdat we (nog) geen FSMA crowdfunding 'goedkeuring' op zak hebben. Nu speelt dit echter niet en kan men dus perfect de Europese private plaatsing regelgeving volgen, zonder risico voor de particuliere uitgevers van het dossier.

Evelien Tahon

Van: crowdfunding <crowdfunding@fsma.be>
Verzonden: donderdag 31 mei 2018 11:01
Aan: Evelien Tahon
Onderwerp: RE: Informatieaanvraag

Geachte Mevrouw,

We verwijzen naar uw onderstaande e-mail en haar bijlage.

Gelet op de algemene aard van de vragen, moet deze reactie vanuit diezelfde optiek worden bekeken. Ze kan niet als een algemeen standpunt worden geïnterpreteerd. Het is steeds mogelijk dat de specificiteit van een individueel dossier andere en bijkomende bedenkingen met zich meebrengen.

Op de website van de FSMA is een onderdeel gewijd aan crowdfunding, waar u een brochure kan vinden die op beknopte wijze de regels voorstelt, alsook een lijst met meest gestelde vragen en antwoorden.

1. Om binnen het toepassingsgebied van de Wet Crowdfunding te vallen moeten de beleggingsinstrumenten die op het platform worden gecommmercialiseerd zijn uitgegeven door ondernemers-emittenten, startersfondsen of financieringsvehikels. Een uitgifte door 'particulieren' lijkt hier niet onder te vallen.

Het spreekt evenwel voor zich dat de aangezochte 'crowd' (investeerders) particulieren kunnen zijn.

2. De wet Crowdfunding voorziet geen specifieke verbodsbepalingen omtrent de vergoeding die het platform aanrekent. Let wel dat de kosten die worden aangerekend aan de cliënten voor alternatieve financieringsdiensten vooraf op een duurzame drager aan de cliënten moeten worden overgemaakt.
3. Het toepassingsgebied van de wet Crowdfunding en de Prospectuswet is verschillend en de mate waarin een bepaald project onder het toepassingsgebied van deze wetten valt, zal steeds afzonderlijk per wet moeten worden beoordeeld.

Met vriendelijke groeten,

Ik ben hier dus niet echt reclame aan het maken om te investeren in ons bedrijf, want de activiteit zelf brengt een enorm risico met zich mee.

Losstaand van het feit dan nog dat de zaakvoerder zelf niet onbesproken is; misschien moet ik binnen een paar maanden wel naar de gevangenis. Of mag ik geen zaakvoerder meer zijn door een beroepsverbod. Hoe kan ik het bedrijf dan alsnog in goede banen leiden?

Dit project bevat dus zodanig veel onzekerheden en risico's dat het als een ware gok moet worden bekeken. Ik schat onze slagingskansen laag in. Het enige dat in ons voordeel speelt is dat ik nogal koppig ben en niet snel opgeef. Vandaar de kans op een succesvolle doorstart nog steeds bestaat, het project staat 'actief' en kan gedemonstreerd worden: www.SunderBank.com.

Momenteel nog steeds achter een firewall met paswoord, omdat de gepubliceerde dossiers uiteraard geen echte dossiers zijn en slechts als voorbeeld dienen. Ik wil vermijden dat er mensen zijn die denken dat dit reeds een werkende site met reëel openstaande dossiers is, dus men moet momenteel manueel

aanloggen om de site te kunnen evalueren in test modus. Het aanlog id is “demo” en het paswoord is ook “demo” 😊 Neem gerust even een kijkje indien U nieuwsgierig bent...

Misschien denkt U wel bij het lezen van zoveel onrechtvaardigheid en onlogica, ‘straf dat diene mens nog geen zelfmoord heeft gepleegd zeg, zo op die manier alles verliezen...’

No worries, ik kan iedereen die daarmee zou inzitten absoluut geruststellen, ook been there, done that 😊 Want dat woord staat niet meer in mijn woordenboek, hoe zwaar of diep de problemen ook wegen. ‘t Mag trouwens niet van mijn religie, en dat is heilig hé. If they want me down, they’ll have to put me there themselves 😊

Doch dit terzijde, de reden waarom ik nog nooit een private plaatsing heb gelanceerd om zo het ZonderBank (eh nee vanaf nu SunderBank dus) project te financieren, was omdat er steeds een zwaard van Damocles boven het project hing: eerst de doelgroepenvermindering procedure van de RSZ, nadat we deze gewonnen hadden het beroep van de RSZ hiertegen, dan na de weigering van de 18.000€ schuldbetaling de faling zelf, en tot overmaat van ramp, nadat Samenslim het project heeft overgekocht, word ik ten privé titel gedagvaard voor zogenoemde faillissementsmisdriven. Pff, men zou als investeerder voor minder afhaken, niet?

Je moet dus eigenlijk al goed stapelzot zijn om in ons project te investeren, daarom kon ik in eer en geweten geen financieringsronde opstarten, en heb ik dat dus niet gedaan. Maar daardoor ligt het project nu reeds jaren stil, terwijl de markt er overrijp voor is...

En intussen tikt de klok verder, we naderen het ‘now or never’-moment. Enerzijds zit ik zelf privé uiteraard compleet op het financiële tandvlees, er zijn momenteel immers nog geen inkomsten uit het project. En anderzijds wil ik nog steeds niets liever dan een project met een dergelijk hoog maatschappelijk én commercieel potentieel alsnog zo spoedig mogelijk operationeel krijgen!

Het is een project met een wereldwijd potentieel dat de haute finance wereld wel eens zwaar het vuur aan de schenen zou kunnen leggen... en de macht van het geld terug bij de burgers leggen. Beeldt U zich eens een wereld in waarin in alle landen de meeste huisvesting continu op straight loon tussen burgers onderling wordt ge(her)financierd... op een zo veilig mogelijke manier aan de hand van ethische contracten en zonder de nood aan de tussenkomst van een bank.

Waarom zou dit niet mogelijk zijn op termijn? De producten die banken ons aansmeren trekken op niks, ze vernietigen automatisch een deel van de waarde wanneer een contract problematisch beëindigd wordt, terwijl het product net zou moeten opgebouwd zijn rond de constructieve afhandeling van een probleemgeval. Zoals bij het SunderBank concept... dan worden de mensen ten minste niet tot de bedelstaf veroordeeld wanneer ze door een of andere tegenslag of overmacht (zoals Corona) hun project niet correct kunnen opvolgen. Ze verliezen daarbij dan wel hun onderpand, maar niet hun onderbroek. Het verlies wordt dankzij de onderhandse verkopen via een makelaar optimaal beperkt.

Maar dat zien de meeste klanten alsnog niet in. De mensen moeten beseffen in wat voor een wereldwijde oplichting ze beland zijn met de huidige bank monopolies en kartels. Ik heb mijn patrimonium nog op een klassieke manier kunnen opbouwen door de toenmalige banken tegen elkaar uit te spelen op zoek naar de beste voorwaarden en deal. Maar toen bestonden er nog een dertigtal echte kleinere banken in België, die nu allemaal samen gefusioneerd zijn tot een handjevol super grootbanken. Deze laatste hebben op een 20 jaar tijd het volledige banklandschap overgekocht en geconsolideerd. RIP Gemeentekrediet, ASLK, Generale Bank, BBL, Krediet aan de Nijverheid, Landbouwkrediet, Fortis, Record Bank, Parisbas, City Bank, BKCP, CERA bank, de Kredietbank, Bacop,

enz. Dit is de dag van vandaag dus gewoon niet meer mogelijk, zonder een spectaculair eigen startkapitaal kan men het echt wel vergeten om nieuwe innovatieve projecten op een normale manier gefinancierd te krijgen.

Nu heeft men op zoek naar een bank dus echt niet zo veel keuze meer. Maar aangezien de rigide destructieve uitwinningprocedures toch door alle banken worden gehanteerd, maakt uw keuze eigenlijk toch geen bal uit. Zulke trieste uitdrijf-verhalen halen desondanks hun regelmaat echter maar zelden de pers. Misschien is dit mede ingegeven door de schaamte die men kent wanneer men uit zijn woning wordt gezet. Daar loopt men zelf liever niet mee te koop, dat is echt begrijpelijk. De banken spelen hier op in, het zijn meester psychologen die risico-analisten in dienst hebben om dergelijke procedures in de juiste verhoudingen te optimaliseren. Bovendien zorgt de precaire financiële situatie waarin men zich op een dergelijk moment bevindt zelf al voor een goede 'stilzwijg'-klant ratio. Om van de kostprijs om zichzelf daadwerkelijk gerechtelijk te verdedigen nog maar te zwijgen...

Af en toe krijgen ze dan wel eens te maken met een zeer vervelende pitbull klant die alles documenteert, en er misschien zelfs een boek durft over te schrijven en te publiceren, maar dan zal het 'val de reputatie van de boodschapper aan'-scenario wel in gang gestoken worden, daar verwacht ik me wel aan. I'm an easy target... en ze hebben het parket alvast aan hun kant 😞

Ik was initieel dus van plan om te wachten totdat alle wolken rond het project opgetrokken waren vooraleer een private plaatsing te doen om geld op te halen. Toen er eindelijk rechtszekerheid was over de eigendom van de intellectual property (de ontwikkelde software & website) dankzij de verkoop van het project vanuit de curatele van The Force naar Samenslim, dacht ik dat het eindelijk zo ver was en dat de zoektocht naar de nodige financiële middelen om het project af te werken en te lanceren op een ethisch en morele manier kon worden opgestart.

Maar ja u kent het vervolg van het verhaal al, if you cannot shoot the message, shoot the messenger, en de huidige en misschien zelfs nog bijkomende toekomstige privé dagvaardingen blokkeren onze werking nog maar eens aanzienlijk. Eigenlijk leggen ze ons praktisch compleet lam.

En ik ben dit nu echt wel kotsbeu, want op deze manier word ik nu reeds jaren gesaboteerd en er zijn grenzen aan wat een mens kan aanvaarden en verwerken. Waarmee ik niet bedoel dat ik dan maar mijn voeten veeg aan ethiek en moraal en de mensen een kat in een zak zal proberen verkopen met de private plaatsing van SunderBank.

Want het is door dergelijke praktijken hedendaags quasi onmogelijk geworden om op een eerlijke manier zaken te doen. Vandaar dat ik dit langs deze weg wens aan te klagen. Ondernemers staan onder een onmenselijk hoge druk, ze worden langs alle kanten belaagd met procedures, boetes en restricties. Om te overleven kan men soms niet anders dan diens geweten uit te schakelen en zelf noodgedwongen jager in plaats van prooi te worden. De absurde handelingen van de overheid en banken werken dit dus zwaar in de hand.

Vroeger had ik mezelf de titel van CEO, U weet wel Chief Executive Officer, de hoogste pief in de bedrijfsrang, toegemeten. Dat stond namelijk mooi op visitekaartjes, en hé, after all was ik effectief 'baas' van een 50-tal mensen. Eigenlijk is het een titel die voornamelijk in grotere bedrijven gebruikt wordt; als eenmanszaak CEO zijn is natuurlijk niet hetzelfde als CEO van KBC 😊

Ik denk dat ik niet mijn titel, maar wel de betekenis ervan ga veranderen: vanaf nu ben ik Chief Egg Officer. Ja, U leest het goed: de big 'eieren' chief 😊. Want de echte verantwoordelijkheid van een 'grote' baas zou het toezicht moeten zijn op het moreel en ethisch handelen van alle personeelsleden en de gehanteerde procedures. De gast die dus op eieren moet lopen zonder ze te breken om alles zo

moreel correct en eerlijk mogelijk te laten verlopen en daarbij toch nog een redelijke winst te kunnen maken. En geloof me vrij dat dit een evenwichtsoefening van jewelste is. Chief Egg Officer is echt een passend ludieke naam, en ik ben de eerste ter wereld 😊.

En mijn eerste uitdaging als Chief Egg Officer is het organiseren van een private plaatsing ten belope van 99.999€ (de wettelijke grens ligt op 100.000€ maar het is me niet 100% duidelijk of men hier nu moet onderblijven of dit exact op deze grens mag liggen, dus best geen juridisch risico's lopen) op een eerlijke manier.

Deze fondsen zullen worden aangewend om een eerste project te financieren, met name het verzorgen van de operationele werking en de technische afwerking van de website zodat die klaar is voor de lancering. Onder de operationele kosten valt naast de infrastructuur en hosting kosten ook mijn eigen loon (dat ik bescheiden zal houden) want ik moet nu eenmaal ook overleven terwijl ik het project in goede banen probeer te leiden.

Er ontbreken momenteel nog enkele functionaliteiten die noodzakelijk zijn vooraleer de site operationeel kan worden, en daarvoor zal ik een nieuwe developer dienen aan te werven. Gelukkig ondersteunen de mensen die het ontwikkeld hebben ons nog wel in geval van problemen, maar ze hebben beide elders inmiddels een nieuwe carrière opgebouwd, dus dit is geen structurele oplossing voor de verdere ontwikkeling.

Indien dit eerste private plaatsing project slaagt, kunnen we dan eventueel in een volgende fase de volgende ronde organiseren voor de commercialisering, de marketing, enz te bekostigen en SunderBank openbaar te lanceren. Verwacht dus geen onmiddellijke opstart met alle toeters en bellen in de kranten en magazines, want daarvoor zal de eerste schijf ontoereikend zijn. De eerste doelstelling is een 'proof of concept'-dossier te kunnen publiceren en opvolgen, zodat de workflow kan gestroomlijnd worden en de operationele procedures geoptimaliseerd kunnen worden, vooraleer met de grote lancering in fase 2 te starten.

Concreet ben ik dus op zoek naar een paar honderdtal 'zotte' mensen die de risico's van het project goed kunnen inschatten en dus weten dat ze hoogstwaarschijnlijk hun volledige investering zullen kwijtspelen. Misschien ben ik nu zelf wel een beetje té pessimistisch ingesteld door alle problemen die tot nu toe ons pad kruisten, maar een gewaarschuwd man of vrouw is er twee waard.

Tevens wil ik echt niet verantwoordelijk zijn voor schrijnende taferelen zoals die vroeger bij Lernout & Hauspi bv. welig tierden, met mensen die werkelijk al hun spaarcentjes zijn verloren aan de (latere) waardeloze aandelen van dit bedrijf. Daarom beperk ik de inschrijving om aandelen van Samenslim te mogen kopen tot maximaal 1.000€ per persoon. Indien het dan toch zou foutlopen, blijft de 'schade' dan per persoon toch tot dat bedrag beperkt. En investeer nooit meer dan u kan 'missen', zeker in projecten zoals het onze met een zeer hoge risicograad. Want de kans dat U geen eurocent zal terugzien van uw belegging is vele malen groter dan de kans dat U er rijk mee zal worden.

Dit heeft tegelijkertijd een voordeel indien het project wél succesvol wordt (wat uiteraard de bedoeling is), met name dat er dan meer mensen mee van kunnen profiteren in plaats van slechts een handjevol rijke gelukzakken die grote bedragen belegden. Met zulke grote investeerders werken heeft trouwens ook een aanzienlijk nadeel waar we dan niet mee opgezadeld zitten: inmenging van de grootaandeelhouders in de ethiek en de filosofie van het bedrijf.

Wanneer alle aandelen evenredig verdeeld zullen zijn bij een groot publiek is een dergelijke druk van grootaandeelhouders om het moraal ondergeschikt te maken aan de optimalisatie van de dividendenstroom praktisch onmogelijk, omdat er geen grootaandeelhouders zullen zijn 😊

Om van SunderBank effectief een succesverhaal te maken, moet er dus voldoende cash geïnvesteerd worden om operationeel te kunnen starten en dan het project te kunnen promoten. En daar begint het morele spelletje al, want de prijs die U als investeerder moet betalen voor de aandelen moet dus wel hoog genoeg liggen om dit een kans te geven, anders kunnen we niet genoeg geld ophalen.

Dit betekent eigenlijk dat U altijd meer moet betalen dan de aandelen nu op dit moment eigenlijk waard zijn. De truken die de banken dan gebruiken is een ingewikkelde berekening op de klant loslaten die gebaseerd is op toekomstige verwachtingen van inkomsten en winst. Zodat U gerustgesteld door een fictieve Excel spreadsheet, die er misschien mijlenver naast zit, lustig de portemonnee opentrekt.

Daar ga ik dus ook niet aan beginnen. Ik zeg U eerlijk van in het begin dat je eigenlijk 100x teveel gaat betalen wanneer je enkel naar de huidige intrinsieke waarde van de aandelen kijkt. Alé, dat is eigenlijk overdreven, want dat houdt enkel rekening met het maatschappelijk geplaatst kapitaal van de vennootschap, en niet met de IP van het project dat we feitelijk veel te goedkoop hebben kunnen aankopen.

Het maatschappelijk kapitaal van het bedrijf is namelijk 23.000€, en over de waarde van het project dat hier eigenlijk als goodwill dient bijgeboekt te worden, kan men oeverloos discussiëren maar feit is wel dat het meer dan 100.000€ ontwikkel-loonkost vertegenwoordigt.

Het is dus niet onbegrijpelijk dat daar een prijs op moet worden geplakt. Om het toch zo eerlijk mogelijk te maken (indien U een beter idee heeft mag U me altijd inlichten!) heb ik het idee opgevat om de aandelen zo goedkoop mogelijk te verkopen (rekening houdende met de lopende afspraken van de huidige aandeelhouders) maar de kopers daarbij dan wel te verplichten om onmiddellijk bij de aankoop in te tekenen op een globale kapitaalsverhoging die evenredig over alle vroegere aandeelhouders (en uzelf als nieuwe) verdeeld wordt (zonder aandelen-verwatering dus).

Een dergelijk systeem verhoogt systematisch de waarde van het bedrijf (door de kapitaalsverhogingen bij iedere intekening van een belegger), maar daarbij moet ook wel gezegd worden dat die gelden als werkingskapitaal zullen aangewend worden om alle kosten (lonen, technische infrastructuur, marketing, enz.) te dekken. Dit betekent dat de waarde van het bedrijf op papier stelselmatig verhoogt, maar dat dit staat of valt met het succes van het effectieve project zelf. Indien de vooropgestelde resultaten (winst) op termijn niet behaald kunnen worden, zakt het kapitaal achteraf dan immers weer als een pudding in elkaar omdat het bedrijf in dat geval verlies draait en boekt.

Maar het mechanisme om van bij de intekening automatisch kapitaalsverhogingen door te voeren (dit is bij de cvba vorm gelukkig flexibel mogelijk) is wel een goed systeem dat in principe de waarde van Uw aandeel onmiddellijk positief beïnvloedt.

Wat betekent dit nu eigenlijk allemaal concreet? Wel, Samenslim cvba heeft 2.300.000€ aandelen, en het kapitaal bedraagt momenteel 23.000€. Dit betekent dat één aandeel op papier eigenlijk slechts een eurocent waard is. En de private plaatsing zal geschieden aan 0.1€ per aandeel, dus daar zit al een aanzienlijke verhoging op! U betaalt dus eigenlijk veel te veel, maar dit wordt dus wel deels gecompenseerd door het feit dat het project niet op de werkelijke ontwikkelwaarde wordt geëvalueerd in de boekhouding. Bovendien dient U dan als nieuwe aandeelhouder onmiddellijk bij de aankoop van uw aandelen 0.9€ per gekocht aandeel extra kapitaal te storten aan de vennootschap, die dit dan als werkingsmiddelen ter beschikking krijgt.

Het is een out-of-the box 'constructie', maar wel volledig legaal en het zorgt er eigenlijk voor dat Uw eigen intekening van in het begin de waarde van de aandelen voor uzelf en alle andere aandeelhouders verbetert met de 0.9€ maal het aantal gekochte aandelen. Een voorbeeldje: U koopt 1000 aandelen

aan 0.1€, betaalt daar dus 100€ voor maar U moet tevens ook nog 900€ aan Samenslim storten als kapitaalsverhoging. Het komt er dus eigenlijk op neer dat ieder aandeel u exact 1€ zal 'kosten'.

Dit systeem zorgt er dus voor dat er slechts 10% van de belegging naar de huidige aandeelhouders voor hun reeds gedane investeringen terugvloeit, en 90% rechtstreeks ten goede komt aan Samenslim en het SunderBank project. Na de eerste private plaatsing zal het kapitaal van de vennootschap dus stijgen naar $23.000€ + 89.999€ (= 99.999 \text{ aandelen} \times 0.9€) = 112.999€$. Stom dat we niet met afgeronde getallen kunnen werken maar dat komt dus door de wettelijke grens van de private plaatsing wetgeving (max. 100.000).

Maar wees er U dus terdege van bewust dat dit een forse prijs is voor een project dat zijn degelijkheid nog niet heeft bewezen, dat enorm veel risico's met zich meebrengt en dat bijna zeker zal worden tegengewerkt door de concurrentie. Langs de andere kant staat daar dan weer tegenover dat het misschien een enorm potentieel heeft, en indien het best case scenario zou kunnen verwezenlijkt worden, kan die Euro per aandeel héél misschien de allerbeste koop van u leven worden waarbij Bitcoins in vergelijking verbleken 😊. Maar daartoe moet SunderBank effectief al internationaal doorbreken. Er staat geen deadline op onze plannen, dus dit kan gestaag land per land uitgebouwd worden.

Uniek is de kans in ieder geval, want je hebt al iemand nodig die werkelijk niets meer te verliezen heeft om een dergelijk 'gevaarlijk' concurrerend bancaire product durven uit te brengen. Want indien het misloopt, zal dat zeer zeker nog bovenop mijn eigen nek terechtkomen, en dat is een risico die de meeste bedrijfsleiders met mijn capaciteiten (sorry voor de valse bescheidenheid maar ik weet wel nog steeds wat ik intellectueel waard ben) niet kunnen of durven nemen. 'Take a chance on me', lalala lalala... ABBA's liedje is hier dus letterlijk van toepassing 😊

Dus beste lezers: wie is er zo zot om een paar honderd euro (max. 1000€) in te zetten en een gokje te plaatsen op een van de meest revolutionaire initiatieven om de wereld een klein beetje te verbeteren, en zo misschien nog een aardige extra zakcent te verdienen? De kans dat U uw volledige inzet echter zal verliezen is vele, vele malen groter dan dat The Sky the Limit wordt. Maar helemaal onmogelijk is dit laatste dan ook weer niet, het is dus gewoon een zware gok.

Geïnteresseerde mensen kunnen dus het project in detail op www.SunderBank.be bekijken en uittesten. U dient aan te loggen met userid: demo en paswoord: demo. De gepubliceerde projecten zijn louter voorbeeldprojecten en zijn dus fictief. Men kan momenteel nog niet intekenen op echte projecten op SunderBank.

De eerste investeringsschijf is dus beperkt tot 99.999€, ik heb geen idee of er zich snel veel kandidaat beleggers zullen aandienen, maar ik werk daarbij volgens het m.i. eerlijkste principe van 'first come, first served'. Dit betekent dat de eerste mensen die reageren voorrang krijgen indien er te veel investeerders zouden willen intekenen.

In een latere fase komen er waarschijnlijk nog extra investeringsrondes, maar de modaliteiten daarvan kunnen eventueel worden aangepast naargelang de evolutie en de toekomstige situatie van het project. Met andere woorden, in een volgende fase zou het kunnen dat de aandelen in prijs stijgen, indien het project dit dan reeds verantwoordt.

Maar momenteel is één aandeel dus één Euro (0.1€ aankoop + 0.9€ kapitaalsverhoging/aandeel). Indien U tot de groep gekken behoort die hier het reële potentieel wel van inzien en die geen problemen hebben met het enorm hoge risico, én die het geld makkelijk kunnen missen, mag U me steeds een mailtje sturen naar Luc@SunderBank.com.

Ik zal U dan persoonlijk contacteren om de aandelen verkoop- en bijhorende kapitaalverhoging contracten te bezorgen. Indien deze dan uw goedkeuring wegdragen, kunnen we overgaan tot een samenwerking ondernemer/investeerder. Zet aub gewoon 'Interesse in xxxx aantal SunderBank aandelen' in het subject van de mail zodat ik deze gericht kan opvolgen. Het sturen van zo'n aanvraag mailtje verplicht U uiteraard tot niets! Het is pas na de ondertekening en de terug sturing van het dan bezorgde contract (en de betaling 😊) dat U effectief eigenaar wordt van de aandelen van het bedrijf, en wordt ingeschreven als aandeelhouder in het aandelenregister. Dit is een anonieme operatie trouwens, waarbij uw privacy uiteraard wordt gerespecteerd.

In principe is er geen minimum aantal aandelen vereist, maar het vraagt wel wat administratieve opvolging en papierwerk om dit individueel allemaal correct verwerkt te krijgen, dus zou ik toch graag een minimum van 100 aandelen voor een intekening hanteren. En de beperking van maximaal 1000 aandelen per persoon geldt effectief per persoon, dus Uw man/vrouw, vriend of vriendin, broer of zus, vader of moeder, enz. mag en kan uiteraard ook voor max. 1000 aandelen intekenen.

Zoals ik reeds aanhaalde, publiceren we hiertoe geen prospectus met een complex businessplan opgesmukt met een zee aan spreadsheetcijfers. De omzet en/of het aantal gerealiseerde dossiers zijn immers zeer moeilijk te voorspellen. Eerlijk gezegd ben ik in gans mijn carrière nog nooit een businessplan tegengekomen dat perfect werd gerealiseerd. En deadlines worden meestal gemist. Dan misleid ik liever niemand aan de hand van mogelijke scenario's. Laat Uw eigen verbeelding werken met betrekking tot het opwaartse potentieel zou ik zeggen. Het neerwaartse gevaar kent u al: een totaal verlies van de belegging, waarbij een Samenslim aandeel dus niets meer waard zou zijn.

Wat wel nuttig is om mee te geven is het business model waarmee we onze inkomsten vooropstellen: een percentuele no-cure, no-pay succes fee. Indien de lener er in slaagt om zijn project te financieren via de crowd, is hij voor het gebruik van het SunderBank platform een eenmalige succes fee van 3% verschuldigd. Iemand die bv. 75.000€ leent, moet dus 2.250€ succes fee betalen aan SunderBank. Dit is vergelijkbaar met een makelaar-fee van een immobiliënkantoor, maar dan voor het verkrijgen van de lening i.p.v. het pand zelf.

Toegegeven, dit is een kost die U niet dient te maken indien u er in zou slagen om uw project bancaire te financieren, maar zelfs dan nog zou ik persoonlijk goed overwegen of de voordelen van lenen in de crowd deze kost niet verantwoordt en compenseert. Denk daarbij dan vooral aan de uitwinningprocedures in geval van problemen, maar ook aan het cashflow voordeel van een straight loon formule die u bij de bank niet kan krijgen, enz. En eerlijk gezegd als puntje bij paaltje komt hanteren de banken nog heel wat verborgen kosten, zo kunnen de dossierkosten van een hypothecair krediet bv. tot meer dan 500€ oplopen. En banken rekenen ook maandelijkse interesten aan, tegenover een eenmalige succes fee in het SunderBank concept. SunderBank neemt immers geen marge op interesten, want die worden rechtstreeks tussen de lener en de crowd-groep verrekend.

Het is voor de lener natuurlijk wel belangrijk dat deze kost enkel dient betaald te worden indien het project succesvol is. Wanneer het project niet voldoende fondsen ophaalt en dus niet volledig opgevuld wordt, kan het project niet doorgaan en dan is de succes fee dus ook niet verschuldigd. Gelukkig is de kostprijs om een dossier te publiceren en te proberen voor SunderBank beperkt, dus onopgevulde projecten brengen dan weliswaar geen winst in het laatje, maar ze zijn ook niet nefast voor de kostenstructuur (behoudens de dossierindiening opvolging). Misschien noopt dit ons ook wel tot het vragen van een kleine dossier 'indieningskost', maar dit zijn elementen die we en cours de route moeten analyseren en bijsturen indien nodig.

Maar aan voorspellingen van hoeveel transacties er via de website jaarlijks kunnen worden gerealiseerd, daar begin ik niet aan. Daarvoor is het project te innovatief, er kan van alles mis of goed lopen. Een paar honderden tot misschien zelfs duizenden dossiers per land op jaarbasis lijkt me niet compleet onrealistisch. Eenmaal het volledige proces goed geautomatiseerd is, is er in principe geen beperking op het aantal projecten die via een dergelijke website kunnen worden aangeboden. De absolute toplimiet is dan uiteraard het totale aantal jaarlijkse vastgoedtransacties die er in een land plaatsvinden (+ de herfinancieringen op een eigen eigendom), indien de banken hun hegemonie hieromtrent volledig doorbroken zou worden. Maar dat is hoogstwaarschijnlijk een utopie; indien het project gewoon al een nuttig, flexibel en veilig alternatief voor bancaire leningen kan bieden, dan kan dit voor vele burgers reeds een zeer groot verschil maken met de huidige mogelijkheden.

De eventuele uitbreiding naar andere landen in geval van een succesvolle 'proof of concept' in België, kan op verschillende manieren worden opgevat. We zouden bv. met een franchise netwerk kunnen werken, waarbij er in ieder land kan samengewerkt worden met onderaannemers die de SunderBank naam en software dan mogen gebruiken in ruil voor de operationele opvolging in dat land en een deel van de winst. Een andere mogelijkheid is de website zelf centraal te beheren voor alle landen en de opvolging daarbij van op afstand te doen.

Zulke zaken liggen nog niet vast, veel zal afhangen van het initiële succes en de evolutie van het project. Indien het faliekant mislukt in België, lijkt het me onwaarschijnlijk dat het alsnog succesvol Europees of wereldwijd kan gelanceerd worden, maar niets is onmogelijk natuurlijk. Misschien breekt het wel door in landen waarvan men het absoluut niet verwacht, en faalt het in landen waar alle voortekenen gunstig zijn... zoals ik al zei, het is gezien het onbekende terrein waarop we ons begeven een ware gok.

Vooraleer U zou beslissen om uw zuurverdiende spaarcenten te riskeren in een dergelijk risicovol project, gebiedt de Chief Egg Officer in mij u additioneel te wijzen op enkele 'smerige' psychologische truken die u misschien beïnvloeden in deze beslissing.

Enerzijds speelt er een Fear Of Missing Out (FOMO); met betrekking tot de private plaatsing van 'slechts' 99.999 aandelen (aan 1€). Het creëren van 'schaarste' is een klassieke strategie om mensen ertoe te bewegen snel te beslissen, voordat de kans misschien aan hun neus voorbijgaat. Het klopt dat in een eerste fase de verkoop van de aandelen beperkt wordt, en dat de prijs kan stijgen in eventuele daaropvolgende verkopen. Dat hangt namelijk van het succes van de voorgaande ronde(s) af.

Maar deze beperking/schaarste wordt in dit geval voornamelijk bepaald door de wetgeving op private plaatsingen zelf, aangezien deze beperkt is tot 100.000€ per project. We zijn uiteraard verplicht om deze regels te respecteren, en dus is dit het initiële legale maximum. Er bestaan wel alternatieve pistes om toch van bij de start een grotere plaatsing te doen, maar dan moet men zich wenden tot de FSMA gereguleerde en gecertificeerde crowd funding spelers, en daar zijn heel wat nadelen aan verbonden.

En die nadelen beperken zich niet enkel tot de torenhoge kosten of commissies, maar ook de manier waarop men de aandelen dan vermarkt is soms dubieus. Het crowd funding bedrijf koopt de aandelen bv. in uw plaats, beheert deze voor u via een soort effectenrekening en rekent uiteraard wederkerende jaarlijkse kosten aan zolang u in het project investeert. Om van de 'uitstapkosten' en dergelijke nog maar te zwijgen... die bedrijven gaan gewoon de banken achterna wat moraliteit en zwendelarij betreft...

Neen, dan is een private plaatsing waarbij u onmiddellijk rechtstreeks eigenaar wordt van de aandelen veel transparanter en goedkoper. U heeft als aandeelhouder trouwens geen enkele verantwoordelijkheid voor het bedrijf, dat spreekt voor zich. Idealiter zou ik natuurlijk graag een grotere plaatsing kunnen doen, van een miljoen euro bijvoorbeeld, omdat de slagingskansen van de

lancering daarmee exponentieel stijgt, er zou bv. veel meer kunnen gespendeerd worden aan marketing en branding. Langs de andere kant is het misschien niet slecht om gefaseerd te werken, en slechts bij de succesvolle afronding van een voorgaande fase een nieuwe investeringsronde opstarten. In geval het project dan toch zou mislukken, lopen er zo weinig mogelijk beleggers risico om hun investering te verliezen.

Koop dus aub geen aandelen van SunderBank omdat u bang bent een unieke kans te mislopen. Het klopt misschien wel, maar het mag geen reden zijn om u over de streep te trekken 😊 Er is nog een ander psychologisch aspect dat u misschien beïnvloedt om mee in ons project te stappen, en het is er een die de meeste mensen die kinderen hebben zelf al wel eens hebben toegepast: de 'reverse psychology'-truc.

Wanneer je een kind iets verbiedt, neemt de zin en goesting van uw kleine creatietjes om het verbodene tóch te doen precies enorm toe, en meestal doen ze het dan natuurlijk ook (stiekem). U hebt als ouder daarvan ongetwijfeld al eens geprofiteerd om ze iets te laten doen door te stellen dat ze het niet mogen doen 😊

Veel mensen weten of beseffen echter niet dat deze truc ook goed werkt bij volwassenen, zeker indien daarbij subtiel op het ego kan worden ingespeeld. Ik wil zo open en eerlijk mogelijk communiceren dat het gevaarlijk is om te beleggen in SunderBank, maar daardoor schrik ik de mensen af en raad ze eigenlijk min of meer aan om het niet te doen... ik spreek dus tegen mijn eigen bollenwinkel, so to speak. Dat is spijtig genoeg ook een vorm van reverse psychology, die er onbewust voor zou kunnen zorgen dat u net wél aangetrokken wordt tot ons voorstel. En dat is dan ook weer mijn bedoeling niet... hou hier dus ook rekening mee.

Enkele valide redenen om wél in het project te beleggen zijn mijns inziens de maatschappelijke relevantie, het veiligere product voor de lener (afgesproken uitwinningprocedures), de vrijstelling van onroerende voorheffing op de rente, en de cashflow voordelen van de straight loan formule. Indien een dergelijk initiatief zou kunnen doorbreken kan dit wel eens een spectaculaire positieve beweging in de slapende geldmarkt op gang brengen, waar werkelijk iedereen baat kan bij hebben (behalve de banken natuurlijk 😊).

Ga er daarbij van uit dat we zo veel tegenkanting en -werking gaan krijgen dat het onwaarschijnlijk is dat het project echt mega succesvol kan worden, en dat de belegging dus makkelijk zijn waarde volledig kan verliezen. Investeer dus zeker niet met noodzakelijk geld dat u niet kan missen! En ja, het tegengestelde is ook niet onmogelijk, uw investering kán met wat geluk eventueel de lucht in schieten 'si on me laissez faire', maar dat is dus niets meer of minder dan een zware gok.

Dus in plaats van de paardenkoers, de lotto, euromillions of het lokale casino wat rijker te maken, overweeg eens of u geen gokje wil wagen op het SunderBank project. Wie weet kan u dan later zelf wel gebruik van het platform (moeten) maken, en misschien kunnen we nog een korting of een andere incentive geven aan klanten die een financieringsdossier realiseren op de website, maar die tevens in het begin ook onze opstart ondersteund hebben door aandeelhouder te worden... dat lijkt me wel een goed idee. Suggesties voor een dergelijke incentive iemand?

Dus, voor alle geïnteresseerden slechts één (e-mail) adres: luc@SunderBank.com. Alle beleggingsaanvragen zijn volledig vrijblijvend, en ik beantwoord ook al uw vragen met plezier natuurlijk. En met deze alinea bezondig ik me nog aan een laatste trucje, de zogenaamde 'call-to-action': kruip uit die luie zetel en mail uw aanvraag stante pede door beste lezers, just do it! 😊

Normaal gezien worden deze trucjes enkel toegepast en niet uitgelegd, want dan verliezen ze een deel van hun kracht natuurlijk, maar dat is net de essentie van mijn boek: zo veel mogelijk mensen de ogen openen voor dergelijke praktijken, vooraleer het te laat is en men zelf in de problemen komt.

Zo ook in het 2de boek, de zaak van de Kei Bangelijke Chantage. Hopelijk is dit voor u even interessant als dit recentere deel, dat ik dus in 2021/2022 schreef. Het volgende deel is al meer dan 5 jaar oud, maar daarom niet minder actueel. Mijn oprechte dank in ieder geval aan iedereen die het tot hier heeft kunnen volhouden, en veel goede moed voor het vervolg.

Tot slot nog even meegeven dat het KBC deel integraal werd gebruikt door mezelf in de rechtbank als conclusies voor de rechtbank in een schadevergoeding claim voor alles wat ze hadden veroorzaakt. Spoiler alert, ik heb die rechtszaak verloren, het is niet zo'n goed idee om zichzelf te vertegenwoordigen in plaats van hiervoor een advocaat aan te stellen. De rechters kunnen precies niet zo goed om met mensen die de rechtbankprotocollen niet kennen en respecteren, en ik vermoed dat ik daartegen meermaals in de fout ben gegaan. Afgaande op de feiten zelf had ik m.i. echter nooit mogen verliezen, maar feiten zijn dus duidelijk ondergeschikt aan het systeem zelf. Het systeem manipuleert 'legaal' de feiten en de rechters gaan daar m.i. maar al te makkelijk in mee.

Ik heb toen dan toch ook nog de moed gevonden om hier tegen in beroep te gaan, maar dat verhaal behoeft echt nog een ander apart boek, en het wordt inmiddels dringend tijd om het eerste deel van dit boek af te ronden 😊 Veel leesplezier met het volgende 'De Zaak van de Kei Bangelijke Chantage'-deel dus, en nogmaals hartelijk dank om mijn boek te kopen. Ik hoop met de opbrengsten hiervan alvast minstens een deel van de gestolen 18.000€ aan mijn ouders te kunnen terugbetalen, en extra sponsering voor mijn eigen juridische verdediging is ook zeer welkom.

Met mijn fysieke vrijheid op het spel opteer ik er namelijk voor om me dit maal door een echte professional te laten verdedigen, die ik langs deze weg ook wens te bedanken voor zijn begrip en steun in mijn dossiers. Dus bij deze, dank U Meester Muylle, U bent een baken van licht in deze blinde moshpit van vrouwe Justitia. Ik had graag een vrijspraak besteld 😊.

Veel goede moed toegewenst in deze donkere dagen, met een goede fysieke én mentale gezondheid voor iedereen! Wees er van bewust dat het échte tegenovergestelde van liefde niet haat, maar **angst** is. En dat 'men' u momenteel de klok rond, 7 dagen op 7, op werkelijk alle mogelijke manieren bombardeert met dit tegengestelde gevoel van liefde. Onze kinderen lijden hier misschien nog wel het meeste onder, maar de gevolgen hiervan sparen werkelijk niets of niemand, en zullen op lange termijn werkelijk ongezien schadelijk en nefast zijn...

Als uitsmijter dus nog een levensbelangrijke tip indien U uw mentale gezondheid waardeert en wenst te behouden: vermijd ten alle kost om naar het nieuws te kijken, op TV, in de krant, op internet, waar dan ook, tracht er aan te ontsnappen en probeer er uw kinderen van af te schermen. Het is namelijk mentaal levensgevaarlijke propaganda die iedereen zoveel mogelijk angst wil aanjagen, onder het mom van de volksgezondheid en solidariteit.

Onze **heersers** zijn daarbij bijna allemaal **KRAPUUL IN KOSTUUM** die de smerigste psychologische truken aller tijden, **angst en ridiculisering**, tot in de perfectie uitbuiten. En het maakt spijtig genoeg écht niet uit welk stuk overbetaald corrupt krapuul er in het kostuum zit, want ze zijn allen snel vervangbaar indien nodig. Daar zijn de protocollen heus wel op voorzien.

Het is dus niet mijn doel om één of enkele welbepaalde sujetten het vuur aan de schenen te leggen, het is het systeem en diens procedures die zélf dringend en kordaat moeten worden aangepakt. Zodat

er geen vervangers in eenzelfde soort kostuum meer kunnen worden aangesteld. Want voor de meeste mensen op aarde is het nu werkelijk pompen of verzuipen en niet veel langer houdbaar...

Er zal ooit een tijd komen waarin dit decennium zal worden beschreven als de psychologische holocaust der mensheid, en men de regeringen die dit nu veroorzaken evenzeer zal verketteren als de nazi's die de joden vergasten. Alleen blijft de doelgroep dit maal niet beperkt tot één welbepaald volk, maar experimenteert men zowel psychologisch als fysisch (met een compleet nieuwe soort en in recordtijd ontwikkelde vaccins) op de volledige wereldbevolking...

Terwijl de triljarden dollars en euro's daarbij lustig naar de Big 'krapuul in kostuum' Pharma bedrijven vloeien, die hun via illusion of choice-aangestelde en evenzeer 'gecostumeerde' politici op briljante wijze het publiek laten bespelen en zo hun vuile werk laten opknappen.

Waarom nationaliseert men de productie van de vaccins bv. niet, dat zou toch niet meer dan normaal zijn gezien de uitzonderlijke situatie die deze pandemie met zich meebrengt? Maar dat zou tevens ook in het werkelijke belang van de burgers zijn (er van uitgaande dat ze ons niet opzettelijk met vergif inspuiten), so this will never happen. Just follow the money en dan krijgt u een glimp van hoe de wereld op het hoogste niveau werkelijk draait...

Het zal dus nog héél lang duren vooraleer die tijd van erkenning is aangebroken vrees ik. Tot dan kan ik niets anders dan u heel veel liefde, sterkte en hoop toewensen.

Met hartelijke groeten,

Luc De Smet.

Chief Egg Officer Samenslim cvba.

TO DO: hier nog uitleggen dat dit bovenstaand plan niet kan doorgaan wegens de nieuwe tenlastenleggingen die er voor zorgen dat ik mss geen zaakvoerder meer kan zijn binnenkort

Trop is te veel en te veel is trop

De aandachtige lezer heeft waarschijnlijk al begrepen dat een groot deel van dit boek geschreven werd vooraleer ik wist dat er nog een 2de ronde in de penale beschuldigingen (voornamelijk m.b.t. iServe) zat aan te komen. Ik was dus tamelijk verrast toen de extra tenlasteleggingen in de bus vielen.

Eigenlijk is dit een verkeerde uitdrukking, want ik heb deze dagvaarding eigenlijk zelf nooit ontvangen, omdat ik een lange tijd geen officieel adres meer had. De gemeente had me na mijn uithuiszetting immers van ambtswege geschrapt en geen enkele van mijn 'vrienden' kon of wou daarbij helpen, maar dat is stof voor een boek op zich dat ik nooit ga schrijven. Laat het er ons op houden dat mensen veel egoïstischer en schijnheiliger zijn dan ik ooit had kunnen vermoeden of vrezen, meer woorden ga ik daar niet aan vuil maken. Zo lang alles goed gaat BFF hé, maar als je zélf echt eens hulp of steun nodig hebt...

Het is dus puur geluk dat ik überhaupt op de hoogte was dat er een nieuwe zaak tegen me was opgestart, of ik zou gewoon bij verstek zijn veroordeeld. Het is via een medebeschuldigde (X.B., de persoon die volstrekt niets met de uitbating van mijn bedrijven te maken had) dat ik op de hoogte ben gesteld, hij had gelukkig wel nog een woonst en had exact dezelfde dagvaarding ontvangen.

Ik was op 29/01/2021 wel ondervraagd door de politie aangaande de faling van iServe, maar had daar dan helemaal niets meer van gehoord tot de rampzalige dagvaarding eind november (26/11/2021).

De politie, u vriend? Onschuldig tot het tegendeel bewezen is? Constructief onderzoek naar de waarheid? Hun éigen waarheid ja, want de manier waarop het onderzoek verlopen is, was zodanig contraproductief dat ik niet anders kan dan vermoeden dat men mij wil framen.

Indien men oprecht naar de waarheid zoekt, dan geeft men de verdachte de kans om zich adequaat te verdedigen, de juiste stukken op te zoeken en zelf terug te herbekijken/onderzoeken (het ging hier over feiten van 2013-2015, bijna 10 jaar geleden!) en om deze daarna dan gedetailleerd te kunnen duiden.

Niets van dit alles, en de meest smerige truk startte reeds bij de eerste vraag: de taalkeuze. Nu ben ik echt geen taalpurist, maar men verplicht me werkelijk om het te worden. Ik spreek een aardig woordje Frans, en probeer steeds deze taal te hanteren indien mijn gesprekspartner minder goed Nederlands spreekt als ikzelf Frans. Kwestie van niet onnozel te doen zodat het gesprek in de meest optimale/begrijpbare manier kan verlopen.

Zo dacht ik dus Rony Jordens, enquêteur Officier de Police Judiciare, ter wille te zijn en hem in het Frans te woord te staan omdat ik dacht dat hij onvoldoende Nederlands begreep. Dat bleek later in het gesprek absoluut niet te kloppen, maar dan was het al te laat blijkbaar.

Nu wist ik wel dat ik voorzichtig moest zijn met betrekking tot de taalkeuze, want het was uiteraard mijn bedoeling niet dat ik achteraf eventueel voor een Franstalige rechtbank zou moeten verschijnen met allerlei Franse juridische terminologieën die ik niet (ten volle) zou begrijpen. Dus heb ik dat ook meteen duidelijk gesteld zodat daar geen verwarring zou over kunnen ontstaan.

Mijn antwoord zoals opgetekend door de heer Jordens (let op mensen wanneer u een verklaring aflegt en achteraf ondertekend bij de politie want men noteert het gesprek niet altijd zoals het exact gezegd is geweest!):

“Je souhaite m’exprimer en langue française, bien que pratiquant la langue Néerlandaise et souhaite faire usage de cette langue en justice (waarbij ik uiteraard het Nederlands en niet het Frans bedoelde). Vous m’aviez proposer de me faire assister par un interprète, ce que j’ai refusé. Néanmoins, si le

dossier devrait etre mis devant des tribunaux, je souhaite que la procedure soit faite en langue néerlandaise.”

Ik wou dus uit beleefdheid meewerken in zijn taal wat het afleggen van de verklaring betrof, maar stelde toch 2 maal duidelijk dat ik in mijn moedertaal wou communiceren indien het dossier voor het gerecht zou worden gebracht.

Er was nog een tweede agent aanwezig, de heer Charles Christophe, een fiscale expert. Deze officier heeft quasi geen vragen gesteld, het gesprek werd duidelijk geleid door de heer Jordens.

De heer Jordens schepte een persvers genoeg in me te op allerlei manieren te intimideren, angst aan te jagen voor het onderzoek, gsm werd in beslag genomen, me uit te putten in een marathonsessie die 's morgens vroeg startte en tot 8 uur 's avonds duurde, weliswaar met een pauze om 's middags een sandwich naar binnen te kunnen werken.

Maar het grootste probleem was dat ik absoluut niet in staat was om ter plekke op hun waslijst aan vragen correct te antwoorden. Sommige zaken herinnerde ik me wel en dan trachtte ik naar beste vermogen te antwoorden, maar er waren zeer veel specifiek gerichte vragen met betrekking tot financiële transacties op exacte data van de verschillende vennootschappen. Bv. op 07/08/2014 werd er 1.875€ gestort van rekeningnr. XXX naar rekening YYY, verklaar deze storting in detail, waarom werden er betalingen voor/door andere vennootschappen gedaan, enz.

Ik heb dus noodgedwongen op de meeste vragen waarheidsgetrouw moeten antwoorden dat ik me het gewoonweg absoluut niet herinnerde, dat ik dit moest opzoeken (als ik die documenten überhaupt nog ergens kon terugvinden), want dat al die zaken 8 à 10 jaar geleden waren gebeurd! Ik ben geen computer hé. Dit viel duidelijk niet in goede aarde, en de sfeer was uitermate 'vijandig'.

Men had ook allusie gemaakt dat ik zagezegd boekhoudingen zou hebben doen verdwijnen, terwijl dit uiteraard langs geen kanten klopt. Ik had zelf wel niet meer alle stukken, omdat in de falingen alle papieren documenten van de boekhouding moeten worden afgegeven aan de curatoren, wat ook steeds correct gebeurde.

Maar ik bezit nog steeds wel de elektronische versies van al onze boekhoudingen. Daar kan men de meeste zaken wel in terugvinden, en voor specifieke documenten die zouden ontbreken kan/kon men dus altijd de curator in kwestie contacteren. Aangezien ik niets te verbergen heb, beloofde ik dan ook om de integrale elektronische versies van alle boekhoudingen aan dhr. Jordens te bezorgen.

Op het einde van de avond was ik echt helemaal uitgeput (wat uiteraard de bedoeling is), en vroeg ik of we de ondervraging op een andere dag konden verderzetten. Dhr. Jordens nam daartoe dan contact op met mevrouw De Procureur Henrotte (what's in a name?) en er werd afgesproken dat de opvolgingsondervraging zou plaatsvinden op 04/02/2021 om 10.00 uur.

Omdat het uiteraard oprecht mijn bedoeling was om alsnog zo goed mogelijk op alle vragen te kunnen antwoorden, vroeg ik om een kopij van mijn verklaring te mogen ontvangen. Zodat ik bij de nieuwe ondervraging de benodigde relevante documenten, duidingen en antwoorden kon verschaffen voor alle vragen dit ik tijdens dit interview niet onmiddellijk had kunnen beantwoorden.

Dit werd gewoon grofweg geweigerd! Ik heb aangedrongen, omdat het zonder een kopij van mijn verklaring vrij nutteloos zou zijn om in de vervolg-ondervraging nogmaals een pak vragen te krijgen die ik toch niet uit het hoofd kan beantwoorden, en dan uiteraard ook niet met antwoorden kon terugkomen op de onbeantwoorde vragen.

Maar neen, er was geen enkele sprake van dat ik een kopij van mijn eigen verklaring (met daarin de gestelde vragen) zou meekrijgen, absoluut verboden! **WAAROM?**

Tja, dan stel ik me daarbij toch terecht de vraag wat de bedoeling van het onderzoek is: gerichte, gefundeerde antwoorden verkrijgen die de zaak in het juiste perspectief kunnen zetten, of de verdachte er bij lappen zodat hij zo weinig mogelijk relevante informatie KAN aanleveren?

Ik was met de beste bedoelingen naar het onderhoud gekomen, maar vertrok met een zeer smerig gevoel dat dit geen correct onderzoek betrof.

Vandaar dat ik mijn verklaring heb afgesloten met de volgende statement, rechtstreeks gericht aan de procureur:

Nog invullen

Duidelijk dan dat kon ik mijn ongenoegen niet uiten denk ik. Het vervolg van het 'onderzoek'-verhaal werd zo mogelijks nog absurder...

Om te beginnen werd de opvolgingsafpraak van 04/02/2021 door de heer Jordens afgezegd, zonder uitleg. Ik herneem hierbij de communicatie die ik dan met de hem voerde.

Van: Luc De Smet

Verzonden: maandag 1 februari 2021 15:37

Aan: ronny.jordens@police.belgium.eu <ronny.jordens@police.belgium.eu>

Onderwerp: FW: Appel

Geachte heer Jordens,

In bijlage alvast de beloofde stukken aangaande de iServe burgerlijke procedure. Dit bevat de belangrijke stukken van mijn privé financiering van 950.000€ bij de Patronale Life geborgd door mijn privé patrimonium en de bijhorende rechtstreekse betalingsbewijzen van mijn notaris aan de vennootschapsbanken BKCP en Belfius (betalingen dewelke dus niet zichtbaar zijn op onze eigen bedrijfsrekeningen aangezien dit een rechtstreekse transactie notaris -> vennootschapsbanken betreft).

Maar deze transactie werd wel boekhoudkundig verwerkt. Deze 2 stukken alleen al bewijzen een privé betaling van 950.000€ vanwege mezelf aan de bedrijvengroep waarmee U in uw analyse geen enkele rekening hebt gehouden.

Er zijn nog meerdere zulke vergelijkbare transacties, maar die kredietcontracten moet ik nog zien terug te vinden.

Let op, blijkbaar heeft mijn advocaat ook een niet relevant stuk van een van zijn andere klanten (Pierard) mee ingescand, dit moet u uiteraard niet verwerken.

Aangaande onze nieuwe afspraak van aanstaande woensdag: gezien het verloop van de vorige meeting, wens ik toch een advocaat mee uit te nodigen om een en ander in goede banen te leiden. Ik hoop dat deze datum in zijn planning past.

Bovendien wens ik me vanaf nu in het Nederlands uit te drukken, want het is vrij absurd dat ik moeite moet doen om me zo goed als mogelijk verstaanbaar te maken in een andere taal dan mijn moedertaal, terwijl tijdens ons gesprek is gebleken dat U zelf ook Nederlandstalig bent.

Ik had toegestemd met het gebruik van de Franse taal om U ter wille te zijn aangezien ik dacht dat U het Nederlands niet machtig was. Maar nu dit wel het geval blijkt te zijn, en ik toch af en toe problemen heb met het Frans, vind ik het belangrijk om me in mijn moedertaal uit te drukken om misverstanden te vermijden. Want ik vrees dat er al enige misverstanden in mijn eerste verklaring zijn geslopen...

Ik hou U op de hoogte zodra ik mijn advocaat heb kunnen spreken.

Gelieve deze email en diens stukken toe te voegen bij mijn verklaring.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet.

Ik kreeg een delivery failure op het versturen van deze mail (zijn naam bleek met één N i.p.v. twee N'en te zijn), en had geen andere manier om hem te bereiken dus stuurde ik hem de volgende dag een aangetekende brief:

Meise, 2 februari 202

Aan: Police Judiciaire Fédérale du Brabant Wallon

Avenue Jean Monnet 12

1401 Nivelles

Tav de heer Ronny Jordens,

Geachte heer Jordens,

In opvolging van ons gesprek van vorige vrijdag zend ik U dit schrijven omdat de e-mail die ik U gisteren verstuurde niet kan worden afgeleverd op het door U opgegeven adres ronny.jordens@police.belgium.eu.

In bijlage van deze brief vind U een kopij van deze mail van gisteren, de ontvangstnegatie en alsook alvast enkele relevante stukken die we hadden besproken. Deze stukkenlijst zal waarschijnlijk onvolledig zijn, want aangezien ik geen kopij van Uw exacte vragen en/of mijn verklaring mocht ontvangen is het op heden onmogelijk om nauwkeurig te werk te gaan.

Tevens wens ik ook te bevestigen dat ik Uw annulatie van onze nieuwe afspraak van morgen 03/02/2021, waarvan U mijn moeder telefonisch op de hoogte hebt gebracht, goed heb ontvangen. Ik zal me dus morgen niet op uw kantoor presenteren.

Tevens neem ik ook akte dat U me zelf terug zal contacteren voor een nieuwe afspraak, zoals U ook heeft gemeld aan mijn moeder.

Ik ga me voor het vervolg van het onderzoek wel laten bijstaan door mijn raadsman Meester Muylle, en aangezien U zo vriendelijk bent geweest om een half decennium na 'de feiten' mijn GSM in beslag te nemen, gelieve U voor alle verdere communicatie (dus ook voor het maken van afspraken e.d.) m.b.t. het dossier rechtstreeks tot hem te wenden. U kan hem bereiken op het kantoor van Meester www.jefvermassen.be, tel: 053/80 45 70.

Graag had ik ook vernomen wanneer U mijn GSM terug bezorgt, want deze inbeslagname belemmert zowel mijn privé als mijn professionele communicatie ernstig.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet.

Dat van die GSM was eigenlijk maar een detail, maar ik heb hem wel een lange periode moeten missen terwijl het compleet belachelijk was om nu plots een GSM in beslag te moeten nemen voor een onderzoek naar een boekhouding van 8 jaar oud. Het toont gewoon aan hoezeer mijnheer Jordens van zijn macht genoot (en misbruikte) om verdachten te pesten, hij vond het heel amusant dat hij een dergelijke inbeslagname kon doen, en stak dat dan ook niet weg.

Ik had wel beloofd om alle elektronische boekhoudingen in detail te bezorgen, dus stuurde nog een 2de aangetekend schrijven opgevolgd door de volgende mail (naar zijn juist adres ditmaal):

Van: Luc De Smet

Verzonden: woensdag 10 februari 2021 15:03

Aan: rony.jordens@police.belgium.eu <rony.jordens@police.belgium.eu>

Onderwerp: Meeting

Geachte heer Jordens,

Mijn advocaat bezorgde me Uw correct email adres, maar intussen zond ik U reeds een 2de aangetekend schrijven met de beloofde boekhouding-bestanden op een USB stick, aangevuld met nog andere relevante documenten en opnames (sommige bestanden zijn trouwens toch te groot om via e-mail te kunnen versturen). Ik ga er van uit dat U deze goed hebt ontvangen, en stel voor om hier in detail op in te gaan tijdens onze volgende afspraak.

Ik schik me wel naar de datum die U hiervoor overeenkomt met mijn raadsman.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Ik weet trouwens niet of het iets te maken had met de aankondiging dat ik voor de volgende ondervraging me ging laten bijstaan door mijn raadsman (zodat hij zijn degoutante ondervragingstechnieken een beetje onder controle moest houden), maar de beloofde nieuwe afspraak is simpelweg er nooit gekomen.

Behoudens de volgende antwoordmail, heb ik van de politie dus nooit meer iets vernomen aangaande het onderzoek:

Van: Jordens Rony (PJF BrW) <Rony.Jordens@police.belgium.eu>

Verzonden: woensdag 10 februari 2021 15:39

Aan: Luc De Smet <justsomeone288882@outlook.com>

CC: Shelley.Henrotte <Shelley.Henrotte@just.fgov.be>

Onderwerp: RE: Meeting

Geachte Mijnheer DE SMET

Ik heb uw 2de aangetekend schrijven goed ontvangen en ik ben U dankbaar.

Zodra dat ik een antwoord krijg van Meester MUYLLE, zal ik het nodige doen om U een uitnodiging versturen voor een toekomstige verhoor. Dit zal gebeuren via e-mail.

Mag ik U ook vragen, in de toekomst om uw brievenwisseling liefst in het Franse taal opstellen, dit op opdracht van Mevrouw de Procureur des Koning wegens de kiezing van deze taal tijdens uw eerste verhoor.

Hoogachtend.

Rony JORDENS

Ik stuurde nog wel het volgende antwoord, want wat de taalkeuze betrof; was dat uiteraard niet de afspraak:

Van: Luc De Smet

Verzonden: woensdag 10 februari 2021 16:35

Aan: Jordens Rony (PJF BrW) <Rony.Jordens@police.belgium.eu>

CC: Jef Vermassen & Partners (JM) <Jomuylle@jefvermassen.be>

Onderwerp: RE: Meeting

Geachte heer Jordens,

Bedankt voor Uw antwoord, echter er is blijkbaar een ernstig misverstand ontstaan aangaande de taalkeuze, U zal zich ongetwijfeld wel herinneren dat ik me inderdaad akkoord verklaard heb om het eerste interview in het Frans te doen, louter omdat ik dacht dat U de Nederlandse taal niet machtig was en U ter wille wou zijn.

Maar ik herinner me wel ten stelligste dat ik daarbij ook gezegd heb dat wat het verdere verloop van de procedure (rechtbank, documenten, enz) betreft, ik uiteraard alles in het Nederlands wenste te doen.

Dit heb dus duidelijk zo gestipuleerd tijdens ons gesprek en ik hoop dat U dit goed genoteerd hebt in mijn verklaring? Aangezien ik geen kopij mocht verkrijgen van mijn verklaring, kan ik dit nu niet even nakijken en kan me niet herinneren of dit wel degelijk mee goed genoteerd is geweest of niet, maar ik herinner me wel zeer goed dat ik dit duidelijk heb gezegd.

Maar U herinnert zich dit ongetwijfeld ook, dus dit mag dan toegevoegd of aangepast worden bij/in mijn eerste verklaring, want indien dit niet zo zou genoteerd geweest zijn, is deze verklaring onvolledig of verkeerd.

En mijn kennis van de Franse taal is blijkbaar ook helemaal niet zo goed als ik zelf inschatte, aangezien er zelfs op dit punt van de taalkeuze reeds verwarring is ontstaan. Misschien zijn er op deze manier nog veel belangrijkere fouten in de verklaring geslopen...

En uiteraard kan ik al helemaal geen schriftelijke communicatie in het Frans voeren, die zou vol fouten staan, maar belangrijker nog is ook het feit dat mijn bewijsstukken allemaal in het Nederlands opgesteld zijn.

Alvast hartelijk dank om aan mevrouw de Procureur te bevestigen dat ik inderdaad wel degelijk gestipuleerd heb dat ik voor het verdere verloop van de procedure heb aangegeven het Nederlands te kiezen, ik vertrouw op Uw integriteit hieromtrent.

Ik zal alle verdere verklaringen dan ook in het Nederlands afleggen, ik onderteken geen Franstalige documenten meer, aangezien dit duidelijk voor misverstanden zorgt.

Alvast hartelijk dank voor Uw begrip en Uw bevestiging van mijn werkelijk bedoelde taalkeuze in ons gesprek.

Met beleefde groeten,

Luc De Smet.

Hierop heb ik dus geen antwoord meer ontvangen. Dat zijn integriteit echter geen eurocent waard was vreesde ik wel reeds, want blijkbaar wil men écht voor een of andere m.i. zeer verdachte reden dat ik de rechtbankprocedure absoluut in het Frans moet ondergaan. Want de dagvaarding die dan in november werd opgemaakt, gaat uit van het parket van de procureur du Roi du Brabant Wallon de Nivelles, mevrouw Henrotte dus.

En men zal daarvoor later nog over lijken gaan. Ik hoop dat u kan begrijpen dat ik het echt niet zie zitten om een dergelijk belangrijke procedure in een andere taal dan mijn moedertaal te voeren. Te meer omdat ik iedere keer wanneer ik probeer flexibel te zijn en me aanpas aan de (Franse) taal van mijn gesprekspartners, dit misbruikt wordt, en ik afgestraft wordt op basis van finesses die ik verkeerd begrip of interpreteer (zie bv. ook de affaire met het OCMW).

Wat bedoel ik dan met over lijken gaan? Wel, er is nog iets héél straf gebeurd wat ik in gans mijn toch reeds kleurrijke ‘carrière’ en uitgebreide ervaringen met onze justitie, nog nooit had meegemaakt! Het betreft een zogenaamde “ontkentenis van proceshandeling”.

Ik leg dit verder hieronder in detail uit, maar eerst onze pogingen om de rechtbank duidelijk te maken dat de enige kans op een ietwat eerlijk proces mijn moedertaal vereist. En niet enkel omdat ik zou begrijpen wat er exact gaande is, maar ook simpelweg door het feit dat alle relevante stukken in het Nederlands zijn opgesteld. Want aangezien onze bedrijven Nederlandstalig waren, zijn alle brieven, boekhoudkundige stukken, mails, enz. natuurlijk in het Nederlands.

Indien de procedure toch voor een Franstalige rechtbank zou moeten plaatsvinden, betekent dit dat ik zelf verantwoordelijk zou zijn om dit allemaal op mijn eigen kosten te laten vertalen! Gezien het volume van de dossiers, is dit gewoonweg onbetaalbaar.

En er is zelfs nog een groter probleem: zoals u weet, zit ik momenteel zéér krap bij kas en mag ik van geluk spreken dat mijn raadsman zo flexibel en correct is dat hij me steeds is blijven ondersteunen, zélfs nadat ik zijn facturen niet snel meer kon betalen. Uiteraard is het nog steeds mijn bedoeling om hem op termijn correct alle achterstanden te voldoen, maar hij is niet bij machte om me te verdedigen in een Franstalige procedure, omdat hij simpelweg niet kan pleiten in het Frans.

Dit betekent dus dat ik op een dergelijk cruciaal moment dan nog eens van advocaat zou moeten veranderen ook, terwijl Meester Muylle als enige zeer goed op de hoogte is van mijn historiek. Een nieuwe advocaat die zich in de materie moet inwerken, zal enerzijds nooit dezelfde affiniteit en kennis kunnen vergaren om me op de meest optimale manier te verdedigen als iemand die me reeds jarenlang bijstaat en dus ook de problematieken goed kent. Anderzijds zou het m.i. meer dan een week tijd ‘kosten’ (à ongeveer 150€/uur) als zo’n nieuwe advocaat zich goed wil inwerken in de dossiers van alle betrokken vennootschappen. En dan is hij zelfs nog niet eens begonnen aan de verdediging op te maken.

Samen met de vertalingskosten zou dit dus galant meer dan 10.000€ vereisen, *minimum*. Volstrekt onrealistisch, ik kan me momenteel zelfs nog geen tandartsbezoek veroorloven waardoor ik continue met tandpijn rondloop.

En de zaak is ook veel te complex om deftig door een pro-deo advocaat te kunnen worden opgevolgd, want dit is spijtig genoeg een dossier dat een gespecialiseerde advocaat vereist. Vind die maar eens pro-deo.

Desondanks dat Meester Muylle me dus niet kan vertegenwoordigen tijdens de zitting, heeft hij wel nog zijn uiterste best gedaan om de rechter er van te overtuigen dat het voor een eerlijke rechtsgang dus primordiaal is om de procedure in mijn moedertaal te voeren.

Hij stuurde daartoe op 14 februari 2022 eerst een brief naar het gerecht in kwestie:

Mr./ Mdm. Le Président

6ème Chambre

Tribunal de Première Instance du

Brabant Wallon

Place Albert 1er 17

1400 NIVELLES

Urgent : Audience du 15 Fevrier 2022

Concerne: DE SMET Luc / M.P.

Contact: Me MUYLLE Jo (Tel. 053 60 50 61 - Fax 053 80 66 50)

E-mail: jomuylle@jefvermassen.be

Votre réf.: 22N000006 – NI 75.98.49/2016

Notre réf.: 00 19 0017-54/00/JM (A rappeler s.v.p.)

Date: 14 februari 202

Mr./ Mdm. Président,

J'ai l'honneur de vous informer que je suis le conseil de Monsieur Luc De Smet qui est cité à comparaître devant votre chambre le 15 février 2022 à 8h45.

Mon client a été informé par le troisième prévenu qu'une convocation avait été citée et mon client a compris que l'affaire serait fixée le 22 février. Après contact téléphonique de ma part au greffe, aucune affaire n'a été trouvée au nom de mon client. Ce week-end, il a été informé par le troisième défendeur que l'affaire serait traitée le 15 février.

Comme j'ai déjà d'autres engagements, mon client comparaitra en personne. Je tiens à vous informer que mon client va demander un changement de langue pour les raisons suivantes :

La langue maternelle de mon client est le néerlandais et il souhaite utiliser cette langue pour mener sa défense en contestant les accusations ;

Les charges concernent de nombreuses procédures menées précédemment devant le tribunal de commerce, le tribunal du travail et le tribunal de première instance. Toutes ces procédures ont été menées en néerlandais et mon client a l'intention de présenter les documents nécessaires concernant ces procédures ;

L'ordre de citer fait référence à diverses sociétés, ce qui permet d'affirmer, par exemple, qu'en ce qui concerne bvba The Force, une procédure pénale a déjà été menée devant le tribunal de première instance néerlandais, mais mon client a été acquitté ;

Toutes ces procédures et entreprises sont liées les unes aux autres et la bonne administration de la justice exige que mon client puisse assurer sa défense dans sa langue maternelle.

Mon client sait que M. Wim Van Loo a également le néerlandais comme langue maternelle et que, dans ces circonstances, la majorité des prévenus sont néerlandophones.

Puis-je donc vous demander poliment de vous prononcer d'abord sur cette demande de changement de langue ?

Si cette demande est rejetée, mon client souhaite que des délais soient fixés afin de pouvoir rédiger des conclusions contestant les accusations.

Veuillez agréer, l'expression de ma très haute considération.

Jo MUYLLE loco Jef VERMASSEN

Ik ben dan zelf solo verschenen op die zitting, er was niemand anders van de medebeklaagden aanwezig, en de rechter nam akte van de brief die mijn raadsman had doorgestuurd, en verzette de zitting naar een later tijdstip om te beslissen aangaande eventuele taalswitch.

Het is op die 2de zitting dat er zich iets werkelijk surrealistisch zou afspelen, maar ik loop wederom voorop op de feiten.

Ik stuurde eerst ter opvolging Meester Muylle volgende mail:

Luc De Smet

aan: "Jef Vermassen & Partners (JM)" <Jomuylle@jefvermassen.be>

datum: 21 feb. 2022 12:59

onderwerp: Re: DE SMET Luc / M.P. - Mon Ref.: 00 19 0017 - Votre Ref.: 22N000006 – NI 75.98.49/2016 URGENT Audience du 15 Fevrier 2022

Geachte Meester,

Ik wens u langs deze weg nogmaals te bedanken voor deze opvolging die u naar het gerecht in Nijvel stuurde, het leidde tot goed nieuws want de rechter had wel oren naar uw argumenten, en stelde de zaak uit naar 15 maart om 8u45 om dan pas te kunnen beslissen over de taalswitch, hopelijk past deze datum U.

Men vroeg me om aan U te vragen om voorafgaandelijk de volgende gegevens te bezorgen aan de procureur shelly.henrotte@just.fgov.be met referentie NI75.98.49/2016:

- De referenties van de dossiers te Brussels (ik denk dat de strafdossiers bedoeld worden, maar het hangende beroepsdossier v/d RSZ vs Infoserve m.b.t. de 'gesaboteerde' WCO procedures is m.i. ook zeer relevant, dat moet m.i. ook allemaal vertaald worden ter verdediging indien het Frans zou blijven)

- Copijen van de citations

Ik had nog een bijkomende vraag: is het openbaar ministerie nu in beroep gegaan tegen de vrijspraak in The Force of niet? M.a.w., gaat de beroepsprocedure enkel over Jedi of toch over beide zaken?

Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Meester Muylle heeft dan per brief mevrouw de procureur gecontacteerd (met een kopij voor de rechtbank) om de gevraagde gegevens over te maken, en tegelijkertijd nog een extra inspanning gedaan met nog een uitgebreidere uitleg waarom het echt wel zeer belangrijk is, ook gezien alle voorgaande Nederlandstalige juridische procedures en documenten, om zichzelf in diens moedertaal te mogen/kunnen verdedigen:

Mdm. Procureur du Roi

Parquet du Procureur du Roi

Brabant Wallon

Place Albert 1er 17

1400 NIVELLES

Concerne: DE SMET Luc / M.P.

Contact: Me MUYLLE Jo (Tel. 053 60 50 61 - Fax 053 80 66 50)

E-mail: jomuylle@jefvermassen.be

Votre réf.: 22N000006 – NI 75.98.49/2016

Mon réf.: 00 19 0017-55/00/JM

Date: 28 februari 2022

Chère Madame le Procureur,

J'ai l'honneur de confirmer que je suis l'avocat de M. De Smet Luc.

Je suis informé par mon client que l'audience du 15 février 2022 a été reportée au 15 mars 2022 concernant la demande de changement de langue de mon client.

Afin d'évaluer cette demande, il a été demandé à mon client de fournir les détails de la procédure pénale en cours et des procédures précédentes.

La procédure pénale porte le numéro de notice HV 75. DF.593/2018. Cette affaire a été entendue devant le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles et un jugement a été rendu le 24 juin 2021 par lequel mon client a été acquitté en ce qui concerne les faits relatifs à la bvba The Force, mais a été condamné en ce qui concerne la bvba JEDI F.W.. En ce qui concerne cette condamnation, un appel a été interjeté et l'affaire doit maintenant être entendue le 17 février 2023.

Je vous remets par la présente une copie du jugement du 24 juin 2021.

Les procédures préliminaires sont très nombreuses. J'assiste M. De Smet depuis fin 2018 et l'ai représenté dans une procédure devant le Tribunal du travail néerlandais de Bruxelles où mon client, en sa qualité d'associé, a cherché à faire annuler une décision antérieure du Tribunal du travail en

faveur de l'ONSS par le biais d'une procédure de tierce opposition. Ce cas était connu sous le numéro de dossier 18/407/A. En ce qui concerne cette affaire, je sou mets le jugement et la dernière conclusion.

Dans le cadre de ces revendications de l'ONSS, une procédure est toujours en cours devant la Cour d'appel de Bruxelles. Il s'agit d'un appel de l'ONSS contre un jugement dans lequel une demande de paiement de dommages, entre autres, de mon client a été déclarée recevable.

L'affaire est connue sous le numéro 2015/AR/811.

Aucune date de plaidoirie n'a encore été fixée dans cette affaire.

Je n'ai pas assisté M. De Smet ou ses sociétés dans les procédures devant le tribunal de commerce de l'époque, celles-ci étant fixées à la fin de l'année 2018.

Cependant, il existe un historique procédural très complet dans lequel, pendant des années, le tribunal de commerce néerlandophone a assuré un suivi afin de sauver les entreprises.

Dans la dernière conclusion pour le Tribunal du travail néerlandais de Bruxelles, j'ai largement fait référence à cet historique où toutes les entreprises actuellement mentionnées sont mentionnées, ce qui montre que presque toutes les décisions pertinentes ont été prises par des tribunaux néerlandophones et sont importantes pour l'évaluation de la présente affaire.

Dans ce contexte, M. De Smet a hypothéqué de nombreux biens immobiliers à son nom personnel, pour lesquels il y a également eu des procédures de saisie, mais cela me semble moins pertinent.

Étant donné que toutes les preuves à décharge sont en néerlandais, il me semble que l'affaire devrait être renvoyée devant un tribunal néerlandophone.

Veuillez agréer, Madame le Procureur, l'expression de ma haute considération.

Jo MUYLLE loco Jef VERMASSE

Een van de 2 andere medebeklaagden, W.V. is trouwens ook een Nederlandstalig persoon, enkel X.B., onze ex-werknemer die als bediende IT-consultant in se werkelijk niets, maar dan ook echt niets met gans de zaak te maken heeft, is Franstalig (maar spreekt ook een aardig woordje Nederlands, te vergelijken met het niveau van mijn Frans).

Maar met hem had ik afgesproken dat hij zich akkoord zou verklaren met de keuze voor het Nederlands, aangezien ik eigenlijk de enige ben die ons inhoudelijk kan verdedigen conform de feiten. Het is voor hem ook in zijn eigen belang dat ik dit in de meest optimale omstandigheden kan doen, aangezien mijn verdediging ook zijn zaak kan helpen (de beschuldigingen zijn immers krak hetzelfde). Zelf kan hij zich eigenlijk gewoonweg niet verdedigen, want hij weet van toeten noch blazen iets af van de kern van de zaak.

X.B. had me ook verwittigd dat hij niet naar de nieuwe zitting zou komen omdat hij zelf momenteel ook geen wagen/vervoer meer heeft, en had me gevraagd om onze afspraak met betrekking tot zijn eigen keuze om ook een verplaatsing naar een Nederlandstalige rechtbank aan te vragen aan de rechter over te maken.

De andere medebeklaagde was ook wederom niet aanwezig op de zitting, maar ook hij heeft geen domicilieadres meer, dus ik vermoed dat de dagvaarding hem ook niet zal bereikt hebben, zoals bij mezelf. Aangezien deze persoon echter ook Nederlandstalig is, betekent dit dus eigenlijk dat alle beklaagden belang hebben met de gevraagde taalswitch.

Dus ik stond daar nogmaals moederziel alleen voor de rechter, maar veel inbreng heb ik niet kunnen bijbrengen vrees ik, ik ben niet veel verder geraakt dan een begroeting en een verwijzing naar de schrijvens van mijn raadsman te stamelen.

Ik was namelijk enorm uit het lood geslagen omdat er zich plots een advocate aandiende die (zogezegd) X.B. kwam verdedigen, en ja hoor, uiteraard wou 'haar client' dat de procesgang in het Frans zou worden verdergezet.

Dit ging lijnrecht in tegen de afspraak die ik enkele dagen ervoor met X.B. had gemaakt, en hij had me ook helemaal niet op de hoogte gesteld dat hij zich toch zou laten vertegenwoordigen door een raadsman. Ik viel dus echt compleet uit de lucht, en was in eerste instantie zeer boos op hem, want dit was echt wel een spreekwoordelijke dolk in de rug.

De rechter was zichtbaar opgelucht dat er een tweede partij 'aanwezig was', en dat deze voor zijn eigen taal koos. Daardoor was het nu 'gelijkspel' 1-1 in taalkeuze. Met het feit dat de 3de beklagde eigenlijk Nederlandstalig was, wordt geen rekening gehouden, omdat hij niet aanwezig was, en de afwezigen hebben ongelijk zoals het spreekwoord zegt. Zijn stem telde dus niet.

En blijkbaar mag/moet de rechter in geval van een dergelijk gelijkspel dan zelf de doorslaggevende stem uitbrengen. En die stem vertaalde zich naar het volgende vonnis:

Expedition

p.1/7

delivree a	delivree a	delivree a	Numero de jugement / repertoire 2022/402
le €	le €	le €	Date du prononce 19 avril 2022
Tribunal de Premiere Instance du Brabant wallon 6eme chambre correctionnelle			Numero de role (greffe) 22N000006
			Numero de systeme (parquet) 16RN21531
			Instruction : /
			Numero de notice NI/N/75/98/49/2016

D Ne pas presenter a l'inspecteur

Jugement et remise

presente le
ne pas enregistrer

Numero(s) de condamne(s) :

2022/544- Van Loo Wim
2022/543 - De Smet Luc
2022/542- Bate Xavier

EN CAUSE DE:

Monsieur le procureur du Roi près le tribunal de première instance du Brabant wallon,

CONTRE:

1) Luc Jozef Ludo De Smet

né à Brussel (district 2) le 26 octobre 1970

radie d'office, sans résidence ni domicile connus tant en Belgique qu'à l'étranger de nationalité belge

RRN: 70.10.26-267.08

Prévenu, comparissant en personne. luc@atalent.be

2) Wim Van Loo

né à Lier le 22 mai 1980

radie d'office, sans résidence ni domicile connus tant en Belgique qu'à l'étranger de nationalité belge

RRN: 80.05.22-149.33

Prévenu, défaillant.

Xavier Stéphane Louis Bate

né à Anderlecht le 15 novembre 1971

inscrit(e) a 4000 Liège, Rue Gilles Demarteau, 24 de nationalité belge

RRN: 71.11.15-407.32

Prévenu, représente par son conseil, **Me Cassandra STEEGMAN loco Me Eddy KIAKU**, avocats au barreau de Bruxelles. e.kiaku@avocat.be

Prévenus d'avoir :

comme auteur ou coauteur dans le sens de l'article 66 du Code pénal, pour les faits suivants:

A Wavre, dans l'arrondissement judiciaire du Brabant wallon, et, de connexité a Meise, dans l'arrondissement judiciaire de Leuven,

A. [Faux en écritures et usage]

Entre le 01/04/2014 (date des premières factures litigieuses) et le 31/03/2015 (date de la dernière facture litigieuse),

avec une intention frauduleuse ou a dessein de nuire, avoir commis un faux en écritures de commerce, de banque ou en écritures privées soit par fausses signatures, soit par contrefaçon ou altération d'écritures ou de signatures, soit par fabrication de conventions, dispositions, obligations ou décharges ou par leur insertion après coup dans les actes, soit par addition ou altération de clauses, de déclarations ou de faits que ces actes avaient pour objet de recevoir ou de constater, et dans la même intention frauduleuse ou le même dessein de nuire, avoir fait usage dudit acte faux ou de ladite pièce fausse, à savoir en l'espèce, notamment,

- les factures émises par la société ISERVE sprl (BCE 0535.838.391) envers les sociétés suivantes:

THE FORCE sprl (BCE: 0560.743.340 - gérant: Luc DE SMET - S.S. : MEISE),

RACKBOOST sa (BCE: 0468.249.088 - administrateurs : Luc DE SMET et Wim VAN LOO - s.s. : MEISE),

SIGARO sprl (BCE: 0888.689.452 - gérant: Wim VAN LOO - s.s: MEISE), et

- les factures émises envers la société iSERVE sprl (gérant : Luc DESMET - s.s. : WAVRE) par les sociétés suivantes:

JEDI F.W. sprl (BCE: 0849.244.403 - gérant: LUC DE SMET - S.S. : MEISE),

RACKBOOST sa (BCE: 0468.249.088 - administrateurs : Luc DE SMET et Wim VAN LOO - s.s. : MEISE),

SIGARO sprl (BCE: 0888.689.452 - gérant: Wim VAN LOO - s.s: MEISE),

THE MINUTE sa (BCE: 0892.728.315 - administrateurs : Luc DE SMET, Wim VAN LOO et Xavier BATE - s.s. : MEISE)

(art. 193, 196, 213 et 214 CP)

B. [Escroquerie]

Entre le 18/06/2013 (date de constitution de la société /SERVE sprl) et le 5/01/2016 (lendemain du jugement déclaratif de la fail/ite de la société /SERVE sprl),

dans le but de s'approprier une chose appartenant à autrui, s'être fait remettre ou délivrer des fonds, meubles, obligations, quittances, décharges, soit en faisant usage de faux noms ou de fausses qualités, soit en employant des manœuvres frauduleuses pour persuader l'existence de fausses entreprises, d'un pouvoir ou d'un crédit imaginaire, pour faire naître l'espérance ou la crainte d'un succès, d'un accident ou de tout autre événement chimérique, ou pour abuser autrement de la confiance ou de la crédulité, à savoir avoir évité le paiement de plusieurs dettes, pour un montant indéterminé, correspondant au minimum à une dette auprès du SPF Finances de 877.631,47 euros et à une dette auprès de l'ONSS de 801.549,97 euros, notamment en

- constituant des sociétés suivantes :

WEBBERID sa (BCE: 0475.973.753 - administrateurs: Luc DE SMET, Wim VAN LOO et Xavier BATE - s.s.: MEISE)

INFOSERVE IT RESOURCING sa (BCE: 0456.544.455 - administrateurs : Luc DE SMET (démissionnaire), Wim VAN LOO et Xavier BATE - s.s.: MEISE)

iSERVE sprl (BCE: 0535.838.391 - gérant: Luc DE SMET - S.S. : WAVRE)

EUROVEX sprl (BCE: 0599.992.510 - gérant: Luc DE SMET - s.s. : MEISE)

qui sont à la fois fournisseurs et clientes entre elles, ayant le/les mêmes) gérant/administrateur(s), ayant la même adresse fiscale, ayant un même objet social et

employant consécutivement et systématiquement les mêmes travailleurs en leur sein pour une même clientèle,

- transférant les activités, en particulier les actifs hors passif, de manière répétée, de sociétés en sociétés,
- accumulant systématiquement un passif non apuré, notamment auprès des institutions publiques, au sein de chacune des sociétés constituées successivement,
- en faisant usage de la procédure de réorganisation judiciaire de manière abusive et dilatoire afin de permettre le transfert des actifs de sociétés en sociétés et permettant ainsi de retarder la faillite ;

(art. 496 al. 1 CP)

C. [Fraude à l'impôt sur les revenus]

avoir contrevenu, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, aux dispositions du Code des impôts sur les revenus ou des arrêtes pris pour son exécution, à savoir, notamment, :

C1. Entre le 1/01/2013 (début de la première année fiscale analysée) et le 31/12/2015 (fin de la dernière année fiscale analysée),

en sa qualité de gérant de la société ISERVE sprl (BCE: 0535.838.391),

en ce que les déclarations fiscales rentrées pour ladite société ne correspondent ni aux virements bancaires identifiés, ni aux factures analysées - parfois soldées par des OD (opérations diverses) injustifiées -, ni aux listings fournisseurs conduisant à une fraude ISOC de 469.200,54 euros;

C2/ Entre le 1/01/2011 (début de la première année fiscale analysée) et le 31/12/2015 (fin de la dernière année fiscale analysée), en personne physique,

en ce que les déclarations fiscales rentrées ne correspondent pas aux virements bancaires identifiés, ni aux factures analysées, aucune facture n'ayant été établie et Luc DESMET exerçant un mandat à titre gratuit conduisant à une fraude fiscale de 325.570,63 euros ;

(art. 449 al. 1 CR)

D. [Fraude à la T.V.A.]

entre le 1/01/2013 (début de la première année fiscale analysée) et le 31/12/2015 (fin de la dernière année fiscale analysée),

avoir contrevenu, dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire, aux dispositions du Code de la T.V.A. ou des arrêtes pris pour son exécution, à savoir en ce que les déclarations T.V.A. rentrées pour ladite société ne correspondent ni aux virements bancaires identifiés, ni aux factures analysées - parfois soldées par des OD (opérations diverses) injustifiées -, ni aux listings fournisseurs conduisant à une fraude T.V.A. De 149.399,46 euros ;

(art. 73 al. 1 du Code de la T.V.A.)

E. [Aveu tardif de faillite]

Entre le 18/07/2013 (1 mois après la constitution de la société /SERVE sprl) et le 05/01/2016 (lendemain du jugement déclaratif de la faillite de la société /SERVE sprl),

étant gérant de la société ISERVE sprl, inscrite a la Banque Carrefour des Entreprises sous le numéro 0535.838.391 en état de faillite au sens de l'article XX.99 du Code de droit économique et déclarée telle par jugement du tribunal de commerce du Nivelles rendu le 04/01/2016 avoir, dans l'intention de retarder la déclaration de la faillite, omis de faire l'aveu de la faillite dans le délai d'un mois prescrit par l'article XX.102 du Code de droit économique, en l'espèce, la date de cessation de paiements pouvant être fixée a tout le moins le 18/07/2013 vu :

- l'absence de paiement depuis la constitution de la société des dettes fiscales auprès du SPF FINANCES accumulant un passif de 877.631,47 euros et ce depuis le 15/09/2013 (première date d'exigibilité),
- l'accumulation d'un passif de 801.549,97 euros accumulés depuis 31/10/2013 auprès de l'ONSS ;

(art. 489 bis, 4° et 490 CP)

F. [Moyens ruineux - faillite]

Entre le 18/07/2013 (1 mois après la constitution de la société /SERVE sprl) et le 05/01/2016 (lendemain du jugement déclaratif de la faillite de la société /SERVE sprl),

étant gérant de la société ISERVE sprl, inscrite a la Banque Carrefour des Entreprises sous le numéro 0535.838.391 en état de faillite au sens de l'article XX.99 du Code de droit économique et déclarée telle par jugement du tribunal de commerce du Nivelles rendu le 04/01/2016 avoir, dans l'intention de retarder la déclaration de faillite, fait des achats pour revendre au-dessous du cours ou s'être livré a des emprunts, circulation d'effets et autres moyens ruineux de se procurer des fonds, en l'espèce s'être ménagé un crédit artificiel par le non-paiement de ses créanciers et plus particulièrement de ses créanciers publics et en particulier :

- en accumulant un passif de 877.631,47 euros et ce depuis le 15/09/2013 (première date d'exigibilité) auprès du SPF FINANCES,
- en accumulant un passif de 801.549,97 euros depuis 31/10/2013 auprès de l'ONSS;

(art. 489 bis, 1° et 490 CP)

G. [Detournement de l'actif]

Entre le 18/07/2013 (1 mois après la constitution de la société /SERVE sprl) et le 31/12/2015 (fin de l'analyse bancaire),

étant gérant de la société ISERVE sprl, inscrite a la Banque Carrefour des Entreprises sous le numéro 0535.838.391 en état de faillite au sens de l'article XX.99 du Code de droit économique et déclarée telle par jugement du tribunal de commerce du Nivelles rendu le 04/01/2016 avoir, avec une intention frauduleuse ou a dessein de nuire, détourne ou dissimule une partie de l'actif, en l'espèce et notamment :

- la somme de 103.570 euros retirée en cash du compte de la société sans justificatif,

- la somme de 423.559,10 versée sur le compte de Luc DE SMET sans justificatif des comptes de la société ISERVE, hors facturation alors qu'il exerce un mandat à titre gratuit et que la société est en PRJ depuis le 22/09/2014,

(art. 489 ter al. 1, 1° et 490 CP)

* * *

Vu:

- les pièces de la procédure,
- les citations signifiées pour les prévenus Luc DE SMET et Wim VAN LOO le 15 octobre 2021 conformément à l'article 40 alinéa 2 du Code judiciaire,
- la citation signifiée le 26 novembre 2021 au prévenu Xavier BATE

* * *

Entendu à l'audience du 15 mars 2022 :

- le prévenu, Luc DE SMET, en son interrogatoire,
- madame Sh. HENROTTE, substitut du procureur du Roi du Brabant wallon, en son résumé et ses conclusions,
- le prévenu, Luc DE SMET, en ses dires et moyens de défense,
- le prévenu, Xavier BATE, en ses dires et moyens de défense développés par son conseil, Me STEEGMAN.

* * *

Bien que régulièrement cité, le prévenu Wim VAN LOO ne comparait pas, ni personne pour le représenter. La procédure se poursuit par défaut à son encontre.

* * *

À l'audience du mardi 15 mars 2022, les débats sont limités au choix de la procédure en langue néerlandaise ou française et le cas échéant, à la demande de renvoi de la présente cause devant une autre juridiction : le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles.

Par application de l'article 23, 1° et 4°, de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, le prévenu De Smet demande le changement de langue et le renvoi de cette cause devant une juridiction néerlandophone. Il demande que dans le cas où le Tribunal ferait droit à cette demande, cette cause soit renvoyée devant le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles. Oralement et par un courrier de son conseil, il justifie cette demande par :

- le fait qu'il est néerlandophone (tout comme le prévenu Van Loo, qui fait défaut),
- le fait que diverses procédures sont pendantes devant la Cour d'appel de Bruxelles (siégeant en néerlandais), devant le Tribunal du travail néerlandophone de Bruxelles et le Tribunal de l'entreprise néerlandophone de Bruxelles,
- les pièces à décharge qu'il compte produire sont établies en néerlandais.

Le prévenu Bate (francophone) et le Procureur du Roi s'opposent à cette demande. Le Procureur du Roi fait valoir le fait qu'il n'existe pas de risque de contrariété entre la cause pendante devant la Cour d'appel de Bruxelles et la présente cause des lors que les préventions sont différentes, ainsi que le fait que la demande impliquerait la traduction d'une partie du dossier en néerlandais, ce qui retarderait le procès.

Le Tribunal considère tout comme le prévenu Bate qu'il ne convient pas d'ordonner le renvoi de la procédure vers le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles.

Pour rappel, l'article 23, alinéa 4, in fine, de la loi du 15 juin 1935 susmentionnée prévoit que : « *Toutefois le tribunal peut décider qu'il ne peut faire droit à la demande du prévenu à raison des circonstances de la cause.* ».

Dans un souci de bonne administration de la justice, le Tribunal choisit de s'inspirer du principe contenu dans l'article 21, alinéa 1er, de la loi du 15 juin 1935, lequel dispose que : « *Lorsque, devant /es tribunaux de police et les tribunaux correctionnels ou, en vertu des dispositions qui précèdent, la langue de la procédure est celle dont l'inculpé s'est servi pour ses déclarations ou celle qu'il a choisie, plusieurs inculpés sont impliqués dans la même affaire, il est fait usage pour la procédure de la langue dont la majorité des inculpés s'est servie pour ses déclarations ou qu'il/e a choisie. En cas de parité, le tribunal, par décision motivée, désigne lui-même la langue dans laquelle la procédure sera faite.* ».

En l'espèce, il y a parité (le prévenu Van Loo n'est ni présent, ni représenté et n'a donc pas fait valoir de choix) et le prévenu De Smet a commencé son audition en français démontrant sa connaissance au moins basique de cette langue. Ses droits de la défense seront suffisamment assurés par la présence d'un interprète jure en langue néerlandaise.

En revanche, le motif de traduction du dossier n'est pas pertinent. Le Tribunal fait sienne sur ce point cette appréciation de la Cour de cassation, dans son arrêt du 19 novembre 2019, P.19.0758.N, disponible sur juridat.be : « *[...] noch het gegeven dat een verwijzing tijdsverlies veroorzaakt en tot een verhoging van kosten leidt, zijn objectiveerbare omstandigheden eigen aan de zaak, aangezien dergelijke gevolgen zich voordoen in elke zaak waarin een taalwijziging wordt toegestaan.* », qu'il traduit comme suit : « *[...] ni la donnée qu'un renvoi cause une perte de temps et mène à une augmentation des coûts, ne sont des circonstances objectivables propres à la cause, vu que de tel/es conséquences surviennent dans chaque affaire ou un changement de langue est admis* ».

Par ailleurs, lors de l'audience publique, le Tribunal a invité les parties à s'expliquer quant à un éventuel calendrier d'échange de conclusions. Le délai confortable prévu permettra au prévenu De Smet de faire traduire en français toutes les pièces établies en néerlandais qu'il voudrait produire et d'ainsi sauvegarder ses droits.

PAR CES MOTIFS,

Le tribunal statuant contradictoirement à l'égard des prévenus Luc DE SMET et BATE Xavier et par défaut à l'égard du prévenu Wim VAN LOO,

Faisant application des articles :

-1, 11, 12, 13, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 41 de la loi du 15 juin 1935,

162, 182, 185, 186, 194 du Code d'instruction criminelle.

Dit n'y avoir lieu a renvoyer le dossier devant le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles.

Le Tribunal prévoit le calendrier d'échange de conclusions suivant :

- la défense déposera et communiquera ses conclusions pour le jeudi 15 décembre 2022,

Le Tribunal précise que conformément a la loi du 5 février 2016, les écrits de conclusions et répliques éventuelles doivent être communiqués a toutes les parties en cause en ce compris le ministère public.

Il fixe la cause a l'audience du mardi 21 février 2023 a 8h45 pour plaider (80'). Dit qu'un interprète en langue néerlandaise sera convoqué pour cette date.

Reserve le surplus.

Prononce en audience publique du tribunal de première instance du Brabant wallon, sixième chambre correctionnelle, du mardi 19 avril 2022, ou étaient présents :

Monsieur H. PENNINCKX, juge, juge unique, Madame O. CUYLITS, substitut du procureur du Roi, Madame V. VERLY, greffier,

Le juge,

Le greffier,

V. VERLY

H. PENNINCKX

Ik was dus zeer boos op deze gang van zaken, dit vonnis is gemanipuleerd en oneerlijk, want het is voornamelijk gestoeld en onderbouwd op het 'nieuwe' standpunt van X.B.

Ik stuurde dan ook gefrustreerd één woord per sms door naar mijn oude vriend : Judas ! Ik kreeg geen antwoord, wat niet onlogisch is eigenlijk.

Dus trachtte ik dan maar op eigen houtje alnog de zaak recht te trekken en contacteerde nogmaals mijn eigen advocaat :

Van: Luc De Smet

Verzonden: donderdag 21 april 2022 13:06

Aan: Jef Vermassen & Partners (JM) <Jomuyille@jefvermassen.be>

Onderwerp: FW: jugement du 19/04/2022- 2022/402

Geachte Meester,

In bijlage het vonnis aangaande de taalkeuze van de procedure. Desondanks uw gefundeerde argumentatie en het feit dat de meerderheid van de beklaagden Nederlandstalig is (ikzelf en Wim Van Loo), heeft de 'wijsheid van de rechtbank' nog maar eens onlogisch beslist vrees ik.

Ik zie het écht niet zitten om een verdediging te voeren in het Frans, dus ik hoop dat hier beroep tegen mogelijk is? En dat dit beroep opschortend werkt? En wat is de beroepstermijn?

Alvast hartelijk dank voor uw feedback.

Met vriendelijke groeten,

Luc De Smet.

Het antwoord verraste me echter:

Van: Jef Vermassen & Partners (JM) <Jomuyll@jefvermassen.be>

Verzonden: donderdag 21 april 2022 14:17

Aan: Luc De Smet <justsomeone288882@outlook.com>

Onderwerp: RE: jugement du 19/04/2022- 2022/402 0019 0017

Geachte heer,

Tot mijn spijt moet ik U meedelen dat in uw geval art 21 Taalwet de mogelijkheid tot beroep tegen deze beslissing uitsluit (art 21 tweede lid Taalwet).

Er kan dus geen ontvankelijk hoger beroep tegen deze beslissing aangetekend worden. De beslissing is definitief en hiertegen kan geen rechtsmiddel worden aangewend.

Het spijt mij geen positievere info te kunnen overmaken.

Hoogachtend,

Jo Muylle

Advocaat

Hoewel ik sterk tegen het concept van juridische beroepsprocedures gekant ben, en absoluut pleit voor onmiddellijke definitieve beslissingen in eerste aanleg voor alle soorten geschillen, is het dan wel frustrerend natuurlijk wanneer ik dan zelf eens in beroep wil/moet gaan, dit dan niet mogelijk is omdat het een taalvonnis betreft.

Intussen zat ik volop in mijn super-depressie, en verstrijken er enkele maanden alvorens ik toch nog eens terug contact opneem met X.B., omdat ik via zijn broer had vernomen dat hij gehospitaliseerd was.

Uiteraard kwam het Judas-sms'je al snel ter sprake, want hij begreep namelijk helemaal niet waarom ik dat had gestuurd! Ik geloofde hem in eerste instantie niet natuurlijk, maar volgens hem heeft hij nooit een advocaat aangesteld of gevraagd om hem op die zitting te vertegenwoordigen, en al helemaal niet om zijn keuze voor het Frans door te geven. Met andere woorden, meester Cassandra STEEGMAN die zogezegd voor hem moest verschijnen, **heeft dit volledig op haar eigen initiatief én zonder ooit (ook niet achteraf) 'haar client' te contacteren gedaan!**

Ze had hem dus zelfs niet verwittigd dat ze hem zou vertegenwoordigen, noch heeft ze hem zijn standpunt gevraagd dat ze voor hem ter zitting moest innemen.

Dit is wat mij betreft écht het toppunt van Kafkaïsme, een advocaat die u zonder uw medeweten komt 'verdedigen', daarbij de verkeerde positie inneemt met wat u zelf wenst, en achteraf nooit iets van zich laat horen. We zijn pas **via het vonnis** te weten gekomen wie deze advocate was!

Nu zijn we dus bij de fameuze 'ontkentenis van proceshandeling' beland, want dat is de procedure die men kennelijk moet voeren in een dergelijk absurd geval. Wanneer 'uw' (in dit specifieke geval dus zelfs eigenlijk niet 'zijn', aangezien hij nooit akkoord is gegaan met haar aanstelling) raadsman proceshandelingen stelt waarmee u niet akkoord bent, dan moet u dit aanvechten met een ontkentenis van proceshandeling-beroep.

Maar Kafka always rings twice in mijn geval blijkbaar, want... inderdaad, blijkbaar was een beroep sowieso onmogelijk in deze specifieke taalmaterie. Indien ik het goed begrepen heb althans, want het begint zelfs voor de topadvocaten ingewikkeld te worden op dit punt. Absurd, absurder, absurdst...

Uiteraard wouden zowel X.B. als ikzelf dan wel eens weten wie die raadsman was die ons is komen saboteren op die zitting, en waarom en volgens wiens opdracht ze dit deed.

X.B. belde daarom naar het kantoor waarbij Meester Cassandra STEEGMAN aangesloten is om bij haar verhaal te halen. Ze was echter niet beschikbaar, en X.B. werd dan te woord gestaan door de verantwoordelijke van het kantoor, Meester Eddy KIAKU himself.

Bij aanvang van het telefoongesprek meldde X.B. nog niet onmiddellijk dat hij eigenlijk helemaal niet akkoord was met de gang van zaken, maar informeerde hij eerst naar het hoe en waarom Meester Steegman hem had vertegenwoordigd.

Meester Kiaku was bij aanvang de vriendelijkheid zelve, trachtte X.B. te overtuigen dat het allemaal in zijn eigen beste belang was, dat het voor hem toch goed was dat het nu in het Frans zou gepleit worden nu, enz.

Totdat X.B. duidelijk maakte dat hij daar helemaal niet van gediend was, en dat hij zelf ook verkoos om de procedure in het Nederlands te laten doorgaan. Op dat moment schoot Meester Kiaku zwaar uit zijn sloffen, en tierde dat X.B. van geluk mocht spreken dat zijn advocate 'een uitstel had verkregen zodat hij zich kon voorbereiden', of dat 'hij anders linea recta naar de gevangenis had gevlogen', en dat 'hij wel wat dankbaarder' mocht zijn, enz. enz.

Pure intimidatie waaraan X.B. zich niet heeft laten vangen, te meer omdat hij bleef doorvragen naar de opdrachtgever van de aanstelling, want een advocaat dient zich toch niet zo maar spontaan op een zitting aan om een client te representeren die hij zelfs nog nooit heeft gesproken?

Na enig over en weer gebakkelei verklaarde Meester Kiaku dan uiteindelijk dat Meester Steegman dit had gedaan **op vraag van 'le président' (dat is de rechter zélf)**, en dat de 3de medebeklaagde, W.V. dus, daar misschien ook wel iets mee te maken had.

Dat laatste is uiteraard belachelijk, wat gaat iemand die zelfs de kracht/moed nog niet heeft om zichzelf te (laten) vertegenwoordigen (en die bovendien zelf nooit een dagvaarding heeft ontvangen), nu een advocaat vragen om een andere verdachte te gaan bijstaan, met een stelling (keuze voor het Frans) die hem zélf benadeeld? Dan had hij gewoon zelf moeten verschijnen om een standpunt in te nemen.

Neen, dat stinkt uren in de wind natuurlijk, Meester Kiaku is blijkbaar niet vies van een leugen dus. Daarom is het dus vervelend om er van uit te gaan dat zijn andere stelling (dat het op vraag van de rechter zou zijn geweest) zo maar klopt.

NIEUWE WENDING nog te verwerken: het was wel degelijk Wim Van Loo die Kiaku/Steegmans had aangesteld, maar hij was niet op de hoogte dat ze hem niet vertegenwoordigd hadden ter zitting!

Immers, dit zou betekenen dat de rechter rechtstreeks de uitkomst van de zaak heeft beïnvloed door (achter de rug om en zonder de goedkeuring van) een beklaagde een pro-deo advocaat op te solferen die tégen zijn eigen wensen ingaat. En dat dit dan 'toevallig' voor een impasse zorgt (1-1 gelijkspel) in de taalkeuzestand, zodat zijn eigen stem doorslaggevend wordt, en hij dus 'in eer en geweten' een gefundeerd vonnis op bestelling voor de Franse taalkeuze kan afleveren??

Dit kán toch écht niet waar zijn?! Het is zó mijlenver over de grenzen van het fatsoen, dat ik tot op heden zelf moeilijk kan geloven dat dit het geval is. Maar iemand moet wel actie ondernemen hebben voor de ongevraagde aanstelling van Meester Steegman uiteraard, dus onmogelijk is het ook niet.

Mocht het toch kloppen, dan betekent dit echter dat de rechter die moet beslissen over de grond van mijn dossier, zo corrupt is als de pest en zijn hand niet omdraait om sluipmoordenaars-gewijs de procedure te manipuleren zodat hij ongestoord de gewenste vonnissen kan staven en uitspreken. En dat de absolute wens van de procureur Henrotte om mijn zaak in haar taal en haar ambtsgebied te houden, met de minuut verdachter en verdachter wordt... **WHY???** Behalve de zaak enorm bemoeilijken voor me, moet er nog een andere achterliggende reden zijn, van die indruk kan ik me gezien deze nieuwe manipulatie nu echt niet meer ontdoen.

Ik moet er geen tekening bij maken wat dit voor het vervolg van mijn aanklachten kan betekenen zeker? Indien dit effectief zou kloppen, dan moet ik uiteraard deze rechter per onmiddellijk proberen laten wraken, want dit is gewoonweg volstrekt oneerlijk en m.i. zelfs crimineel.

Maar enkel op basis van een mondelinge verklaring van een advocaat (Meester Kiaku) die duidelijk zelf ook niet zuiver op de graat is, 'mijn' rechter (die dus binnenkort nog over mijn lot moet beslissen ook) van daadwerkelijke sluipmoordenaarij beschuldigen is momenteel nog een brug te ver.

We moeten dit eerst tot op het bot uitspitten, eventueel nagaan wie de prestaties van Meester Steegman effectief betaalt, en zo achter de identiteit van ware opdrachtgever komen. Wie weet heb ik wel al wat te veel machtige mensen op hun tenen getrapt? Dit is dus momenteel work in progress, en het is dus ook nog volstrekt onduidelijk of het nu überhaupt nog mogelijk is om hier iets tegen te doen of niet.

Ik ga het in ieder geval zo niet laten, want dit is nog maar eens zodanig surrealistisch dat het nu eindelijk wel eens mag gaan stoppen met al die oneerlijke fratsen. Want iedere 'opvolging' van de dossiers speelt telkens zwaar in mijn nadeel, en er zal bij het vonnissen uiteraard helemaal geen rekening gehouden worden met deze 'verzachtende omstandigheden', integendeel zelfs, wanneer we kijken naar de manipulatieve gang van zaken tot op heden.

X.B. stuurde in ieder geval al het volgende schrijven naar Meester Kiaku en Meester Steegman:

Geachte Meesters Kaiku en Steegman,

Ik contacteerde enige tijd geleden uw kantoor om een gesprek te kunnen voeren met Meester Steegman, die mij op haar eigen initiatief en zonder voorafgaandelijke contact name of verwittiging vertegenwoordigd heeft op de zitting van 15 maart 2022 voor de correctionele rechtbank van eerste aanleg van Brabant Wallon.

Groot was mijn verbazing dat Meester Steegman daar bovendien een standpunt innam waarmee ik absoluut niet akkoord kan gaan, met name heeft zij in mijn naam verklaard dat ik voor de Franse taal zou opteren wat de procesvoering betreft.

Niets is echter minder waar, want ik had namelijk voorafgaandelijk aan de zitting afgesproken met de heer Luc De Smet, medebeklaagde, dat hij zou instaan voor de inhoudelijke verdediging van deze gezamenlijke zaak aangezien hij als enige financieel verantwoordelijke van de betrokken vennootschappen (na bijna 10 jaar nog slechts enigszins vermoed ik) op de hoogte is van de dossiers.

Maar ikzelf ben steeds full-time IT-bediende geweest en heb me nooit of te nimmer bezig gehouden of verantwoordelijk geweest voor de werking van de bedrijven in kwestie. Het volstaat eigenlijk om naar mijn CV te kijken, die mijn jarenlange ononderbroken prestaties bij verscheidene multinationale klanten aantoont en bewijst.

Indien u de beleefdheid en het respect had opgebracht om me ten minste voorafgaandelijk aan de zitting te contacteren, dan had ik u dit kunnen uitleggen. Mijn keuze voor de Nederlandse taal is op het eerste zicht misschien onlogisch, maar wat nog veel onlogischer is, is het feit dat ik automatisch zonder een deftig onderzoek zo maar van dezelfde feiten beschuldigd wordt als mijn vroegere baas.

Toen die me vroeg of ik akkoord kon gaan met een taalswitch-aanvraag zodat hij zichzelf, en bij uitbreiding mijzelf, in optimale omstandigheden in zijn moedertaal kan verdedigen, leek me dit dus een goed idee en heb ik mijn akkoord daartoe verleend.

Dit verbetert m.i. namelijk ook mijn eigen verdediging dus, aangezien ik zelf toch absoluut niet in staat ben om me ten gronde te verdedigen aangaande aantijgingen waarvan ik geen enkele kennis heb. Ik had vroeger zelfs geen enkele toegang tot de boekhoudingen, dus hoe kan ik me dan verweren voor dingen waarmee ik nooit in aanraking ben gekomen?

Maar u besliste zomaar even in mijn plaats wat u dacht opportuun te zijn. Dit is werkelijk schandalig, en beneden alle peil. Ik eis dan ook van uw kantoor dat u dit rechtzet middels een interventie bij de rechter, waarbij u naar waarheid zal uitleggen hoe de zaak werkelijk in de steel zit, en wat mijn échte eigen keuze, het Nederlands dus, met betrekking tot de procestaal is.

Voor de goede orde, ik geef u absoluut niet de goedkeuring om mij nogmaals te vertegenwoordigen, ik zal zelf wel voor een betrouwbare raadsman zorgen ditmaal, maar ik verwacht wel dat u zich aandient op de zitting om een en ander uit te klaren dus.

Meester Kiaku meldde me tijdens ons telefoongesprek trouwens dat het voor de zitting op aanvraag van “le président” zou geweest zijn dat Meester Steegman dit standpunt voor mij heeft ingenomen en verkondigd. Ik heb moeite om dit te geloven, aangezien dit zou betekenen dat rechter Penninckx de rechtsgang rechtstreeks heeft beïnvloed in een zaak die hij zelf moet vonnissen. Kan u mij aub officieel bevestigen dat het inderdaad op zijn vraag was dat Meester Steegman mij heeft vertegenwoordigd?

Indien u weigert uw medewerking te verlenen om deze scheve situatie recht te trekken, zal ik me genoodzaakt zien om gans deze zaak aanhangig te maken bij de verantwoordelijke stafhouders, en me daarbij bovendien alle rechten voorbehoud om jullie aansprakelijk te stellen met betrekking tot de eventuele negatieve gevolgen die deze klucht kan veroorzaken.

Alvast hartelijk dank voor uw opvolging en reactie.

Met beleefde groeten,

X.B.

Hierbij de originele Franstalige versie van deze mail:

From: xavier Bate <xavier.s.bate@gmail.com>

Date: Thu, 1 Dec 2022 at 10:20

Subject: l'audience du 15 mars 2022 devant le tribunal correctionnel de première instance du Brabant Wallon

To: <e.kiaku@avocat.be>, <cassandra.steegmans@avocat.be>, <c.steegmans@kia-lex.com>, <avocat@kiaku-eddy.com>, <e.kiaku@kia-lex.com>

Cc: Luc De Smet <luc@atalent.be>

emails:, avocat@kiaku-eddy.com, e.kiaku@kia-lex.com, cassandra.steegmans@avocat.be, c.steegmans@kia-lex.com

Chers maîtres Kaiku et Steegmans,

J'ai contacté votre bureau il y a quelque temps pour avoir une conversation avec Maître Steegmans, qui m'a représenté de sa propre initiative sans prendre contact avec moi, ni avoir mon accord, à l'audience du 15 mars 2022 devant le tribunal correctionnel de première instance du Brabant Wallon.

A ma grande surprise, Maître Steegmans y a pris une position avec laquelle je ne peux absolument pas être d'accord, en particulier elle a déclaré en mon nom que j'opterais pour la langue française en matière de contentieux.

Or, rien n'est plus faux, puisque j'avais convenu avec M. Luc De Smet, coaccusé, avant l'audience, qu'il serait chargé de la défense de cette affaire commune, puisque, en tant que seul responsable financier des sociétés concernées, il est au courant des dossiers (Bien qu'après presque 10 ans, les choses sont difficiles à se rappeler dans affaire si complexe).

J'ai toujours été moi-même employé à plein temps dans le domaine de l'informatique et je n'ai jamais, jamais été impliqué ou responsable des opérations des entreprises en question.

Il suffit en fait de regarder mon CV, qui démontre et prouve mes années de performance continue auprès de plusieurs clients multinationaux.

Si vous aviez eu au moins la courtoisie et le respect de me contacter avant l'audience, j'aurais pu vous expliquer cela.

Mon choix du néerlandais est peut-être illogique à première vue, mais ce qui l'est encore plus, c'est le fait que je sois automatiquement accusé des mêmes faits que mon ancien patron, sans qu'une enquête appropriée ait été menée.

Aussi, lorsqu'il m'a demandé si je pouvais accepter une demande de changement de langue afin que lui, et par extension moi, puissions nous défendre dans les meilleures circonstances possibles (dans sa langue maternelle), j'ai pensé que c'était une bonne idée et j'ai accepté.

À mon avis, cela améliore également ma propre défense, puisque je suis incapable de me défendre moi-même sur le fond d'allégations dont je n'ai pas connaissance. Je n'avais même pas accès aux comptabilités avant, alors comment puis-je me défendre pour des choses avec lesquelles je n'ai jamais été en contact ?

Mais vous avez décidé à ma place ce que vous pensiez être opportun. C'est vraiment scandaleux. J'exige donc que votre bureau rectifie cela par une intervention au tribunal, dans laquelle vous expliquerez sincèrement comment fonctionne réellement l'affaire, et quel est mon véritable choix, à savoir le néerlandais, concernant la langue de la procédure.

Pour mémoire, je ne vous autorise absolument pas à me représenter à nouveau, je fournirai moi-même un conseil fiable cette fois-ci, mais j'attends de vous que vous vous présentiez à l'audience pour clarifier les choses.

D'ailleurs, Maître Kiaku m'a rapporté lors de notre conversation téléphonique que ce serait à la demande du "président" avant l'audience que Maître Steegman a pris et proclamé cette position pour moi.

J'ai du mal à le croire, car cela signifierait que le juge Penninckx a directement influencé le cours de la justice dans une affaire qu'il doit lui-même trancher. Pouvez-vous me confirmer officiellement que c'est bien à sa demande que Maître Steegman m'a représenté ?

Si vous refusez de coopérer pour rectifier cette situation déséquilibrée, je me verrai contraint de porter l'affaire devant l'ordre du barreau, et je me réserve en outre tous les droits de vous tenir pour responsable de toutes les conséquences négatives que cette représentation sans mon accord pourrait entraîner.

Merci beaucoup d'avance pour votre suivi et votre réaction.

Avec mes salutations distinguées,

X.B.

The plot thickens! X.B. kreeg dezelfde dag nog een hallucinant antwoord, waarbij Meester Steegmans gewoonweg grof liegt, ze stelt namelijk dat ze de taalkeuze niet heeft beïnvloed door zagezegd geen standpunt daaromtrent in te nemen, terwijl ze zélf hoogstpersoonlijk tijdens haar pleidooi letterlijk gezegd heeft dat haar client, X.B. voor de Franse taal koos in de procedure. Ze wist blijkbaar niet eens wie ze moest verdedigen die dag, want ze heeft uiteraard ook zélf aangegeven op te treden voor X.B., en niet de andere medebeklaagde zoals ze nu stelt (originele Franstalige versie volgt onderaan de mail):

De: Cassandra Steegmans <c.steegmans.avocat@gmail.com>

Date: 1 décembre 2022 à 21:35:09 UTC+1

À: xavier Bate <xavier.s.bate@gmail.com>

Cc: "kiaku eddy k." <avocat.kiaku@gmail.com>

Objet: Rép. : l'audience du 15 mars 2022 devant le tribunal correctionnel de première instance du Brabant Wallon

Geachte heer,

Ik ben op de hoogte van uw e-mail van vandaag, die mijn aandacht heeft getrokken.

Het lijkt erop dat er een fout is geslopen in de transcriptie van het proces-verbaal en bijgevolg in de uitspraak over het verzoek om taalwijziging van 19 april 2022.

Ik ben als assistent van de heer Kiaku opgetreden om de belangen van de heer Van Loo, de derde verweerder in deze zaak, te behartigen.

Het lijkt erop dat de deurwaarder bij de hoorzitting het vakje met uw naam heeft verwisseld met die van mijn cliënt en dat mijn tussenkomst daarom ten onrechte voor u is ingevuld.

Ik heb contact opgenomen met de griffier om de situatie uit te leggen en we zijn overeengekomen dat een corrigerende agenda zal worden opgesteld voor 21 februari 2023, de dag van de hoorzitting.

Wat de taalverandering betreft, heb ik niet voor of tegen gepleit. Omdat ik tweetalig ben kon ik zowel in het Frans als in het Nederlands voor mijn cliënt pleiten. Ik liet de zaak over aan het oordeel van de rechtbank.

De procedure is echter zo dat als u een taalwijziging had willen aanvragen, u persoonlijk had moeten verschijnen op de eerste hoorzitting op 15 februari 2022. Elke taalwijziging moet immers in limine litis gebeuren, dat wil zeggen vóór enig ander debat.

Ik wil u hiervan op de hoogte brengen en blijf tot uw beschikking voor verdere informatie.

Met vriendelijke groet,

Cassandra Steegmans

Advocaat bij de balie van Brussel

Vertaald met www.DeepL.com/Translator (gratis versie)

Originele versie:

De: Cassandra Steegmans <c.steegmans.avocat@gmail.com>

Date: 1 décembre 2022 à 21:35:09 UTC+1

À: xavier Bate <xavier.s.bate@gmail.com>

Cc: "kiaku eddy k." <avocat.kiaku@gmail.com>

Objet: Rép. : l'audience du 15 mars 2022 devant le tribunal correctionnel de première instance du Brabant Wallon

Cher Monsieur,

Je prends connaissance de votre courriel de ce jour qui a retenu toute mon attention.

Il semble qu'il y ait eu une erreur lors de la retranscription du plumeitif d'audience et conséquemment au niveau du jugement statuant sur la demande de changement de langue du 19 avril 2022.

J'intervenais en ma qualité de collaboratrice de Me Kiaku pour représenter les intérêts de Monsieur Van Loo, le troisième prévenu en ce dossier.

Il semble que l'huissier d'audience ait interverti la case contenant votre nom avec celui de mon client et que par conséquent mon intervention a été erronément renseignée pour vous.

J'ai pris contact avec la greffière d'audience en expliquant la situation et nous avons convenu qu'un plumeitif rectificatif sera rédigé à la date du 21 février 2023, jour de l'audience fixée pour plaidoiries.

En ce qui concerne le changement de langue je n'ai pas plaidé en faveur ou en défaveur de celui-ci. Étant bilingue je pouvais totalement plaider pour mon client tant en français qu'en néerlandais. J'ai laissé la question à l'appréciation du tribunal.

Cependant, la procédure est telle que si vous souhaitiez solliciter le changement de langue, il aurait fallu comparaître personnellement et ce, à la première audience du 15 février 2022. En effet, tout changement de langue doit se faire in limine litis, ce qui veut dire avant tout autre débat.

Je tenais à vous en aviser et me tiens à votre disposition pour tout complément d'information.

Bien à vous,

Cassandra Steegmans

Avocate au Barreau de Bruxelles

Rue du Prince Royal, 81

1050 Bruxelles

Tél. +32(0) 499 96 65 64

BCE 0754.691.078

Zo'n oneerlijk antwoord, dat kon X.B natuurlijk zich natuurlijk niet bij neerleggen:

Geachte mevrouw Steegmans,

Bedankt voor uw antwoord, doch het ware beter geweest indien u de waarheid geen geweld had aangedaan. U probeert deze ernstige situatie af te doen als een administratieve fout van een l'huissier d'audience die zogezegd mijn naam met die van Wim Van Loo heeft verwisseld.

U vergeet daarbij selectief te vermelden dat u zelf, tijdens de zitting, ook heb gepleit, en wel degelijk in mijn naam. En bovendien heeft u wel degelijk, in tegenstelling tot wat u nu in uw antwoord beweert, gepleit dat IK, Xavier Bate dus, wenste dat de procedure in het Frans zou gevoerd worden.

Ik begrijp zelfs niet dat u dit durft te ontkennen, de rechter bevestigde dit ook duidelijk in zijn vonnis (zie: Xavier Xavier Stéphane Louis Bate, Prévenu, représenté par son conseil, Me Cassandra STEEGMAN loco Me Eddy KIAKU, avocats au barreau de Bruxelles. e.kiaku@avocat.be, en achteraf 'mijn' stellingname in het vonnis, die dus enkel door u zelf kan verkondigd geweest zijn:

“Le prévenu Bate (francophone) et le Procureur du Roi s'opposent a cette demande. Le Procureur du Roi fait valoir le fait qu'il n'existe pas de risque de contrariété entre la cause pendante devant la Cour d'appel de Bruxelles et la présente cause des lors que les préventions sont différentes, ainsi que le fait que la demande impliquerait la traduction d'une partie du dossier en néerlandais, ce qui retarderait le procès.

Le Tribunal considère **tout comme le prévenu Bate** qu'il ne convient pas d'ordonner le renvoi de la procédure vers le Tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles.”

Er zijn trouwens verschillende getuigen, en niet enkel de medebeklaagde Luc De Smet dus, die kunnen bevestigen dat u zich zélf tijdens de zitting wel degelijk heeft voorgesteld als mijn advocaat, en niet die van Wim Van Loo dus. U pleitte dus ook in mijn naam!

Dit is surrealistisch! Was u dus zelf niet op de hoogte wie u moest vertegenwoordigen? Dit was uiteraard geen simpele 'administratieve vergissing' in de transcriptie van het proces-verbaal, want u heeft wel degelijk gepleit en standpunt ingenomen in mijn naam! Of heeft u inderdaad instructies

opgevolgd van de voorzitter om niet Wim Van Loo, maar om mij 'even' te vertegenwoordigen (zodat u voor de Franse taal zou kunnen kiezen)?

Dit lijkt me wel onwaarschijnlijk, maar Meester Kiaku heeft me dit wel telefonisch meegedeeld, dus wie moet ik dan geloven. U, of Meester Kiaku?

Want indien u effectief voor uw echte client zou zijn opgetreden, dan zou u uiteraard NIET voor de Franse taal hebben gekozen, aangezien de heer Van Loo zelf ook Nederlandstalig is, en er zelf dus ook alle belang bij heeft om dit in zijn moedertaal te kunnen opvolgen.

Maar u trad niet voor hem op, integendeel, u heeft geen woord over Wim Van Loo gezegd tijdens de zitting, maar wél mijn zagezegd standpunt voor het Frans aan de rechtbank meegedeeld, ZONDER ooit met mij te hebben gesproken!

Ik zou het dus appreciëren indien u deze zaak niet tracht te minimaliseren, want de gevolgen zijn verstrekkend, en ik verwacht dat het vonnis, dat duidelijk gestoeld is op de verkeerde stelling dat ik voor het Frans zou geopteerd hebben, nietig wordt verklaard, en dat er alsnog met mijn echte keuze rekening wordt gehouden.

U begrijpt dat ik dit werkelijk niet kan tolereren, zeker nu u de waarheid geweld aan doet door te stellen dat u niet effectief voor mij bent opgetreden, terwijl dit overduidelijk wél het geval was. Dit lijkt me te escaleren naar een strafrechterlijke situatie, indien de waarheid met de voeten getreden wordt en zondebokken (le pauve l'huissier d'audience qui soit disant est la cause de toute cette affaire) worden gezocht terwijl u zelf duidelijk acties in mijn naam hebt ondernomen.

Ik hoop dus dat het zo ver niet moet komen, en dat de door u voorgestelde 'corrigerende agenda' niet enkel de fout administratief rechtzet, maar ook alle rechtstreekse gevolgen ongedaan maakt. Het enige correcte vonnis zonder deze fout zou de keuze voor de Nederlandse taal geweest zijn, conform mijn eigen keuze voor deze taal.

Het klopt trouwens niet dat ik daar persoonlijk voor moest aanwezig zijn op de eerste zitting. Ik was weerhouden die dag en kon niet persoonlijk aanwezig zijn, maar zoals reeds vermeld had ik contact gehad met de medebeklaagde Luc De Smet en had die de toestemming gegeven om uit te leggen dat ik zelf ook een taalwisseling naar het Nederlands wenste.

De reden waarom mijn aanwezigheid niet noodzakelijk was, was net omdat de meerderheid van de aanwezige partijen dan Nederlandstalig zou zijn, en zelfs indien er geen rekening zou gehouden worden met de instructies die ik aan de heer De Smet had gegeven om over te maken aan de rechtbank, dan zou de balans/stemming nog steeds naar het Nederlands overhellen omdat er met mijn 'Frans taligheid' dan gewoon geen rekening zou gehouden worden (omdat ik verstek gaf), en Luc De Smet en Wim Van Loo wel Nederlandstalig zijn (en minstens één van hen aanwezig was).

Mijn planning was dus niet verkeerd, zoals u probeert te doen uitschijnen. Ik had enkel geen rekening gehouden met de absoluut absurde situatie dat er zich achter mijn rug, zonder mijn medeweten, en tégen mijn eigen belangen, zich een raadsman zou aandienen die zagezegd de naam van zijn eigen client niet kent, niet weet wie hij eigenlijk staat te vertegenwoordigen, en dan maar doodleuk een andere beklaagde 'verdedigt'. En daarbij tot overmaat van ramp dan nog het verkeerde standpunt inneemt.

En dat mevrouw Steegmans, dat was U wel degelijk die dit hebt gedaan, en niemand anders, de arme l'huissier d'audience ten spijt. By the way, u hebt er dus tevens hoogstpersoonlijk voor gezorgd dat uw echte client zich nu dus ook in het frans, i.p.v. zijn moedertaal moet verdedigen. Dit debacle moet

dus onverwijld worden rechtgezet aan de hand van een corrigerend vonnis, en ik verwacht als hoofdverantwoordelijke hieromtrent uw volle medewerking hieromtrent.

Alvast hartelijk bedankt.

Xavier Bate.

Hopelijk begrijpt u inmiddels waarom ik dit hoofdstuk 'Trop is te veel en te veel is trop' heb getiteld. Deze uitspraak van wijlen premier Vanden Boeynants verwees naar de insinuaties dat hij zijn eigen ontvoering misschien in scene zou gezet hebben, of (afhankelijk van de bron) wanneer hij beschuldigd werd te hebben deelgenomen aan de roze balletten.

Ik vond het wel toepasselijk voor gans deze NL/FR 'taal-klucht' affaire, maar eigenlijk is de integrale inbeschuldigingstelling in de iServe zaak zélf de druppel die mijn emmer deed/doet overlopen, niet enkel het feit dat het proces in het Frans moeten gevoerd worden.

Dit boek zou er niet gekomen zijn zonder deze nieuwe aanvallen. Ikzelf (samen met twee sukkelaars die in se helemaal niets met de zaak te maken hebben) als de enige te straffen personen, wanneer het eigenlijk de sluipmoordenaars en hun procedures zijn die rechtstreeks tot de ondergang van alle betrokken bedrijven hebben geleid? En ik wordt daarna bedankt met een gevangenisstraf omdat ik koppig en strijdvaardig (en ja, ook arrogant toen) weigerde om de strijd op te geven? En wordt er geen enkele rekening gehouden met mijn tot op dat punt onberispelijke reputatie én de voorgaande positieve verwezenlijkingen/bijdrage aan de maatschappij in de +/- eerste 20 jaar van mijn carrière? En wordt ik door het openbaar ministerie werkelijk afgeschilderd als een doorwinterde fraudeur die enkel maar aan zichzelf verrijken dacht? En daarbij geholpen wordt door politie-inspecteurs die technieken hanteren die echt niet onderdoen voor de criminelen die ze moeten bestrijden?

Wie is er dan eigenlijk de crimineel? Dhr. Jordens heeft zijn nominatie in de sluipmoordenaarslijst m.i. in ieder geval verdiend, zichtbare sadisten die mensen kleineren en uitlachen wanneer ze nodeloos hun GSM in beslag nemen zouden geen politionele verantwoordelijkheden mogen dragen. Maar 'in het belang' van het onderzoek mag er véél blijkbaar, nietwaar?

Ik bezorgde de politie in alle openheid de elektronische versie van alle boekhoudingen van onze volledige bedrijvengroep, met de bedoeling deze samen te analyseren en alle relevante documenten m.b.t. de specifieke vragen te kunnen afdrukken indien nodig. Maar de 2de meeting waarin dit in detail zou worden opgevolgd, heeft dus nooit plaatsgevonden.

In plaats daarvan gebruikte men de boekhoudingen niet à décharge, om na te gaan of alle onderlinge rekeningen en rekening-couranten wel sluitend zijn, maar enkel à charge, waarbij men ongetwijfeld ook aan eenzijdige 'cherry-picking' van complexe transacties deed om de misdrijven te 'bewijzen'.

Het geheel (en een diepgaande analyse van alle onderlinge interne groepstransacties) van de boekhoudingen kan net mijn onschuld bewijzen (daartoe bezorgde ik ze ook integraal, niets te verbergen), maar niet wanneer men enkel naar de uitgaande handelingen kijkt uiteraard, dan lijkt ik (en bij uitbreiding iedere bedrijfsverantwoordelijke) natuurlijk een groteske fraudeur.

Een situatie die een beetje vergelijkbaar met mevrouw de curator van The Force, die mits een selectief geheugen 'vergat' dat de vennootschap meer dan één bankrekening had, en enkel de nadelige verrichtingen in haar conclusies oplijst, in plaats van ook eerlijk rekening te houden met de tegengestelde transacties die op de andere bankrekening van het bedrijf binnenkwamen. Het resultaat van het politionele onderzoek lag gewoon op voorhand vast, en daarom heeft men het

vroegtijdig gestopt, zodat ik gewoon geen kans meer zou hebben om alles in detail te onderzoeken en te duiden. En dan moet ik me op slinkse wijze nog in een vreemde taal gaan verdedigen ook?

Neen, dát is dus echt “Trop is te veel en te veel is trop!” IK SPEEL NIET MEER MEE, en, gezien de manier waarop dat vonnis tot stand is gekomen, al zéker niet in het Frans.

Daarom heb ik ook besloten om ‘schuldig’ te pleiten in het laatste hoofdstuk. Ik ben toch al voorafgaandelijk veroordeeld, een kans op een eerlijke rechtsgang is gewoonweg onbestaande.

Maar er is nog een belangrijkere reden waarom ik moet afhaken: **IK KAN NIET MEER! Ik kan het momenteel mentaal écht niet meer aan om nóg eens een extra boek te moeten schrijven**, om alle tenlasteleggingen grondig te moeten analyseren, alle relevante bewijsstukken terug trachten te vinden bij de curatoren en/of banken, alle boekhoudingen in de kleinste details terug te moeten onderzoeken op zoek naar de transacties à décharge, en geconfronteerd te worden met de vuile gemanipuleerde ‘bewijzen’ en reputatie-framing die het openbaar ministerie hanteert om zijn inbeschuldigingstelling kracht bij te zetten. Ik schat dat dit ongeveer een jaar fulltime werk is, om dit adequaat kunnen doen. Om dan in beroep te mogen herbeginnen tegen een resem nieuwe aantijgingen die ze uit een nieuwe mouw schudden...

MAAR IK KAN ECHT NIET MEER. Ik heb/had dus de keuze: tóch nog proberen om (zoals in de zaken van The Force en Jedi F.W.) inhoudelijk alle aanklachten één voor één in detail trachten te weerleggen aan de hand van de tegengestelde boekhoudkundige transacties (favoriete strategie van het OM, een compleet eenzijdige voorstelling van het geheel deponeren) of andere staving stukken, maar dan gegarandeerd langdurig in het ziekenhuis belanden met een totale crash, burn-out en onherstelbare depressie. OF het risico lopen op een geframde veroordeling, maar wel nog iets van mijn mentale gezondheid overhouden.

Het is eigenlijk zelfs geen keuze, want mijn huidige depressie laat me echt niet toe om er aan te beginnen. Ik heb zelfs de moed/kracht niet meer gehad om het strafdossier op te vragen, ik wéét dus zelfs niet in detail hoe men me er deze keer weer tracht in te luizen.

Want wat ik wel weet is dat de nieuwe aanklachten zodanig zwaarwichtig zijn (u kan ze ontdekken in het bovenstaande taalvonnis), dat er nú zelf een gedetailleerd onderzoek naar voeren (en de verdediging schrijven) me mentaal volledig zou kraken. En ik zit al op een dieptepunt...

Niet omdat ik schrik heb van dingen die ik effectief verkeerd zou hebben gedaan (al zijn die er wss ook), maar omdat ik zodanig gedegouteerd en gefrustreerd wordt door de opzettelijke overdrijvingen en framing van het OM, dat ik misschien niet meer zou kunnen instaan voor de veiligheid van de mensen op de sluipmoordenaarslijst... en zélf sluipschutter wordt.

En dat, beste lezers, is waar ik de grens trek. Ik ben namelijk een enorm grote tegenstander van alle vormen van fysiek geweld. **I want an Evoltion, not a Revolution!** Of een fluwelen revolutie, zonder enige vorm van geweld dus. Maar men pusht de burgers echt zodanig overdreven hard, dat sommige mensen begrijpelijkerwijs beginnen doorslaan en zichzelf verliezen. Jürgen Conings bv, dat was toch een duidelijke noodkreet om hulp, die uiteraard tot staatsvijand nummer 1 werd gebombardeerd...

Maar niet met mij dus, dit boek is het enige waarvan ‘mijn’ sluipmoordenaars iets van te vrezen moeten hebben, en dat wil ik ook zo houden.

Dus, for the sake of my sanity: I’m guilty. Not as charged, but I must be guilty of some things, of anders was ik niet in deze situatie verzeild geraakt uiteraard. In het laatste hoofdstuk vind u mijn schuldigheids-pleidooi...

Guilty, but not as charged...

Het minst leuke hoofdstuk om te schrijven, al mijn fouten eens in detail onder de loep nemen en oplijsten. Ik ben dus schuldig aan de volgende zaken, **waarbij het vertrouwen schenken aan verkeerde partijen met stip op één staat:**

- Toen tijdens de grootste financiële crisis ooit onze problemen begonnen, volgde ik de raad van onze toenmalige raadsman op om voor alle vennootschappen een WCO gerechtelijke reorganisatie procedure op te starten, en daarbij **de overheid dus vertrouwde** dat hun procedure kon/zou helpen met het redden van de bedrijven.
- Toen de RSZ-administratie onze initieel geslaagde WCO-procedures iedere maal opnieuw aanvochten in beroep, verdedigden we -nogmaals de raad van **onze advocaten vertrouwend**- ons in de rechtbank. Big mistake, onmiddellijk de boeken neerleggen in dat geval!
- **De banken vertrouwd** met de ondertekening van de kleine wurglettertjes van de algemene voorwaarden, dubieuze contracten, e.d. Toen ze eenmaal hun 'steun' opzegden, probeerde ik dat op te lossen door andere bancaire partners te zoeken, terwijl ze allemaal dezelfde destructieve procedures hanteren.
- **De grootste vergissing was misschien nog het vertrouwen stellen in het gerecht**, in alle verloren procedures in beroep tegen de voornoemde partijen. Want Vrouwe Justitia is inderdaad zo blind als een mol, maar al lang niet meer om onpartijdig te kunnen vonnissen, maar eerder door de kop in het zand te steken om de waarheid toch vooral maar niet te moeten zien.

De juiste oplossing was hier dus niet in meegaan, en onmiddellijk voor alle bedrijven die door beroepsprocedures geneukt werden de faling aan te vragen, in plaats van zich te laten meesleuren in dure, ellenlange, en vooral nutteloze geschillen waar de uitkomst in het merendeel van de gevallen toch reeds 'procedureel' op voorhand vastligt. Want degene met de 'dikste' stok (overheid, banken, enz.) kan uiteraard het hardste slaan.

- Niet snel genoeg personeel ontslagen en er hoogmoedig alles aan proberen te doen om een faling te vermijden. Deels misplaatste trots, deels ingegeven om onze mensen ten alle kost aan de slag te kunnen houden. Langs een andere kant was het ook niet makkelijk om mensen te laten afvloeien, want het was bij wijze van spreken (zeker cashflowmatig) goedkoper om hen 'op de bank' te laten zitten (een term voor consultants die momenteel geen opdracht kunnen opnemen bij klanten, en dus bij ons intern mochten bijstuderen tijdens die wachttijd), dan om per direct de quasi onbetaalbare ontslagpremies van meerdere maanden (tot soms zelfs een jaar) per persoon te moeten betalen. Daar was geen reserve voor. Maar intussen verzwakt u positie wel iedere maand, een soort vicieuze cirkel.
- Geen reserves opgebouwd tijdens de 'vette' jaren, tijdens onze groeiperiode dus. Toen begin van de eeuwwisseling the sky the limit was, en onze bedrijven een spectaculaire groei in zowel personeel, omzet en winst kenden, zijn er middelen verspild aan verscheidene dure buitenlandse team-building reizen met het voltallige personeel, bonussen, kostelijke luxe bedrijfswagens, enz. Deze fondsen hadden beter besteed kunnen worden aan het opbouwen

van een financiële buffer voor eventueel moeilijkere tijden, maar wie had er nu ook twee (2008 & 2011) allesverwoestende financiële meltdowns kunnen voorspellen?

- Door mijn voorgaande successen zelf arrogant, koppig en boos blijven vechten, zelfs wanneer het kalf eigenlijk al verdronken was. Er waren achteraf beschouwd betere, veiligere, en vooral slimmere oplossingen. Oplossingen waarbij ik mijn privé patrimonium had kunnen afzonderen van de werkvennootschappen, en beschermen tegen de schuldeisers.

Want voor het openbaar ministerie en het gerecht maakt het blijkbaar toch geen zak uit of men zich nu privé tracht te verrijken of niet, dus dan had ik het evengoed wél kunnen doen. Dat is spijtig genoeg de wijze doch amorele les die ik vanwege onze beheersorganen moet trekken: fraudeer er maar op los, en verberg de opbrengsten, want vervolgen zullen we sowieso, ook als je eigenlijk zelf veel meer slachtoffer dan dader bent (voor de duidelijkheid: ik heb absoluut niets om te verstoppen, ook spijtig genoeg 😊).

- Alle verschillende bedrijven uit de groep beheerd onder een gezamenlijke strategie, ook cashflowmatig waardoor er een grote wisselwerking was tussen alle entiteiten, ook mezelf privé, met enorm fluctuerende rekening-couranten die uiteindelijk wel steeds werden aangezuiverd/gecompenseerd, maar boekhoudkundig is dat een nachtmerrie en het OM maakt daar nu handig gebruik van om zogenoemde fraude te 'bewijzen'. Het was veel 'gezonder' geweest om ieder bedrijf te isoleren en desnoods teloor laten gaan in plaats van (tijdelijke) oplossingen in/met de groep te bewerkstelligen.
- Wat de beschuldigingen aangaande The Force (waar ik in eerste aanleg trouwens ben vrijgesproken) en Jedi F.W. betreft, denk ik echt niet dat er me in die dossiers iets te verwijten valt. Ik denk/hoop ook dat ik dit tamelijk duidelijk heb kunnen aantonen met onze gedetailleerde inhoudelijke conclusies in deze zaken, die tevens de 'sfeermakerij-trucen van de voor' van het openbaar ministerie en de curator blootlegt.
- In verband met de nieuwe aanklachten die voornamelijk over iServe gaan, heb ik momenteel dus echt de kracht, energie en gezondheid niet om een dergelijke gedetailleerd en inhoudelijk onderzoek naar de tenlasteleggingen te voeren. De bedoeling is duidelijk om me te veroordelen, gezien de ware waslijst aan zogenoemde misdrijven zal men wel ergens kunnen raakschieten, zeker nu ik me door mijn gezondheid eigenlijk niet uitgebreid kan verdedigen. Dit boek vergt werkelijk mijn allerlaatste krachten, en gaat vnl. slechts in op de oorzaken/medeverantwoordelijke 'daders' en de verzachtende omstandigheden, maar het zou een extra boek vergen om inhoudelijk in detail in te gaan op alle nieuwe beschuldigingen.

Ik denk niet dat ik me schuldig gemaakt heb aan al die zaken, en al zeker niet opzettelijk om me persoonlijk te verrijken, maar ik ben geen advocaat uiteraard en misschien ben ik ergens en cours de route soms wel effectief in de (juridische-technische) fout gegaan. Een misdrijf is blijkbaar snel gemaakt, zeker wanneer men afgaat op de manier waarop het OM zaken tracht te bewijzen. Misschien kan ik later, indien ik tijdig genezen ben voor de beroepsprocedure, deze beschuldigingen alsnog in detail analyseren, beantwoorden en hopelijk ontkrachten.

- Ik was in mijn 'topperiode', de eerste helft van mijn carrière, té zelfzeker, te arrogant geworden. Ik was toen ook wel reeds een aanhanger van 'de waarheid', maar af en toe

durfde ik die zelf wel al eens ombuigen of zelfs verraden wanneer er bv. veel geld op het spel stond. Ik denk daarbij dan aan leugentjes van bestwil om klanten tevreden te stellen, personeel te motiveren, grote deals binnen te halen, enz. Onbewust ben ik ook aan het manipuleren geslagen.

En in een latere fase inderdaad op het randje der fatsoen en wetgeving moeten lopen, niet genoeg rekening gehouden met de risico's, en me laten leiden door mijn ego, koppigheid, en boosheid op de frustrerende toch veelal oneerlijk veroorzaakte problemen.

Schuldig, mea culpa. Ik denk/hoop hier veel uit geleerd te hebben en kan soortgelijke fouten nu veel sneller en beter (h)erkennen en in de toekomst vermijden. En ik verdien m.i. dus niet om daarvoor eerst nog een paar jaar langs de gevangenis te moeten passeren, ik vrees misschien zelfs een omgekeerd effect.

Ik bedoel daarmee dat een dergelijke straf niet eerlijk zou aanvoelen na alle moeite die ik heb gedaan en persoonlijke familiale risico's die ik heb genomen om de werkgelegenheid van en voor onze personeelsleden uit de hele groep te proberen redden. Om van het feit dat ik uiteindelijk privé alles ben kwijtgespeeld nog maar te zwijgen.

Maar dit betekent toch echter niet dat ik geen schuldbesef zou hebben? Het is de zwaarte en de verhouding van de straf die ik in vraag wens te stellen. Ik zie het logischerwijs niet zitten om tussen 'echte' criminelen zoals moordenaars of verkrachters mijn tijd te gaan slijten, daar kan niets goeds uit voortkomen vrees ik.

Begrip voor de verzachtende omstandigheden en de situatie waar ik nu uiteindelijk als bijna-dakloze zelf in ben beland, zou meer dan welkom en hopelijk ook gerechtvaardigd zijn.

Maar alleen onze ware schepper kan beslissen over die hoop op een evenwichtige rechtvaardigheid. Voor sommigen is dat Allah of God, voor anderen een Architect van grotere intelligentie, mogelijks een zeer geavanceerde Kunstmatige Intelligentie, of zijn/haar/hun ontwikkelingsteam daar ergens in de echte ruimte, buiten de ongelooflijke Quantum Computer die het relevante deel van het universum in een hologram projecteert/weergeeft wanneer het door een avatar wordt waargenomen. Of misschien leven we wel in de basiswerkelijkheid, wie weet 😊 ?

Ik kan en mag dus eigenlijk niet veroordeeld worden door een medemens, wanneer de afgedwongen wetten zelf niet in lijn zijn met Zijn/Haar/De leer. Natural Law staat boven Dura Lex, Sed Lex, wanneer de wet zelf, of een complexe combinatie van wetten, immoreel is/zijn.

De natuurwet zal mijn echte straf karma zijn, in dit leven of het volgende. We zijn allemaal één, maar we bestrijden onszelf voortdurend op domme wijze met polarisatie van kunstmatige concepten (ras, politiek, religie, geslacht, landen, continenten, talen, geld, zelfs sport, ...) in plaats van onze kostbare tijd te besteden aan het liefhebben en omhelzen van elkaar en het gelijkelijk delen van alle middelen.

In een ideale samenleving/wereld zou er slechts één WET moeten zijn, de enige natuurlijke wet van onze ware schepper: **Doe anderen geen kwaad; steel niet.** Je hebt een vrije wil, tot de handeling waarbij je iets van iemand anders steelt.

Steel niet de vrije wil (toestemming) van iemand anders (dwingen). Steel niet zijn lichaam (aanraken, betasten, drogeren, verkrachten). Steel niet zijn eigendom (afpakken). Steel niet zijn vrouw of vriendin (verleiden). Steel niet zijn waardigheid (vernederen). Steel niet zijn trots (ijdelheid). Steel

niet zijn tijd (uitbuiten, tot slaaf maken (bijv. door geld en belastingen). Heeft Jezus de geldwisselaars niet uit de tempel van God geschopt en hen een hol van dieven genoemd?

Dus zolang je anderen geen kwaad doet, heb je volledige soevereiniteit over jezelf en over je lichaam. Dit betekent ook dat niemand je mag aanraken, of iets in je lichaam mag spuiten, zonder jouw toestemming. Dit zou je eigen vrije wil schenden, wat je het recht geeft jezelf te verdedigen. Dat is de enige toegestane daad van geweld, een zelfverdedigingsgevecht.

Een vermeden fysiek gevecht is natuurlijk altijd een overwinning, maar in sommige conflicten zijn er soms geen verdedigers, alleen aanvallers (denk aan oorlog, het maakt niet uit wie er begon). Speel achteraf niet het slachtoffer als je eigenlijk de agressor bent, maar laat je zeker niet bestempelen als de agressor als je zelf een echt slachtoffer bent. Je agressie kan gerechtvaardigde zelfverdediging zijn. Helaas is dat in deze wrede maatschappij veelal zo.

Laat je dus niet twee keer naaien (éénmaal door de dader, en achteraf door de instanties die verondersteld worden u te helpen). Laat het systeem je niet overhalen of kapotmaken. Heb hoop, geef nooit, nooit, nooit op. Maar kies alleen de juiste gevechten; spaar je energie en krachten. Publiceer je eigen verhaal indien nodig. Het is moeilijk om hulp te vragen, maar soms moet je echt de hand uitreiken. En probeer steeds rustig en kalm te blijven, zeker op het punt waarbij uw opponent een dikke djoef op zijn muile verdient 😊. Als u hem die geeft, bent u verloren.

Voilà, de bovenstaande 8 alinea's vatten kort zowat mijn eigen 'bijbel' samen, voor een keer heb ik getracht recht naar de kern van de zaak te gaan. Ik zal er niet ver naast zitten denk ik, hoop ik 😊. Hopelijk kunnen mijn ervaringen voor sommige lezers dus nuttig zijn, ik wens iedereen heel veel sterkte en goede moed toe in ieder geval.

Tot slot, indien mijn veroordeling nu effectief zou leiden tot een eerlijke mede-veroordeling, van minstens dezelfde straf, voor alle sluipmoordenaars die tot mijn/deze situatie hebben bijgedragen, dan zou ik effectief integraal schuldig pleiten.

Dus indien al mijn kwelduivels evenredig samen mee in de gevangenis zouden worden opgesloten, dan leid ik al fluitend zoals de rattenvanger van Hamelen alle ratten naar onze gezamenlijke cel. Maar als het is om als voornaamste slachtoffer alléén gestraft te worden met een eenzame opsluiting, neen, daar pas ik dan liever voor wegens een onbedwingbare dwang van onrechtvaardigheidsgevoel.

Zelfs al wordt ik dan op juridisch vlak misschien echt schuldig bevonden, ben ik moreel gezien dan wel daadwerkelijk schuldig? Schuldig genoeg voor een effectieve vrijheidsberoving? Vorm ik echt een 'gevaar voor de maatschappij' (voor de top misschien wel ja)? Of wordt op het ethische vlak wel rekening gehouden met de desastreus beïnvloedde historiek en de verzachtende omstandigheden?

Dus: **Guilty, but not as charged.** Ik denk niet dat ik zelf ooit andere mensen aanzienlijk kwaad heb aangedaan, maar als ik dat al deed, was het nooit opzettelijk.

Men zou de vraag kunnen stellen: "Moeten we echt tezamen met moordenaars en verkrachters mensen opsluiten die nog nooit een vlieg kwaad hebben gedaan (zoals de familievriend die de medicinale Cannabisolie leverde voor een ernstig ziek kind), of moeten we eigenlijk de mensen opsluiten die mensen opsluiten die nog nooit een vlieg kwaad hebben gedaan?" Wat zou het morele natuurrecht doen? **What would Natural Law do?**

That is the question about being, or not being (moral), mister Shakespeare. Shit, ik ga mij hier met deze vraagstelling waarschijnlijk niet echt populair maken bij de rechter die mij nog moet veroordelen... Sorry, maar ik vind dit oprecht terechte vragen.

What is wrong with this system? With this world? Met de miljarden mensen die dit allemaal maar lijdzaam ondergaan en blijven toestaan? Waarom komt men niet massaal op tegen alle vrijheid berovende en corrupte maatregelen? Eén woord: (onderbewuste) Angst! Zelfbehoud, tot zelfs noodzakelijke zelfverdediging. Egoïsme is op heden spijtig genoeg levensnoodzakelijk geworden om zelf niet ten onder te gaan aan de psychotische druk van de maatschappij. Maar tot hoe ver reikt het recht op zelfverdediging? Indien ik over die grens ben gegaan, verdien ik het om te worden gestraft.

Maar toch, door deze verlamme Angs met hoofdletter A zal iedereen op lange termijn nog veel zwaarder komen te lijden dan nu, indien geen halt wordt toegeroepen aan de ongebreidelde hebzucht van onze Elite. En indien u helemaal tot het einde van dit boek bent geraakt, kan u achteraf eigenlijk niet meer zeggen dat u das nicht gewusst habe, nicht wahr?

Hopelijk is het nog niet te laat, en kunnen onze democratieën werkelijk terug democratisch worden, in plaats van gecamoufleerde dictaturen te zijn. Ga dus aub niet in op immorele bevelen, ongeacht wie ze geeft. Dictaturen kunnen enkel stand houden dankzij de immorele trickle-down acties/procedures die de burgers slaafs uitvoeren.

Ik nodig alle lezers uit om hun stem te laten horen, op te komen tegen zoveel onrechtvaardigheid (en ik bedoel niet mijn eigen situatie, maar gewoon in het algemeen), en initiatieven te starten die kunnen bijdragen tot een liefdevollere, meer empathische maatschappij.

Misschien kan u alvast starten met een ludieke stem uit te brengen in een poll die op www.desluismoordenaars.be/poppoll kan worden ingevuld. Welke genomineerden uit mijn ervaringslijst verdienen volgens u effectief de titel van sluipmoordenaar? U kan per persoon aangeven of hij/zij volgens u effectief ook een gevangenisstraf verdient voor zijn/haar aandeel in mijn miserie en dat van onze vroegere bedrijven/personeel.

Dit is uiteraard een symbolische actie, vandaar ludiek, want de sluipmoordenaars zullen er waarschijnlijk geen slaap over laten. Maar ik ben zelf écht wel heel benieuwd naar uw mening liefste lezers, want uiteindelijk is dat het gene wat écht van belang is: het collectieve besef dat we samen allen gemanipuleerd, bedrogen en bestolen worden. Het is tijd om namen te plakken op de echte verantwoordelijken, zelfs al is het maar symbolisch.

En wie weet, indien er enkele tienduizenden poll-stemmen uitgebracht worden, haalt dit dan hopelijk ooit eens het nieuws, en dan kunnen/moeten “ze” het misschien toch eens voor de camera gaan uitleggen 😊. That would be interesting... **Ik ben natuurlijk steeds bereid om publiekelijk in debat te gaan met mensen que “J’accuse”. Maar welke zender zou dat durven/mogen uitzenden?**

En hoeveel stemmen zouden er nodig zijn om het OM zelf uit eerlijke schaamte te doen wakkerschieten en effectief een onderzoek naar alle sluipmoordenaars-wanpraktijken te gelasten? Honderdduizend? Ik vrees zelfs dat bij een miljoen reacties de blinddoek van Vrouwe Justitia nog niet zou (kunnen) afvallen, maar dat zou wel betekenen dat mijn boek een bestseller is geworden 😊

Stemmen op de poll is trouwens volledig anoniem, we vragen geen e-mailadres of zo, zodat u nooit in problemen zou kunnen komen door uw mening te delen. Want vergis u niet, Big Brother is inderdaad watching, dus ik ga hen niet nog een ‘interessante’ database van wakkere burgers bezorgen.

Stemmen dus, zonder risico! 😊

Alvast hartelijk dank indien u hier wat tijd voor kan vrijmaken. Hopelijk geven de resultaten weer wat ik hoop en vermoed, maar de uiteindelijke stem ligt hier (uitzonderlijk) echt rechtstreeks bij alle burgers, die dit boek ontdekt en gelezen hebben. Mijn oprechte dank trouwens aan iedereen die tijd kon schenken om mijn verhaal te lezen, uw tijd is uw kostbaarste goed, dus dit geschenk is onbetaalbaar. Ik hoop dat u het nuttig en niet te saai of verwarrend vond.

And if I indeed have to do hard time, please feel free to come and visit me in jail, since I do not have many friends left who would do so.

De POP POLL

www.desluipmoordenaars.be/poppoll

www.thesilentkillers.com/poppoll

Vindt u dat de volgende personen hun nominatie in de sluipmoordenaarslijst terecht hebben verdiend? Zo ja, dan 'veroordeelt' u hen eigenlijk tot een symbolische gevangenisstraf, en mag/kan u zelf per dader bepalen hoelang de straf volgens u toepasselijk zou zijn. U kan dus uitzonderlijk eens voor 'burger-rechter' spelen 😊.

De lezers beantwoorden zo zelf het vraagteken uit de titel van dit boek: De Sluipmoordenaars? Ik lanceerde de aanklachten, en u bent allen de waardige jury. Uiteraard staat het iedere genomineerde vrij om zich naar beste vermogen openbaar te verdedigen tegen zijn aanklacht, maar ik verwacht eerder een oorverdovend 'no-comment' stilzwijgen vanuit dat kamp. Misschien zullen er via advocaat wel juridische aanvallen volgen, maar die behandel ik dan wel gedetailleerd in een mogelijks nieuw boek...

Om 'nuttige' resultaten te verkrijgen, is het wel aangewezen om dit boek eerst te lezen alvorens zo maar te stemmen, zodat het een wel geïnformeerde beslissing betreft, want niemand (zelfs al is het slechts fictief) wordt graag valselijk 'veroordeeld'. U kan eventueel enkel stemmen conform de hoofdstukken die u effectief las, het is niet verplicht om alle kandidaten te beoordelen, en uiteraard ook niet om het volledige boek te lezen.

- 1) Maggie De Block: minister die (als onthaalmedewerkster?) bezorgde bedrijfsleiders afscheept en de dossiers nooit inhoudelijk opvolgde of liet opvolgen, en bovendien burgers onmenselijk behandelt met stellingen als 'verhuis dan maar naar een ander land als het u hier niet aanstaat' op vragen van een radeloze moeder die op een legale manier (decriminalisering medicinale cannabis) het leven van haar kind wil redden.

ONSchuldig	Schuldig	Aantal maanden fictieve gevangenisstraf

Maggie De Block, Belgische ex-minister van Volksgezondheid **

Johan Thijs, CEO & Thomas Leysen, (ex-) Voorzitter van de KBC Groep

Ralph Hamers & Rik Vandenberghe, (ex-) CEO's van ING

Jos Clijsters, (ex-) CEO & Voorzitter Belfius & Vincent Sneyers, (ex-) CEO van Belfius Immo

Filip Moeykens, Voorzitter, & Johan Vandenberghe, directeur kredieten van Patronale Life

Meester Chris De Nyn & Meester Evelien Tahon, advocaten De Nyn en Partners

Meester Caroline de Lepeleire, curator bij DRP advocaten

Rony Jordens, politie inspecteur